
Shri Tamraparni Mahatmyam

श्रीताम्रपर्णीमाहात्म्यम्

Document Information

Text title : tAmraparNImAhAtmyam

File name : tAmraparNImAhAtmyam.itx

Category : devii, devI, nadI, mAhAtmya

Location : doc_devii

Acknowledge-Permission: Sri K.A.L.V.I. trust, Sringeri Jagadguru Maha Samsthanam,
K.Bhoothanathan and family

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 21, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Tamraparni Mahatmyam

श्रीताम्रपर्णीमाहात्म्यम्

Contents विषयसूचिका

1. Foreword
2. Introduction
3. TOC of 64 Chapters 64 अध्यायानां विषयकमालि
4. tAmraparNImAhAtmyam in detail ताम्रपर्णीमाहात्म्यम् अध्याय १-६४
5. Appendix
6. Conclusion

1. Foreword

shrI tAmraparNImAhAtmyam has been written in manuscript by vidyAratnam N.Ramasubrahmanya Sastrigal, residing at Suttamalli, a village near Tirunelveli, Tamil Nadu, with the help of palm leaf manuscript obtained from Andi Vadyar, Tirunelveli. That manuscript written by vidyAratnam, has got the blessings of Sringeri Mutt and Kanchi Kamakoti Mutt. vidyAratnam has composed shrI tAmraparNISahasranAmAvali : with a copyright publication which is available with vidyAratnam .

2. Introduction

shrI tAmraparNImAhAtmyam is a portion of shaivapurANam. It consists of 6400 verses divided into 64 chapters. vidyAratnam shrI rAmasubrahmaNya shAstrI obtained this work in palm leaf manuscript from Aandi vadyar of Tirunelveli. Mr.Sastri made a

rough copy in paper manuscript. His desciple Mr.K.Bhoothanathan made two paper manuscripts one in Tamil and the other in Devanagari script and handed over Devanagari manuscript to his Guru and the Tamil manuscript is kept with K.Bhoothanathan. The following is the transliteration done from Tamil to Devanagari script by K.Bhoothanathan with the help of his family members which consists of his wife B.Visalakshi alias Vasanti, son Mr B.K.S.Gokul, daughter-in-law Usha Meenakshi, grand daughter Visalakshi Aashrita and grand son G.B.Aaditya Sairaj.

Shri Tamraparni Mahatmyam

श्रीताम्रपर्णीमालात्म्यम्

3. TOC of 64 Chapters ६४ अध्यायानां विषयक्रमणि

अध्यायम्	विषयाणि
१.	शैलेन्द्रकन्यायाः उत्पत्तिः - विवाहप्रस्तावः
२.	दक्षिणदिशि ताम्रपर्ण्यां सद्यः अगस्त्यस्य आगमनम्
३.	मलयाचलेन अगस्त्यानीतायाः ताम्रपर्ण्याः पुत्रीत्वेन स्वीकरणम्
४.	अगस्त्येन वैष्णवमतनिराकरणपूर्वकं शैवमतस्थापनम्
५.	त्रिकूटायलमालात्म्यम्
६.	चित्रानद्याः रोहिनीनद्याश्च उद्भवः
७.	वज्राङ्गदशापनिवृत्तिः शिवशैले घटनोत्पत्तिनिष्ठपणम्
८.	उग्रवीवाश्रमं प्रति अगस्त्य आगमनम्
९.	वीरसेन-शङ्खयोर्स्वाहः
१०.	ताम्रपर्णी-समुद्रयोर्विवाहः - श्रीपुरम्
११.	आणतीर्थमालात्म्यम्
१२.	वृषाङ्गनगरे कादम्बरीवने ताम्रायाः सागरे प्रवेशप्रस्तावः (आतूरम्)
१३.	कादम्बरीवनमालात्म्यवर्णने ब्रह्मतपस्थान वर्णनम्
१४.	ब्रह्मकृतो विष्णुस्तवः
१५.	तामसीशापविमोचनम्
१६.	वेणुवनमालात्म्यम् - तिरुनेल्वेलि
१७.	गौतमाश्रमे अगस्त्य आगमनेन राक्षसीपैशाचयोः मोचनं सुरेन्द्रमोक्षादिकथनं अगस्त्यकृता पुटार्जुनेश्वरस्तुतिः
१८.	अगस्त्यकृता गोष्ठीश्वरविद्वाप्रतिष्ठापनपूर्विका गोष्ठीश्वरस्तुतिः (उक्कडु - उळिक्कडु - नभारण्यम्)
१९.	धन्द्रकीलादिक्षेत्रागमनपूर्वकं स्वाश्रमं प्रति अगस्त्यस्य आगमनम्
२०.	ताम्रपर्ण्याः मुषे येनोपजनसम्बन्धकृतनीलिमा अपनोदनाय धन्द्रकीलक्षेत्रे शाम्भवप्रतानुष्ठानाय अगस्त्येन ताम्रपर्णी प्रति उपदेशः ।

- ताम्रपर्ण्यां छन्द्रीलनाम प्रति कृतप्रश्नोत्तरसमयेन्द्रेण
 वृत्रवधाय दधीथीमडर्षेः अस्थियायनं तद्दानाय तेन देहत्यागः
२१. विश्वकर्मनिर्मितवज्रायुधेन वृत्रह्ननम् ।
 ताम्रपर्ण्याः शास्त्रव्रत अनुष्ठानेन पापविमोचनम् ।
 स्वस्थानगमनम् ।
२२. ताम्रपर्ण्याः उत्पत्तिमारभ्य सङ्गमपर्यन्तं
 विद्यमानानां तीर्थानां नामधेयानि
२३. २४. श्येनोपाख्यानम् - काण्डस्तीश्वरः - यादृप्पत्तु
 २५. यमगीता
२६. श्येनपारावतानां पुण्यलोकगमनम्, द्विजसुतस्य च ताम्रपर्ण्यां
 प्रसादात् ब्रह्मपदप्राप्तिः - शालातीर्थम् - डिडारङ्गुणम्
२७. वसुमना षति नाम्ना राज्ञा अगस्त्यवचनेन ताम्रपर्ण्यां -
 स्नानपूर्वकं काश्यपतीर्थं यागः कृतः - विष्णुसिंहपुरम्
२८. देवानां रक्षाणाय तपःकुर्वतोः अदितिःकाश्यपयोः ताम्रपर्ण्यां वरप्रदानम् ।
 काश्यपेन लिङ्गाप्रतिष्ठा - अम्बासमुद्रम्
२९. काश्यपेन ईश्वरस्तुतिः ।
 शिवशर्माप्यस्य ब्राह्मणस्य काश्यप- तीर्थादिस्नानपूर्वकं
 काश्यपं प्रति प्रश्नः ।
३०. दीपिकेश्वरोद्भवः
३१. काश्यपस्य नारदेन सङ्ग ब्रह्मलोकगमनम् ।
 गङ्गेन्द्रमोक्षाणकथा- प्रश्नः ।
३२. गङ्गेन्द्रमोक्षाणकथावर्णनम् - वीर, करुणा, भक्ति
३३. दूर्गातीर्थवैभववर्णनम् - शृङ्गार, शोक - अरियनायकीपुरम्
३४. दूर्गया राज्ञो वरप्रदानम् ।
 मणिग्रीवपुरकथाप्रश्नः ।
३५. मणिग्रीवकथा - मणिग्रीवशापविमोचनम्
३६. सोमतीर्थमाहात्म्यम् - शेमदिवी
३७. नाट्यम्बुजक्षेत्रमाहात्म्यम् - शेमदिवी
३८. नाट्यम्बुजक्षेत्रे व्यासस्य गमनम्
३९. ४०. रोमशतीर्थप्रस्तावः(शाङ्गः) - डोडकनल्लूर
४१. रोमशतीर्थवैभववर्णनम्
४२. दौर्वासतीर्थमाहात्म्यम् - करिशूण्टमङ्गलम्

४३. छायातीर्थमाहात्म्यम्
 ४४. ज्योतिर्वनमाहात्म्यम्
 ४५. ज्योतिर्वनमागत्य स्नात्वा शिवाराधनं
 कृत्वा भगस्य नष्ट- नयनयुगलप्राप्तिः
 ४६. ज्योतिर्वने कुम्भाटकनाम्नः कस्यचित् राज्ञः मातृहत्या- भोग्यनम्
 ४७. ज्योतिर्वने कथावत्याः ताम्नास्नानमङ्गिम्ना भर्तृत्वप्राप्तिः
 ४८. कुम्भाटकस्य, ङारीतस्य, कयालिकायाश्च तपःकरणम्- (षड्जपालः)
 ४९. गन्धर्वतीर्थमङ्गिमवर्णनम् - शुद्धमल्ली
 ५०. गन्धर्वराजसिद्धिः
 ५१. श्यामनदीसङ्गमे ज्योतिर्वने श्रीवलधि नाम्ना
 राज्ञा लिङ्गत्रय- प्रतिष्ठा
 ५२. मन्त्रतीर्थमाहात्म्यम् - ओमनल्लूर्
 ५३. वह्नि(अग्नि)तीर्थप्रस्तावः - तरुवै
 ५४. वह्नितीर्थमाहात्म्यम्
 ५५. रामतीर्थ, जटायुतीर्थमाहात्म्यम् - अस्वङ्गुणम्
 ५६. चित्रानदीसङ्गमे वनमङ्गिमवर्णनम् - श्रीविलिष्येरि
 ५७. विष्णुवने द्रोणिलयप्रस्तावः
 ५८. विष्णुवने विष्णुप्रसादात् विधेष्वां देवानां पितृशापविमोचनम्
 ५९. विष्णुवने यङ्कराजस्य विमोचनम्,
 जन्मनिवृत्तिः यङ्कराजकृत - विष्णुस्तुतिः
 ६०. विशेषतो विष्णुवनमङ्गिमानुवर्णनम्
 ६१. श्रीवैकुण्ठादि श्रीपुरादि क्षेत्रमाहात्म्यम् - नवतिरुष्यति
 ६२. श्रीपुरम् - यिञ्च्यातरुमूलम् - क्षेत्रतीर्थयोः तत्तरोश्च माहात्म्यम्
 ६३. सोमारण्यमङ्गिमानुवर्णनम् - मानसाङ्गः
 ६४. ताम्नासागरसङ्गममङ्गिमानुवर्णनम् ।
 जयन्तीपुरे गुडस्य प्रादुर्भावः ।
 ताम्नायाः स्तुतिः । कृलश्रुतिश्च निरूपिता ।

श्री गुरुभ्यो नमः हरिः ॐ

Shri Tamraparni Mahatmyam

श्रीताम्रपर्णीमालात्म्यम्

अथ श्री ताम्रपर्णीमालात्म्यम् ।

प्रथमः अध्यायः

शैलेन्द्रकन्यायाः उत्पत्तिः । विवाहप्रस्तावः ।

१. शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं यतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

२. अभाण्डपरमानन्दपरिपूर्णात्मभूतये ।
निर्गुणायगुणाविष्टकर्मणे ब्रह्मणे नमः ।

३. यद्भृशःकणिकावेदः यल्लोकः कणिका जगत् ।
यद्प्रभारिन्दृरिन्द्राद्याः नमस्तस्मै परात्मने ॥

४. पुरा विधात्रा ब्रह्माण्डपरब्रह्ममेधिना ।
लीलया कलिता कापि तपस्सीमा तपस्विनाम् ॥

५. भूरेशा भूतिजननी पुरातनकृताश्रया ।
जायते नैमिशाभिष्याविष्याता जगतीतले ॥

६. पापानामूषरक्षेत्रं पुण्यानामुद्ययस्थलम् ।
आनन्दानामिवावासमाश्रयाणामिवाकरम् ॥

७. नैमिशं मुनिशार्दूलैः समन्तादुपसेवितम् ।
तत्र सर्वे मुनिगणाः मिलिताः धर्मचारिणः ॥

८. काङ्क्षन्तः परमां सिद्धिं सत्रं द्वादशवार्षिकम् ।
यज्वानं शौनकं कृत्वा यङ्कुरकोधमध्वरम् ॥

९. तावत् अब्याथौ श्रीमान् सूतः पौराणिकोत्तमः ।
ददर्श मूर्तीं शालां तपसा निर्मितामिव ॥

१०. लूयमानैः उव्यवाडैः प्रङ्कुल्लाशोकमल्लिकाम् ।
आस्तीर्णकुशसङ्घातैः कौशेयाम्बरधारिणीम् ॥
११. श्रीमद्युत्तरवेद्यां तु यूपसीमन्त पद्भतिः ।
शामित्रार्ध्वर्युणां आडुयुगलिं कलशस्तनीम् ॥
१२. वेदिमध्यां धूमकेशां सम्भारभरणोज्ज्वलाम् ।
अेवं भूतां चिररुपां कृतुलक्ष्मीं धव स्थिताम् ॥
१३. शालामालोक्यन् अग्रे मध्ये मुकुलिताः शिलाः ।
विनयात् उपसृत्यैतान् कृमादेवाभ्यवाद्यत् ॥
१४. तं दृष्ट्वा मुनयः प्रीताः शौनकाद्याः समाहिताः ।
आसनाद्युपचारैः तैः स्वागतैर्वचनैरपि ॥
१५. अभिनन्द्य मलात्मानमासीनं विष्टरे शुभे ।
विश्रातं स्वस्तमनसं पप्रच्छुः प्रीतिपूर्वकम् ॥
१६. ऋषयः -
स्वागतं ते मलाभाग दृष्टोऽसि चिरकालतः ।
काः य वै सरिताः पुण्याः दृष्ट्वात्र निष्कृताः ॥
१७. कानि पुण्यानि तीर्थानि स्नातानि नियतात्मना ।
कुतः समागतोऽसि त्वं किं वा दृष्टैवाद्भुतम् ॥
१८. दृष्ट्वा चित्रैवाभासि सुप्रसन्नतया मुખे ।
अन्तःकरणजं भावं सर्वेषामपि देहिनाम् ॥
१९. प्रकाश्यते मुખेनैव स्वच्छस्वच्छातवत् स्थितम् ।
धति तेषां वयः श्रुत्वा सूतस्तु विनयोऽज्ज्वलः ॥
२०. प्रत्यभाषत सानन्दमभिष्टूय य तान् मुनीन् ।
श्री सूतः -
नमो वो ब्रह्मवादिभ्यो मलद्वयः सततं नमः ॥
२१. विनिष्कम्भ्य मलाक्षेत्रात् नरनारायाणलयात् ।
अर्थदर्शनकामेन मया सञ्चारिता मडी ॥
२२. दृष्ट्वा तीर्थानि पुण्यानि क्षेत्राणि विविधानि य ।
गच्छता दूरमध्वानं मया विश्रान्तिमेयुषा ॥

२३. अक्षिप्रागुणिकी जाता पाण्ड्यगुप्ता मलामडी ।
तत्र श्रीसुन्दरेशः य दृष्टो वेगवती तटे ॥
२४. ततो दक्षिणतो दूरात् दृष्टो मे मलयायलः ।
मलामङ्गलदा यत्र वर्तते परदेवता ॥
२५. यत्र साक्षात् भगवती पराशक्तिरुपस्थिता ।
ताम्रपर्णीति विख्याता प्रयाति वरुणालयम् ॥
२६. स्मरणात् दर्शनात् ध्यानात् स्नानात् पानादपि ध्रुवम् ।
कर्मविच्छेदिनी सर्वजन्तूनां मोक्षदायिनी ॥
२७. अन्यथ्य श्रूयतां विप्राः मया दृष्टं तदद्भुतम् ।
ब्रह्मारुद्राभिर्देवैः प्राणिनां छितकाम्यया ॥
२८. निर्मितं श्रीपुरं नाम परमायतनं श्रियः ।
तत् समीपे मलातेजाः वर्तते कुम्भसम्भवः ॥
२९. तत् प्रसादात् मया लब्धं ऐडिकामुष्मिकं क्लृप्तम् ।
शुभितं सङ्कलं जातं सङ्कलो मे परिश्रमः ॥
३०. मलाकतुं पारयतः श्रुत्वा युष्मान् मलात्मनः ।
श्रेष्ठे कथयितुं पुण्यं ताम्रायाः यस्मितं मलत् ॥
३१. आगतोऽस्मीह भद्रं वः मुनयः तु तपोधनाः ।
एतः परं मया कार्यं युष्माकं प्रीतिवर्धनम् ॥
३२. तदत्र परमायताः साधु शासितुमर्हत ।
एति तस्य वयः श्रुत्वा मुनयो दीर्घदर्शिनः ॥
३३. प्रशस्य बहुधा प्रोयुः व्यासशिष्यमकल्मषम् ।
ऋषयः -
आश्चर्यं भवता दृष्टमाश्चर्यमनुभावितुम् ॥
३४. अहो विचित्रजननी ताम्ना परमपावनी ।
आदौ कदा समुद्भूता कुतो वा केन छेतुना ॥
३५. कथं वा मलयं प्राप्ता श्रीपुरं य कथं पुनः ।
कथं प्रवृत्ता मलयात् अपाम्भसां निधिम् ॥
३६. अेतानि वद विस्तीर्य व्यासशिष्य मलामते ।

४८. ३७. स्मृत्वा स्मृत्वा मलाभागां ताम्रपर्णीं सरिद्धराम् ।
 अञ्जलिं शिरसा धृत्वा व्यासं नत्वा निजं गुरुम् ॥
३८. ३८. कौतुलसमाविष्टो रोमाञ्चितकलेवरः ।
 आनन्दब्राष्पपुराभ्यां लोचनभ्यां विलोकयन् ॥
३९. श्री सूतः -
 श्रुणुवन्तु मुनयस्सर्वे प्रभावं कुम्भजन्मनः ।
 मलादेव्यास्तु यरितं ताम्रायाः परमाद्भुतम् ॥
४०. ४०. यः श्रुणोति सकृद्रापि सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
 पुरा दक्षसुता गौरी रुद्रपत्नी कुधान्विता ॥
४१. ४१. निजमग्नौ तनुं लुत्वा कुत्सयन्ती तनूद्भवाम् ।
 प्रादुरासीत् पुनः शैलराजराजस्य कन्यका ॥
४२. ४२. तत्पत्न्यां मेनकाभ्यां प्राय्यामिव रविप्रभाम् ।
 प्रादुर्भूतां मालादेवीं तरुणादित्यपाटलाम् ॥
४३. ४३. कुसुम्भयारुवदनां नानामणिविभूषिताम् ।
 कनकाङ्गदकेयूरकमनीयभुजान्विताम् ॥
४४. ४४. मणिकोटोरघटितनिशाकरकलान्विताम् ।
 अष्टादशभोदञ्चत् अभिष्यायुतोज्ज्वलाम् ॥
४५. ४५. स्तूयमानां मुनिगणैः वाक्यैः उपनिषद्गणैः ।
 निजारुणप्रभापूरमज्जत्भुवनमण्डलाम् ॥
४६. ४६. सौन्दर्यसिन्धुसम्भूतयन्द्रेणामिवस्थिताम् ।
 उपसृत्य मलादेवीं भीतभीत ध्वारिणाम् ॥
४७. ४७. प्राण्य शिरसा भूमौ भूयो भूयः प्रसादयन् ।
 तुष्टावाशेषजन्तीं विशेषविदुषीमिमाम् ॥
४८. ४८. अम्ब विश्रम्भरे मातः प्रसीद परमेश्वरि ।
 प्रसीद करुणापाङ्गसंरक्षितयराचरे ॥
४९. ४९. ब्रह्मोपेन्द्ररुद्राद्यैः स्तूयमानमलोदये ।
 समस्तभुवनापायव्यपोडनकृतोद्यमे ॥

५०. नमस्तुभ्यं मडादेवि मायामोहितदानवे ।
पापभञ्जनपाण्डित्यपादाम्बुजश्जःकण्ठे ॥
५१. सर्गादौ जगतां साक्षात् कथ्यते प्रकृतिः परा ।
वैभरीति ततो भासि वाचि वायस्यतेरपि ॥
५२. वैभारिकाशीन्द्राय त्वया दृष्टानि यात्मनः ।
त्वयादौ विडितो ब्रह्मा श्जसा सर्गसिद्धये ॥
५३. त्वां वदन्ति पुनर्वेदाः स्थित्यै नारायणात्मिकाम् ।
विश्वविध्वंसनविधौ मडारुद्रकलात्मिकाम् ॥
५४. कलाकाष्ठमुद्धूर्ताश्च राशिनक्षत्रपङ्क्तयः ।
त्वदंशविडिताः वेदाः तत्त्ववाक्यप्रमाणातः ॥
५५. भोगीनां भोगजननी मुमुक्षाणां च मोक्षदा ।
कर्मकालगुणा मर्यादावुयक्तरूपिणी ॥
५६. त्वयि सर्वमिदं विश्वं त्वदाज्ञागौरवाश्रयम् ।
यजन्ति त्वां सुरास्सर्वे ध्यायन्ति हृदि योगिनः ॥
५७. आराधयन्ति कर्मिष्ठाः द्रव्यैः तत्त्वसमुद्भवैः ।
अन्विष्यमाणा निगमैः आगमैःमन्त्रगर्भितैः ॥
५८. लब्ध्वैव भासि दुर्लभ्या लभ्या परमेशितुः ।
अयं त्वमधुना मादृशां दृष्टिगोचरा ॥
५९. आश्चर्यमिव पश्यामि ह्यन्यलब्धोमणिर्यथा ।
अम्भ भीतोऽस्मि नितरां त्वद्रूपावाकनादलम् ॥
६०. त्वामलं दारिकां लब्ध्वा वाञ्छामि सुभमासितुम् ।
तथा प्रसीद मातस्त्वं अेष अयं वरो मम ॥
६१. एत्थं स्तुता मडादेवी प्रार्थिता सा पुनःपुनः ।
सुधासामग्रया वाया व्याजडारायलेश्वरम् ॥
६२. मडाराज नृपश्रेष्ठ भवता सल्लभार्यथा ।
अर्थितालं पुरा भक्त्या वर्षाणामयुतायुतम् ॥
६३. तपसा दृश्वरेणापि स्तोत्रैः श्रुत्यन्तगर्भितैः ।

७५. उपलारैश्च विविधैः तोषितोऽडं निरन्तरम् ॥
६४. तत्पस्सदृशं भाग्यमदृष्ट्वा भुवनत्रये ।
जाताडमधुना राजन् युवयोः भाग्यदित्सया ॥
६५. आडल्यं भोगिनौ भूत्वा मत्तः प्राप्तमनोरथौ ।
स्निह्यन्तौ पुत्रिकाभुङ्घ्या ध्यायन्तौ तत्त्वचिन्तया ॥
६६. अन्ते सुदुर्लभां सिद्धिं मत्तो विन्दत डेवलम् ।
धृत्युक्त्वा सडसा देवी दारिका प्राङ्गताड्यभूत् ॥
६७. ततः परमसंलृष्टौ दम्पती देवसत्तमौ ।
आदाय दारिकां दिव्यां लालयामासतुर्मुदा ॥
६८. अवर्धत मडादेवी पर्वतेन्द्रस्यवेशमनि ।
कालेनाल्पीयसा जाता रुपयौवनशालिनी ॥
६९. सप्तीभिर्युक्ता डीऽन्ती रत्नसानुषु ।
पित्रोः प्रीतिं विवृण्वाना यन्दिडेव मडोदधेः ॥
७०. अेतमिन्नन्तरे देवाः सेनापतिमभीप्सावः ।
रुद्राय गिरिञ्जो दातुं यत्नं यडुकुस्समाडिताः ॥
७१. रुद्रेण प्रेषितास्समर्षयोऽद्रिमुपेत्य ते ।
तमै कथयामासुः यदुक्तं शम्भुना स्वयम् ॥
७२. तत् श्रुत्वा डर्षपूर्णाङ्गः सभार्यः सपरिच्छदः ।
अस्तु मङ्गलमित्युक्त्वा ऋषीन् सम्पूज्य सादरम् ॥
७३. पुनः तान् प्रेषयामास डैलासं शङ्करालयम् ।
सामन्तैः मन्त्रिवृद्धैश्च बन्धुभिः य अयलेश्वरः ॥
७४. कल्याणाय पुरं सर्वमलङ्कृतुं अगात् प्रभुः ।
डिमाद्रीनगरी पुण्या शतयोजनमायता ॥
७५. मणिप्राकारपर्यन्ता मडामरकतस्थली ।
प्रासादशतसम्पूर्णा पताकाध्वजमालिनी ॥
७६. मडाराजगृडोपेता मडावीथीपरिष्कृता ।
लृष्टपुष्टजनाडीर्णा नटनर्तकसङ्कुला ॥

७७. शङ्खभेरीमृदङ्गाद्यैः वाद्यैस्सन्नाडनादिनी ।
अलङ्कृता भभौ तावत् गीर्वाणनगरी यथा ॥
७८. ततः कौतुक संयुक्ता गौरी कल्याणरूपिणी ।
अम्बामाराधयामास देवी श्रीपुरदेवताम् ॥
७९. नानोपाहारबलिभिः दीपनीराजनादिभिः ।
स्तूयमाना गिरिजया देवी प्रादुरभूत् पुरः ॥
८०. संपुल्लपन्नयना सान्द्रसिन्दूरपाटला ।
सौन्दर्यसम्पदुद्दामसौभाग्यपरमोर्मिका ॥
८१. अनेकयोगिनीवृन्दवन्द्यमानपदाम्बुजा ।
मन्दस्मितप्रभाजतद्गुणधारालिबिर्षिणी ॥
८२. मन्दं मधुरया वाया गौरीं प्राड मडेश्वरीम् ।
श्रीदेवी -
त्वयि प्रसन्नास्मि त्वयि भागाः सनातनाः ॥
८३. त्वय्येव सकला लोकाः त्वदधीनं धृष्टं जगत् ।
सडधर्मयरी शम्भोः पाडि विश्वं धृष्टं भयात् ॥
८४. धृत्युक्त्वा सडसा कण्ठमालामादाय पाणिना ।
कण्ठे विसर्जयामास तस्यां कुल्लसरोरुडाम् ॥
८५. मूर्ध्नुभया पाणिपद्मं निधाय परमाद्भुतम् ।
पुनः प्रोवाच तां गौरीं दयया परदेवता ॥
८६. शैलेन्द्रपुत्रीं मत् दत्तां तुभ्यमभ्यर्चितां सुष्टैः ।
अवेडि परमां मालां मामकीं वृष्टयङ्गमाम् ॥
८७. अनया मालया लोकाः भवन्तु सुष्पिनस्सदा ।
जगतामुपकाराय भवेत् शेषा न संशयः ॥
८८. धृत्युक्त्वात्तर्दधे देवी लोकानां पश्यतामपि ।
तां लब्ध्वा परमां मालां गौरी परममङ्गला ॥
८९. स्वपित्रोः परमां प्रीतिं कुर्वाणा स्वगुलं यथौ ।
९०. अथ जगद्दुदयाय नीलकण्ठो मुदितमनाः कृतकौतुको मुनीन्द्रैः ।
त्रिभुवनपरिवर्तिततज्जनौघं निजकुतुकाय निमन्त्रयाम्भभूव ॥

एति श्रीमत् शैवपुराणे उपरिभागे तीर्थक्षेत्रवैभवभाष्ये

ताम्रपर्णीमाहात्म्ये प्रथमः अध्यायः ॥ Pro.Total = 90.

द्वितीयः अध्यायः

दक्षिणदिशि ताम्रपर्ण्यां सद्यः अगस्त्यस्य आगमनम् ।

१. ततः यथायत् सर्वं त्रिलोकपरिवर्तितम् ।
आविर्भाव्य सद्यसा डैलासनगरान्तिके ॥
२. सुनन्दनन्दप्रभुभिः असङ्ख्यातैः सपार्थैः ।
उरिराविरभूत् लक्ष्म्या वैनतेयो मदारथः ॥
३. सनकाद्यैः मलासिद्धैः उंसारुढः यतुर्भुजः ।
भारत्या सञ्चितः श्रीमान् शिवालयमुपेयिवान् ॥
४. मडेन्द्रो धनदः पाशी प्रेतराजो हुताशनः ।
रक्षोऽधिपो गन्धवडो वसवोऽष्टौ तथाश्रितौ ॥
५. सिद्धाः यद्वा दशादित्याः रुद्रा अकादशा परे ।
भूरादिसप्तलोकस्ताः नागाः पातालवासिनः ॥
६. सर्वे समागताः तत्र देवदेवस्यपत्तने ।
देवर्षयो नारदाद्याः वसिष्ठाद्याः मुनीश्वराः ॥
७. अेतानभ्यागतान् सर्वान् ब्रह्मनारायणादिकान् ।
अनुगृह्य कृपादृष्ट्या प्रयाणाय मनो दधे ॥
८. अलङ्कृत्वा वृषाधीशं मण्डिकान्धनभूषणैः ।
अलङ्कृतो मण्डितैः कल्याणोचितवेषधृत् ॥
९. तं तुष्टुवुः नारदाद्याः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
छत्रयामरसमायुक्तो लोकपाल एवापरः ॥
१०. अन्यतः पटउध्वानैः कृतानिस्स्वान्निस्वनैः ।
शङ्खनादविभिन्नैः यद्पटलाडम्बरैः अपि ॥
११. रथनेमिस्वनैर्घोषैः उद्यत्प्रेषितमिश्रितैः ।
वीणावेलुमृदङ्गैः यद्सिंहाद्यैः यद्गर्जितम् ॥

१२. पश्चिपूर्णाभिवाभाति समन्तात् भुवनत्रयम् ।
 अेवं प्रयाता परिषत् देवदेवस्य शूलिनः ॥
१३. अेवं तुमुलसन्नादैः सङ्घुष्टो जगदीश्वरः ।
 आससाद तुषाराद्रिं यत्र देवी व्यवस्थिता ॥
१४. प्रत्युद्ययौ मलादेवं भक्त्या परमयाद्रिराट् ।
 आनीय स्वगृहे देवं मधुपर्कार्दण्डिभिः ॥
१५. पूजयामास विधिवत् पुरोहितसमन्वितः ।
 उद्ग्राहमण्डपं प्राप्य ब्रह्मविष्णुभुजैस्सुरैः ॥
१६. अग्निमाधाय विधिवत् हुत्वाग्निं मन्त्रसंलितैः ।
 तोषयामास देवांश्च उविर्भिः त्रिपुरान्तकः ॥
१७. तावत् सुतामदात् तस्मै धारापूर्वं धराधरः ।
 तां मावां अमलां देवी भर्तुः कण्ठे व्यसर्जयत् ॥
१८. तावदाविरभूत् व्योम्नि पुष्पवृष्टिस्समन्ततः ।
 देवदुन्दुभयो नेदुः भेरीतूर्याण्यनेकशः ॥
१९. सुमङ्गलाः तथा वायः प्राणिनः प्रीणयन्ति य ।
 अेतस्मिन्नन्तरे व्योम्नि वागभूत् अशरीरिणी ॥
२०. यरायरेषु सर्वेषु समवायेषु यैकतः ।
 दक्षिणा भारती भूमिः लघुत्वात् और्ध्वं उत्थिता ॥
२१. असमीकरणात् अल्पकालतो नाशमेष्यति ।
 धति श्रुत्वा मलादेवः ध्यानाङ्गुष्ठः क्षणान्तरम् ॥
२२. समालूय मुनिं प्राड स्वभक्तं कलशोद्भवम् ।
 अेहि साधय धर्मज्ञ कुम्भयोने मलामते ॥
२३. त्वया मया वा कर्तव्यं कार्यमस्ति मलत्तरम् ।
 भूरेषा दक्षिणा मुक्तयररायरमलापरा ॥
२४. भङ्गुरा वर्तते तस्मात् भयात् त्राहि भवानिति ।
 अनया सलितः पत्या दक्षिणां याहि मा यिरम् ॥
२५. तत्र ते दर्शयिष्यामि वेषं कल्याणसम्भृतम् ।
 रुद्राण्या सल सर्वेषां भक्तानां हितकाम्यया ॥

२६. अेषा ते स्नानपानादि कर्मोपकरणा भवेत् ।
 भविष्यत्यनया साक्षात् पराशक्त्या पवित्रया ॥
२७. नूनं श्रेयांसि भूयांसि अजा तीर्थस्वरूपया ।
 धृति गौरीकरात् लब्धां मालां दत्त्वा मलात्मने ॥
२८. प्रेषयामास सर्वेषां देवानां पश्यतां प्रभुः ।
 स मुनिः किञ्चित् उद्विग्नलुब्धयो दयितान्वितः ॥
२९. उभाभ्यामेव पाणिभ्यां जग्राडोत्सुल्लपङ्गुजाम् ।
 तावत् पुष्पमयीवृष्टिः अम्बरात् अव्यवर्तत ॥
३०. मुनयो मुद्विता देवाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
 साधु साधु धृत्यभिष्टूय संलुष्टा वायमूषिरे ॥
३१. सा माला पश्यतां तेषां कन्याभूत् कमलेक्षणा ।
 तप्तयाभीकराकारा कनकाम्बरधारिणी ॥
३२. मलामणिगण्डाकीर्णा मकुटाङ्गदधारिणीम् ।
 किञ्चित् उज्जृम्भणाल्यां (य) कुयाभ्यामुपलक्षिताम् ॥
३३. मलदाश्वर्यनिलयां मलासौन्दर्यमुद्रिकाम् ।
 दृष्ट्वा तां कन्यकां सर्वे विस्मयं ययुः ॥
३४. लोपामुद्रा राजपुत्री तामालक्ष्य मनोहराम् ।
 आनन्दनिर्भरा सासीत् निधिं लब्ध्वैव निर्धनः ॥
३५. मलादेवी स्वपाणिभ्यां तस्यै मालामदात् शुभाम् ।
 तप्तयाभीकराकरां स्वयानं मधुसूदनः ॥
३६. प्रादात् विरिञ्चो भगवान् अम्बानं काञ्चनाम्बुजम् ।
 शङ्करत्वं प्रदायास्यै वरुणो यादसां पतिः ॥
३७. कोटीनां त्रितयं प्रादात् तीर्थानां परमाद्भुतम् ।
 वीणां मणिमयीं प्रादात् देवी कमलसम्भवा ॥
३८. भारती शारिकारत्वं सर्वशास्त्रमयं ददौ ।
 मुक्ताहारमदात् गङ्गा यमुनोत्पलमालिकाम् ॥
३९. सीमन्तरेभालङ्कारं सिन्धूरं तु शरावती ।

- कावेरी कुङ्कुमं प्रादात् तुङ्गभद्राञ्जनं ददौ ॥
४०. मलामृगमदं प्रादात् पुण्या गोदावरी नदी ।
मुक्तावती मणिवती पूर्णा घोरा कुमुद्वती ॥
४१. श्यामावती चन्द्रसेना घटना कपिलारुणा ।
अेताः दशाः सुताः मेरोः सभ्यः समभवन् तदा ॥
४२. सर्वदिवशरीरेभ्यः तेजो राशिः समुत्थितः ।
धमां समाविशन् तत्र तदद्भुतमिवाभवत् ॥
४३. धमामाहुः सुरगणाः तेजसारुणविग्रहाम् ।
ताम्रपर्णीति जगुः केचित् ताम्रां य प्रशंसिरे ॥
४४. मण्डिगर्भामिति परे परां अन्ये प्रशंसिरे ।
धत्थं देवैः स्तूयमाना ताम्रपर्णी सरिद्धरा ॥
४५. लोपामुद्रान्वितः श्रीमान् अगस्त्योऽपि मलातपाः ।
प्रशम्य साम्भभीशानं मनस्थाधाय शङ्करम् ॥
ताम्रपर्ण्या सल तदा प्रस्थानं अकरोत् मुदा ॥
४६. धत्थं सुरैः मुनिगणैः अब्रह्ममानां मन्दाकिनीव जगतीं भगीरथार्थे ।
प्रायात् प्रसन्नवदना भुवनैकधात्री कार्तान्तिकां दिशमनेन मुनीश्वरेण ॥
४७. भूयो भूयो स्वान्तमन्तर्मडेशं ध्यायन् वाया कल्पवल्लीं भवानीम् ।
श्रीगन्धाद्रावाश्रमं भावयानो मन्दं मन्दं भारतीमाप ॥
- धति द्वितीयः अध्यायः ॥ Pro.Total = 90 + 47 = 137.

तृतीयः अध्यायः

- मलयायलेन अगस्त्यानीतायाः ताम्रपर्ण्याः पुत्रीत्वेन स्वीकरणम् ।
१. धत्थं निगदितं पुण्यां पापप्रणाशिनीम् ।
श्रुत्वा तु मुनयः सर्वे सूतं बभाषिरे ॥
२. ऋषयः -
आश्चर्यमिदमाभ्यानमधुना संप्रकीर्तितम् ।
आनन्दयति नः शित्तं रोमाञ्चयति विग्रहम् ॥

३. न साधनमिवाभाति नित्यं नूतनतां गतम् ।
ताम्रपर्ण्याः मलानद्याः मालात्म्यं भूरि पुण्यतः ॥
४. न तृप्तिमधिगच्छामः पिबन्तः तत् कथामृतम् ।
विस्तरात् भ्रूळि धर्मज्ञ बभूवः तां सूतनन्दन ॥
५. कथं वा प्रस्थितः श्रीमान् कथं वा वसतिं व्यधात् ।
श्रीपुरं च कथं दृष्टं कथं वा निस्सृता सरित् ॥
६. आसागरमियं सूत ताम्रपर्णीं व्यवस्थिता ।
सरित् कथं प्रवळिता षयं पौराणिकोत्तम ॥
७. षति पृथो मुनिश्रेष्ठैः सूतो वक्तुं प्रयत्नमे ।
श्रुण्वन्तु मुनयस्सर्वे पुरा व्यासेन कीर्तितम् ॥
८. शुकाय कथितं पुण्यमितिहासं पुरातनम् ।
श्रुण्वतामश्रमेधस्य इलमालुर्भनीषिणः ॥
९. अनुज्ञाय मलादेवं देवान् आमन्त्र्य कुम्भभूः ।
सहितःसरिता तस्मात् अथलात् सन्धर्वत ॥
१०. शरावतीमतिक्रम्य दृष्ट्वा नारायणालयम् ।
नमस्कृत्य च केदारं सोमेशं संप्रणम्य च ।
११. हरिद्वारं प्रणम्याग्ने भ्रज्ज्वावर्तं च शाश्वतम् ।
अवलोक्य कुरुक्षेत्रं अयोध्यां सरयूमपि ॥
१२. मलाकालं च गोकर्णं श्रीशैलं पुरुषोत्तमम् ।
कृष्णां गोदावरीं स्नात्वा तुङ्गभद्रां कलम्बिनीम् ॥
१३. कुमारकाननं दृष्ट्वा मलालक्ष्मीं प्रणम्य च ।
शेषाद्रौ हरिमभ्यर्थ्य काञ्चीं कमलपीठिकाम् ॥
१४. यत्रास्ते शाम्भवी शक्तिः लोकानां हितकाम्यया ।
प्रणम्य तां पुनर्देवं अकारनिलयं शिवम् ॥
१५. वेषं वरदराजाभ्यं हरिं कम्पां मलानदीम् ।
शोणां शुकुदां तुङ्गभद्रां कावेरीं सख्यसम्भवाम् ॥
१६. यत्र शेते हरिस्साक्षात् मलाप्रणवमन्दिरे ।
यस्य मालायते नित्यं कावेरी च मलानदी ॥

१७. श्रीशम्भुनृत्तसदनं आर्जुनं कमलालयम् ।
कादम्बकाननं प्राप्य देवीं देवं प्राण्य य ॥
१८. अतीत्य मलदध्वानं लोपामुद्रासमन्वितः ।
ददर्श गगनाकारं मलयं यन्मनालयम् ॥
१९. मलामृगमदामोदमन्दमारुतमेदुरम् ।
यम्पकाशोकपुत्रागवकुलार्जुनभूर्जकैः ॥
२०. करीरकन्दवानीरनीवाराश्रत्यकेतकैः ।
तमालतालखिन्तालपलासपनरद्रकैः ॥
२१. अङ्गुलनवकङ्कुलिपूगद्रुमकविद्रुमैः ।
अेवमन्यैः मलावृक्षैः नीलाम्बुदनिभप्रलैः ॥
२२. सञ्चन्नसानुपर्यन्तनानाधातुपरिष्कृतम् ।
मुक्ताहारसमाकारैः धातुभिः समलङ्कृतम् ॥
२३. मलामरकताकारैः पर्यन्तैः पर्वतैः वृतम् ।
हरिकूटत्रिकूटालिगुमिपर्वतकुन्तलैः ॥
२४. मणिगाञ्चनभूयिष्ठैः शूर्ङ्गैः पञ्चभिरावृतम् ।
यस्य षष्ठं प्रशंसन्ति माडेन्द्रं भार्गवालयम् ॥
२५. दक्षिणोत्तरतो दैर्घ्यात् आङ्गुरद्वादशयोजनम् ।
शिखराङ्कान्तगगनं आशान्तपरिवर्तितम् ॥
२६. मलामणित्राडाकारं दीप्तौषधपरिष्कृतम् ।
नित्यं वसन्तनिलयं सन्ततो वृद्धिमत्गुणम् ॥
२७. कृतसान्निध्यभेदन्तं अनन्तघनसञ्चयम् ।
सदा कृलैः कुसुमितैः उद्यानैः उपशोभितम् ॥
२८. मत्तभ्रमरसन्नादं कूजल्लोडिलसारसम् ।
सिद्धगन्धर्वनिलयं मुनिवृन्दनिषेवितम् ॥
२९. देवदानवयक्षैश्च रममाणैः अलङ्कृतम् ।
अेवमाश्चर्यनिलयं मु एवृन्दनिषेवितम् ॥
३०. दृष्ट्वा परमसङ्कुष्टः पत्न्या सल समन्वितः ।
संप्राप सरिता शैलं ताम्रपर्ण्यां शनैःशनैः ॥

૩૧. ભાવં ધરાધરેન્દ્રસ્તુ વિજ્ઞાય મુનિમાગતમ્ ।
વલ્લભાભિઃ અનેકાભિઃ પરિવારૈશ્ચ સેવિતઃ ॥
૩૨. વપુષા દિવ્યરૂપેણ મુદા પ્રત્યુજ્જગામ હ ।
બ્રહ્મન્ સ્વાગતમિત્યુચ્ચૈઃ બ્રુવાણો વિનયાન્વિતઃ ॥
૩૩. મૂર્ધ્ના વવન્દે ચરણૌ કુમ્ભયોનેઃ કુતૂહલાત્ ।
પાદ્યં અર્ઘ્યં યથાન્યાયં મધુપર્કમકલ્પયત્ ॥
૩૪. બહ્દાઞ્જલિપુટો ભૂત્વા સમ્ભ્રાન્તમિદમબ્રવીત્ ।
મલયઃ -
સ્વાગતં તે મહાભાગ પ્રસીદ તપસાં નિઘે ॥
૩૫. કૃતાર્થોઽસ્મિ કૃતાર્થોઽસ્મિ પ્રીતોઽસ્મિ તવ દર્શનાત્ ।
ઇદમાગમનં મન્યે મદીયં તપસઃ કૃલમ્ ॥
૩૬. ભવાદૃશાં પ્રવસનં શ્રેયસે જગતાં ધ્રુવમ્ ।
જ્ઞાતુમિચ્છામિ ભગવન્ ત્વદાગમનકારણમ્ ॥
૩૭. પૂર્ણકામસ્ય તે બ્રહ્મન્ કિં કરિષ્યામ્યહં પ્રિયમ્ ।
ઇતિ પૃષ્ઠોઽદ્વિવર્યેણ મૈત્રાવરુણિરાત્મવિત્ ॥
૩૮. આચચક્ષે સ્વવૃત્તાન્તમશેષં પૃચ્છતો મુનિઃ ।
એતસ્મિન્નન્તરે સિદ્ધૌ મુની તુમ્બુરુપર્વતૌ ॥
૩૯. અભિષ્ટૂય મુનિશ્રેષ્ઠં રાજાનં ચ મહીભૃતામ્ ।
ઊચ્યતુઃ પરમપ્રીતૌ વચનં શમ્ભુશાસનમ્ ॥
૪૦. મહારાજ કુલશ્રેષ્ઠ કૃતકૃત્યોઽસ્મિ કેવલમ્ ।
ત્વયા પુરા મહાદેવઃ તોષિતઃ તપસા ભૃશમ્ ॥
૪૧. તદ્દુલં ભવતા લબ્ધં ભાગ્યમન્યત્ર દુર્લભમ્ ।
એષા પરમકલ્યાણી તામ્રપર્ણી સરિદ્ધરા ॥
૪૨. અનેન મુનિનાનીતા પ્રસાદાત્ શૂલપાણિનઃ ।
એષા તવ સુતા ભૂયાત્ અનયા તીર્થરૂપયા ॥
૪૩. તવ શ્રેયાંસિ ભૂયાંસિ ભવિષ્યાન્તિ ન સંશયઃ ।
ઇત્યં તયોઃ વચઃ શ્રુત્વા મુનિઃ પરમહર્ષિતઃ ॥

४४. तस्मै सुतां अदात् ताम्नां सोऽपि जग्राह शैलराट् ।
तावदम्बरसम्भूता पुष्पवृष्टिः सुगन्धिनी ॥
४५. देवदुन्दुभयो नेदुः तुष्टुवुः य सुरासुराः ।
तदन्तरामृतमयं शाम्भवं लिङ्गं अद्भुतम् ॥
४६. प्रत्यदृश्यत लोकानां त्रयाणां श्रेयसे मडत् ।
तस्मिन्नाराधयामास देवदेवं मुनीश्वरः ॥
४७. सोऽपि यङ्के मडापूजामद्रिराट् अद्भुतार्पिताम् ।
तस्मिन् आविरभूत् शम्भुः प्रसन्नो गिरिजान्वितः ॥
४८. धृष्टमाह वयः प्रीत्या तं मुनिं कलशोद्भवम् ।
प्रीतोऽस्मि तव कृत्येन समीभूता य भूसुरियम् ॥
४९. तोषिता भवता लोकाः जनाः स्थावरजङ्गमः ।
धतः परं ते वक्ष्यामि जगतामुपकारकम् ॥
५०. धतोऽविदूरे मत्स्थानं यत्र मे चित्रिका सभा ।
तत्र गन्तासि सडितो गिरिणानेन भूष्णुना ॥
५१. तत्र मां अर्चयित्वैव देवीभाराध्य शाम्भवीम् ।
कृत्वा कर्माद्यद्भुतानि गिरिणानेन संयुतः ॥
५२. ताम्रया तीर्थरूपिण्या गच्छ शीघ्रमितः परम् ।
यत्र मे परमं स्थानं शिभरे मलयस्य तु ॥
५३. श्रुतयः पर्वताकाराः यतुर्दिक्षु व्यवस्थिताः ।
गुमिशङ्कं धति ध्यातं तन्मध्ये परमाद्भुतम् ॥
५४. तमवेळि मुनिश्रेष्ठ मामकं प्राणवालयम् ।
अभ्याशे तस्य कर्तव्या भवता वसतिः स्थिरा ॥
५५. अनेन राज्ञा निदिष्टस्थाने वसतु मालिका ।
तत्र श्रेयांसि पश्य त्वं दुर्लभं जगतीतले ॥
५६. मडाराज त्वया लब्धा ताम्रपर्णी कुमारिका ।
विधस्यति परमां प्रीतिं गच्छ स्वभवनं मुदा ॥
५७. भवतां श्रेयसे नूनं प्राप्तोऽस्मि शुभदर्शन ।
देवदत्तं धदं स्थानं ध्यातं लोके भविष्यति ॥

૫૮. યે માં અત્ર અર્ચયિષ્યન્તિ તેષાં કામાન્ દદામ્યહમ્ ।
ઇત્યં મુનિં ચ રાજાનં તામ્નાં ચ અનુશાસ્ય ચ ॥
૫૯. તસ્મિન્ મહતિ વૈ લિડ્ગે સ્વમન્તરધાત્ શિવઃ ।
તતો મલયરાજસ્તુ પુત્રીં સ્વીકૃત્ય શાસ્ત્રતઃ ॥
૬૦. અહુમારોપ્ય યાદ્યાય મૂર્ધ્નાં નન્દમુપાગમત્ ।
તદ્ભાર્યાં ગન્ધવત્યાપ્યા તામ્નાં લબ્ધ્વાત્મસમ્ભવામ્ ॥
૬૧. પ્રહર્ષમતુલં લેભે મેને ગડ્ગામિવોત્તમામ્ ।
તતસ્તે મિલિતાસ્સર્વે મુનિના કુમ્ભજન્મના ।
સંપ્રાપ મલયં શૈલં મહોદયમિવોત્થિતમ્ ॥
૬૨. ઇત્યં શિવેન ભણિતામભિનન્ધ વાણીં
વેણીવરાં મલયજામનુનીય પશ્ચાત્ ।
નામ્ના ત્રિકૂટ ઇતિ શસ્તમભૂત જગત્યાં
તત્સ્થાનમાપમણિચિત્રસમાભિરામામ્ ॥
- ઇતિ તૃતીય અધ્યાયઃ ॥ Pro.Total = 137 + 62 =199.

ચતુર્થઃ અધ્યાયઃ

- અગસ્ત્યેન વૈષ્ણવમતનિરાકરાણપૂર્વકં શૈવમતસ્થાપન મ્ ।
- શ્રી સૂતઃ -
૧. ઇત્યં સ્મગ્રમધુરાં કથાં કર્ણ મનોમનોહરામ્ ।
મુખેન્દુમણ્ડલોત્તીર્ણાં સરસાં બાદરાયણેઃ ॥
૨. આકર્ણ્ય પરિપૂર્ણાર્થઃ શુકો બ્રહ્મવિદાં વરઃ ।
અભિનન્ધ પુનઃ તાતમ્ભવ્યભાષત સારવિત્ ॥
૩. અહો સારવતી પુણ્યા કથેયમમલાશયા ।
ઇમાં ભૂયોઽપિ વિસ્તૃત્ય તાત્ વક્તુમિહાર્હસિ ॥
૪. સ મુનિઃ તામ્રયા સાર્ધં પ્રાપ્ય ચિત્રસભાં શુભામ્ ।
લોપામુદ્રા મહાદેવી ભર્તારમનુવર્તિની ॥
- શ્રીવેદવ્યાસઃ -

५. श्रुणु पुत्र प्रवक्ष्यामि पुण्यमाभ्यानमुत्तमम् ।
पठनात् अस्य जायन्ते निर्मलज्ञानभागिनः ॥
६. तस्मादपि विनिर्गत्य देवदत्तां मुनीश्वरः ।
त्रिकूटाभ्यमलाक्षेत्रं संप्राप्य मुनिपुङ्गवम् ॥
७. समन्तात् देजसाकारं प्राप्य षर्षसमन्वितः ।
नृत्यन्तं परमेशानं तत्र शित्रसमान्तरे ॥
८. ददर्श दलनाकारं दीप्यमानं स्वतेजसा ।
आराधयामास मुदा मन्त्रैः पञ्चाक्षरात्मकैः ॥
९. शतरुद्रीयमन्त्रेण तुष्टाव परमेश्वरम् ।
तत्रसादात् अनुप्राप्य मुनिः कलशसम्भवः ॥
१०. तस्मात् दक्षिणतः किञ्चित् विष्णुमूर्तिं शिवात्मकम् ।
शिवलिङ्गं पुनः यत्रे त्रिकूटतरुमूलतः ॥
११. आराध्य धरणीपीठं बिलद्वारस्य पूर्वतः ।
वेदशास्त्रिनमाराध्य देवं त्रिपुरलैरवम् ॥
१२. ततः संप्राप शिभरं गुप्तिस्थानाभिधं मडत् ।
धृत्युक्तवति वै व्यासे शुकोऽत्यभाषत ॥
१३. तत किं धरणीपीठं गुडा का वा समीरिता ।
श्रुतिवृक्ष इति ज्ञातः स वृक्षः केन उेतुना ॥
१४. का वात्र यम्पकारण्ये देवी दृष्टेति कीर्तिता ।
अेतत् सर्वमशेषेण विस्तरात् वक्तुमर्हसि ॥
१५. व्यासः -
श्रुणु वक्ष्याम्यहं तात स्थलस्यस्यास्यैव वैभवम् ।
पुरा पृथुर्भलातेजाः यक्षवर्ती मलाजलः ॥
१६. समीकृत्य मर्द्धी सर्वा धनुषा शत्रुभञ्जनः ।
दुष्टोऽसम्पदा भूरि वसुधां सागराम्बराम् ॥
१७. मर्यादां स्थापयामास तपसा सयराथरे ।
वर्णाश्रमान् धर्मान् तथा षट्समयान् विभुः ॥
१८. तत्रालिङ्गितमर्यादाः लोकास्सर्वे व्यवस्थिताः ।

- अेतस्मिन् अन्तरे लोके सुरुचिर्नाम वै द्विजः ॥
१९. भार्दस्यत्यान्वयो भूत्वा भ्रात्रा रोचिष्मता सः ।
अतीत्य वेदान् सकलान् षडङ्गान् पदङ्कमान् ॥
२०. यतुष्पष्टिकलाभेदभावगाढ्य समन्ततः ।
समयाचारशास्त्राणि भक्तिभाप जनार्दने ॥
२१. अडङ्गारात् अहं यङ्के शास्त्रं समयसम्भृतम् ।
तेनैव ञ्जान् सर्वान् अन्यात्मबुध्या मदान्वितः ॥
२२. स्वमतं स्थापयामास विजयी सर्वतः सुवम् ।
वैदिकाः ब्राह्मणाः सर्वे क्षत्रियाः य परे जनाः ॥
२३. स्वमाचारं परित्यज्य तस्यैव वशगा अबवन् ।
अयं तु भारतं वर्षं क्लिश्यमानं अनेन तु ॥
२४. दृष्ट्वायसख्यमानस्सन् राजा परमदुःखितः ।
कैलासकटकं प्राप्य समाधिमुपस्थितः ॥
२५. आराधयामास शिवं स्तोत्रैः मन्त्रैः समर्द्धैः ।
तत्राधिगतसान्निध्यं देवदेवेन शूलिनः ॥
२६. लृष्टोऽस्मि तव राजेन्द्र स्तोत्रैरपि नमस्यया ।
वृषु भूप यथाकामं पूरयिष्ये मनोरथान् ॥
२७. धृति देवस्य सदयां वाणीमाकर्ण्य शूलिनः ।
विनयावनतो भूत्वा वायमेवमवोचत ॥
२८. पृथुः -
भगवन् यदि मे दातुं वरं वाञ्छसि शङ्करः ।
वैदिकध्वंसिनः शैवसमयान् दूषितस्य य ॥
२९. शम्भोः कदापि देवेश न सिध्यन्तु मनोरथाः ।
धृति ब्रुवाणं राजानं प्रत्युवाच भडेश्वरः ॥
३०. शिवः -
मा यिन्तां कुरु राजेन्द्र तवास्त्वभिमतो वरः ।
ये दूषयन्ति पापिष्ठाः शैवीं समयदीपिकाम् ॥
३१. श्रुतिमार्गरतान् सर्वान् वैदिकान् ब्राह्मणोत्तमान् ।

- तेषां कदापि जायन्ते नैव चित्तमनोरथाः ॥
३२. कस्यचित् देवकार्यस्य छेतुना कुम्भसम्भवः ।
प्रयास्यति दक्षिणाशां तदाशा ते भविष्यति ॥
३३. छत्युक्त्वान्तर्दधे देवो राजापि स्वपुरं यथौ ।
स मुनिर्देवदेवस्य विज्ञायैव तु शासनम् ॥
३४. प्राप्य स्थानं त्रिकूटाभ्यं दृष्ट्वा वास्यं य शम्भवम् ।
सह पत्न्या समागत्य देवद्वारमुपागमत् ॥
३५. तत्रत्याः पुरुषास्सर्वे तुलसीदामभूषणाः ।
विध्वंस्युर्गुह्यराः विषण्णानामोच्चाराण्युच्यवः ॥
३६. उद्धतः तथा मुद्गे वैदिकाध्यविदूषकाः ।
विदूषयन्तः पदवीं शैवीमुपनिषद्गताम् ॥
३७. ते दृष्ट्वा तं मुनिं श्रेष्ठं द्वितीयमिव शङ्करम् ।
रुन्धानाः पदवीं तस्य वाचं प्रोयुः कुधान्विताः ॥
३८. भवादृशाः न गन्तव्यं समयेतरगामिना ।
छत्युक्त्वेषु निर्गत्य तादृशं वृषमास्थितः
३९. भूयः प्रविश्य सहसा दृष्ट्वा य उरिविग्रहम् ।
तस्मिन्नाशयामास देवदेवं सदाशिवम् ॥
४०. सम्पूज्य विधिना शम्भुं स्वपाणिभ्यां परामृशन् ।
अयं सम्भावितः तेन भगवान् उरिरीश्वरः ॥
४१. स्वमूर्तिं सङ्कुचन्नग्रे संप्राप शिवविदुगताम् ।
तदावारणदेवाः य शिवावरणमूर्तयः ॥
४२. प्रत्यदृश्यन्त सर्वेषां जनानां पश्यतां तदा ।
अेतस्मिन्नन्तरे कुब्जाः सुरग्यैः परिचारकाः ॥
४३. शिष्याः प्रशिष्यामात्याः य यङ्किरे कलङ् मुनौ ।
अवृषा तावदाकाशात् वागभूत् अद्भुतावहा ॥
४४. उभयोः क्षियतां वाहं यत्र व विजयो भवेत् ।
साक्षिणं पुरतः कृत्वा यं कञ्चित् न्यायवादिनम् ॥
४५. छति तेषु भ्रुवाणेषु शिवस्योत्तरपार्श्वतः ।

पीठाद्यविरभूत् देवी काचित् काञ्चनपाटला ॥

४६. तामासाद्य मलादेवीं वज्रिरे वादसाक्षिणीम् ।
कुम्भयोनेः तदा तेषां मलान् वादः प्रावर्तत ॥

४७. दास्यं पराजितस्येति विधाय समयं मुदा ।
पञ्चमेऽहनि ते सर्वे निर्जिताः कुम्भजम्भना ॥

४८. तमेव गुरुमासाद्य शिवदीक्षामुपाविशन् ।
तदादि परमं क्षेत्रं शिवक्षेत्रमभूत् तथा ॥

४९. तेनैव स्कलाः लोकाः ब्राह्मणाश्च विशेषतः ।
स्वस्वधर्ममनुप्राप्य सुप्तिनः चिरञ्जिविनः ॥

५०. शैवं च वैदिकं धर्मं प्रतिष्ठाप्य महीतले ।
विगाढ्य चित्रातीर्थं च देवं आराध्य पीठिकाम् ॥

५१. बैरवं माधवं चैव वेदशापिनमीश्वरम् ।
प्राण्य विधिवत् दृष्ट्वा परमानन्दताण्डवम् ॥

लोपामुद्रापतिः श्रीमान् ताम्रपर्ण्या मुदं ययौ ।

एति यतुर्थः अध्यायः ॥ Pro.Total = 199 + 51 =250.

पञ्चमः अध्यायः

त्रिकूटाखलमालात्म्यम् ।

१. श्री शुकः -

भगवन् सर्वधर्मज्ञ कथिता भववदाधुना ।
महिमामोदभरिता कथेयं कुम्भजम्भनः ॥

२. श्रुतापि श्रवणानन्दपीयूषपुषिताधुनी ।
नैव तृप्तिकरी नूनं घृतधारेव पावके ॥

३. तत्र तस्मात् मलापीठात् आविर्भूताम्बुजारुणा ।
का वा किमर्थमुद्भूता केन वा प्रार्थिता पुनः ॥

४. अस्याः प्रभावमस्माकं श्रोतुं कौतूहलं किल ।
एत्युक्तवति वै तस्मिन् व्यासः सत्यवतीसुतः ॥

- प. व्याजहार कथामेनां शुकाय ब्रह्मवादिने ।
 व्यासः -
 पुरा प्रलयसंलीने ब्रह्माण्डे सचराचरे ॥
६. तमसा व्यावृते तस्मिन् वैभारिकविवर्जिते ।
 नाद्योदन्त कर्माणि विषयाः य गुणोत्तराः ॥
७. आकस्मिकमभूत् शब्दं यत् ब्रह्म परिपठ्यते ।
 तत्र काचिदभूत् देवी त्रिवर्णा वार्णरूपिणी ॥
८. कृष्णलोहितशुक्लाभा स्वरूपा सूक्ष्मदर्शिनी ।
 अजा जनित्री जगतामद्भुताकार दर्शना ॥
९. छितायैव छि लोकानामालम्बे परां तनुम् ।
 लोकमायानुभावेन सासूत मिथुन त्रयम् ॥
१०. विधिं सर्गाय सन्दिश्य हरिं पालनकर्मणि ।
 अभ्ययायादृशत् रुद्रं ते य यदुर्व्यापुनः ॥
११. अतः त्रिकूटमित्युक्तं त्रयाणां मेलनस्थलम् ।
 तेषामनुग्रहार्थाय सन्दृष्टं जगदम्बया ॥
१२. त्रयी तरुस्वरूपेण सान्निध्यं कुरुते यतः ।
 तेनापि डेतुना क्षेत्रं त्रिकूटमिति कथ्यते ।
१३. युगे युगे य मर्यादां उपाधाय शिवः स्वयम् ।
 अकस्मिन् अेव बिम्बे तु मूर्तीनां त्रितयं यतः ।
१४. दर्शयिष्यति तत् तस्मात् स्थलस्थास्य त्रिकूटता ।
 अत्रेतिहासं भूयोऽपि श्रुणु पुत्र मलामते ॥
१५. यस्याःश्रवणमात्रेण नरः पापैः प्रमुच्यते ।
 पुरा दनुसुतः कश्चित् निशुम्भस्य छि मातुलः ॥
१६. उदुम्बरनाम मलान् नासर्वा असुर शिल्पिनः ।
 यथाये स रङःस्थानं स्ववासाय मलत्तरम् ॥
१७. ततः स वार्धकिर्धामान् मायामस्थाय तु द्दुःसडाम् ।
 पार्श्वं मलयशैलस्य गुड्यायां नगरां व्यधात् ॥
१८. तदादि निर्भयो भूत्वा तस्मिन् अेवावसत् सुभम् ।

मयस्य मायावर्षेण दुर्जये नगरे वरे ॥

१९. निवसन् पुत्रपौत्राद्यैः बलैश्च बलवत्तरः ।

बभाषे प्रत्यहं रात्रौ गूढात्मा सकलाः प्रजाः ॥

२०. अल्पेनैव तु कालेन नष्टाभूत् दक्षिणा मही ।

शरणां प्राप निकरं मुनीनां ब्रह्मवादिनाम् ॥

२१. पदे पदे दुःखञ्चिं दुरितां दुरितभञ्जनीम् ।

मलययम्भकवने मूर्तिं स्थाप्य तन्मयीम् ॥

२२. आराध्य मुनयो भक्त्या देवीं दुःभार्तिभञ्जनीम् ।

पूजा-त्ते भवभूतेशीं तुष्टुवुः स्तुतिभिश्च ताम् ॥

२३. ऋषयः -

जय देवि मडादेवि मडामङ्गलदायिनि ।

प्रसीदत सीदतां नः त्वं परित्राणाय पार्वति ॥

२४. शूलभङ्गाङ्गमुसलविनिष्पिष्टारिसनिडे ।

प्रसीद सीदतां नः त्वं परित्राणाय पार्वति ॥

२५. त्वयाम्भ सकला दैत्याः भक्षिता रणसङ्कुटे ।

प्रसीदत सीदतां नः त्वं परित्राणाय पार्वति ॥

२६. त्वत्कराग्रलसत् शूलदलिताः दानवाः पुरा ।

रक्षाणायैव लोकानं सा कृपा क्व गताम्बिडे ॥

२७. सिंढनादविनादेन मोडिता दैत्यदानवाः ।

रक्षाणायैव लोकानां सा कृपा क्व गताम्बिडे ॥

२८. दंष्ट्राकरालवदनं दृष्ट्वा ते मूर्च्छिताः परे ।

रक्षाणायैव लोकानां सा कृपा क्व गताम्बिडे ॥

२९. अस्मान् पाडि भयात् भीतान् अनाथान् भक्तवत्सले ।

अविलम्बं दयापात्रं विधेहि भुवनत्रयम् ॥

३०. वीलयैव विडम्बि त्वं दैत्यानां कीर्तिभञ्जनी ।

अविलम्बं दयापात्रं विधेहि भुवनत्रयम् ॥

३१. त्वदस्त्रवित्रस्तबलं दैत्यानां क्षणभङ्गुरम् ।

तान् उदस्थासि दुर्गे त्वं भक्तानां हितकाम्यया ॥

32. त्वया जगद्विदं विश्वं समये पाव्यते भयात् ।
तया नः पाडि कल्याणि प्रसूः पुत्रानिव स्वयम् ॥
33. तुभ्यं नमः सर्वजगत्सवित्री वित्रास्य पापान् अमराखिवर्गान् ।
आप्तं जन् पाडि भवानि भद्रे रुद्राणि भद्रे करुणे पुराणि ॥
34. व्यासः -
एत्थं तैर्मुनिशार्दूलैः स्तूयमाना मधेश्वरी ।
प्रसन्नाविरभूत्तस्मात् बिम्बात् अम्भोरुडासना ॥
35. सौन्दर्यसिन्धुकल्लोलकटाक्षाक्षेपसुन्दरी ।
मनोज्ञमन्दस्मेरांशुकलिकाकल्पवल्लरी ॥
36. काञ्चनाङ्गकैयूरकटकाङ्गुलिभूषिता ।
अभ्यर्च्यमाना गीर्वाणैः कुसुमैः कल्पकोद्भवैः ॥
37. वाया मोयाङ्गलाभोदगन्धिना व्याजदार सा ।
श्री देवी -
मा विषादं मुनिश्रेष्ठाः किं कृत्वा भवतां छिता ॥
38. साधयिष्याम्यलं नूनं मायूयं भवदालसाः ।
अवं ब्रुवत्यां दुर्गायां भक्तिप्रवालात्ममूर्तयः ॥
39. ऋषयः -
त्रियुर्जयजेत्युक्त्वा बद्धाञ्जलिपुटोज्ज्वलाः ।
अम्भाकर्णाय वृत्तान्तं अस्माकं विपलवं मडत् ॥
40. गूढात्मा छि रलःकश्चित् दैत्योद्गुम्भरसंज्ञकः ।
निर्मानुषमिमां कृत्वा मर्डी मुनिजनोषिताम् ॥
41. अस्माकमग्निहोत्राणि बलवान् बाधते बहु ।
तं उत्वा दुस्सलं दैत्यं अस्माकं सौष्यदा भव ॥
42. एत्थं संप्रार्थिता देवी ऋषिभिः भावितात्मभिः ।
तथेत्यभयमाभाष्य निर्जगामाभराध्वना ॥
43. छित्वा मायामयस्थापि विधाय य मडीतलम् ।
प्रविवेश गुहां रम्यां समन्तात् दानवावृतम् ॥

४४. सिंङनादननादन सङ्घुष्य भुवनत्रयम् ।
पाष्णिघातं पुरद्वारि चकाराशनि सन्निभम् ॥
४५. ते किमेतत् एति भ्रान्ताः दैत्याः य परितो गुडाम् ।
आवपुः परमां देवीं शस्त्रास्त्रशतवर्षिणः ॥
४६. अवेमापततो दैत्यान् नानाबलसमन्वितान् ।
पाणिभ्यां गृह्णीती वेगात् शिक्षेप य निजानने ॥
४७. शतं सडस्रयुतं रथानीकं अनेकशः ।
रथानामपि साडस्रं तुरगाणां परशशतम् ॥
४८. यर्षयन्ती मडाभीमं कालानलसमप्रभम् ।
अवं मुडूर्तमात्रेण शून्यमासीत् गुडोदरम् ॥
४९. डेयिन्नष्टाः भक्षिताश्च त्यङ्क्वा दैत्यवपुः पुनः ।
संप्राप परमं स्थानं स्वर्गमन्यैस्सुदुर्लभम् ॥
५०. डतानां तत्र दैत्यानां पञ्च पञ्च शतानि य ।
मडाभूताभवन् तत्र मातृभक्ताश्च दुर्दमाः ॥
५१. दुगादिव्या समादृष्टाः क्षेत्रपालाः अबवन् तथा ।
सा गुडा नगरी यासीत् सिद्धानां वसतिः पुरा ॥
५२. अवं निलत्य तान् दैत्यान् सर्वान् निर्गत्य य बिलोदरात् ।
स्तूयमानाना मुनिगणैः व्याङ्गार मडेधरी ॥
५३. श्रीदिवी -
सन्तु भद्राणि युष्माकं मा विचारो मुनीश्वराः ।
नित्यमत्र वसिष्यामि भवतां डितकाम्यया ॥
५४. यथा यथा डि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भूतले ।
तथा तथानुसूपेण नाशयिष्यामि विप्लवम् ॥
५५. अर्यिता प्रणता ध्याता संस्तुता य पुनः पुनः ।
काङ्क्षितानि प्रदास्यामि सर्वेषामेव देडिनाम् ॥
५६. मालात्म्यं मम लीलायाः ये शृण्वन्ति पठन्त्यपि ।
तेषामपि विशेषेण नित्यं कामदुडास्यडम् ॥
५७. एति भ्रुवाणा सा देवी तत्रैवान्तरधीयत ।

- संलृष्टाः सकलाः लोकाः ऋषयश्च तपोधनाः ॥
५८. अद्यापि संस्थिता देवी क्षेत्रे परमपावने ।
तपश्चरन्तः संलृष्टाः स्तुवन्तः परमेश्वरीम् ॥
५९. तदारभ्य तथा तत्र सुराज्ञा दानवाः उताः ।
गणभूताः पालयन्तः स्थलं मडत् ॥
६०. तदादि सिद्धनगरं सिद्धैः पूर्णं गुडातलम् ।
यम्पकाविपिनं तत्र ज्ञातमासीत् निरन्तरम् ॥
६१. तदादि यम्पकारण्यं देवी सा यम्पकाभिधा ।
पुरा ब्रह्मादिभिर्देवैः केनचित् कारणान्तरे ॥
६२. अत्राकारि मडापीठं तत्रसाद्योपलब्धये ।
अयं क्षेत्रस्य माडात्म्यमडो वायामगोचरम् ॥
६३. स्मरणात् अथ जन्तूनां भोगमोक्षैकसाधनम् ।
एतः परं प्रवक्ष्यामि कुम्भयोनेः मडात्मनः ॥
६४. यश्चितं ताम्रपर्ण्यास्तु मलयस्य मडागिरेः ।
यथावृत्तं प्रवक्ष्यामि श्रुशु पुत्र मडामते ॥
६५. अथमभ्युद्यं रूपां उरैर्नारायणस्य तु ।
विधाय शाम्भवं लिङ्गं पूजयामास भक्तिः ॥
६६. प्रावेशयत् तु तत्रत्यान् मडापाशुपतप्रतम् ।
लोपामुद्रान्वितः श्रीमान् सपर्यां विदधे पराम् ॥
६७. उपहारैः मडादेव्याः निर्दिष्टैर्नैव कर्मणा ।
तत्रसाधमनुप्राप्य सुभं तत्रावसत् शिरम् ॥
- एति पञ्चमः अध्यायः । Pro.Total = 250 + 67 =317.

षष्ठः अध्यायः

- चित्रानद्याः रोहिनीनद्याः च उद्भवः ।
१. प्रभातायां तु शर्वर्यां नियमस्नानतत्परः ।
ताम्रामुत्थापयामास स्तोत्रैः श्रुतिमनोहरैः ॥

२. अगस्त्य उवाच -

अम्भ ताम्ने मडादेवि लोकानुग्रहकारिणि ।
सुप्रभाता निशा कृत्स्ना प्रबुद्धा भव शोभने ॥

३. अनादिशाम्भवीकण्ठकनकाम्बुजमालिके ।

मडामणिप्रसूर्मातः प्रबुद्धा भव शोभने ॥

४. सङ्ख्यत्कैरवं भृङ्गाः विडाय कृपणं यथा ।

उत्सुक्त्वा नविनीं यान्ति प्रबुद्धा भव शोभने ॥

५. गौरीकुयायलोद्यन्निर्जरश्री विडम्बिनी ।

तीर्थानां तीर्थदा रुपे प्रबुद्धा भव शोभने ॥

६. श्रुतयः सकलाः लोकहिताय शिवकल्पिताः ।

तस्मात् वेदद्रवा प्रोक्ता मडापातकनाशिनी ॥

७. शिवभक्तिमाये पुण्ये विष्णुभक्तिप्रवादिनी ।

ब्रह्मशक्तिरसासि त्वमुत्तिष्ठामृतवादिनी ॥

८. अन्नदा वसुधा भूरि पुण्यदा मज्जतां नृणाम् ।

त्वमेव परमा शक्तिः प्रसीद मलयात्मजे ॥

९. एति स्तुता मुनीन्द्रेण ताम्रपर्णी सरिद्ररा ।

समुत्तस्थौ शनैर्देवी निद्रकलुषितेक्षणा ॥

१०. सप्तीभिरसह संयुक्ता मन्दं मन्दं समाययौ ।

तत्यादकमलासङ्गात् तमडाटकनूपुरात् ॥

११. विशीर्णमणयो भूमौ वैश्वानरसमप्रभाः ।

तेषु स्वच्छतया दृष्टाः ताम्रायाः मूर्तयः शुभाः ॥

१२. तत्रैकां मणिभिम्बस्थां छायामूर्तिं निजं शुभाम् ।

आढूय व्याजडाराम्भा स्मयमाना मडानदी ॥

१३. ताम्रपर्णी -

अेल्येडि वत्से कल्याणि मखक्तिपरिभाविते ।

मदाज्ञया मुनेरस्य स्नानपानाय सत्वरम् ॥

१४. प्रवालरुपा शुद्धोदा आविर्भवितुमर्हसि ।

धमे भवेतां सरिते वयस्ये तीर्थविग्रहे ॥

१५. एत्थं आज्ञापिता सा तु मणिस्थया मनोहरा ।
सम्प्रीत्यां सल सम्भूय नानावर्णा मणित्विषा ॥
१६. एमां प्रदक्षिणीकृत्य सर्वेषां पश्यतां मुदा ।
ओमित्यामन्त्र शिभरात् मलयस्य मडागिरेः ॥
१७. प्रवालरूपिणी पूर्णा निस्ससार ऊषाकुला ।
मत्स्यकच्छपसम्पाता शङ्खशुक्तिनिषेविता ॥
१८. तरङ्गिणी शैवलिनी मडावर्तशतान्विता ।
शुद्धोदका स्वादुमती विचित्रा पापहारिणी ॥
१९. मध्ये त्रिकूटक्षेत्रस्य निस्ससार शनैःशनैः ।
क्षालयन्ती पदाम्भोजयुगलं कुम्भजन्मनः ॥
२०. लोपामुद्राङ्घ्रिसंसक्तयावकाद्रवपाटलाम् ।
नदीमण्डसम्भूतां गङ्गामिव शुभोदकाम् ॥
२१. दृष्ट्वा मुनिगणस्सर्वे लृष्टाश्च परमर्षयः ।
सिद्धगन्धर्वयक्षाश्च पतगोरगाकिन्नराः ॥
२२. एन्द्राद्याः सकलाः देवाः स्तुवन्तः कुम्भसम्भवम् ।
पुष्पवृष्टिमुखो व्योम्नि त्रिकूटक्षेत्रमाययुः ॥
२३. नानावर्णतया चित्रां एमां नाना प्रयङ्किरे ।
चैत्रमासि सिते पक्षे चित्रायुषि निशाकरे ॥
२४. जाता मडानदी ल्येषा तस्मात् चित्रेति कीर्तिता ।
बाला नदीति विख्याता बालारूपतया ध्रुवम् ॥
२५. ततर्षीं ऒचिरे शुङ्खलामपरामपि मण्डिनीम् ।
तीर्थप्रवालरूपायां मडानद्यां मलर्षयः ॥
२६. ससुः पवित्रमित्युज्ज्वा देवाश्च पितृगुल्यकाः ।
तेषामनुग्रहाथाय त्रिकूटेशो मलेश्वरः ॥
२७. आविर्भूतो मडालिङ्गात् ददौ तीर्थं मलेश्वरः ।
सल पत्न्या मुनिः श्रीमान् स्नात्वास्यां शम्भुसन्निधौ ॥
२८. तर्पयित्वा ऋषीन् देवान् पितृन् च विधिपूर्वकम् ।
देवं त्रिकूटमीशानं सम्भूज्य कुसुमादितिः ॥

२९. पूज्यमानस्त्रिसिद्धगणैः ताम्रपर्ण्यासमञ्चितः ।
समाप्य काल्यं नियमं ब्राह्मणान्श्च यथाविधि ॥
३०. सन्तर्प्य भक्ष्यभोज्याद्यैः दक्षिणाभिर्यथोचितैः ।
पर्वतेन मुनीन्द्रेण तथा तुम्बुरुणान्वितः ॥
३१. बुभुजे स बुधश्रेष्ठः देवी ताम्रा सञ्जीवताम् ।
लोपमुद्रा राजपुत्री भर्तुःशेषं प्रगृह्य सा ॥
३२. उवास सडधर्मज्ञा शुश्रूषणपरायणा ।
अेवं निवसतां तेषां मुनीनां कुम्भसम्भवः ॥
३३. अस्ताद्रिमगमत् श्रीमान् अंशुमाली शनैःशनैः ।
उपास्य पश्चिमां सन्ध्यां लुताग्निः सड भार्यया ॥
३४. कथाभिरभिरामाभिः रञ्जयानो जनं मडत् ।
निनाय रजनीं तत्र निमिषार्धमिव क्षणात् ॥
३५. अेवं व्युधास्य रजनीमुदिते सवितर्यथ ।
भगवन्तम्भुपस्थाय भास्करं भुवनेश्वरम् ॥
३६. प्रतस्थे दक्षिणामाशामादाय मलयात्मजम् ।
सड तुम्बुरुणा यैव पर्वतेन मडात्मना ॥
३७. चित्रा नदीं समुत्तीर्य लङ्घयित्वा वनान्यपि ।
अश्रुणोत् रोदनं धोरं करुणं कणापीडनम् ॥
३८. पुनः क्षणान्तरेणैव वने तस्मिन् भयानके ।
काप्यदृश्यन्त तन्वङ्गी सर्वायवसुन्दरी ॥
३९. प्रणालीव प्रमुञ्चन्ती नेत्राभ्यामश्रुनिर्भरम् ।
तामासाध दयाविष्टा ताम्रपर्णी शुचिस्मिता ॥
४०. प्रपथ्य वाया पीयूषपरिणामाक्षराङ्कया ।
देवी -
का त्वमर्थं विपिने परं रोदिति भीषणाम् ॥
४१. श्रोतुमिच्छामि ते द्रुधं श्रोतव्यं यद्वि मे पुनः ।
वक्तुमर्हस्यशेषेण मैवं शोचितुमर्हसि ॥

४२. धृति पृष्टा सा तथैवमवोचत् द्रुम्भकारणम् ।
ताम्रे कल्याणि वक्ष्यामि मम शोकस्य कारणम् ॥
४३. काश्यपस्य सुता नाम्ना कुन्तलास्मि शुचिस्मिते ।
सुमेधस्य प्रिया भूत्वा ऋषेः तस्य तपस्विनः ॥
४४. चिरं भुक्तानि भोगानि विविधान्यपि ।
अत्र कश्चित् मलद्रक्षः समागत्य विधेर्बलात् ॥
४५. जघान मम भर्तारं मां हन्तुं पुनरागतः ।
केशे जग्राह पाणिभ्यां सोऽपि लसमीकृतोऽभवत् ॥
४६. ततः चितामारोप्य वह्निं प्रक्षिप्य सर्वतः ।
प्रविष्टायां मयि पुनः सोऽग्निरन्तर्दधे मलान् ॥
४७. स्वस्त्यस्तु नूनमित्यासीत् तावत् वागशरीरिणी ।
तस्मान्निवृत्ता मरणात् काङ्क्षन्ती श्रेय उत्तमम् ॥
४८. किं भरोमि क्व गच्छामि हा कष्टं समुपस्थितम् ।
प्लावमाना मलासिन्ध्यावघाते द्रुम्भसागरे ॥
४९. दृष्ट्वा मे देवि कल्याणि भाग्यशेषात् ममागतः ।
त्वं माता त्वं सञ्जी साक्षात् त्वामहं शार्ङ्ग गतः ॥
५०. धृत्यं विलपमानां तां सीदन्तीं य पुनःपुनः ।
आलिलिङ्गे जगन्माता कृपया मलयत्मजा ॥
५१. तवन्मुनिः समुत्तस्थौ तौ सुधासंसर्गतो यथा ।
पपात भूरि पुष्पाणि देवमुक्तानि भूतले ॥
५२. तत्तदृष्ट्वा मलदाश्वर्यं कुम्भभूः अतिविस्मितः ।
अहुमेने मलयज्ञं लोपामुद्रा य उर्षिता ॥
५३. सुमतिः सलसोत्थाय कुम्भयोनिमन्वितः ।
ताम्रामाराधयामास देवीं त्रैलोक्यपावनीम् ॥
५४. तस्याः प्रसादात् संप्राप्य वरान् श्रेयांश्च भूरिशः ।
तदश्रुवारिधाराभिः पूरिता काप्यभून्नदी ॥
५५. अनुग्रहात् ताम्रपर्ण्याः संसर्गात् कुम्भजन्मनः ।
अद्यापि पुण्यतीर्था सा दृश्यते दक्षिणापथे ॥

५६. तौ दम्पती प्रतिष्ठाप्य स्वाश्रमे कुम्भसम्भवः ।
पुनस्स ताम्रया सार्धं प्रयातो दक्षिणां दिशम् ॥
५७. आससाद शिलावर्तं यत्रास्ते वरुणात्मजः ।
वज्रङ्गदं धत्ति ध्यातो ब्रह्मशापेन कर्षितः ॥
५८. पित्रादिष्टां गुडामेत्य निर्मितां विश्वकर्मणा ।
यकार वसतिं तत्र मलयस्थ तु पार्श्वतः ॥
५९. वीक्ष्यमाणास्तु शापान्तं निनाय शरदां शतम् ।
स दृष्ट्वा कलशीसूनुं पूजयित्वा मडानदीम् ॥
६०. अनुग्रहात् ताम्रपार्याः पुनर्देवत्वमाप्तवान् ।
वज्राङ्गदगुडास्थानं तोरणायलसंज्ञिताम् ॥
६१. तस्मात् दक्षिणतः किञ्चित् कोशमात्रमतीत्य सः ।
अत्रेराश्रममाश्चर्यमवाप मुनिपुङ्गवः ॥
- धत्ति षष्ठः अध्यायः ।   Pro.Total = 317 + 61 = 378.

सप्तमः अध्यायः

- वज्राङ्गदशापनिवृत्तिः शिवशैले घटनोत्पत्तिनिरूपणम् ।
१. धत्तं निगदितां वार्ष्णीं पित्रा व्यासेन धीमता ।
उर्षमाणः पुनर्वाक्यमाबभाषे शुको मुनिः ॥
२. श्री शुक्रः -
किमाद्यः कृतवान् तात वारुणिः केन उेतुना ।
वेधाः तमशपत् केन तन् मे कथय विस्तरात् ॥
३. वेदव्यासः -
अडो ते कथयिष्यामि कथां कलुषनाषिनीम् ।
पुरा सारङ्गकेतस्य कन्या गन्धर्वभूपतेः ॥
४. मालतीं नाम सुभगां उपयेमे जलाधिपः ।
रेमे चिरं तथा राजा वरुणो हरिदीश्वरः ॥
५. सुषेवे सा वरारोडा पुत्रान् भर्तृसमान् शुभान् ।

- वञ्जङ्गदः पूर्तिदक्षो प्रभानुर्मणिवान् प्रसूः ॥
६. पञ्चैते भ्रातरः शूराः धर्मज्ञाः लोकसम्भताः ।
 अहमाज्ञा शङ्कुरेणापि हरिणा वञ्जपाणिना ॥
७. सम्मानिताः विशेषेण पित्रोः प्रीतिकराः अभवन् ।
 तेषु ज्येष्ठो मङ्गतेजाः धीरो वञ्जङ्गदो बली ॥
८. कदाचित् वारुणीलोकात् विनिष्कम्य विमानवान् ।
 वीणाभादाय विमलामुद्रतः अहमाज्ञः सभाम् ॥
९. उत्पपातातिवेगेन व्योम्ना विस्तारशालिना ।
 आदित्यपदमुल्लङ्घ्य ग्रहक्षत्रमण्डितम् ॥
१०. शिशुमारमहायुक्तं तथा सप्तर्षिमण्डलम् ।
 ध्रुवं प्रदक्षिणीकृत्य गच्छन् गगनवर्त्मना ॥
११. ददर्श स विमानस्थं प्रयान्तं अहमाज्ञस्सभाम् ।
 मणिकान्तमितिभ्यातं गुह्यकानां गणेश्वरम् ॥
१२. तस्योत्सङ्गे वर्तमानां ददर्श स्तम्भकावतीम् ।
 असम्भ्रान्तं एवासाद्ये निरुध्याध्वानभोजसा ॥
१३. अभाषे वयनं धीमान् वारुणिः गुह्यकेश्वरम् ।
 वञ्जङ्गदः -
 साधु गुह्यक राजन् त्वं कुलिन्दसि विशेषतः ॥
१४. अञ्जनाभ्यस्य यक्षस्य सुतेयं मत्परिग्राहा ।
 स्तम्भकाभ्या वधूरेषा कुत्र वा नीयते त्वया ॥
१५. मुञ्च मुञ्च वधूमेनामकार्यं मा करिष्यथाः ।
 एत्युक्तवति वै तस्मिन् पुनः प्राड स गुह्यकः ॥
१६. मा कुरु त्वमलङ्कारं धर्मिणी न ते भलु ।
 अलवोऽस्याः पतिर्भूत्वा त्वादृशा मादृशा जनाः ॥
१७. यमेषा वृणुते कान्तं सोऽस्याः पतिरसंशयः ।
 साधारणस्त्री सर्वेषां सुराणां देवकल्पितम् ॥
१८. अेवमन्योन्यवादेन कलहस्सुमलान् अभूत् ।
 गुह्यकं तं पराजित्य तामादाय वराङ्गनाम् ॥

१८. गतो वज्राङ्गदो लोकं सोऽप्यगात् ब्रह्मणोऽस्सामाम् ।
तं दृष्ट्वा दीनमनसं क्लान्तं तं गुह्याधिपम् ॥
२०. किमेतत् इति पप्रच्छ दयालुस्स पितामहः ।
ब्रह्मा -
किं ते स्तापसम्भ्रान्तस्वान्तःक्लान्तं वपुः परम् ॥
२१. दारानुसक्तमनसां कुतः सौख्यं भविष्यति ।
धर्मतः तस्य सा नूनं भार्या भवितुमर्हति ॥
२२. तथाप्यकृत्यं तस्यैव ध्रुवयङ्कादितः परम् ।
रागवन्तो भविष्यन्ति ते त्याज्या मत्समीपतः ॥
२३. अेतत् आरभ्य तस्यैव मास्तु देवगतिर्ध्रुवम् ।
धृत्युक्त्वा भगवान् ब्रह्मा सान्त्वयामास गुह्यकम् ॥
२४. सोऽपि वज्राङ्गदः शापात् नष्टगतिर्ध्रुवम् ।
पितरं शरणं प्राप वरुणं यादसां पतिम् ॥
२५. स तु पुत्रं समाश्रस्य प्राप्य ब्रह्माण्णमीश्वरम् ।
प्रार्थयामास शापान्तं सोऽपि तं पुनरब्रवीत् ॥
२६. यदा मलयशैलस्य प्रान्तश्रुङ्गे मडोदये ।
दृश्यसे तैजसं चित्रं तोरणं मणिभास्वरम् ॥
२७. तदा ताम्रासमायुक्तो मैत्रावरुणिरात्मवान् ।
आगमिष्यति लोकानां छिताय मुनिपुङ्गवः ॥
२८. तदनुब्रह्मसाधे ताम्रपर्ण्यां विगाह्य य ।
पुनर्देवगतिं यातु सभार्यो नात्र संशयः ॥
२९. इत्थं लब्ध्वा तु शापान्तं वारुणिः सः सः भार्यया ।
वरुणस्याज्ञया विश्वकर्मणा निर्मितां गुह्याम् ॥
३०. आसाधे वसतिं यङ्के वीक्षमाणो मलामुनेः ।
समागमं ताम्रपर्ण्यां यातो ह्येव ध्रुवनि ॥
३१. गते वर्षशते पूर्णे गुह्याद्धारि विजृम्भिते ।
तोरणं तरुणादित्यपाटलं चारुचित्रकम् ॥

32. आलोक्य स गुडाद्धारि धीरो वञ्जङ्गदो मुदा ।
निर्गत्य गर्तात् विस्तीर्णो ददर्श मडतीं मडीम् ॥
33. उत्सुल्लयन्धवनामुदागरुवाटिकाम् ।
उत्सुल्लकदलीकृत्वां उख्यावयविडङ्गमाम् ॥
34. वसन्तमदनोल्वासकूजलीकिलसारसाम् ।
आश्चर्यतीरलच्छायां यमद्वृतमणिरथलीम् ॥
35. धत्तं व्यापारयन् दृष्टिं समन्तात् वरुणात्मजः ।
दिशमावृत्य कौबेरीं प्रभां जयोत्सनामिव स्थिताम् ॥
36. दृष्ट्वा स विस्मयाविष्टो ददर्श मुनिमग्रतः ।
अक्षिसाकृल्यकराणं तपःकुलमिव स्थितम् ॥
37. अक्षिलक्ष्यं मुनिं कृत्वा परमानन्दनिर्भरः ।
पपात पादयोस्तस्य पाङ्क्तिं मां पाङ्क्तिं मामिति ॥
38. अलिवाध मुनिश्रेष्ठे लोपामुद्रं य तत्प्रियाम् ।
ताभ्यां प्रदर्शितां देवीं नदीं मुक्तमणिप्रसूम् ॥
39. तस्याः दर्शनमात्रेण देवभावन्मवासवान् ।
तावत् विमानमावृढा संदृष्टा स्तब्धकावती ॥
40. आययौ वरुणः यापि भ्रातरौऽस्य समन्ततः ।
सह देवास्समागत्य सधु साध्यित्यघोषयन् ॥
41. मुनीं प्रदक्षिणीकृत्य ताम्रपर्णीं प्रणम्य य ।
शुद्धात्मा शापनिर्मुक्तः पूजितस्सकलैस्सुरैः ॥
42. वञ्जङ्गदो मडाभाङ्गुः पुनर्देवगतिं गतः ।
अभ्यर्च्य बरुणो राजा लोपामुद्रापतिं मुनिम् ॥
43. अलिष्टूय मुनिं तद्वत् यन्धनायलकन्यकाम् ।
ब्रह्मदानुमतः तस्याः शुश्रूषार्थं जलाधिपः ॥
44. तीर्थानां दिव्यरूपाणां सागरं कोटित्रयं ददौ ।
सा ताभिः तीर्थकन्याभिः संवृता लोकपावनी ॥
45. तमडाटकसंस्थेव बभौ मणिमतल्लिका ।
तां दृष्ट्वा मुनयः सिद्धाः देवाश्च सह दानवैः ॥

४६. तुष्टुवुः परमप्रीताः पुष्पवृष्टिभुयो द्विवि ।
समाजः सर्वसिद्धानां तीर्थानां त्रिदिवौकसाम् ॥
४७. ज्योतिषामिव सङ्घातो विरराज मडीतले ।
स तैः पद्वितः श्रीमान् ताम्रया मणिगर्भया ॥
४८. कुम्भयोनिः संप्रतस्थे संदृष्टो दक्षिणां दिशम् ।
शंसन्तः तस्य कर्माणि कुम्भयोनेः मलात्मनः ॥
४९. मडानुभावाः ताम्रायः कथयन्तः परस्परम् ।
अपनिन्युः तदध्वानपरिश्रमं अमी जनाः ॥
५०. शिवसैलमुपाजग्मुः यत्रास्ते शङ्करस्त्वयम् ।
तपस्यतः यन्नाद्रेः सपत्नीकस्य वै शिरम् ॥
५१. प्रसादमकरोत् यत्र शिवः सर्वशिवङ्कुरः ।
तदादि शिवसंप्राप्य शिवशैलं धृतीरितः ॥
५२. तावदत्रिर्मंडालेजाः मुनिस्साक्षात् हरिस्त्वयम् ।
अत्रे प्रादुरभूतस्य मुनेः कलशजन्मनः ॥
५३. आदाय पादमर्ध्वं यं मधुपर्कं यं मन्त्रवित् ।
सपर्यामकरोत्तस्मै प्रदृष्टेनान्तरात्मना ॥
५४. अडो समागमं श्रेष्ठं तवात्र कलशीसुत ।
मन्ये लोकहितार्थाय मलादेवेन कल्पितम् ॥
५५. भगीरथस्य राजर्षेः गङ्गामानयतः पुरा ।
तपसा पालितं विश्वं पापेभ्यः सयरायरम् ॥
५६. धेनीं भवता श्रीमान् ताम्रामानयां नदीम् ।
पापात् भयान् मलाव्याधेः दारिद्र्यात् पालितं जगत् ॥
५७. अनां मडानदीं पुण्यां दर्शनात् पापनाशिनीम् ।
ये भजन्ति नराः भक्त्या तेषां नास्ति दृष्टिता ॥
५८. यदम्बुपानतो मर्त्याः शिरे जुवन्त्यरोगिणः ।
यत्तीर्थाप्लुतदेहस्य मोक्षलक्ष्मीं करस्थिता ॥
५९. अनामानयता ब्रह्मन् भवता करुणात्मना ।

- सनाथा विळिता नूनं दक्षिणाशा सुदक्षिणा ॥
६०. धति वाचा कुम्भयोनिं बहुमान्य पुनःपुनः ।
नत्वैवाञ्जलिना देवीं तुष्टाय मलयात्मजाम् ॥
६१. नमस्तुभ्यमाब्रुञ्जकीटं विश्वं पापात् पालयन्ती पयोभिः ।
तीर्थाकारा त्वं दृश्यसे त्वं प्रकृत्या
सूक्ष्माकारा दृश्यसे वेदवाग्भिः ॥
६२. त्रेधा भङ्गत्वा स्वां तनुं धोतयन्तीं
गङ्गा कृष्णा भारतीति प्रशस्तिम् ।
भकानस्मान् पापतः पाळि मातः ताम्ने सम्पत्साधने समर्था ॥
६३. आशैलाब्धिं स्रोतसाञ्चोदधारा पीयूषेण प्राज्यकूलद्वये ते ।
स्तन्यक्षीरिणैव लोकं पुनाना मातस्ताम्रे देवि नित्या भव त्वम् ॥
६४. धत्यभिष्टूय ताम्रां देवीं अनिः परमधर्मवित् ।
अनसूयासमायुक्तो ध्यानाद्भोऽभवत् पुनः ॥
६५. तवत् शैलेन्द्रकटकात् अत्रेः सन्तोषकाम्यया ।
निष्कान्तन् तत् मलातीर्थं निस्ससार मलोर्भिवत् ॥
६६. सैषा सप्ती ताम्रपार्या घटनेति प्रकीर्तिता ।
स्नानात् पानात् पापलन्त्री पुण्या मन्दाकिनी यथा ।
६७. तस्यां स्नात्वा सपत्नीकः सोऽनिरसार्धं सुरोत्तमैः ।
अगस्त्येन मुनीन्द्रेण तर्पयित्वा पितृन् सुरान् ॥
६८. शिवशैलेश्वरं नत्वा संप्राप्य च मनोरथान् ।
धतयत्यपिलान् कामान् मज्जतां पिबतां नृणाम् ॥
६९. घटनेयं नदी भविष्यति न संशयः ।
अत्र्यर्थं निर्गता यस्मात् आत्र्यीति प्रशस्यते ॥
७०. शिवशैलात् विनिष्कान्ता शिवशैलवती ततः ।
ताम्रानुजेति केचित् तां अन्ये शैलोदकामिति ॥
७१. अयं प्रशस्य बहुधा स्तुभिः घटनां नदीम् ।
सडा(मलय)द्विणा मुनिगाणैः अमरिहभिसंवृत ॥
७२. प्रतस्थे कलशीसूनुः ताम्रया परया परम् ।

व्योमयानैः सिद्धगणैः गन्धर्वोरगाडिनरैः ॥

७३. समन्तात् वसुधाकीर्णा नक्षत्रैः धौरिवाभभौ ।

मध्ये मुनिवरः श्रीमान् मालेय्या सखितः तथा ।

ज्योत्स्नया सखितः व्योम्नि शशीव रुरुये परम् ॥

७४. एवं समाजो मलतां ऋषीणां व्याघुष्य नानानिगमप्रबन्धैः ।

अपास्तशोकं निडता शुभौघं समासत् यन्मनशैलराजम् ॥

इति सप्तमः अध्यायः ।

Pro.Total = 378 + 74 = 452

अष्टमः अध्यायः

उद्यग्रीवाश्रमं प्रति अगस्त्यागमनम् ।

१. भगवन् सर्वधर्मज्ञा लोकानुग्रहकर्मकृत् ।

श्रुत्वापि त्वन्मुखाभोजकथापीयूषसन्ततिः ॥

२. नखि मे तृप्तिजननी कामिनः कामिनी यथा ।

आह्लाद्यति गात्राणि चित्तमानन्दयत्यपि ॥

३. अन्तःकरणसन्तापं वृषोडति द्रुधेव नः ।

पारावारमिवापारं अनन्तं श्रुतिवत् पुनः ॥

४. अपरा स्वादु पीयूषाधारापूरमिवाद्भुतम् ।

भूयोऽपि श्रोतुमिच्छामि ताम्रपर्ण्यास्तु वैभवम् ॥

५. कथं प्राप नदी पुण्या ताम्रा गुमाद्रिमस्तके ।

कथं प्रवालपुषिता समेता सागरेण सा ॥

६. इति पृष्टो मलातेजाः स्वपुत्रेण मलामुनिः ।

कथां विस्तार्य मलतीं प्रवक्तुमुपयकमे ॥

७. व्यासः -

वत्स ते कथयिष्यामि श्रोतव्यं सावधानतः ।

अत्रितुम्भुरुमुष्यैः य वसुगौतमनारदैः ॥

८. कपिलाङ्गीरसोयत्यकण्डकाणादरैवतैः ।

वरुणेनारुणेनापि सपुत्रबलशालिना ॥

९. अन्यैः य सिद्धैरभरैः समन्तात् अभिसंवृतैः ।
मुनिः कलशभूर्भूमां पुण्यामादाय तां नदीम् ॥
१०. अत्र्याश्रमात् विनिर्गत्य किञ्चित् गत्वा क्षणादिव ।
उपत्यकायां शैलस्य विस्तृतायां मलामुनिः ॥
११. आससाद्य सरोरभ्यं व्योमाप्यं मानसं यथा ।
अगाधममृतं स्वाद्यु सखिलं सान्द्रशीतलम् ॥
१२. तद्रक्षणार्थं भगवान् पुरा नारायणः प्रभुः ।
आस्ते पर्वतरूपेण जयोतिर्मणिःकृताभिधः ॥
१३. तस्य प्राणवृषस्य मध्ये श्रुङ्गस्य संस्थितः ।
सरोवरं समासाधे निवासमकरोत् मुनिः ॥
१४. सर्वेनिविदिशुर्दृष्टः देवाश्च परमर्षयः ।
तत्र पञ्चसहस्राणि वर्षाणि नियतेन्द्रियः ॥
१५. तपश्चाचार भगवान् उमालाभाय शङ्करः ।
यस्यां पुष्करवाप्यां तु निक्षिप्यात्मधनुःशरान् ॥
१६. अेकाडी तप आतिष्ठत् लोकानां छितकाम्यया ।
तदादिनाम्ना पैनाकसरो लोकेषु गीयते ॥
१७. हरिः पर्वतरूपेण तद्रक्षामकरोत् यतः ।
तदारभ्य सरो नाम्ना विष्णुगार्भमितीरितम् ॥
१८. तत्रत्याः य अेव ते सर्वे तमेत्य कलशोद्भवम् ।
सपत्नीकं समभ्यर्थ्य सम्भूजय मलयात्मजाम् ॥
१९. आतिथ्यं विददुः तस्मै सर्वेषां य यतोचितम् ।
स्नात्वा पुष्करिणीतीर्थे तर्पयित्वा पितृन् सुरान् ॥
२०. तत्रैव विडितातिथ्याः पुरस्कृत्य मलानदीम् ।
देवगन्धर्वमुष्यैः य वरुणेनात्रिणा सह ॥
२१. ङिषुः पञ्चदिनान्यत्र तीर्थमालात्म्यनिर्वृताः ।
अथोषस्थुपवृत्तायामगस्त्यो मुनिभिस्सह ॥
२२. काल्यं निवृत्य नियमं कृतकृत्योऽत्रिणा समम् ।
तीर्थं प्रदक्षिणीकृत्य ताम्नामादाय पावनीम् ।

२३. ज्योतिर्मणिं लङ्घयित्वा प्रणम्य वनदेवताम् ।
देवदुन्दुभिनादेषु जृम्भमाणेषु सर्वतः ॥
२४. किञ्चित् दक्षिणतः तस्मात् ददर्श मलदाश्रमम् ।
यत्रास्ते भगवान् विष्णुः ङयग्रीवस्वरूपधृत् ॥
२५. तं सेवन्ते सिद्धगाणाः देवाश्च परमर्षयः ।
ऋतवो युगपत् सर्वे न मुञ्चन्ति हि तद्गनम् ॥
२६. अपास्तवैरं वर्तन्ते सत्वानि विविधान्यपि ।
तत्र पुष्करिणी काचित् अगाधा निर्मलोदका ॥
२७. पिशङ्गिला नाम यस्यां गाणाः पैशङ्गिलाः स्थिताः ।
कपिला षति विष्याता समादिष्टाः स्वयम्भुवा ॥
२८. तद्द्रक्ष्येणार्थमद्यापि बलवो निवसन्ति हि ।
निशासु घोषा श्रूयन्ते मेघानामिव गर्जताम् ॥
२९. कृताञ्जलिः कुम्भयोनिः प्रविवेश तदाश्रमम् ।
अवरुड्य तु यानेभ्यः देवाः याश्रममाययुः ॥
३०. ताम्रपर्ण्यां समायुक्तमागतं कलशीसुतम् ।
विज्ञाय भगवान् श्रीमान् ङयग्रीवो मडामुनिः ॥
३१. अत्रिः मुनिः अगस्त्यश्च वरुणो यादसां पतिः ।
अेतान् अन्यान् च विधिवत् तथा तुम्बुरुपर्वतौ ॥
३२. पूजयित्वा मलदेवीं ताम्रपर्णीं सरिद्धराम् ।
अभिनन्द्य प्रणम्यात्रे सन्ति ते शासनं कृमात् ॥
३३. उपविष्टेषु सर्वेषु पूजितेषु यथोचितम् ।
बहुमान्य ङयग्रीवः कुम्भयोनिमभाषत ॥
३४. श्री भगवानुवाच -
श्रान्तोऽसि मैत्रावरुणो त्वयैतत् साध्वनुष्ठितम् ।
सम्यक् आनयता देवीं ताम्रपर्णीं सरिद्धराम् ॥
३५. कृतेयं भारतीं भूमिः स्वर्गादपि गरीयसी ।
अडो कृतमिदं कार्यं सर्वप्राणिलितोदयम् ॥
३६. भवाद्दृशां परिश्रान्तिः अश्रान्तिकरिणीभुवः ।

- यत्कृता भवता ब्रह्मन् शिवाज्ञादेशकारिणा ॥
३७. तदशेषं मया ज्ञातं समाधिमुपगच्छता ।
सन्तुष्टोऽस्मि मलाभाग कर्मणा भूरिधर्मिणा ॥
३८. श्रेयः प्राप्स्यसि भद्रं ते दुर्लभं जगतीतले ।
तव सन्दर्शनात् अद्य कृतकृत्योऽस्मि केवलम् ॥
३९. अेषा परमकल्याणी शाम्भवी शक्तिरूपिणी ।
भुक्तिदा मुक्तिदा नृणां मलापातकनाशिनी ।
४०. साक्षात् प्रकृतिरव्यक्ता निर्गुणा गुणरूपिणी ।
ब्रह्मविष्णुमुपैर्द्वैः मुद्गराराध्यते किल ॥
४१. अस्याः प्रतिष्ठितो मूर्ध्नि शङ्करो लोकशङ्करः ।
लृढये वर्तते ब्रह्मा ललाटे गरुडध्वजः ॥
४२. गङ्गा सरस्वती चैव यमुना च शरावती ।
धमास्ते पुण्य सरितः अस्याः बाहुषु संस्थिताः ॥
४३. उरु मन्थरकैलासौ चक्षुषी शशिभास्करौ ।
नासिकायां उमादेवी कर्णयोरश्विनावभौ ॥
४४. गोदावरी च कावेरी कपोलतलसंस्थिते ।
नाभौ च संस्थितो देवो वायुः घ्राणे च संस्थितः ॥
४५. जिह्वायां भारती देवी लक्ष्मी वक्षसि संस्थिता ।
जङ्घयोः संस्थिता नागाः गावोऽस्याः चरणाम्बुजे ॥
४६. मुनयो वसवः साध्याः रोमकूपेषु संस्थिताः ।
अनामाश्रित्य तीर्थानि लभन्ते तीर्थतां पुनः ॥
४७. सर्वे देवाश्च मन्त्राश्च गायत्र्या साकमत्र हि ।
अनया धार्यते लोकां पात्यते पापगह्वरात् ॥
४८. तस्मात् धमां ये सेवन्ते तेषां न हि पराभवः ।
धतः परं ते गन्तव्यं न पश्ये सुकृतं मडत् ॥
४९. काश्मीरादपि डेदारान् उरिगर्तात् च नैमिशात् ।
श्रेष्ठ्यभूता त्वया ब्रह्मन् विडिता दक्षिणा मडी ॥
५०. कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि भवतां दर्शनात् अहम् ।

धन्तं कालमत्रैव भवदागमनाशया ॥

प१. वसतो मे यिरात् प्राप्तं कल्याणं मलदूर्जितम् ।

अभिः सल मुनिश्रेष्ठैः देवैश्च वरुणात्मभिः ॥

प२. वास्तव्यं भवता ब्रह्मन् ध्रुवैव य मयान्तिके ।

पूजनीया मलादेवी ताम्रपर्णी मलेश्वरी ॥

प३. धति श्रुत्वा वयस्तस्य स मुनिः कुम्भसम्भवः ।

ॐ धत्यञ्जलिना भाष्य सडात्रिप्रवरैर्द्विजैः ॥

प४. तस्मिन् मलयजातेजःकरम्भित मडोदके ।

पिशङ्गिलाप्ये सरसि सरनौ ब्रह्मानुभावयन् ॥

प५. अनसूया समासक्ता लोपामुद्रोपलालिता ।

पूजयमाना ताम्रपर्णी स्तूयमाना मुनीश्वरैः ॥

प६. स्नाता दिव्याम्बरधरा दिव्यालङ्कारभूषिता ।

अनुजग्राह विडितं आतिथ्यं हरिणामुना ॥

प७. मैत्रावरुणिना सार्धं अत्रिमुष्याः मुनीश्वराः ।

कृत्वा कर्माण्यशेषाणि पञ्चयज्ञाटिकान्यपि ॥

प८. सडाभ्युपतिना सार्धं डयत्रीवेश कल्पितम् ।

अङ्गीकृत्य यथान्यायं तेन सार्धं मलात्मना ॥

प९. संडर्षमाणाः सर्वे ते सुभ्रभूषुः तथाश्रमे ।

क्षणप्रायमिवाभूवन् अडानि त्रीणि पञ्च य ॥

६०. तदाश्रमपदं सर्वं समन्तात् योजनावृतम् ।

विमानशतसङ्कीर्णं नानामुनिगणावृतम् ।

गन्धर्वैः स्तूयमामानैश्च मडोत्सवमिवाभवत् ॥

धति अष्टमोऽध्यायः ।

Pro.Total = 452 + 60 = 512.

नवमोऽध्यायः

वीरसेनशङ्भयोः संवादः ।

१. अथापरेद्युर्भगवत्युद्धिते कर्मसाक्षिणि ।

- अवतीर्थं मलातेजाः विश्वकर्मा वियत्तलात् ।
 २. आससाध मुनिश्रेष्ठं तमगरस्यं कृताञ्जलिः ।
 अभिवाद्ये उयग्रीवं वरुणं संप्राणम्य य ॥
३. अत्रिमाराधयन् मूर्ध्ना व्याजडार स वर्धकिः ।
 विश्वकर्मा-
 नमो मलदूष्यःसर्वेभ्यो मुनिभ्योऽयं षडाञ्जलिः ॥
४. विज्ञाप्यं श्रूयतामत्र मलादेवानुशासितम् ।
 वक्ष्यमाणं मया ब्रह्मन् यथावत् अवधार्यताम् ॥
५. सन्तुष्टोऽस्मि मुनिश्रेष्ठः कर्मणानेन डेवलम् ।
 वैशाखपौर्णिमायां तु मुहूर्ते मैत्रसंज्ञिते ॥
६. मच्छक्तिरेषा कल्याणी ताम्रा मलयनन्दिनी ।
 प्रवालरुपा निर्गत्य मलयात् यातु सागरम् ॥
७. अडमयागमिष्यामि भवतां छितकाम्यया ।
 एत्थमुक्त्वा मलादेवः प्रेषयामास मामिड ॥
८. अनुज्ञातः त्वया ब्रह्मन् आश्रमं करवाण्यडम् ।
 एति ब्रुवाणं तं दृष्ट्वा विश्वकर्माणामागतः ॥
९. अडुमेने मुनिवासा कुम्भयोनिर्मुद्गान्वितः ।
 सर्वे य मुनयो देवाः साधु साध्वित्यपूजयन् ॥
१०. उयग्रीवेशानुशिष्टः विश्वकर्मा मलामतिः ।
 तीरात्रेऽगस्तिशृङ्गस्य मध्ये विस्तृतशालिनी ॥
११. निर्ममे भवनं चित्रमद्भुतं प्रियदर्शनम् ।
 पञ्चनल्वप्रमाणेन विस्तारायामसंयुतम् ॥
१२. विषगुस्थानं शिवस्थानं ब्रह्मणः सदनं तथा ।
 भवनं भास्करावासं दृग्वास्थानं गणेशितुः ॥
१३. निर्मिता मुनिशार्दूल तथैवास्थानमण्डपः ।
 मलानसं भुक्तिशाला जपध्यानालयं तथा ॥
१४. अयं विधाय भवनं कुम्भयोनेर्मलाम्नः ।
 कदलीपूगपुन्नागरसालपनसादिभिः ॥

१५. नारङ्गलिङ्गुयारम्भाङ्केरक्तमुभपाटलैः ।
 उद्यानैरपि भूमिच्छं कृत्वापुष्पमधूर्जितैः ॥
१६. वापीकूपसमायुक्तं कूजत्कोडिलसारसम् ।
 विधाय विविधाकारं तस्याप्युत्तरतः स्थले ॥
१७. वृषाङ्गु नाम नगरं मणिप्राकारतोरणम् ।
 मलाभवनसंयुक्तं रत्नप्रासादभास्वरम् ॥
१८. स्थानं मलयनन्दिन्याः विदधे शिल्पिनां वरः ।
 तत्रत्यं श्रीकरं नाम गन्धर्वाणां गणं मङ्गलम् ॥
१९. न्ययुङ्क्त स्थलरक्षार्थं मायावृत्तमकल्मषम् ।
 पुनर्मुनिमुपागम्य सकलं स व्यजिज्ञापत् ॥
२०. तमभ्यर्थ्य गिरा ङर्षात् स मुनिर्देवशिल्पिनम् ।
 संप्रतस्थे मलातेजाः ताम्नामादाय पावनीम् ॥
२१. उद्योगीवमुष्मिस्सिद्धैः देवैश्च वरुणादिभिः ।
 शङ्खदुन्दुभिनादैश्च भेरीतूर्यरवैरपि ॥
२२. व्याघ्रुष्य ककुभास्सर्वाः समीयायाश्रमं निजम् ।
 उत्सवः सुमडान् आसीत् प्रविशत् आश्रमं मुनी ॥
२३. अम्भरात् अभ्यवर्तन्त समन्तात् पुष्पवृष्टयः ।
 मकरन्दसुधावृष्टतुन्दिलः यन्दनद्रुमान् ॥
२४. नर्तयन् एव सानन्दं मन्दं मन्दं मरुत् ववौ ।
 शकुनाः कर्णापीयूषैः पोषयन्ती कलस्वरैः ॥
२५. अन्यान्यपि सङ्ग्राहि शुभान्यासन् समन्ततः ।
 ङर्षसम्भ्रमसङ्घुष्टजनरोमाञ्चकञ्चुकम् ॥
२६. यकाशे कन्दलाकान्तं प्रावृषीव मङ्गीतलम् ।
 एत्थं प्रविश्य मुनिभिः देवैश्च सङ्गुम्भजः ॥
२७. आश्रमं परमं लृष्टो बभूव ससुदृढतः ।
 लोपामुद्रापतिः श्रीमान् प्रवेश्य निजमाश्रमम् ॥
२८. ताम्रपर्णी मलादेवीं भक्तिमान् अभ्यपूजयत् ।
 सर्वे य मानिताः तेन देवाः य ऋषयः तथा ॥

२९. उषुः परमसंलृष्टाः तस्मिन् अेवाश्रमे सुषे ।
 उद्यानानि विचित्राणि वाप्यः य विमलोदकाः ॥
३०. पुष्पिताः तरवः भूरि कृलवन्तो मधुस्रवाः ।
 दृष्ट्वा ते विविधाकारमाश्रमं विस्मिताः ययुः ॥
३१. विलोक्य विश्वकर्मांशं प्रशशंसुः षतस्ततः ।
 प्रविश्याश्रममाश्चर्यं सर्वान् सम्भावयन् कृमात् ॥
३२. तत्रैकादशरात्रन्तु समुशित्वा मडामुनिः ।
 नारदाद्यैः तु संयुक्तः ताम्नामादाय पावनीम् ॥
३३. असाद्य श्रीगुडास्थानमव्यर्थं परदेवताम् ।
 तत् प्रसादमनुप्राप्य देवैश्च समभिष्टुतः ॥
३४. सागरेण मडापूरां मुनिः ताम्नामयोजयत् ।
 समाजः सर्वभूतानां तत्राद्भुतमिवाभवत् ॥
३५. श्री शुक्रः -
 तत कीदृक् स्थलं देव्याः गुडा वा कीदृशी पुनः ।
 केन रुपेण सा देवी संस्थिता परमेश्वरी ॥
३६. अेतत् सर्वमशेषेण विस्तरात् वक्तुमर्हसि ।
 श्री वेदव्यासः -
 शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि कथां कथयतो मम ॥
३७. वीरसेनस्य शङ्खस्य संवाद्यं परमाद्भुतम् ।
 अस्ति मानवती नाम नगरी काञ्चनारुणा ॥
३८. उत्तरे छिमशैलस्य पुष्पवत्याश्च दक्षिणे ।
 तस्यामस्ति नरः कश्चित् वीरसेनः षति श्रुतः ॥
३९. तपसा शम्भुमाराध्य लेले त्रैलोक्यपूजितम् ।
 देवदत्तं समारुढ्य विमानं सूर्यसन्निभम् ॥
४०. वाढ्यमानं मडावीरैः तुरङ्गैः कुङ्कुमारुणैः ।
 देशान् सञ्चरता तेन प्राप पुष्पवतीतटम् ॥
४१. पयस्तस्या क्षोभयन्तं लंसं तं यादसां गणम् ।

- वज्रदन्तं जघानाशु गद्यया भीमवेगया ॥
४२. तद्गुपद्रवतो मुक्ता सा नदी तुष्टमानसा ।
प्राद्यात् तस्मै नरेन्द्राय नादृष्टी नाम कन्यकाम् ॥
४३. तामुद्राढ्य वरारोहां रममाणो महीपतिः ।
ताजयं पुत्र समाधाय प्रियायाः प्रियकाम्यया ॥
४४. विमानवरमारुढ्य यथार पृथिवीमिमाम् ।
मेरुं प्रदक्षिणीकृत्य रममाणः ततस्ततः ।
४५. परीत्य द्वीपं वर्षाणि लङ्घयित्वा छिमायलम् ।
बह्वमन्यत भूयिष्ठां स दृष्ट्वा भारतीं महीम् ॥
४६. नगराणि विचित्राणि वनानि विविधान्यपि ।
व्योमयानात् समुल्लङ्घ्य त्वर्माणः पुनर्ययौ ॥
४७. विमानं कामगं तस्य स्तब्धमासीत् वियत्तले ।
किमेतत् षति सम्भ्रान्तः चिन्तयामास बुद्धिमान् ॥
४८. तवत् अम्भर्तः यित्रा वागभूत् अशरीरिणी ।
अलङ्घ्यममरैरन्यैः ब्रह्मविष्णुमुष्णैरपि ॥
४९. परानन्दैकनिलयं शृङ्गं मलयभूभृत ।
षति श्रुत्वा वयो राजा विस्मयाविष्टमानसः ॥
५०. सन्निवृत्य विमानं तं महीमवततार उ ।
दृष्ट्वा तीरे मडानद्याः मुनेः शङ्खस्य आश्रमम् ॥
५१. विमानात् अवरुढ्यासौ सभार्यः प्रविवेश उ ।
तं दृष्ट्वा मुनिशार्दूलं विनयात् अब्यवादयत् ॥
५२. स्वागतेनासनेनापि सम्भाष्य य महीपतिम् ।
अब्यभाषत संदुष्टो वया मधुरया मुनिः ॥
५३. श्री शङ्खः -
स्वागतं ते मडाभागे यिरात् दृष्टोऽसि मे भवतु ।
कञ्चित् ते कुशलं राजये कञ्चित् अन्तःपुरे परे ॥
५४. त्वयानुष्ठीयते किन्तु राजधर्मः सनातनः ।
कञ्चित् ते मन्त्रिणः स्निग्धाः पुत्राः किं विनयोज्ज्वलाः ॥

५५. छायानुरुपाः वर्तन्ते दाराः किं नु महीपते ।
किं ते प्रवसनं राज्यात् आनीतेयं कुतो वधूः ॥
५६. आश्चर्याविष्टचित्तस्त्वं धोतसे भुजलक्ष्णैः ।
मयि प्रवक्तुं शक्यं येत् कथयस्व महीपते ॥
५७. धृति तस्य वयः श्रुत्वा वीरसेनो भुवः पतिः ।
श्वाघमानो मुनेर्वाक्यं प्रणतो वाक्यमब्रवीत् ॥
५८. राज्ञोवाच -
तव प्रसादात् कुशलं अस्माकं सर्वतः किल ।
तवानुरागपात्रस्य कुतो मे विपरीतता ॥
५९. प्रसादात् देवदेवस्य मछादेवस्य शूलिनः ।
विमानं कामगं दिव्यं अकुण्ठितगतागतम् ॥
६०. अत्र स्तब्धमभूत् ब्रह्मन् ज्ञायते कारणं न मे ।
अेषा नाम्ना तु नादेयी पुष्पत्यात्मजा सती ॥
६१. मम प्रिया वरारोडा मामयायत किञ्चन ।
अेतत् भूमण्डलं सर्वं नानाद्वीपाब्धिसङ्कुलम् ॥
६२. ज्ञातुं द्रष्टुं य तत्त्वेन काङ्क्षन्ती कौतुकाकुला ।
आलोकालोकमडता मयेयं दिगुपाश्रिता ॥
६३. ज्ञातुमिच्छामि तत्त्वेन स्तम्भितं केन छेतुना ।
धृति पृष्टवतः तस्य वीरसेनस्य भूपतेः ।
६४. श्वाघयित्वा वयो भूयः व्याजहार मुनीश्वरः ।
श्रुशु राजन् प्रवक्ष्यामि येन स्तब्धगतिर्भवेत् ॥
६५. यतः प्रवृत्तिर्जगतां यत्साक्षित्वे विवर्तते ।
वेन विश्वमिदं व्याप्तं यत् प्राप्य निवर्तते ॥
६६. मनो वयः तथा बुद्धिः विषया न स्पृशन्ति यत् ।
तत् ब्रह्म परमं तेजः परमानन्दनिर्भरम् ॥
६७. छिताय जगतां अेकं द्वैधीभावमभूत् पुनः ।
तदत्र मिथुनीभूय रमते छि परस्परम् ॥
६८. श्रीभत्परशिवाङ्गुस्थतरुणीरूपलक्षणम् ।

- मलःकाञ्चनकल्याणसौन्दर्यामृतनिर्भरम् ॥
६९. तत्र यन्मन्त्रैरेन्द्रे ज्योतिगुलमलान्तरे ।
विमले यङ्कपर्यङ्कुरमते परमात्मना ॥
७०. सैषा परमकल्याणी सेव्यमाना सुरासुरैः ।
आस्ते विस्तार्य जगतीं वागुरामिव सर्वशः ।
७१. पञ्चकृत्यपरान् देवान् वसमानीय सर्वशः ।
अत्रास्ते विश्वजननी विश्वरक्षामिनोदिनी ॥
७२. अत्र तीर्थमयी ताम्रा सर्वपातकनाशिनी ।
अत्रैव मैत्रावरुणिर्लोपामुद्रासम्भो मुनिः ॥
७३. ताम्रामादाय मलतीं नदीभीश्वरसासनात् ।
आसागरं नियमिता स्रोतोऽप्युप प्रतिष्ठिता ॥
७४. अत्र देवाश्च विप्राश्च मन्त्राश्च कृतवः परे ।
उपास्यते ब्रह्मण्यैषा रुद्रेण उरिणा तथा ॥
७५. नित्यमत्र मलादेवः पुरा पर्यङ्कुरां गतः ।
स्वशक्त्या क्रीडते साक्षात् परानन्दस्वरूपया ॥
७६. तल्लङ्घनबलाभावात् विमानं स्तम्भितं तव ।
तस्मात् त्वं तीर्थवर्यायां ताम्रायां कृतमज्जनः ॥
७७. अभिवाद्य मुनिश्रेष्ठं लोपामुद्रां य तत्प्रियाम् ।
तदनुग्रहमासाद्य तमम्भ्यां द्रष्टुमर्हसि ॥
७८. ततो वायमिमां श्रुत्वा मुनेः शङ्खस्य धीमतः ।
प्रत्यभाषत तं राजा विस्मयाविष्टमानसः ॥
७९. राजा -
कथेयं कथिता ब्रह्मन् त्वया मय्यनुकम्पया ।
मलानदीव पापघ्नी श्रीरिवानन्ददायिनी ॥
८०. मधुघारेव कर्णस्य कौमुदी शारदा यथा ।
नैव लब्ध्या सुधापानं विना तुम्हिकरी डिल ॥
८१. सम्मानिता मुनीन्द्रेण ताम्रा कलशजम्बना ।
कथं दृष्ट्वा मलादेवी पूजिता य विशेषतः ॥

८२. तदाश्रमपदं अत्रैव वर्तते परमाद्भुतम् ।
 अेतत् सर्वमशेषेण विस्तरात् ब्रूहि मे प्रबो ॥

८३. शङ्खः उवाच -
 अेतत्त्वित्रिं कलिकल्मषघ्नमाभ्यानमूर्जस्वलमादिमातुः ।
 श्रुशुषु राजन् विनयेन सम्यक् मयाधुना संप्रति वक्ष्यमाणम् ॥

४ति नवमोऽध्यायः । Pro.Total = 512 + 83 = 595

दशमोऽध्यायः

ताम्रपर्णीसमुद्रयोर्विवाहः ।

१. श्री शङ्खः -
 श्रुशु राजन् प्रवक्ष्यामि कथां कर्णसुभावलम् ।
 यस्यास्स्मरणमात्रेण पुरुषः पुरुषार्थलाङ् ॥
२. समीकर्तुमिमां भूमिमगस्त्यः शम्भुशासनात् ।
 ताम्रां मलानदीं लब्ध्वा प्रतस्थे दक्षिणां दिशम् ॥
३. त्रिकूटे शम्भुमव्यर्च्यं चित्रं प्रावर्तयन्नदीम् ।
 अत्र्याश्रमे तु घटनां शिवशैलात् उदञ्चयन् ॥
४. ज्योतिर्मणौ मडाकूटे व्योमपुष्करिणीतटे ।
 प्राप्य स्नात्वा तर्पयित्वा पितृन् देवीन् ऋषीन् तथा ॥
५. ततो लयग्रीवमुनेर्विश्रान्तः याश्रमे सुभम् ।
 स्नात्वा पिशङ्गिलातीर्थे सल देवैः सडर्षिभिः ॥
६. न्यवसत् स्वाश्रमे पुण्ये विहिते विश्वकर्माण् ।
 तत्रैकादशरात्रं तु समुषित्वा यथासुभम् ॥
७. सर्वैः य मुनिशार्दूलैरमरैरभिसंवृतः ।
 ताम्रपर्णीं पुरस्कृत्य प्रस्थानमकरोत् पुनः ॥
८. निमित्तान्यभवन् तत्र शुभशंसीनि सर्वशः ।
 ततोऽवतीर्थं गगनात् नारदः कपिलो मुनिः ॥
९. अभ्ययातां मलात्मानौ सम्भाव्य कलशीसुतम् ।
 तावव्यर्च्यं यथान्यायमन्योन्यमभिनन्दिताः ॥

१०. श्रीमत् यङ्गुलां सर्वे मुदिताः संप्रतस्थिरे ।
तत्रेषाण्यं य मलातीर्थं उर्जाण्यं य मलत्सरः ॥
११. उलयोरपि संस्नात्वा यन्द्रादित्यौ प्रणम्य य ।
प्रासाध किङ्करान् सर्वान् अगस्त्यः ताम्रया सल ॥
१२. प्रविवेश गुलां रम्यां सर्वतो योजनावृताम् ।
कदम्बविपिनोदारं कल्पकोधानशोभिनीम् ॥
१३. कर्पूरवालुकाशुष्टं जाम्बूनदमयस्थलीम् ।
उत्सुल्लङ्घेतकीषण्डामुदञ्चत्कदलीकुलाम् ॥
१४. कूजलीकिलसन्नादां मत्तम्रमरसम्भ्रमाम् ।
सप्तकोटिमलामन्त्रैः मक्षिकापक्षिरूपैः ॥
१५. कोलाहलितद्विङ्गुलां बालातपपिशङ्गुलाम् ।
वसन्तकामराज्यां पाल्यमानां समन्ततः ॥
१६. चित्रकेतुमुषैश्शूरैः सदारैः प्रमथेश्वरैः ।
अप्रमादमसम्प्रातं रक्ष्यमाणं मडीपते ॥
१७. काञ्चनैः कदलीषण्डैः मलमरकतच्छदैः ।
सुधासदृशपञ्कवाढ्यैः प्रकुल्लतटशालिनीम् ॥
१८. प्रकुल्लकमलोदारं ददर्शात्रे तु दीर्घिकाम् ।
नवमण्डिकसोपानां नानायदोगणवृताम् ॥
१९. सुविस्तारामघौघर्षीं सुधासमरसोदकाम् ।
उपस्पृश्य मलातेजाः मुनिराम्नायसंश्रिताम् ॥
२०. ततो दक्षिणतो गत्वा वापीमन्यां ददर्श सः ।
मनिप्रवरसोपानां काञ्चनेषु वनावृताम् ॥
२१. समुपस्पृश्य मेघावी पुणामाम्नायवापिकाम् ।
तमलाटकसङ्काशैः संवृतां यम्पकद्रुमैः ॥
२२. कापि वाप्यक्षिपदवीमाससाद मुनेः पुरः ।
पश्चिमाम्नायसलिलं तत्रोपस्पृश्य कुम्भलूः ॥
२३. प्रगतः योत्तरे भागे ददर्श अन्यत् मलत्सरः ।

- शातकुम्भमयैर्दिव्यैः उरिचन्दनपादपैः ॥
२४. सञ्जत्रतटसौरभ्यं ङससारससेवितम् ।
तत् तीर्थं शिरसा बिभ्रन् संप्राप श्रीपुरं मडत् ॥
२५. मलापीयूषपरिधां मणिप्राकारगोपुराम् ।
मलाभैरवसम्पातां मातृकाशतसङ्कुलाम् ॥
२६. कृताञ्जलिः प्रहृतनुः प्रविश्य श्रीपुरं मडत् ।
दृदर्श परमानन्दं शिवपर्यङ्कुवर्तिनीम् ॥
२७. यतुर्भिः पञ्चमैः सूक्ष्मैः मेलनं यत्र दृश्यते ।
पञ्चकृत्यपरा यत्र पञ्चतामुपपेदिरे ॥
२८. यत्र शिवकामेश्वराङ्गस्था जयते शाम्भवी कला ।
तां दृष्ट्वा परमानन्दसन्दोलामृतउपिणीम् ॥
२९. लोपामुद्रान्वितो धीमान् समाराध्य मलेश्वरीम् ।
ताम्रपण्यां समायुक्तः तुष्टाव परमेश्वरीम् ॥
३०. अगस्त्यः -
अम्ब जृम्भत्पुपापूरे दूरीकृतपराभवे ।
भवभञ्जनि रुद्राणि प्रसीस मम शाम्भवि ॥
३१. दुरितार्णवसन्तारस्त्रिस्त्वमसि देहिनाम् ।
मायान्धकारविध्वंसविनोदमणिदीपिके ॥
३२. यान्त्वामालुः सदा मातः चिरन्तनगिरां ततिः ।
अक्षरामक्षराकारां आधामीडे पुरातनीम् ॥
३३. प्रसन्नजनसौभाग्यसुधासमुदयार्णवे ।
प्रसीद मातः प्रत्यक्षमोक्षमार्गैकदीपिके ॥
३४. मलामातरसम्भाव्यकर्मकालविकल्पने ।
कलाकलितमयादौ तुभ्यं देव्यै नमो नमः ॥
३५. ऐकामनेकामेकस्थां शोकापायां निरामयीम् ।
त्वामालुः श्रुतयो वायां तान्त्वां अन्तरुपास्मडे ॥
३६. मायां अन्ये परां अन्ये परे शंसन्ति शाम्भवीम् ।
सन्तः स्वयञ्चन्द्यारित्रां तमलन्तान्नमः पराम् ॥

३७. स्तुत्यं सत्यं परं प्राप्य ध्येयमर्थमडर्निशम् ।
यन्मडस्तरुणीरूपं श्रोतामाराधये पुरः ॥
३८. मथ्यनन्यगते मातः प्रसीद वरदेवते ।
प्रसीद विश्वजननि प्रसीद प्रएवात्मिके ॥
३९. विभक्तननाविधयङ्कडोणे पाणिस्थलालङ्कृतपञ्चबाणे ।
प्रपन्नसन्तानवते प्रसीद प्रकृष्टपाशाङ्कुशपद्मडस्ते ॥
४०. मातःप्रसीद मलयाचलपद्मपीठे मायाविशेषकलया रचितप्रपञ्चे ।
पञ्चप्रपञ्चेश्चरमञ्चसंस्थे मड्यं मडःकल्पय मातराशु ॥
४२. श्री देवी –
अभिनन्द्य मुनिश्रेष्ठमपि तद्धर्मयारिणीम् ।
त्वदागमनतोऽध्येषा स्तुतिर्मे ङषदायिनी ॥
४३. आह्लादयति मे चित्तं यकोरमिव यन्द्रिका ।
त्वयानीता ताम्रपर्णी त्वद्दृतेयं स्तुतिस्तथा ॥
४४. आह्लादयेतां भुवनं समन्तात् मधनुगुडात् ।
अेषा नदी ताम्रपर्णी जलशक्तिर्भेदात्मिका ॥
४५. मम तुष्टिकरी शैषा वाज्मयी तीर्थदेवता ।
उभयत्र कृतस्नाताः पूतात्मानो भवन्ति हि ॥
४६. वस्तव्या भवता यैव पत्न्या सड मडामुने ।
त्वयेदं सकलं सौम्यमुपयातु जगत्त्रयम् ॥
४७. त्वयि स्थिते ताम्रपर्ण्या सरिता मुनिपुङ्गव ।
सिद्धक्षेत्रं भवेत् स्थानं समन्तात् दशयोजनम् ॥
४८. अस्मिन् देशे मत्प्रसादात् विप्लवो न भवेत् नृणाम् ।
दुर्भिक्षभयसन्तापाः तथारिष्टादयः परे ॥
४९. कदाचिदपि मा सन्तु मास्तु लोके पराभवः ।
सर्वे य सुम्निनः सन्तु सर्वे सन्तु निराभयाः ॥
५०. मा विशन्तु जनं पापाः पराभवः भवादयः ।
स्वस्त्यस्तु सर्वजगतां चिरं श्रुवन्तु जन्तवः ॥

- प१. भवन्तु तव भद्राणि मत्प्रसादात् मङ्गुने ।
अथ पुण्यतमे लग्ने मुहूर्ते विजयाभिते ॥
- प२. शेषा मङ्गलनी पुण्या प्रयातु वरुणालयम् ।
अस्याः तीरद्वये देवी श्रीर्नित्यात्वनपायिनी ॥
- प३. क्लन्तु सर्वसस्यानि क्लानि विविधान्यपि ।
समन्ततो मङ्गलधाः पुष्पान्त्यौषधयः परे ॥
- प४. धृति सन्तुष्टदृष्टया देवी देववशार्थिता ।
समाश्लिष्योरसा ताम्रां मृणालमृदुलैर्भुञ्जैः ॥
- प५. ततो वृषाङ्गनगरे भवने मणिकुन्तले ।
मुक्तामणिमये पीठे निधाय मलयाम्बुजम् ॥
- प६. अब्यषिञ्जत् सुधासारैः सलिलैः कुम्भसम्भृतैः ।
यतुस्सालस्रतोयैश्च डेमकुम्भसमाभृतैः ॥
- प७. अब्यषिञ्जन् मुनिगणाः सिद्धाश्च सनकाद्यः ।
अभिषिक्ता तथा ताम्रा हरिभ्रमपुरन्दरैः ॥
- प८. बभौ परमकल्याणी साक्षादिव मलेश्वरी ।
शुकवीरधरा शङ्खसरसिरुधरिणी ॥
- प९. सर्वाभरणसंयुक्ता तरुणी काञ्चनारुणा ।
सेव्यमाना मुनिगणैः स्तूयमाना सुरासुरैः ॥
६०. श्वेतखत्रसमायुक्ता यामरद्वयवीजिता ।
सम्पूजनसमायुक्ता लोकलक्ष्मीरिवाबभौ ॥
६१. तावदभ्यायौ श्रीमान् देवो नदनदीपतिः ।
सेवितो नागराजैः य दैत्यदानवपुङ्गवैः ॥
६२. यादोगणैः स्तूयमानः पूज्यमानः सुरादिभिः ।
तमागतं मलयराट् अब्यर्थं विधिपूर्वकम् ॥
६३. उपलभ्य शिवानुज्ञां मुनिनायनमोदितः ।
समुद्राय सुतां प्रादात् धारापूर्वं धराधरः ॥
६४. शेषा भर्तारमासाधे नदी रत्नाकरं विभुम् ।
विशेषात् शुशुभे ताम्रा गौरीव परमेश्वरम् ॥

६५. सर्वे मुमुक्षिरे लोकाः प्रसन्नाः य द्दिशो दश ।
 देवदुन्दुभयो नेदुः गुह्यकाश्च क्वं जगुः ॥
६६. क्वं जगुश्च गन्धर्वाः ननृतुश्चाप्सरोगणाः ।
 ताम्रामुद्राख्य भगवान् तुतोष सरितां पतिः ॥
६७. तवदादि मडलक्ष्मीः प्रीयमाणो पुनःपुनः ।
 आदिदेश कृपादृष्ट्या प्रवालयितुमुद्यता ॥
६८. तावन्मुनिगणाः सिद्धाः देवाश्च सङ्गुह्यकाः ।
 साधु साध्विति संदृष्टाः प्रोयुः प्राप्तमनोरथाः ॥
६९. विमानैर्निभिडं व्योम नानावर्णैरदृश्यत ।
 भ्रमरुद्रदृषीकेशपुरन्दरसमास्थितैः ॥
७०. वीणां वाद्यतामुच्चैः गायतां क्वनिस्वनम् ।
 कथाः कथयतां पुण्याः गर्जतां उर्षडर्षगद्गदम् ॥
७१. सङ्घर्षनादो ववृषे पर्वणीव मडार्णवात् ।
 धत्थं सङ्घर्षमाणेषु जनेषु जगदम्बिका ॥
७२. व्यादिदेश मडादेवी प्रवलेति मडानदीम् ।
 धत्थं भ्रुवत्यामम्भायां प्रशान्ते जननिस्वने ॥
७३. पठ्यमाणेषु सूक्तेषु पश्यत्सु सकलेष्वपि ।
 मडानादसमुद्धृतो जलौघः संप्रदृश्यते ॥
७४. तदम्बुपूरातमिजातरुपात्रानामणिधोदिततोरणाग्र्यः ।
 निष्टमथामीकरयारुवर्णं विमानमर्कपममाविरासीत् ॥
७५. उच्यवावायध्वजदुकूलमुदस्तशङ्खमुद्गमकूबरमुदञ्चितकिङ्किणीकम् ।
 अद्युक्तधौततुरगोज्ज्वलमामसूतमत्रे विमानमथलोपममाविरासीत् ॥
७६. वाया उरेर्विश्वधरस्य विष्णोः वातापिवैरीनिजधर्मपत्नीम् ।
 देवीं नमस्कृत्य कृताभ्यनुज्ञाः सार्धं डयग्रीवमुष्मैर्मुनीन्द्रैः ॥
७७. प्रदक्षिणीकृत्य विमानमग्र्यं समारुरोडाभ्युद्यप्रसादः ।
 मन्दं यथौ स्थन्दनमस्य यैन्द्रीमतिप्रसन्नां हरितं जनौघैः ॥
७८. तत्पृष्ठतः सान्द्रजलप्रवाडा प्रायात् नदी यन्मलशैलकन्या ।

- वृषाङ्गतो दक्षिणतः समीपे वापीमिषामूर्जामपि प्रसिद्धे ॥
७९. तस्याश्रमात् उत्तरतः प्रवाला तत्स्थ-न्मनुप्रयाता ।
मध्ये धनारण्यमतीत्य धीरं दिशं पितृणांमुपगम्य डिञ्चित् ॥
८०. यङ्कोपलां प्लावयती नदीयं समृद्धपूरौत्तरवाङ्नीका ।
शेषा यतुष्पष्टितनुःप्रमाणाविस्तारयुक्ता विमलाम्बुपूरा ॥
८१. डिर्ध्वं तथा पञ्चतनुःप्रमाणाभावृत्य नानाजलजन्तुयुक्ता ।
शेवं प्रवृत्ता मङ्गती नदीयमनुप्रयाता विविधैर्जनैर्धैः ॥
८२. प्रसन्नतोया प्रविवेश वेगात् कलम्बगर्तं कमपि प्रशस्तम् ।
तत्पूरयित्वा प्रडरैकमात्रा प्राग्प्रणादा मलयस्य पुत्री ॥
८३. नारायमूर्तेर्नलिनायताक्षात् प्रशान्तसन्तापवतः प्रसन्ना ।
आकीर्णपुष्पप्रकरामरौगैः प्रायात् पुनः स्थन्मन्यङ्कमार्गम् ॥
८४. समन्ततः शान्तसमन्ततापं समृद्धदर्षाविनवप्रणादम् ।
मुनीश्वरस्थन्मन्यार्गयाना मङ्गार्णवं तूर्णमगात् नदीयम् ॥
- एति दशमोऽध्यायः ॥ Pro.Total = 595 + 84 = 679

अेकादशः अध्यायः

आणतीर्थमाहात्म्यम् ।

१. राजा –
ब्रह्मन् प्रशस्तमित्युक्तं भवता गर्तमद्भुतम् ।
केन वा निर्मितं पूर्वं तत्र चित्रं किमद्भुतम् ॥
२. मङ्गतापि प्रवालेन पूर्वार्णं यामद्रयात् गतम् ।
उरिः प्रसादमकरोत् ताम्रपर्णी कथं मुने ॥
३. शेतत् सर्वमशेषेण वद विस्तार्य मे गुरो ।
न तृप्तिमुपगच्छामि जुषन्नपि कथासुधाम् ॥
४. ऋषिः –
श्रुशु राजन् प्रवक्ष्यामि कथामेनां विनोदिनीम् ।
पुरा कृतयुगे लोके पीड्यमाने य यरायरे ॥

५. देवाः परमसन्नस्ताः शङ्करे शराणं ययुः ।
 दत्त्वाभयं ततस्तोषां वीररुद्रः प्रतापवान् ॥
६. रसारथो ब्रह्मसूतो रत्नसानुशारासनः ।
 अश्रुतं बाणमादाय ददाड य पुरत्रयम् ॥
७. पुरान्तकं धृतिं ध्यातिं लोके त्रैलोक्यदुर्लभाम् ।
 अशान्तकोपज्वलनं बाणं दृष्ट्वा पुरान्तकः ॥
८. कुत्रचित् कुडरे घोरे निदधे मलययाचले ।
 तत्र वर्षायुतज्वालामालातापितपर्वतः ॥
९. तपसा तत्र भगवान् बाणरूपी जनार्दनः ।
 तावत् प्रवालं बहुला ताम्रा मलयनन्दिनी ॥
१०. विष्णोराराधनार्थं तत् गर्तं समुपाविशत् ।
 तस्यां मङ्गलवाढायां प्रविष्टायां बिलोदरे ॥
११. उदभूत् अद्भुताकारजङ्गारोदारनिस्वनः ।
 कूटारिव भूतोऽपि भुज्ज्गेन्द्रस्य तत् बिलम् ॥
१२. बाष्पधूमयैर्व्योमं संवृतं जलदैरिव ।
 क्वथितानीव वारीणि व्यदृश्यन्तोरुबुद्धुदैः ॥
१३. उत्पतन्ति य यादांसि सन्तमानि समन्ततः ।
 धर्मवेगपरिक्षिप्तं व्योम्नि स्थन्ममण्डलम् ॥
१४. देवदानवसिद्धानां यक्षगन्धर्वपक्षिणाम् ।
 सम्भ्रमाविष्टचित्तानां धावतां य ततस्ततः ॥
१५. मडानादः समभवत् मेघानामिव गर्जताम् ।
 दृष्ट्वैतत् अद्भुतं सर्वे चिन्ताकान्ता बभूविरे ॥
१६. परिवृत्य विमानं तत् अगस्त्यो मुनिसत्तमः ।
 कृताञ्जलिरुवायेदं डयत्रीवं मडाप्रभुम् ॥
१७. आकस्मिकमिदं चित्रं भगवन् केन उेतुना ।
 उत्पातमिव पश्यामि कथ्यतां मे कुतूहलात् ॥
१८. श्रुणु ब्रह्मन् प्रवक्ष्यामि विचित्रस्याद्भुतस्य य ।
 पुरा पुरउरेणैव निर्दग्धे य पुरत्रये ॥

१८. अशान्तकोपदहनं बाणं नारायणात्मकम् ।
मलयेऽस्मिन् मडागर्ते शान्त्यै संक्षिप्तवान् शिवः ॥
२०. तत्तापशान्तिकरणी ताम्रपर्णी सुधात्मिका ।
शिवप्रियकरी ज्येषा मडापापविनाशिनी ॥
२१. बाणरूपी हरिर्विष्णुः भगवान् लोकापवनः ।
आराध्यते ताम्रपर्ण्या नमस्कुरु मडामते ॥
२२. विशेषादस्य देवस्य प्रभावात् वनमालिनः ।
मडातीर्थमिति ज्ञेयं दर्शनात् दुरितापहम् ॥
२३. यस्मात् अत्रोषितं बाणरूपिणा हरिणा स्वयम् ।
बाणतीर्थमिति ज्ञेयात् भूयात् भुवनमण्डले ॥
२४. अत्र स्नाताः नरास्सर्वे हरेस्साङ्ग्यभागिनः ।
प्रयागप्रभुभान्यत्र तीर्थानि विविधान्यपि ॥
२५. प्रतिमासं समाजग्मुः तीर्थे दर्शनाय वै ।
तत्र जसं हृतं दत्तं तदनन्तकलं भवेत् ॥
२६. एत्थं सम्भाषमाणोऽस्मिन् जयग्रीवमडात्मनि ।
तत् गर्तात् अर्कसङ्काशो बाणो निर्गत्य गह्वरात् ॥
२७. व्योमयानं संप्रतस्थे भास्यन् भुवनत्रयम् ।
सर्वे देवाः सर्षिसङ्घाः प्रणोमुः तुष्टुवुः तथा ॥
२८. तत्र तीर्थमुपसृश्य दधुर्भूर्मात्मलब्धये ।
प्रशशंसुः सुराः सर्वैरन्तरन्तः कुसुमोच्चयम् ॥
२९. कलम्बतीर्थं प्रजगुः बाणतीर्थं च केचन ।
मडाकवाथमिति प्रोयुः अपरे विस्मयाकुलाः ॥
३०. शीतोदकं पठन्त्येके परमानन्दनिर्भराः ।
अगस्त्यप्रभुभास्सर्वे जयग्रीवेण संयुताः ॥
३१. बिम्बाणां शिरसा तीर्थं पुनः स्थन्तनमारुहन् ।
भूयो दृन्दुभयो नेदुः तूर्यारावेण भूयसा ॥
३२. सूतं सञ्चोदयामास सोऽपि याश्चान् अथोदयत् ।

- कम्पमानैः ध्वजपटैः विलिखन्तमिवाम्बरम् ॥
३३. डिङ्गिणीशतसन्नाद्यं यन्द्रभास्करसन्निभम् ।
प्रययाल मलायकं स्थन्तं कुम्भजन्मनः ॥
३४. ततः प्राङ् उत्तरां गत्वा यलमाने मलारथे ।
दिवि भूमौ जनौघं तु प्रसर्पन्तं मलास्वनम् ॥
३५. सैषा समस्तपापघ्नी यन्तनायलकन्यका ।
तत्स्थन्तनपथा प्रायात् पूर्यभाषा प्रवाङ्मिनी ।
३६. क्वयित् उच्चैः शिलापुढा क्वयित् पतति निम्नगा ।
क्वयित् पूरैः प्लावयन्ती तरङ्गैः स्वकरैरिव ॥
३७. उसन्तीव स्वहेनौघैः नृत्यन्तीव स्ववीथीभिः ।
जल्पन्तीव स्वनैरघोरैः निस्ससार सरिद्धरा ॥
३८. अम्भोजवदना मीनलोथना भुजवीथिका ।
आवर्तनाभिगर्ताढ्या हेनकुञ्जनवाम्बरा ॥
३९. यङ्कवाकस्तनवती शैवालनवकुन्तला ।
प्रमदेव क्वयित् याति मन्दं मन्दं मदाकुला ॥
४०. तरङ्गशुषुण्डाद्युत्तेन हेनन्तोऽज्ज्वलेन य ।
क्वयित् करीन्द्रवत् याति जलौघः पुष्करोज्ज्वलः ॥
४१. हेनकञ्चुकसञ्छन्नं आवर्तश्रवणान्वितम् ।
तरङ्गभोगरुचिरं भोगराजमिव स्थितम् ॥
४२. मणिविद्युत्पृता भूरि तरङ्गस्तमितेन य ।
मलाग्राडाशनिवता पूरणेशं प्रकाशते ॥
४३. आवर्तयङ्कनिकरं आलोलध्वजहेनिलम् ।
यातोऽगामलावंशं भासमानं विमानवत् ॥
४४. मीननक्षत्रनिकरं हेनजालघनाविलम् ।
मणिज्योत्स्नाविस्तारं पूरं गगनवत् बभौ ॥
४५. गगने वर्तमानानां विमानानां द्विवीकसः ।
छायामम्भसि शङ्कुन्ते कौशिकिमपरां क्रियाम् ॥
४६. आश्चर्यजननी येयमपूर्वाणामिव प्रसूः ।

- उत्सवनामिव निधिः मलती मलयाम्बुजा ॥
४७. संस्तुता पूजिता देवैः प्रार्थिता सा नमस्कृता ।
 क्वचित् कूलं ध्वंसयन्ती बाधयन्ती क्वचित् स्थलम् ॥
४८. क्वचित् वृक्षान् उद्दिशन्ती तरुजालानि कृत्स्नशः ।
 सुधाप्रवाहबहुला निरससार तरङ्गिणी ॥
४९. कौतूहलसमाविष्टाः देवदानवमानवाः ।
 सल्लसर्वैः मुनिगणैः ममज्जुः तीर्थमुत्तमम् ॥
५०. कुतूहलसमाविष्टाः सादरं सर्वतो जनाः ।
 मज्जन्तश्च पिबन्तश्च विहरन्तो मलाभसि ॥
५१. लसन्तो लसयन्तश्च स्तुवन्तश्च मलानदीम् ।
 विस्मयं परमं जग्मुः प्रणोमुः भक्तिभाविताः ॥
५२. विमानमनुगच्छन्ती कुम्भयोनेः मणिप्रसूः ।
 कर्षन्ती तरुजालानि गुल्मानि विविधान्यपि ॥
५३. क्वचित् आशीविषकुलं क्वचिन्मातङ्गयूथिकाम् ।
 क्वचित् द्रुततरं याति मन्दं याति क्वचित् क्वचित् ॥
५४. मत्स्यकच्छपसङ्घाता मलाग्रलसमाकुला ।
 मलाप्रवाहसम्पन्ना माला मलयनन्दिनी ॥
५५. स्तूयमाना मुनिगणैः प्लावयन्ती बहुस्थलीम् ।
 पूरयित्वा कलम्भाप्यं गर्तं परमपावनम् ॥
५६. पुनः प्राङ् उत्तरां गत्वा प्रयान्ती सानुकानने ।
 लयग्रीवाश्रमे किञ्चित् पश्चिमेऽपि पिशाङ्गिलाम् ॥
५७. विगाल्य मलतीं वार्पीं पूरयित्वा मलाजलैः ।
 जलोन्मिलितशैवालाः स्मलन्ती य शिलातले ॥
५८. रुद्राटवी ब्रह्मशय्या रमाकीडमृगाननम् ।
 अेतानि पुण्यक्षेत्राणिप्रयान्ती य अन्तरान्तरे ॥
५९. गुडोपान्ते कुमारस्य पश्चिमेनोत्तरामुष्णी ।
 मुक्ताप्रस्तारमासाद्य भित्वा ज्योतिर्मनिं गिरिम् ॥

६०. पैनाडे शिरसि श्रेष्ठे पपात धननिर्जरा ।
 उत्पेतुः तोयकण्डिकाः शतशोऽथ सडस्रशः ॥
६१. निपेतुर्निर्जराः घोराः शङ्खयन्द्रसमप्रभाः ।
 भूर्यभिधत तत्तीर्थं पतता निर्जरेण छि ॥
६२. जलधूमसमाकान्तरोदस्योरन्तरं मडत् ।
 मडता निर्जरसम्भूतैः सुव्यक्तैरम्भसां कण्ठैः ॥
६३. धाराकान्तमिवाकाशं दिवापि परिदृश्यते ।
 स्फुरमाणैरम्बुकण्ठैः बालातपकरम्भिडैः ॥
६४. पद्मरागैरिवाभाति समन्तात् भुवनत्रयम् ।
 मडावनस्पतिच्छायासंसक्तानि पृषन्ति य ॥
६५. अनुकुर्वन्ति गगने मडता मरकतश्रियम् ।
 क्वयित् पल्लवशोभेन क्वयित् कुसुमशोभया ॥
६६. सङ्कान्ताभिन्दुनिकरैः नानारत्नैरिवाम्भरम् ।
 युगपत् पततामासीत् निर्जराणां मडागिरेः ॥
६७. मडानाद ; समभवत् मेघानामिव गर्जताम् ।
 मडावेगसमाकृष्टे प्रवाडे विस्तृते नृप ॥
६८. आवर्षद्धतिर्भाति वर्षापङ्क्तिरिवाद्भुता ।
 वृता तरङ्गौघैः यादोभिः बलसंवृता ॥
६९. डैनैः कुसुमिता येयं कल्पवल्ली न संशयः ।
 स्नातुमागमनाथैव रसात्लनिवासिनाम् ॥
७०. दिशन्तीव मडाद्वाराण्यावर्तैरिव सन्ततम् ।
 आभोगापुलिना भूरि डैनयारुद्दुलिनी ॥
७१. आवर्तनाभिविवरा नवशैवालवेण्डिका ।
 यडवाकस्तनवती विकथत्कमलानना ॥
७२. उंसयानाविभात्येषा विस्फुरन्मीनलोचना ।
 आलापिनी पक्षिरुतैः यादोभिः मण्डिभूषणा ॥
७३. मकरन्दैः मृगमद्या सालङ्कारा वधूरिव ।
 अेवमभ्युदयाकारा देवी मलयनन्दिनी ॥

७४. उभपुष्करिणीं रम्यां वापीं गगनसंज्ञिताम् ।
पूरयित्वा मलातोयैः मलापातकनाशिनी ॥

७५. ततोऽयुदीचीमावृत्य पार्श्वतः यन्टनाटवीम् ।
दिशमैन्द्रीं पुनः प्रायात् उत्तरेण उडुपर्वतम् ॥

७६. अेवं मलयशैलस्य व्यतिक्रम्य तटाटवीम् ।
तपःकूलसमाकारा पाण्ड्यानामुत्तमा नदी ।
विमानमनुयान्ती सा समियाय मलार्णवम् ॥

४ति अेकदशोऽध्यायः । Pro.Total = 679 + 76 =775

द्वादशोऽध्यायः

वृषाङ्गनगरे कादम्बरीवने ताम्रायाः सागरे प्रवेशप्रस्तावः ।

१. मलाराज कथां पुण्यामिमां पापप्रणाशिनीम् ।
भूयोऽलं संप्रवक्ष्यामि शृणु नान्येन येतसा ॥

२. क्षेत्रमाङ्गिरसं गत्वा मध्येनामलकाटवीम् ।
पुनः किञ्चित् परिक्रम्य दिशं यक्षेशपालिताम् ॥

३. कल्याणवनमासाद्य गौतमाश्रममण्डितम् ।
प्राच्यामाप दिशं ताम्रा मलापूरप्रवाहिनी ॥

४. ज्योतिर्वनं यन्द्रशालामुत्तरेण प्रवर्तिता ।
ब्रह्मरारण्यमनुप्राप्य गर्गराण्यशिलोच्चयम् ॥

५. उत्तराभिमुष्मी भूयो ब्रह्मवृद्धपुरात् पुरः ।
लालङ्गाशम्बरक्षेत्रमेतेषा पूर्ववाहिनी ॥

६. दिशं किञ्चित् उपावृत्य शराटव्यास्तु पश्चिमे ।
आग्नेयीमथ संप्राप्य पुनाः पूर्वमुष्मा नदी ॥

७. वैकुण्ठात् पश्चिमे भागे श्रीनगर्याः तथोत्तरे ।
मध्ये वृषाटवीं पुण्यां मलानन्दस्य दक्षिणे ॥

८. जयन्तात् उत्तरे भागे प्राप्य कादम्बरीवनम् ।
प्रविवेश मलाभोधिं प्रसन्नसलिलाशया ॥

९. अेवं मलयजा पुण्या ताम्रपर्णी सरिद्धरा ।
 भर्तासमेता सा सर्व सिन्धुलोडैकबन्धुना ॥
१०. वृषाङ्गे नगरे नित्यं सान्निध्याप्यात्मविधया ।
 रुपेणान्येन भर्तारं रमयन्ती स्थिताऽभवत् ॥
११. तीर्थरुपेण लोकान् त्रीन् पुनाति मलयात्मजा ।
 राजा -
 कथं वृषाङ्गनगरे सिन्धुराजगुडे कथम् ॥
१२. तीर्थरुपा कथमभूत् किं वा काटम्बरीवनम् ।
 अेतानि वद विस्तीर्थं श्रोतुं कौतूहलं हि मे ॥
१३. ब्रह्मन् प्रसीद धर्मज्ञा कथयाप्यायस्व माम् ।
 ऋषिः -
 साधु पृष्टं महाराज भवता धर्मयेतसा ॥
१४. साधूनां समचित्तानां सदाशिवकृतात्मनाम् ।
 धर्मान्न व्यवते बुद्धिः लोभता विषयैरपि ॥
१५. पियुमन्वने वापि रसालोदरकानने ।
 पञ्चमं नैव मुञ्चन्ति पिपाः वासन्तमोचिनः ॥
१६. तस्माद्राजन् प्रवक्ष्यामि यथावत् अनुपूर्वशः ।
 अेकाग्रबुद्ध्या तत्सर्वं श्रोतुमर्हसि साम्प्रतम् ॥
१७. वृषाङ्गनगरे तस्य महामाण्डिक्यभास्वरे ।
 भवने काञ्चनभये महासिंहासने शुभे ॥
१८. असीना नवकौसुम्भवसना चारुलासिनी ।
 महासौन्दर्यसम्पूर्णा महासाम्राज्यदेवता ॥
१९. मण्डिकम्बुधरा चारु कनकाम्बुजधारिणी ।
 वीणाभन्ये धारयन्ती शारिकाभपरे करे ॥
२०. शरच्चन्द्रवदना चञ्चन्मण्डिकाञ्चनकुण्डला ।
 महाभतल्लिका रत्नमकुटोज्ज्वलयन्द्रिका ॥
२१. मण्डिकेयूरवल्लयमहाकङ्कणभूषिता ।

- मुक्तालतापरिभाजदुरोजकलशोज्ज्वला ॥
२२. कूजनूपुरमञ्जरकाञ्चीदामपरिष्कृता ।
 केशशैवालकलिका मण्डिबुद्धसञ्जया ॥
२३. लोथनद्रयपाटीना मुक्तामालातर्ङ्गिणी ।
 विस्तारहेनतरणिः स्तनयङ्कसमुज्ज्वला ॥
२४. करपादाननाम्भोजौ सौन्दर्यामृतवाहिनी ।
 श्रेवमाश्रयवेषाङ्गी साक्षात् परशिवात्मिका ॥
२५. सेवन्ते विविधाकाराः शक्तयः परमाद्भुताः ।
 मुक्तावती मणिवती सेवेते पाश्र्वयोर्द्रयोः ॥
२६. मण्डिकाञ्चनदण्डाभ्यां यामराभ्यामनारतम् ।
 पूर्णा पूर्णोन्मुसङ्काशं वलन्त्यातपवारणम् ॥
२७. घोराकुमुद्रतीभ्यां य व्यञ्जनाभ्यां य सेविता ।
 श्यामावतीकरोदञ्चत्वीटिकादानतत्परा ॥
२८. वलन्ती यन्द्रसेनापि पाणौ कलायिताम् ।
 अमुक्तवामभागस्थां ताम्नामेनाभुपासते ॥
३०. अरुणा वाद्यमादाय वीणायाःकवणितध्वनिम् ।
 श्लाघयन्ती मुहुः यञ्चत्वदनाम्भोजमण्डला ॥
३१. सेव्यमाना मुनिगणैः देवैः सिद्धैश्च दानवैः ।
 आस्ते परमदृष्टा सा लोकसंरक्षणोत्सुका ॥
३२. एवं विज्ञाय तां देवीं ये सेवन्ते समाहिताः ।
 तेषां पापानि नश्यन्ते वर्धन्ते सम्पदः तथा ॥
३३. अन्ते मुक्तिश्च नियता नात्र कार्या विचारणा ।
 सर्वतीर्थमयी सर्वमन्त्रतन्त्रप्रवर्तिनि ॥
३४. येनामालुर्मुनिणाः श्रुतयश्च पुरातनाः ।
 गङ्गादिसर्वतीर्थनां परमायतनं मडत् ॥
३५. उपास्या सर्वजन्तूनां पुरुषार्थं य काङ्क्षताम् ।
 एवं वृषाङ्गनगरे नित्यं सान्निध्यकारिणी ॥

३६. जयते तीर्थरूपेण लोकानां छितकाम्यया ।
सैषा स्वांशेन भूयोऽपि तीर्थरूपा प्रवर्तते ॥
३७. ब्रह्मतोयां विष्णुरसां रुद्रतेजोपबुद्धिताम् ।
उभावेगसमायुक्तां सारस्वततरङ्गिणीम् ।
३८. रमावर्ता सोमशैत्यां सूर्योदारप्रभावतीम् ।
सेवन्ते सकलाः देवाः मुनयश्च तपोधनाः ॥
३९. सन्दर्शितमहापूराप्यावारिधिशिलोच्च्यया ।
अनेकनगरोद्यानग्रामारामशतावृता ॥
४०. मुनीनामाश्रमैः पुण्यैः परिष्कृततटद्वया ।
पदे पदे तीर्थमयी देवायतनमालिनी ॥
४१. रसालपनसारामकदलीकाननावृता ।
केरपूगाम्नारङ्गमल्लीकुरवकोज्ज्वला ॥
४२. प्रियालवञ्जुलवती बहुलाशुननिर्भरा ।
ब्रह्मकोटिसमुद्भुष्टोमधूमसमावृता ॥
४३. उत्कृल्लपङ्कजवती सन्तोष्यलसौरभा ।
याम्पेयकुसुमामोदी मरुता मन्दगाभिनी ॥
४४. परिश्रमापडरिणी तर्पयन्त्यम्भसा जगत् ।
आमोदयन्ती य कुसुमैः नादयन्ती द्विजारवैः ॥
४५. मरन्दधारानिकरैः वर्धितेव तर्ङ्गिणी ।
उंससारससङ्घीर्णा कूजकोडिलभाषिणी ॥
४६. एत्थं मडोदयाकारा पोषन्ती जगत्त्रयम् ।
प्रविशन्ती सिन्धुराजं प्रसन्नसखिलाशया ॥
४७. स्वांशेन तरुणीभूत्वा नदीनदगणेशितुः ।
वामाङ्गुपीठनिलया मनोज्ञमणिभूषणा ॥
४८. अनेकतीर्थनिकरैस्सेव्यमाना सुमध्यमा ।
सौन्दर्यसागरोदञ्चत्सुसुतेव वधूमयी ॥
४९. रमयामास भर्तारं रमा नारायणं यथा ।
यस्याः स्मेरांशुसन्दोः भौक्तिकामणयोऽभवन् ॥

५०. यदन्तपतसम्भूतभालातपगुलुच्छ्रुः ।
जयन्ते विद्रुमलताः सागरे मकरालये ॥
५१. कूले कूले य जयन्ते यल्लोचनमरीचिभिः ।
उद्भुष्टशुवकरैः धन्द्नीलमतल्लिकैः ॥
५२. यदङ्कुराणासङ्गात् वैदूर्यमणयोऽभवन् ।
यदङ्घ्रिलाक्षासम्पर्कात् मडामाशिङ्गयसम्भवः ॥
५३. अस्याः प्रभावतो राजन् रत्नानामुदयं स्मृतम् ।
अस्याः प्रसादलेशेन पुष्पान्त्योषधयस्समाः ॥
५४. अस्याः शैव तरङ्गिण्याः शतशोऽथ स्रजस्रशः ।
ताम्रपर्ण्याः मडानद्याः कलां नार्द्धन्ति षोडशीम् ॥
५५. यः कश्चन नदीमन्यामनया तुलयिष्यति ।
स याति शैरवं धोरं यावदाभूतसम्भवम् ॥
५६. ब्रह्माण्डोदरसंस्थानि तीर्थानि विविधान्यपि ।
ताम्रातीर्थत्रयैकस्य कलां नार्द्धन्ति षोडशीम् ॥
५७. तीर्थान्यन्यानि जयन्ते शुद्धान्तःकरणात्मनाम् ।
मुक्त्याद्विध्यानयोगेन अन्तर्बहिरकल्मषाः ॥
५८. धर्मद्रवा भगवती ताम्रा मलयनन्दिनी ।
परापराभूतस्यन्दा तेजिष्ठा कर्मनाशिनी ॥
५९. मुक्तिमुद्रा रुद्रकला कलिङ्कलमनाशिनी ।
नारायणी ब्रह्मनादा मालेयी मङ्गलालया ॥
६०. मरुत्वधम्भरवती मणिमाता मडोदया ।
तापघ्नी निष्कलानन्दा त्रयी त्रिपथगात्मिका ॥
६१. यतुर्विशति नामानि पुण्यान्येतानि भूपते ।
ये पठन्ति जनाः भक्त्या तेषां मुक्तिः करे स्थिता ॥
६२. वापिङ्गुपतटाङ्केषु तीर्थेष्वन्येषु वा पुनः ।
जपन् नामानि यैतानि मज्जन्तो गोष्पदेऽपि वा ॥
६३. प्रयान्ति परमां मुक्तिं निर्धूताभिलङ्कमषाः ।
एत्थं ज्ञात्वा मडाराज तर्तुकाभो भवार्णवम् ॥

६४. जन्ममध्ये सकृत् वापि ताम्नायां स्नानमाचरेत् ।
अपि वा कलिङ्गामात्रं पिबेत् अस्याः पयःशुभम् ॥
६५. तस्य नाडं पश्यामि भूयो गर्भे निपातनम् ।
अपारकरुणा येयमिति निश्चित्य वै सुराः ॥
६६. यक्षुः सन्ततसान्निध्यं तीरे तीरे निरन्तरम् ।
पदे पदे शिवक्षेत्रं उमाक्षेत्राण्यनेकशः ॥
६७. विष्वक्षेत्राणि तीर्थानि शक्तिक्षेत्राण्यनेकशः ।
उेरम्भभवनान्यत्र कौमाराणि पराण्यपि ॥
६८. पुण्याश्रममुष्यानि मुनीनां भावितात्मनाम् ।
अेषां दर्शनमात्रेण नरः पापैः विमुच्यते ॥
६९. आरभ्य मलयं शैलं आसागरमिमं सरित् ।
प्रवालबडुला देवी मुनिना संप्रवर्षिता ।
कादम्बरीवने पुण्या ताम्ना सागरमव्यगात् ॥
७०. शुद्धोदपुरा दुरितापहन्त्री मुनीश्वरस्यन्दनमार्ग्याना ।
प्रवर्षयन्ती किल पाण्ड्यभूपमम्भोधिमेषा प्रविवेश वेगात् ॥
- एति द्वादशोऽध्यायः । Pro.Total = 775 + 70 = 845.

त्रयोदशोऽध्यायः

- कादम्बरीवनमालात्म्यवर्णने ब्रह्मपदस्थानवर्णनम् ।
१. श्री सूतः -
एत्यमागमनं देव्याः ताम्नायाः परमाद्भुतम् ।
आकर्ष्य परमानन्दनिमग्नलृट्यो नृपः ॥
२. अग्निष्टूयापगारत्नं मुनिं शङ्खं प्रणम्य य ।
वीरसेनो मलातेजाः भूयो वयनमब्रवीत् ॥
३. ब्रह्मन् अत्युदयाकारा कथेयं कल्मषापडा ।
श्रुतापि भूयः तृषणां तु जनयत्येव मे तराम् ॥
४. एयमम्भोनिधिं प्राप्य वने कादम्बराह्वये ।

- कादम्बरीवनमिति ध्यातं येन जगत्त्रये ॥
- प. कारणं श्रोतुमिच्छामि विस्तरात् श्रुणु सादरम् ।
शङ्भः तत्र ते राजन् प्रवक्ष्यामि कारणं श्रुणु सादरम् ॥
६. पुरा ऽध्यादियुगे धाता सृष्ट्वा लोकान् यतुर्दश ।
मदन्धैर्दुष्टरमिति यात्मानं बह्वमन्यत् ॥
७. सावलेपान् मदाविष्टात् वेदान् आदाय दानवः ।
पातालं प्रययौ वेगात् सोऽपि नष्टश्रुतिर्विधिः ॥
८. सृष्टिसामर्थ्यरहितो बभ्राम शरदां शतम् ।
चिन्तयामास भगवान्धाता कारणपूरुषम् ॥
९. अविवेकधियां क्वापि न लभ्यं हि मनः सुभम् ।
निहताडङ्किया यत्र यत्रान्त्यमपि येतसि ॥
१०. तत्र श्रेयो न पश्यामि धान्यभूषरतो यथा ।
साधूनां समचित्तानां अडङ्गारास्थयेतसाम् ॥
११. अनपाया भविष्यन्ति सिद्धयोऽष्टौ न संशयः ।
आत्मा मलीमसयुतः सोऽपि ब्रह्मरतां प्रजेत् ॥
१२. यावन्नोद्वेति सविता तावत् रात्रिर्न संशयः ।
यावत् न भवेत् ज्ञानं पाभरतां प्रजेत् ॥
१३. उपाधिरहितं यत्र ब्रह्मज्ञानं प्रकाशते ।
ज्ञातव्यस्स पुमान् लोके साक्षात् परशिवः भवु ॥
१४. निर्यन्तर्यपि जन्तूनां ब्रह्मादीनां अलङ्गुरे ।
वर्तमाने गुरौ नित्ये अहन्ता मे विनिष्कृत्वा ॥
१५. धतः परं मे किं कार्यं मूढस्याकार्यवेदिनः ।
उरिराराधनीयो हि सद्भिरापदि शान्तये ॥
१६. जनितः पोषितः याहं बोधित यानुपावितः ।
कथं सन्तापशान्त्यर्थं मया नाराध्यते हरिः ॥
१७. तमेव शरणां यामि नात्र कार्या विचारणा ।
धति निश्चित्य चित्तेऽस्मिन् विनीते यतुरानने ॥

१८. तदाननात् आविरभूत् नारी कायन सम्भ्रमात् ।
नानावङ्काङ्गलतिका कृष्णवर्णा कुरुपिणी ॥
१९. मधनाविष्टलुदया धूयमानेव साभ्रवीत् ।
कथं मनोरथं लप्स्ये भगवन् कथ्यतामिति ॥
२०. षट्युक्तवत्यां तस्यान्तु तामाल वनितां विधिः ।
अधि ते काङ्क्षितस्यास्यै तपस्तप्तुं त्वमर्हसि ॥
२१. मद्दण्डेन धृता माला नाम्ना कादम्बरी डिल ।
यत्रैषा विशते माला तत्रैवास्त्वाश्रमस्तव ॥
२२. षति व्यालृत्य तां वेधाः स्वदण्डात् अञ्जं शुभाम् ।
विमुच्य प्रेषयामास सा जगाम महीतलम् ॥
२३. मालामन्वगमत् सापि वनिता ब्रह्मथोदिता ।
परिभ्राम्य मर्डीं कृत्स्नां अगियं यत्र संस्थिता ॥
२४. तत्रे कूले समुद्रस्य तामसी वासमातनोत् ।
कृत्वाश्रमपदं रभ्यं नियमैः दुष्करैः परैः ॥
२५. निगृहीतेन्द्रियग्रामा तताप परमं तपः ।
ध्यायन्ती लृष्टि गौरीशं वरदं भक्तवत्सलम् ॥
२६. श्रेयमस्याः तपस्यन्त्याः समग्रं शरदां शतम् ।
पुरः प्रादुरभूत् शम्भुः प्रसन्नो वरदित्सया ॥
२७. श्री परमेश्वरः -
प्रीतोऽस्मि तपसा भद्रे दुष्करैः नियमैरपि ।
वरं वरय भद्रं ते किं ते मनसि काङ्क्षितम् ॥
२८. षति वायं निशम्यैषा मलादेवस्य शूलिनः ।
बद्धाञ्जलिपुटा नारी वरमेनमयायत ॥
२९. भगवन् यदिति तुष्टोऽसि तपसा मे मलेश्वर ।
त्रिलोकवर्तिनां पुंसां स्पृहणीया भवाम्यहम् ॥
३०. यं यं वाञ्छामि पुरुषं स भूयात् मद्ग्रहः पुमान् ।
यानि योग्यानि वाञ्छामि तान्यत्रे सन्तु मे प्रभो ॥
३१. नित्यथौवन संयुक्ता विदरिष्ये स्वरुपिणी ।

अेवं तयार्थितो देवः तथास्त्वित्यभिधाय च ॥

32. रुपमप्रतिमं कृत्वा भूयः स्वपदं ययौ ।
नाभ्यैषा तामसी नारी वरं लब्ध्वा सदाशिवात् ॥
33. विद्यायौवनसौन्दर्यसम्पन्ना कामुकी सती ।
आगतान् पुरुषान् रूपसम्पन्नान् व्योमयथारिणी ॥
34. रमयामास संलृष्टा यथेष्टं स्वैरथारिणी ।
अेतस्मिन् अन्तरे विधिव्याकुलितेन्द्रियः ॥
35. स्वपाश्र्वस्थं उवाचेदं दण्डं दमयतां वरः ।
ब्रह्मोवाच-
वत्स गत्वा मर्डी कृत्स्नां विचार्य च समन्ततः ॥
36. तपःस्थानं समायक्ष्वाप्यसंसृष्टचितानलम् ।
धृत्युक्तस्तेन विधिना स दण्डो धर्मधारकः ॥
37. ब्रह्मयारी पुमान् भूत्वा युवा काम धवापरः ।
अवतीर्थं ब्रह्मलोकात् आससाद मडीतलम् ॥
38. धतस्ततस्सञ्चरता मडता ब्रह्मयारिणा ।
दृष्टाभूत् तामसी नारी साक्षात् रतिरिवापरा ॥
39. वरदानबलादस्या मोडितो धर्मधारकः ।
किञ्चित् उद्विग्नलृटयः तामिदं वाक्यमब्रवीत् ॥
40. आगतोऽसि कुतो भद्रे शिकीर्षन्ती च किं पुनः ।
कस्य वा दृढितासि त्वं कस्य वासि परिग्रहा ॥
41. विडासयति मे चित्तं यकोरमिव चन्द्रिका ।
सर्वं कथय मे साधु याथातथ्येन शोभने ॥
42. धति पृष्टा तामसीयं तेनेदं पुनरब्रवीत् ।
साधु सुन्दर वक्ष्यामि श्रुणुष्व वचनं मम ॥
43. वसाभ्यस्मिन् वने शुद्धे रमणीति प्रथां गता ।
त्वादृशानां भाग्यमिदं शरीरं विद्धि मामकम् ॥
44. अनेन त्वां प्रीणयिष्ये भोगैश्च विविधैरपि ।
अेहि साधय मत्स्नेहात् मलाभाग्यसमन्वितम् ॥

४५. धृत्युक्त्वा पाणिना पाणिं गृहीत्वा ब्रह्मचारिणम् ।
नीत्व स्वभवनं रेमे कामेनेव रतिः पुरा ॥
४६. वसनाशनताम्बूलमञ्जनलेपनादिभिः ।
अलुमानैः प्रीणयन्ती तेन सार्धं मुदं ययौ ॥
४७. ततः चिरायमाणेन तु स दण्डे यतुराननः ।
समाधिना विनिश्चित्य विषयासक्तमानसम् ॥
४८. शशाप कुपितो ब्रह्मा दन्तान् सङ्घर्षयन् मुहुः ।
विस्मृत्य स्वामिकार्याणि स्वमतं यः प्रसेवते ॥
४९. स पापी याति नरकं कुम्भीपाकं न संशयः ।
तस्मात् स्वच्छन्दवृत्तस्य स्वामिकार्यविरोधिनः ॥
५०. न भवेत् मर्त्यलोकस्य संप्रामिस्रतस्य दुर्मतेः ।
मलाव्याघ्री य सा भूयात् अकामिजनदूषणी ॥
५१. तस्मिन् वने मलाघोरे क्षुत्पिपासातुरा चिरम् ।
यदा लोकछितार्थाय शाम्भवी शक्तिरेडिका ।
५२. भूत्वा मलयजाभ्येति ताम्रपर्णी सरिद्धरा ।
तदा तत्तोयसंस्पर्शात् प्रकृतिं यातु सा पुनः ॥
५३. सोऽपि दण्डधरः शम्भुमभ्यर्थ्य नियतेन्द्रियः ।
ताम्रातीर्थे कृतस्नानः पुनरेतु मदन्तिकम् ॥
५४. अयं सानुग्रहं शम्भा तावुभौ यतुराननः ।
भूयः स्वकलशीं प्राड तपःस्थलदिदृक्षया ॥
५५. अयि वत्सो भुवं गत्वा तेजिष्ठं चितिवर्जितम् ।
स्थलं निश्चित्य वक्तव्यं मा कुरुष्व विलम्बनम् ॥
५६. धत्थं नियुक्त्वा तेनैव कलशी ब्रह्मणोऽन्तिकात् ।
समन्तात् भुवमालोक्य ददर्श क्षेत्रमुत्तमम् ॥
५७. अपापममलाकारमस्यृष्टपितृकाननम् ।
तेजिष्ठं समनुप्राप्य तत् क्षेत्रं रक्षयत्यगात् ॥
५८. तत्रैव वासमकरोत् द्वादशाब्दं निरन्तरम् ।

अथ विज्ञाय भगवान् ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः ॥

५९. स्वयमभ्यासौ तत्र हंसाऋद्धौ ज्वलन् रुचा ।

कलशीं बहुमान्यात्रे तत्र यके तपो मडत् ॥

६०. तेजोमयं हरिं स्थाप्य मडामरकतप्रभम् ।

श्रीवत्साङ्गसमायुक्तं कौस्तुभोत्मासिकन्धरम् ॥

६१. प्रसन्नवदनं शान्तं कौश्याम्बरधारिणम् ।

शेवं मूर्तिं हरेः स्थाप्य पूजयामास भक्तितः ॥

६२. आत्मन्याराध्य देवेशं पुनर्बिम्बे समर्थयत् ।

योगसिद्धैः य सम्भारैः मन्त्रैः वेदान्तगर्भितैः ॥

६३. स्नात्वा त्रिषवणं वेधाः कलशीतीर्थवारिणि ।

त्रिवारं पूजयाञ्चके समाधिस्थो जितेन्द्रियः ॥

६४. पूजान्ते परमं स्तोत्रं यकारानन्दनिर्भरः ।

यस्यैकवारपठनात् मुच्यन्ते जन्तवो भयात् ॥

६५. तमिदानीं प्रवक्ष्यामि स्तुतिं सर्वार्थसिद्धिदाम् ।

श्रुशुष्वात्र मडाराज सावधानेन येतसा ॥

६६. त्रयोदशोऽध्यायः ।

Pro.Total = 845 + 65 = 910.

यत्तुर्दशोऽध्यायः

ब्रह्मकृतः विषणुस्तवः ब्रह्मदत्त-

दण्डधरस्य शापमोचनप्रकारः य ।

१. ब्रह्मा -

नमस्तुभ्यं भूयसे भूरिधाम्ने भूयिष्ठयापारकरुणाय सीम्ने ।

व्यक्ताव्यक्तं विश्वमेदं त्वदीयं रूपं प्राङ्मुः प्राक्तनं देववायः ॥

२. यत्पादाब्जं स्वान्तमन्तःप्रकामं नित्यायन्तो निर्विशन्तः समर्थाः ।

पारं प्रापुः निर्विघातं भवाभ्येः तन्मे भूयात् धाम शान्त्यै नितान्तम् ॥

३. येनाशेषं व्यक्तभेदेनविश्वं वारं वारं पूर्यते भूरि धाम्ना ।

सोऽयं मध्यं स्वस्तये स्यादविघ्नमभङ्गापायो भागधेयः सतां हि ॥

४. अङ्घ्रिद्वन्द्वाम्भोरुडासन्नवासं सौभ्यं प्राङ्मुखीक्षवाभात् अमुष्य ।
तं वैकुण्ठं देवमेकं प्रपद्ये विद्यावास्यै वीतभीराभिमुष्यम् ॥
५. व्याज्जदस्याशेषबन्धोरभिष्यामाष्यामुष्यैरप्यसन् वा स्मरन् वा ।
तीर्णपायाम्भोनिधिर्जन्तुरास्तेसोऽयं देवःस्वस्तिदो मे हरिः स्यात् ॥
६. उर्ध्वं याधस्तिर्यगन्तर्भङ्गिर्वा व्यासं यस्यैकांशतोभाति विश्वम् ।
पारे द्रुपं भावुकं मद्भिधानामङ्घ्रिद्वन्द्वं चिन्त्याम्यन्तरङ्गे ॥
७. प्राप्ताः पारं प्राक्तनालाभसिन्धोः क्रूरमटिव्यांसञ्चरन्तश्च केचित् ।
नैनं पश्यन्त्यात्मसंस्थं पुमांसं तत् त्वामीडे नाथ नालीकनेत्र ॥
८. प्राणायामात् ब्रह्मनादान्तवादात् प्रायश्चित्तात् अध्वरात् आत्मबोधात् ।
यन्नामैकं मोक्षमूलं पठन्ति तस्मै कुर्मः स्तनतं चित्तरत्नम् ॥
९. विडाय ताराण्यपि धीरधीराः सर्वान् धवात्माकरसौरभाणि ।
पर्णाशना काननमाश्रयन्ते यत्त्वाभडेतोः तमलं नतोऽस्मि ॥
१०. नतोऽस्मि भूर्ध्रां नलिनाक्ष ते पदं वदामि नामान्यपि वाग्विरुच्यैः ।
स्मराम्यलन्ताकलुषास्पृशाहृदा शरण्यमेनं शरणं प्रजाम्यलम् ॥
११. निरस्तबाल्येन्द्रियवृत्तिनिर्मले न मय्यनुस्यूतमपास्तकल्मषे ।
विलोकयिष्यामि विशिष्टभावनाबलेन नाथं प्रणवार्थसूयकम् ॥
१२. नमो नमः शान्तगुणाय विशेषविज्ञान गुणप्रकाशिने ।
नमोऽस्तु तुभ्यं पुरुषाय वै पुनः पराय पारायणधर्मशाविनाम् ॥
१३. श्री शङ्खः -
इत्थं स्तुत्वा पुरस्तस्य हरेर्नियममास्थितः ।
समाधिना विश्वमिदं तन्मयः स व्यलोकयत् ॥
१४. अेवमर्चयतः तस्य शरदामत्यगुः शतम् ।
पूर्णे वर्षशते राजन् भगवान् गरुडध्वजः ॥
१५. प्रादुर्भूतः तमाहूय ब्रह्माणं वाङ्मयब्रवीत् ।
श्री भगवान् -
प्रीतोऽस्मि तपसा ब्रह्मन् दृष्टरेण तवाधुना ॥
१६. स्तुत्यानया विशेषेण प्रीतोऽस्मि नितरामलम् ।
वैकुण्ठादपि द्रुग्धाढ्यैः त्वत् क्षेत्रमिदमुत्तमम् ॥

१७. रमणीयं भवेत् भ्रुमन् अस्माकं नात्र संशयः ।
कलशी वापिका ज्योषा सर्वतीर्थनिषेविता ॥
१८. पापघ्नी भाग्यदा भूयात् नृणां यावत् वसुन्धरा ।
शेषा कुम्भाटवी नाम्ना स्थली विख्यातिमृच्छतु ॥
१९. अत्रत्यानां हि जन्तूनां मुक्तिदानाय केवलम् ।
वसामि सततं प्रीत्यै वैकुण्ठभवने यथा ॥
२०. एतः प्रविश्य पातालं आनयिष्ये त्रयीं तव ।
एतन्माश्वास्य भगवान् हरिः कमलसम्भवम् ॥
२१. पातालात् दानवान् उत्वा वेदान् आदाय वेधसे ।
प्रदायान्तरधात् तस्मिन् वने परमपावने ॥
२२. प्रामश्रुतिकुलस्रष्टा परमानन्दनिर्भरः ।
पुनरप्यर्थयामास भगवन्तमधोक्षजम् ॥
२३. तावदभ्यागमत् भ्रुमयारी धर्मधरो विभुः ।
प्रणिपत्याभ्रवीत् वाचं चिन्तासन्तापगद्गदम् ॥
२४. दण्डभ्रुमयारी –
मय्यानगसि देवेश शापः किमनुपातितः ।
कथमुक्तिर्वेदास्माकमनन्तात् दुःखसागरात् ॥
२५. भ्रुमा उवाच –
वत्स मत्पाणिमित्र त्वं भृत्यो भक्तश्च मे सुहृत् ।
भवितव्ये कर्मकृते मैवं शोयितुमर्हसि ॥
२६. सतामशुभसंसर्गात् अशुभः संप्रभाष्यते ।
तत्र धीरा न शोयन्ति जडाः शोयन्त्यपण्डिताः ॥
२७. शीतोष्णसुषुम्नदुःखादीन् ये सङ्गन्ते विपश्चितः ।
ते यान्ति परमं सौख्यमिति वेदान्तयोदिताः ॥
२८. एतः परं ते वक्ष्यामि क्रियां च श्रेयस्करां शुभाम् ।
कालेनावधीयसा साक्षात् आदिशक्तिरकल्मषा ॥
२९. सदाशिवसमादिष्टा नदी मलयनन्दिनी ।
आगमिष्यति लोकां त्रीन् पुनाना पुण्यवाहिनी ॥

30. तस्यां स्नात्वा मडानधां मामुपैष्यसिडेवलम् ।
 एतो योजनमात्रेण क्षेत्रमस्ति मडत्तरम् ॥
31. शौण्डीकरं नाम दिव्यं यत्रास्ते शङ्करो विभुः ।
 तत्राश्रमपटं पुण्यं गौतमस्य मडात्मनः ॥
32. तत्क्षेत्रं दूषयन्त्युग्रा समन्तात् योजनायतम् ।
 अेकदस्य सुता काचित् नाम्ना कुम्भीनसी स्मृता ॥
33. शापात् निशाचरी शम्भोः यके निर्मानुषं वनम् ।
 विभ्मोचयित्वा तां शापात् तत्राराधय शङ्करम् ॥
34. यावत् ताम्नाभिगमनं तावत् तत्र भविष्यसि ।
 तदानीमावयोः सङ्गो भवेत् नात्र विचारणा ॥
35. अेषापि तामसी धोरा व्याघ्रिभूत्वाब्धिरोदसि ।
 अभिभूय चिरं कालं ताम्नायाः स्पर्शवैभवात् ॥
36. निर्मुक्तपापकलुषा सप्ती तस्या भवेत् एयम् ।
 कादम्बरीवनमिति प्रथितां तामुपैष्यतु ॥
37. व्याघ्राटवीमिति पुनः कथयन्तु समन्ततः ।
 एत्येवं अनुशास्यार्थं ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः ।
 लब्धवेदनिधिः प्रीत्या प्रायात् स्वभवनं प्रति ॥
- एति यतुर्दशोऽध्यायः । Pro.Total = 910 + 37 = 947.

पञ्चदशोऽध्यायः

तामसीशापविमोचन म् ।

१. ऋषिः-

अेतत् ते कथितं राजन् यन्मां त्वमिह पृच्छसि ।
 कादम्बरीवनस्यास्य तामस्याश्चरितं मडत् ॥

२. दण्डराजस्य चरितमानुपूर्व्येण भाषितम् ।
 ब्रह्माश्रमस्य मडिमा कीर्तितः कलुषापडम् ॥

३. श्रुणु भूयः कुम्भयोनेः कथं पापनोदिनीम् ।
 सागरेण समायोज्य ताम्नां मलयसम्भवाम् ॥

४. ङयत्रीवाद्भिमाण्डव्यगौतमाङ्गिरसादिभिः ।
वसिष्ठरोमशमुषैः दुर्वासकपिलादिभिः ॥
५. अन्धैश्च मुनिशार्दूलैः लोपामुद्रापतिर्मुनिः ।
त्रिषु स्थानेषु ताम्रायाः भुषेष्वाम्बोधिसङ्गमे ॥
६. स्नात्वा दत्त्वा यथान्यायं तर्पयित्वा पितृन् सुरान् ।
तीर्थश्राद्धं क्षेत्रपिण्डं कृत्वा विधिविदां वरः ॥
७. उरिद्रापिष्टेन ताम्रायाः कृत्वा तु प्रतिमां शुभाम् ।
गन्धपुष्पाक्षतैर्लाजैः धूपनीराजनादिभिः ॥
८. पूजयित्वा यथान्यायं नैवेद्यैर्विविधैरपि ।
नमस्ते देवि कल्याणि मलापातकनाशिनि ॥
९. ताम्रपर्णिं त्वयि स्नास्ये त्राहि मां भवसागरात् ।
धृति मन्त्रं समुख्यार्यं प्रार्थयित्वा प्रणम्य य ॥
१०. प्रतिमां आप्सु निक्षिप्य पुनः स्नात्वा मुनीश्वरः ।
सह सर्वैः मुनिगणैरत्र वासमकल्पयत् ॥
११. अेतस्मिन्नन्तरे घोरः सञ्जज्ञे सुमहान् ध्वनिः ।
भिद्यमानस्य शैलस्य वज्रेणैव मलात्मनः ॥
१२. मलावातः य सञ्जज्ञे कम्पमानतरुदुमः ।
ययाल वसुधा तत्र सशैलवनकानना ॥
१३. किमिति भ्रान्तलृष्टया जना दृद्रुविरे भयात् ।
भजयमनतर्ङ्गाडब्धिः सङ्कुचन् एव यकमे ॥
१४. आसीत् कलाकालावैः पूर्णमासीत् जगत्त्रयम् ।
कोशन्तः शकुना व्योम्नि माण्डलानि वितेनिरे ॥
१५. व्योम्नि वैमानिका सिद्धाः न्श्चितुं नाप्यशक्नुवन् ।
तत्रादृश्यत शैलाभा व्याघ्री कनकपाटला ॥
१६. स्फोटयन्ती मुहुः पुच्छं कन्दन्ती भीषणारवम् ।
दारयन्तीव वसुधां लिङ्गन्तीव नभःस्थलम् ॥
१७. व्यत्यासयन्ती ककुभं सन्धाय पुरतो मुनेः ।

- તાં દૃષ્ટ્વા વિસ્મયાવિષ્ટઃ કુમ્ભયોનિર્મહામતિઃ ॥
૧૮. હુકુરમકરોત્ ક્રોધાત્ સા ક્ષિમા તેન દૂરતઃ ।
નિપપાત પયઃપૂરે વ્યાકુલા તૂલરાશિવત્ ॥
૧૯. સૈષ તામ્રાપ્રવાહે તુ પતિતા ગિરિકૂટવત્ ।
ઉત્પપાત તથા વ્યોમ્નિ જલૌઘો મેઘવૃન્દવત્ ॥
૨૦. વિકીર્યમાણો વાનેન સમન્તાત્ વિચદન્તરે ।
અચિરાભા રવિકરૈઃ જલધૂમૈર્ધનાકુલા ॥
૨૧. પતમાનૈર્જલકણૈઃ પ્રાવૃટ્ આવિર્ભૂત ઇવ ।
સમસર્પત્ જલૌઘઃ તુ વિન્ધ્યકૂટસમપ્રભમ્ ॥
૨૨. મુગ્ધ્યન્તી ઘર્ઘરારાવં ઘોરમેઘારવોપમમ્ ।
ઇતસ્તતઃ સંલુઠન્તી જહૌ વ્યાઘ્રી કલેવરમ્ ॥
૨૩. સાપ્યદૃશ્યત નાલીકનવકિન્જલ્કપાટલા ।
તરુણી તરુણાદિત્યકિરણાકારપિડ્ગલા ॥
૨૪. ઉત્કુલ્લકમલોદારા વહન્તી વરુણસ્રજમ્ ।
દિવ્યામ્બરઘરા દિવ્યમણિકાગ્ચનભૂષણા ॥
૨૫. મદમત્તારુણાપાડ્ગા મન્દસ્મિતમુખામ્બુજા ।
અન્વેષયન્તી ભર્તારમાસસાદ ઘટોદ્ભવમ્ ॥
૨૬. બ્રહ્મન્ પ્રસીદ કારુણ્યાત્ અનાથાયાં મયિ પ્રભો ।
દુસ્સહોડયં અનડ્ગેષુ વિષજવાલાસમાગમઃ ॥
૨૭. મહાતીર્થપ્લવેનાપિ શાન્તિર્નોપૈતિ કેવલમ્ ।
યાવત્ વિપત્તિમભ્યેતિ શરીરં વિરહાગ્નિના ॥
૨૮. તાવદનુરૂપં મે કાન્તં દેહિ દયાનિધે ।
વિલપન્તીમિમામેવં દૃષ્ટ્વા નારીમતલ્લિકામ્ ॥
૨૯. સાન્તવપૂર્વમિદં વાહ્યં વ્યાજહાર ઘટોદ્ભવઃ ।
અયિ સુશ્રોણિ ભદ્રં તે મૈવં શોચિતુમર્હસિ ॥
૩૦. તવાનુરૂપઃ તરુણઃ કામરાહસમધુતિઃ ।
સમુદ્રરાજતનયઃ વીચીમાલાત્મસમ્ભવઃ ॥

39. शङ्भराज इति ज्ञातः भविता तव वल्लभः ।
 इत्युक्तवति वै तस्मिन् मुनौ वातापिवैरिणि ॥
32. पुरात् अम्बुनिधेः तुङ्गात् तरङ्गान् भाङ्गयन् एव ।
 उत्पपात तथा श्रीमान् मडामेधात् एवांशुमान् ॥
33. स्वकिङ्करैः नागवरैः दत्तैरपि निषेवितः ।
 मडाराजश्रियोपेतः समागत्य मुनीश्वरम् ॥
34. अभिवाद्य विनीतात्मा प्रीतो वचनमब्रवीत् ।
 शङ्भराजः -
 भगवन् किमिडादृत्य समाहूतोऽस्मि सत्वरम् ॥
35. शाधि मां प्रियकृत्येषु कर्ताहं नात्र संशयः ।
 इति वादिनमेवैनं कुम्भभूरभ्यभाषत ॥
36. अगस्त्यः-आयुष्मन् शङ्भराजेन्द्र प्रीतोऽस्मि तव दर्शनात् ।
 अेषा तपस्विनी भाला कुलीना यारुडुपिण्णी ॥
37. तव प्रिया भवेत् धन्या त्वमस्याः सदृशः पतिः ।
 श्रेयः ते भवितानेन नात्र कार्या विचारणा ॥
38. अतस्मिन्नन्तरे व्योम्नि वागभूत् अशरीरिणी ।
 अेवमेवेह कर्तव्यं अेतथोरस्तु मङ्गलम् ॥
39. इति श्रुत्वा वयस्तावत् सर्वे ते देवदानवाः ।
 साधु साध्विति संलृष्टा सुव्यक्तां वायमूचिरे ॥
40. पश्यत्सु सर्वभूतेषु मिलितेषु मडात्मसु ।
 सा तामसी समभ्येत्य शङ्भराजस्य कन्धरे ॥
41. मालामयीं अर्पयामास नाम्ना मधुकरीमिमाम् ।
 तावत् दृन्दुभयो नेदुःपुष्पवृष्टिः पपात य ॥
42. तामुद्राख्य वरारोडां शङ्भराजोऽभ्येसम्भवः ।
 शुशुभे नितरां राजन् विद्यामिव नयः कृती ॥
43. तावुभौ अनवधाङ्गौ रतिकामाविवापरौ ।
 प्रशशंसुः जनाः सर्वे मुमुद्रे विन्ध्यमर्दनः ॥
44. अतस्मिन् अेव समये समाजे ब्रह्मवादिनाम् ।

- सा माला शङ्भराजस्य कन्धरात् व्योम्नि जृम्भते ॥
४५. डिञ्चित् उच्यलितयां तु मालायां व्योम्नि मण्डले ।
ततस्ततः तु सञ्जाता शतशोऽथ सदस्रशः ॥
४६. श्वेवमाकाशापदवी मालाशतसमाकुला ।
प्रबभौ भोगिसङ्घीर्णा नागराजपुरी यथा ॥
४७. तत्रैका शङ्भराजस्य तामस्याः कन्धरे तथा ।
पेततुः य स्रजामन्या माला सूर्यस्यवर्त्मना ॥
४८. गत्वा धर्मधरस्यैव मूर्ध्नि सर्वा निपेततुः ।
दृष्ट्वा तु विस्मयाविष्टे सस्त्रीके सगरात्मजे ॥
४९. नारदोऽप्येत्य तत् सर्वं मालोपाध्यानमब्रवीत् ।
शेषा गन्धर्वस्य पत्नी तामसी नाम नामतः ॥
५०. पुरा ब्रह्ममुभात् जाता तत्तत्तां मालिकामिमाम् ।
लब्ध्वा तपश्चिरं तस्या सन्तुष्टा प्राप्य शङ्करात् ॥
५१. वरान् प्राप्य सुभुञ्जाना भोगान् विविधानपि ।
अनुभूय पुनः शापात् निर्मुक्ता तीर्थमज्जनात् ॥
५२. सुकृतैः त्वामनुप्राप्ता त्वञ्चेमां वनिताश्रयाम् ।
घटयित्वा युवामेषा भूयोऽगात् ब्रह्मणः पदम् ॥
५३. त्वया तीरे ताम्रपाण्याः कृत्वावासं यथोचितम् ।
पूजनीया ताम्रपर्णी सभार्येण विशेषतः ॥
५४. श्वेवं पूजयितो नित्यं युवयोर्मलयात्मजा ।
मलाभोगानसङ्ख्यातान् प्रदास्यति मण्डेशरी ॥
५५. श्वेवं देवर्षिमुष्यस्य नारदस्यानुशासनम् ।
वलमानः डिरीटेन मालामिव समुद्रजः ॥
५६. तं मुनिं प्रणिपत्याग्ने कूम्भयोनिमुषान्यपि ।
सह पत्या नमस्कृत्य तीर्थद्वीं मणिप्रसूम् ॥
५७. रथोत्तमं समारुढ्य विमानं काञ्चनारुणाम् ।
दासीभिः निष्कण्ठीभिः भृत्यैः बहुभिरन्वितः ॥

५८. स्तूयमाना पथानेन प्रायात् षण्डुवनं प्रति ।
अर्धयोजनमात्रेण मङ्गलभोगेशु पश्चिमे ॥
५९. ताम्राया दक्षिणे भागे चन्द्राटव्यां मङ्गलमिति ।
नदीपुरमिति ज्योतिर्निर्माय नगरं मङ्गलं ॥
६०. नित्यमभ्यर्चयन् ताम्रां शिवपूजापरायणः ।
मुनिनादिष्टमार्गेण वर्तयन् सकलाः क्रियाः ॥
६१. शिरकालं तथा सार्धं बुभुजे विषयान् भङ्गुन् ।
ततो वर्षसङ्क्रान्ते ताम्रपर्णीं प्रसादतः ॥
६२. भार्यया सङ्गितो योगी ब्रह्मलोकमवाप्तवान् ।
पुनः श्रुत्वा कथां पुण्यं विन्ध्यालङ्कारमर्दनः ॥
६३. समायोजय नदीमब्धौ तमामन्त्र्य नदीपतिम् ।
निषेव्य सर्वतीर्थानि देवान् याभ्यर्च्य सर्वशः ॥
६४. उयग्रीवमुषैः सिद्धैः अभ्येत्य मलययालम् ।
प्रतिष्ठाप्य च गोष्ठीशं तत्रसादमवाप्य च ॥
६५. ब्रह्मवृद्धपुरे दृष्ट्वा देवं कल्याणसम्भृतम् ।
तदनुग्रहमासाद्य भूयो मलयमाप सः ॥
६६. अतत् तु परमं गृह्यमितिहासं पुरातनम् ।
श्रुश्रुयात् वा पठन् वापि सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
६७. अतत् आयुष्करं श्राव्यमाप्स्यानमघनाशनम् ।
श्रुणोति यः पठेत् वापि सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
६८. अतत् ते कथितं राजन् ताम्रायाश्चरितं मङ्गलं ।
अलङ्घनीया लेतुः मलयस्यापि वर्णितः ॥
६९. धर्मिष्ठस्य वदान्यस्य तव सङ्गं मङ्गीपतेः ।
मम जातमिदं पुण्यं धर्मस्यैव प्रशंसनम् ॥
- मङ्गाराजविशेषेण किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥

एति पञ्चदशोऽध्यायः ।

Pro.Total = 947 + 69 = 1016.

षोडशोऽध्यायः

वेणुवनमालात्म्यम् ।

१. भगवन् भवतः सङ्गात् पावितोऽलं न संशयः ।
गङ्गां प्रविश्य रथ्याम्बु त्रीन् लोकान् न पुनाति किम् ॥
२. ककोऽपि मेरुसंयोगात् नकिं काञ्चनतां व्रजेत् ।
कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि कृतकृत्योऽस्मि केवलम् ॥
३. यथा प्रसन्नं त्वत्पादपङ्कजं दैवयोगातः ।
अपि वावसरं प्राप्य सृष्टोऽस्मि त्वदनुग्रहात् ॥
४. किमेति पञ्चतामग्रौ पीयूषादी नरः क्वचित् ।
विधूतबन्धुवर्गस्य ममाटव्यामपि प्रभो ॥
५. निधिवत् लब्धमधुना तव पादाम्बुजद्वयम् ।
काङ्क्षितान्यपि भाग्यानि भूयः प्राप्स्ये भवन्मुष्मात् ॥
६. शेषा मलयजा पुण्या कल्पवल्ली न संशयः ।
स्नानात् सङ्घीर्तनात् पानात् मननात् अनुवर्तनात् ॥
७. पापघ्नी भवपङ्कघ्नी भोगदा पुण्यदा नृणाम् ।
अस्याः प्रभावं भूयोऽपि श्रोतुमिच्छामि सत्गुरो ॥
८. वातापिवैरी भगवान् मुनिः परमधर्मवित् ।
कादम्बरीवनात् अस्मात् निवर्त्य मुनिभिस्सह ॥
९. किञ्चकार मलायोगी तीरे कुत्र मणिप्रसोः ।
कोष्ठीश्वरे मलालिङ्गं स्थाप्य पूजामकल्पयत् ॥
१०. कथं दृष्टवान् शम्भुं देवं कल्याणरूपिणम् ।
कानि तीर्थानि पुण्यानि क्षेत्राण्यपि तटद्वये ॥
११. धर्माधारः कथं शापात् कुतो मुक्तिमवाप सः ।
अेतत् सर्वमशेषेण वद विस्तार्य मे गुरो ॥
१२. अ एवं शङ्भो मलातेजाः स कृष्टः तेन भूभुजा ।
सम्भाव्य वाथा राजानं भूयो वचनमब्रवीत् ॥
१३. मलाराज कुलश्रेष्ठ धर्मं ते मतिरीदृशी ।

विचित्रं नैव पश्यामि कोडिलस्येव पञ्चमम् ॥

१४. कुलीनं श्रयते नीतिः अम्भो निम्नमथत्ततः ।

तन्वी य यूनां श्रयते पण्डितं धर्मचिन्तना ॥

१५. सर्वज्ञोऽसि कुलीनोऽसि धर्मिष्ठोऽसि विशेषतः ।

तस्मात् मनीषाते राजन् धत्मात् अन्यत्र किं व्रजेत् ॥

१६. प्रश्नेनानेन तुष्टोऽस्मि वक्ष्ये श्रुणु कथामिमाम् ।

अभ्यिपः स मुनिश्रेष्ठो ङयत्रीवादिंसंयुतः ॥

१७. ताम्राम्भोधिना योज्य तत्प्रसादमवाप्य य ।

यन्द्राटव्यां शङ्कराजं प्रतिष्ठाप्य नदीपुरे ॥

१८. आविर्भूतं तत्र शम्भुं हरिं याराध्य भजिततः ।

ताम्राया उत्तरे तीरे मायालास्यं य माधवम् ॥

१९. दक्षिणे बहुलाभ्यां श्रीपुरे पुरुषोत्तमम् ।

कुम्भारण्ये हरिं पूज्य सूर्यं काशवने तथा ॥

२०. लालङ्गे शम्भरक्षेत्रे कालीमव्यर्च्य सादरम् ।

ऐकरात्रमुषित्वात्र तत्परेऽहनि कुम्भभूः ॥

२१. काव्यं कर्म समाधैवं ब्रह्मवृद्धपुरे ययौ ।

यत्र शम्भुर्मंडशान्या नित्यं सन्निहितो विभुः ॥

२२. ताम्रायाः पश्चिमे तीरे पुण्ये वेणुवनान्तरे ।

ब्रह्मवृद्धपुरी नाम पुरी भुवनभूषणा ।

२३. अर्धयोजनविस्तारात् सर्वतोभद्रसंज्ञिता ।

पराञ्चैव विभूतिश्च दक्षिणोत्तरतः तटे ॥

२४. सूक्ष्माकारे पुण्यनद्यौ तयोर्मध्ये मडावनम् ।

वेणुवंशं करीराद्यैः समाकान्तं वन्दुमैः ॥

२५. योजनायामविस्तारं कान्तारं परमाद्भुतम् ।

तन्मध्ये नगरी पुण्या ब्रह्मवृद्धपुराभिता ॥

२६. दक्षिणे योत्तरे यस्याः प्रवर्तते सरिद्धरा ।

परा शैवानुभूतिश्च सूक्ष्माकारे मडत्तरे ॥

२७. परानुभूतिं शंसन्ति नामतो नगरीं सुराः ।

- समतन्तु सुधायाः तु रुद्रपत्न्याः कृते युगे ॥
- २८ तपसाराधिता देवी सन्तुष्टा जगदम्बिका ।
अत्रैव दर्शयामास काञ्चीं कम्पापरिष्कृताम् ॥
२९. अत एव पुरीमेनां काञ्चीमालुर्लि दक्षिणाम् ।
स्वयमत्र मडादेवः पाण्ड्यो भूत्वा नराधिपः ॥
३०. यकार सन्ततं दानं कुर्वन् विप्रान् मडाधनान् ।
यत्रास्ते परमा शक्तिः द्वात्रिंशद्भ्रमवर्धिनी ॥
३१. स्वयमाविरभूत् यत्र भक्तानन्दाय शङ्करः ।
यत्र शेते मडाविष्णुः शिवमाराधयन् प्रती ॥
३२. मडावृष्टिभयात् यत्र तारकः शालिशङ्करः ।
स्वयमेव वृतिर्भूत्वा पालयामास लीलया ॥
३३. शालिवाटीपुरी यैषा विख्याता भुवनत्रये ।
यत्र दूर्गा भगवती देवमाराध्य वर्तते ॥
३४. यत्र भिक्षामटत्यद्ग्रा वीथ्यां वीथ्यां उमापतिः ।
मडाकङ्कालरूपेण भक्तानां छितकाम्यया ॥
३५. शार्दूलभक्षितां यत्र तरुणीं वनगह्वरे ।
पुनः प्रादात् शिवः प्रीत्या ब्राह्मणाय मडात्मने ॥
३६. तत् अतत् अद्भुतं क्षेत्रं ब्रह्मवृद्धपुरं मडत् ।
संप्राप्य विन्ध्यमथनः मुनिभिः ब्रह्मवादिभिः ॥
३७. स्नात्वैवोत्तरवाङ्गिन्यामगस्त्यो नियमान्वितः ।
तर्पयित्वा पितृन् देवान् ऋषीन् यैव यथाविधि ॥
३८. नमस्कृत्वा ताम्रपर्णीं यथार्हं तीर्थदेवताम् ।
मडाविष्णुवनेशानं देवीं कान्तिमतीमपि ॥
३९. पूजयित्वापकरणैः गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ।
शयानं शेषपर्यङ्के भगवन्तं प्रणम्य च ॥
४०. दूर्गां विनायकं यैव कङ्कालं षण्मुष्पं तथा ।
समभ्यर्च्य यथान्यायं कन्यां/कम्पां कल्याणपीठिकाम् ॥

४१. माध्याह्निकस्नानविधिं मलापुष्करिणीजले ।
 कृत्वागस्त्यो मलातेजाः लोपामुद्रासमन्वितः ॥
४२. उयग्रीवमुष्णैः सार्धं यङ्के क्षेत्रोपवासकम् ।
 स्वर्णपुष्करिणीतीरे कान्तिमत्याश्च सन्निधौ ॥
४३. निनाय रजनीमेकां विचित्रैश्च कथारसैः ।
 तथोषस्थुपवृत्तायामुदितेसवितर्यथ ॥
४४. कृतपूर्वाह्निकविधिः तस्मिन् तीर्थे मलामतिः ।
 अस्यायथौ ऋषिगणैः देवदेवस्यसन्निधौ ॥
४५. वरुणः तनयैः सार्धं तत्र तुम्भुरुणा सल ।
 आजगाम मलातेजाः सिद्धैर्बहुभिरावृतः ॥
४६. अतस्मिन् अन्तरे राजन् दृश्युदीच्यां मलास्वनः ।
 उदभूत् उत्पटारावैः भेरीपटलनिस्सवनैः ॥
४७. तवदाविरभूत् शम्भुः गगने भानुमान् एव ।
 कैलासशृङ्गसङ्काशं वृषमारुह्य भास्वरम् ॥
४८. अङ्केनादाय गिरिंशो तरुणीं लोकमातरम् ।
 गङ्गाधरः शशिधरः शङ्खमौक्तिकपाण्डुरः ॥
४९. कोटिकन्धर्षलावण्यकल्लोलितकलेवरः ।
 मलामाण्डिक्यभयिततमलाटकभूषणैः ॥
५०. किरीटकटकाद्यैः य वलयङ्गदभूषणैः ।
 कस्तूरीयस्मित एव शितिम्ना कण्ठरोचिषा ॥
५१. शुभ्रवर्णतया किञ्चित् धनसारानुलेपनम् ।
 यूयामण्डिशशाङ्कार्धपीयूषैः यन्तनैरिव ॥
५२. भूषामण्डिमयूषैः य कुङ्कुमैरिव सन्ततैः ।
 परस्परानुत्पाभ्यां रूपाभ्यां यौवनश्रियम् ॥
५३. पुष्पान्तौ लोकमुभयमनादि मिथुनावुभौ ।
 आविरास्तां वृषारुढौ तस्मिन् वेणुवनान्तरे ॥
५४. समन्ततः संप्रलुष्टैः भूतप्रमथगुह्यकैः ।
 नन्दिभुङ्गिमुष्णैरन्यैः गणेशस्कन्धयण्डकैः ॥

५५. अञ्जमविष्णुमुणैः शैवसिद्धैश्च परमर्षिभिः ।
सेव्यमानं मलादेवं ददर्श परितो मुनिः ॥
५६. वैमानिकैः सिद्धगणैः देवैः छन्द्रपुरोगमैः ।
सङ्घषमभवत् व्योम मलदेवगणैरपि ॥
५७. देवदुन्दुभिनिर्घोषैः नानावाटित्रनिस्स्वनैः ।
सिद्धानां स्तुतिनादैश्च तुमुलः समपद्यत ॥
५८. गङ्गाधाः सरितः तत्र तीर्थानि य मलान्त्यपि ।
सरितः सागरास्सर्वे समाजग्मुरितस्तत ॥
५९. विन्ध्यमन्थरमेवाद्यैः पर्वताश्च समुत्सुकाः ।
आजग्मुरणिलास्तत्र बिल्लाण्णा मानुषीं तनुम् ॥
६०. अेवमभ्यागतेष्वेषु देवेन सङ्ग शूलिना ।
ममज्जुः कुसुमान्यत्रविडिरन्तः सुरासुराः ॥
६१. अस्यामुत्तरवाङ्मन्यां ताम्रायां शिवसन्निधौ ।
गङ्गाधाः सरितः तत्र किरन्तः कुसुमोख्ययम् ॥
६२. भावयन्तः तथात्मानं ममज्जुः तीर्थवारिणि ।
एतस्ततः क्षिप्यमाणैः अमरैः कुसुमोल्डरैः ॥
६३. सञ्चन्नमभवत् क्षेत्रं सर्वतो योजनावृतम् ।
पारिजातसमुद्भूतैः सुगन्धैः पुष्पसञ्चयैः ॥
६४. सञ्चन्नपूरा रुरुये चित्राम्बरधरा यथा ।
मकरन्दैः परागैश्च हरिचन्दनरञ्जिता ॥
६५. अेवमाश्चर्यजननीं मलापातकनाशिनीम् ।
अभिष्टूय नदीमेनां अभिसन्तुः सुरासुराः ॥
६६. मुकुन्देन्द्रअञ्जमुणैः पूज्यमानः सदाशिवः ।
उपस्पृश्य नदीतोयं उपगूढ्य स्ववल्लभम् ॥
६७. कैलासशिखराकारं विवेश भवनं सुभम् ।
ततो ऽर्षसमायुक्तः स मुनिः कुम्भसम्भवः ॥
६८. देवं प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्य मुहुर्मुहुः ।

आनन्दबाष्पपूराभ्यां नेत्राभ्यामवलोकयन् ॥

६९. डिम्बित् प्रहृतनुः तिष्ठन् मूर्छामुकुलिताञ्जलिः ।

उन्निद्रोमनिकरैः व्यक्तीकृतमनोरथः ॥

७०. ङर्षगद्गद्या वाया स्तोतुमुपयकमे ।

अगस्त्यः -

नमः कल्याणवेषाय कलिकल्मषनाशिने ॥

७१. नमो विडारिणो विश्वविबुधानां लृद्यङ्गाणो ।

नमः स्वान्तनिवासाय शान्तानां समयेतसाम् ॥

७२. असाधारणकृत्याय नमस्ते कृत्तिवाससे ।

नीलग्रीवाय नित्याय निस्समास्युद्यात्मने ॥

७३. परवामामार्धवपुषे नमः क्षेमङ्गराय ते ।

अर्धं मरकताकारमर्धस्फुटिकसन्निभम् ॥

७४. अद्वैतमपि यतेजो द्वैतीभूतं नमो नमः ।

कान्तं कल्याणनिलयं कलिताशेषकौतुकम् ॥

७५. कन्दर्पकोटिलावण्यं युवानं साम्भमीश्वरम् ।

मङ्गलाय मङ्गस्तोमप्रस्तुताश्चर्यरूपिणो ॥

७६. गौरीनाथाय नाथाय नमस्सोमार्धधारिणो ।

शिवाय परिपूर्णाय पूर्णानन्दाय वेधसे ॥

७७. मडावृषभवाढाय मडादेवाय ते नमः ।

शूलिने नीलकण्ठाय भालयन्द्रावतंसिने ॥

७८. भवाय भवनाशाय पशूनां पतये नमः ।

जय नाथ कृपादृष्ट्या वत्सं सेचय मां प्रभो ॥

७९. मा मुञ्च पादयुगलात् अनाथं त्वत्परिग्रहम् ।

अेकस्मात् आगसो द्वाभ्यां त्रिभ्यो वा रक्ष मां मुहुः ॥

८०. बहुभ्यो हि मडादेव मां पाहि करुणानिधे ।

त्वत्सन्निधिविधानेन लृष्टोऽस्मि नितरां विभो ॥

८१. आह्लाद्य कृपादृष्ट्या वृष्ट्या भुवमिवाम्बुदः ।

धर्मतप्तोऽध्वगोध्वानमतीत्य बहुयोजनम् ॥

८२. अङ्घ्रिपङ्कुरुडञ्छायमामं पाङ्घि जगद्गुरो ।
नवेभि त्वत्पदाभ्भोजात् अपरं दैवतं परम् ॥
८३. अत एव मडादेव त्वामस्मि शरणां गतः ।
प्रसीद गौरीनाथ त्वं प्रसीद गिरिजापते ॥
८४. प्रसीद सततं मख्यं नाथ कान्तिमतीपते ।
नमो वेणुवनेशाय मडाकल्याणरूपिणे ॥
९५. ङाटकाभ्भोजिनीतीरवासिने शूलिने नमः ।
ताम्रातरङ्गसङ्किलत्रपादाभ्भोजाय ते नमः ॥
८६. भ्रञ्जमवृद्धपुरीशाय पूर्वपूर्वाय ते नमः ।
धत्तं स्तुत्वा मडादेवं कुम्भयोनिः स्वभार्यया ॥
८७. आनन्दमन्थरो बाष्पलोलव्याङ्गुललोचनः ।
पपात पादयोर्भङ्ग्या पश्यतां त्रिदिवीकसाम् ॥
८८. करुणासागरो देवः तमुत्थाप्य मडामुनिम् ।
परिमृज्य स्वपाणिभ्यां प्रेमणा याभाष्य शङ्करः ॥
८९. मेघगम्भीरया वाया व्याजडार मडेश्वरः ।
श्री सदाशिवः -
सन्तु भद्राणि विप्रेन्द्र शाश्वतानि तवाधुना ॥
९०. प्रीतोऽस्मि तव कृत्येन स्तोत्रेणानेन भूयसा ।
तव प्रियार्थं दातुं मे नालं लोकाः यतुर्दश ॥
९१. त्वमेवास्म्यहमव्याज त्वं याप्यहमसि ध्रुवम् ।
आवयोर्नैव भेदोस्ति यथा पुष्पसुगन्धयोः ॥
९२. धतः परं कुम्भयोने कर्तव्यं श्रुणु मत्प्रियम् ।
धतः पश्चिमभागे तु गत्वा योजनमात्रकम् ॥
९३. गौतमस्याश्रमं पुण्यं क्षेत्रे शौण्डीरकाह्वये ।
तत्रास्ति मामकं लिङ्गं तत्राव्यर्थं यथाविधि ॥
९४. धर्माधाराय दण्डाय स्थानं कृत्वा मदाज्ञया ।
तस्मात् पश्चिमभागे तु ङोशमात्रे मडामते ॥

९५. मडदामलाप्यं क्षेत्रं गौतमस्य मडामुनेः ।
तत्र काचित् कुण्डनाम्नी राक्षसी घोररुषिणी ॥
९६. कोलाकारावनं सर्वं निर्मानुषमकारयत् ।
तां निगृह्य दुराधर्षा राक्षसीं काम्यारिणीम् ॥
९७. तत्र लिङ्गं प्रतिष्ठाप्य लोकानां छितकाम्यया ।
पूजं कृत्वा यथाशास्त्रं प्राप्य सर्वं मनोगतम् ॥
९८. ततो गुप्तगिरिं गत्वा स्वाश्रमे स्वर्गसन्निभे ।
मां उमां य यथाभक्त्याव्यय्यायानो निरन्तरम् ॥
९९. ताम्रपर्ण्या य सखितः त्रीन् लोकान् पातुमर्हसि ।
अधि वत्से राजपुत्रि भर्तारमनुवर्तिनी ॥
१००. श्रेयांसि लप्स्यसे नूनं दुर्लभानि पदे पदे ।
धत्याश्रस्य मुनिं देवो लोपामुद्रां य तत्प्रियाम् ।
भूयो मुनिवरं प्रीत्या प्रवक्तुमुपयुक्तमे ॥

ॐति षोडशोऽध्यायः । Pro.Total = 1016 + 100 = 1116.

सप्तदशोऽध्यायः

गौतमाश्रमे अगस्त्यागमने राक्षसीपैशाचयोः मोचनं सुरेन्द्रमोक्षादि
तीर्थवैभवकथनपूर्वकं अगस्त्यकृतपुटाङ्गुनेश्वरस्तुतिः ।

१. श्री सदाशिवः -
श्रुणु ब्रह्मन् प्रवक्ष्यामि श्रेयसे जगतां पुनः ।
येतत् छि परमं क्षेत्रं मामकं ब्रह्मसंज्ञकम् ॥
२. दर्शनात् अथ जन्तूनां भोगमोक्षैकसाधनम् ।
अस्यामुत्तरवाङ्मन्यान्ताम्रायां य विशेषतः ॥
३. क्षिप्तपुष्पकलं नाम तीर्थं परमपावनम् ।
ये मज्जन्ति पिबन्त्यम्भः तेषां मोक्षो न संशयः ॥
४. तत्तीर्थकण्डिका येन पीता मूर्ध्नि धृतापि वा ।
स मे प्रियतमो ज्ञेयो मत्सायुज्यैकभाजनम् ॥
५. क्षिप्तपुष्पवतीतीर्थे स्नात्वा मां वरदं विभुम् ।

- पश्यन्ति तेषां मर्त्यानां न मातुर्गर्भसंश्रयः ॥
६. क्षिप्तपुष्पवतीतीर्थे स्वर्णपुष्करिणीपयः ।
ज्योतिर्विद्गार्थनं यैव मत् रूपस्य य दर्शनम् ॥
७. कान्तिमत्याः पदद्वन्द्वे नमस्था पुरुषोत्तमे ।
अेतानि मुक्तिलोकस्य साक्षात् सोपान पद्धतिः ॥
८. पश्यन्ति मामकं क्षेत्रं मन्सा यक्षुषापि वा ।
तेषां नियन्ता नैव स्यात् मुने वैवस्वतो यमः ॥
९. अत्र जमं हुतं दत्तं तदनन्तकृलं स्मृतम् ।
परायाश्च विभूतेः य ताम्रायाः योवपस्य य ॥
१०. अन्तरालं जगत् ब्रह्मक्षेत्रं ज्योतिर्मयं ध्रुवम् ।
भ्रियन्ते जन्तवः ते तु देवि मुक्ता न संशयः ॥
११. विनश्यन्ति छि पापानि मडालैरवशासनात् ।
तस्मात् नैव त्यजेत् क्षेत्रं मुक्तिकामः प्रयत्नतः ॥
१२. कुम्भयोने त्वमनयाधर्मपत्न्या समन्वितः ।
प्रतिवर्षं समागत्य यैत्रे मासि विशेषतः ॥
१३. सङ्कमे पूर्णिमास्यां तु मामर्थायितुमर्हसि ।
अेवं तमनुशास्यात्र कुम्भयोनिं सदाशिवः ॥
१४. मालां मणिमयीं अस्मै दत्वा यूडामणिं तथा ।
समालिङ्ग्य भुजाभ्यां तु प्रेषयामास शङ्करः ॥
१५. मडारत्नानि संप्राप्य कान्तिमत्या प्रसादतः ।
लोपामुद्रा धर्मपत्नी संप्राप परमां श्रियम् ॥
१६. वरान् संप्राप्य बडुलान् संप्रदुष्टः स्वभार्यया ।
शिवं प्रदक्षिणीकृत्य देवीं य जगदम्बिकाम् ॥
१७. डयत्रीवमुषैर्विपैः आरुरोड रथं पुनः ।
आमन्थ्य देवान् सिद्धान् य नन्दिभृङ्गिमुषान्यपि ॥
१८. हरिं प्रनम्य प्रययौ सरथः पश्चिमां दिशम् ।
देवान् प्रस्थाप्य देवोऽपि तत्रैव शिवया सह ॥

१८. अधापि वसते नित्यं वरदः सर्वदंष्टिनाम् ।
 एवं वेषुवनात् तस्मात् निर्गत्य कलशोद्भवः ॥
२०. देवदेवं मडत् उपं क्षेत्रं य परमाद्भुतम् ।
 स्मृत्वा स्मृत्वा स्वान्तरङ्गे देवं कल्याणसम्भृतम् ॥
२१. जगाम परमामाशां वारुणीं वरुणोपमः ।
 सिद्धैः गीतानि पुण्यानि ताम्रायाः यरितानि वै ॥
२२. स्वानि पुण्यापदानानि मुनिः शृण्वन् मडान्त्यपि ।
 ब्रह्माञ्जलिपुटं लोकमनुगृह्याक्षिकीशतः ॥
२३. गौतमश्रमं पुण्यं प्रविवेश मडामुनिः ।
 आश्रमात् पूर्वभागे तु पतितं पर्वतोपमम् ॥
२४. कलेवरं समालोक्य लोपामुद्रातिविस्मिता ।
 प्राञ्जलिर्मुनिशार्दूलं भर्तारमिदमब्रवीत् ॥
२५. लोपामुद्रा -
 ब्रह्मन् किमेतदाश्चर्यं पर्वताकारदर्शनम् ।
 कलेवरमिवाभाति कस्येदमि कथ्यताम् ॥
२६. अगस्त्यः -
 श्रुणु पूर्वतनं भद्रे वृत्तान्तं रोमदर्षणम् ।
 अकतस्य मुनेरासीत् सत्यायाः कापि कन्यका ॥
२७. नाम्ना कुम्भीनसी ज्योता उपेणाप्रतिमा लुवि ।
 सर्वज्ञा धर्मशीला य पितृन् शुश्रूषणे रता ॥
२८. कीडन्ती विधिने आला मेघे विदुल्लता यथा ।
 यथार पुष्पोऽयं कुर्वाणा सा ततस्ततः ॥
२९. ददर्श गौतमसुतं बालकं ब्रह्मचारिणम् ।
 तावुभौ स्नेहसम्पन्नौ समाभाष्य परस्परम् ॥
३०. येरतुः विपिनोद्देशे कीडावैशिष्यवेदिनौ ।
 क्वचित् पुष्पैः क्वचित् पत्रैः क्वचित् पुत्तलिकापरैः ॥
३१. गृहाराभाटिकं गत्वा सैकतेषु समुत्सुकौ ।
 शतानन्दं समाहूय कन्या वयनमब्रवीत् ॥

32. त्वमत्र य गृही भूयाः गृह्णियस्मि मडामते ।
त्वमग्रौ जुहुतीशानमभ्यर्थ्य विधानतः ॥
33. पयाम्यन्नमलं सम्यङ् नानाव्यञ्जनसंयुतम् ।
धृत्येकाग्रधिया सर्वं यकतुः प्रीतिपूर्वकम् ॥
34. औपासनं वैश्वदेवं पञ्चयज्ञक्रियामपि ।
देवपूजां तथा कृत्वा तथाप्यतिथिसत्त्वियाम् ॥
35. शयनं भोजनं यैव योग्यं यैव मृषाक्रियौ ।
समुत्सुकौ प्रीतियुतौ विधाय सल कौतुकात् ॥
36. वने विक्रीडतोरेवं मडान् कालोऽप्यवर्तत ।
तावन्मडामुनिश्श्रीमान् गौतमः तपसां निधिः ॥
37. वैश्वदेवादिकं कृत्वा भोजनाय निजात्मजम् ।
आजुडावाश्रमद्धारि सोऽप्यगात् भयविह्वलः ॥
38. तं दृष्ट्वा प्रतविभ्रष्टं निस्तेजसममुं मुनिः ।
ज्ञात्वा सर्वं ज्ञानदृष्ट्या कोपात् तमभाषत ॥
39. गौतमः -
दुर्भुङ्गे कुत्सितं कर्म कृतवानसि आविश ।
तस्मात् पिशाचभूतस्त्वं वने वस्तुमिडार्डसि ॥
40. यथा ताम्रानदीतोयबिन्दुभिर्युज्यसे भवान् ।
तावत् विमुक्तशापस्तु मामभ्येतुं त्वमर्हसि ॥
41. या सा कुम्भीनसी पापमेवं कृतवती किल ।
तस्मात् अस्मिन् वने घोरा राक्षसी वियश्चितु ॥
42. यथा धर्मधरो दण्डः पतत्यस्मिन् वने शुभे ।
तस्य स्पर्शनमात्रेण शरीरं शैलसन्निभम् ॥
43. पतिष्यते निशाचर्याः तत् भूयः तीर्थसङ्गमात् ।
स्वङ्गुपं यातु कल्याणं तत्र श्रेयो भविष्यति ॥
44. धृत्युक्त्वा तावुभौ कोधात् गौतमो मुनिसत्तमः ।
सभार्यः साग्निहोत्रः य छिमाद्रौ वसतिं व्यधात् ॥
45. धृत्यं प्रवर्तमानायां गतायां तत्र कानने ।

- आजगाम मडावेगात् बालः पैशायतां गतः ॥
४६. कलशेन समानीय ताम्रायाः तीर्थमुत्तमम् ।
प्रोक्षयामास भगवान् कुम्भयोनिर्मुद्गान्वितः ॥
४७. यद्यम्भःकण्ठसंयोगात् ब्रह्मयारी मुनेस्सुतः ।
निर्मुक्तशापस्सडसा प्रकृतिं प्रत्यपद्यत ॥
४८. ब्रह्मदण्डाडते देहे सङ्किलन्ने तीर्थवारिणा ।
विमुक्तशापा सा बालाबुद्धतिष्ठन्मनोरमा ॥
४९. ब्रह्मदण्डोऽपि तां उत्वा राक्षसीं घोरदर्शनाम् ।
स्नात्वा मलयजातीर्थे शापमुक्तोऽभवत् तथा ॥
५०. ऐकतःगौतमश्चापि साग्निहोत्रपुरस्कृतः ।
अभ्यायातां मडात्मानौ यत्रास्ते कुम्भसम्भवः ॥
५१. तथान्योन्यमभिष्टूय बभूवुः प्रीतमानसाः ।
गौतमः –
कुम्भयोने मडाभागे त्वमेव जगतां गुरुः ॥
५२. ऐनामानयता ताम्नां भवता भवडाशिणीम् ।
मडीयं मडती जाता स्वर्गात् अपि गरीयसी ॥
५३. त्वया विश्वमिदं पापात् परित्रातं न संशयः ।
देवाश्च ऋषयस्सर्वे त्वयि तुष्टाः सनातनाः ॥
५४. शिवक्षेत्रमिदं पुण्यमाश्रमं मामकं पुरम् ।
ऐभिः आगत्य मुनिभिः त्वया निष्कण्टकिकृतम् ॥
५५. ऐष माणवको वत्सः शापात् मुक्तः त्वया मुने ।
मत्पुत्रः पालनीयस्ते पुत्रवत् बाल्य ऐव सः ॥
५६. ऐषापि तनया बाला ङ्येकतस्य मडामुनेः ।
तारिता शापनिर्भन्धात् त्वया सर्वडितात्मना ॥
५७. अयं धर्मधरो नाम दण्डो पैतामडो मडान् ।
अस्य क्षेत्रस्य रक्षार्थमागतो देवयोऽदितः ॥
५८. ऐभिस्सर्वमुनिश्रेष्ठैः वस्तव्यं भवता मुने ।
धत्थमुक्त्वाभिवन्धैतान् मुनीन्पीतिपूर्वकम् ॥

५९. स्वपुत्रं च परिष्वज्य मूर्ध्नुपाधाय लृष्टधीः ।
सन्तोषं परमं प्राप शशाङ्गमिव वारिधिः ॥
६०. अेकतोऽपि स्वतनयां समाश्रास्य तथा ययौ ।
अेकतो गौतमः सैव ब्रह्मदण्डश्च धर्मधृत् ॥
६१. कुम्भसम्भवसंयुक्तौ जग्मतुः निजमाश्रमम् ।
अेवं तु मुनिशार्दूलैः अन्वितः कुम्भसम्भवः ॥
६२. प्रविवेश मुद्यायुक्तः क्षेत्रं शौण्डीरकाह्वयम् ।
धन्द्रपादपगर्भस्थं शास्त्रमिव लिङ्गमद्भुतम् ॥
६३. ददर्श पर्मामन्दं कन्दर्पाकारविग्रहम् ।
तपःकुलमिवाशेषसारभूतमिवाङ्कुरम् ॥
६४. दीप्यमानमिवादित्यं कौस्तुभात् एव कौस्तुभम् ।
दुग्धाब्धिमथनोद्भूतसुधापिण्डमिवोत्थितम् ॥
६५. अशेषोपनिषद्गर्भगृहदीपाङ्कुरं परम् ।
मलेन्द्रतरुगर्भस्थं लिङ्गमालोक्य विस्मितः ॥
६६. तस्य पश्चिमभागे तु गजेंद्रं नाम मोक्षदम् ।
तत् दृष्ट्वा तीर्थराजं च कृतकृत्योऽभवन्मुनिः ॥
६७. तस्य दक्षिणभागे तु तीर्थं गौतमसंज्ञितम् ।
यत्रेश्वराज्ञया प्रापुः तीर्थानां मण्डलं रवेः ॥
६८. तत्र स्नात्वा मुनिवरैः अभितः कुम्भसम्भवः ।
तर्पयित्वा पितृन् देवान् ऋषीन् च सल्लभार्थया ॥
६९. तस्मात् दक्षिणतः किञ्चित् तीर्थं पैशाचमोचनम् ।
यत्र स्नाता नरास्सर्वे न पश्यन्ति यमालयम् ॥
७०. तस्य दक्षिणभागे तु तीर्थं तेजःकरम्भितम् ।
श्रीदण्डपावनं नाम मलापातकनाशनम् ॥ अ
७१. येऽत्र मज्जन्ति नियता जन्तवो मोक्षभागिनः ।
सर्वान् कामानवायेल मुक्तिमन्ते प्रजन्ति हि ॥
७२. तस्य दक्षिणभागे तु ताम्रपर्ण्या मलानद् ।

- घटना सङ्गता यत्र तत्र स्नानात् मलत् क्लमम् ॥
७३. घटनायमुनाताम्रागङ्गाप्यन्तःसरस्वती ।
अतः त्रिवेणी सङ्गे तु स्नानं यः कुरुते नरः ॥
७४. सर्वान् कामानवाप्यैव शिवसायुज्यमाप्नुयात् ।
तस्य दक्षिणभागे तु माण्डव्यं तीर्थमुत्तमम् ॥
७५. यत्र स्नाता नरा यान्ति ब्रह्मलोकं तु पावनम् ।
गङ्गेन्द्रभोक्षस्थोत्तरतः तीर्थं वैनायकं मलत् ॥
७६. यः करोति सङ्गत् स्नानं स दीर्घायुः सुधी भवेत् ।
तस्याप्युत्तरपार्श्वे तु कर्मतीर्थं शुभावलम् ॥
७७. तदम्भः स्पर्शनात् नृणां कर्मपाशविमोचनः ।
तस्याप्युत्तरतः किञ्चित् राक्षसीमोचनं परम् ॥
७८. तस्य दर्शनमात्रेण नरः पापात् प्रमुच्यते ।
येषु तीर्थप्रधानेषु स्नात्वा दत्त्वा यथाविधि ॥
७९. देवं प्रदक्षिणीकृत्य पुटार्जुनपुरेश्वरम् ।
गोमतीं च नमस्कृत्य सर्वलोकैकमातरम् ॥
८०. शिवमाराधयामास विधिना मन्त्रतन्त्रवित् ।
दीपैः धूपैः च नैवेद्यैः गन्धपुष्पाक्षतातिभिः ॥
८१. पूजयान्ते परया भक्त्या तुष्टाव परमेश्वरम् ।
अगस्त्यः -
ॐ नमस्सर्वभूतानां सृष्टिस्थित्यन्तकारिणे ॥
८२. सर्वकारणरुपाय तरुकोटरवासिने ।
हरिनेत्रार्पितं देवं ढालाडलविषादकम् ॥
८३. आश्रिताभ्युदयं नित्यं पुटार्जुनमुपास्महे ।
सुगन्धं सुन्दरं शुभ्रं सोमाकलितमौलिकम् ॥
८४. परानन्दरसाभिष्यं पुटार्जुनमुपास्महे ।
गङ्गाधरं शशिधरं गौर्यां वामार्धविग्रहम् ॥
८५. वासुदेवप्रियं शान्तं पुटार्जुनमुपास्महे ।
कालकालं (शूल)कलाधरं भवं भक्तभयापहम् ॥

८६. पार्वतीसखितं भव्यं पुटार्जुनमुपास्महे ।
मोक्षस्थानं मुमुक्षुणां भोगस्थानं तु भोगिनम् ॥
८७. उमादेडार्धशम्भुं तं पुटार्जुनमुपास्महे ।
रवीन्दुवह्निनयनं रामारमणवन्दितम् ॥
८८. कर्पूरगौरं पुरुषं पुटार्जुनमुपास्महे ।
प्रमाणं प्राणवार्थानां कान्तं कान्तार्धविग्रहम् ॥
८९. रविकोटीप्रतीकाशं पुटार्जुनमुपास्महे ।
शङ्खकुन्देन्दुसङ्काशं कर्पूरोदारविग्रहम् ॥
९०. कन्दलत्कराणामूर्तं पुटार्जुनमुपास्महे ।
नमश्शिवायामलविग्रहाय नताभिलाषैकसुरदुमाय ॥
९१. नवेन्द्रवृषोदरवाडनाय नमो नमश्चन्द्रविभूषणाय ।
धृति स्तुत्वा मडादेवं भक्तिप्राणतया गिरा ॥
९२. पपात पादयोः शम्भोः दण्डवत् कुम्भसम्भवः ।
तावत्स्विङ्गात् समुत्तस्थौ अर्धनारीश्वरश्शिवः ॥
९३. तं भुजाभ्यां समुत्थाप्य बहुमान्य सदाशिवः ।
स्मितपूर्वम्भुवाथेदं लोपामुद्रापतिं मुनिम् ॥
९४. गौतमं प्रीणयित्वैव सान्त्वयित्वैकत्मेव य ।
ततो गन्तासि मलयं विधायाभिहितं मया ॥
९५. धृत्युक्त्वा शङ्करो भूयः लिङ्गे यान्तरधीयत ।
अन्तर्हिते भगवति कुम्भभूरतिविस्मितः ॥
९६. डयत्रीवमुपैस्सार्धं परमानन्दमवाप्तवान् ।
ऐकतस्य सुतां भालां नाम्ना कुम्भीनसीं मुनिः ॥
९७. शतानन्दाय भालाय धारापूर्वं ददौ तदा ।
तदादि परमं क्षेत्रं कल्याणं नगरं विदुः ॥
९८. विमुक्तो ब्रह्मभक्त्यायाः शय्यात्रिंशत् शतः ।
सुरेन्द्रभोक्षमित्याहुः ऐतत् क्षेत्रमतस्सुराः ॥
९९. अर्जुनद्रुमगर्भस्थो यत्र शम्भुः प्रदृश्यते ।

पुटार्जुनपुरे नाम्ना प्रशस्तं भुवनत्रये ॥

१००. दण्डाटवीमिति प्रोच्युः ब्रह्मदण्डनिवासतः ।

धत्थमाश्वर्यमालोक्य शिवक्षेत्रं घटोद्भवः ॥

१०१. शिवं प्रदक्षिणीकृत्य तावामन्त्र्य मुनीश्वरौ ।

नारदप्रमुषैस्त्रिसृष्टैः उयग्रीवमुषैर्द्विजैः ॥

१०२. समारुह्य विमानं तं लोपामुद्रासमन्वितः ।

संप्रतरस्थे मलातेजाः स्तूयमानः सुरासुरैः ॥

धति समदशोऽध्यायः । Pro.Total = 1116 + 102 = 1218.

अष्टादशोऽध्यायः

गोष्ठीश्वरलिङ्गप्रतिष्ठापनपूर्वकं अगस्त्यकर्तृका गोष्ठीश्वरस्तुतिः ।

१. श्रुणु राजन् प्रवक्ष्यामि यशितं कुम्भजन्मनः ।

यस्याः श्रवाणामात्रेण नरः पापैः प्रमुच्यते ॥

२. अत्रिः कपिञ्जलो व्यासः सुमन्थुः नारदस्तथा ।

तुम्भुरुः पर्वतश्चैव धर्मात्मा वरुणात्मजः ॥

३. अगस्त्यं प्रमुष्णीकृत्य घटनाताम्रासङ्गमे ।

स्नात्वा यथान्यायं काल्यं कर्म समाप्य य ॥

४. प्रययौ रथमास्थाय धात्रीवनमुपागमत् ।

तन्मेरुशिखराकारं विमानं कुम्भजन्मनः ॥

५. नानामण्डिगण्डाकीर्णमुल्लिखन्तमिवाम्बरम् ।

किङ्किणीजालसन्नाहं पताकाध्वजमण्डितम् ॥

६. सूर्यवैश्वानरमण्यं नेमिनाहसमन्वितम् ।

प्रययाव मडानाहं मुनिवृन्दनिषेवितम् ॥

७. प्रविवेश वनं घोरं नानाद्रुमलतायुतम् ।

जिल्लिकाघणसन्नाहं नानापक्षिसमाकुलम् ॥

८. आवासमिवद्वैत्यानामालयं रक्षसामिव ।

आतङ्कानामिव कुलमामयानामिवास्पदम् ॥

९. अेवमेतत् वनं धोरे प्रविशन् अेव कुम्भलूः ।
 ६६र्शं भीषण्णकारां राक्षसीं सूकराननाम् ॥
१०. उत्क्षिपन्ती य पाषाणान् कोण्णोण ततस्ततः ।
 ६ारयन्ती नपैस्तीक्ष्णैः भारयन्ती मळीतलम् ॥
११. यक्ष्ण्षि पांसुवर्णेन मुषण्णन्ती पश्यतां मुहुः ।
 क्षोभयन्ती जगख्यङ्कं मळानाटेन राक्षसी ॥
१२. द्रवयन्तीव लूतानि मळारारीव संक्षये ।
 द्रवतामेव सर्वेषां साध्वाविष्टयेतसाम् ॥
१३. मळानादः समभवत् त्राडि त्राडीति लूपते ।
 वित्रस्तान् धावमानान् य पुरस्तात् शरणागतान् ॥
१४. दृष्ट्वा कोपसमाविष्टः लुङ्गारमकरोन्मुनिः ।
 तदानीमभवत् तस्मात् लुङ्गारादग्निसान्निभः ॥
१५. दंष्ट्राकरालवदनः मळोल्काकारलोचनः ।
 शीघ्रं गत्वा स पुरुषः तां जघान निशायरीम् ॥
१६. तावत् तद्गदया लग्नमस्तिष्का राक्षसी तथा ।
 निपपात वने धोरे वज्रिन्नाद्रिसन्निभा ॥
१७. तद्विग्रहं समारुढ्य पुरुषः पर्वतोपमम् ।
 पुनः सन्तापयामास सर्वतः तत् वपुर्मुहुः ॥
१८. तद्गदाभिन्नमस्तिष्का निपपात ममार य ।
 तस्यां लतायां राक्षस्यां सर्वे मुमुहुरे जनाः ॥
१९. अगस्त्योऽपि मळालेजाः सन्तुष्टः तेन कर्मणा ।
 तं प्रीणयित्वा पुरुषं वयनं येदमब्रवीत् ॥
२०. त्वया कृतमिदं कार्यं सर्वलोकहितेषुना ।
 त्रीन् लोकान् प्रीणयत्येव मम प्रीतिं वितन्वता ॥
२१. निरामयमिदं क्षेत्रं निष्कण्टकमिदं कृतम् ।
 रक्षःकलेवरं भीममद्रिकूटसमप्रलम् ॥
२२. त्वद्दीर्घदर्शनायैव शिलागुपं भविष्यतु ।
 गजागुढं धवात्रैव स्थातुमर्हसि सन्ततम् ॥

२३. अनेकपरिवारेण संयुक्तो बलशालिना ।
पालयन् त्वमिदं क्षेत्रं यावदाभूमिसम्प्लवम् ॥
२४. स्नात्वा त्वामर्थयिष्यन्ति सौन्दर्यारोग्यकाङ्क्षिणः ।
तमित्थमनुशास्यात्र सर्वैः सम्भावितो मुनिः ॥
२५. विकीर्यमाणः कुसुमैः देवैश्च सल किन्नरैः ।
अत्र नारदमुष्यैः य उयत्रीवेण संयुतः ॥
२६. शुक्यौ देशे मलातेजाः लिङ्गं संस्थापयन् मुनिः ।
सुलगे सुदिने सुद्रे शुभग्रहनिरीक्षिते ॥
२७. मुहूर्ते गुरुहोरायां लोपामुद्रासमन्वितः ।
लिङ्गं संस्थापयामास सैकतं शाम्भवं शुभम् ॥
२८. क्रियमाणे तथा लिङ्गे शैथिल्यमुपजग्मुषु ।
पुनःपुनः परिश्रान्तः पुनः शैथिल्यमेयुषि ॥
२९. किमियं भवता शम्भो गोष्ठीमयी विभाव्यते ।
धृति जल्पन् समुद्रिग्रहृदयः क्वशीसुतः ॥
३०. उभाभ्यामेव पाणिभ्यामुरसा श्रद्धया सल ।
आलिङ्गित्वा मलादेवं द्रढीकुर्वन् धव स्वयम् ॥
३१. अवेमुक्ते परिश्रान्ते मुनौ तस्मिन् सदाशिवः ।
सिकतत्त्वेऽपि भगवान् स्थिरलिङ्गोऽभवत् क्मात् ॥
३२. अवे लिङ्गं प्रतिष्ठाप्य पूजयामास भक्तितः ।
पूजान्ते स मुनिः पत्न्या नमस्कृत्य प्रसाधे य ॥
३३. सङ्ख्युत्समलाकारं मौलावञ्जलिमुद्रणम् ।
नताङ्गयष्टिः पुरतः तिष्ठन् तुष्टाय शङ्करम् ॥
३४. अगस्त्यः -
देवदेव मलादेव भक्तानामार्तिभञ्जन ।
पुराणदेव देवेश गोष्ठीश्वर नमोऽस्तु ते ॥
३५. धर्मार्थकाममोक्षाणां संप्रदानाय शङ्कर ।
सान्निध्यं कुरु यैवात्र गोष्ठीश्वर नमोऽस्तु ते ॥

३६. ताम्रपर्णीनदीमध्ये सन्निधीभव सन्ततम् ।
तीर्थरूपी भवानीश गोष्ठीश्वर नमोऽस्तु ते ॥
३७. नमस्त्रैलोक्यनाथाय त्रयीनाथाय शम्भवे ।
त्रिपुरान्तकरूपाय गोष्ठीश्वरनमोऽस्तु ते ॥
३८. ब्रह्मोपेन्दोगीन्द्रपूजिताङ्घ्रिसरोरुळे ।
कामारे पार्वतीकान्त गोष्ठीश्वर नमोऽस्तु ते ॥
३९. विश्वात्मन् सर्वविश्वेश विश्वसंरक्षार्क्षम् ।
विश्वमूर्ते विरूपाक्ष गोष्ठीश्वर नमोऽस्तु ते ॥
४०. ब्रह्मादिपञ्चरूपेण पञ्चकृत्यविधायिने ।
पञ्चब्रह्मस्वरूपाय गोष्ठीश्वर नमोऽस्तु ते ॥
४१. पञ्चपातकनाशाय पार्वतीसङ्घिताय च ।
सगणाय सपुत्राय गोष्ठीश्वर नमोऽस्तुते ॥
४२. ताम्रानदीतीरसुभूषणाय समाश्रितानां य सुभप्रदाय ।
नित्याय शुद्धाय निरूपमाय श्रीगोष्ठिनाथाय नमःशिवाय ॥
४३. भस्माङ्गरागाय करीन्द्रयर्मकृतोत्तरीयाय नमःशिवाय ।
वृषेन्द्रवाढाय वृषध्वजाय श्रीगोष्ठिनाथाय नमःशिवाय ॥
४४. नमःशिवायामलचित्तवासप्रियाय नागेन्द्रसुभूषणाय ।
वामार्धगौरीपरिरम्भणाय श्री गोष्ठिनाथाय नमःशिवाय ॥
४५. अध मे सङ्कलं जन्म अध मे सङ्कलं तपः ।
अध मे सङ्कलं ज्ञानं शम्भो त्वत्पादसेवनात् ॥
४६. कृतार्थोऽलं कृतार्थोऽलं कृतार्थोऽलं मलेश्वर ।
अध ते पादपद्मस्य दर्शनात् भक्तवत्सल ॥
४७. वयं धन्या वयं धन्या वयं धन्या जगत्त्रये ।
आदिदेवो मलादेवः यदस्मत् कुलदैवतम् ॥
४८. शिवश्शम्भुश्शिवशम्भुः शिवश्शम्भुश्शिवश्शिवः ।
धृति व्याडरतो नित्यं दिनान्यायान्तु यान्तु मे ॥
४९. शिवे भक्तिः शिवे भक्तिः शिवे शिवे ।
सदा भूयात् सदा भूयात् सदा भूयात् सदा मम ॥

५०. धृति स्तुत्वा मडादेवं स्तोत्रैः द्विव्यैः स्वसूक्तिभिः ।
आनन्दमग्राडुदयः तूष्णी क्षणमतिष्ठत ॥
५१. तवदाविरभूत्तस्मात् मडालिङ्गात् सदाशिवः ।
अर्धं मरकतश्यामर्धं यन्द्रपाण्डुरम् ॥
५२. नरनारीमयं बिभ्रत् वपुः सौन्दर्यसद्गतम् ।
उद्यदीप्तोत्तराकारं दीमानलसमप्रभम् ॥
५३. करुणामृतकल्लोलवेत्वितापाङ्गुलास्वरम् ।
वामाङ्गस्तनसम्सक्तारोषोडविराजितम् ॥
५४. गङ्गाधरं शशिधरं शूलटङ्गुमुगं धरम् ।
अेवं प्रकाशमनेन वपुष्वा राजसात्मना ॥
५५. आविर्भूतो मुनिश्रेष्ठं बलाघे वयनं तदा ।
श्री भगवान् -
मडामुने प्रसन्नोऽस्मि स्तोत्रशानेन भूयसा ॥
५६. अस्य स्तोत्रस्य पठनं मडालिङ्गस्य दर्शनम् ।
मञ्जनं यैव ताम्रायां त्रयं मत्प्रीतिकारणम् ॥
५७. अेभिः मुनिवरैस्सार्धमत्र स्नानमकल्मषैः ।
त्वया तस्मात् मडातीर्थं मुनितीर्थं भविष्यति ॥
५८. मल्लिङ्गात् दक्षिणे भागे ताम्रायामुत्तरे तटे ।
मुनितीर्थं य यः स्नात्वा मल्लिङ्गं प्राणमेत् मुने ॥
५९. तस्य दास्याम्यहं नित्यं अैडिकामुष्मिकं सुषम् ।
यत्रोदीचीमुष्मा ताम्रा वर्तते यातिपावनी ॥
६०. आवर्तपङ्क्तयः तत्र प्रवर्तन्ते मद्गतः ।
तत्र स्नात्वा तु यो मर्त्यः मामर्चयति सादरम् ॥
६१. स भुङ्क्तेव मडालोगान् अन्ते मामुपगच्छति ।
अत्रैव न्यवसत् लिङ्गे त्वया संस्थापिते शुभे ॥
६२. पार्वत्या सङ्ग भक्तानां प्रीतिं दास्ये परां सदा ।
अस्तु सा दक्षिणावर्ते तीर्थं मञ्चित्तमर्द्धणे ॥

६३. स्नात्वा भैवमाराध्य कोलाशिमपि पूज्य य ।
मल्लिङ्गं मधुनासिन्धु नभूयः तनुमान् भवेत् ॥
६४. त्वत्पाणिमुद्रां बिभ्राणो दर्शयन् भक्तवश्यताम् ।
वडामि नियतं प्रीत्या थावदायन्द्रतारकम् ॥
६५. नित्यं शशाङ्कात् बिन्दूनि पीयूषस्य पुनःपुनः ।
सम्पतत्तीड मल्लिङ्गे बिन्दुस्थानमिदं भवेत् ॥
६६. राक्षस्या कर्षितं क्षेत्रं नभरैः विशिष्यैरिव ।
तस्मात् सर्वे प्रशंसन्तुनभारण्यमिदं मुने ॥
६७. प्रतिवर्षमिडागत्य भवता मुनिपुङ्गव ।
अर्थनीयो मडालिङ्गो मन्त्रैः प्रीतिवृद्धये ॥
६८. गच्छ साधय शैलेन्द्रं धर्मपत्न्या समन्वितः ।
श्रेयांसि तव भूयाभिसि भवन्तु मधुनुग्रहात् ॥
६९. धृत्यमुक्त्वा मडाराज कुम्भयोनिमुमापतिः ।
अनुशास्य पुनस्तस्मिन्लिङ्गे देवः तिरोदधे ॥
७०. तस्मिन् अन्तर्हिते देवे कुम्भयोनिर्मडामनाः ।
वरान् लब्ध्वा मडादेवात् पुनः सम्पूज्य शङ्करम् ॥
७१. क्षेत्रं प्रदक्षिणीकृत्य सर्वा आमन्त्र्य देवताः ।
पुनःपुनः नभस्कृत्य प्रीत्या प्रमायान्वितः ॥
७२. समीपाय मडाशैलं देवैश्च मुनिभिस्सख ।
गोष्ठीशस्य प्रसादेन क्षेत्रं काशिसमं विदुः ॥
७३. अद्यापि दृश्यते शम्भोः तत् क्षेत्रे भक्तवश्यता ।
पाणिमुद्रा कुम्भयोनेः मालामिव समुद्रुडन् ॥
७४. अद्यापि भगवान् आस्ते यथा कैलासपर्वते ।
तत्रार्थनीयो गौरीशो जन्तुभिः मोक्षकाङ्क्षिभिः ॥
७५. पञ्चास्यं वपुषि पटौ मडतामगस्त्यः
साकं सुरैः मुनिगणैः अपि सिद्धमुष्यैः ।
प्रीत्या त्रिवारमिड शम्भुमनन्ययेताः
प्राचार्ययत्यपिमताव्युपास्य सिद्धैः ॥

७६. गोष्ठीशमत्रविधिना मुनिरर्थयित्वा
 स्नात्वा जप-स सलिले मलयतात्मजायाः ।
 प्रत्यब्दमामसक्वाभिहितो मलात्मा
 भूयः स्वमाश्रममुपाविशते स्वपत्या ॥
७७. तस्मात् अवश्यमभिलाषिभिरात्मसिद्ध्यै
 तत्रैकवारममलाम्भसि ताम्रपर्ण्याः ।
 स्नातव्यमेव भगवान् अपि पूजनीयः
 गोष्ठीश्वरः ऋतु कुतूहलतोऽपि मर्त्यैः ॥
७८. अयं विशित्रमडिमास्पदमेष पुण्यं
 क्षेत्रं विभाष्य मनसा मलनीयकीर्तिः ।
 कुम्भात्मजः सल तुरङ्गमुभादिमुष्यैः
 प्रायात् रथेन मलयादिमसौ जवेन ॥
- इति अष्टादशोऽध्यायः । Pro.Total = 1218 + 78 =1296

अेकोनविंशोऽध्यायः

गणेश्वरकीलादिक्षेत्रागमनपूर्वकं स्वाश्रमं प्रति अगस्त्यागमनम् ।

१. शङ्खः -
 अथातः कथयिष्यामि प्रभावं कुम्भजन्मनः ; ।
 यस्मिन् श्रवणसंस्पृष्टे प्राणायामादिकं कृलम् ॥
२. श्रूणु राजन् यथावृत्तं मुनिनाचरितं पुरा ।
 भृङ्गाश्रमे मलादेवं स्थाप्य विन्ध्याद्रिमर्दनः ॥
३. पूज्य लब्ध्वा वरान् सर्वान् उयग्रीवमुपैस्समम् ।
 पुनः शताङ्गमारुह्य कम्पमानमालाध्वजम् ॥
४. संवृतः सिद्धनिकरैः अमरैः वरुणादिभिः ।
 आससाद मलाशैलं मलयं सिद्धसेवितम् ॥
५. यत्र पूर्णाकुमुद्वत्यौ ताम्रायाः सङ्गमे शुभे ।
 तत्र तीर्थं मलापुण्यं मलापातकनाशनम् ॥
६. तत्रावतीर्थं भगवान् मुनिर्वातापिनाशनः ।

- स्नात्वा माध्याह्निकं कर्म यकार विधिपूर्वकम् ॥
७. तावत् अैरावतारुढो सदस्राक्षः शयीपतिः ।
आससादाब्धिपो प्रीत्या सर्वे स्सल मरुत्गणैः ॥
८. तमागतमभिष्टूय पूजयामास वज्रिणाम् ।
समासीनेषु सर्वेषु मिलितेषु कुतूहलात् ॥
९. आदत्ते वयनं प्रीत्या भिडौजा कलशीसुतम् ।
अडो मडोद्यमिदं जगतां भवता कृतम् ॥
१०. धयं मडी मडाभागा स्वर्गात् अपि गरीयसी ।
यत्र सत्यं तपः शौचमार्जवं प्रियकर्तृता ॥
११. समता सौमनस्यं य वर्तते नियतं सदा ।
तत्र देवाः य मन्त्राश्च तीर्थानि सकलान्यपि ॥
१२. तस्मात् त्वत्तो न पश्यामि परमाधारमूर्जितम् ।
त्वया मडीयं कल्याणी विडिता साधु भारती ॥
१३. त्वयि शम्भुर्दुर्भ्रज्मा त्वयि गौरी प्रतिष्ठिता ।
त्वय्येव कमला वाणी त्वयि सर्वे य संस्थिता ॥
१४. त्दर्शनैव पूजा य त्वद्धानं ब्रह्मभावना ।
त्वद्दर्शनमडं मन्ये ब्रह्मानन्दैकदर्शनम् ॥
१५. त्वं गुरुर्जगतां ब्रह्मन् त्वमेकः पालकः प्रभुः ।
तस्मात् अडं मडाभाग त्वां सेवितुमिडागतः ॥
१६. लोपामुद्रा धर्मपत्नी तव पापविनाशिनी ।
साक्षात् देवी लोकमाता पावनी नात्र संशयः ॥
१७. युवयोर्दर्शनात् अद्य कृतार्थोऽस्मि मडामुने ।
अेनामानयता ब्रह्मन् त्वया मलयनन्दिनीम् ॥
१८. मोक्षभूमिरियं जाता दक्षिणा दक्षिणा मडी ।
यस्मात् वाञ्छन्त्यमर्त्यत्वमत्र ब्रह्ममुभा अपि ॥
१९. त्वया लोकडितायैव पुरा युलुडितोऽर्णवः ।
विन्ध्यो नियमितः कोपात् वातापिः कबलीकृतः ॥

२०. दृष्टराशि त्वदन्यैस्तु जनैः ब्रह्माण्डगह्वरे ।
 येतानि ते यत्रिणाशि त्रीन् लोकान् न पुनाति किम् ॥
२१. कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि य दर्शनात् ।
 अत्र वर्षन्तु मेघाः काले काले यथोचितम् ॥
२२. न भवन्तु जनाः पापाः न भवन्तु क्षयादयः ।
 शरीरमानसाः तापाः मार्थरिष्टादयः तथा ॥
२३. पुष्पान्तु सर्वसस्यानि तीरथोरुभयोरपि ।
 देवाः प्रसादं कुर्वन्तु वर्धन्तां य तपांसि वः ॥
२४. यापमेयुषि वै भानौ पञ्चदश्यां मडामुने ।
 मां भजन्तु जनास्सर्वे माघे वा पुष्पसङ्गमे ॥
२५. अत्रैव हरिकीलाप्ये क्षेत्रेऽस्मिन् पावने शुभे ।
 प्रत्यब्दमागमिष्यामि भवतां दर्शनाय वै ॥
२६. अनया धर्मपत्न्या त्वं प्राय निजमाश्रमम् ।
 पितेव पालयन् लोकान् भद्रं प्राप्नुष्यविश्रमम् ॥
२७. धर्ममिन्द्रः समाभाष्य मुनिना कुम्भजन्मना ।
 आमन्त्र्य सर्वान् ब्रह्मर्षीन् प्रस्थातुमुपयङ्गमे ॥
२८. प्रदक्षिणीकृत्य मुनिमैरावतभुपस्थितम् ।
 सल्ल देवो मडाराज जगाम त्रिदिवं पुनः ॥
२९. पुनः प्रतस्थेऽगस्त्योऽपि स्वाश्रमाय मडामुनिः ।
 ततः प्रयेताः प्रत्येत्य मुनिना यानुमोदितः ॥
३०. तत्तीर्थं स्थापयामास स्वनाम्ना लिङ्गमुत्तमम् ।
 त्रिणदीसङ्गमात् किञ्चित् आग्नेय्यां पूर्वरोदसि ॥
३१. धाराद्रेः पश्चिमे भागे वरुणेश्वरदर्शनात् ।
 सर्वान् कामानवाप्नोति नरः पापैः विमुच्यते ॥
३२. तस्मात् दक्षिणतः किञ्चित् इमेण वरुणात्मजैः ।
 स्थापितानि हि लिङ्गानि सद्योमुक्तिप्रदानि हि ॥
३३. व्योमपुष्करिणीतीरे किञ्चित् स्थानभागतः ।
 संस्थापितं नारदेन शास्त्रं लिङ्गमुत्तमम् ॥

३४. तद्दर्शनं मलापुण्यं तत्तीर्थं पापनाशनम् ।
ताम्रायाः पश्चिमे तीरे पैनाकात् उत्तरे तथा ॥
३५. स्थापितं कपिलेनैव दर्शनात् कामदं नृणाम् ।
उत्तरेण ततः किञ्चित् कूर्माद्रिरपि पूर्वतः ॥
३६. कूले नद्याः पश्चिमे तु लिङ्गं तुम्बुरुपुञ्जितम् ।
तत् समीपे मणिमयं दर्शनात् मुक्तिदं नृणाम् ॥
३७. पर्वतेन मुनीन्द्रेण यथावत् संप्रतिष्ठितम् ।
तयोर्दर्शनमात्रेण सिध्यन्ति घुटिकादयः ॥
३८. तस्मात् उत्तर्तो भागे श्यामकूटमलामुने ।
त्रिणदी सङ्गमे तीरे दक्षिणे कुण्डकूटतः ॥
३९. छन्द्रीलमितिष्यातं क्षेत्रमिन्द्रेण कीलितम् ।
तत्र ज्योतिर्मये पुण्ये सन्निधत्ते सदाशिवः ॥
४०. तत्र प्रसादमकरोत् ताम्रायाः शङ्करः स्वयम् ।
तत्र कुम्भभवः श्रीमान् छन्द्रमाराध्य सादरम् ॥
४१. स्नात्वा लुत्वा यथान्यायं तर्पयित्वा पितृन् विधि ।
पुनर्विमानमारुह्य लयग्रीवमुपैरपि ॥
४२. रमाक्रीडे समभ्यर्च्य यथावत् कपिलेश्वरम् ।
प्रायात् प्रसन्नसत्त्वाढ्यं लयग्रीवस्थाश्रमम् ॥
४३. तत्र स्थित्वा त्रिरात्रं तु गुरुणा तेन सत्कृतः ।
संप्राप्य भूयः सौभाग्यनिलयं स्वाश्रमं मुनिः ॥
४४. प्रायः स्वाश्रममासाद्य सभार्यं कुम्भसम्भवम् ।
आपृच्छ्य वरुणो राजा सपुत्रः सल बन्धुभिः ॥
४५. स्वं लोकं सम्भ्रमाविष्टैः समियायानुयायिभिः ।
ततः कुम्भभुवा राजा यक्षाणामनुपूजितः ॥
४६. पुष्पकेण विमानेन प्रथयावलकापुरीम् ।
वायुः संयमिनी च तथैशानमुभाः सुराः ॥
४७. बहुमान्य मुनिं सर्वे स्वानि स्वानि पदान्यगुः ।

अनसूयान्वितोऽद्भिः यः कपिलः यः मलयशाः ॥

४८. तुम्बुरुः पर्वतश्चैव नारदश्च मलामुनिः ।
 अते यान्ये यः जडवः सम्भाव्यः कलशीसुतम् ॥
४९. पूजिताश्च यथान्यायं प्रययुश्च यथागतम् ।
 अवेमेतेषु यातेषु देवेषु मुनिभिस्सह ॥
५०. प्रविवेशाश्रमं पुण्यं सर्वतः शुभदर्शनम् ।
 कादम्बरीवने पुण्ये त्रिरात्रमुषितो मुनिः ॥
५१. सोमारण्ये त्रिरात्रं तु दिनमेकं समापुरे ।
 वैकुण्ठे दिनमेकं तु शराटव्यां दिनद्वयम् ॥
५२. लालङ्घे शम्बरक्षेत्रे दिनमेकं निनाय सः ।
 पञ्चरात्रं वेणुवने दिनं व्यासाश्रमे तथा ॥
५३. छन्द्रपादपगर्भे तु स्थित्वा यैव दिनत्रयम् ।
 नभारण्ये त्रिरात्रं तु उरिडीले दिनत्रयम् ॥
५४. उवास मैत्रावरुणिः त्रिरात्रं गुरुसन्निधौ ।
 जयेष्ठे मासि सिते पक्षे द्वादश्यामर्कवासरे ॥
५५. विशाण्वयुक्ते यन्द्रे यः लज्जे शुभनिरीक्षिते ।
 शुभ युक्ते मुहूर्ते तु भगवान् कुम्भसम्भवः ॥
५६. तेनैव गुरुणा सार्धं प्रविवेश निजाश्रमम् ।
 षष्ठ्यं मुनीं विशति कुम्भभवे तदानीं सकलं गणैः
 सकलसिद्धमुनीश्वराद्यैः ॥
५७. अत्रान्तरात् अजनिः कल्पकपुष्पवृष्टिः
 आश्चर्यदृष्टुमिधनध्वनिकौतुकेन ।
 उच्चैर्जगुः जय जयेति कलं यः सिद्धाः
 बद्धाञ्जलिप्रसवमालिभिरामुल्लसम् ॥
५८. गन्धर्वयक्षकिन्नरगुह्यकाद्यैः
 व्याप्तं विरचितस्तुतिपद्यभन्धैः ।
 मन्दं ववौ मलयगन्धवजः समन्तात्
 उद्धूयमानतडिनीजलपूरताम्रः ॥

૫૯. આરામચન્દનમરક્તવહો નિતાન્ત-
 મશ્નમ્રમપ્રશમનૈકવિપશ્ચિત્ અગ્રે ।
 સમપ્રાસન્તતમનોરથસમ્ભમેણ
 રોમાઞ્ચિતેન વપુષા પુષિતેન ભૂયઃ ।
 ચગ્ચત્વજપ્રવચ્યામરતો વિમાનાત્
 કુમ્ભાત્મજોડવતરત્ આમજનૈર્મુનીન્દ્રૈઃ ॥

૬૦. ઉચ્ચૈર્લુષિતસૈન્દવધ્વજપટવ્યાભુષ્ટમેઘચ્ચટા
 ચગ્ચત્ ચામરચારુનાદિતમણિસ્તોમં વિમાનં મુનેઃ ।
 આપ્લુત્યામ્બરવર્તના મુનિમનુજ્ઞાપ્યપ્રભાતઃક્ષણાત્
 ભૂયસ્તત્ સલિલે વિવેશ નૃપતે પશ્યત્સુ સર્વેષ્વપિ ॥

૬૧. તિરોહિતેડસ્મિન્ અથ તત્ર વારુણિઃ
 પ્રતમજામ્બૂનદયકકૂબરે ।
 રથેઃ પુનઃ સ્વાશ્રમમેત્ય બન્ધુભિઃ
 તુતોષસૃષ્ટૈવ વિધિઃ જગત્રયમ્ ॥

ઇતિ એકોનવિંશોડધ્યાયઃ । Pro.Total = 1296 + 61 = 1357.

વિંશોડધ્યાયઃ

અગસ્ત્યેન તામ્રપર્ણ્યા મુખોપજનસમ્બન્ધકૃતનીલિમાપનોદનાય
 ઇન્દ્રકીલક્ષેત્રે શામ્ભવપ્રત અનુષ્ઠાન કથનવેલાયાં તામ્રપર્ણ્યા કથં
 ઇન્દ્રકીલમિતિ પ્રશ્ને કૃતે ઇન્દ્રેણ વૃત્રવધાય દધીચીમહર્ષેઃ
 અસ્થ્યાચનમ્ । તત્ દાનાય ચ તેન મહર્ષિણા દેહત્યાગઃ । શબરાક્ષ્યૈ
 નમઃ ।

૧. રાજા વીરસેનઃ -

કથેયં કથિતા બ્રહ્મન્ ભવતા પાપહારિણી ।
 નિર્મલા તામ્રપર્ણીવ સ્વયં ચિત્રમણિપ્રસૂઃ ॥

૨. વિન્ધ્યાદ્રિમાનમથનો મુનિઃ કલશસમ્ભવઃ ।
 ત્રયીમિવ વિધિલોકે પ્રવાહ્યતિ ચાપગામ્ ॥

૩. સર્વેષામેવ જન્તૂનાં માતા હિતકરી યથા ।
 જગત્ પુનાતિ વિસ્તાર્ય વિષ્ણુર્વિષ્ણુપદીમિવ ॥

४. मुने नद्याश्च यरितं पीयूषमिव श्रुण्वताम् ।
 उपयुक्तमपि श्रोतुं नैव त्रूमिं प्रदास्यति ॥
५. ध्यानिघे मलाभाग भूयः तां वक्तुमर्हसि ।
 नैव याति नरः सौष्यं क्वापि स्त्रीवशवर्तिनः ॥
६. एति श्रुतं गुरुमुभात् शास्त्रसञ्चोदितं मुने ।
 अत्र प्रवसतोऽस्माकं स्त्रीतेतोरपि कामिनः ॥
७. दैवादिल वरं लब्धं तवाङ्घ्रिकमलवयम् ।
 एति हृष्यामि नितरां भूयो भूयोऽस्तु येतसि ॥
८. अपि ग्रीष्मे नन्दनस्थाः तापं पश्यन्ति न क्वचित् ।
 वियुक्तभोगसौभाग्यो न शोचामि त्वदाश्रयात् ॥
९. येन यैवोपदिष्टेन धर्मेणापि श्रुतेन च ।
 श्रेयः प्राप्साम्यहं ब्रह्मन् तथैवानुगृहाण माम् ॥
१०. आविर्भूतः स्वयं शम्भुः छन्द्रीले मलास्थले ।
 कथं प्रसादमकरोत् ताम्नायै केन तेतुना ॥
११. तत् अत्र श्रोतुमिच्छामि परं कौतूहं हि मे ।
 छन्द्रीलमिति ज्ञ्यातं तत् क्षेत्रं केन तेतुना ॥
१२. विस्तरात् भगवन् सर्वं ब्रूहि सर्वज्ञे मे गुरो ।
 एत्थं सम्पृष्टसंप्रश्नः शङ्खयोगी मलातपाः ॥
१३. व्याजहार कथां पुण्यां वीरसेनाय भूभुजे ।
 व्याजहार कथां पुण्यां सोपय्यानां पुरातनीम् ॥
१४. सावधानमना भूत्वा वक्ष्यामि श्रुणु पार्थिव ।
 वातापिवरिर्भगवान् मुनिः कलशसम्भवः ॥
१५. सागरेण सरित्श्रेष्ठां संयोज्य मलयात्मजाम् ।
 दृष्ट्वा कल्याणलिङ्गं च ज्योतिस्थानं प्राणम्य च ॥
१६. पुटार्जुनं प्राणम्यात्रे तथा भृगुवाश्रमे हरिम् ।
 संप्रतिष्ठाप्य गोष्ठीशं लयग्रीवाश्रमे तथा ॥
१७. विसर्जयित्वा लोकेषु स्वेषु देवान् ऋषीनपि ।
 भूयः स्वाश्रममासाध लोपामुद्रासमन्वितः ॥

१८. देवीमाराधयन् विप्रान् ताम्नामपि समर्धयन् ।
यकार विविधान् तत्र वाजपेयमुषान् मषान् ॥
१९. नित्यश्राद्धं भूतबलिं देवादीनां प्रवर्तयन् ।
अतिथ्याद्यागतान् अन्यान् बन्धून् अप्याश्रितान् सतः ॥
२०. अन्नपानादिभिर्द्रव्यैः प्रत्यहं संप्रदर्शयन् ।
गार्हस्त्यान् परमान् धर्मान् स यकार घटोद्भवः ॥
२१. अेवं तपस्यति मुनी स्वाश्रमे परमाद्भुते ।
सिद्धभूमिरभूत् तस्मात् समन्तात् दशयोजनम् ॥
२२. अवग्रहदशादोषो न जागर्ति तदाज्ञया ।
कालवर्षी य पर्जन्यः सुभस्पर्शी य मारुतः ॥
२३. छिमधर्मादयःकालगुणाःशासन् समाःतथा ।
जनाश्च सर्वे तत्रत्याः धर्मैकनिरता अभवन् ॥
२४. आश्रमात् योजनायामं परितः पर्वतो मुनेः ।
नित्यं कृतयुगावस्था कल्पिता कालदारिणा ॥
२५. तिर्यग्योऽपि न कुर्वन्ति जातिसामान्यवैरताम् ।
सर्वेऽपि जन्तवःतत्र सडसा सभवान् मुने ॥
२६. ध्यायन्त्यहर्निशं शम्भुं तीर्थे मज्जन्ति योगवित् ।
उच्यन्ति मुहुर्वेदवाङ्मन्यपिविलासतः ॥
२७. बहुना किं प्रलापेन श्रुणु राजन् मलामते ।
तदाश्रमपदं सर्वं ब्रह्मलोकमिवाभवत् ॥
२८. यथा प्राप्य श्रुतिःशूद्रैःस्वर्गप्राप्यैःयथा जनैः ।
तथा तदाश्रमपदमप्राप्यमङ्गतात्मभिः ॥
२९. तदाश्रमस्थोपकण्ठे वृषाङ्गनगरे शुभे ।
विजडार गृहे रभ्ये माला मलयनन्दिनी ॥
३०. स्नानाभरणवसनदेवार्थनजपादिभिः ।
उवनाडारसंलापकथाताम्बूलकौतुकैः ॥
३१. वीलासंलापकथनैः निनायाहनि नित्यशः ।

तथैव रञ्जनीं नीत्वा प्रबुध्य प्रत्यङ्गम् ॥

३२. नित्यमुल्वासयामास यित्तं स्वाश्रितरक्षणे ।
अेवं कतिपयेष्वेषु दिवसेषु यातेष्वथ ॥

३३. नीलबिन्दुभिराङ्कान्तं ताम्राया मुष्पङ्कुजम् ।
अभूतपूर्वं प्रत्यूषे विस्मयाविष्टमानसाः ॥

३४. विस्मयं परमं जग्मुः किमेतत् एति विस्मिताः ।
तावत् कुमुद्वती दृष्ट्वा नीलिमानं तदानने ॥

३५. उपसृत्य मलादेवीं प्राञ्जलिवार्ड्यमब्रवीत् ।
अम्भ ते वदनाम्भोजे दृश्यते नीलिमा मलाङ् ॥

३६. कारणं नात्र पश्यामि केनवेतिमलीमसम् ।
एत्युक्त्वा रत्नमुकुरं कर तस्य समर्पयत् ॥

३७. सा स्वमास्याम्भुजं दृष्ट्वा तस्मिन् दर्पणमण्डले ।
एत्थं कौतुकभिन्नान्तःकरणा काञ्चनारुणा ॥

३८. पश्यन्ती क्षणमात्रेण न ददर्श मलीमसम् ।
निवृत्य दर्पणात् वङ्गं येतः यलयती ततः ॥

३९. अतः कन्दलिताश्चर्यां तटिनी मलयाम्भजा ।
शङ्करीमिव सञ्चाल्य लोचने परितः क्षणात् ॥

४०. उत्सर्षन्ती भुवात् और्ध्वं तरङ्गनिकरश्रियौ ।
उद्धून्वालकश्रेणीं शैवालकलिकामिव ॥

४१. सत्यानं कुयथोः कृत्वा हेनपुञ्जमिवोज्ज्वलम् ।
प्रवालरुपा सम्भूयाप्युन्नयन्तीव भूपते ॥

४२. गुरवे कुम्भजन्माय निवेदयितुमुत्सुका ।
उत्थाय शयनात् अस्मात् काल्यं कर्म समाप्य य ॥

४३. सप्तीभिः समायुक्ता प्रयथावाश्रमं मुनेः ।
स्तूयमाना मुनिगणैः सिद्धैः देवैरभिष्टुता ॥

४४. किङ्करैरभिवूयिष्ठैः नानाप्रहरणोज्ज्वलैः ।
समन्ततोऽनुगच्छद्भिः सेव्यमाना सप्तीजनैः ॥

४५. उंसाडुढा यामाराभ्यां वीज्यमाना य पार्श्वयोः ।
छत्रा प्रियमाणेन धवलनेव मूर्धनि ॥
४६. शोभमाना मडाराज लक्ष्मीरिव तदायथौ ।
अवरुड्य ततो यानात् आश्रमं प्रविवेश सा ॥
४७. तामागतां समालोक्य देवीं कलशसम्भवः ।
पदानि पञ्चषाण्येव भक्त्या यास्मिमुपं तथा ॥
४८. पाणिभ्यामालम्ब्य सानन्दं अनुरागेण भूयसा ।
अन्तरानीय भवनं आसने विनिवेश्य ताम् ॥
४९. अभिनन्द्यार्थयित्वा तु प्रीत्या वचनमब्रवीत् ।
अम्भ स्वागतमानन्दकलिके मलयाम्भजे ॥
५०. कञ्चित् तीर्तेन लोकान् त्रीन् पाडि पापप्रणाशिनी ।
कञ्चित् मनोथाः पूर्णाः कञ्चित् क्षेमं गृहे तव ॥
५१. कञ्चित् स्निह्यति ते भर्ता धर्मात्मा सरितां पतिः ।
कञ्चित् परिणता भूरि माणयः त्वत्सुधा धव ॥
५२. भक्तोषु भृत्यवर्गेषु ब्राह्मणेषु तटद्वये ।
योगक्षेमाभिवृद्धिस्तु कञ्चित् जागर्ति गोषु य ॥
५३. तवागमनं मन्ये स्वस्तये जगतामिति ।
सर्वं कथय कल्याणि त्वदागमनकारणम् ॥
५४. धिति पृष्टा तदा तेन मुनिना सादरं नदी ।
प्राणभ्याञ्जलिना राजन् व्याजहार मुनीश्वरम् ॥
५५. देवी -
भगवन् भूरिकरुणावरुणालय ते गुरो ।
अनुग्रहान् मयि मुने सकलं कुशलं भवतु ॥
५६. सर्वे देवाश्च विप्राश्च सिद्धाश्च नियमावृताः ।
अनुगृह्णन्ति मां नित्यं तव संश्रयगौरवात् ॥
५७. तथापि मुनिशार्दूल वर्तन्त्यां भवने सुभम् ।
धृष्टमेव मनस्येकं व्याकुलं परिकृन्दति ॥
५८. उत्थितायाः प्रभातायां शर्वर्यां वदने मम ।

नीलिमा दृश्यते नित्यं समयात् नाशमेष्यति ॥

५९. केन वा कारणेनेति मया न ज्ञायते मुने ।

यथा मे न भवेत् द्योषः तथा किमपि चिन्त्यताम् ॥

६०. धृति श्रुत्वा वयस्तस्याः सविमर्शं घटोद्भवः ।

क्षाणं मौनमुपागम्य विस्मितो वाक्यमब्रवीत् ॥

६१. माता मलयसन्तानकल्पवल्ली मणिप्रसूः ।

प्रसीद वाचश्रोतव्याः वक्ष्यमाणामयाधुना ॥

६२. त्वय्यम्ब डिल मज्जन्तो नित्यं पात्किनो नराः ।

विमुक्तपापा गच्छन्ति त्वयं मुक्त्वेव पन्नगाः ॥

६३. प्रत्यहं ब्रह्मलत्यानां कोटयो मानवैः कृताः ।

क्षाल्यन्ते तीर्थतोयेन पुण्येन तव शाम्भवी ॥

६४. गोघ्नश्चैव कृतघ्नश्च भ्रूणहृत् गुरुतल्पगः ।

वग्यकः पिशुनो घोरः मध्यपो ज्वगतातकः ॥

६५. अते यान्ये च पापिष्ठाः त्वदम्बुगाणसेवया ।

प्रयान्ति निजलाकाराः ज्योतिर्मागोण चार्कवत् ॥

६६. पापक्षालनकालुष्यं दृश्यतेऽम्ब तवानने ।

शनैः नश्यन्ति भूयोऽपि तमः सूर्याशुभिर्यथा ॥

६७. येनेदं न भवेत् वक्त्रे कलुषं प्रत्यहं तव ।

तमुपायं प्रवक्ष्यामि श्रुणु कल्याणि सादरम् ॥

६८. छन्द्रीलमिति ध्यातं तव तीरे मलास्थलम् ।

तत्राभ्येत्य प्रतं द्विव्यं शाम्भवं कर्तुमर्हसि ॥

६९. प्रतेनानेन नियता चेऽर्थयन्ति मलेश्वरम् ।

तेषां दर्शनमात्रेण दूरे नश्यन्ति पातकम् ॥

७०. देवी -

छन्द्रीलमिति ध्यातं तत् क्षेत्रं केन छेतुना ।

किं वा प्रतमिति ध्यातं कर्तव्यं च कथं भवेत् ॥

७१. केन वा विधिना ब्रह्मन् केन मन्त्रेण वा पुनः ।

अेतत् सर्वमशेषेण वद विस्तार्य वै गुरो ॥

७२. अगस्त्यः -

मातस्ते कथयिष्यामि क्षेत्रस्याभ्युदयं मडत् ।
पुरा वृत्रभयादिन्द्रः देवैरग्निपुरोगमैः ॥

७३. स्तुत्वा दधीश्विभभ्येत्य यथायेऽस्थि तदङ्गजम् ।
स तु देवान् समभ्यर्थ्य यथार्हं मुनिपुङ्गवः ॥

७४. मनसा चिन्तयामास किं वा युक्तमिहेति य ।
अहो विचित्ररूपेयं लीलादि परमेशितुः ॥

७५. समत्वे श्रुवलोकेऽपि भिन्नता परिदृश्यते ।
अविवेकविवेकाभ्यां द्विधा सर्वत्र जन्तुषु ॥

७६. कालभूमिभलात् तोये यथा रुपरसोदयः ।
तथापि योनिदोषेण शुद्धस्याप्यात्मनः परम् ।

७७. अज्ञो न ज्ञायते विष्वभाएऽदं तम एव श्रमम् ।
ज्ञानाज्ञानभलाभ्यां तु श्रुवात्मा बुद्धिसंस्थितः ॥

७८. कृष्यते पापपुण्येषु कारणं कर्म तत् भवेत् ।
कर्मणा ज्ञायते जन्तुः कर्मणैव प्रमीयते ॥

७९. तरन्ति कर्मणा दुःखं तेन दुःखेतरं पुनः ।
मायया भाजनं जन्तुः देहस्य सुખदुःखयोः ॥

८०. तस्मात् अविद्वान् सर्वत्र मोहं याति न येतरः ।
यरायरावृते लोके सर्वः स्वार्थं समीहते ॥

८१. नान्यस्य दुःखं जानाति साभिज्ञात्वेऽपि किञ्चन ।
स्थावरात् जङ्गमं श्रेष्ठं जङ्गमाख्यं जरायुजम् ॥

८२. जरायुजाख्यं मर्त्यत्वं मर्त्यत्वेऽप्यधिको बुधः ।
विपश्चितोऽपि गीर्वाणाः श्लाघ्याः सर्वत्र जन्तुषु ॥

८३. तेषु बुद्धिर्बलं धैर्यं ज्ञानं विज्ञानमेव य ।
दया सत्यं च धर्मश्च लोकसङ्ग्रहता तथा ॥

८४. येते प्रतिष्ठा नित्यन्तु देवेषु परमात्मता ।
प्रवित्तिः परचित्तस्य सुवृत्तं ज्ञायतेतराम् ॥

८५. दयाप्रभृति जागर्ति कल्पवल्लीव नन्दने ।
तेषां मद्भिषये किन्तु करुणा बालिशाम् भवेत् ॥
८६. स्वप्रयोजनमुद्दिश्य परछिंसारतः कथम् ।
अपि रोगगणैः क्लान्ताः द्रुस्त्यजा प्राणिनां तनुः ॥
८७. विद्वेदस्यात्मनः क्वापि पुरुषार्थयतुष्टयम् ।
नैवोपछिद्यते पात्रं विना क्षीरमिव स्फुटम् ॥
८८. कथं शरीरं सन्त्यज्य सुकृतं कर्तुमुत्सहे ।
डा उन्त देवमारुध्य मदन्ये सुभ्रमाग्निः ॥
८९. अहमेके ज्वलोकै देवेन निछितोदयः ।
औषधात् रोगशमनं तीर्थात् पातकनाशनम् ॥
९०. गवा गार्दस्थसौभाग्यं देवात् सर्वं छि लभ्यते ।
विपरीते विधौ किन्नु कथये केन वा पुनः ॥
९१. तथापि सर्वधर्मेषु परोपकृतिरेव छि ।
गरीयान् एति शंसन्ति श्रुतयश्च सनातनाः ॥
९२. धर्मसाधनमध्येवं देवं जन्तोः प्रकल्पिताः ।
देवेभ्यः संप्रदायाहं श्रेयः प्राप्स्याम्यहं ननु ॥
९३. अर्थिनः भलु गीर्वाणान् प्रीणयित्वा शरीरतः ।
दुष्प्रापमपरैः पुण्यैः यास्यामि परमां गतिम् ॥
९४. एति निश्चित्य मनसा मुनिर्घैर्यं समास्थितः ।
प्रीणयन् अभिलान् देवान् व्याजहार बिडौजसम् ॥
९५. दधीचिः -
भवन्तः सर्वं अत्रोत्र भद्रं प्राप्नुत मा शिरम् ।
सत्प्राप्तेष्वेव युष्मासु दास्याम्येतत् कलेवरम् ॥
९६. भवन्तः प्रतिगृह्णन्तु गतिं यास्ये परामहम् ।
एत्युक्तो योगमास्थाय संप्रदृष्टो मलामुनिः ॥
९७. अपानवायुमाकुञ्च्य सञ्चाल्याधारतोऽनिलम् ।
सुषुम्नाध्वानमाविश्य प्राणान् आदाय वेगतः ॥
९८. भूतान् भूतेषु संलीय गुणेष्वपि गुणान् कृमात् ।

प्रशाम्य याशिष्टवर्गं लघ्वीकृत्येन्द्रियावलिम् ॥

९९. अवस्थामभिभूयात्रे नीत्वा षट्यङ्कमाण्डलम् ।

भूमध्ये प्राणमारोप्य परिक्कम्यामृतालयम् ॥

१००. मलापघ्ने तु विक्कम्य प्राप्यानन्दसुधामपि ।

ब्रह्मरन्ध्रं विनिर्मिद्य तेजोराशिरकल्मषः ॥

१०१. प्राप्य नादान्तमुत्तस्थौ व्योमयानं प्रसादयन् ।

मध्येनादित्यमुद्गम्य ब्रह्मलोकमवाप सः ॥

१०२. दृष्ट्वैव मुनिवर्यस्य भङ्गिमानं द्विवैकसः ।

विस्मयं परमं जग्मुः ब्रह्माद्यभिलदेवताः ॥

इति विंशोऽध्यायः ।

Pro.Total = 1357 + 102 = 1459.

ऐकविंशोऽध्यायः

विश्वकर्मनिर्मितवज्रायुधेन वृत्रहननम् ।

ताम्रपर्ण्याः शाम्भवप्रत अनुष्ठानेन पापविमोचनं स्वस्थानगमनं च ।

१. श्रुशु देवि प्रवक्ष्यामि देवानां यरितं मडत् ।

यस्य स्मरणं मात्रेण नरः पापैः प्रमुच्यते ॥

२. अेवमेयुषि वै तस्मिन् मुनौ ब्रह्मणि निर्भले ।

तुष्टुवुः मुनयो देवाः साधु साध्विति वादिना ॥

३. ततो विष्णुमुष्णः देवाः संप्रलब्धमनोरथाः ।

विश्वकर्माणामाढ्य वचनं येदमब्रुवन् ।

४. अेभिः अस्थिययैरेव वज्रं कुरु मलाभते ।

येन व्रूतः सुभं वध्यः भवेत् छन्द्रेण धीमता ॥

५. अनुशिष्टः सुरैरेवं ओमित्याभाष्य वर्धकिः ।

प्राणम्य देवताः सर्वाः प्रसन्नेन्द्रियमानसः ॥

६. कृताञ्जलिः प्रब्रतनुः परिक्कम्य तनुं मुनेः ।

छंदमाल वयः तिष्ठन् श्रुण्वतां त्रिदिवीकसाम् ॥

७. आज्ञया सर्वदेवानां ऋषेरेतत् कलेवरम् ।

पाणिभ्यां संस्पृशाम्यद्य देवस्यास्य विवस्वतः ॥

८. पश्यता यक्षुषाभीक्ष्णं छिमांशोरमृतात्मनः ।
 बलेन विषणो रुद्रस्य यालयिष्ये मडद्रपुः ॥
९. एत्थं प्रदक्षिणीकृत्य समादातुमुपेयुषि ।
 समञ्जम्मत गम्भीरो नादो मृतकलेवरात् ॥
१०. अग्निवर्णां मलातेजा वयनं येदमाददे ।
 न निधेयमिदं भूमौ नेष्यशीयमसाधुभिः ॥
११. अनेत्रास्मान् मलाबाहो वज्रं कुरु मलाप्रभम् ।
 एत्युक्त्वाकाशाभाविश्य स भूतः प्रययौ क्षणात् ॥
१२. लब्ध्वाङ्गिनं मलादेवात् तस्मिन् स्थाप्य तनुं मुदा ।
 उद्धृत्यास्थिरयं तस्मात् यङ्के वजायुधं बली ॥
१३. छिमाणो तथा वज्रे भाराङ्गान्ता वसुन्धरा ।
 नौरिवाम्भसि निर्धूता यकम्पे यत्सवायुना ॥
१४. यरायरेषु भूतेषु कन्दमानेषु सर्वशः ।
 एन्द्राविष्णु दयावन्तौ वज्रशेषैः मडत्तरैः ॥
१५. कीलैः दृढतरैः उर्वी कीलयेतां ततस्ततः ।
 मलेन्द्रे मलये विन्ध्ये छिमाद्रौ गन्धमादने ।
१६. कलिन्दे मणिकूटे य तथा कालाञ्जने गिरौ ।
 कोणायले यन्द्रकूटे मन्थरे सख्यपर्वते ॥
१७. शरत्वन्तवम्भराद्रौ य शङ्खकूटे सुरालये ।
 अेषु षोडशशैलेषु कीलितं हरिणा पुरा ॥
१८. ततः स्वस्थाभवत् भूमिः कीलिता वज्रकोटिभिः ।
 तदादि षोडशस्थानमिन्द्रकीलमिति क्षितौ ॥
१९. अेतानि धर्मस्थानानि सद्यः पापहराणि छि ।
 अनुग्रहान् मलेन्द्रस्य लघुना यैव कर्मणा ॥
२०. सिध्यन्ति सर्वजन्तूनां सिद्धयोऽद्यै न संशयः ।
 अयं दृढीकृतायान्तु मेदिन्यां सकलाः प्रजाः ॥
२१. अब्यनन्दन् भयं त्यक्त्वा देवाश्च सड गुड्यकैः ।

- सोऽपि वञ्च विधायैव प्रादात् षण्द्राय धीमते ॥
२२. निहत्य वृत्रं तेनैव स्वर्गमापपुनर्वृषा ।
शय्या शतकृतुर्द्वैः प्राप्तराज्यः प्रसन्नधीः ॥
२३. वरान् बलून् अदात् शेषु स्थानेषु सङ्घ विषण्णना ।
तस्मात् त्वमम्ब कल्याणि वयसीभिः समन्विता ॥
२४. गत्वेन्द्रकीलमस्माभिः प्रतयर्था प्रवर्तय ।
तत् क्रमं भलु वक्ष्यामि तन्मे निगदतः श्रुणु ॥
२५. यदा दिवाकरो देवि यापराशिमुपैति सः ।
तदारभ्य प्रतं कार्यं यावन्मकरभागभवेत् ॥
२६. प्रातः स्नात्वा मलानद्याः काल्यं कर्म निवृत्य य ।
आचार्यम्मन्त्रे वृणुयात् अब्यर्च्यं गननायकम् ॥
२७. नदीतीरे मलाशैले गोष्ठे वा गुरुमन्दिरे ।
देवालये तथा कुर्यात् स्थण्डिलं गोमयेन तु ॥
२८. पञ्चवर्णैः विधातव्यं पद्माकारं तु मण्डलम् ।
तत्रार्थ्येन्महादेवं गौरीं मङ्गलदेवताम् ॥
२९. आवाडनादि कर्तव्यं मळारुद्राप्यविधया ।
अनादिविधया देवीमर्थ्येत् विधिनाक्षतैः ॥
३०. तस्य दक्षिणभागे तु स्वस्तिकाप्ये य मण्डले ।
धान्यपूर्णा प्रतिष्ठाप्य कलशं सूत्रवेष्टितम् ॥
३१. तस्मिन् धार्त्री समावाड्य पूज्य गन्धाक्षतैरपि ।
प्रथमं सोममीशानं द्वितीयं शङ्करं त्रयम् ॥
३२. तृतीयं गिरिशं भीमं शान्तं शर्वं चतुर्थकम् ।
गङ्गाधरं शशधरं पञ्चमं परिकीर्तितम् ॥
३३. कामदं कामदहनं षष्ठमाहुः मनीषिणः ।
सप्तमं शूलिनञ्चोन्नं शम्भुं भर्गमथाष्टमम् ॥
३४. ऐतानि युग्मनामानि शङ्करस्य मलात्मनः ।
उच्यन्ते अर्थ्येत् तत्र बिल्वपत्रैः अण्डकैः ॥

३५. तथैव गौरीनामानि श्रुणु मातः सरिद्वरे ।
प्रथमं गिरिजाभार्या गौरीमम्बां द्वितीयकम् ॥
३६. तृतीयं शाम्भवीं दुर्गां मायां उभयतीं ततः ।
पञ्चमां पञ्चमीं कालीं षष्ठीं कात्यायनीमिलाम् ॥
३७. सप्तमीमन्नदां सत्यां अष्टमीमरुणां श्रियम् ।
अवमभ्यर्च्य देवेशमक्षतैः युग्मनामभिः ॥
३८. तथैव देवीमभ्यर्च्य शतपत्रैर्यथाविधि ।
धूपैर्द्विपश्च नैवेद्यैः ताम्भूलाद्युपचारकैः ॥
३९. पूजयेत् मन्त्रमन्त्रैः अर्घ्यं दद्यात् सप्तमन्त्रकम् ।
नमोऽस्तु नीलग्रीवाय गौर्यै देव्यै नमो नमः ॥
४०. अर्घ्यं दास्यामि युवयोः प्रीतौ मे भवतस्सदा ।
धृति मन्त्रं समुख्यार्थं दद्यात् अर्घ्यं त्रयं बुधः ॥
४१. ततः क्षमापयेत् देवीं स्तोत्रैः वेदान्तगर्भितैः ।
ततो धान्यकूटं दद्यात् सताम्भूलं सप्तक्षिणम् ।
४२. मन्त्रमुख्यार्थं गुरवे व्रतस्य परिपूर्तये ।
गुरो त्वमसि विप्रेन्द्र प्रतिगृह्य मदर्पितम् ॥
४३. अभीप्सितं क्लृप्तं देहि पापं नाशय मे गुरो ।
विधायैवं महेसस्य पूजामभ्युदयावडाम् ॥
४४. प्रसादं प्राप्य योद्धास्य पुनरागमनाय हि ।
अवमेव उविष्याशी मासमेकं निरन्तरम् ॥
४५. मकरं गच्छति तथा देवदेवे दिवाकरे ।
अवं सम्पूज्य गौरीशं गौरीमपि विधानतः ॥
४६. पूजान्ते पूजयेत् भक्त्या गुरुं देवधिया सुधीः ।
कल्माषवर्णां कपिलां अथवा धवलामपि ॥
४७. धेनुं दद्यात् छिरण्येन सप्तसां मन्त्रपूर्वकम् ।
ब्रह्मभारान् भोजयित्वा तु तदनुज्ञामवाप्य य ॥
४८. पारलां बन्धुभिः कुर्यात् घृतक्षीरादिभिस्सस्रु ।
अवं विधे तु विहिते दिनमेकमथापि वा ॥

૪૯. ત્રિરાત્રં પચ્ચરાત્રં વા સર્વપાપૈઃ પ્રમુચ્યતે ।
તસ્મૈ પ્રસીદતિ શિવઃ શિવયા સહ સન્તતમ્ ॥
૫૦. ઇહ લોકે પરત્રાપિ દુર્લભાન્યપિ બધ્યતે ।
એવં હિ દેવદેવસ્ય વ્રતં કર્તુર્હિ સર્વતઃ ॥
૫૧. સઘઃ પાપાનિ નશ્યન્તિ દીર્ઘાયુષ્યં ચ વિન્દતિ ।
અસ્ય વ્રતસ્ય માહાત્મ્યં વક્તું વર્ષશતૈરપિ ॥
૫૨. નશક્યતે મયા તાપિ સંક્ષેપાત્ કતિથં તવ ।
ઋષિઃ -
ઇત્યં શ્રુત્વા મુનેર્દેવી પ્રીયમાણા પુનઃપુનઃ ॥
૫૩. તેનૈવ ગુરુણા સાર્ધં ઇન્દ્રકીલમુપેત્ય સા ।
વૃશ્ચિકે મુચ્યમાને તુ રવાવેયુષિ વૈ ધનુઃ ॥
૫૪. પ્રવિવેસ તથા દીક્ષાં ગુરુણા મલયાત્મજા ।
ચકાર પૂજા વિધિવત્ મહાનિયમમાસ્થિતા ॥
૫૫. આચરન્ત્યાં વ્રતં દેવ્યાં પચ્ચમેડહનિ ભૂપતે ।
જપ્યમાણેષુ મન્ત્રેષુ પૂજ્યમાને ચ મણ્ડલે ॥
૫૬. પશ્યત્સુ સર્વભૂતેષુ સમુદ્રચ્છતિ ભાસ્કરે ।
તત્ સ્થણ્ડિલાત્ આવિરભૂત્ લિડ્ગરૂપી સદાશિવઃ ॥
૫૭. તૈજસં રૂપમાસ્થાય ભિત્વા પાતાલસમકમ્ ।
સમજૃમ્ભત સૌભાગ્યાત્ સર્વં વ્યાપ્ય શરીરવત્ ॥
૫૮. દદૃશુઃ સર્વભૂતાનિ લિડ્ગં આનન્દકન્દવત્ ।
અભૂતભૂતમાશ્ચર્યમભિજાતં મણિપ્રભમ્ ॥
૫૯. વેદાનામુદયસ્થાનં તેજસામિવ પચ્ચયમ્ ।
પુણ્યાનામેકભવનં લિડ્ગં દૃષ્ટ્વા તુ શામ્ભવમ્ ॥
૬૦. સર્વે મુમુદિરે લોકાઃ પૂર્ણકામા ઇવ ક્ષણાત્ ।
વવર્ષુઃ પુષ્પવર્ષાણિ દેવાસ્સિદ્ધપુરોગમાઃ ॥
૬૧. દેવદુન્દુભયો નેદુઃ વાગભૂત્ સુખસંશ્રવા ।
પાપનાશ મહાદેવ હરિચૂડામણે વિભો ॥
૬૨. પ્રસીદ ભગવન્ પાપાત્ પરિત્રાહિ જગત્રયમ્ ।

०त्थं देवगिरो विष्वङ् अभ्यजृम्भन्त पुष्पलाः ॥

६३. देवी मलयजा पुण्या पूजयन्ती पुरः स्थिता ।

ददर्श परमानन्दकन्दलाकारदर्शनम् ॥

६४. शिवलिङ्गं भङ्गिमयं दीप्यमानं स्वतेजसा ।

उर्ध्वगद्गदया वाचा जयेति परिशंसिनी ॥

६५. उदञ्चत्यारुरोमाञ्च समुत्थाय निजसनात् ।

मौलौ कमलशोभामुद्रान्ती निजञ्जलिम् ॥

६६. आनन्दबाष्पपूराभ्यां लोयनाभ्यामविश्रमम् ।

स्ववारिपूरविभ्रान्तिं दर्शयन्तीव सन्ततिम् ॥

६७. विकिरन्ती स्मितज्योत्स्नां मुक्ताजालमिव स्वकम् ।

०षत् आनन्ददेहा तु तुष्टाव परमेश्वरम् ॥

६८. देवी -

भवाय भवनाशाय नमः पापापहारिणे ।

परिपूर्णाय पूर्णेन्दुवदनाय नमो नमः ॥

६९. नमो विश्वाय पतये विश्वरक्षाविनोदिने ।

वेदवेदान्तवेधाय नमस्ते विद्वितात्मने ॥

७०. शर्वाय निर्विकाराय शम्भवे वेधसे नमः ।

गङ्गाधराय गौराय गिरीशाय नमो नमः ॥

७१. पापघ्नाय भयघ्नाय परञ्जोतिस्वर्तृपिणे ।

वित्रुपाक्षाय वीराय विधात्रे ब्रह्मणे नमः ॥

७२. अव्यक्तव्यक्तत्रुपाय व्यक्तविन्याससाक्षिणे ।

विश्वरक्षाध्वरैकान्तदीक्षिताय नमो नमः ॥

७३. नमः सोमावतंसाय धात्रे भस्माङ्गरागिणे ।

गिरीशायापिलेशाय पापनाशाय ते नमः ॥

७४. कर्मणे निर्मिताशेषभुवनघ्नाय हारिणे ।

विश्वत्राणाय वीराय कालरुद्राय ते नमः ॥

७५. नमः पापविनाशाय पापनाशाय शम्भवे ।

पातकध्वान्तरवये शिवयाञ्छिष्ट मूर्तये ॥

७६. नमो नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं पिनाडिने ।
नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं नमो नमः ॥
७७. शिवशम्भो मलादेव देवदेव सदाशिव ।
जगन्नाथ जगन्नाथ पापनाश नमो नमः ॥
७८. ध्यं स्तुवन्त्यां ताम्नायां विस्मितेषु जनेष्वपि ।
तल्लिङ्गात् मूर्तिमानग्रे प्रत्यदृश्यत शङ्करः ॥
७९. गङ्गाधरः शशिधरः शितिग्रीवः त्रिलोचनः ।
शूलटङ्कासमायुक्तः दरस्मेरमुष्माभ्युजः ॥
८०. मेघद्वन्द्वमिगम्भीरं वयनं व्याजहार सः ।
सदाशिवः -
अयि मङ्गलमाङ्गल्ये वत्से मलयनन्दिनि ॥
८१. व्रतेनाथरितेनाद्ये त्वया प्रीतोऽस्मि शोभने ।
सन्तु ते मत्प्रसादेन परिपूर्णा मनोरथाः ॥
८२. त्वन्नाम कीर्तनात् ध्यानात् स्पर्शनादपि मज्जनात् ।
ब्रह्मभक्त्याद्यः पापाः भस्मीभूता भवन्तु य ॥
८३. कोटयो ब्रह्मभक्त्यानामसङ्ख्याकः प्रकोटयः ।
सद्यः प्रलयमायान्तु त्वदभ्युगाशसेवनात् ॥
८४. ये य स्नान्त्यपि मज्जन्ति धर्मद्रवेऽम्भसि ।
सद्यः प्रलयमायान्तु मलापाट्कोटयः ॥
८५. भस्मीभूताः भविष्यन्ति वह्निना तूलराशिवत् ।
ब्रह्माण्डोदरतीर्थानि मलापापहराण्यपि ॥
८६. प्रत्यब्दं त्वामुपेत्यात्र निर्मलानि भवन्तु छि ।
त्वां विशन्तु न पापानि त्वद्भक्तानामपिध्रुवम् ॥
८७. प्रसन्नोऽस्मि वरारोडे कामानिष्टान् ददामि ते ।
वृषीष्य वरमव्यग्रे लोकानां छितकाम्यया ॥
८८. श्रीदेवी -
भगवन् नित्यसान्निध्यं अत्र कर्तुं त्वमर्हसि ।

- यद्यलं भाजनं शम्भो त्वत्पृथायाः पुरान्तक ॥
८९. अत्रैव हि वसन् नित्यं लोकान् अनुगृहाण भो ।
तदेतत् नाम विमलं पापनाशं धृतीरितम् ॥
९०. प्रसादात् तव सर्वत्र लोके विख्यातिमृच्छति ।
यापादित्ये तु ये केचित् स्नात्वात्राम्भसि मामके ॥
९१. त्वां पश्यन्ति जनाः तेषां नैव भूयात् पुनर्भवः ।
पूर्णा कुमुद्वती चैव मयात्र सल सङ्गते ॥
९२. अत्र मज्जन्ति ये मर्त्याः तान् स्पृशन्ति न पातकाः ।
व्योमपुष्करिणीतीर्थं त्रिणदीसङ्गमं तडा ॥
९३. ये स्पृशन्त्यपि मज्जन्ति तेषां नास्ति पुनर्भवः ।
धृत्यर्थितो मल्लदेवः तथा शैलेन्द्रकन्यया ॥
९४. तथेत्युक्त्वा मल्लिङ्गे प्रविवेश पुनः शिवः ।
ततः प्रवृष्टा मलयत्मजा नदी प्रसादमासाद्य सदाशिवादियम् ।
९५. समन्विता कुम्भभुवा य दर्शनं यथोचितं तत्र यकार सम्भ्रमात् ।
उपागते पूषणि पुण्यभाजनं प्रविष्टरूपं मकरं मनोहरम् । १
शिवात् अवाप्यात्सुदयं मणिप्रसूः स्वावासभूमिं मुनिनाथवाप ॥
- धृति ओकविंशोऽध्यायः । Pro.Total = 1459 + 95 = 1554.

द्वाविंशोऽध्यायः

- ताम्रपर्ण्या उत्पत्तिमारभ्य सङ्गमपर्यन्तं
विद्यमानानां तीर्थानां नामधेयानि ।
- वीरसेनः उवाच -
१. अहो मलयनन्दिन्याः चरितं चित्ततोषणम् ।
शृण्वतोऽपि न मे तृप्तिं प्रयच्छति तदद्भुतम् ॥
२. पावनः पापनाशाप्यः परमात्मा सदाशिवः ।
सेव्य एव सदा लोकैः पुरुषार्थानुकाङ्क्षिभिः ॥
३. श्रुताः य मडिमा तस्याः ताम्रयाश्च विशेषतः ।
चरितं श्रोतुमिच्छामि वद मे विस्तरात् गुरो ॥

४. कानि पुण्यानि तीर्थानि कानि यायतानि अपि ।
तदशेषं कमेणैव सोपाभ्यान् मडामुने ॥
५. प्रकाशाय यथातत्त्वं लोकानिव दिवाकरः ।
कूलद्वये मडानद्यः मध्ये सागरशैलयोः ॥
६. कानि पुण्यानि तीर्थानि कानिक्षेत्राणि वै पुनः ।
मुष्यानि आचक्ष्व मे ब्रह्मन् श्रुण्वतो मे कुतूडलम् ॥
७. ऋषिः -
राजन् कथयतो नित्यं कथां पापापडारिणीम् ।
सावधानेन मनसा श्रुणु श्रवणमङ्गलम् ॥
८. आसागरं मडाराजं संप्रवृत्ता मडानदी ।
पुण्यक्षेत्रैः आश्रमैश्च देवागारैः द्विजालयैः ॥
९. सम्पूर्णाकूला कल्याणी नित्योत्सवपरिष्कृता ।
शिवक्षेत्राण्यसङ्ख्यानि विष्णुक्षेत्राण्यनेकशः ॥
१०. तथा डेरम्भभवनं मातृस्थानान्यनेकशः ।
स्कन्देन्दुभास्करावासानि आश्रमाः पुण्यकर्मणाम् ॥
११. अेषां दर्शनमात्रेण नरः पापैः प्रमुञ्चते ।
अेतानि क्वमशो वक्ष्ये तीर्थक्षेत्राणि भूपते ॥
१२. गुडाद्वारात् विनिष्कम्य विभक्ता पञ्चधा नदी ।
परुषणी कमला यैव धृतधाराभिधा तथा ॥
१३. अेताः तिस्रो मडानद्यः पश्चिमाशां प्रवर्तिताः ।
दक्षिणाभिमुष्णी पुण्या प्रयाति वरुणालयम् ॥
१४. पूर्वाशां प्रवृत्ता सा पराशक्तिसमुद्भवा ।
ताम्रपर्णीति विख्याता प्रयाति वरुणालयम् ॥
१५. तस्यास्तु दक्षिणे तीरे तीर्थमूर्जाप्यमिष्यते ।
तथाप्युत्तरभागे तु षष्ठाप्यमपरं शुभम् ॥
१६. अेतयोर्मज्जनात् अेव नरो विज्ञानभाग् भवेत् ।
तस्यापि पूर्वदिग्भागे वृषाङ्कुं तीर्थमुत्तमम् ॥
१७. यत्र देवी ताम्रपर्णी सान्निध्यं कुरुते सदा ।

- ततोऽपि दक्षिणे तीरे तीर्थभागस्त्यमुच्यते ॥
१८. अगस्त्येशाभितं विद्गं दर्शनात् मुक्तिदं नृणाम् ।
तत् समीपे यङ्कतीर्थं पावनाभ्यं य तत्परम् ॥
१९. वामनं पश्चिमे तीरे वामनेन प्रकल्पितम् ।
तस्मात् उत्तरतः डिग्वित् तीर्थं उरम्भनिर्मितम् ॥
२०. तत्परो नारसिंहाभ्यं तीर्थं तेन विनिर्मितम् ।
भोगिराजनदीतीर्थं ताम्रायां पूर्वरोदसि ॥
२१. गुम्फिकुम्भाद्रिशोर्मध्ये प्रोक्ता-चेतानि भूपते ।
कुम्भाद्रिशृङ्गात् अयते सरित् उत्तरतः शुभा ॥
२२. कलम्भतीर्थमित्युक्तं आशतीर्थं य तत् डिल ।
पाञ्चज-यं तत्समीपे सरित् रोदसि पश्चिमे ॥
२३. ततः यङ्कशिलातीर्थमुत्तरेण समीपतः ।
तस्याप्युत्तरभागे तु उयग्रीवाश्रमं मडत् ॥
२४. तत्रैव ऋषु वाराहं मुनि तीर्थं तदन्तिके ।
तत्र ताम्रा द्विधा भूता पूर्णा प्रवर्तते नदी ॥
२५. आश्रमात् पश्चिमे भागे तीर्थं पैशङ्गिलं विदुः ।
यत्र मुक्ताशिला नाम नित्यं मुनिजनोषिताः ॥
२६. धरावती नाम पुण्या वायुकूटात् समुत्थिता ।
पश्चिमाभिमुर्षी ताम्रामुपयाति सरिद्धराम् ॥
२७. तत्रैव मुनि तीर्थं तु मुनिभिः परिकल्पितम् ।
ततोऽयुत्तरभागे तु कन्यातीर्थं प्रयक्षते ॥
२८. यत्र रुद्रः तपस्तप्त्वा प्राप सर्वज्ञतां पुरा ।
तदादि मुनयः प्राडुः पुण्यां रुद्राटवीभिमाम् ॥
२९. तत् समीपे ब्रह्मशय्या शिला कुङ्कुमसन्निभा ।
तत्र ताम्रा त्रिधा भूता त्रयीवोद्धते सरित् ॥
३०. तत्रापि वारुणी तीर्थं वरुणोऽर्चयते विधिम् ।
प्रसादं ब्रह्मणः प्राप्य जलेशत्वमवाप्तवान् ॥

31. तस्यास्तु पश्चिमे तीरे रमता तीर्थं प्रयक्षते ।
तत्र देवी कमलजा तपस्ताम्वा मलत्तरम् ॥
32. वृत्रेः वक्षस्थलं प्राप दुष्प्रापं सर्वजन्तुषु ।
तदन्तिके मृगामुषं पाषाणं यत्र दृश्यते ॥
33. तत्रैव कपिला तीर्थं घेन्वा कपिलया कृतम् ।
अेतानि पुण्यतीर्थानि देवकूमरानि भूपते ॥
34. ज्योतिर्मण्डोः कुम्भगिरेः अन्तरालगतानि हि ।
ज्योतिर्मण्डिभुजे ताम्रा यन्द्रसेनां समेष्यति ॥
35. तदस्तु पापनाशाभ्यं तीर्थं पैनाकमेव तत् ।
तस्यापि किञ्चित् स्थाने तीर्थं नारदसंज्ञितम् ॥
36. तस्मात् उदीच्यानां तीर्थानां पञ्चवारणमिष्यते ।
ततः प्रायेतसः तीर्थं धाराद्रेः उपकर्णितः ॥
37. त्रिणदी सङ्गमं तीर्थं पापनाशस्य सन्निधौ ।
तस्मात् उत्तरभागे तु कूर्मकूटान्तिके तटे ॥
38. तुम्बुरोः पर्वतस्यापि तीर्थं पुण्यतमे शुभे ।
पापनाशात् उत्तरतः तटे नद्यास्तु पश्चिमे ॥
39. निर्मितं कपिलेनैव तीर्थं सर्वार्थसाधकम् ।
आरभ्य पुष्करसरः धाराद्रेः अवसानकम् ॥
40. प्रोक्तान्येतानि तीर्थानि पुण्यानि जगतीपते ।
ताम्रायाः दक्षिणे तीरे देवी तीर्थं प्रशस्यते ॥
41. मुक्तावती मण्डिवती मिलित्वा यत्र सङ्गते ।
तत्र सान्निध्यकरणी नित्यं कात्यायनी परा ॥
42. क्षेत्रं मुक्तावती धोरा नदीरभ्यन्तरं मलत् ।
ताम्रायाः दक्षिणे तीरे यन्द्रकेतुमथोत्तरे ॥
43. धर्मारण्यमिति ज्ञातं मुनीन्द्रनिलयं विदुः ।
तत्र तीर्थानि असङ्ख्यानि नालं वक्तुं मया विभो ॥
44. बहुत्वात् अलम्बत्वात् य माहात्म्यात् य केवलम् ।
ताम्राया उत्तरे तीरे दीपतीर्थं प्रयक्षते ॥

४५. शालातीर्थं तत् समीपे काश्यपं तु ततः पश्चम् ।
कण्ठवाप्यं ब्रह्मदाप्यं च गोष्ठीशाप्यं च कथ्यते ॥
४६. आनदीसङ्गममारुख्य यावद्धोरासमागमम् ।
अेतानि पुण्यतीर्थानि कथितानि मलामते ॥
४७. अत्रेऽप्यामलकारण्यात् कण्वतीर्थात् तथोत्तरे ।
माण्डव्यतीर्थमित्युक्तं ताम्रायाः पश्चिमे तटे ॥
४८. तदभ्याशे मित्रतीर्थं घटना सङ्गमं च तत् ।
प्राच्यां दिशि वितन्वाना भुष्या मलयनन्दिनी ॥
४९. प्रयाति तत्रोत्तरतः तीर्थं मानवमुच्यते ।
मनुना निर्मितं पूर्वं स्थापयित्वा सदाशिवम् ॥
५०. तस्मात् तु दक्षिणे तीरे पुटार्जुनपुरे शुभे ।
शिवलिङ्गात् पश्चिमतः तीर्थं गौतमं संज्ञितम् ॥
५१. सुरेन्द्रमोक्षां नाम तत् प्रसिद्धमभूत् पुनः ।
तस्मात् दक्षिणतः तीर्थं नाम्ना पैशाचमोचनम् ॥
५२. घटना सर्युं ताम्रा त्रिवेणी स्नानमाचरेत् ।
धर्मधाराप्यतीर्थं तु देवात् उत्तरतो भवेत् ॥
५३. तस्यापि पूर्वदिग्भागे कर्मतीर्थं प्रयक्षते ।
पुटार्जुनात् दक्षिणतः सिद्धतीर्थमुदाहृतम् ॥
५४. तदभ्याशे दक्षिणतः ताम्रायाः पूर्वरोदशि ।
गण्डेन्द्रमोक्षमित्युक्तं प्रसिद्धं भुवनत्रये ॥
५५. घोरा ताम्रा सङ्गमात् तु यावत् शौण्डीरकं भवेत् ।
तावत् तीरद्वये चापि तीर्थयितानि भूपते ॥
५६. मलानागालयं नाम क्षेत्रं कुरुवकावृतम् ।
ताम्रायाः दक्षिणे तीरे तीर्थं पुष्पवनेशितुः ॥
५७. तस्मात् उत्तरतः तीरे भद्रारण्यं प्रयक्षते ।
तत्र कामपुरं नाम पाण्ड्यराजविभूषणम् ॥
५८. गन्धर्वकन्याशापेन देवभोगविवर्जितः ।

- कुबेरतनयो नाम्ना मणिग्रीव इति श्रुतः ॥
५८. तत्रैव वासमकरोत् सभार्यः सपरिच्छदः ।
आशापमोक्षं वसता तेनैव नियतात्मना ॥
६०. आराधितो मडेशानः प्रसादमकरोत् विभुः ।
अनुज्ञातः मणिग्रीवो डेरम्भेष्वात्मविधया ॥
६१. भैरवं पूजयित्वा तु ताम्रायां मज्जनं व्यधात् ।
सद्यो विमुक्तशापस्तु कृतार्थः स्वपुरं ययौ ॥
६२. तदादि भैरवतीर्थं यमतीर्थं तदन्तिके ।
तत् पूर्वभागे प्रथितं गोतीर्थं धर्मवर्धनम् ॥
६३. दक्षिणाब्धिमुपे ताम्ना दृश्यते तत्र पावनी ।
अत्र नीलवनं नाम परितो योजनायतम् ॥
६४. तत्र ज्योतिर्मता नाम ऋषयः उर्ध्वमन्धिनः ।
तेषामायतनं क्षेत्रं दर्शनात् मुक्तिर्नृणाम् ॥
६५. तस्मात् दक्षिणतः किञ्चित् दश पञ्च य सप्त य ।
गोतीर्थात् दक्षिणे भागे ताम्रायाः दक्षिणे तटे ॥
६६. दुर्गातीर्थमिति ज्योतिर् यत्र दुर्गा विराजते ।
तत्पूर्वभागे कोशार्थात् विष्णुतीर्थं मडामते ॥
६७. तदग्रे सोमतीर्थं य व्यासतीर्थं तदन्तिके ।
मार्कण्डेयं मडातीर्थं रोमशं य ततः परम् ॥
६८. ततो दौर्वाससं तीर्थं तदग्रे भार्गवं मडत् ।
अर्धकोशात् पूर्वभागे वैनतेयाश्रमान्तिके ॥
६९. कयालिका नाम नदी नन्दाटविसमुद्भवया ।
नन्दिनीमिति शंसन्ति तदरण्योद्भववेति य ॥
७०. नन्दिनीसङ्गमं तीर्थं तदरण्योद्भववेति य ।
नन्दिनीसङ्गमं तीर्थं वैनतेयस्य पक्षिणः ॥
७१. ततोऽप्युदीच्यां ताम्रायां कूले कुन्दाटवी तटे ।
छायातीर्थमिति ज्योतिर्मादेशात् परमेशितु ॥

७२. यत्र छायां समुद्गीक्ष्य तीर्थे स्वानपि पातकी ।
मुच्यते सर्वपापेभ्यो निष्ठमतपनीयवत् ॥
७३. प्रवालमञ्जरी नाम विधाधरवधूः पुरा ।
आराध्य धार्त्री तपसा लब्ध्वैतत् परमाश्रमम् ॥
७४. दिव्यवर्षशतं तत्र तताप परमं तपः ।
तस्याः प्रसादं कुर्वन्त्याः भवान्या तत्र कल्पितम् ॥
७५. तीर्थं छायाभितं नाम मलापातकनाशनम् ।
ततोऽपि पूर्वदिग्भागे गान्धर्व तीर्थमुत्तमम् ॥
७६. तदत्रे भानुतीर्थं तु भानुना निर्मितं पुरा ।
ततः परं ब्रह्मवनं समन्तात् योजनद्वयम् ।
७७. आर्द्रावतीयन्मन्योः मध्ये ज्योतिर्वनं मडत् ।
तत्र प्रभावती तीर्थं गौरीतीर्थं मडत्तरम् ॥
७८. तथा सारस्वतं तीर्थं वृषतीर्थं च पुण्यदम् ।
आर्द्रापगा सङ्गमे तु चन्द्रशालाभिते स्थले ॥
७९. मन्त्रेश्वरात् उत्तरतो मन्त्रतीर्थं मडत्तरम् ।
श्यामानद्याः परं राजन् तीरयोरुभयोरपि ॥
८०. ब्रह्माराण्यमिति ज्योतिर्मातं तीर्थानि शतशोऽत्र वै ।
दुर्गातीर्थं समारण्यं यावत् कन्धरभूधरम् ॥
८१. कथितायेव तीर्थानि श्रुणु राजन् ततः परम् ।
ताम्रायाःपश्चिमे तीरे यागतीर्थमितीरितम् ॥
८२. किञ्चित् उत्तरतः तस्मात् रुद्राण्यं तीर्थमुत्तमम् ।
क्षिप्रपुष्पवतीतीर्थमुत्तरेण तदन्तिके ॥
८३. ततोऽर्धकोशतो राजन् आर्षतीर्थं प्रशस्यते ।
तस्मात् तु दक्षिणे तीरे श्यामाशङ्गात् च पूर्वतः ॥
८४. ब्रह्माराण्ये यतुःस्थानमग्नितीर्थमुदाहृतम् ।
अेषा ब्रह्मवने ताम्रा कोशार्धं पूर्ववाङ्निनी ॥
८५. उत्तराभिमुष्पी कोशत्रितयं च ततः परम् ।
पुनः कोशात्रयं पूर्ववाङ्निनी ब्रह्मकानने ॥

८६. अेतावत् परमं क्षेत्रं तीरयोरुत्तरयोरपि ।
मलातीर्थं विना राजन् दृश्यते न पदान्तरम् ॥
८७. धर्धरात् अग्निदिग्भागे ताम्रायाः पूर्वरोदसि ।
स्मृति तीर्थमित्युक्तं ताम्रायाः पूर्व रोदसि ॥
८८. भुजङ्गमोक्षार्णं तीर्थं तीर्थं सूचीनुषं ततः ।
सिंहतीर्थं डेतुतीर्थं उषातीर्थं उलाननम् ॥
८९. ततोयुत्तरतीर्थं तु रामतीर्थं प्रशस्यते ।
ऋषितीर्थं पादतीर्थं तीर्थं पापविमोचनम् ॥
९०. अतः परं प्रवक्ष्यामि ब्रह्मरण्यात् महीपते ।
तत् क्षेत्रादिपरं राजन् नाम्ना भिन्नरथं वनम् ॥
९१. तीरे य दक्षिणे यस्याः पक्षितीर्थं प्रशस्यते ।
अश्रुतीर्थं डासतीर्थं संसृलाप्यं ततः परम् ॥
९२. तथैवोत्तरतीरे य नदीस्तम्भनमुच्यते ।
पूजापत्तनमित्युक्तं तदग्रे दुरितापडम् ॥
९३. मडालोहितसंसर्गात् श्यामातीर्थं प्रशस्यते ।
ततो विष्णुवनं नाम यत्र चित्रा मडानदी ॥
९४. सैषा मलयनन्दिन्याः सङ्गता पापहारिणी ।
नद्याः उत्तरे तीरे षट्कोशायामविस्तृते ॥
९५. गोतीर्थं विष्णुतीर्थं य कुशस्तम्भायितं तथा ।
मृत्युञ्जयं नाम तीर्थं तीर्थं वै तैत्तरीयकम् ॥
९६. राजसूयाभितं तीर्थं सप्तमं चन्द्रिकावृतम् ।
तस्यैव दक्षिणे तीरे सप्तर्षीणां मडाल्मनाम् ॥
९७. तीर्थानि सप्तक्षेत्रेषु कुरङ्गः तीर्थमुच्यते ।
बृहद्रनात् अथ क्षेत्रं माण्डिभं नाम नामतः ॥
९८. तत्र तीर्थानि पुण्यानि शतशोऽथ सप्तशः ।
तस्यवोत्तरतीरे तु श्रीमतं चन्दनकानने ॥
९९. श्रीवैकुण्ठाभितं तीर्थं समीपे शारथाभितम् ।
तस्मात् दक्षिणतः किञ्चित् स्मरालाप्यं प्रयक्षते ॥

१००. मडाकुसुमवृष्टिश्च तथैव शतबुद्धुदम् ।
तदस्तु पूर्वदिग्भागे मायारण्यं प्रयक्षते ॥
१०१. त्रावाभ्यं कुरुतो यस्मात् नाम्ना त्रवाङ्कुरं पुनः ।
कान्तीश्वराभितं तीर्थं कैवल्यं च नियम्यते ॥
१०२. तस्यास्तु दक्षिणे तीरे श्रीरमानगरं मडत् ।
शिञ्ज्याऽपेण यत्रास्ते विनिद्रो भुजगेस्वरः ॥
१०३. प्राप्तसाऽप्यसौभाग्यः यतुर्बाहुः भगेश्वरः ।
न मुञ्चति शुभं क्षेत्रं हरिसेवनलालसः ॥
१०४. यत्र सिद्धभगा नित्यमुच्यरन्ति मडामनुम् ।
यत्र स्थितानां मर्त्यानामन्ते हरिपदं ध्रुवम् ॥
१०५. जपन्ति रुद्राः तत्रैव हरिरित्यक्षरद्वयम् ।
यत्र दैवपरित्यागं कर्मत्यागमुदाहृतम् ॥
१०६. रमां रमयता नित्यं हरिणापि न मुच्यते ।
तस्य क्षेत्रस्य माहात्म्यं हरिर्वेत्ति न चापरे ॥
१०७. तत्र तीर्थं प्रवक्ष्यामि गदतः शृणु मे विभो ।
भोगितीर्थं पद्मतीर्थं यङ्कतीर्थमनन्तरम् ॥
१०८. शङ्भराज्जाभितं तीर्थं धर्मतीर्थमनन्तरम् ।
भेषलाभ्यं मडत् तीर्थं ततः पञ्चायुधं मडत् ॥
१०९. शतरुद्रीयं तीर्थं वेणुतीर्थमनन्तरम् ।
उक्तान्धेतानि तीर्थानि श्रीपुरे प्रथितानि तु ॥
११०. निधितीर्थं कालतीर्थं दिवा/निशातीर्थमनन्तरम् ।
श्रुतितीर्थं कलातीर्थं यत्र साक्षात् हरिस्स्वयम् ॥
१११. ततो मङ्गलतीर्थं च पितृतीर्थमनन्तरम् ।
तदत्रे व्याघ्रतीर्थं स्यात् ततः सोमवनं मडत् ॥
११२. वास्तुतीर्थं सोमतीर्थं यद्विडकातीर्थमग्रतः ।
वल्लीतीर्थं उर्षतीर्थं गौरीतीर्थमनन्तरम् ॥
११३. शम्भुनारायणं तीर्थं शङ्भराज्जाभितं तथा ।

- अेतानि सोमारण्ये तु प्रथितानि मलीतले ॥
 ११४. नद्याः तयोः उत्तरे तीरे गुडानावास्थदर्शने ।
 बहुभिन्दुदरं तीर्थं त्रयीतीर्थं समन्ततः ॥
 ११५. मुक्तिमुद्राभितं तीर्थं ज्ञानतीर्थमतः परम् ।
 तथा पुनर्नवं तीर्थं तत्समीपे मदावलम् ॥
 ११६. तथाप्यगस्त्यतीर्थं च तीर्थं भैरवसंज्ञकम् ।
 तदस्तु सङ्गमं तीर्थं तत् त्रिधा परिकीर्तितम् ॥
 ११७. गायत्रं यापि सावित्रं सारस्वतमतः परम् ।
 अेतानि पुण्यतीर्थानि प्रोक्तानि तव भूपते ॥
 ११८. ओषां दर्शनमात्रेण मलाप्रतङ्गवं भवेत् ।
 अेतानि अधुना राजन् संक्षेपात् परिकीर्तितम् ॥
 ११९. अनुक्तान्यपि तीर्थानि शतशोऽथ सदस्रशः ।
 तथापि तेषु च स्थानां तीर्थानां राजसत्तम ।
 माहात्म्यं संप्रवक्ष्यामि श्रुणु राजन् यथातथम् ॥
 षति द्वाविंशः सर्गः । Pro Total = 1554 + 119 = 1673.

त्रयोविंशः सर्गः

- श्येनोपाध्यानम् ।
 १. राजन् मलयजातायाः तीर्योरुभयोरपि ।
 अपि गोष्पदमात्रं वा न हि तीर्थं विना स्थलम् ॥
 २. पदे पदे तीर्थमथी ताम्रपर्णी सखिद्वरा ।
 देवैश्च ऋषिभिस्सिद्धैः शम्भुविश्वम्भरादिभिः ॥
 ३. उपास्थामाना माहात्म्यात् तटिनीतटसंस्थितैः ।
 नैव मुञ्चन्ति तटिनीमपि ब्रह्मपुरोगमाः ॥
 ४. काङ्क्षन्तः सिद्धिमतुलां मलतीं मलयात्मजम् ।
 उक्तेषु अेतेषु तीर्थेषु ब्रह्मभूतेषु भूपते ॥
 ५. ओकैकसेवामात्रेण मुक्तिं याताः सदस्रशः ।

- अपि डीटपतङ्गाधाः तरुगुल्मादयः परे ॥
६. सिद्धिं परामनुप्राप्य लुक्तान् भोगान् यथेप्सितान् ।
तदन्ते मुक्तिमापन्नाः किं पुनर्भुञ्जा लुवि ॥
७. प्लवमानं लवाम्भोधौ ज्वलश्रयमानं जनम् ।
समालोक्य मडादेवी प्रार्थिता परमात्मना ॥
८. करुणासान्द्रदृष्टया शिवैककलया पुरा ।
तीर्थरूपं समादाय वर्धते मलयारवात् ॥
९. तस्मात् अत्रैव देवाः य आत्मज्ञाः स्मृतयस्तथा ।
कतवो मन्त्रतन्त्राभ्याः नित्यमत्र वसन्ति हि ॥
१०. नैव पातकसङ्घातैः बाध्यन्ते तीरयोर्जनाः ।
अेषु पुण्यतमेष्वस्थाः मयोक्तेषु मडामते ॥
११. प्रसिद्धानि विशेषेण निबोधत नराधिप ।
शावातीर्थं दीपतीर्थं गङ्गेन्द्रवरदालयम् ॥
१२. पुटार्जुनपुरस्थानं मडादुर्गालयं तथा ।
मणिग्रीवपुरं चैव चैव सोमराजविमोक्षणम् ॥
१३. व्यासाश्रमं रोमशाप्यं मडाज्योतिर्वनं तथा ।
छायातीर्थं मन्त्रतीर्थमग्निवायुं यतुष्टयम् ॥
१४. अजमवृद्धपुरं नाम तीर्थं विष्णुवनं तथा ।
वैकुण्ठं श्रीपुरं स्थानं सोमाराण्यसङ्गमम् ॥
१५. अेतानि भलु मुष्यानि पुराणे पठितान्यपि ।
आत्मज्ञा एव मर्त्येषु कपिला एव धेनुषु ॥
१६. यथोपनिषदः श्रेष्ठाः वेदेषु मनुजाधिप ।
विंशत्येतानि मुष्यानि तथा तीर्थेष्वमीषु य ॥
१७. सर्वोत्कृष्टा ताम्रपर्णी शिवाद्यैरपिपूजिता ।
अनेककोटि तीर्थानां अजमाण्डोदरवर्तिनाम् ।
सैषा स्यात् अधिदेवता ॥
१८. कतूनामपि मन्त्राणां कोटिः स्यात् जगतीतले ।
मडापात्कडोटीनामन्येषामपि लूपते ॥

१८. अवस्थानस्थलमिदं प्राहुः तीरयुगं तथा ।
अपायमापदामम्भः तमसामंशुमानिव ॥
२०. नीडारमिव पद्मानां अनीतिः यशसामिव ।
ताम्रपर्णीतटद्वन्द्वं पापानामपनोदने । (अघानामपमार्गणम्)
२१. नैवोपायान्तरं किञ्चित् अत्र ब्रह्माण्डगह्वरे ।
प्राणायामात् पञ्चगव्यात् सुषुम्नानुप्रवेशनात् ॥
२२. प्राजापत्यात् भगोः पादात् उव्ववाडानुवेशनात् ।
यत्कलं लभ्यते पुंसां तदत्र स्नानतो भवेत् ॥
२३. अत्रेतिहासं परमं पुरा गीतं महर्षिणा ।
श्रुशु राजन् यथावृत्तं वक्तुमाश्चर्यसंयुतम् ॥
२४. पुरा कृतयुगे कश्चित् विषये पाण्ड्यभूभृतः ।
निवसन् शिशुपारण्ये कण्टको नाम लुब्धकः ॥
२५. कुटुम्बभारं धत्ते मांसेनारुडरुर्नयन् ।
स कदाचित् धनुष्पाणिः शरी पाशाट्टियन्त्रवान् ।
मृगया रसिको भूत्वा ययारारण्यवीथिकाम् ॥
२६. परितः पाशयन्त्राणि विस्तारयति वागुराम् ।
भ्रामयित्वा पक्षिकुलान् करुणं मृगयूथिकाम् ॥
२७. आत्मानं गोपयन् वृक्षकोटरे कुटिलाशयः ।
प्रत्ययाय विडङ्गानां मधुरं समगायत ॥
२८. व्याधे व्यवस्थिते तावत् श्रेवमुत्भरिउताशये ।
तरुस्कन्धात् अवप्लुत्य कपोतमिथुनद्वयम् ॥
२९. पपात वागुरायन्त्रे लोकमाशामुभे यथा ।
संलृष्टलृष्टयो दृष्ट्वा पतितान् तु पतत्रिणः ॥
३०. गृहीत्वा तान् पेटिकायां बद्ध्वा दृढतरं परम् ।
स्वपुत्ररुदस्ते विन्यस्य प्रशमन् अगमत् पुनः ॥
३१. अपयाते तु पितरि स पुलिन्दात्मसम्भवः ।
क्वापि मूले तरोः स्थित्वा जन्तुग्रहणतत्परः ॥

३२. यकार यन्त्रमतुलं यावत् बुद्धिबलोदयम् ।
तावत् अन्तरमासाध्य श्येनो मानोन्नतोऽम्भरात् ॥
३३. अल्पेत्य पेडिकाभाशु स्वया यञ्चोञ्जहार य ।
उपर्युपरि यारण्यात् उत्पतन् व्योमवर्त्मना ॥
३४. सुदूरमतिवेगेन सन्निनाय पक्षिराट् ।
दृश्यादृश्याध्वना व्योम्नि वलमाने विडङ्गमे ॥
३५. यएऽवातः समभवत् वात्यायुधविभीषणः ।
तरवोन्मूलिता भूरि शाभा गगनतोऽपतन् ॥
३६. क्वचित् य धूलिवर्षेण क्वचित् पाषाणवृष्टिभिः ।
मृता नष्टा विडङ्गाश्च निपेतुः शतकोटयः ॥
३७. धूर्त्मानो विडङ्गोऽयं वातेन विवशीकृतः ।
पपात तोये ताम्रायाः पूर्वपुण्यकृतात् ॥
३८. उपशान्ते यएऽवाते कश्चित् द्विजवटुः पटुः ।
धतस्ततः परिक्रम्य दृष्ट्वा तामपि पोतकाम् ॥
३९. प्रसन्नो मे शिव धति जग्राह धनशकुया ।
छित्वा पाशादिकं सर्वं विकटव्यावलोकिते ॥
४०. तत्पक्षिमिथुनद्रङ्गं उत्पपात तथाम्भरे ।
उत्कान्ते य द्विजसुते स्मयमाने पुनःपुनः ॥
४१. पक्षिणो वृक्षमारुह्य निवसन्तोऽतिमात्रकम् ।
परस्परं समालोक्य रुरुदुः सुस्वरं भृशम् ॥
४२. सोऽपि श्येनः समुत्तीर्य तीरमासाद्य कुत्रचित् ।
पक्षान् उद्धूय तुण्डेन कण्डूयाङ्गानि कृत्स्नशः ॥
४३. उच्चैरुन्नम्य मूर्धानं दीर्घीकृत्य शिरोधराम् ।
दिवि गत्वा तथा तत्र तरुस्कन्धमुपारुहत् ॥
४४. पारावतकुलं दृष्ट्वा वेपमानं ससाध्वसाम् ।
निर्मुक्तवैरः करुणमुपसृत्य तदन्तिके ॥
४५. पक्षाभ्यां परिभृज्यैतान् आश्लिष्टः तैरपि स्वयम् ।
सहसा कन्दमानः तु रुरोद भृशदुःषितः ।

- तदन्तिके तु पक्षाभ्यां वीजयन् तैरपि स्वयम् ॥
४६. धत्यन्योन्य संश्लिष्टश्येनपारावतावलिः ।
व्याजडार द्विजसुतः विस्मितान्तरमानसः । कस्त्वं श्येन
मलाभागे के यूयं च कपोतकाः ॥
४७. कथं वा जातिवैरत्वे सौडार्दं परिवर्तते ।
उेतुना केन सञ्जातं मलाशोकस्यकारणम् ॥
४८. कथयन्तु यथातत्त्वं वक्तव्यं यदि मे भगाः ।
धति पृष्टः तथा तेन श्येनो वचनमब्रवीत् ॥
४९. श्रुणु ब्रह्मन् प्रवक्ष्यामि कर्मणः इलमिदृशम् ।
पुरा काम्भोजविषये नगरी दर्शना ॥
५०. रत्नाकरीति विख्याता विशित्रभवनोज्ज्वला ।
मणिमालावृता रम्या सर्वतो योजनायता ॥
५१. मलापरिधसंवीता सुविभक्तमलापथा ।
प्रासादशतसम्प्राता सुप्रसन्न जलाशया ॥
५२. उद्यानबहुलानन्दा नवमाणिख्यगोपुरा ।
मलाजनसमाकीर्णा पताकाध्यजमालिनी ॥
५३. परिघोष्णावृतेनैषा नवकाञ्चीव भासते ।
विशाला बहुविस्तारा अयोध्यापरिपन्थिभिः ॥
५४. श्वेवमभ्युदयाकारां नगरीं परिपालयन् ।
राजा रविङ्गुलोत्पन्नो नाम्ना विकान्तकेसरी ॥
५५. शूरो युवा धर्मपरः शान्तः समरकौतुकी ।
गुरुसेवी भक्तिपरो यज्वा भोक्ता ध्यानधिः ॥
५६. नित्यमभ्यर्थयन् विप्रान् गुडुन् देवान् पितृन् तथा ।
तस्मिन् शासति भूपाले धर्मः सन्धुक्षितो जनैः ॥
५७. युगपत् निदधे भूमौ चरणानां यतुष्टयम् ।
द्राज्ये नित्यसान्निध्यं अकुर्वन् उव्यभाग्निः ॥
५८. अयं भूतस्य राजर्षेः कालेन मलिषी तथा ।
असूत तनयद्वन्द्वं कालिकेवाजनि द्वयम् ॥

५९. ववृधाते सुतौ भालौ पोषितौ द्विजसम्मतौ ।
जातकर्मादिकं सर्वं पिता यङ्के स्वपुत्रयोः ॥
६०. वैजयन्तं जयन्तं च नाम्ना तौ विदधे पुनः ।
कृतयौलोपनयनौ वेदवेदाङ्गपारगौ ॥
६१. धनुर्वेदमधीयात्रे ज्ञात्वा कामकलामपि ।
रूपयौवनसम्पन्नौ यङ्कतुः उर्ष्वं पितुः ॥
६२. ततो मगधराजस्य रुपेणाप्रतिभे सुते ।
अनङ्गमञ्जरीं नाम्ना परामिन्दुपताङिनीम् ॥
६३. भ्रातरावुपयेभे ते कमेण गुरुशासनात् ।
अनङ्गमञ्जरीं लब्ध्वा वैजयन्तो मुदान्वितः ॥
६४. रेभे रतिमिवासाध कामराजो विलासिनीम् ।
जयन्तं पतिमासाध धनद्वेन्दुपताङिनी ॥
६५. संप्राप परमं सौभ्यं पौलोमीव शतकृतुम् ।
पितर्युपरते पुत्रौ प्राप्य राजयमभाङ्कम् ॥
६६. बुभुजाते मदाविष्टौ भोगान् च विविधान् ततः ।
श्रेवं निवसतोः भ्रमन् स्निग्धयोः दैवयोगतः ॥
६७. विषमा समभूत् काममनीषा युगपत् तयोः ।
अनुजस्य प्रियां ज्येष्ठः तत्प्रियामनुजस्तथा ॥
६८. काङ्क्षन्तौ चिन्तयाविष्टौ अभूतां यत्नमास्थितौ ।
तावत् वसुगणस्यासीत् ऋषेः पुत्रो युगन्धरः ॥
६९. धर्मज्ञोऽपि युवा दैवयोगात् कापालिको भ्रमन् ।
धुटिकासिद्धिमासाध वश्याकर्षणान्त्रवित् ॥
७०. परीत्य विविधान् देशान् पूज्यमानश्च कामिभिः ।
कमात् रत्नाकरीं प्राप कौतूहलदिदृक्षया ॥
७१. असंयुक्तान् योजयानः संयुक्तान् च वियोजयन् ।
कलिं स्निग्धेषु कुर्वाणः स्नेहमुत्पादयन् पुनः ॥
७२. धन्द्रजालमुभाविधाः दर्शयन् कौतुकावलाः ।

१. ०त्थं वसन्तं स्वपुरे वैजयन्तो विमृश्य सः ॥
 १३. अेकान्ते समुपागम्य सन्तोष्य विविधैर्धनैः ।
 प्राडा वाया सविनयं पादयोः प्रणिपत्य च ॥
 १४. भगवन् योगिनां वर्यं शिष्यरक्षामणे गुरो ।
 प्रणतं पादकमले भृत्यं मां त्रातुमर्हसि ॥
 १५. चिन्ताशोकार्णवि धीरे प्लवमानमविश्रमम् ।
 त्राडि त्राडि गतिर्भूयात् त्वत्वागियमनुग्रहात् ॥
 १६. ०ति तेन मडीपेन यायमानः स योगवित् ।
 युगन्धरः सगम्भीरमिदं वचनमब्रवीत् ॥
 १७. युगन्धरः -
 चिन्तयालं मडाराज स्वस्तो भवितुमर्हसि ।
 किं ते व्यवसितं स्वान्ते का वा ते य परिश्रमा ॥
 १८. अपकर्षामि ते तापमाशा क्लवती भवेत् ।
 कामं ते पूरयिष्यामि यद्वि त्रैलोक्यदुर्लभान् ॥
 १९. अवियारेण वक्तव्यमधैव भलु काङ्क्षितम् ।
 स अेवं सिद्धवर्येण ससान्त्वमनुशासितः ॥
 २०. भूयः समादधे ब्रह्मन् वचनं स नरेश्वरः ।
 चिन्तामणिमिवासाध त्वां सचैतन्यविग्रहम् ॥
 २१. लब्धकामो भविष्यामि नात्र कार्या विचारणा ।
 विज्ञाप्यमत्र श्रोतव्यं सानुग्रहमिदं मम ॥
 २२. भ्रातृपत्नी पुरास्माकं मनसा संवृता किल ।
 तदर्थे वञ्चितः तत्राप्याडरिष्ये यथा मुने ॥
 २३. नारीमतल्लिकामेनां चिन्तयानोऽडमन्वडम् ।
 न लभे शर्म सौष्यं वा दावदग्ध षव दुःखः ॥
 २४. मालेयं अङ्गारमिव दडति मां सूचिकोपमम् ।
 शय्यामसनिमाशङ्के डालालमिवाशनम् ॥
 २५. आतटडुलताश्लेषशून्यं भाति जगत्त्रयम् ।
 यावात् तव प्रसादेन लष्ये परमनिर्वृतिम् ॥

८७. तथैवाभ्युद्यं मन्ये जन्म येदं मयार्जितम् ।
 अङ्गुना किं प्रलापेन श्रुणु मे तापगौरवम् ।
८८. त्वत्प्रसादमनासाधे नाहं श्रुवितुमुत्सहे ।
 एत्युक्त्वा पादयोस्तस्य पपात विरडातुरः ॥
८९. एत्थं मोहान्धतामिस्रसागरोर्मिपरिप्लुतम् ।
 दृष्ट्वा युगन्धरो योगी सानुकम्पेन येतसा ॥
९०. राजानं तं समाश्रास्य भूयो वचनमब्रवीत् ।
 युगन्धरः -
 अनभिज्ञातमन्यैस्तु स्वमनोरथमवासवान् ॥
९१. तापेनालं मडाराज साधधिष्णामिते प्रियम् ।
 एत्युक्त्वा वश्यकरिणीं तथाप्याकर्षणीमपि ॥
९२. प्रादात् तस्मै तु घुटिकां नानाविधविनोदिनीम् ।
 वैजयन्तो ततो लब्ध्वा स्वमनोरथसाधनम् ॥
९३. अन्यैरप्यनभिज्ञातमासाधे भवनं निजम् ।
 अथैव विदधे कृत्यं संप्राप्य य मनोरथम् ॥
९४. जयन्तोऽपि द्विजश्रेष्ठात् तं प्राप स्वमनोरथम् ।
 अनभिज्ञातमन्यैस्तु स्वमनोरथमवासवान् ॥
९५. एत्थं कामातुरावेतौ शक्या कापालिकस्य तु ।
 स्वयोः स्त्रियौ परिवृत्य आस्तां संदृष्टमानसौ ॥
९६. तयोः पुरोहितः कश्चित् उद्दालक इति श्रुतः ।
 अर्थैकलुब्धको भूत्वा तच्चित्ताराधकः स्वयम् ॥
९७. कुर्वन् तदुपधां भूरि धर्मज्ञोऽपि द्विजधमः ।
 निनाय कालं अङ्गुलं राजपापस्य भाजनम् ॥
९८. अेवं राजाधमौ पापौ भ्रातृपत्नीपरिग्रहौ ।
 विभक्तौ राजमार्गाणां नारीविषयलम्पटौ ॥
९९. धनलुब्धौ मदाविष्टौ हिंसन्तौ सकलाः प्रजाः ।
 कापालिकेभ्य धूर्तेभ्यः सञ्जातपापपुञ्जकौ ॥

१००. अबूतामङ्गनासक्तौ कुलायारविवर्जितौ ।
 एवं निवसतोर्भात्रोः शत्रुभिः बलवत्तरैः ॥
१०१. पुरं ग्रामादिकं राज्यं लृतं सबलवाहनम् ।
 भ्रष्टराज्यौ निर्धनिनौ स्त्रीभ्यां साकं पुरोधसा ॥
१०२. नगरात् अपयाताः ते अरण्यानीं गताः तथा ।
 सख्यं गिरिमुपागम्य कस्मिंश्चित् तरुकोटरे ॥
१०३. अनभिज्ञातमरिभिः अत्यूषुः ते भयातुराः ।
 अेतस्मिन्नन्तरे भ्रष्टमन् स कापालिः युगन्धरः ॥
१०४. भ्रष्टराज्याविमौ श्रुत्वा तावन्विष्य ययौ द्रुतम् ।
 ततस्ततः समन्विष्य सख्यमासाद्य पर्वतम् ॥
१०५. ददर्श परमुद्दिग्रीं भ्रातरु दीनमानसौ ।
 तं दृष्ट्वा सडसोत्थाय नेमतुः लृष्टमानसौ ॥
१०६. तौ तदरण्ये मिलितौ तत्पुरोधः य दीनधीः ।
 तमेव शरणं प्रापुः क्षुत्पिपासाश्रमातुराः ॥
१०७. अेतान् सुदुःभितान् दृष्ट्वा स तु कापालिकः कृती ।
 सान्वयानो मुडुर्वाया योगक्षेममकल्पयत् ॥
१०८. एत्थं द्विजश्च नरपालसुतावुभौ य
 कापालिकश्च विषयैकपरा विमूढाः ।
 पर्याङ्कमात् रतिमवाप्य नृपालपुत्र्योः आसन्
 वनेऽपि सुभितः प्रमदानुवासात् ॥
- एति त्रयोविंशः सर्गः । Pro.Total = 1673 + 108 = 1781.

अतुर्विंशोऽध्यायः

अग्नीश्वरेण लिभितं श्येनोपाख्यानम् ।

१. वीरसेनः -

कथेयं जगदानन्दजननी यन्दिङ्गोपमा ।

भ्रष्टमन् तव मुष्णाम्भोजात् उद्विष्टां मलयात् एव ॥

२. कथं तिरश्चां वात्सल्यमन्योन्यं संप्रवर्तितम् ।

परं स्नेहं तथा यङ्के श्येनः तत्र ध्यानिधे ॥

३. शङ्खः -

आकर्ण्य मळाराजकथामेनां पुरातनीम् ।
वर्णयामि समाप्यतं पक्षिणा द्विजसूनवे ॥

४. कथामेतावतीं कर्णविषयीकृत्य विस्मितः ।
स विप्रसुनुर्भूयोऽपि वयनं येदं यादधे ॥

५. द्विजकुमारः -

पक्षिराज मळाबुद्धे त्रिकावज्ञानवारिधे ।
नाभ्येति भवतो बुद्ध्या समतामपि गीष्पतिः ॥

६. शुद्धवर्णतया वायो व्यज्यते द्विजमुप्यता ।
रसमार्दवगाभ्मीर्यवर्णवलङ्कारभूषिता ॥

७. विभाति वागियं शुद्धा तवैव तरुणी यथा ।
मळाभाग्यवशब्धेया मनीषा द्विजपुङ्गव ॥

८. नान्यत्र रमते चित्तं अनुरक्ता सती यथा ।
भूयोऽपि श्रोतुमिच्छामि कल्जामेनां पुरातनीम् ॥

९. सख्याद्रि गिरिं प्राप्य सस्त्रीकौ राजनन्दनौ ।
किञ्चकतुर्वञ्चकिनौ युक्तदृष्टपुरोहितौ ॥

१०. प्राप्य कापालिकं बन्धुं तदशेषं तु वर्णयताम् ।
श्येनः -

श्रुणु ब्रह्मन् प्रवक्ष्यामि यत्कृतं पूर्वजन्मनि ॥

११. राजभोगपरिभ्रष्टोवैजयन्तः सडानुजः ।
वन्यमूले कृलाडारः परिवृत्यतस्ततः ॥

१२. प्रियादर्शनसौभाग्यसुधामात्रेण जिवितः ।
प्राप्य कापालिकं दैवात् आश्रयस्तः तमिदं जगौ ॥

१३. वैजयन्तः -

भगवन् करुणामूर्ते भक्ताभीष्ट सुरद्रुम ।
मद्रक्षणाय देवेन दर्शितोऽनि ध्यानिधिः ॥

१४. दुःष्पातपानुतमस्य छायादस्त्वं सुरद्रुमः ।

- कुत आयासि भगवन् केन वासि प्रबोधितः ॥
१५. अहो दयात्र य मुने विद्वलेषु जनेष्वपि ।
लोकोपकारशीलानां प्रवृत्तिस्तु भवादृशाम् ॥
१६. न भिभेमि न भिन्नोऽस्मिन्नैव भ्रान्तोऽस्मि सर्वतः ।
तवागमनसौभाग्यसंप्राप्तया करुणानिधे ॥
१७. एत्थं भ्रमन्मुहुर्वाया परितो बाष्पलोचनः ।
पतित्वा पादयोस्तस्य प्रणम्य तमवोचत ॥
१८. तं भुजाभ्यामवस्थाप्य परिमृजयास्यलोचने ।
स्मितपूर्वमुवायेदं कापालिकमतानुगः ॥
१९. कापालिकः -वत्स मा शोकमोडाभ्यां धैर्यमालम्ब्य सत्वरम् ।
विजडीछि भयं तीव्रं सन्तापं मुञ्च्य मानसम् ॥
२०. अवस्थितसुहृत्स्मिन् त्वया कालो वनक्षमः ।
यावज्ज्वलं विधास्यामि साहाय्यं सौभ्यडेतवे ॥
२१. काश्चित् अस्ति मडाविधा अशिवर्गवशङ्करी ।
तयाहं पालयिष्यामि मा विचारोऽस्तु मामकैः ॥
२२. एतः परं छडास्माभिः गन्तव्यो मलयारवः ।
तत्र प्रवर्तिता मडापुण्या मुनिना कुम्भजन्मना ॥
२३. ताम्रपर्णीति विख्याता सर्वतीर्थनिशेविता ।
भुक्तिदा मुक्तिदा नृणां स्नानदानानुवर्तनैः ॥
२४. यत्र पाटवराटीषु मल्लिकावेल्लितासु य ।
रमन्ते रमणोपेताः स्वैरं सुरसुमध्यमाः ॥
२५. ताम्रपर्णी सुधासारा विविधासारविभ्रमा ।
माकन्दस्कन्धविडरन् कोडिलापापयारुषु ॥
२६. यत्र सानुषु सानन्दं गायन्ति जलु डिन्नराः ।
मकरन्दप्रवर्षेण नित्यदुर्दिनशङ्कया ॥
२७. पुलिन्दशबरीवर्गैः आमुक्तमण्डिकर्बुरम् ।
अद्रिराजमुपासन्ते मन्दं गन्धवलाः पुनः ॥

२८. नित्यपुष्पकृलिनो वृक्षा नैव मुञ्चन्ति तत्र तु ।
अकालकृलिनो वृक्षाः नित्यपुष्पाः मधुस्वराः ॥
२९. षड्मुख्यायवृते गुल्मे निषादिन्यः यरन्ति हि ।
ताम्रायाः मलयनन्दिन्याः स्रोतोभागे ततस्ततः ॥
३०. जनाः विन्दन्ति रत्नानि नानारुपाणि भूरिशः ।
द्रोणमात्रप्रमाणानि मधूनि प्रतिभूरुडम् ॥
३१. यल्लतासदनस्थानात् नैराशयं मणिभूमिके ।
अपरे माधवीं भूरि मधुधारां घनाटवीम् ॥
३२. वयं तु सर्वशास्त्रज्ञा परिशीलितभूरिति ।
विना मलयसौभाग्यं स्तोतुमन्यं कथं क्षमम् ॥
३३. त्रैलोक्यभाग्यपूर्णास्य मलयस्य कुतस्स्वयम् ।
सारवित् सर्वलोकस्य लोपामुद्रापतिर्मुनिः ॥
३४. नैव मुञ्चन्ति गन्धाद्रिकटकं पावनं मडत् ।
अथ सुभार्थिभिः मर्त्यैः उपास्योऽयं महीधरः ॥
३५. षट्थमाश्रास्य कापाली भ्रातरु नृपनन्दनौ ।
सभ्रातृभ्यां सभार्याभ्यां ब्राह्मणेन पुरोधसा ॥
३६. सल निष्कम्य सल्यार्द्रैः मलयं प्रत्यपद्यत ।
सर्वतः शोभमानं य सानन्दमिव योगिनाम् ॥
३७. शारदाभ्रसमाकारैः शिभरैः साधुसेवितैः ।
उल्लिखन्तमिवाकाशं नानाधातुविचित्रितम् ॥
३८. अविच्छिन्नैः डारवर्णैः निर्जरैः समलङ्कृतम् ।
केरनारङ्गपाटीरपाटलाङ्गुलदाडिमैः ॥
३९. मालूरामलकैलैश्च कुन्दमन्दारतिन्दुकैः ।
तमालकलिवानीरनागकेसरयम्पकैः ॥
४०. मधुमाकन्दकुङ्कुलिक्कुलासनसायकैः ।
माधवीबन्धुबन्धूकरम्बेन्द्राणीन्द्रपादपैः ॥
४१. पुष्पितैरपरैर्वृक्षैः कृलितैः पल्लवोज्ज्वलैः ।
अलङ्कृतं मडावृक्षैः अन्यैरप्यल्लोपमम् ॥

४२. वसन्तस्यापि वसन्तः मण्डोदयतरो गुरुः ।
ग्रीष्मस्याप्युषरातो योगी मलागरलवाङ्मिनी ॥
४३. मकरन्दकण्ठीः भूरि वर्षतो मलयायलः ।
पुण्योदककरण्ठीः स्वच्छवापीभिः शरदागमः ॥
४४. नवनिर्जरिणीशीतमरुताडिमतुन्दिलः ।
शिशिरायन्दनाराण्ये सञ्चरत्गन्धवाङ्मिनी ॥
४५. समर्तु सुभसम्भन्ना समस्तजनसेविता ।
मलयो मालयामास बन्धून् एव समागतान् ॥
४६. तेऽपि तं गिरिमासाद्य कस्मिंश्चित् प्रौढगह्वरे ।
यङ्कुर्निवासमासन्नदीपूरादिसौष्ठवम् ॥
४७. तौ य दृष्ट्वा नृपसुतौ ते य राजकुमारिके ।
पुरोहितश्च कापाली ननन्दुः स्थलसौष्ठवात् ॥
४८. स्नात्वा तीर्थे मलापुण्ये ताम्रायाः परमाद्भुते ।
भुञ्जान वन्यमालारमूषुः तत्र यथासुभम् ॥
४९. अेवं निवसतां तेषां कापाली स युगन्धरः ।
सान्त्वयित्वा पुनर्वाक्यमुवाच नृपनन्दनौ ॥
५०. युगन्धरः -
श्रुण्वन्तु मे वयः पथ्यं सर्वेषां श्रुवनप्रदम् ।
रात्रौ नारीं समाहूय तस्याभावाद्य यक्षिणीम् ॥
५१. पूजयित्वा यथान्यायं तया कार्या रतिक्रिया ।
अेवमाचरतां यक्षी प्रत्यङ् वरदा सती ॥
५२. ददाति कनकं शुद्धं निष्कमात्रं न संशयः ।
एति भ्रुवति वै तस्मिन् सर्वे सन्तुष्टमानसाः ॥
५३. तथैवास्त्विति सम्भाष्य तुष्टुवुश्च पुनःपुनः ।
एत्थं संवर्तमानानामुत्थितानामुषस्यपि ॥
५४. लब्धमासीत् निष्कमात्रं तपनीयं मलाभते ।
ततः कमपि तत्रस्थं व्याधमाहूय भूपते ॥

- पप. वयनं प्राड कापाली सर्वान् आमन्त्र्य मन्त्रवित् ।
पुलिन्दवर्ष्य कार्येषु यतुरः प्रतिभाति मे ॥
- पक. अतोऽस्मासु सुहृत् भूत्वा सप्तमः सुभभाञ्जनः ।
यावज्जुवं निवसितुं त्वमर्हस्यप्रमादतः ॥
- पग. प्रत्यहं निष्मात्रेण जुवामः समभागतः ।
अडोरात्रस्य यैकस्य यावता परिवर्तये ॥
- पट. तावता निवनिष्केण वस्तुज्जतं सुवर्णतः ।
यत्र जुवनसामग्री यत्र सम्पूर्णाकाञ्चनम् ॥
- पट. दत्वा तस्य करे स्वर्णं तदादातुं त्वमर्हसि ।
दत्तमेतेन कनकमादाय स वनेचरः ॥
- क०. बाणशूकापिदानस्य शबरेन्द्रस्य कस्यचित् ।
प्रदाय काञ्चनं वायमिदमाल कृताञ्जलिः ॥
- क१. वनेचरः -
देवाकर्णाय विज्ञाप्यं स्वामिकार्यप्रयोजनम् ।
ममापि जुवनं तस्मादागतोऽस्मि तवान्तिकम् ॥
- क२. निष्मात्रं हेमभाण्डं दशवर्णादिकं भलु ।
कस्यचित् सिद्धनाथस्य देव्यडोरात्रभोजनम् ॥
- क३. अहं तु सप्तमः तस्य पुरुषः परिचारकः ।
यावता सुभिनस्ते तु मृष्टान्ना मृष्टभोगिनः ॥
- क४. तावद्धि देहि वस्तूनि ताण्डुलादीनि भूरिशः ।
धति दत्वा हेमभाण्डं समादाय पुलिन्दरात् ॥
- क५. तस्मै प्रादात् प्रादात् प्रलृष्टात्मा सम्भारान् सकृदादिकान् ।
मुद्गरसर्षपगोधूमशालिताण्डुलसंयुतान् ॥
- क६. कन्दमूलकूलोपेतान् मधुमाध्वीकपूर्वकान् ।
पूगनागकदल्यादीन् गन्धद्रव्यसमन्वितान् ॥
- क७. मलाभोगान् प्रदायैव प्रोवाच वयनं पुनः ।
बाणशूकः -
नित्यमेवं प्रदास्यामि यधानेतासि काञ्चनम् ॥

६८. नान्यत्र देयं कनकं सिद्धदत्तमिदं भवतु ।
 मामकोऽसि भवान् भृत्य तस्मात् आज्ञापयाम्यहम् ॥
६९. तव दास्यामि परममनर्थं पारितोषिकम् ।
 धृत्युक्त्वा प्रेषयित्वा तं तत्काल्यनमनुत्तमम् ॥
७०. रजस्ताम्रघटे क्षिप्त्वा स कोशभवने न्यधात् ।
 स भृत्योऽपि समादाय सम्भारान् अपि भाजनैः ॥
७१. कापालिकस्य पुरतः याथातथ्यं न्यवेदयत् ।
 तत् सर्वं समधा कृत्वा स संप्रीतो युगन्धरः ॥
७२. अंशमेकमदात्तस्मै सोऽपि लब्ध्वा गृहं ययौ ।
 अपरेद्युर्येत्यैनं योगिनं तमतन्द्रितः ॥
७३. तस्मात् काल्यनमादाय स दूतः तुष्टमानसः ।
 दत्त्वा पुलिन्दनाथाय तस्मात् सम्भारमात्मवान् ॥
७४. सोऽपि सर्वं समावेद्य वस्तुजातं प्रसन्नधीः ।
 तत् दत्तं काल्यनं भूयो घटे निक्षिप्तवान् प्रभुः ॥
७५. दूतानीतं विभज्यैकमंशं दत्त्वा व्यसर्जयत् ।
 युगन्धरः बहुविधैः मृष्टान्नैः धृतसम्प्लुतैः ॥
७६. भोजयित्वा स्वयं भुञ्जन् अवात्सीत् गिरिगह्वरे ।
 प्रातः स्नाताः ताम्रपर्ण्यां मालिन्यक्षयतेतवे ॥
७७. सालङ्काराः प्रतिदिनं स्रज्यन्तविभूषणैः ।
 लक्ष्यभोजयविशेषैश्च मांसमैत्रेयसंस्कृतैः ॥
७८. तर्पयन्तः स्वगात्राणि संदृष्टाश्चपरस्परम् ।
 उच्यन्तो ङासयन्तश्च गायन्तश्च कलनिस्स्वनम् ॥
७९. अनङ्गतन्त्रसारज्ञाः कीडन्तः प्रमदायुताः ।
 यन्तनद्रुमवाटीषु कदम्बविपिनेशु च ॥
८०. सरित्रोदस्सु रभ्येषु पुष्पितोद्यानभूमिषु ।
 गुडासु मणिदीप्तासु माधवीमण्डपेष्वपि ॥
८१. माध्वीपानमदाविष्टाः विजडुः तत्र तत्र ते ।
 धृत्यमज्जत्रयं तेषां निमिषार्धमिवाभवत् ॥

८२. सोऽपि राजा पुलिन्दानां आश्चर्याविष्टमानसः ।
कदाचित् कनकं सर्वं सल मन्त्रिभिः ॥
८३. घटमालोक्यामास धनलुब्धो निशामुषे ।
न ददर्श घटे तस्मिन् सञ्चितं नवकाञ्चनम् ॥
८४. कुतो गतमिदं सर्वं योरैरपिद्धृतं तु वा ।
पुत्रदाराभिः किन्तु वञ्चितोऽलमथापि वा ॥
८५. नीयन्ते वा मडालूतैः सञ्चितं किं न दृश्यते ।
मया विना न गन्तव्यमन्यैः कोशगृहं भलु ॥
८६. न वञ्चयन्ति मे दाराः नैव द्रुष्यन्ति मे सुताः ।
कुतो गतमिदं सर्वं किं न गृह्णामि दुर्दमम् ॥
८७. अथवा काञ्चनस्यापि किन्तु शक्तिः पलायने ।
सिद्धदत्तमिदं स्वर्णं सिद्धेनापिद्धृतं ध्रुवम् ॥
८८. अन्यथा मम गेहेऽस्मिन् कः समर्थः प्रवेशने ।
अप्रमादं हि रक्षन्ति परितो नगरं भटाः ॥
८९. अदृश्यदृश्यसञ्चाराः योगिनो हि न संशयः ।
तस्मात् विचारणीयं मे कार्यमस्ति मलत्तरम् ॥
९०. एति निश्चित्य मनसा वनेयरकुलेश्वरः ।
अन्धुरागतं भूयः भृत्यं कनकसंयुतम् ॥
९१. आडूय मानयित्वा तु रलस्याल विशाम्यते ।
भाणशूक -
अये वनयर कथं केन जिवसि कर्माणा ॥
९२. अविचार्य ममैव त्वं जिवस्यन्त्र सञ्चरन् ।
त्वत्तोऽन्यस्य सुदृढस्माकं नास्त्येव भुवनत्रये ॥
९३. त्वत् सलायात् बहुधनं लब्धमन्त्रं दुर्लभम् ।
एतः परं करिष्यामि प्रादान्यत्वे दुरावलम् ॥
९४. सिद्धः स तु मलायोगी क्व गतस्ते परिच्छदः ।
गूं प्रणौमि तंयेन विधिना स्पृष्टमायिना ॥

९५. सज्जनाश्रयतः सर्वे भवन्ति सुप्तिनो नृपाः ।
सत्सङ्गात् अेव जायन्ते सम्पदस्तु पदे पदे ॥
९६. सर्वं कथय मे भृत्य यथावृत्तं यथास्थिति ।
अपि देवसहायस्य काङ्क्षणीयो नृपश्रियः ॥
९७. राजानुकूलडीनस्य देवोऽपि न सुभप्रदः ।
देववत् गुरुवत् पश्यन् राजानं पर्युपासते ॥
९८. तस्थोभयत्र जायन्ते इवानि सुभतेतवे ।
अतस्त्वामनुशास्येऽहं तथा साहाय्यकृत्भवः ॥
९९. तं य तत्त्वसतिं शैव संप्रदर्शयि मा चिरम् ।
मत् प्रूतान्तं न वक्तव्यं तस्मै सिद्धाय योगिने ॥
१००. श्वः प्रातरत्र गन्तव्यं ततो वक्ष्यामि ते हितम् ।
दत्वोपकरणान्यस्मै यथापूर्वं स भूपतिः ॥
१०१. प्रेषयामास तं भृत्यं अनभिज्ञानमन्यतः ।
तत् दत्तं कनकं प्रास्य तत्र निक्षिप्य भाजने ॥
१०२. स्थाप्य संरक्षयामास यावदभ्युद्यं रवेः ।
व्युष्टायामथ रात्र्यां तु न ददर्श पुनर्घटे ॥
१०३. विस्मयाविष्टदृढयो लुब्धकानामनीश्वरः ।
स्वभटान् आनयामास बाणकार्मुकधारिणः ॥
१०४. सन्नद्धाः सर्वे अेवैते भर्तुराज्ञानुशासनम् ।
राजद्वारे समाववुः शतशोऽथ सहस्रशः ॥
१०५. यङ्क्यापधराः केचित् असिधेनुकधारिणः ।
अपरे शूलशक्त्यृष्टिभिर्घ्नित्वा लवरायुधाः ॥
१०६. शूराः समरसन्नद्धाः नीलकुञ्चितमूर्धजाः ।
आजग्मुर्भयसम्भ्रान्ताः मेघा एव घनागमे ॥
१०७. अेतस्मिन्नन्तरे दूतः समायातः सकाञ्चनः ।
तेन सार्धमसौ राजा सैन्येन मडतावृतः ॥
१०८. यत्र कापालिको दृष्टः तौ य राजेन्द्रनन्दनौ ।
स तमावृत्य तं देशं करे जग्राह तं शठम् ॥

१०८. तौ य राजसुतौ भीतौ सपत्नीकौ द्विजान्वितौ ।
निरुध्य तान् उवाचेऽं राजा कापालिकं वयः ॥
११०. योगीन्द्र सर्वशास्त्रज्ञ त्वां सेवितुमिडागतम् ।
मामवेळि दयामूर्ते समयित्ता भवादृशाः ॥
१११. अप्रयुक्तुद्भान्निमुष्यस्य शत्रुं प्रति मम प्रभो ।
अर्थसाधनयुक्तस्य भव भव्यकरो गुरुः ॥
११२. छत्युक्तवति वै तस्मिन् वनेयरकुलेश्वरे ।
धीरः प्रोवाच कापाली तं भूयः कैतवात्मकः ॥
११३. राजन् कुमेरा दास्यामि कोटिनिष्ठं न संशयः ।
पूरयिष्यामि ते गेळं मणिडाञ्चनभूषणैः ॥
११४. तत् वशोऽनर्थकं मत्वा सूक्ष्मबुद्ध्या पुलिन्दराट् ।
अद्यैव भलु दातव्यं कोटिनिष्ठमथापि वा ॥
११५. लब्धारोग्यस्य किं भूयः भैषज्यविधिना मुने ।
अनर्थकमधीयानो स्पष्टाक्षरपद्धतिम् ॥
११६. अप्रमाद्यं विनिश्चित्य मेधावी स महीपतिः ।
अऽगमादाय कोपेन कालरात्रसमप्रभम् ॥
११७. शिच्छेद तरसा तेषां शिरांसि गतयेतसाम् ।
तौ राजपुत्रान् विप्रं य दृशभार्ये युगन्धरम् ॥
११८. अेवं य वञ्च्यतां तेषां विश्वस्तेषु जनेष्वपि ।
निग्रहो नैव दोषाय व्याघ्राणामिव कानने ॥
११९. छत्युक्त्वा स पुलिन्देन स्वभटैः संवृतो ययौ ।
ते तु दुर्मतिमासाद्य स्वकृतेनैव कर्मणा ॥
१२०. अध्यमाना यमभटैः प्रापुः संयमनीपुरीम् ।
तुल्यदृष्टोपमाः सर्वे तुल्यदृष्टतकारिणः ॥
१२१. तुल्यकालता भूयः अन्नमुर्यमसन्निधौ ।
मलानदीतीर्थनिषेवणेन न यातनाभायभयानुविद्धाः ।
दृष्ट्वैव बाधामपि नारकाणां कालं मलान्तं भलु तत्र संस्थाः ॥

૧૨૨. યમાજ્ઞયા ભૂમિમનુપ્રવિષ્ટાઃ તિર્યક્ત્વભાવેડપિ પુનસ્સમેતાઃ
 પુણ્યોદકસ્પર્શનભાગ્યલાભાત્ ત્રિકાલવિજ્ઞાનમિદં ચ લબ્ધમ્ ।
 પારાવતૌ રાજસુતાવિમૌ તૌ શોકાભિતમૌ પ્રમદાસહાયૌ
 યુગન્ધરોડહં દ્વિજપુઙ્ગવસ્ત્વં પુરોહિતઃ પૂર્વભવે વિચિત્રમ્ ॥

ઇતિ ચતુર્વિંશોડધ્યાયઃ । Pro.Total = 1781 + 122 =1901.

પચ્ચવિંશોડધ્યાયઃ

યમગીતા ।

૧. દ્વિજકુમારઃ -

પક્ષિરાજ મહાબુદ્ધે સર્વજ્ઞાનકલાનિધે ।
 અપિ તિર્યક્ત્વમાસાધ જાનન્તે યોગિનામિવ ॥

૨. વયં પૂર્વભવે પાપાત્ પ્રાપ્તા દુર્મરણં પુનઃ ।

કીદૃશી ગતિરસ્માકમનુભૂતા યમાલયે ॥

૩. શ્યેનત્વં કેન વા પ્રાપ્તં કર્મણાસ્મિન્ભવે નઃ ચ ।

પારાવતત્ત્વમેતેષાં ગતમાસીત્ સુદુઃસહઃ ॥

૪. તુલ્યપાપસમાચારે બ્રાહ્મણત્વં કથં મયિ ।

સભાયાં ધર્મરાજસ્ય કઃ પ્રસઙ્ગઃ સમીરિતઃ ॥

૫. ઇતઃ પરમિહાસ્માકં કાગતિર્દેવચોદિતા ।

એતત્ સર્વમશેષેણ શ્રોતુમિચ્છામિ હે સખે ॥

૬. શઙ્ખઃ -

ઇતિ પૃષ્ઠઃ તદા શ્યેનઃ સાદરં દ્વિજસૂનુના ।

વિહાય માનસં દુઃખં ધૈર્યમાલમ્બ્ય ચેતસિ ॥

૭. કિઞ્ચિત્ વિશ્રામ્ય સોચ્છ્વાસં પ્રાહેદં પક્ષિરાટ્ દ્વિજમ્ ।

હન્ત તે કથયિષ્યામિ વિચિત્રં વિસ્મયાવહમ્ ॥

૮. શ્રુતં દૃષ્ટં યમપુરે યદસ્માભિરનુષ્ઠિતમ્ ।

યથાનુશાસિતં રાણા સભાયાં સૂર્યસૂનુના ॥

૯. યદા વ્યાધાધિરાજેન નિહતાઃ તીવ્રમન્યુના ।

તથૈવ પ્રાપ્તમસ્માભિઃ વપુરત્યન્તનિન્દિતમ્ ॥

१०. परितो मेघसङ्कुशाः सायुधा यमकिङ्कुराः ।
आवृत्य भर्त्सयन्तोऽस्माविनिन्युर्यमसंसदम् ॥
११. प्राण्य यमराजानं त्रियुर्विनयसंस्थिताः ।
प्रसीद नाथ भृत्येषु भक्तोष्वस्मासुसाम्प्रतम् ॥
१२. समाकर्णय विज्ञाप्यं अस्माभिः समुदीरितम् ।
राजशासनमादाय भूर्ध्ना यूडामणिं यथा ॥
१३. मलयार्द्रिं समासाद्य नीत्वा भ्लेच्छतानिमान् ।
यातनां कर्तुमारोष्य समानीताः तवान्तिकम् ॥
१४. नालं पन्थाय पापानामेतेषां रथना विभो ।
अस्मदायुधजालानि नालं भाण्डयितुं पुनः ॥
१५. क्षिप्तमुल्कासलस्रं य पुष्पायन्ते छि पापिषु ।
न जलूका न वा सर्पा नभगा नैव दंशकाः ॥
१६. अेतां शिक्षयितुं राजन् न व्याघ्रा नव्याधयोऽपि वा ।
न वयं शिक्षितारस्तु किं कुर्मः कर्म वै परम् ॥
१७. एति तेषां वयः श्रुत्वा राजा वैवस्वतो यमः ।
स्मयमानः सान्तमन्तः कुपितो वाक्यमब्रवीत् ॥
१८. आगच्छन्तु भटाः शीघ्रं नानाशस्त्रासपाणयः ।
छिन्दन्तु भङ्गैः गात्राणि छेदयन्तु शरैस्तनूः ॥
१९. तदस्त्रं ज्वलितोल्काभिः पोथयन्तु य मुद्गरैः ।
भर्जन्तु कटाडेषु तैल सन्धुक्षतेषु य ॥
२०. भङ्गन्तु पाशैर्विविधैः कषन्वङ्गारराशिषु ।
उत्पाटयन्तु रसनां कृष्यन्तवन्त्राणि जम्बुकैः ॥
२१. कङ्कयैर्दरियन्तेतान् यूर्णयन्तु पुनः पुनः ।
एतिसम्पन्नगम्भीरम्बुञ्जैर्भ्रुवति यान्तके ॥
२२. सर्वोद्योगेन ते दूताः ताऽयामासुरेजसा ।
मुसलैः पाटयमानैश्च शूलशक्तिपरश्वैः ॥
२३. उल्काशतैरङ्कुरैर्वा द्रुभं ते न प्रतिपेदिरे ।
पूष्पवृष्टिभिराविष्टाः गन्धालिप्ता एवाभवन् ॥

२४. पश्चिन्तान्ता भटास्सर्वे तूष्णीमासन् समन्ततः ।
न व्यध न क्षुधा तेषां पापिष्ठानां यमान्तिके ॥
२५. किमेतत् एति जल्पन्तो दूरे तस्थुर्वृथोधमाः ।
विस्मयाकुलचितानां किमेतत् एति जल्पताम् ॥
२६. सव्यानामभवत् घोषं मेघानामिव गर्जताम् ।
चिन्तयाने पितृपतौ चित्रगुप्ते च विस्मिते ॥
२७. काले कलनसम्भग्ने भृत्ये ध्यानभुपेयुषि ।
डीशेषु डिङ्गुरेष्वेवं प्रशान्ते जननिस्स्वने ॥
२८. अम्भरादशरीराभूत् क्वापि वागम्बुदस्वना ।
अशक्या शिक्षितुं ह्येते मलातीर्थनिषेवणात् ॥
२९. अवज्ञयापि ताम्रायाः मज्जन्तः तीर्थवारिणा ।
ह्यन्ते पातकैस्सर्वैः न वृष्ट्या पर्वता एव ॥
३०. एति श्रुत्वा यमो राजा भयसंविग्रमानसः ।
कृताञ्जलिवेपमानः सगद्गदमिदं जगौ ॥
३१. यमः -
अहो मलोदयमिदं श्रुतं मे चिरकालतः ।
कृतानि सुकृतान्यत्र कृतितानि न संशयः ॥
३२. यस्याः श्रवणामात्रेण मुच्यन्ते जन्तवो भयात् ।
तामिदं त्वत्प्रसङ्गेन श्रुणोमि श्रुतिलालिताम् ॥
३३. यामाहुः श्रुतयो नित्यं पापघ्नीं मलयत्मजाम् ।
स्तुवन्ति मुनयो नित्यं निष्पापाः पावनीं च ताम् ॥
३४. यत्र वेदाश्च मन्त्राश्च कृतवो ब्रह्मयोदिताः ।
यत्पयःकण्डिकामात्रं पवित्रीकृतमूर्तयः ॥
३५. यत्प्रवाहेन या पूताः मूर्तयःफलु कीर्तयः ।
यत्तोयममृतं प्राहुः ब्रह्मात्मकमकल्मषम् ॥
३६. यत्र नारायणः साक्षात् वट्टुपेण वर्तते ।
एरावती धेनुमती परुष्णी भवनी सुधा ॥

३७. अरुणा येति वेदान्तवयोभिः परिगीयते ।
यत्तीर्थपरिणामेन जायन्ते मणयो भुवि ॥
३८. सदाशिवेन नियता कण्ठाभरणमालिका ।
विष्णुयूडामणिरियं वृल्लेप्सा भारतीपतेः ॥
३९. अदृश्या सर्वभूतानामादिशक्तिरनामया ।
प्रार्थिता शङ्करेणैव तीर्थाकारा प्रदृश्यते ॥
४०. तां नुमः परमानन्दजननीं भवयाम्भजाम् ।
पुरतःपातु मां नित्यं पापघ्नी वलितेश्वरी ॥
४१. पृष्ठतः सततं पातु पाटीरायवकन्यका ।
दक्षिणे चाक्षुषी नित्या वामा माण्डिक्यगर्भिणी ॥
४२. अधस्तात् उपरिष्ठात् च पातु मां पद्मगर्भिणी ।
दिवानिशं मण्डादेवीं ताम्रपर्णीं स्मराम्यहम् ॥
४३. स्मरामि सायं प्रातः तां सावित्रीं तीर्थदिवताम् ।
धृतिस्तुवन् यमो राजा मूर्धा मुकुलित्जलिः ॥
४४. आनन्दबाष्पापूराभ्यां लोचनाभ्यां विलोकयन् ।
धायन्स्तुवन् नमस्यंश्च क्षणं मौनमुपागमत् ॥
४४. धृतिस्तुवन्तं राजानं सर्वे तस्य सभासदः ।
प्रणिपत्य मण्डाभागाः मिलित्वा वायमूचिरे ॥
४६. सभ्याः उच्युः -
भगवन् सर्वधर्मज्ञ धर्मराज दयानिधे ।
अस्याः प्रभावं ताम्रायाः श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥
४७. यदम्बुलेशसम्पर्कात् यातना नैव जन्तुषु ।
आश्चर्यादिव ताम्रायाः पश्यामो विभो ॥
४८. उन्त वः कथयिष्यामि कथां कविनिवारणीम् ।
दृष्ट्वा मया काचित् कथा कौतूहलावहा ॥
४९. तामिदानीं प्रवक्ष्यामि शृण्वन्तु विनयोज्ज्वलाः ।
पुरा कृतयुगे कश्चित् हरिस्वामीति विश्रुतः ॥
५०. वेदवेदान्तवित् दान्तः शान्तः सर्वसमः सुधीः ।

- भार्या पुत्रेषु निक्षिप्य समारोप्य हुताशनम् ॥
५१. तृतीयमाश्रमं प्राप्य योगी नियत मानसः ।
तपश्चरार सुचिरे ताम्रायाः उत्तरे तटे ॥
५२. याज्ञवल्क्याश्रमे पुण्ये ब्रह्मज्ञानविधित्सया ।
प्राप्य प्रसन्नात् वरुणात् भीजमौर्वारुकं शुभम् ॥
५३. वापयित्वाश्रमाभ्याशे ररक्षोपवनपादपैः ।
सैषा प्रधानिनी वीरुत् आवृता बाहुमात्रकः ॥
५४. कृत्यरररररररः पक्वमेकमेकं सुधारसम् ।
तत्र त्रिवर्गभाराध्य चकाराडारमात्मवान् ॥
५५. अेतस्मिन्नन्तरे कश्चित् विप्रो वासिष्ठगोत्रजः ।
कुटुम्बभरणासक्तः श्रोत्रियः य विशेषतः ॥
५६. भानुयित्तं षति ध्यातः कृत्याकृत्यविचारयित् ।
अविरक्तदयायित्तमाशापरवशं वडन् ॥
५७. मलिभ्लुयानां शूराणां वदान्यानां स भूसुरः ।
पौरुडित्यधुरं यडे तत् दत्तैर्वृत्तिमायरन् ॥
५८. हरिस्वामिननमासाधे सपित्वात् अब्यवाद्यत् ।
तमागतं प्रीणयित्वा हरिस्वामी मडामुनिः ॥
५९. बभाषे वयनं येदौपविष्टं सुहृत्तमम् ।
सामे तव गृडे कश्चित् कुशलं परिवर्तते ॥
६०. डिमर्थमागतोऽसि त्वं कस्ते यित्तमनोरथः ।
सर्वं कथय मे तथ्यं श्रोतव्यं मे सुहृत्तया ॥
६१. भानुयित्तः -
भगवन् कुशलं सर्वं ऋपया तव मे गृडे ।
त्वदङ्घ्रिवन्दनासक्तः सङ्कमस्नानवाञ्छया ॥
६२. अतस्त्रिंशत्समाहृढे भास्करे लोडलोयने ।
ताम्रपर्णीजलस्नानं अश्वमेधकृत्वाधिकम् ॥
६३. षति गर्जति सर्वत्र गाथा पौराणिकी डिल ।
स्नातुमिच्छामि भगवन् त्वदनुज्ञापुस्सरम् ॥

६४. श्रुत्वैवं वचनं तस्य षर्षमाज्ञः पुनःपुनः ।
पुत्रेवापरे वाक्यं सुहृदं प्रत्यभाषत ॥
६५. सुहृत् तवैवागमनात् सन्तुष्टोऽस्मि मडामते ।
स्नात्वा तीर्थं यथान्यायमत्रादित्यं विधाय य ॥
६६. उषित्वा रजनीमद्य ते गन्तासि गृहं प्रति ।
धत्वं सम्मानितस्तेन मुनिना स मडीसुरः ॥
६७. स्नात्वा तीर्थे मडापुण्ये तर्पयित्वा पितृन् सुरान् ।
पुनः तदाश्रमं प्राप्य नियमान्त् यथाविधि ॥
६८. और्वारुककुलेनैव सुधासारातिशायिना ।
मुनिदत्तेन निर्वृत्य प्राणाद्धृतिविधिं कृमात् ॥
६९. उषित्वा रजनीमेकां तेन सार्धं मडर्षिणा ।
तमापृश्य प्रभातायां प्रस्थातुमुपयुक्ते ॥
७०. दृष्ट्वा तदाश्रमाभ्याशे उर्वारुकलतां शुभाम् ।
कुतूहलेन मनसा कृलमाहृत्य सत्वरम् ॥
७१. जगाम स्वगृहं विप्रः सकुटुम्भोभ्यभक्षयत् ।
उरिस्वामी समुत्थाय स्नात्वा सूर्यमुपास्य य ॥
७२. निवृत्य काल्यं नियमं हुताग्निः कृतकृत्यवित् ।
कृलाडाराय मध्याह्ने सोर्वारुकमुपागमत् ॥
७३. न ददर्श क्वलं तत्र क्षुधार्तं धृष्टमब्रवीत् ।
येन वापहृतं पक्वं त्रिवर्गोऽद्यतेतुकम् ॥
७४. स पापी भवितात्रैव जम्बुको नात्र संशयः ।
धत्ति शम्वा मुनिः कोपात् प्राप्य योपाषितो गृहम् ॥
७५. भानुदत्तस्स विप्रोऽपि शतस्तेन मडात्मना ।
गोमायुत्वमवाप्यैव निर्गतस्स्वगृहादसौ ॥
७६. दुःप्तेन मडताविष्टो मुनेस्तस्याश्रमं ययौ ।
युकोश बडुधा तत्र वेपमानः परिभ्रमन् ॥
७७. उरिस्वामी तदाज्ञाय द्वा गोमायुनिस्स्वनम् ।

- विनिर्गत्याम्रमद्वारे ददृशाग्ने तु जम्बुकम् ।
 ७८. सोऽपि तीव्रं समागत्य पादयोः प्रक्षिपत्य य ।
 लुठमानः तदा दृग्भात् समाकन्दत् मुनिं प्रति ॥
७९. किमेतत् धृति सञ्चिन्त्य दृष्ट्वा द्रियेन यक्षुषा ।
 गोमायुमवदत् धीमान् सभित्वात् करुणानिधिः ॥
८०. सभे मयानभिज्ञेन शमोऽसि धृतमन्युना ।
 भवितव्ये न शोचन्ते पण्डिताः शान्तबुद्ध्यः ॥
८१. तवाविकतः प्राप्तं नवमेतत् पराभवम् ।
 अनुभूयात्यकालेन श्रेयो विन्दति शाश्वतम् ॥
८२. भक्तिः परशिवे भूयात् वागरस्तु तव वैभरी ।
 बुद्धिस्तु सततं सम्यक् सततं मद्गुणदात् ॥
८३. यावदभ्येति सवितायापराशमितः परम् ।
 तदत्र मज्जनायैव ताम्रपर्णामितः परम् ॥
८४. निर्मुक्तसापो भविता मेघमुक्तं धवांशुमान् ।
 मदाश्रयोपपण्डे शिलागर्तं वसिष्यसि ॥
८५. तावत् मदाज्ञया सर्वे नैव हिंसन्ति संस्थितम् ।
 धत्थमाश्रासितः शापात् कथितो मुनिनामुना ॥
८६. उवासान्यनेकानि गणयन्नेष जम्बुकः ।
 तावत् तद्देशभूपालः पाण्डयः परपुरगञ्जयः ॥
८७. श्रुत्वा जनपदं सर्वं योरैरध्याहृतं मुहुः ।
 कुपितः सेनया सार्धमावृत्य गिरिकाननम् ॥
८८. जग्राड निम्बिलान् सर्वान् तस्करान् सपरिच्छदान् ।
 सर्वान् आनीय सैन्येन शूलप्रोतान् अकारयत् ॥
८९. दूरतो वायुनाकृष्टं शवगन्धं स जम्बुकः ।
 आघ्राय कौतुकी वेगात् निस्ससारं बिलोदरात् ॥
९०. शिलागर्तात् विनिष्कान्तः प्रययौ यत्र ते उताः ।
 ददर्श योरान् शूलप्रोतान् भक्ष्यमाणान् तु वायसैः ॥
९१. लुण्ठितान् य भगैः तीव्रैः शृगालैः योपपण्डितान् ।

- तुण्डोत्पाट्यमानान् य गृध्रसङ्घैः बिलोद्धृतैः ॥
 ९२. धतस्ततो लक्ष्यमाणान् लषडैः श्वापटैरपि ।
 क्षणोद्गम्य तत्रान्तं चिन्तयामास स जम्बुकः ॥
 ९३. डिमारब्धमिदं पापं मया सर्वत्र कुत्सितम् ।
 ज्ञात्वा न जम्बुकोडलं छन्दोगान्वयसम्भवः ॥
 ९४. अविवेकतया पापं कृत्वा जम्बुकतां गतः ।
 पतितं तारयेत् विद्वान् आत्मानमास्थितः ॥
 ९५. उतं निघ्नन्ति कुत्रापि पतितं कः प्रपातयेत् ।
 दृष्ट्वा स्पृष्ट्वापि मज्जन्ति शवं तीर्थेषु मानवाः ॥
 ९६. कथं रमे शवाडारे जानन्नपि यथोचितम् ।
 पुरा कुन्तलराजस्तु नागकेतुरिति श्रुतः ॥
 ९७. पर्णार्धस्य य शपेन व्याघ्रो भूत्वा मलावने ।
 धेनुं हत्वा ऋथीकस्य ज्ञात्वा लक्षितवान् पुनः ॥
 ९८. अपि शापान्तमासाद्य ततो गोलत्तिमामवान् ।
 वसिष्ठशापात् रक्षोऽभूत् कल्पाषाडुघ्नी महीपतिः ॥
 ९९. ब्राह्मणीशापजं दोषं मुक्तशापोऽध्यवासवान् ।
 धत्तं विचार्य सुचिरं निवृत्तः शवलक्षणात् ॥
 १००. पुनर्मनीषामाश्रित्य निस्सृत्य मतिमानसौ ।
 सविमर्शं पुनःकार्यं कर्मण्येवमचिन्तयत् ॥
 १०१. अतेषामेव योराणामलं सिद्धः पुरोहितः ।
 तत्तैरेषां धनैरेव पोषितोऽलं चिरं भवतु ॥
 १०२. अतेषां सद्गतिं हत्वा ऋणान्मुक्तो भवाम्यहम् ।
 धत्ति निश्चित्य मृगधूर्तः कुतूहलात् ॥
 १०३. तेषामस्थीनि सर्वाणि पतितानि महीतले ।
 विकृष्य तीर्थे चिक्षेप तत्रायाः पर्माद्भुते ॥
 १०४. स्वयं स्नातो मलानघां शिवागर्तं पुनर्यथौ ।
 सर्वे सभ्याः परं चित्रं शृणुष्वं मामका जनाः ॥

૧૦૫. તેષામાજન્મપાપાનાં તામ્રાયામસ્થિસગ્ચયે ।
પતિતે જમ્બુકક્ષિતે તામ્રોદા હતપાપિનઃ ॥
૧૦૬. પશ્યમાનઃ તતો ધોરે નરકે દુસ્સહે પુનઃ ।
નિર્જગ્મુઃ સૂર્યસહુશાઃ કન્દર્પસમવિગ્રહાઃ ॥
૧૦૭. અપ્સરોગુણમાન્યેન વપુષા મણિયારુણા ।
વિમાનમારુહ્ય શુભં સર્વે સ્વર્ગમુપાગમન્ ॥
૧૦૮. એવં દૃષ્ટે મયા સભ્યાઃ તામ્રાયાઃ પરમાદ્ભુતમ્ ।
ય તદાદિનિત્યં મલયેન્દ્રકન્યાં આરાધયન્ વાગ્ભિરનુત્તમાભિઃ ।
એવં નચિહ્યામિ યથાનુકૂલં તત્તદર્શનં દૂરત એવ કુર્વન્ ॥
૧૦૯. વૈમાનિકાસ્તે નુ સમેત્ય તામ્રાં વિશોઘ્ય પાપાદપિ ભાનુદત્તમ્ ।
પ્રસાદ્ય ભૂયોડપિ ગુરું પ્રપન્નાઃ તેનાનુશિષ્ટાઃ પ્રયયૌ સ્વલોકાન્ ॥
- ઇતિ પગ્ચવિંશોડધ્યાયઃ । Pro.Total = 1901 + 109 = 2010.

ષડ્વિંશોડધ્યાયઃ

- શ્યેનપારાવતાનાં પુણ્યલોકગમનમ્ -
દ્વિજસુતસ્ય તામ્રપર્ણીપ્રસાદાત્ બ્રહ્મપદપ્રાપ્તિઃ ।
૧. યમઃ -
વિચિત્રેયં કથા ખ્યાતા તીર્થમાહાત્મ્યરૂપિણી ।
શ્રવણાત્ કીર્તનાત્ વાપિ પાપઘ્ની નાત્ર સંશયઃ ॥
૨. અસ્થાઃ પ્રભાવં વક્તું વા શ્રોતું વા વર્ષકોટિભિઃ ।
નાલમાદિપરાશક્તોઃ માલાયાઃ શોભનોદયમ્ ॥
૩. પ્રત્યહં મામકાસ્સર્વે નમસ્કૃત્ય સરિદ્ધરામ્ ।
જપન્ તન્નામધેયાનિ પુણ્યાન્યાત્મશુદ્ધયે ॥
૪. એતાવત્ ઉક્ત્વા વચનં રાજા વૈવસ્વાન્તકઃ ।
ભટાન્ આહૂય ભૂયોડપિ સભાયામભ્યભાષત ॥
૫. ષડેતે તીર્થસંસર્ગાત્ શુદ્ધા યાતનાભયવર્જિતાઃ ।
તથાપિ કર્મસુદૃઘ્યર્થં પશ્યન્તુ નરકાન્ બહૂન્ ॥
૬. ઇત્યાણ્ણા ભટાસ્તેન નીત્વાસ્માન્ યમશાસનાત્ ।

- नरकान् दर्शयामासुः शतशोऽथ सडस्रशः ॥
७. रौरवं कास्वरं चैव कुम्भीपाकं शरारुकम् ।
मडारौरवमातङ्गं कृमिशं कृमिभक्षकम् ॥
८. आलाभक्षं वीथिकं च तमवालुकमंशुकम् ।
रेतःकुण्डं पूतिगन्धं कश्मलं शमलं मलम् ॥
९. अेतान् अन्यान् च भूयिष्ठान् नारकैर्विविधैर्जनैः ।
शूलप्रोतान् भक्ष्यमाणान् कृकयैर्दारितानपि ॥
१०. कुठारैर्भेद्यमानान् च भक्ष्यमाणान् च वायसैः ।
सञ्छिन्नान् क्षारसङ्कलितान् अङ्गरे तैललेपितान् ॥
११. अेवमन्यान् च बडुलान् पीडयमानान् समन्ततः ।
दृष्ट्वा दृष्ट्वा वयं सर्वे वेपमाना भयातुराः ॥
१२. यतुराशीतिसाडस्रवर्षाण्येवोषिताः किल ।
पुनर्यमान्तिकं नीताः सन्दिष्टा तेन सौरिणा ॥
१३. श्लाघ्यवंशसम्भूतः धर्मज्ञः श्रुतिपारगः ।
दुस्सम्पर्कंऽपि भुञ्जानः गायत्र्या यामियन्त्रितः ॥
१४. अत अेव पुनर्विप्रो भविता नात्र संशयः ।
वर्णान्तरगतः पापी कापाली सर्ववञ्चकः ॥
१५. श्येनोऽयं भविता नूनं निजकर्मनियन्त्रितः ।
अेते पारावता भूत्या वसन्तु रुचिरं वने ॥
१६. यदा ताम्रा नदी तोये मज्जन्तः शुभदायके ।
तदास्तु भूयसी शुद्धिः पूर्वजन्मस्मृतिर्भवेत् ॥
१७. षण्णामां समागमो यावत् तावत् स्नात्वा नदीजले ।
कर्मानुत्थं गच्छन्तु स्वर्गतिं दिव्यभोगिनः ॥
१८. द्विजोऽयं ज्ञानसम्पन्नः कर्मिष्ठः च विशेषतः ।
दृष्ट्वा बडुविधैर्यज्ञैः अपि देवान् पितृन् ऋषीन् ॥
१९. अक्षयं शाम्भवं लोकं प्रयातु प्रार्थितं यथा ।
दत्तं यमेन सन्दिष्टाः प्राप्ता वयमिह द्विज ॥

૨૦. સ પુરોધાસ્ત્વસ્માકં ચલં કાપાલિકો મતઃ ।
રાજપુત્રાવિમૌ જ્ઞેયૌ સભાર્યૌ પક્ષિવેષકૌ ॥
૨૧. ઇતઃ પરં સદા ભૂયાત્ અસ્માકં પરમા ગતિઃ ।
દેવો ગુરુશ્ચ બન્ધુશ્ચ સખા માતા પિતા ભવાન્ ॥
૨૨. પાલનીયા વયં સર્વે ભવતા દ્વિજબન્ધુના ।
વયં ત્વાં શરણં પ્રાપ્તાઃ સવિત્રીમિવ પાલકાઃ ॥
૨૩. શઙ્ખઃ -
ઇત્યં બ્રુવાણં ભીતાસ્તે પક્ષિણશ્શોકકર્ષિતાઃ ।
નિપેતુઃ પાદયોસ્તસ્ય બ્રાહ્મણસ્ય મહાત્મનઃ ॥
૨૪. સમાશ્વાસ્ય ગિરા રાજન્ સમ્ભાવ્ય ચ મહામતિઃ ।
સ્મયમાનોઽશ્રુપૂર્ણાક્ષઃ તૂષર્ણી ક્ષણમતિષ્ઠત ॥
૨૫. પ્રસન્નાત્મા તતસ્તે તુ સાકમેત્ય મહાનદીમ્ ।
પક્ષિણઃ સ્નાપયામાસ અહામન્ત્રં સમુચ્ચરન્ ॥
૨૬. સર્વે મમજ્જુર્વિહગાઃ સંપ્રાપ્ય મલયાત્મજામ્ ।
તીરમાસાદ્યે સઘૈવ તત્યજુઃ તનુમાત્મનઃ ॥
૨૭. કોટિકન્દર્પલાવણ્યં બિભ્રાણા ભાસ્વરં વપુઃ ।
દ્વિજં પ્રદક્ષિણીકૃત્ય નમસ્કૃત્ય પુનઃપુનઃ ॥
૨૮. વૈમાનિકાવૈમાનિકાસ્તતો જગ્મુર્મહાભાગાસ્સુરાલયમ્ ।
ઇત્યં વિચિત્રમાલોક્ય લબ્ધપૂર્વભવસ્મૃતિઃ ॥
૨૯. નિર્વિણ્ણચિત્તો દુઃખેન તપસે કૃતનિશ્ચયઃ ।
અવગાહ્ય મહાતિર્થં સંસ્તુવન્ મલયાત્મજામ્ ॥
૩૦. સ્વપિત્રોઃ કથયામાસ વૃત્તાન્તમિદમદ્ભુતમ્ ।
કથચ્ચિત્ ઉપલભ્યાસૌ અનુજ્ઞામભિવાદ્ય ચ ॥
૩૧. પ્રાપ્યેન્દ્રકીલં પરમં ક્ષેત્રં ક્ષેમકરં નૃણામ્ ।
હૃદિ ધ્યાત્વા મહાદેવીં માલાં મલયનન્દિનીમ્ ॥
૩૨. તતાપ પરમં બાલોઽપ્યમરૈરનુભાવિતમ્ ।
અભક્ષો વાયુભક્ષઃ શીર્ણપિર્ણાશનસ્તથા ॥
૩૩. ચકરોગ્રં તપઃશ્રીમાન્ ત્રિલોકીવિસ્મયાવહમ્ ।

- अेवं वर्षत्रये पूर्णे सन्तुष्टा तीर्थदेवता ॥
३४. आविर्भूव तस्यात्रे सेव्यमाना सुरासुरैः ।
धोतयन्ती दिशस्सर्वाः स्वभासा कुङ्कुमैरिव ॥
३५. वत्स तातेत्युदारार्थैः वयनैः प्रीणयत्यमुम् ।
श्रीदेवी -
वत्स तात प्रसन्नोऽस्मि तपसानेन भूयसा ।
दास्यामि कामान् अपिलान् दुर्लभानपि भूतले ॥
३६. अलं परिश्रमेणात्र वरान् वरय सुव्रत ।
धति श्रुत्वा वयो मातुः स भालः प्रीतमानसः ॥
३७. समाधिमुपसंङ्गत्य समुन्मील्य विलोचने ।
दृष्टार्थात्रे मलदृष्टीं बालातपसमप्रभाम् ॥
३८. नानामणिगणिकाङ्क्षैः भूषणैरपि भूषिताम् ।
मन्दस्मितामिन्दुभूषणां भुवनेश्वरीम् ॥
३९. मुनिवृन्दैस्सेव्यमानां तीर्थशक्तिगणवृताम् ।
धत्थं यराचरमर्थी देवीमालोक्य सम्भ्रमात् ॥
४०. प्राणम्य पुरतो मूर्ध्नि तुष्टाव मलयाम्भुजम् ।
ब्रह्मचारी -
प्रसीद मातर्भाडेशि मलयाद्रिसमुद्भवे ॥
४१. मलापातकजम्भालपरिशोषणभास्करे ।
पापान्धकारसङ्घातभङ्गनैकार्कमण्डले ॥
४२. परितापापडे भास्वन्मलामणिमण्डये ।
कल्याणि कमलावासे मलामलयनन्दिनि ॥
४३. मायाजालमलाध्वान्तपरिपन्थिपयःकण्ठे ।
धर्मद्रवे भगवति भवज्वालापडारिणि ॥
४४. प्रसीद प्राणवाकारे प्राक्तने तारकोदये ।
ताम्रपर्णि जगन्मातः प्रसीद मधि सन्ततम् ।
४५. जन्मलारिणि जन्तूनां पापलारिणि मज्जताम् ।
भयलारिणि भक्तानां भोगटे पुण्यकर्मणाम् ॥

४६. कुम्भसम्भवसौभाग्यसाधने कामदोहिनि ।
पापघ्नि भवपङ्कजि परमानन्ददायिनि ॥
४७. पाटीरशैलतनये पवित्रे ते नमो नमः ।
सम्स्ततीर्थजननि समानाधिकवर्जिते ॥
४८. अनादिशक्तिसम्भूते पूवे पूर्वे नमो नमः ।
स्वर्गसोपानस्युभगैः तरङ्गैरुपशोभिते ॥
४९. आवर्तद्विपैः प्राणवैरभिरामे नमो नमः ।
त्रिलोकजननीशानन्ददयाञ्जलिदारिणि ॥
५०. विधातृविष्णुसम्भाव्ये तीर्थमातर्नमोऽस्तु ते ।
त्वद्द्विभक्तिरच्छिन्ना मयि भूयान्निरन्तरा ॥
५१. त्वदन्धत्र मनो मे स्थान्न कदाचित् दयात्मिके ।
त्वत्तीरे वसतिर्भूयात् त्वत्पादजलसेवया ॥
५२. आनन्दबाष्पपूर्णाभ्यामक्षिभ्यां त्वां विलोकये ।
त्वत्कथामृतपूरेण पूरये श्रवणद्वयम् ॥
५३. मनसा भावयिष्यामि मातस्त्वामेव सन्ततम् ।
ममेन्द्रियाणि सर्वाणि सदा सेवनपूजने ॥
५४. मामनन्यगतिं भक्तं मा मुञ्च्य मलयतामजे ।
महामङ्गलदे देवि मातर्भयि दयां कुरु ॥
५५. त्वां विश्रव्य वसाम्यम्भ त्वन्नस्त्राणकरी परा ।
अन्यां गतिं न पश्यामि त्वयैव मम श्रुवनम् ॥
५६. एत्थं स संस्तुवन् राजन् रोमाञ्चितकलेवरः ।
भूयः पपात पादाब्जे भगवत्यास्मूसुरः ॥
५७. अ एवं मलयजा देवी संस्तुता ब्रह्मथारिणा ।
प्रार्थिता च पुनर्भक्त्या तमुत्थाप्य यतुर्भुजैः ॥
५८. परिभूज्यामृताकारैः प्रेमणा स्वकरपङ्कजैः ।
विकिरन्तीव पीयूषैः मन्दस्मेरांशुसञ्चयैः ॥
५९. वीणानादाभृताचार्यैः वयनैर्व्याजहार तम् ।
यथाभिलषितं तात तथास्तु तव सन्ततम् ॥

६०. तव सन्तु यतुष्पष्टिकला कौतूहलावला ।
छन्दस्ययातयामानि भवन्तु मदनुग्रहात् ॥
६१. कुर्वन्तनुग्रहे सर्वे ब्रह्मरुद्रमुभास्सुराः ।
कौतूहलावला लक्ष्मीर्भूयात् त्वय्यनपायिनी ॥
६२. श्रुवन् वर्षसहस्राणि मलाभाग्यसमन्वितः ।
पुत्रपौत्रैः परिवृतः भुक्त्वा भोगान् यथेप्सितान् ॥
६३. षड्धा यज्ञैस्सुरान् सर्वान् विपुलैरामदक्षिणैः ।
ततस्ते भविता कीर्तिः प्रार्थिता सकलैस्सुराः ॥
६४. सर्वे वदन्तु त्वामुग्रतपसं मम याज्ञया ।
नित्यमाराधयन् शम्भुं भक्त्या मामपि मातरम् ॥
६५. गृहं गच्छ यथासौम्यं सर्वतो भद्रमस्तु ते ।
छत्वं तं बालमाश्रास्य देवी तीर्थैकदेवता ॥
६६. भूयः प्रवालमध्ये तु प्रविवेश मडानदी ।
तमुग्रतपसं प्राहुः सर्वे सिद्धाः सुरासुराः ॥
६७. पूजयमानो मुनिगणैः भूतैश्च विविधैरपि ।
प्राप्य स्वाश्रमं पित्रोः पादयोरभ्यवाद्यत् ॥
६८. मूर्ध्निघ्राय नन्दैनं पितरावाप्यनन्दताम् ।
ततो ब्रह्मजमुष्मात् वेदानभ्यस्य बुद्धिमान् ॥
६९. वेदान् य विविधान् यान्याः कलाः कौतूहलावलाः ।
गुरुदक्षिणायार्थं सम्पूज्य तदनुग्रहात् ॥
७०. मेधातिथेः सुतां तन्वीं नाम्ना शालावतीं शुभाम् ।
उपयेमे विधानेन सर्वेषां प्रीतिवर्धनम् ॥
७१. तथैव भार्यया सार्धं गार्हस्थ्यमनुवर्तयन् ।
यकार वाजपेयादीन् कृतून् विपुलदक्षिणान् ॥
७२. मणिग्रीवपुरे नित्यं निवसन् स्वगृहे सुधीः ।
प्रत्यब्धं तीर्थयात्रां तु तीरयोरुभयोरपि ॥
७३. आरभ्य मलयं शैलमासागरमतन्द्रितः ।

- पुत्रदारसमायुक्तं शिष्यैश्च सलितो वशी ॥
७४. स्नानं यकार विधिवत् तीर्थश्राद्धसमन्वितम् ।
ताम्रपर्णी समभ्यर्च्य प्रतिमायां समन्त्रकम् ॥
७६. अभ्यर्च्य नामभिर्दिव्यैः भोजयित्वा द्विजोत्तमान् ।
दक्षिणाभिर्यथान्यायं आशानुगुणमर्चयन् ॥
७७. नित्यं त्रिषवणस्नायी निनाय समयं कृमात् ।
त्रिशताधिकसाहस्रपञ्चकं शरदां ययौ ॥
७८. जुवन् पुत्रेषु विन्यस्य गृहधर्मान् सनातनान् ।
मलये तप आतिष्ठन् संप्राप ब्रह्मणःपदम् ॥
७९. पुनःकल्पान्तरे राजन् मडातीर्थस्यवैभवात् ।
जन्मलब्धं विधेरासीत् सनको योगिनां वरः ॥
८०. अद्यापि तीर्थमालात्म्यात् तीर्थवत् भुवनत्रयम् ।
पुनाति दर्शनैव मडसा सूर्यसन्निभः ॥
८१. अस्य सञ्चरमाणस्य समन्तात् आदियोगिनः ।
वायोरिति गतिः क्वापि नैव समुध्यते भलु ॥
८२. अच्यन्ये पापिनो मर्त्याः शतशोऽथ सडस्रशः ।
यत्तीर्थकण्डिका मात्रस्पर्शनात् एव भूपते ॥
८३. निधूतपापा गच्छन्ति पदं ब्रह्म सनातनम् ।
यदम्बुकण्डिकाशक्तिमडिमा सागरोपमः ॥
८४. तस्मात् अस्थास्तु मालात्म्यं वक्तुं वायामगोचरम् ।
नालं वर्षशतेनापि विस्तरेण गिरां पतेः ॥
८५. प्रवक्तुर्वाग्नेकार्था युक्तिसाधनसंश्रुता ।
अपि देशान्तरगताः पापात्मनो यदृच्छया ॥
८६. गृणन्तः परिमुच्यन्ते नामान्यस्य तु भूरिशः ।
तस्मात् त्वमपि न्राजेन्द्र दैवयोगाद्विडागतः ॥
८७. स्नात्वा तीर्थेषु सर्वेषु ताम्रपर्ण्यां समाहितः ।
दत्त्वा दानानि भूरीणि ताम्राभ्यर्च्य पावनीम् ॥

८८. अनुग्रहान् मडादिव्याः प्राप्य कामान् अनुत्तमान् ।
 भूयो गन्तासि स्वर्लोकं सुप्नभोगसमृद्धिमत् ॥

८९. धृति तस्य मुनेर्वाक्यं आकण्ठं स महीपतिः ।
 परमानन्दनिर्मग्लदृष्टयो दधितान्वितः ॥

९०. संस्तुवन् मुनिशार्दूलं ङर्षगद्गया गिरा ।
 भूयो धर्मान् य शुश्रूषुः प्राञ्जलिवर्वाक्यमब्रवीत् ॥

धृति षड्विंशोऽध्यायः । Pro.Total = 2010 + 90 = 2100.

सप्तविंशोऽध्यायः

वसुमना धृति नाम्ना राज्ञा अगस्त्यवचनेन
 ताम्रपर्ण्यास्नानपूर्वकं काश्यपतीर्थे यागः कृतः ।

१. राज्ञा -

न हि स्थिरतया मेरोः पुरुषः सदृशः किल ।
 पारावारस्य गाम्भीर्यं परत्र न हि विद्यते ॥

२. ब्रह्मणोऽसर्गसामर्थ्यं ब्रह्मण्ये न यान्यतः ।
 तथैव ताम्रपर्ण्यास्तु तीर्थशक्तेस्त्वतुल्यता ॥

३. न हि जागर्ति कुत्रापि परत्र भुवनत्रये ।
 सुधासारस्थितं स्वादुल्लरी किमु यान्यतः ॥

४. तथा मालात्म्यं मडिमा ताम्रायामेव दृश्यते ।
 अस्याः प्रभावं भूयोऽपि श्रोतव्यं मे मडामुने ॥

५. पुण्ड्रेक्षुद्गुधोऽल्लसितं स्वादुता लोकरञ्जनी ।
 प्रतिपद्य विशिष्टा हि रसनाग्रे प्रकाशते ॥

६. तथैवासागरं ताम्रा मलापातकनाशिनी ।
 कथिता विंशतिस्थाने विशिष्टेति त्वया गुरो ॥

७. तस्मात् तेषां तु तीर्थानां मालात्म्यं मडदृष्टुमत् ।
 सोपाप्यान् तु विस्तार्य कथयस्व यथातथम् ॥

८. शङ्खः -

मडाराजाधिसम्भूतं कथां कलिमलापलाम् ।

- शृणुष्व सावधानेन वक्ष्यमाणामिमां मया ॥
९. पुरा वसुमना नाम राजासीत् द्वापरे युगे ।
यथातिनः तु दौष्टिभः सगरिष्ठः प्रतापवान् ॥
१०. विजित्य सकलामुर्वीं धनमादाय पुष्कलाम् ।
गच्छन् अेव मळाराज दृष्टार्ध्वान्तरे स्वयम् ॥
११. परीतं तपसां राशिं मुनि साक्षात् धवेश्वरम् ।
त्रिकालवेदिनं गर्गमाचार्यं सर्वदंदिनाम् ॥
१२. उपगम्याभिवाद्यैनं प्रश्रितो वाक्यमब्रवीत् ।
स्वागतं ते मळाभाग प्रसीद करुणानिधे ॥
१३. दूराभ्यागमनश्रान्त्या तनुस्ते तनुतां गता ।
विश्रान्तिर्यावता तावत् भूयात् आसीदमासनम् ॥
१४. अपूर्वदर्शनं ब्रह्मन् तव पादाम्भुजं मम ।
पुरा कृतानां धर्माणांमिष्टापूर्तकृतात्मनाम् ॥
१५. कृत्वानि पर्ष्यकवानि मन्ये त्वदर्शनात् अहम् ।
चिरकाङ्क्षितमेतत् छि श्रीमत् आगमनात् अयम् ॥
१६. धतः परं यतिष्येऽहं त्वदभीप्सितसाधने ।
नियुङ्क्ष्व मां मळार्योगिन् कृत्येष्वभिभते ॥
१७. सन्तं भवन्तमाराध्य कृतकृत्यो भवाम्यहम् ।
धत्यभिष्टूय वयनैरर्द्धैरपि सादरम् ॥
१८. पूजयित्वानुयायन् तं कृताञ्जलिरुपस्थितः ।
जडास किञ्चित् उद्दिशो नोत्तरं प्रत्यपद्यत ॥
१९. पुनः प्रसादयन् वाचा मुनिमाल महीपतिः ।
डेयमस्ति किमस्मासु भगवन् कथ्यतामिह ॥
२०. नाङ्गीकरोषि मद्भाक्यं किं वा ङासस्य कारणम् ।
त्वद्भयः श्रवणोत्कण्ठा वाञ्छा किन्न पूर्यते ॥
२१. दर्शनात् आमर्षस्य मनो डोलायते मम ।
यन्द्रः यकोरं पुष्पाति यातकं य धनाधनः ॥

२२. तथा सन्तः विनीतं छि भूषयन्ति भवाद्दृशाः ।
 एत्थं व्याकुलयित्तस्य वैमनस्यं महीपतेः ॥
२३. दृष्ट्वातिकरुणं प्रेमणा गर्गो मुनिरभाषत ।
 राजन् त्वयि न पश्यामि डेयमधापि शत्रुडन् ॥
२४. कलङ्कता यन्द्रमसि वैषम्यं क्षीरसागरे ।
 गौरीगुरौ तु जडता कौटिल्यं छि शरासने ॥
२५. तीक्ष्णता भास्करे नित्या दोषता रजनीमुषे ।
 चिन्तामणौ य काठिन्यं पशुत्वं कामधेनुषु ॥
२६. अेवं दोषैकभूयिष्ठे विस्तीर्णो विश्वगह्वरे ।
 त्वय्येकस्मिन् न पश्यामि दोषं क्षीरे यथा विभो ॥
२७. तथापि दोषं दृष्ट्वाळं त्वय्यर्केऽपुपरागवत् ।
 आगतोऽस्मि छि तद्भक्तुमधुना सत्वरं त्वयि ॥
२८. त्वया सागरपर्यन्ता वसुधा दिञ्जिगीषया ।
 परं पर्यटता भूरि तुरङ्गरथकुञ्जरैः ॥
२९. सार्धमक्षीणीलक्ष्मैः व्यक्तमुद्रेजिता मही ।
 भिन्नानि देवतागाराणि दूषितानि स्थलान्यपि ॥
३०. ब्रह्मक्षेत्राणि शतशो नाशितानि ततस्ततः ।
 भिन्नारामाणि पुण्यानि ग्रामाण्यात्मवतामपि ॥
३१. संक्षुब्धजनसम्प्रातमर्यादप्रथारकम् ।
 अस्वच्छन्दाश्रमायारमपविद्धङ्गुलोदयम् ॥
३२. ङाडाकारावृतं राज्यं सञ्जातं भवता ऋषु ।
 तद्दोषादेव राजेन्द्र क्षीणमायुः क्षणादिव ॥
३३. एतः परं द्वादशाढात् मृत्युः त्वामुपगच्छति ।
 तस्मात् तद्दोषशमनं प्रायश्चित्तं समाचर ॥
३४. दाशार्द्धेणामाढूतो यज्ञार्थं यत्र भूभुजा ।
 त्वरितं गन्तुमिच्छामि राजधानी मढात्मानः ॥
३५. मथुरां माधवो यत्र सान्निध्यं कुरुते सदा ।
 यामासाधावमुच्यन्ते जन्तवः कर्मबन्धनात् ॥

३६. अतस्त्वमत्र निकटे भलये मङ्गलालये ।
लोपामुद्रापतिश्श्रीमान् वसते तपसां निधिः ॥
३७. तं गच्छ शरणं शीघ्रं माविलम्भोऽस्तु भूपते ।
स त्वां पालयति श्रीमान् अपि संयमनीं गतम् ॥
३८. पुरा गाण्डूलनगरे राक्षसेनापि ભક્ષितम् ।
पदातिकुलसम्मर्दपताकाध्वजमालिनीम् ॥
३९. ध्वजिनीं स्वां मडानाथामुवेश्य नदीतटे ।
स राजा विनयोपेतः संप्राप कलशोद्भवम् ॥
४०. उपसृत्यागस्त्यस्य कृताञ्जलिरुदारधीः ।
अभ्यवाद्यदात्मानं प्रभ्रुवन् अेव भूपते ॥
४१. तं दृष्ट्वा मुनिशार्दूलः राजानं सूर्यवंशजम् ।
अभिनन्द्योपयाराद्यैः यथावत् अभिपूज्य च ॥
४२. स्मयमनो मुनिः प्रीत्या राजानमिदमब्रवीत् ।
अगस्त्यः -
स्वागतं ते मडाराज परिश्रान्तोऽसि केन च ॥
४३. किं ते व्यवसितं चित्ते किं चिकीर्षुस्समागतः ।
चिन्ताकुलं धवात्मासि कारणं वक्तुमर्हसि ॥
४४. राजन् तवाभ्यगमनात् संलृष्टोऽस्मि मडामते ।
सर्वं कथय तत्त्वेन मास्तु चिन्ता परिश्रमः ॥
४५. अपनेष्यामि शोकं ते नात्र कार्या विचारणा ।
आसागरमिभामुर्वीं जितवानसि लाघवात् ॥
४६. असङ्ख्यातानि रत्नानि नानावर्णानि भूतले ।
आर्जितानि सडेमानि देवभोज्यानि सर्वतः ॥
४७. ज्ञातं मे सकलं वृत्तं समाधिमुपजग्मुषा ।
धत्याकर्ण्य मुनेर्वाक्यं पीयूषमिव कर्णयोः ॥
४८. चिन्तामन्तर्गतां त्यक्त्वा प्राञ्जलिः प्रत्यभाषत ।
वसुः -

- अलमन् भक्तजनानन्दपारिजातपदाम्बुज ॥
 ४९. शरणां त्वां प्रपन्नोऽस्मि श्रूयतां वचनं मम ।
 मया सञ्चरतां भूमि दिगन्तविजिगीषया ॥
 ५०. यदृच्छया गर्गमुनिः पूजनीयोऽभिपूजितः ।
 लोकासन्तापसञ्जातपापात् आयुः क्षयं मम ॥
 ५१. मलयं सङ्गृह्यन् प्रायात् स मुनिर्मथुरापुरीम् ।
 दीर्घायुर्योगसिद्ध्यर्थं त्वामस्मि शरणां गतः ॥
 ५२. ततस्तमाश्रास्य गिरा भगवान् कलशोद्भवः ।
 विचार्य सर्वशास्त्राणि विमृश्य निगमान्यपि ॥
 ५३. निश्चितार्थो मुनिः प्रीत्या प्राड गम्भीरया गिरा ।
 अगस्त्यः -
 श्रुणु राजन् प्रवक्ष्यामि प्रायश्चित्तं तु पाप्मनाम् ॥
 ५४. ओषा मलानदी पुण्या धृतमाला मधुद्रवा ।
 ताम्रपर्णीति विख्याता निगमान्तविलासिनी ॥
 ५५. पण्डितैः पठ्यते नित्यं पुराणेषु पुनःपुनः ।
 परुषणीति सुपर्णीति ताम्रेति श्रुतयो जगुः ॥
 ५६. धर्मद्रवेति सर्वत्र कथ्यते हि सुरासुरैः ।
 यतीर्थमहिमां नित्यं वदन्ति वयसामराः ॥
 ५७. उरिरत्रैव भगवान् आस्ते सिद्धजनेऽितः ।
 शम्भुरत्रैव दीवी य जगतां जननी परा ॥
 ५८. अत्र मन्त्राश्च वेदाश्च कृतवोऽग्निमुभास्सुराः ।
 यदम्बुकाण्डिकापानात् अलमलत्यापि नश्यति ॥
 ५९. गोघ्नश्चैव कृतघ्नश्च भूलाडा गुरुतल्पगः ।
 यदम्बुमज्जनाम्बुक्ता मज्जन्तो अलमभाविताः ॥
 ६०. अतः अस्याम्बुलाभेन विन्दन्ति मनुजा भुवि ।
 सुलभादेव राजेन्द्र पुरुषार्थयतुष्टयम् ॥
 ६१. तमात् मद्गुपदेसेनस्नानं कुरु यथाविधि ।
 निर्मुक्तपापो भविता दीर्घमायुश्च विन्दसि ॥

६२. धृति तद्भयनादेव तं पुरोधाय कुम्भजम् ।
स्नानं यकार ताम्रायां तथा वसुमना नृपः ॥
६३. यदा तदम्बुपूरे तु सन्निमग्नकलेवरः ।
तावत् कलाकलाकारैः ब्रुद्धुदैस्तिमिरोपमैः ॥
६४. व्यासं बभूव तत्सर्वं समन्तात् कोशमात्रकम् ।
नीलामलसमाकारं ताम्राजलमदृश्यत ॥
६५. स्नात्वा तीरं समासाध दृष्ट्वा कलुषितां नदीम् ।
मुनिमाड स भूपालो विस्मितेनान्तरात्मना ॥
६६. राजा -
भगवन् किमिदं तीर्थं नीलीजलसमप्रभम् ।
मेघैरिव नभो व्यासं सुव्यक्तं कथ्यतां मम ॥
६७. अगस्त्यः -
राजन् त्वयि गताः पापाः निर्गताः तीर्थवैभवात् ।
निर्मुक्तपापोऽसि भवान् मेघापाये अंशुमानिव ॥
६८. धृति ब्रुवति राजानं मुनीं वातापिवरिणि ।
निश्वासमलिनीभूतमादर्शं तत्क्षणादिव ॥
६९. मणिवार्णमभूतोयं ताम्रायाः परमाद्भुतम् ।
तावत् गीर्वाणनिर्मुक्ता पुष्पवृष्टिस्तु पुञ्जरात् ॥
७०. पपात परितः तत्र परमानन्दनिर्भरा ।
समन्तात् अभवत् वाणी देवसिद्धसमीरिता ॥
७१. दीर्घायुष्मन् मळाराज श्रेयः प्राप्नुहि सर्वतः ।
धृति वै मङ्गलवाच्यः पुरः शृण्वन् सुरेरिता ॥
७२. प्राञ्जलि अः; तान् अभिष्टूय मुनिप्रोक्तेनवर्त्मना ।
पुनः स्नात्वा मळानघां कृतकृत्यऽभवत् तदा ॥
७३. तत्रोषित्वा त्रिशत्रं तु मुनिनानेन मानितः ।
आसागरं तीर्थयात्रां तीरयोरुभयोरपि ॥
७४. यथान्यायं विधायासौ पुनरामलकाटवीम् ।

प्राप्य काश्यमीर्थे तु यच्च बलनिवेशनम् ॥

७५. उषित्वा कतिचित् मासान् उपास्य मलयत्तमम् ।

यियक्षुः चिन्तयामास कुत्र वेति मलामतिः ॥

७६. सर्वोत्कृष्टा जन्तुकन्या सैषा मन्दाकिनी डिल ।

यत्र जसं दुतं दत्तमनन्तकलमुच्यते ॥

७७. तत्रैव हयमेधेन यक्ष्ये देवान् यथाविधि ।

आत्मानं भावयिष्यामि कुतकृत्यो भवाम्यहम् ॥

७८. धृति निश्चित्य मनसा सैन्येन मलता वृतः ।

प्राप्य भागीरथीतीरं तत्र दीक्षामुपाविशत् ॥

७९. मणिस्तम्भशतोपेता तमकाञ्चनवेदिका ।

शाला परमकल्याणी श्रीमती रुरुयेतराम् ॥

८०. यत्र सभ्याः समभवन् यज्वानो दीर्घदर्शिनः ।

दूयमाने हव्यवाले सम्भूते सामनिस्स्वने ॥

८१. मन्त्रेषु जप्यमानेषु प्रहृष्टेषु द्विजादिषु ।

गङ्गा परमसम्पूर्णा मलातीयोर्मिङ्गनिला ॥

८२. आवर्तशतसङ्घाता सुधाभोनिधिसन्निभा ।

आवृत्य तीरयुगलीमुत्पपातातिवेगवत् ॥

८३. सल सत्स्यैस्समाधाय शालामुज्ज्वलितानवाम् ।

शेवं नष्टेषु सर्वेषु राजा दुःखपरिप्लुतः ॥

८४. आकृष्य सल सौभाग्यां नाशयामास वै क्षणात् ।

दैवात् विमुक्तः तत् पूरात् आयुःशेषेण भूपते ॥

८५. तपसा तोषयामास गङ्गाधरमुदारधीः ।

मासमात्रेण भगवान् आशुतोषः सदाशिवः ॥

८६. वरेण छन्दयामास तं देवं प्राञ्जलिर्जगौ ।

राजा -

भगवन् करुणामूर्ते प्रसीद मयि शङ्कर ॥

८७. यद्वि मे तपसा तुष्टः यद्यत् त्वत्कृपास्पदः ।

शाला मे सलपत्नीको सद्विजा सद्गुताशना ॥

८८. ससम्भाराग्रतो मेऽस्तु वरमेनं वृषो प्रभो ।
 ष्ट्युक्तस्तं पुनः प्राड भगवान् प्रमथेश्वरः ॥
८९. सदाशिवः -
 राजन् मत्प्राणकलिका तडिनी मलयाम्बुजा ।
 अनभिज्ञेन भवता दूषिता पापयेतसा ॥
९०. यस्यानुग्रहलाभेन दीर्घायुष्यमवामवान् ।
 पापपञ्जरनिर्मुक्तः स त्वं दूषितवानसि ॥
९१. जननीमवमत्यैव अवेतान्तरमिच्छसि ।
 अपलाय य गायत्री मन्त्रान्तरमभीप्ससि ॥
९२. यत्र गङ्गा य यमुना य यत्र गोदावरी नदी ।
 तीर्थानां लृट्यं ल्येषा देवानां भलमुच्यते ॥
९३. मन्त्राणां मन्त्रशक्तिस्तु कर्मशक्तिस्ति कर्मिणाम् ।
 वेदद्रवा विश्वमाता ब्रह्मविष्णुवाद्युपासिता ।
९४. तामिमामद्विसम्भूतां त्वमुपेक्षितवानसि ।
 तामेव भूयस्संप्राप्य प्रणवार्थप्रदीपिकाम् ॥
९५. तपसा मन्त्रतन्त्राभ्यां तां तोषयितुमर्हसि ।
 तदनुग्रहलाभेन तत्र शालां पुनर्भवाम् ॥
९६. ससम्भाराग्निपत्नीकां लप्यसे नात्र संशयः ।
 ष्ट्युक्त्वान्तर्हिते शम्भौ सोऽपि राजा भयातुरः ॥
९७. ष्ट्यमान्तर्हिते देवे स राजा माधवीसुतः ।
 तदतिक्रमणार्थमिदमन्त्रान्तस्वान्तसन्ततिः ॥
९८. भयाद्विरेकरोमाञ्चकञ्चुकीकृतविग्रहः ।
 समभ्येत्य पुनः पुण्यां धृतधारां पयस्विनीम् ॥
९९. काश्यपाश्रममासाद्य तपः खड्गे सुदारुणम् ।
 अङ्गुष्ठाग्रेण वसुधां संस्पृशन् पश्चिमोभुजम् ॥
१००. उर्ध्वबाहुर्निराहारो लृटि ध्यायन् जगत्प्रसूम् ।
 तपनीयाम्बुजावृढां बालाम्बुजसमप्रभाम् ॥

१०१. यतुर्भुजा त्रिणयनां कौसुम्भाम्भरधारिणीम् ।
नवमाणिष्ठयकोटीरकिरणारुणिताम्भराम् ॥
१०२. तमयामीकराकारपयोधरधराधराम् ।
यारुत्रैवेयकेयूरवलयवाल्लिभासुराम् ॥
१०३. आपातकेशघटितैः भूषणानि मणिभूषणैः ।
मन्दस्मेरांशुसम्भिन्नसमस्ततिमिरच्छटाम् ॥
१०४. करुणापाङ्गपीयूषसन्दर्भितयरायराम् ।
समस्ततीर्थजननीं यन्दनायलकन्यकाम् ॥
१०५. ध्यायन् स्वलुदयाम्भोजे निश्चलः समतिष्ठत ।
तेनैव तप्सा देवी सन्तुष्टा मासमात्रतः ॥
१०६. सान्निध्यं पुरतः तस्य चकार करुणाद्र्दधीः ।
वत्स ते तपसनेन सन्तुष्टलुदयास्म्यलम् ॥
१०७. तवेस्सितानि सर्वाणि प्रामानि मधनुगुडात् ।
पश्य भद्राणि दास्यामि काम?ओङ्ग्रीव काङ्क्षितम् ॥
१०८. धृति श्रुतिसुभाकारां सुभाकारां समाकर्ण्य तु भारतीम् ।
समाधिं सङ्कुचत्रे ददर्श परमेश्वरीम् ॥
१०९. यथान्तः स्वान्तमद्राक्षीत् तथैव पुरतो नृपः ।
आनन्दगुदयो मूर्ध्ना मुकुलितान्जलिः ॥
११०. उर्षगद्गदया वाया व्यायष्टे स्वेष्टदेवताम् ।
राजा -
देवि प्रसीद कल्याणि प्रसीद मलयारुण्ये ॥
१११. आगः क्षमस्व देवेशि मूढस्याकार्यवेदिनः ।
त्वदङ्घ्रिपङ्कजे भक्तिः अनपायास्तु मे सदा ॥
११२. मनोरथा मे सुलभास्त्वत्यादाम्भुजलाभतः ।
यथा मय्यनभिज्ञात्वं न भूयात् अपि जन्मसु ॥
११३. तथा प्रसीद सर्वेशि त्वामलं शरणं गतः ।
धृति भ्रुवति राजेन्द्रे गङ्गाद्यास्सरितस्सदा ॥
११४. आजग्मुरभिला राजन् पश्यत्सु सकलेष्वपि ।

सर्वास्तमेनं राजानमनुशास्य सरिद्धराम् ॥

११५. तस्यैव पुरतस्सर्वाः ताम्रायास्तनमण्डले ।

अभिजग्मुर्मुंडाराज तदद्भुतमिवाभवत् ॥

११६. सा तस्याभीप्सितान् कामान् प्रदायान्यत्र सुदुर्लभान् ।

सर्वतीर्थमयी भूयः ताम्राभ्यन्तरधीयत् ॥

११७. स भूमिपालो मलयात्मजायाः लब्ध्वा पराण्यभुङ्क्ष्यानि तस्याः ।

संप्राप्य शालां सड भार्ययासौ यकार विप्रैः कुतुभार्यगृह्यम् ॥

सप्तविंशोऽध्यायः । Pro.Total = 2100 + 117 = 2217.

अष्टाविंशोऽध्यायः

देवानां कार्यार्थं तपः कुर्वतोः काश्यपादित्योः ताम्रपर्ण्याः

वरदानं काश्यपेन लिङ्गप्रतिष्ठा ।

१. श्री सूतः -

धत्वाऽर्घ्यं कथां पुण्यां विश्विप्रोपकथान्विताम् ।

वीरसेनः पुनर्वाङ्मयाय मुनिपुङ्गवम् ॥

२. वीरसेनः -

अडो भगवता प्रोक्ता कथेयं कलुषापडा ।

श्रुतापि भूयः श्रोतव्या संशयस्य व्यपोडने ॥

३. तपसाराधिता देवी राज्ञा मलयनन्दिनी ।

कथं तस्मै वरान् प्रादात् मडीभर्तुश्च काङ्क्षितान् ॥

४. कथं सा प्रादुरभूत् कथं नद्यसमाययुः ।

अनुशास्य कथन्त्वेनां विविशुः दृष्टान्तरे ॥

५. अेतत् सर्वमशेषेण वद विस्तरतो मम ।

शङ्भः -

श्रुणु राजन् प्रवक्ष्यामि कथां कलुषनाशिनीम् ॥

६. ताम्रपर्णी मडादेवी तपसा प्रीतमानसा ।

तदा नद्यास्तटे शाला पताकाध्वजमालिनी ॥

७. ससभ्या सडपत्नीका सम्भाराग्निमण्डला ।

- यथापूर्वं समभवत् पुरतस्तस्य भूपतेः ॥
८. तावत् ताम्राप्रवाहस्तु ननावर्षो व दृश्यते ।
तत्तीरपूरात् तु उत्तस्थुः गङ्गाधाः सरितः तदा ॥
९. गोक्रीरवर्षा तरुणी नानाभरणाभूषिता ।
गङ्गा समाययु देवी भासा भुवनपावनी ॥
१०. ताम्रे त्वया बालतया प्राप्तं परिभवं मळत् ।
शेषा त्वत्प्राणशक्तिस्तु पराशक्तिसमुद्भवा ॥
११. छन्दनीलमण्डिच्छाया यमुना पापहारिणी ।
अभ्यागमत् अशेषस्य लोकस्य क्षेमदायिनी ॥
१२. पद्मरागमण्डिच्छाया भारती गजसेविता ।
समायाता समस्तस्य सर्वमङ्गलदायिनी ॥
१३. गोदावरी गौरवर्षा पीताम्बरसमावृता ।
कङ्कलीकुसुमोत्तंसा संप्राभाभरणोज्ज्वला ॥
१४. नर्मदा शङ्खधवला कर्पूराभा कुमुद्वती ।
शोणाम्बु काञ्चनानाभा कृत्स्नी कुङ्कुमारुणा ॥
१५. कर्पूरवर्षा कावेरी वेगवत्यम्बुजारुणा ।
शेताः यान्याः तडा नद्यः बहुव्यः नारीवपुर्धराः ॥
१६. सालङ्काराः सानुलेपाः सवालनपरिच्छेदाः ।
समागत्य मलादेवीमुपतस्थुः समाहिताः ॥
१७. तत्र राजानमालूय गङ्गा वचनमब्रवीत् ।
श्री गङ्गा -
राजन् बालतया प्राप्तं त्वया परिभवं मळत् ॥
१८. शेषा मत्प्राणशक्तिस्तु तामवैखि ममात्मिकाम् ।
अहं मलयजातास्मि पराशक्तिसमुद्भवा ॥
१९. आवयोर्नैव भेदोऽस्ति भेदबुद्धिर्विनश्यति ।
शेषा रुद्रप्रभा नाम वेदेषु परिपठ्यते ॥
२०. मरुद्धृषेति मावेति परुष्णीति परेति च ।
संप्रशंसन्ति ताम्रेति श्रुतयो मलयताम्रजम् ॥

२१. गुडायरी गुड्यरूपा पवित्री पापनाशिनी ।
माला मलयपुत्रीति मानयन्ति सुरासुराः ॥
२२. अत्र सर्वमिदं जातमस्यामेव प्रतिष्ठितम् ।
अेनामाश्रित्य विन्दन्ति ङ्यमृतत्वं तु जन्तवः ॥
२३. सामान्या तटिनीयन्तु वदत्येनां स पातकी ।
पश्यते नरके धीरे यावत् आभूतसम्प्लवम् ॥
२४. एतः परं मडाराज मावमंस्थाः कदाचन ।
एत्थं गङ्गानुशास्यैर्न लोकानामेव पश्यताम् ॥
२५. संविवेश तथा गङ्गा ताम्रायाः स्तनमाडले ।
तथैव यमुनाद्याश्च नानारूपाः सरिद्धराः ॥
२६. क्मात् उपाविशन् सर्वाः पञ्चरे शारिका एव ।
अेतत् विचित्रं पश्यन्तो ब्रह्मनारायणार्णवः ॥
२७. पुष्पवृष्टिमुच्यस्सर्वे अस्तुवन् मलयात्मजाम् ।
स्तुवत्सु सर्वदेवेषु पतलाडम्बरेषु च ॥
२८. आश्चर्याविष्टयित्तेषु सर्वेषु भुवनेष्वपि ।
स्तूयमाना मलादेवी ताम्रा वचनमब्रवीत् ॥
२९. श्री देवी -
राजन् मनोरथास्सन्तु ममानुग्रहास्तव ।
यज्ञशेषं सपत्नीकः कर्तुमर्हसि भूसुरैः ॥
३०. कीर्तिस्ते यन्दिङ्गाकारा लोके विस्तारमृच्छतु ।
अेतत् तीर्थं प्रशंसन्तु शालातीर्थमिति ध्रुवम् ॥
३१. अत्र स्नाता नरास्सर्वे भवन्तु सुभभागिनः ।
भुक्तिर्भुक्तिश्च सर्वेषां मज्जतां पिबतामपि ॥
३२. अब्रूतामेव शाश्वत्यौ नात्र कार्या विचारणा ।
अेवं देवी वचः प्रोक्तवा राजानं माधवीसुतम् ॥
३३. शालातीर्थे तदा तस्मिन् ताम्राभ्यन्तरधीयत ।
ततो वसुमना प्राप्य वरान् अभिमतान् बडून् ॥

३४. संप्रलृष्टमनाः भूयः स्वयङ्गं समपाद्यत् ।
सर्वे देवाश्च सिद्धाश्च स्तुवन्तः तीर्थवैभवम् ॥
३५. राजानमपि सम्भाव्य स्वानि स्वानि पदान्यगुः ।
तत्र यावत्बृथस्नानं विधाय विधिपूर्वकम् ॥
३६. काश्यपेशं समभ्यर्च्य दालकेशं प्रणम्य च ।
मुनीन् आमन्त्र्य तत्रस्थान् सभार्यः सपुरोहितः ॥
३७. स्वराजधानीं संलृष्टः प्रायात् प्रासादमालिकाम् ।
ततस्तत्र स्थितास्सर्वे दृष्ट्वा क्षेत्रस्य वैभवम् ॥
३८. सन्तोषं परमं प्रापः काश्यपश्च मलामुनिः ।
तस्मात् राजन् मलातीर्थे तत्र स्नानं स्माचर ॥
३९. कौशार्धविस्तृतं क्षेत्रं तेजःस्थानं प्रकीर्तितम् ।
पुरा कृतयुगे राजन् मनो सावर्णिकेऽन्तरे ॥
४०. अदितिर्देवजननी काङ्क्षन्ती विजयं उरुः ।
भर्तारं काश्यपं प्राप्य पप्रच्छ प्राणता सती ॥
४१. केनोपायेन वै ब्रह्मन् जयमेष्यन्ति मे सुताः ।
तमुपायं समुपायक्ष्व देवेषु करुणां गुरुः ॥
४२. एत्थं तथा प्रार्थितोऽसौ काश्यपः तपसां निधिः ।
श्रुणु प्रिये वयः पथ्यं तत् तथा कर्तुमर्हसि ॥
४३. अनादिमिथुनोद्भूता या सरिभलयातजा ।
सौषा सर्वस्य लोकस्य विज्ञेया कामदोहिनी ॥
४४. अतस्त्वमुपगम्येनामाराधय विधानतः ।
तदनुग्राहलाभेन भवन्तु जयिनस्सुराः ॥
४५. अहमपि आगमिष्यामि त्वमग्रे गच्छ सत्वरम् ।
एत्थं भर्त्रा नियुक्ता सा देवी देवप्रसूर्मदा ॥
४६. ताम्रामासाद्य नियमात् स्नात्वा तत्रैव संस्थिता ।
तपश्चकार सुचिरे दृश्चरे भुवनत्रये ॥
४७. स्ववधाय तपस्यन्तीं ज्ञात्वा सर्वेऽपि दानवाः ।
तपो विघातं कुर्वाणाः समाववृरलक्षिताः ॥

४८. सापि यन्मनशैलेन्द्रतनया सर्वदर्शिनी ।
निवार्य विघ्नजालानि दानवाचरितान्यपि ॥
४९. तत्र क्षणाय विदधे प्राकारं ज्वलनात्मकम् ।
ज्वालामालासमायुक्तं प्राकारं परमाद्भुतम् ॥
५०. विलोक्य भयसम्भ्रान्ता दैत्याः जग्मुर्यथागतम् ।
अदितिर्देवजननी वह्निमण्डलमध्यगा ॥
५१. ध्यानागुढा निश्चलाङ्गी ध्यायन्ती परमेश्वरीम् ।
अन्तर्बहिरविच्छिन्नमवसत् तन्मयं जगत् ॥
५२. ततःप्रसन्ना वरदा तस्याः प्रादुरभूत् पुरः ।
सहस्रादित्यसङ्काशां सान्द्रसिन्दूरपाटलाम् ॥
५३. यतुर्भुजा त्रिणयनां तमडाटकभूषिताम् ।
तीर्थकन्याशतोपेतां दृष्ट्वा परमदर्षिता ॥
५४. सभ्रूभङ्गं समुत्थाय भङ्गाञ्जलिपुटा सती ।
तुष्टावादितिरव्यग्रा गिरा गद्गदया भुदा ॥
५५. अदितिः -
या शक्तिरन्तर्जगति लोकानां प्राणरूपिणी ।
या पुनर्ज्वनाभ्या स्यात् तां त्वाहं शरणं गता ॥
५६. गायन्ति श्रुतयो नित्यं तीर्थरूपां मरुद्दृष्टाम् ।
तां त्वामपिलतत्त्वार्थां माडेयीमाश्रये श्रियम् ॥
५७. उेतुरादावशेषस्य ज्वनन्त्वे व्यवस्थिता ।
मृत्युः प्राणभृतां भूयो यदंशेन प्रवर्तितः ॥
५८. अनादिशक्तिरव्यग्रा निग्राहानुग्राहक्षमा ।
सा त्वं लोकडितायैव जाता डि मलयत्मजा ॥
५९. मन्त्रसक्तिं प्रशंसन्ति सन्तः कर्मकलां पुनः ।
त्वमेव हृलदा लोके तीर्थमातर्नमोऽस्तु ते ॥
६०. शिवः शिवान्वितो भूरि तपसाराध्य माधवि ।
त्वामेव लब्धवान् आदौ तस्मात् त्वां शरणं व्रजे ॥

६१. मालेयी मलयानन्दा गङ्गा भागीरथीति य ।
धृतधारा परुषशीति पठ्यसे त्वं पुरातनैः ॥
६२. प्रसीद मलयानन्दे ताम्रे मातः प्रसीद मे ।
अब्धिपत्नि नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं नमो नमः ॥
६३. एति स्तुवन्त्याः पुरतो देवमातुर्मंडीपते ।
प्रसन्ना प्राड कल्याणी तामाडूय गिरा पुनः ॥
६४. देवमातर्मंडाभागे प्रीतास्मि तपसा तव ।
एत आरभ्य वै देवा अवध्या दानवैः परैः ॥
६५. मरुक्त्वा वर्धितात्मानो जेष्यन्तु दनुजादिकान् ।
जयलक्ष्मीर्भविष्यामि नित्या देवेष्वहं सदा ॥
६६. मत्प्रसादात् भविष्यन्ति सङ्गलास्ते मनोरथाः ।
त्वया कृतमिदं स्तोत्रं ये पठन्त्यरुणोदये ॥
६७. तेषां दर्शनमात्रेण दूरे नश्यति पातकम् ।
त्रिसन्ध्यं पठतां नृणां ध्यात्वा मां शुद्ध्येतसाम् ॥
६८. उयमेधावभृथस्य क्लं भवति शाश्वतम् ।
ये य त्वां अत्र नियता सर्वे गीर्वाणमातरम् ॥
६९. नमस्कृत्य यथान्यायं तीर्थे मज्जन्ति मामके ।
तेषां मनोरथाः पुण्याः भविष्यन्त्यनपायिनः ॥
७०. अन्ते डैवल्यसौभाग्यं तेषां दास्याम्यसंशयम् ।
एति ब्रुवत्यामम्बायां अम्बरात् अद्भुतावहा ॥
७१. देवतानां धनारावा जगर्जे देवयोदिता ।
पुष्यवृष्टिस्सुमहती पपातामोदनिर्भरा ॥
७२. विमानैः काञ्चनाकारैः अस्याजग्मुर्दिवौकसः ।
मुनयो नारदाद्याः य सनकाद्याः य योगिनः ॥
७३. स्तुवन्तः श्रुतिसम्भाव्यैः वयनैर्मलयात्मजाम् ।
काश्यपश्च महातेजाः प्रजापतिरकल्मषः ॥
७४. देवीं ताम्नामभिष्टूय समाम्नास्यादिति प्रियाम् ।
देवीमाराधयामास यथावत् विजितेन्द्रियः ॥

७५. ततो दैवगिरा राजन् वह्निप्राकारमण्डलात् ।
उत्तस्थुर्दीपिका व्योम्ना शतशोऽथ सडस्रशः ॥
७६. शतकतुमुभेष्वेषु प्राविशन् कमशोऽम्बरे ।
तमात् दुरासदा दैत्यैः अभवन् ते द्विवौकसः ॥
७७. प्राप्तपौरुषवीर्येषु तेजिष्ठेष्वमरेष्वपि ।
अदितिं काश्यपञ्चैवं अनुगृह्य मरुद्धृधा ॥
७८. पुनरन्तरघात् तीर्थे माला मलयनन्दिनी ।
देवाः काश्यपमामन्त्र्य मातरं चाभिवाद्य य ॥
७९. जग्मुर्यथागतं सर्वे प्रशंसन्तो मलानदीम् ।
ततस्सडर्षं मुनिभिः काश्यपः तपसां निधिः ॥
८०. तत्र लिङ्गं प्रतिष्ठाप्य समभ्यर्च्य विधानतः ।
सपत्नीकः तपश्चक्रे सुचिरं शम्भुसन्निधौ ॥
८१. विधाय शालां विभुलां समतन्तून् सदक्षिणान् ।
विधाय परमां सिद्धिं संप्रापेतर्दुर्लभाम् ॥
८२. शिवशर्माभिधः कश्चित् भूसुरो भूसिपुण्यभूः ।
गङ्गातीरात् समभ्येत्य वाजपेयमपारयत् ॥
८३. गुरुणा काश्यपेनैव तेन सिद्धिं परां गतः ।
कस्यचित् द्विजवर्यस्य जलात् उन्मज्जतः पुरा ॥
८४. दीपडस्तस्य भगवान् अनुग्रहविधित्सया ।
आविर्भूव भगवान् दालकेश्वरसंज्ञितः ॥
८५. अेतत् वृत्तान्तं आकर्ण्य राजा वसुमना विभुः ।
लब्धवान् अत्राभ्येत्य शालां गङ्गाभ्रसावृताम् ॥
८६. तीर्थस्यास्य प्रभावेन राजानो मुनयः परे ।
लेभिरे परमां सिद्धिमिड चामुत्र याद्भुताम् ॥
८७. ये येमां परमां पुण्यां कथां पापप्राणाशिनीम् ।
श्रुण्वन्तो वा पठन्तो वा न शोचन्ति पुनश्च ते ॥

४ति अष्टाविंशोऽध्यायः ।

Pro.Total = 2217 + 87 = 2304.

अेकोनत्रिंशोऽध्यायः

काश्यपेन षष्ठ्यस्तुतिः ।

शिवशर्माप्यस्य ब्राह्मणस्य काश्यमीर्थादिप्रश्नपूर्वकं

काश्यपं प्रति प्रश्नः ।

१. श्री सूतः -

श्रुत्वेदं वीरसेनश्च कथां राजा कुतूहलात् ।
प्रशस्य शङ्खं प्रालेदं वयनं विनयोज्ज्वलम् ॥

२. राजा -

यथा पुरा वसुमनाः श्रुतवान् मुनिपुङ्गव ।
तथाहं श्रोतुमिच्छामि कथां काश्यपसंश्रयाम् ॥

३. कथं संस्थापयामास मडादेवं स काश्यपः ।

तत्र स्वयं याविरभूत् दालकेश्वरसंज्ञकः ॥

४. अेतत् विस्तार्य भगवन् शंस मे करुणानिधे ।

एत्थं राज्ञा प्रोच्यमानः शङ्खयोगी मडातपाः ॥

५. प्रशस्य भूयो राजानं प्रत्यभाषत उर्षवत् ।

श्री शङ्खः -

राजन् धर्मभृतां श्रेष्ठ तव प्रियमभीप्सता ॥

६. मयाधुना कथ्यमाना श्रोतव्या भवदाधुना ।

पुरा प्रजापतिर्धीमान् काश्यपिः सः सः भार्यया ॥

७. अदित्या समभिष्टूय नदीं मलयसम्भवाम् ।

तत्प्रसादोपलाभाय भूपो निश्चित्य बुद्धिमान् ॥

८. सः सः देवैर्मुनिगणैः तत्र दीक्षामुपागमत् ।

सत्रमाङ्गीरसं नाम परं सर्वात्मसाधनम् ॥

९. अपारयात् अमेयात्मा प्रीणयन् गुरुमीश्वरम् ।

ऋत्विजो दक्षिणाभिः तोषयन् सप्रसर्पकान् ॥

१० कृत्वाभभृथं स ताम्रायां स्नानं सन्तुष्टमानसः ।

तावत् उत्तरवेद्यां तु स्थाप्य लिङ्गमनुत्तमम् ॥

११. शिवमाराधयामास स्वमनोरथसिद्धये ।
समाधिसिद्धैर्द्रव्यैश्च मन्त्रैः निगमसम्भृतेः ॥
१२. अेवमर्चयतस्तस्य काश्यपस्य मडामतेः ।
वर्षाणां त्रिशतं राजन् अत्यगात् निमिषोपमः ॥
१३. अेवमाराधितस्तेन भगवान् प्रमथेश्वरः ।
तल्लिङ्गान्भूर्तिमानासीत् स्वभासा भासयन् नभः ॥
१४. अङ्गेनादाय गिरिजामशेषभुवनप्रसूम् ।
साक्षात् यर्मभयं श्रेतं वृषमारुढ्य वाडनम् ॥
१५. शूलटङ्कुमृगाभीतिवरदानपरश्वधैः ।
भुञ्जैरुद्गमवलयैरडिराजङ्गगदोञ्जवलैः ॥
१६. भासमानः स्वकोटीरघटितेन्दुकलोञ्जवलैः ।
स्तूयमानः सुरगणैः सिद्धगुड्यक्याराणैः ॥
१७. प्रीणयन् मधुरैर्वाक्यैः काश्यपं समभाषत ।
श्री भगवान् -
त्वयाडं पूजितो भक्त्या मन्त्रेण विधिपूर्वकम् ॥
१८. प्रीतोऽस्यभीप्सितान् कामान् वृणीष्व तपसां निधे ।
धृत्युक्तो देवदेवेन मडादेवेन काश्यपः ॥
१९. पुनःपुनः तु संस्पृश्य स भूर्धा तत्पदाभ्युजम् ।
अध्वाञ्जलिपुटः तिष्ठन् भक्तिनम्रात्मविग्रहः ॥
२०. तुष्टाव परमेशानं स्तोत्रैः श्रुत्यन्तसंस्कृतैः ।
नतोऽस्यडं नाथ नवेन्दुभूषणं सदाशिवं त्वां सकलस्य डेतुकम् ॥
२१. यदङ्घ्रिपङ्केरुडसंस्मृतिर्जयत्यशेषमोक्षैकनिधान दीपिका ।
शिभापिरन्तश्रुतिकल्पशाभिनामविश्रमोञ्ज्यावयमन्त्रपल्लवैः ॥
२२. प्रसाधते त्वत्पदपद्ममीश यत् त्वदन्यतः क्वापि न यातु मे मनः ।
मडेश माया तव विश्रमोडिनी न लङ्घ्यते ब्रह्मपुरन्दराभिः ॥
२३. तथापि मा त्वत्करुणैकभाजनं पराभविष्यत्वभवाय न क्वचित् ।
तवेश निष्पन्दमिदं त्वया जगद्व्यजस्त्वमङ्गीकुरुते यराथरैः ॥
२४. तथापि सैषा मधि भूयसी भवेत् यकोरसङ्गे शसिनो यथा रुधिः ।

अशक्तमप्यन्तरलीलया जगत् यथैव शक्त्या विमलीकरोषि यत् ॥

२५. द्यैव मे येतसि सन्ततं श्रिया कुरुष्व लीलां भव पार्वतीपते ।

बिभेमि भीमात् विषयान् मलाविषान् मडेश विश्वादिविषापडन् विभो ॥

२६. मदीयमित्येवमनुस्मरन् जन् त्रिधापथः त्रातुमिडाईसीश्वर ।

अलं परिश्राम्य भवाएर्वोदरे दुराशया उ भ्रमते पुनःपुनः ॥

२७. एतः परञ्चालवभीतभञ्जनं निरञ्जनं यामि विभो भवत्पदम् ।

विभक्तनानागुणकर्मरूपिणा न जन्मना प्राणिसुभा कृतापि मे ॥

२८. अपत्यदारादिभयाद्गुपागतं विभोऽनुगृह्णीष्व मडेश मामितः ।

दयानिघे देव दिवानिशं भयादयातयामः तव भृत्यमेव माम् ॥

२९. अतर्कितपातदयाविलोकनैः परं परित्राडि सुतानिव प्रसूः ।

उमापते विश्वपते सतां पते पते पशूनामपि रुद्र वाक्यते ॥

३०. प्रसीद सान्द्राभ्युदयप्रसन्नया दृशा यथा विश्वमिदं हि मङ्गलम् ।

न कर्मणा न प्रजया न सम्पदा नयोगसिध्या न मनः समाधिभिः ॥

३१. परं न पश्यन्ति पदं तव दर्शनां

विनापि भक्तिं भगवन् प्रसीद ताम् ।

परःशतैः जन्मभिरन्वळं भयात् पुनःपुनः श्रान्तिमुपेयुषा मया ॥

३२. अमङ्गुरानन्दसुतो द्योदयां तवाङ्घ्रिपङ्कुरुलमाप्तमधे हि ।

कथञ्चिदापन्नमनुग्राडेण मे नमोऽस्तुमर्दस्यविलम्बमेव भो ॥

३३. स्तनन्धयं स्वं विषमस्थमप्यडो जनन्यनाश्रयात्मजं यथा ।

अभाएऽकर्पूरवलक्ष्ममेकतः परस्थकस्तूरिकया समप्रभम् ॥

३४. वपुस्तवेदं वृषभध्वजवृतं न यातु चित्तातपरत्र मामकात् ।

नमः पुराणाय पुराणमूर्तये नमोऽस्त्वनान्तवधूकुटुम्बिने ॥

३५. अनामगोत्राय जगत्रयोदयस्थितिक्षयोल्वासकटाक्षवर्यसे ।

प्रसीद गौरीश निशाविटार्भक प्रगल्भकोटीरकुटुम्बिभोगिने ॥

३६. धुसिन्धुसन्धुक्षितकैशिकाय ते सदाशिवायामृतमूर्तये नमः ।

शङ्भः -

एत्थं वाया सुधासारसौभाज्यैकसमग्रया ॥

३७. संस्तुवन् परमेशानं काश्यपो उर्षगद्गदः ।

ભૂયઃ તદ્દુઘ્નિમૂલે તુ સાષ્ટાઙ્ગં પ્રણનામ હ ॥

૩૮. ઉત્થાપ્ય ચૈનં બાહુભ્યાં પરિમૃજ્ય દયાનિધિઃ ।
પ્રાહ ગમ્ભીરયા વાયા ભૂયો ભૂયઃ પ્રહર્ષયન્ ॥

૩૯. શ્રી સદાશિવઃ -

બ્રહ્મન્ ત્વયા પૂજિતોઽહં સંસ્તુતશ્ચ વિધાનતઃ ।
પ્રીતોઽસ્મિ નિતરાં ભક્ત્યા સુધયૈવ દિવૈકસઃ ॥

૪૦. તવ પ્રીતિમિહાપારાં કુર્વન્ નિર્વાણહેતુકીમ્ ।
વસામિ નિત્યમિચ્છન્ત્યા હૈમવત્યા સમન્વિતઃ ॥

૪૧. સર્વેષામેવ જન્તૂનાં દાસ્યે નિર્વાણસમ્પદમ્ ।
યે વાત્ર તીર્થે તામ્રાયાં ત્વદીયે વિધિપૂર્વકમ્ ॥

૪૨. માં પશ્યન્તિ સદ્કૃદ્વાપિ સ્નાત્વા તેષાં ન બન્ધનમ્ ।
ત્વયા કૃતમિદં સ્તોત્રં સાયં પ્રાતર્મમાગ્રતઃ ॥

૪૩. યે પઠન્તિ લભન્તે તે પુરુષાર્થયતુષ્ટયમ્ ।
તથૈવાભિમતં બ્રહ્મન્ દાસ્યામ્યત્યાવિલમ્બિતઃ ॥

૪૪. ઇતો ભાવિનિ કલ્પે તુ બ્રહ્મન્ રાથન્તરે ભવાન્ ।
ભવિતા કપિલો નામ્ના મદંશપરિભાવિતઃ ॥

૪૫. તદા તાપાભિભૂતાનાં પ્રજાનાં શરણં જુષામ્ ।
તત્પાપહત્યૈ દયયા સાઙ્કયયોગં પ્રદાય તુ ॥

૪૬. તતો માં કેવલં નિત્યં પ્રાપ્તુમર્હસ્યંશયમ્ ।
તત્રૈવ નિવસન્ નિત્યમવિમુક્તિં પ્રદર્શયન્ ॥

૪૭. મોક્ષશ્રિયં પ્રદાસ્યામિ સર્વેષામેવ દેહિનામ્ ।
અત્રાનીતા મયા કાશી મુક્તિમુદ્રામ્બઙ્ગુરા ॥

૪૮. કોશપચ્ચકવિસ્તારં દુર્જિયો પાપચેતસામ્ ।
અદિત્યાસહિતોત્રૈવ સુખમાસ્સ્વ મહામતે ॥

૪૯. ઇત્યુક્ત્વા ભગવાન્ શમ્ભુઃ તસ્મિન્ વિઙ્ગે સુધાત્મિકે ।
પ્રાવિશત્ ગૌર્યયા સાર્ધં પશ્યતાં મહતામપિ ॥

૫૦. શઙ્ખઃ -

ઇત્યં તે કાશ્યપેશસ્ય મહિમા વર્ણિતો મયા ।

- स अेष सर्वे शम्भुं परां मूर्तिं लिङ्गमयीं पुनः ॥
- प१. भक्तस्य कस्तयित् डेतोः उज्ज्वलार विलासवत् ।
तमस्तुवन् व्योम्नि सिद्धाः द्वादशेश्वरमित्युत ॥
- प२. तत्र देवाश्च सिद्धाश्च ऋषयो नारदादयः ।
स्तुवन्तो विकिरन्तश्च पुष्पाण्याजगुर्भरत् ॥
- प३. समागतोष्वेवं शिवशर्मा मलेश्वरः ।
आगत्य काश्यपात् तस्मात् श्रुत्वा मालात्म्यमीशितुः ॥
- प४. तमेव गुरुमासाद्य सौत्रामणिमकारयत् ।
एति श्रुत्वा मलीपालो विस्मयाविष्टमानसः ॥
- प५. पुनःप्राण्य योगीन्द्रं विन्यात् वाक्यमब्रवीत् ।
वीरसेनः -
कस्य भगवान् शम्भुः भक्तस्य प्रीतिमावलङ् ॥
- प६. कथमाविरभूत् एशो मलालिङ्गस्वःपधृत् ।
स भक्तः किञ्चकारासौ कथं प्रापन्मनोरथम् ॥
- प७. काश्यपात् अश्रुणोतेनां शिवशर्मा कथां कथम् ।
अेतत् मे विस्तरात् ब्रह्मन् वक्तुमर्हसि साम्प्रतम् ॥
- प८. एत्थमव्यर्थितः शङ्खः संप्रशस्य मलीपतिम् ।
पुनः प्राड कथां पुण्यां कथामीशान सङ्गिनीम् ॥
- प९. श्री शङ्खयोगी -
श्रुणु राजन् प्रवक्ष्यामि कथां श्रेयस्करीमिमाम् ।
पुरा कश्चिन्मुनेः पुत्रः साङ्गतस्य दयानिधेः ॥
६०. शिवशर्मेति विख्यातो वेदवेदाङ्गपारगः ।
विरक्तः सर्वं भोगेभ्यः परां गतिं यियासिषुः ॥
६१. तीर्थयात्रां समुद्दिश्य यकार पृथिवीमिमाम् ।
परिक्रम्य बहूँ देशान् स्नात्वा तीर्थोदकेष्वपि ॥
६२. आससादाद्भुताकारां मलयं यन्तनालयम् ।
तत्र स्नात्वा मलान्धां तर्पयित्वा पितृन् सुरान् ॥
६३. नानामणिप्रसूँ पुण्यां नलिनोत्पलगन्धिनीम् ।

- आश्रमैर्मुनिमुष्यानां देवानामालयैरपि ॥
६४. अग्रहारैरामकामैः अधिष्ठिततटद्वयाम् ।
 क्वचित् सामानि गायद्भिः अधीयानैः ऋयः क्वचित् ॥
६५. अथर्वाण्युख्यरद्भिश्च प्रगिरद्भिर्यजूषि य ।
 पुराणानि प्रशंसद्भिः य तटतीरे सङ्घशः ॥
६६. समन्तात् निभिडीभूततटारामोपशोभितम् ।
 ङोमधूमसमाकान्तैः घनासक्तैरिवद्रुमैः ॥
६७. समृद्धोद्यानसम्पन्नां ङंससारसलालिताम् ।
 गायद्भिरुख्यैर्गन्धर्वैः नृत्यद्भिः याप्सरोगणैः ॥
६८. नानोद्यानसभागेऽसम्पन्नतटशालिनीम् ।
 नित्यकल्याणानिलयां निरन्तरसुभप्रदाम् ॥
६९. नानाधान्यधनोपेतां नानाजनपदोज्ज्वलाम् ।
 मङ्गलदीमभिष्टूय शिवशर्मा मङ्गलमतिः ॥
७०. अगस्त्यमुनिमानस्य लोपामुद्रां यशस्विनीम् ।
 तत्रसाधमनुप्राप्य तमापृच्छ्यसङ्गानुगैः ॥
७१. धन्वकीले मङ्गलदेवं पापानाशेश्चरं विभुम् ।
 पूजयित्त्वोषितः तत्र निशामेकामसौ प्रती ॥
७२. ततोषस्युपवृत्तायामुत्थितः स्नातुमुद्यतः ।
 डिञ्चित् दूरं परिक्रम्य शुश्राव श्रौतसौभगम् ॥
७३. पुरस्तात् जनसम्मर्दसन्नादं सान्द्रसौभगम् ।
 भासमानो भुवो व्योमस्वभासानुसारथेः ॥
७४. विस्मयानः तदाश्चर्यं द्रष्टुकामः त्वरान्वितः ।
 स्नात्वा सन्ध्यामुपास्यैव समुपस्थाय य भास्करम् ॥
७५. सशिष्यः साग्निभोत्रः य प्रायात् प्रार्थीं द्विशं मुनिः ।
 अतीत्य दूरमध्वानं भमाङ्गळे द्विवाङ्गरे ॥
७६. आससाध वनं पुण्यं नानाद्रुमलतायुतम् ।
 विमुक्तमत्सरैः शान्तैः मृगपक्षिगणैर्वृतम् ॥

७७. सिद्धैर्मुनिगणैः पुण्यैः सेव्यमानमितस्ततः ।
तद्धनं प्रविशन्नग्रे याद्राक्षीत् काश्यपाश्रमम् ॥
७८. विकीर्यभाणः भूभागं मन्दारकुसुमोत्तरैः ।
यूथैर्जनानां सङ्घातैः मिथः कथयतां कथाः ॥
७९. आनन्दनिर्भरैः सिद्धैः मुनिशिष्यैः समावृताम् ।
संप्रविश्याश्रमं श्रीमत् शिवशर्मा कृताञ्जलिः ॥
८०. तमग्निडोत्रमालिनं दृष्ट्वादित्या समन्वितम् ।
स्वशर्मं प्रब्रुवन् उच्यैः शिवशर्माभ्यवाद्यत ॥
८१. अर्द्धयित्वा तमासीनं बृश्यामेव प्रजापतिः ।
काश्यपः -
स्वागतं ते सर्वधर्मज्ञ शिवशर्मन् प्रसन्नधीः ॥
८२. प्रीतोऽस्म्यागामनादेव सुदुष्टः तव साम्प्रतम् ।
विजित्य याश्चिद्गर्गामिन्द्रियग्राममात्मनः ॥
८३. अमुञ्चतः यः कर्माणि निर्मुक्तकलभन्धनः ।
लोकसङ्ग्राहमिच्छन्तो विश्रान्त्यकुतो भयाः ॥
८४. त्वमतः पूजनीयः श्लाघनीयश्च डेवलम् ।
अत्रातिथ्यं विधास्यामि सानुगस्य विशेषतः ॥
८५. पुण्ये भवयनन्दिन्याः तीर्थे पाटीरगन्धिनि ।
स्नात्वाविलम्बं सन्तर्प्य पितृन् देवान् ऋषीनपि ॥
८६. अवगाढ्य दीपतीर्थमादित्यं कुण्डमेव यः ।
पुरुषोत्तमं काश्यपेशं दाडकेशं प्रणम्य यः ॥
८७. शीघ्रमागच्छ सुमते द्विवास्थ्यङ्गतो रविः ।
धृति तस्य वयः श्रुत्वा काश्यपस्य प्रजापतेः ॥
८८. शिवशर्मा मलातेजाः तं प्राञ्जलिरभाषत ।
शिवशर्मा -
भगवन् करुणामूर्ते भवत्यादाब्जसेवया ॥
८९. स्नातानि सर्वतीर्थानि पूजिताश्चैव मे सुराः ।
मन्ये यः सकलं जन्म सकलो मे परिश्रमः ॥

૯૦. તથાપિ તત્ તથા કર્તુમુત્સહે ગુરુશાસનાત્ ।
સ્નાત્વા સમાગમિષ્યામિ દેવં દૃષ્ટ્વા સદાશિવમ્ ॥

૯૧. ઇત્યુક્ત્વા પુનરાનમ્ય તીર્થસ્નાનાય નિર્યયો ।
સ્નાત્વા કાશ્યપતીર્થે ચ દીપતીર્થે ચ મન્ત્રવત્ ॥

૯૨. તથાપ્યાદિત્યકુણ્ડે ચ તીર્થશ્રાદ્ધસમન્વિતમ્ ।
દેવમારાધ્ય વિધિના પુનઃ કાશ્યપમાસદત્ ॥

૯૩. પ્રતિગૃહ્ય તથા તીર્થ સાનુગઃ તુષ્ટમાનસઃ ।
ભુક્તવન્તં ચ વિશ્રાન્તમુપગમ્ય મહામુનિમ્ ॥

૯૪. પ્રણામ્ય પરિપ્રચ્છ શિવશર્માદિવિસ્મિતઃ ।
શિવશર્મા -
પ્રસીદ ભગવન્ મહ્યં પ્રસીદ કરુણાનિધે ॥

૯૫. ત્વદનુગ્રહતઃ શ્રોતું વાઙ્છામિ ચ મનોગતમ્ ।
ઇન્દ્રકીલાદહં પ્રાપ્તઃ પ્રાપ્તઃ સ્નાતુમુદ્યતઃ ॥

૯૬. તદા કૌતૂહલાકારાઃ સમદૃશ્યન્ત પૂર્વતઃ ।
જનાઃ ગન્ધર્વસહુશાઃ મહામાણિક્યપાટલાઃ ॥

૯૭. અગ્નિવિણઃ ચારુવસનાઃ મણિકાગ્ચનભૂષણાઃ ।
ગચ્છન્તશ્ચ વિમાનૈઃ સ્વૈઃ મેરુશ્રૂંગસમપ્રભૈઃ ॥

૯૮. સ્ત્રિયો વિદ્યુલ્લતાકારાઃ ગાયન્ત્યો મધુરસ્વરમ્ ।
તેષાં તાસાં ચ સડ્ગીતૈઃ દિશો મુપરિતાભવન્ ॥

૯૯. તથારુણભુવા તેન સન્ચુક્ષિતમિતસ્તત ।
જનયન્તો ભાનુશકુન્દાં જન્તૂનાં ભૂમિચારિણામ્ ॥

૧૦૦. અસ્માકમક્ષિપદર્વી મણ્ડયન્તો યયુશ્શુભાઃ ।
તાનહં શ્રુતુમિચ્છામિ કે તે કુત્ર સમાગતાઃ ॥

૧૦૧. વ્યક્તં મે બ્રૂહિ ભગવન્ કથાં કૌતૂહલાત્મનઃ ।
શડ્ધમઃ -

ઇત્યં વચઃ સમાકર્ણ્ય પ્રાણસ્ય

શિવશર્મણઃ । અભિનન્ધ મહાતેજઃ કાશ્યપો વાક્યમબ્રવીત્ ॥

ઇતિ એકોનવિંશોઽધ્યાયઃ ।

Pro.Total = 2304 + 101 =2405.

त्रिंशोऽध्यायः

दीपिकेश्वरोद्भवः ।

१. श्रुशु ब्रह्मन् प्रवक्ष्यामि तदेव परमाद्भुतम् ।
सर्वपापक्षयकरं शृण्वतां लर्षवर्धनम् ॥
२. अत्र देवो मलादेवः कृपया कस्यचिन्मूलेः ।
प्रसादाय मलाविद्गङ्गपी प्रादुरभूत् विभुः ॥
३. तद्भुत्सवद्विदृक्षाणां मलतां त्रिदिवैकसाम् ।
समाजस्सर्वसिद्धानां गन्द्वाप्सरसामपि ॥
४. आगताः पूर्वदिवसे शिवानुग्रहकाङ्क्षया ।
अते ते भवता दृष्टाः स्त्रियश्च पुरुषा अपि ॥
५. भवन्तं पुण्यतीर्थेषु सेवया समुपागतम् ।
धतोऽविद्वरे द्रष्टव्यं लिङ्गं शम्भोर्मणिप्रभम् ॥
६. मन्ये भवन्तं पुण्यानां भाजनं पुण्ययोगतः ।
धति ब्रुवति धर्मज्ञो काश्यपे कलुषापले ॥
७. संप्रलृष्टमना राजन् प्रत्यभाषत भूसुरः ।
शिवसर्मा -
कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्यलं ध्रुवम् ॥
८. पुरा कृतानां पुण्यानां परिपाकात् धलागतः ।
को वा द्विजो मलाभागः शिवानुग्रहभागभुक् ॥
९. लिङ्गाकारः कथं भूमेः उत्थितः परमेश्वरः ।
कथमाविरभूत् सङ्घो देवानां व्योमवर्त्मनाम् ॥
१०. कथां यथावत् विस्तृत्य वक्तुमर्हसि मे गुरो ।
काश्यपः -
श्रुशु ब्रह्मन् कथां पुण्यां मालात्म्यं त्रिपुरद्विषः ॥
११. अतृप्तिजननी येयं शृण्वतां परमां गताम् ।
विषये पाण्ड्यभूपानामुत्तरेण मलामते ॥

१२. वेणुवत्याः तटे रम्ये नानाद्रुमलतायिते ।
अग्रहारो मडानासीत् कलम्ब इति विश्रुतः ॥
१३. धनिनः तत्र भूयिष्ठाः ब्राह्मणा वेदपारगाः ।
यज्वानो भक्तिमन्तश्च मडादेवे विशेषतः ॥
१४. तेषां मध्ये तु मेधावी प्रोक्तस्य तनयान्वयः ।
प्रमोदो नाम धर्मात्मा वेदवेदाङ्गपारगः ॥
१५. दाताश्लोत्री धर्मिष्ठः कुटुम्भी पुत्रपौत्रवन् ।
गार्डस्थं वर्तयामास कर्मकालविभागवित् ॥
१६. पितर्युपरते भ्रात्रा कलडीकृत्य छेतुतः ।
दायं विभज्य तस्मै तु स्वयमन्यत्र संस्थितः ॥
१७. अयं वर्तयतः तस्य कालेनाल्पीयसा सुतः ।
ममार भार्या पौत्राः य पुत्री य पौत्री य पालिका ॥
१८. अयं मासान्तरे प्राप्य द्विजो दुःखं सुदुस्सलम् ।
चिन्तयानः कर्मकलं अन्तस्तापाकुलोऽभवत् ॥
१९. अचिन्तितं किमेतन्मे प्राप्तं परिभवं मडत् ।
अनुकूलां धर्मपत्नीं विहाय गृहमेधिनः ॥
२०. कथं भवति गार्डस्थं विकर्णस्थेव कुण्डलम् ।
कथं श्रुवाभ्यलं छित्वा पुत्रं विनयोश्ज्वलम् ॥
२१. आगतोऽस्मि गतः पुत्रगतोऽसिस्नेहमुत्सृजन् ।
किं करिष्याम्यलं केन श्रुवामि विधुरो जडः ॥
२२. वृद्धस्य बन्धुडीनस्य का गतिः कथ्यतां प्रिये ।
अधर्माचरतान्नित्यं धनलाभेन भूढवत् ॥
२३. वञ्चितः सलजो भ्रात्रा पुत्रादपि छितप्रदः ।
तद्दोषात् प्राप्तमधुना व्यसनं दुस्सलं मया ॥
२४. एतः परं धनं दत्वा भ्रात्रे पित्रानुसञ्चितम् ।
तीर्थयात्रां करिष्यामि नान्यथा गतिरस्ति मे ॥
२५. एति प्रमोदो निश्चित्य ब्राह्मणो दुःखकर्षितः ।
घटपूर्णां धनं तस्मै सान्त्वयित्वा ददौ पुनः ॥

२६. वेणुदण्डं समापूर्य रत्नाद्यैर्वसुभिर्दृढम् ।
विधाय तन्मुष्णं लोढैः तदादाय स्वपाणिना ॥
२७. निवार्यमाणो बहुधा भ्रात्रा बहुभिरप्यसौ ।
वृद्धोऽपि निर्विघ्नतया निर्जगाम गृहात् प्रती ॥
२८. उत्तराभिमुखो गत्वा ङोशमात्रं श्रमातुरः ।
यष्टिमात्रसहायस्तु तरुषण्ड उपाविशत् ॥
२९. तत्र कश्चित् यतिः दृष्ट्वा वृद्धं साडसिकप्रियम् ।
उपगम्यान्तिकं तस्य विस्मितो वाक्यमब्रवीत् ॥
३०. यतिः -
डिन्ते व्यवसितं वृद्धं कथ्यतां यद्वि मन्यसे ।
एथानेध परिश्रान्तः कियत् गन्तास्यतः परम् ॥
३१. एति पृष्टवतः तस्य बहुमान्य वयो यतेः ।
यथावत् कथयामास प्रमोदो वै स्वमीहितम् ॥
३२. एत्थं वदन्तं समृध्य पुनराह यतीश्वरः ।
अकार्यमिदं प्राथं स्थविरेण त्वया द्विज ॥
३३. अेतत् बालवतां साध्यं चिन्तितं भवताधुना ।
विहायेमां मतिं साधो गन्तासि स्वगुलं प्रति ॥
३४. यद्वि ते सुदृढा बुद्धिः अविमुक्तद्विदृक्षया ।
तत्रोपायं प्रवक्ष्यामि ऋजुमार्गेण साधितुम् ।
स्नाता मुनिना येन विधिना दक्षिणा हरित् ॥
३५. यद्दृष्ट्वापि गृगणसक्तसौभाग्यसुदृढामली ।
दुर्वारदण्डो विन्ध्योऽपि येन बद्ध(वन्ध)मनोरथः ॥
३६. निःशेषाब्धिजलं येन पाणौ युलुङ्कितं पुरा ।
निरामयमिदं येन कृतं वातापिवरिणा ॥
३७. गावो विप्राश्च मन्त्राश्च कृतुः धर्मश्च पाविताः ।
तं याहि शरणं शीघ्रं स ते श्रेयो विधास्यति ॥
३८. एत्युक्त्वा मन्त्रराजं तु तस्मै सन्दिश्य मस्करी ।

- तं द्विजं प्रेषयामास ताम्नायाः किल रोदसि ॥
३९. सोऽपि प्रमोदः सुप्रीतः प्राप्य मन्त्रं यतिवरात् ।
तमामन्त्र्य गुडुन् नत्वा संप्राप मलयात्मजाम् ॥
४०. तत्र काश्यपतीर्थे तु स्नात्वा जम्बा मलामनुम् ।
मलदेवं ददृशाञ्चै लिङ्गगुणैर्लामात्मवान् ॥
४१. तत्र भक्तं समाहूय द्विजं कञ्चन संस्थितम् ।
सम्प्रीकृत्य वयः प्राड प्रमोदः शिवसन्निधौ ॥
४२. प्रमोदः -
सभे त्वां वरयाम्यद्य सुहृत्वे धर्मयारिणाम् ।
यावत् कुम्भभवं दृष्ट्वा पुनरेष्याम्यहं ध्रुवम् ॥
४३. तावत् यष्टिमिमां ब्रह्मन् मत्प्राणसदृशीमिह ।
पालयित्वा यथायुक्तं पुनर्मे दातुमर्हसि ॥
४४. भवेमाकल्यं तत् वाङ्मयं स विप्रः प्रीतिपूर्वकम् ।
तस्मात् आदाय तां यष्टिं स्ववेश्मन्यभ्यपालयत् ॥
४५. सोऽपि विन्यास्य विश्वस्ते ब्राह्मणो यष्टिमात्मनः ।
प्रायान्मडीधरश्रेष्ठमगस्त्य यत्र वर्तते ॥
४६. पिनाकसरसः तीरे स्थित्वा नियतमानसः ।
जजाप मन्त्रराजानं ध्यायन् मुनिमतन्द्रितः ॥
४७. निराडारत्रिरात्रं तु विनिद्रोऽनन्यमानसः ।
निश्चलोऽभूत् प्रती तत्र परं निर्वातदीपवत् ॥
४८. भवेवं निवसतः तस्य पुरतः कुम्भसम्भवः ।
प्रादुर्भूव भूयिष्ठ धर्मनिष्ठस्य सादरम् ॥
४९. अगस्त्यः -
त्वयाहं तोषितो ब्रह्मन् स्तोत्रेणानेन साम्प्रतम् ।
सर्वान् कामान् प्रदास्यामि साक्षादिव वसुधुमः ॥
५०. भेतत् रजस्य स्तोत्रं मे गोपनीयमिदं त्वया ।
पापिष्ठानां न दातव्यं दूषकानां विशेषतः ॥
५१. ब्राह्मणेषु यं भक्तेषु धर्मनिष्ठेषु साधुषु ।

- दीनेषु देयमेतत् तु स्तोत्रं नान्यत्र सत्तम ॥
- पर. ये पठन्ति स्तुतिमिमां मद्भक्ताः य द्दिने द्दिने ।
तेषामिष्टान् प्रदास्यामि नात्र कार्या विचारणा ॥
- प३. ते भवन्त्यविधातेन चिन्तितास्तु मनोरथाः ।
धृतिं ब्रुवाणं तं दृष्ट्वा प्रमोदः कुम्भसम्भवम् ॥
- प४. प्रणिपत्य पदाभ्योजं संस्पृशन् स्वमौलिना ।
उर्ध्वगद्गदया वाया व्याजहार मुनीश्वरम् ॥
- प५. भगवन् करुणामूर्ते प्रसीद मम सन्ततम् ।
त्वत्पाददर्शनात् अद्य पूजार्कामोऽस्यलुं मुने ॥
- प६. त्वधि भक्तिरविच्छिन्ना भूयान्मे पुष्कलोदया ।
कूले मलयनन्दिन्याः वासोस्तु सततं पुनः ॥
- प७. विशेषेण मनीषा मे काशिदर्शनलालसा ।
बन्धुडीनस्य वृद्धस्य ममत्वं परमागतम् ॥
- प८. धृतिं श्रुत्वा वयस्तस्य भगवान् कुम्भसम्भवः ।
अस्ति काङ्क्षितमित्युक्त्वा करे दत्त्वा य दीपिकाम् ॥
- प९. पैनाके मज्जयामास तं विप्रं सरसि स्मयन् ।
उन्ममज्ज क्षणात् अथ कुम्भयोनेरनुग्रहात् ॥
६०. गङ्गानदीमयात् काशिपुर्यां सलु दीपिकया द्विजः ।
स्नात्वा द्विजोऽसौ मणिकर्णिकायां दुर्गदीश्वरं दण्डधरं य नत्वा ॥
६१. विश्वेशमभ्यर्च्य तथान्नपूर्णां श्रीभैरवं य प्रणनाम भूर्ध्वा ।
स नित्ययात्रां विधिवत्विधाय भूयः प्रयाणाभिमुखः प्रमोदः ॥
६२. संप्राप्य तीरं मणिकर्णिकायां ददर्श तन्वीसलितं युवानम् ।
स युवा तं दृष्ट्वा भ्रममाशमितस्ततः ॥
६३. व्याजहार समाहूय मेघगम्भीरया गिरा ।
किं ते व्यवसितं ब्रह्मन् का ते चिन्ता सुदुस्साहा ॥
६४. वक्तव्यं यद्वि मे व्यक्तं साधयाम्यलुं ध्रुवम् ।
प्रमोदः -
सधे बन्धुविडीनस्य स्थविरस्य विशेषतः ॥

६५. मुनेरनुग्रहाल्लब्धं अगस्त्यस्य मलात्मनः ।
मनीषितं मलाभाग्यं नानारूपमल्लोदयम् ॥
६६. एतः परं मे गन्तव्यं मालेय्याङ्गुलमद्भुतम् ।
एति ब्रुवाणं तं विप्रं लृष्टवन्तौ हि दम्पती ॥
६७. सदीपिकाकरं भूयो मज्जयामास तज्जले ।
उन्मज्ज क्षाण्णदेव सल दीपिकया तदा ॥
६८. षोडशाब्दवयाः ब्रह्मन् कामराजसमद्युतिः ।
पश्यतां सर्वजन्तूनां ताम्रपर्ण्यां प्रवालतः ॥
६९. समाससाद तत् तीरं स्वभासा भासयन् एव ।
तं दृष्ट्वा विस्मयं जग्मुः सर्वे तीरनिवासिनः ॥
७०. सम्पृष्ट्यमानो बहुधा बभाषे शाम्भवीं कथाम् ।
स्नात्वा कृत्वाङ्घ्रिकां कर्म दृष्ट्वाभ्यर्च्य सदाशिवम् ॥
७१. स्वमित्रं समुत्थापयामासौ यष्टिं स्वामभ्ययायत ।
ससान्तवं यायमानोऽपि साभिज्ञातं यथोचितम् ॥
७२. तिरस्कृत्य वयस्सद्यः कुपितः प्राड वञ्चकी ।
कस्त्वं कुतस्समायातः किं मां पृच्छसि बन्धुवत् ॥
७३. कस्य वा त्वं प्रियो बन्धुः का ते यष्टिः य कीदृशी ।
विश्वबञ्चकिनं मन्ये त्वामलं सालसप्रियम् ॥
७४. दिवापि तिमिरं कर्तुं शक्यते मायविद्यया ।
अभाण्डप्रलयं कर्तुमिन्द्रजालपरिश्रमी ॥
७५. त्वया सप्यं न पश्यामि तमस्तोमातपोमम् ।
अेवं ब्रुवाणं भूयोऽपि प्रमोदः प्रत्यभाषत ॥
७६. साप्ते मम वयस्सत्यं श्रुणु कारुण्यपूर्वकम् ।
अनुग्रहात् मलेशस्य वृद्धोऽपि तरुणोऽभवम् ॥
७७. रत्नकाञ्चनसम्पूर्णां वेणुदण्डं मयार्पितम् ।
भूयः प्रदेहि मित्र त्वं तेन श्रेयो भविष्यति ॥
७८. नालं मुञ्चामि यादूक्त्या त्वामलं कैतवात्मकम् ।

- प्रायश्चित्तानि पापानामशेषाणां मलात्मना ॥
७९. श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धानि न मित्रद्रोहिणं क्वचित् ।
वज्रकस्यापि लुब्धस्य मलापापस्य घातिनः ॥
८०. मित्रद्रोहस्य लोकेऽस्मिन् नैव गन्तासि पात्रताम् ।
न शक्यं शुद्धानां साधो नष्टायुनापि भूमिपैः ॥
८१. ढालाडलात् असि मुभात् न बिभ्यति न आऽवात् ।
तेषामपि मलाघोरात् दुस्सहं मद्भनं ध्रुवम् ॥
८२. एत्थं भ्रुवति वै तस्मिन् स भलः कठिनाशयः ।
श्रुत्वतामेव सर्वेषां भूयो वचनमब्रवीत् ॥
८३. मया न दृष्टपूर्वोऽयं कुतस्सम्भाषणं मिथः ।
शिव एव परस्साक्षी सर्वगः सर्वदर्शनः ॥
८४. श्वः प्रमाणां करिष्यामि तं विधायात्र साक्षिणम् ।
स एव वक्ता सर्वस्य प्रमाणां तत्त्वनिर्णये ॥
८५. एति सर्वे समाकर्ण्य साधु साध्विति संस्थिताः ।
अवोचत् अभिनन्दैतत् श्रुत्वन्तोऽभिसभासदः ॥
८६. न शक्ता निश्चितुं तत्त्वं धर्मस्यादि तनीयसः ।
प्रमोदोऽपि परं भिन्नः कस्यचित् वेश्मनि क्षपाम् ॥
८७. निनाय य शनैः चिन्तामन्दीभूतस्वनिद्रया ।
वज्रकोऽपि य तं प्राप्य काश्यपेशं निशामुभे ॥
८८. पूजयामास मन्त्रेण ततोषणविधानवित् ।
सन्तुष्टः तं तत्तदा शम्भुः प्रादुर्भूतोऽभ्यभाषत ॥
८९. शिवः -
किं ते प्रियं मया कार्यं उच्यतां साधयाम्यहम् ।
एति देवेरितः क्षुद्रः पुनः प्राड सदाशिवम् ॥
९०. यावत् प्रमाणां डियते मया तावत् दयानिधे ।
अेतस्मिन् अभ्युसम्पूर्णे घटे सान्निध्यकृत् भव ॥
९१. एवं संप्रार्थितः तेन तथेत्युक्त्वा तथाहृते ।
घटे समाविशत् तस्य प्रीतिं कुर्वन् सदाशिवः ॥

९२. तस्मात् सभीपे सडसा नीत्वा शिञ्चातरोरधः ।
स दयालुरसौ शम्भुः स्वप्ने संप्राप्य विस्मितम् ॥

९३. प्रमोदं प्राड भगवन् दर्शयन् भक्तवश्यताम् ।
स्थापयामास कापट्यं कुर्वाणः तं द्विजं प्रति ॥

९४. ततः स्वभवन् प्राप्य सुभं सुष्वाप वञ्चकिः ।
पश्यन् अेव समं विश्वं यः पाति दुरितार्णवात् ॥

९५. शिवः -

उत्तिष्ठ साधो मा भेदैः त्वदर्थं त्वामुपैष्यति ।
प्रत्ययं नैव कर्तव्यं त्वया य शिवसन्निधौ ॥

९६. शिञ्चामूले तु कर्तव्यं द्रष्यं मडामते ।
तत्रैव वसाम्यद्धा तव साधयितुं धनम् ॥

९७. धृत्युक्त्वान्तर्दधे शम्भुः प्रबुद्धः सोऽपि सम्भ्रमात् ।
शिवो मे रक्षिता भूयात् धृति संप्रार्थयन् मुदा ॥

९८. प्रातः स्नात्वा दीपतीर्थे काव्यं कर्म समाप्य य ।
देवागारस्य संप्राप्तः द्वारं सर्वजनावृतम् ॥

९९. स वञ्चकी समागत्य पश्यतां धृत्युवाच तम् ।
स गत्वा देवदेवस्य पुरः प्रत्ययकृत् द्विजः ॥

१००. मृषा तदनुमन्ता य सर्वे रौरवयायिनः ।
अतस्त्वया य कर्तव्यं मया वा पापभीरुणा ॥

१०१. द्रष्टव्यं निकटे य शम्भोः मूले शिञ्चामलीरुडम् ।
सर्वतः परिपूर्णस्य देवेशस्य दयानिधेः ॥

१०२. नास्ति किं मडस्तत्र भक्तवक्ष्याक्षमः ; ।
धृत्युक्तवति वै तस्मिन् सर्वे सन्तः समाहिताः ॥

१०३. साधु साध्विति तं वाक्यं प्रशंसुः समन्ततः ।
स सर्वजनसम्भाव्यमन्यथा कर्तुमक्षमः ॥

१०४. तथा स तरुमूलेऽस्मिन् प्रत्ययं दुर्मना धव ।
यथा मयास्य नादत्ता यष्टिः काञ्चनगर्भिणी ॥

१०५. न विन्यस्ता मय्यनेन साक्षी देवः सदाशिवः ।
 एत्थं जल्पति य व्याजात् अनारब्धे द्विजाधमे ॥
१०६. तत्तरोः कोटरात् अग्रे ज्वालामालासमन्वितः ।
 प्राज्जृम्भे मडाक्तिः अडवानलसन्निभः ॥
१०७. तेन दग्धमभूत् वृक्षं नानास्कन्धप्रकाशकम् ।
 सोऽपि लस्मीकृतः पापी सर्वेषां पश्यतां तदा ॥
१०८. तदग्निमध्ये निर्भिधं मडामाणिक्यसन्निभः ।
 तावत् कलाकलारावडाडाकाराननादिभिः ॥
१०९. लिङ्गरूपी मडादेवो ददृशे लोकविस्मितः ।
 पपात पुष्पवृष्टिः य भद्रश्रीगन्धबन्धुरा ॥
११०. धावा पृथिव्योरुदरं पूर्यमाणमभूत् द्विज ।
 तावत् द्रुन्धुभयो नेदुः अम्भरात् अमराडताः ॥
१११. विमानैर्निभिडं व्योम देवानामिव भास्वरैः ।
 तुष्टुवुर्मुनयस्सिद्धाः देवाश्च सड्यारणाः ॥
११२. सोऽपि अद्भुतजलिर्भूर्ध्ना प्रमोदो डर्षपूरितः ।
 तं दृष्ट्वा देवदेवस्य प्रसादं लिङ्गरूपिणः ॥
११३. वेपमानः एवासाधे विस्मितेनान्तरात्मना ।
 तुष्टाव जगदीशानं वाग्भिरव्याभिरग्रतः ॥
११४. प्रमोदः -
 प्रायः प्रपन्नार्तिडरोऽसि नाथ प्रपन्नसर्वेन्द्रियवृत्तिभाजम् ।
 अमुक्तसान्निध्यकरो बुधानां अतः त्वमन्यं शरणं न पश्ये ॥
११५. प्रवातशीलः प्रडतेषु नित्यं प्रसिद्धमेतत् वचनं त्रयीषु ।
 अनर्थतो मे कृपाशय शम्भो कृपाकरोऽयं तदडो विचित्रम् ॥
११६. उपेयुषामेव तनोति कामं सुरद्रुमश्रोत्र कथं न दृष्टम् ।
 पादारविन्दोऽनुस्मरणोनुतापी दूरे ममानुग्रहकृत् विचित्रम् ॥
११७. पवित्रितं जन्मजगत्त्रयो यत् त्वया कृपालोयनपातितस्य ।
 ममाधुना मङ्गलपुण्यपूर्णा स्वयं समानन्दसुसम्पद्यो यत् ॥
११८. नमःशिवाय य शुभडेतुडेतवे सुधांशुयूडामणये नमो नमः ।

नगात्मजालिङ्गितयारुमूर्तये सडस्रकृत्यः प्राणतोऽस्मि नित्यम् ॥

११९. गिरीश विश्वेशाधुना पुनीडि पुण्येन कृपाक्षिवर्यसा ।

पुत्रत्रयध्वंसनपुञ्जितश्रीः किमद्भुतं भूरुडमात्रतक्षाराम् ॥

१२०. वृषाङ्ग विश्वाधिक भर्ग ते पादाम्बुजाराधानभाज्यदायिना ।

विलोकनेनाशु विलोकयाधुना प्रपन्नमेनं जनमार्तिभञ्जन ॥

१२१. शम्भो तवालं जनितानिलभागधेयमन्ते

विश्विन्तयति विश्वमिदं समस्तम् ।

त्वय्यद्भुतामधुना तरुमात्रदाडलीला कोपभरात् दयालो ॥

१२२. प्रसीद मयि सन्ततं प्रमथनाथगाथेतर

प्रवाल करुणाम्बुधे प्राणतिभाति पापाडन् ।

अकालविलयागमव्यसनशङ्कुशङ्कावतामपाङ्कुर

भयामयं स्वपदसेविनां मा शिरम् ॥

१२३. काश्यपः -

धृत्यं स्तुतस्तथा तेन प्रमोदेन मडात्मना ।

मडालिङ्गात् समुत्तस्थौ वामार्धवनिताकृतिः ॥

१२४. प्रभामण्डलमध्यस्थोभवन्निव नभस्थलात् ।

प्राणतं प्रीणयन् वाया मेघनादगम्भीरया ॥

१२५. सदाशिवः -

ब्रह्मन् प्रीतोऽस्म्यहं स्तुत्या भक्त्या यानन्यपूर्वया ।

दास्यामि ते वरान् सर्वान् लोकद्वयसमेधितान् ॥

१२६. आयुरारोग्यमैश्वर्यं रुपायौवनसम्पदाम् ।

भवन्तु मत्प्रसादेन मयि भक्तिश्च शाश्वती ॥

१२७. पुत्रमित्रकलत्राद्यैः अनुकूलैः समन्वितः ।

अत्र स्थित्वा शिरं भुक्त्या मामुपैश्वसि डेवलम् ॥

१२८. त्वत्कीर्तिलक्ष्मीरव्यग्रा दीपिकातीर्थलक्षणा ।

अत्र स्नाता नरास्सर्वे मर्दुपापात्रतां गताः ॥

१२९. प्रीत्यर्थं तव विप्रेन्द्र नित्यमत्र वसाम्यहम् ।

किमन्यत् काङ्क्षितं मत्तो वृणीष्याव्यग्रया गिरा ॥

१३०. दास्याभ्यसंशयं लोके न देयं किञ्चिदस्ति मे ।
 एत्थं विज्ञाय देवस्य प्रमोदो भक्तवश्यताम् ॥

१३१. पुनर्विज्ञापयामास प्राञ्जलिः स्वमनोरथम् ।
 प्रमोदः -
 देवदेवद्यासिन्धो यद्वि देयो वरो मम ॥

१३२. निर्दग्धोऽयं स्वपापेन ब्राह्मणो दुर्मनस्तथा ।
 पुनर्ज्वलतु देवेश मत्प्रियार्थमनुग्राहात् ॥

१३३. अवेमभ्यर्थितस्तेन भगवान् परमेश्वरः ।
 स विप्रः प्राप्त सौभाग्यः समुद्राख्य पुनर्वधूम् ॥

१३४. अत्रैव वासं विदधे प्राप्तयष्टिधनादिकः ।
 अतत् दृष्ट्वा मलेशस्य लीलाकर्म सुरासुराः

१३५. प्रसाद्य देवदेवेशं सर्वे जग्मुर्यथागतम् ।
 अतत् विचित्रं कलशोद्भवस्य मलानुभूतेः यरितं हि दृष्टम् ।
 यन्मन्त्रजापी परमेश्वरस्य कृपैकपात्रत्वमगात् प्रमोदः ॥

एति त्रिंशोऽध्यायः । Pro.Total = 2405 + 135 =2540.

अेकत्रिंशोऽध्यायः

काश्यपस्य नारदेन सल ब्रह्मलोकागमनम् । गजेन्द्रमोक्षार्ण कथाप्रश्नः ।

१. शिवशर्मा -

अहो विस्तारिता ब्रह्मन् कथेयं भवताधुना ।
 यन्द्रमाण्डलनिष्कान्ता मयूष्माभिरिव ध्रुवम् ॥

२. अत्राहं श्रोतुमिच्छामि रजस्यं त्वदनुग्राहात् ।
 कोऽसौमन्त्रवरो लब्धः प्रमोदेन यतीवरात् ॥

३. तमिदानीं गुरुमुभात् प्राप्स्यामि भवतः प्रियम् ।
 एति संप्रार्थितस्तेन काश्यपः प्राह तं पुनः ॥

४. काश्यपः -

शिवशर्मन् मलाभाग श्रुणु ते कथयाम्यहम् ।
 यस्य विज्ञानमात्रेण स्वयमायान्ति सम्पदः ॥

५. अश्रोत्रियेषु पापेषु वेदमार्गविरोधिषु ।
न दातव्यमिदं स्तोत्रं मन्त्रराजं मलाभते ॥
६. ऋषिस्त्रिन्दः तथानुष्टुम् छन्दो देवो घटोद्भवः ।
सर्वाभीष्टस्य सिद्ध्यर्थे जपोऽयं विनियोजितः ॥
७. पाटीरशैलकोटीरमणिपीठाय वेधसे ।
मुनये कुम्भजायोद्येदनुकम्पाब्धये नमः ॥
८. लोपामुद्रासमायुक्तं मलायोगासनस्थितम् ।
प्रसन्नं तपसां राशिं प्रणुमः कुम्भसम्भवम् ॥
९. धृति ध्यात्वा नमस्कृत्य जपेन्नामावलिं मनुम् ।
अगस्त्यः कुम्भसम्भूतो मैतावरुणिरब्धिपः ॥
१०. लोपामुद्रापतिश्श्रीमान् वातापील्वलभक्षणाः ।
विन्ध्याद्रिमथनो योगी मलामलयकेतनः ॥
११. सर्वतीर्थात्मकपद्मे भक्तताभीष्टकृत्प्रदः ।
लोपामुद्राभुजाश्लेषुर्षरोमाञ्चमूर्तिमान् ॥
१२. नाम्नां द्वादशकं पुण्यमगस्त्यस्य मलात्मनः ।
पठन्त्यपि शृण्वन्ति ते वै सुकृतिनः परम् ॥
१३. तेषामभीष्टदानाय भगवान् कुम्भसम्भवः ।
अद्याभ्युद्यत्कराभ्मोजो नात्र कार्या विचारणा ॥
१४. यशस्यं धन्यमायुष्यं ज्ञानदं भुक्तिमुक्तिदम् ।
नाम्नां स्तोत्रं पठेत् विद्वान् पुरुषार्थाः करे स्थिताः ॥
१५. विमलदृढयमुख्यैर्वेदवेदान्तवेद्यं
विधिभुजसुरपूज्यं भूतिरुद्राक्षभाजम् ।
मुनिवरममलाङ्ग्या धर्मपत्यासभागं
कलशजमभिरामं नौमि कारुण्यमूर्तिम् ॥
१६. धृत्येतत् परमं गुह्यं मन्त्रं सर्वार्थसाधकम् ।
यतीश्वरादनुप्राप्य प्राप्तवान् परमं सुभम् ॥
१७. नित्यप्रमोदभूयिष्ठं प्रमोदः प्राप्तसौभगः ।
उपर्युपरि धर्मस्य प्राप्तभूतो न संशयः ॥

१८. यन्नाद्रिसमुद्भूते सत्ये शङ्करवाविते ।
त्वयि स्नास्ये सुप्रसन्ने पाहि मां भवसागरात् ॥
१९. धृति मन्त्रं समुख्यार्थं स्नात्वा ताम्रानदीजले ।
पितृन् देवान् ऋषीन् तर्प्य नाभिद्वज्जले स्थितः ॥
२०. जपेन्मन्त्रमिदं मन्त्री त्रिवारं विजितेन्द्रियः ।
षाण्मासादेव सुप्रीतः तस्य भूयात् घटोद्भवः ॥
२१. शिवशर्मन् त्वया जप्यं प्रत्यक्षं प्रीतिमिच्छता ।
धृति तेन समाख्यातां कथां कविमवापडाम् ॥
२२. विषयीकृत्य कर्णस्थ विस्मितो द्विजपुङ्गवः ।
शिवशर्मा पुनःप्राह काश्यपं स्वमनोरथम् ॥
२३. अत्र पुण्यतमे देशे ताम्रप्राण्यास्तटे शुभे ।
भवतस्सन्निधावेव कृतुमाहर्तुमुत्सहे ॥
२४. अतः साधयितास्माकं भवानेव गुरुर्मतः ।
धृत्यं संप्रार्थितस्तेन काश्यपो लृष्टमानसः ॥
२५. शिष्यैरानाथ्य सम्भारान् मुनीनानाथ्य सत्तमान् ।
दीक्षां प्रवेशयामास शिवशर्माणामात्मवान् ॥
२६. कृतुः कर्मात् समामोऽभूदुद्भुतो भूरिदक्षिणः ।
आवभृथं विधायैव सन्तुष्टः सर्वं अवे ते ॥
२७. काश्यपं पुरतः कृत्वा यज्वानः यागिसन्निधौ ।
कथयन्तः कथाः पुण्याः दीपतीर्थकसंश्रयाः ॥
२८. अतस्मिन्नन्त्रे श्रीमान्नारदः तपसां निधिः ।
आययौ काश्यपं द्रष्टुमम्भरात् ब्रह्मलोकतः ॥
२९. तं दृष्ट्वा मुनिभिस्सार्धं सङ्घितः शिवशर्माण् ।
काश्यपः पूजयाञ्चक्रे नारदं विधिपूर्वकम् ॥
३०. आह यैनं सुविश्रान्तं पृष्ट्वानामयमव्ययम् ।
कुतः समागतोऽसि त्वं विवक्षुस्त्रिव भाव्यसे ॥
३१. सर्वं कथय मे सम्यक् अगस्त्यमिह यागतम् ।
श्री नारदः -

अत्र ब्रह्मात्मके क्षेत्रे वसन्तं त्वां मलामते ॥

३२. द्रष्टुमिच्छन्निडायातः पितामहनियोगतः ।

तवैव दर्शनात् ब्रह्मन् पूर्णकामोऽस्मि सत्तम ॥

३३. शालातीर्थं दीपतीर्थं तीर्थं च पुरुषोत्तमम् ।

काश्यपेशं दालकेशं पश्चिमाभिमुभं विभुम् ॥

३४. तदग्रतः स्थितं विष्णुं शिवकोपापशान्तिदम् ।

पितामहस्याग्निदोत्रात् जातं श्रीमूलसंज्ञकम् ॥

३५. द्रुष्ट्वा स्नात्वापि पूज्यापि भूयो भूयो विलोकयन् ।

कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि विशिष्य तव दर्शनात् ॥

३६. ये यात्र निवसन्त्यद्वा ज्वन्मुक्ता हि ते ध्रुवम् ।

तेषां दर्शनमात्रेण कृतकृत्योऽस्मि सत्तम ॥

३७. त्वां काङ्क्षति परं स्नेहात् द्रष्टुमिच्छन्पितामहः ।

अगस्त्यः सल पत्नीको भवनं परमेष्ठिनः ॥

३८. गन्तव्यं हि मया सार्धं मा विलम्बोऽस्तु कार्यतः ।

धृति श्रुत्वा वयस्तस्मात् प्रीयमाणः पुनःपुनः ॥

३९. शिवशर्माणामामन्थ्य तत्रस्थान् च विशेषतः ।

काश्यपेशं दालकेशं हरिं च पुरुषोत्तमम् ॥

४०. ताम्रपर्णीं नमस्कृत्य पूजयित्वा घटोद्भवम् ।

व्योमयानः संप्रतस्थे नारदेन सलामुना ॥

४१. पुनःपुनः क्षेत्रराजं देवी च मलयतात्मजाम् ।

मलयं चन्दनावासं सम्भाव्य मुनिपुङ्गवः ॥

४२. देवैस्सिद्धगणैस्सार्धं गन्धर्वपतगोरगैः ।

पूजयमानः समस्तैश्च अर्चयमानः पदे पदे ॥

४३. उपर्युपरि मेघानामुत्पतन् भास्करोपमः ।

सिद्धलोकमतिक्रम्य यक्षलोकमतीत्य च ॥

४४. मलावायुपदादूर्ध्वं वैश्वानपदं मलत् ।

अतिक्रम्यार्कपदवीं सिद्धयारणसेविताम् ॥

४५. नक्षत्राणां ग्रहाणां च तथा सप्तर्षिभण्डवम् ।
ध्रुवं प्रदक्षिणीकृत्य स्मयमानो मुहुर्मुहुः ॥
४६. अतीत्य दूरमध्वानं मलर्जनतपोर्जितम् ।
नारायणकरोन्मुक्त यकरोऽथवापरः ॥
४७. आससाद्य शनैर्व्योमं ब्रह्मलोकं सनातनम् ।
अद्यापि तस्य मणिमा दृश्यते तीर्थविग्रहः ॥
४८. पञ्चकोशप्रमाणेन क्षेत्रमेतत् विनिर्मितम् ।
अत्राविष्कृत्य देवोऽपि भोक्षवक्ष्मी सुदुर्लभाम् ॥
४९. तद्यादि सर्वजन्तूनां राजन् अद्यापि दृश्यते ।
अेतत् ते पुण्यमाप्यानां कथितं सारसङ्ग्रहम् ॥
५०. विस्तरात् वक्तुमस्माभिः श्रोतुं वाच्यग्रयायिना ।
नालं वर्षशतेनापि भङ्गुत्वात् अवनीपते ॥
५१. एतः परं वक्ष्यामि करिराजस्य भोक्षणम् ।
यत् आकर्णयतो मर्त्यो न भूयः तनुमान् भवेत् ॥
५२. शिवशर्मापि विप्रेन्द्रः तत्र स्थित्वा डियस्थिरम् ।
तत्रत्यान् अथ आमन्थ्य साग्निहोत्रसमेधितः ॥
५३. गजैन्द्रवरदं दृष्ट्वा स्नात्वा च विधिपूर्वकम् ।
गङ्गाद्वारमगात् तस्मात् यत्रास्ते भगवान् उरिः ॥
५४. एतः परं प्रवक्ष्यामि करिराजस्य भोक्षणम् ।
यस्य श्रवणमात्रेण कर्मबन्धात् प्रमुच्यते ॥
५५. अगस्त्यशापात् आपन्नमातङ्गत्वं दयानिधिः ।
भोययित्वा पाण्ड्यभूपं यके निजपदाश्रयम् ॥
५६. अद्यापि दृश्यते यत्र वरदः सर्वदेहिनाम् ।
एत्थं भ्रुवति योगीन्द्रे शङ्के संशयभेत्तरि ॥
५७. पुनः प्रसादयन् वाचा परिपप्रच्छ भूपतिः ।
राजा -
भगवन् योगिनां श्रेष्ठ धर्माप्यानसुधानिधे ॥
५८. तं मे विस्तरतो भूषि वृत्तान्तं च सविस्तरम् ।

को वा महीपतिः पाण्ड्यः किमाद्यः कृतवान् मुने ॥

प८. संप्राप्य तिर्यक् योनिन्वे शापोपलतयेतसि ।

अनुग्रहं मुनिः यक्के केन वा पुण्यकर्मणा ॥

६०. कथ्यतां विस्तरात् ब्रह्मन् श्रोतुं कौतूहलं छि मे ।

एत्थं सादरमर्थितःक्षितिभुजा भूमा मुनीन्द्रो

मुदा चारुस्वादु कथाधुनीमकथयत् कर्णामृतस्यन्दिनीम् ।

श्रीविश्वं परमूर्तिकलितालङ्कारसम्भावितां

कारुण्यैकनिधिः विधित्सुरभिलापायव्ययं शृण्वताम् ॥

एति ऐकत्रिंशोऽध्यायः ।

Pro.Total = 2540 + 60 = 2600.

द्वात्रिंशोऽध्यायः

गजेन्द्रमोक्षकथावर्णनम् ।

१. शङ्खः -

श्रुणु राजन् पुरा वृत्तमितिडासं सविस्तरम् ।

उरेर्भगवतो भूरिकरुणागैरवाश्रितम् ॥

२. वर्णयामि कलिक्लेशशमनैकान्तभेषजम् ।

पुरा व्यासेन कथितं शुकाय ब्रह्मवादिनम् ॥

३. पुरा कश्चित् अभूत् राजा पाण्ड्येषु बलिनां वरः ।

एन्द्रद्युम्न एति ध्यातः यक्षराज एवापरः ॥

४. यतुर्भुमभुजामोदमेदुरा यस्य भारती ।

कलाविशेषकल्लोलरसनारङ्गसाक्षिणी ॥

५. निद्राविशालशीलेन पत्या सासूयमिन्दिरा ।

अविमुक्तोदया यस्य न जडौ वदनाम्भुजम् ॥

६. यत्सौन्दर्यसुधासारसोयिताक्षिसरोरुः ।

कवयो नैव शंसन्ति निर्दग्धानङ्गविग्रहम् ॥

७. यस्मिन् शासति भूपाले राजनीतिविशारदे ।

अस्थात् अङ्गमभूत् धर्मो भूमौ पदयतुष्टयम् ॥

८. यस्य प्रतापवेशेन सन्तप्ता एव शत्रवः ।

- समुद्रं शरणां प्रापुः केचित् कान्तारगह्वरम् ॥
९. अेवं स राजधर्मेण पालयन् सकलां मडीम् ।
अयजत् वाजपेयेन राजसूयेन यासकृत् ॥
१०. आत्मानं पावयामास उयमेधैः पुनःपुनः ।
यज्ञेन देवान् सन्तोष्य प्रजया पितृन् नृपः ॥
११. गुडुन् विप्रान् धनेनैव भोगैरात्मानमेव य ।
अेवं नीत्वा सडस्राणां द्वादशं शरदं क्मात् ॥
१२. विरक्तः सर्वभोगेभ्यः विनीतः प्रवयाः स्वयम् ।
मशिवाणं जयेष्ठपुत्रं गुणश्रेष्ठं विशेषतः ॥
१३. राजयेभिषिच्य मेधावी तीर्थयात्रापरः स्वयम् ।
पुरोडितं समामन्थ्य अन्धून् य प्रेमविह्वलान् ॥
१४. कैश्चित् समन्वितो विप्रैः अनुरक्तैः मलात्मभिः ।
मणलूरात् विनिर्गत्य नगरात् स मडीपतिः ॥
१५. क्मान्निषेच्य तीर्थानि ताम्नायाः कूलयोः द्वयोः ।
आससाद स भूदेवैः पद्मतीर्थं उरिप्रियम् ॥
१६. तत्र स्नात्वा तर्पयित्वा पितृन् देवान् ऋषीनपि ।
तीर्थश्राद्धं क्षेत्रपिण्डं विधाय विधिपूर्वकम् ॥
१७. पुरोधाय गुडुं दान्तो धनानि अडुशो ददौ ।
सर्वेषु परितृमेषु आड्मणेषु समर्डणैः ॥
१८. माध्यन्दिनविधिं कृत्वा यकाराराधनं उरेः ।
गन्धैः पुष्पैः तथा धूपैः नीराञ्जनादिभिः ॥
१९. नानाविधैश्च नैवेद्यैः स्तोत्रैः श्रुतिसमीरितैः ।
धत्थमत्स्यर्थ्यमाने तु देवे देवीसमन्विते ॥
२०. अल्पाययौ मलातेजा मुनिः कलशासम्भवः ।
तत्रत्याम्रवाणे रभ्ये गञ्जेन्द्रवरदप्रभोः ॥
२१. यं वदन्ति मलात्मानः साक्षात् भगवतः तनुम् ।
यस्यानुग्रहमासाद्य सर्वे श्रुवन्ति जन्तवः ॥

२२. यस्मिन् देवाश्च मन्त्राश्च कृतवो देवतास्तथा ।
अविश्रान्तमुपासन्ते लोकानां छितकाम्यथा ॥
२३. रुद्राक्षमालाबहुलो जटामण्डलमण्डितः ।
श्रौतभस्माङ्गरागोण चन्द्रमा षव पाण्डरः ॥
२४. मुक्तामतल्लिकाभिश्चमलामाणिक्यसम्भूताम् ।
व्यावर्तयन् अक्षमालामङ्गुष्ठेन मुहुर्मुहुः ॥
२५. निरन्तरविनिर्गच्छन् मलामन्त्राक्षरोर्मिभिः ।
षष्टिविस्फुरमाणेन लक्षितो दन्तवाससा ॥
२६. रुरुथर्मोत्तरीयेण किञ्चित् आच्छिन्नकन्धरः ।
अनुगच्छद्भिः अव्यग्रैः शिष्यैः परिवृतो मलान् ॥
२७. स्वभासा भासयन् विष्वक् भास्वान् बालातपैरिव ।
द्रष्टुकामः पाण्ड्यभूपमनुग्रहविधित्सया ॥
२८. तं दृष्ट्वा सलसोत्तस्थुः तत्रत्याः सर्वे अथ ते ।
नमस्कृत्य ऋषिं विद्वान् राजपुरोहितः ॥
२९. कृताञ्जलिरुवायेदं तमगस्त्यं मलामुनिम् ।
पुरोहितः -
ब्रह्मन् प्रसीद सर्वज्ञा प्रसीद करुणानिधे ॥
३०. त्वदङ्घ्रिपद्मसेवायै राजाभ्येति क्षणाद्विह ।
शिवमाराधयन्नास्ते तावत् आस्वेदमासनम् ॥
३१. अथैवं ब्रुवाणो वै तस्मिन् दान्ते राजपुरोहिते ।
तमनादृत्य भगवान् मैत्रावरुणेश्वरः ॥
३२. तावता समयेनैव राजान्तिकमुपागमत् ।
स भूपालोऽपि तत्काले हरिपादाब्जलीनधीः ॥
३३. नोत्थानमकरोत्तस्य पूजाभङ्गभयात् क्षणम् ।
तावता कुपितः श्रीमान् समुद्रं षव पर्वणि ॥
३४. तवैव छितकामेन क्षुद्रबन्धो मयाधुना ।
षयतीयमरण्यानी लङ्घिता विषमस्थली ॥
३५. अत्यागतं परिश्रान्तं मामनादृत्य भूढवत् ।

स्थितोऽसि यस्मात् दृर्भुङ्क्ते भविता त्वं वनद्विपः ॥

३६. धृति वादिनि वै तस्मिन् कुपिते कुम्भसम्भवे ।
स राजा निमिषात् एव समर्थ्यात्स्यर्द्धं उरुः ॥

३७. वेपमानो ध्रुवोत्थाय भीतभीतः परिलभत् ।
प्राणम्य पादयोर्भ्रूणां प्रश्रितः प्राह तं मुनिम् ॥

३८. राजा -

किमिदं भगवन् भृत्ये त्व्यनाथे मय्यनागसि ।
आकस्मिकमहं मन्ये शापाशनिविमोचनम् ॥

३९. सविमर्शं त्वदादिष्टपदवीपरिशीलिना ।
मया न दृश्यते ब्रह्मन् अपराधाद्गता विभो ॥

४०. अस्तु भाव्यमिदं मज्ज्यमनुत्तुपं छि कर्मिणाम् ।
भाविनः स्वयमायान्ति मेघा एव नभस्थले ॥

४१. अभाव्यं यं न भवत्येव वन्ध्यागर्भमिव ध्रुवम् ।
तथाप्यहं न शोयामि भुञ्जन् आत्मानुसञ्चितम् ॥

४२. अन्तावत् पालयन् सम्यक् अनुरागात् धर्मं जनम् ।
अत्यर्थं क्षिपसि ब्रह्मन् अपारे वृञ्जिनार्षवे ॥

४३. अर्भकः परिगृह्णाति कुपितामपि मातरम् ।
अनभिज्ञेन भूढेन मया पापं कृतं मया ॥

४४. कृतान्यकृत्य कर्मणि क्षन्तुमर्हसि धर्मतः ।
उपेक्षिता मे विषया धनदारासुतादयः ॥

४५. त्वदङ्घ्रिपङ्कजासक्त्या मामवेहि समागतम् ।
अवसानं तु शापस्य कथं प्राप्स्ये सुदुस्सलम् ॥

४६. पारम्पर्यकमात् सर्वे वयं त्वत्पादसेविनः ।
अहमेकः परिलभ्यः कुवृत्त एव गोत्रतः ॥

४७. धृत्यं द्रुःखपरीतात्मा विलपन् एव भूपतिः ।
पपात पादयोस्तस्य पाहि मां पाहि मामिति ॥

४८. एवं द्रुःखपरिक्रान्तं वेष्टमानं महीतले ।
विलोक्य कुम्भजो भूयं दयालुः पुनरब्रवीत् ॥

४९. अगस्त्यः -

दुःभेनालं मळाराज जडीडील परिलमम् ।
मयि मन्थुर्न कर्तव्यो भवितव्ये विजानता ॥

५०. त्रिकालज्ञानयतुरा बुद्धिस्ते निरपायिनी ।
नित्याभवतु दुःखघ्नी मत्प्रसादात् भविष्यति ॥

५१. अभाङ्गज्ञानजननी हरिभक्तिरनामया ।
मदनुग्रहात् अभिनवा भूयात् तव सुप्रामये ॥

५२. अकुतश्चित्तमयो धीरो बलवान् अत्र भूधरे ।
निवसन् हरिपादाब्जं मा विस्मर मडीपते ॥

५३. मलत्रयविनिर्मुक्तो विहरस्व यथासुखम् ।
अनेलसा ह्रसिष्ठेन भगवान् हरिरीश्वरः ॥

५४. मोयधिष्यति शापात् त्वां नात्र कार्या विचारणा ।
धृत्युक्त्वा मुनिभिस्सार्धं अगस्त्योऽतिदयापरः ॥

५५. तत्रैवान्तरधात् राजन् सर्वेषां पश्यतां तदा ।
सोऽपि राजा शापबलात् मळानासीत् मतङ्गजः ॥

५६. नागायुतबलो वीरो मळकायो मद्योत्कटः ।
वनद्विपानां सर्वेषां सार्वभौमः यथार सः ॥

५७. करिणः करिण्यश्च शतशोऽथ सलस्रशः ।
तमेनमनुतिष्ठन्ते देवा धव भिडौजसम् ॥

५८. प्रत्यलं तीर्थमुष्येषु भक्त्या स्नात्वा गजेश्वरः ।
हरिमाराधयामास नामभिः कमलोत्पलैः ।

५९. शरीरयात्रां कुर्वाणः सत्येन सर्वसम्मतः ।
निनाय शरदां पञ्चशतं युगशतोपमम् ॥

६०. अतस्मिन्नेव समये तत्राग्रे राजदोषतः ।
अनावृष्टिरभूत् राजन् सर्वप्राणिभयावला ॥

६१. समशिष्यन्त सर्वत्र वापीकूपां तु सिन्धवः ।
दुर्भिक्षपीडिता सर्वे(सर्वाः) प्रजाः प्राणपरीप्सया ॥

६२. अपलाय य तत् राज्यं देशान्तरमुपाविशन् ।
तदा प्रतिदिनं पद्मान्यादायाभिःसुदूरतः ॥
६३. उरिमभ्यर्चयन् भक्त्या करीन्द्रः कालमभ्यगात् ।
अटमानो वनतटीमन्विष्यन् कुसुमाकरम् ॥
६४. आसायं सञ्चरित्योष्मक्षुत्क्षान्तश्च श्रमान्वितः ।
बहुदूरमतिक्रम्य लम्बमाने दिवाकरे ॥
६५. आससाद्य मलानघाः लूढं कमलमण्डितम् ।
अगाधमम्बुसम्पूर्णा यादोगणनिषेवितम् ॥
६६. नानाविडगसङ्घुष्टं कमलामोदमेदुरम् ।
यत्रोदीचीमुष्मा ताम्रा नदी परमपावनी ॥
६७. तत्र स्नात्वा गजेन्द्रोऽपि तीर्थं सर्वश्रमापले ।
उज्ज्वलार स कुल्लानि पद्मान्यर्चयितुं हरिम् ॥
६८. तावत् तत्र मलातोये विशाले गाधवर्जिते ।
कश्चित् ग्राहः समुत्पत्य जग्राह य गजेश्वरम् ॥
६९. बली बलिनमागत्य यरणे विचर्षणं च ।
आतीरं करिराजोऽपि तं विदृष्य द्रुतं यथौ ॥
७०. आपत्य लूढमाकृष्य मलान् नकोऽपि जग्मिवान् ।
अेवमन्योन्यबलिनौ परस्परविकर्षिणौ ॥
७१. अविश्रान्तं द्वादशाहमासेदतुरविकलौ ।
निराहारतया दूरवनगह्वरलङ्घनात् ॥
७२. क्षीयमाणबलो दुष्पी करिराजस्तु भृमडयन् ।
संसारं स्मरतामाधिशमनं पुरुषोत्तमम् ॥
७३. पुष्कराग्रोद्धृताम्भोजः क्षान्तश्च क्षुत्पीडितः ।
लृटि ध्यायन् लृषीकेशं तुष्टाय दुरितापहम् ॥
७४. गजेन्द्रः -
नाथा नारायणशेषलोकापायव्यपोहन ।
आदिमूल लृषीकेश दीने मयि दयां कुरु ॥
७५. दीनबन्धो दयासिन्धो सिन्धुकन्यानिवास भो ।

- આદિમૂલાર્ચનીયાડુઘે દીને મયિ દયાં કુરુ ॥
૭૬. ઘનશ્યાભિરામાડુગ ગડુગાધરમુખાર્ચિત ।
આદિમૂલાર્ચનીયાડુઘે દીને મયિ દયાં કુરુ ॥
૭૭. અલબ્ધશરણોડન્યત્ર ત્રસ્યમાનઃ સ્વકર્મભિઃ ।
ધર્મતપ્ત ઇવ છાયાં કાક્ષે કમલલોચનમ્ ॥
૭૮. જન્મમૃત્યુજરાધ્વાન્તપરિભૂતઃ પુનઃપુનઃ ।
લોકો યથા દિનકરં કાક્ષે કમલલોચનમ્ ॥
૭૯. ભૂયો ભૂયો પરિક્રમ્ય કર્કશો કર્મવર્ત્મનિ ।
અહમાસિતુમેકાન્તે કાક્ષે કમલલોચનમ્ ॥
૮૦. ત્વામેવ શરણં પ્રાપ્તં ત્વયિ દત્તાભિલેન્દ્રિયમ્ ।
ઉપેક્ષસે કથં નાથ મામનાથં જનાર્તિહનુ ॥
૮૧. મન્દીભૂતાનિ ઇન્દ્રિયાણિ પ્રાણાઃ કણ્ઠગતા ઇમે ।
રક્ષ માં રક્ષ માં નાથ ત્વન્નાથં ત્વત્પરિગ્રહમ્ ॥
૮૨. ભો નાથ કિમિદં ભૂત્યે પતિતં શોકસાગરે ।
મચ્યુપેક્ષા તવેદાનીં ઊષ્મેવ શિશિરદ્વિષઃ ॥
૮૩. ત્રાહિ ત્રાહિ મહામૃત્યુબડવાવહ્નિપાતનાત્ ।
ત્રાહિ માં ત્રાહિ માં આદિમૂલ મૂલાક્ષર પ્રભો ॥
૮૪. ઇત્યમાઙ્ગન્દતસ્તસ્ય કરિરાજસ્ય સીદતઃ ।
શુશ્રાવ રિદિતં ઘોરં ભગવાન્ ગરુડધ્વજઃ ॥
૮૫. ક્ષીરાબ્ધિમધ્યે ભોગીન્દ્રે શયાનઃ ચન્દ્રપાણ્ડુરે ।
અડુગાત્ ઉત્થાય પત્ન્યાઃ સમ્પ્રાન્ત ઇવ તત્ ક્ષણાત્ ॥
૮૬. અનપેક્ષિતનૈવેદ્યં અનડુગીકૃતપાદુકમ્ ।
વ્યાકુલાન્તઃપુરજનં કિમર્થમિતિ સર્વતઃ ॥
૮૭. અવાહનપરિષ્કારં આરુહ્ય પતગેશ્વરમ્ ।
વ્યોમયાનઃ સંપ્રતસ્થે સ્તૂયમાનઃ સુરાસુરૈઃ ॥
૮૮. આધાવમાનૈરમરૈઃ અનાયુધકરૈઃ ભટૈઃ ।
અનુગમ્યમાનસિષ્ઠૈશ્ચ સ્તુવદ્ભિર્નારદાદિભિઃ ॥

८९. किरिटकोटिघटितैः मणिभिः यापित्वलजैः ।
कटिसूत्रभ्रमसूत्रकनकाङ्गदकुण्डलैः ॥
९०. भ्राजमानं कौस्तुभेन सामोदवनमालया ।
स्कृटन् मरकतश्यामयारुपीताम्भरावृतः ॥
९१. शङ्खयङ्कगदापत्रैः अलङ्कृतयतुर्भुजैः ।
सुनन्दनन्दप्रभुभैःपाषण्डैरनुसेवितः
९२. अविलम्बं क्षणार्धेव करिराजमुपागमत् ।
माभैष्टेत्यभयारावैः परिपूर्य दिगन्तरम् ॥
९३. तप्तयामीकराकारे वैनतेये मडाद्युतौ ।
भासमानः श्रियो जुष्टो भगवान् मधुसूदनः ॥
९४. मुभोय सलसा यङ्कं नकराजवधाय छि ।
स तु नारायणकराभुक्तः यङ्कः कोट्यर्कसन्निभः ॥
९५. निहत्य ग्राहमम्भस्थमाससाध पुनर्हरिम् ।
स करीन्द्रो विनिर्मुक्तमृत्युरत्यन्तविस्मितः ॥
९६. अद्राक्षीत् अद्भुताकारं हरिमातीर्तिभञ्जनम् ।
त्रिध्वमुद्यत्युष्टरेण मकरन्दसुगन्धिना ॥
९७. नमो नारायणायेति पादयोर्हरिभर्ययत् ।
कन्दलकरुणापाङ्गसुधासाराभिवर्षिणा ॥
९८. आलोकनेनालिकुलं श्रेणीपटेन यारुणा ।
सानुरागेण सम्भाव्य करिराजनमच्युतः ॥
९९. संप्रमृज्य क्षेमकरैः यतुर्भिः स्वकराभुजैः ।
व्याजहार समाभाष्य समयमानमुष्माभुजः ॥
१००. वत्स मा शोकमोहाभ्यां व्याजलीछि मनोव्यथाम् ।
वरान् वरय दुर्लभ्यान् अपि भ्रमार्णवमण्डले ॥
१०१. शङ्खः -
एत्थं प्रसन्नं विज्ञाय भगवन्तं गजेश्वरः ।
अमन्दमुखवसन् मूर्ध्ना कम्पमानेन भूयसा ॥
१०२. प्रोद्यन्शुण्डातलामृष्टपयोदपटलीतटः ।

नत्वा जय जयत्युक्त्वा वयनं येदमब्रवीत् ॥

१०३. गजेंद्र- -

भगवन् करुणामूर्ते प्रसीद पुरुषोत्तम ।

नानायोनिषडशेषु भ्रममाणः पुनःपुनः ॥

१०४. भागधेयवयाल्लब्धं भवत्पादाम्बुजं विभो ।

नालं अर्द्धोऽस्मि तुच्छेषु विषयावर्तकोटिषु ॥

१०५. अपारेष्वर्थसारेषु बन्धुसंसारसिन्धुषु ।

मां मा मुञ्च जगन्नाथ मा मुञ्च पुरुषोत्तम ॥

१०६. मा निपातय भीतं मां कर्मपातालगह्वरे ।

धृति वाचं गजेंद्रस्य विषयीकृत्यकल्पियोः ॥

१०७. सदर्षं वयनं येदं व्याजडार जनार्दनः ।

तथास्तु करिशजेंद्र काङ्क्षितस्ते मनोरथः ॥

१०८. अत्र मज्जन्ति ये मर्त्याः तीर्थे त्वन्मोक्षदायिनि ।

तेषां दास्यामि निर्वाणपदवीं नात्र संशयः ॥

१०९. यन्द्रे मत्तारसङ्घिते सिङ्घेयुषि पूषणि ।

स्नात्वात्र मां ये पश्यन्ति ये शृण्वन्त्यावयोः कथाम् ॥

११०. तेषां दास्यामि सौभाग्यं सम्पद्यो नात्र संशयः ।

अत्रैव निवसन् नित्यमहं क्षीराण्वि यथा ॥

१११. भक्तानां संप्रदास्यामि सत्यमेव मनोरथान् ।

परे पुंसि वदत्येवं पश्यत्सु भुवनेष्वपि ॥

११२. गजराजस्य निर्भिद्य मूर्धानं सूर्यसन्निभः ।

स भूमिपालः सडसा समुत्तस्थौ श्रिया ज्वलन् ॥

११३. उपर्युपरि रोदस्थोरन्तरं संप्रकाशयन् ।

आविवेश उदरेर्ष्वः स्फुरन्नीवत्सकौस्तुभम् ॥

११४. पुष्पवृष्टिः विष्वगभूत् अस्तुवन् सिद्धयारणाः ।

भ्रमरुद्रमुखाः देवाः स्तुवन्तो हरिमीडिरे ॥

११५. द्विवि भूमौ तदा वाचः बभूवुः हरिसंश्रयाः ।

तदन्तरा भ्रमशापात् यक्षराट् नङ्गुपतः ॥

११६. विमोक्षितो भगवता स्वरूपमगमत् पुनः ।
 देवदेवं प्राणभ्याद्यौ अनुज्ञातोऽगमत् पदम् ॥
११७. एत्थं सुरैर्मुनिगणैरभिपूज्यमानः
 सिद्धैस्सनन्दसनकप्रभुभिः स्तुवद्भिः ।
 साकं गणैर्न भगवान् अरविन्दनाभः
 सान्निध्यमत्र विदधे जगतां विभूतयै ॥
११८. गजेन्द्रमेवं परिपालयित्वा दुःष्पात् दुरन्तात् मधुकुटभारिः ।
 सऽत्र श्रिया योर्वरया गजेन्द्रमुष्यैः स्वभक्तैः निवासम् ॥
११९. अयं विमोक्षय करिराजमशेषभन्धुः
 एन्दीवरोदरतलाभिनवस्वमूर्तिः ।
 अद्यापि सर्वजगतां वरदः समास्ते
 नद्यास्तटे सुघटयन् स्वकृतैः स्वभक्तान् ॥
१२०. अभिलतिमिरुन्नीमर्कशोभामिवोच्चैः
 गजपतिपरिमोक्षप्रस्तुतामादिपुंसः ।
 पठति य एष भक्त्या सत्कथां श्रावयित्वा
 श्रुतिपदमनुगृह्णन् याति विष्णोः पदं तत् ॥

एति द्वात्रिंशोऽध्यायः । Pro.Total = 2600 + 120 = 2720.

त्रयश्चिंशोऽध्यायः

दुर्गातीर्थवैभववर्णनम् ।

१. श्री सूतः -
 अयं गजेन्द्रमोक्षां कथामाकर्ण्य भूपतिः ।
 वीरसेनो महीपालो विस्मयं परमं ययौ ॥
२. भूयो भूयो स्वान्तमन्तः कथामुल्लासयन् एवमात् ।
 आनन्दबाष्पापूर्णाभ्यां लोचनाभ्यां विलोकयन् ॥
३. अभिष्टूय मुनिश्रेष्ठमभ्यभाषत साञ्जलिः ।
 राजा -

- ભગવન્ મુનિશાર્દૂલ કથેયં કથિતા મયા ॥
૪. કર્ણયોરિવ પીયૂષધારા કલ્મષનાશિની ।
અજ્ઞાનધ્વાન્તશમની હરેઃ કારુણ્યસૂચની ॥
૫. કૃતાર્થયતિ મામેષા યથા તત્પાદસમ્ભવા ।
ઇતઃ પરં મે શ્રોતવ્યં દુર્ગાતીર્થસ્ય વૈભવમ્ ॥
૬. હરેરિયં ભગવતી સહજા કથિતા કિલ ।
તસ્માત્ તથૈવ વિસ્તાર્ય દુર્ગાયાઃ શ્રાવ્યમેવ મે ॥
૭. કેન વા કારણેનૈવ દુર્ગાતીર્થમિતીરિતમ્ ।
સાન્નિધ્યં તત્ર સા દેવી ચકારારાધિતા જનૈઃ ॥
૮. અનેન પુણ્યોપાખ્યાનકથનેન હિ માં ગુરો ।
પુનીહિ પુરુષાર્થાનાં યેન સ્યામ્યહમાશ્રયઃ ॥
૯. શઙ્ખયોગી -
રાજન્ કલિમલધ્વાન્તવિધ્વંસનવિનોદિનીમ્ ।
કથામશેષલોકૈકસવિત્ર્યાઃ કથયામ્યહમ્ ॥
૧૦. અવધાનાનુભવેન ચેતસાકર્ણય પ્રભો ।
પુરા દેવયુગે રાજન્ મનૌ સ્વાયમ્ભુવે સતિ ॥
૧૧. કશ્ચિત્ આસીન્ મહીપાલ ; કાઞ્ચ્યાં કન્દર્પસન્નિભઃ ।
અગ્નિવર્ણ ઇતિ ખ્યાતો મેધાવી વૃદ્ધસમ્મતઃ ॥
૧૨. જુગોપ વસુધાં સર્વા જિતામિત્રઃ પ્રતાપવાન્ ।
એતસ્મિન્નન્તરે કોઽપિ યુવા વૈશ્યઃ સમાયયૌ ॥
૧૩. આદાય વનિતારત્નં સ્પૃહણીયાં સુરાસુરૈઃ ।
મણિવીથીમુપાગમ્ય પરામૃશ્ય મુહુર્મુહુઃ ॥
૧૪. કસ્યચિત્ વૈશ્યમુખ્યસ્ય ધર્મજ્ઞસ્ય વિશેષતઃ ।
પ્રવિવેશ ગૃહં રમ્યં રાજરાજગૃહોપમમ્ ॥
૧૫. સ ગૃહસ્થો મહાબુદ્ધિઃ વૃદ્ધશ્રીકર સંજ્ઞકઃ ।
વૈશ્યઃ સમાગતં દૃષ્ટ્વા સસ્ત્રીરત્નં સુવિસ્મિતઃ ॥
૧૬. યથાર્હ પૂજયામાસ પૃષ્ઠ્વાનામયમવ્યયમ્ ।
ઉપવિષ્ટે સુવિશ્રાન્તે યુવાનં પ્રાહ તં ગૃહી ॥

१७. कस्त्वं कुतस्समायासि केन वा किं शिकीर्षया ।
का वेयं तरुणी भद्रा त्वयानीता वरानना ॥
१८. निश्चितुं त्वां न शक्तोऽस्मि तेजो वै शिष्यसम्पदा ।
देवो वा मनुजो वा त्वं सिद्धो वेळ समागतः ॥
१९. सर्वं मे कथय तात वक्तव्यं यद्वि शेत् ध्रुवम् ।
धृत्यं युवा तेन पृष्टः प्रीतो वक्तुं प्रयङ्गमे ॥
२०. तात वैशयोस्म्यङ्गं ज्ञात्या स्वसेयं तरुणी मम ।
धेनुदत्ताभिधानस्य याङ्गीनगरवासिनः ॥
२१. तनयं विद्धि मां भद्रं कन्धरं नाम नामतः ।
पितर्युपरते मातर्शीषविपर्ययात् ॥
२२. अङ्गं बलोऽपि सौख्यार्दात् मातेवैनामपोषयम् ।
अस्यां तु वर्धमानायां बालायां रुपसम्पदा ॥
२३. अयाचन्त समागत्य सर्वे कामातुरा नराः ।
अेवं याचत्सु सर्वेषु सासूयेषु ततस्ततः ॥
२४. अस्मत्पितृष्वसुः पुत्रो धनी प्राप्य मां सुहृत् ।
पत्यर्थे वरयामास तस्मै दत्ता मया स्वसा ॥
२५. उद्बाल्य विधिनैवेनामुवास सदने मम ।
पञ्चषट्स्वपयातेषु ततो मासेषु सूक्ष्मधीः ॥
२६. मामाङ्ग्य जगद्वेदं मद्भगिन्याः पतिर्वयः ।
मातुलेये सभे पथ्यमावयोः श्रूयतां वयः ॥
२७. सर्वे कुर्वन्ति कर्माणि नित्यं वर्णोचितान्यपि ।
ठिरुजानामिवास्माङ्गं वृद्धिर्नियमिता पुरा ॥
२८. कृषिवाणिज्यगोरक्षा कुसीद्वैरुपलक्षिता ।
तां वृद्धिं दैव विहितामपलायैव वर्तिनोः ॥
२९. आवयोर्ज्वनोपायो न भूयात् अन्यथा क्वचित् ।
अतः त्वयात्र वस्तव्यं भगिनीं रक्षतानिशम् ॥
३०. गृडात् नान्यत्र गन्तव्यक्तमव्यग्रया गिरा(धिया) ।

- अलं समुद्रयानेन गत्वा द्वीपान्तरं सभे ॥
३१. आनयिष्ये धनं भूरि वणिक्सामर्थ्यविधया ।
षड्मासात् आगमिष्यामि नात्र कार्या विचारणा ॥
३२. धृत्युक्त्वा तं(तां) समादिश्य प्रियामाश्रास्य सुप्रताम् ।
समन्वितः सार्धवाहैः प्रययौ धैर्यसम्पदा ॥
३३. अतीतसमये तस्मिन् स्वसा मे पतिदेवता ।
भर्तृर्यनागते येयं न भुङ्क्ते न स्वपित्यसौ ॥
३४. शोकमोहपरिभ्रान्ता प्राणान् त्यक्तुं समुद्यता ।
स्नेहात् अेनां समानीय त्वत्सामिपे निधाय य ॥
३५. अपि द्वीपान्तरं गत्वा तमानेतुमिहोत्सहे ।
दुष्टाः मम पुरे सर्वे बह्द्वैराश्च पापिनः ॥
३६. तेभ्यो भीतः कामुकेभ्यः गोपयन् दारिकाभिमाम् ।
आगतोऽस्मि मलाभाग भवन्तं पितरं यथा ॥
३७. त्वामलं शरणां प्राप्तः सवित्रीमिव बालकः ।
धृत्यभ्युवावयैर्वाक्यैः प्रीतिं धर्मं य वर्धयन् ॥
३८. जग्राह वृद्धदम्पत्योः पदद्वन्द्वे रुदन्निव ।
व्याकुलीकृतचित्तस्य स्वपाटे पतितस्य य ॥
३९. सानुकम्पं शिरः स्पृष्ट्वा समुत्थाप्य प्रमोदयन् ।
पाणिना पाणिमालम्ब्य निवेश्य स्वासने सुभम् ॥
४०. प्रभुज्याश्रुकुले नेत्रे स्थविरः प्रत्युवाच तम् ।
तात मा शोकमोहाभ्यां जडीलिं भयमुल्बलाशम् ॥
४१. अेतावत् अनपत्योऽलं मग्नशोकमलार्णवे ।
तारितोऽलं त्वया नूनं अनपत्यत्वपातकाम् ॥
४२. त्वं मे पुत्रः पुत्रिकेयं दायार्थौ मम सम्पदात् ।
धति तावङ्कुमारोप्य मूर्ध्नुपाघ्राय दम्पती ॥
४३. अग्निसाक्षिकमालाभ्य सुभं षष्ठतुरावृत्तौ ।
कतिचित् दिवसान् उष्य संस्थितो वैश्यननदनः ॥

४४. श्रीकरं वृद्धमाढ्य सनयं वाङ्मयमञ्जरीत् ।
वैश्यनन्दनः -
अम्ब तात युवाभ्यां तु मद्यभ्यागमनावधि ॥
४५. अनपायं पालनीया दारिकेयं सुदुःप्पिता ।
अलं दूरतरं गत्वा तं दृष्ट्वा मित्रसत्तमम् ॥
४६. सधनः पुनरायास्ये मातुलेयेन संयुतः ।
धति वृत्तं समापृच्छय नमस्कृत्य पुनःपुनः ॥
४७. आश्लिष्य य समाश्रास्य भगिनीं स्नेहविकलम् ।
कथञ्चित् समनुज्ञाप्य संप्रतस्थे दृष्टवत् ॥
४८. या सा भगवती सर्वजननी परदेवता ।
कामाक्षीति पुराणेषु पठ्यते ब्रह्मवादिभिः ॥
४९. तां देवतां प्रणाम्याग्ने प्रार्थयामास भक्तिमान् ।
प्रणतापायशमनीमनुकम्प्यतरङ्गिणीम् ॥
५०. त्वामलं शरणं यामि त्राडि मां दुरितार्णवात् ।
अम्ब मद्भगिनीं दीनां भर्तारमनुशोचतीम् ॥
५१. त्वामेव शरणं प्राप्तां बालां पालय शाम्भवीम् ।
धति देवीं नमस्कृत्य ययौ द्वीपान्तरं सुधीः ॥
५२. ततस्सा वैश्यभगिनी लालिताश्रासिता परम् ।
शुश्रूषन्ती य तौ वृद्धौ दुर्गामाराधयन्त्यपि ॥
५३. चिन्तयन्ती य भर्तारं निनायाडर्गणान् कृमात् ।
गतेष्वलस्सु गण्येषु यारा दृष्ट्वा नृपस्य ताम् ॥
५४. त्रिलोकीवनितामौलिमालामायतलोचनाम् ।
राज्ञो निवेदयाञ्चक्रुः कौतूहलसमन्विताः ॥
५५. मडाराज पुरे यास्मिन् अस्माभिर्दृष्टमद्भुतम् ।
तदेकान्ततरं तुभ्यं विज्ञापयितुमागताः ॥
५६. अनुकम्पावलोकस्य यद्यस्मिन् मन्यसे पदम् ।
धत्यं ब्रुवत्सु यारेषु सन्नूभङ्गावलोकनैः ॥
५७. स विभुः योदयामास प्रवक्तुं तत्सुतूलम् ।

- ततः प्राञ्जलिरभ्येत्य चारो वायमवोचत ॥
५८. वैश्यस्य कस्यवित् गेहे वर्तते वनितामणिः ।
तमकाञ्चनसङ्काशासंप्राप्तमनवयौवना ॥
५९. आपातकेशसौन्दर्यसिन्धुचन्द्रकला डिल ।
लक्ष्मीनिर्माणकौशल्यं पुनर्दृश्यता भुवि ॥
६०. मलायलो विशिञ्चेन कथञ्चिदपि निर्मिता ।
अलुनात्र किमुक्तेन संक्षेपात् श्रूयतां विभो ॥
६१. सेयं स्वर्गात् आगता वा देवी नागाङ्गनापि वा ।
राजराजैकभोग्या सा न योग्यान्यस्य कस्यचित् ॥
६२. निशा योजयता यन्द्रं रमया पुरुषोत्तमम् ।
देवेन सापि भवता योजनीयेति चिन्त्यते ॥
६३. धृति तस्य वयः श्रुत्वा राजा कामवशं गतः ।
भट्टैरनेकसाहस्रैः गत्वा वैश्यनिकेतनम् ॥
६४. जत्रालातीव रुदतीं नारीमणिमतल्लिकाम् ।
नीत्वा स्वभवनं बालामेकान्ते सान्त्वयन् नृपः ॥
६५. लोभयामास विविधैः मणिकाञ्चनभूषणैः ।
दिव्यम्बरैः दिव्यगन्धैः भक्ष्यभोज्यरसायनैः ॥
६६. अयं राज्ञा समालम्ब्यपाणिना वराङ्गना ।
शोकमोहभयाविष्टा सधः प्राणान् जडौ तदा ॥
६७. क्षणात् पञ्चत्वमापन्नां बालामुद्गीक्ष्य भूपतिः ।
विललाप सुदुःखार्तो वार्यमाणोऽपि बन्धुभिः ॥
६८. चित्यां यन्दनकाष्ठेन संस्कर्तुमुपयुक्तमे ।
शिबिकामतिसोप्यैनां नीत्वा पितृवनं मडत् ॥
६९. अत्रौ प्रज्वाल्यमाने तु कोशमाने मुहुर्जने ।
अवतीर्याम्बरात् कोऽपि भूतः शार्दूलविक्रमः ॥
७०. विद्राव्य गदया दूरं शूरान् राजभटानपि ।
चित्तमुद्धूय तद्देहमादाय निमिषादिव ॥

७१. उत्पपात धनच्छन्नमाकाशं पश्यतां नृणाम् ।
विस्मयं परमं जग्मुः सर्वे तत्र समागताः ॥
७२. तौ वैश्यवृद्धौ दुःभारतौ चिन्तयानौ मुहुर्मुहुः ।
पुराकृतैरसङ्ख्यातैः आवां तु सुकृतेतरैः ॥
७३. अनपत्यौ हि सञ्जातौ डा कष्टं समुपस्थितम् ।
कथं तु वक्ष्ये भगिनीं पृच्छते वैश्यसूनवे ॥
७४. ज्वितुं पापिनावावां दारुणौ नोत्सडावडे ।
धृत्युक्त्वा परितो गेडं क्षिप्वाग्निं जड्तुः तनुम् ॥
७५. स वैश्यसूनुः सडितो मातुलेयेन वित्तवान् ।
आययौ वैश्य सदनं भगिन्याः प्रियकृत् सुधीः ॥
७६. श्रुत्वा प्रियेतरं वाक्यं डालाडलमिव स्थितम् ।
भगिनीं य मृतां श्रुत्वा वृद्धावग्निमुपेयुषौ ॥
७७. निराशौ ज्विते तस्मिन् साकं मातुलसुनुना ।
ज्वलत्यग्नौ विशिक्षेप स्वतनुं तरुणवत् युवा ॥
७८. धत्थं सर्वेषु नष्टेषु प्रेते याकाशमेयुषि ।
संविवेशाय राजानं स्त्रीडत्तिर्दारुणाकृतिः ॥
७९. भर्त्सयन्ती मुहुर्वाचा भीषयन्ती पटे पटे ।
क्षुधार्तोऽपि निराडारो विनिद्रश्रान्तिमानपि ॥
८०. संप्राप शरणं राजा डडवाभ्यं स्वगुरुं ऋषिम् ।
अजानता मया ब्रह्मन् मदाविष्टेन येतसा ॥
८१. प्राप्नोऽस्मि दुर्दशाभेनामपरं यातानामिव ।
त्राडि धोरतमात् पापात् त्वं डि नः परमागतिः ॥
८२. अेवं पदाम्बुजोपान्ते दृष्ट्वा निपतितं मुनिः ।
सानुडम्पं समाश्रस्य तच्छान्तिं विदधे मुनिः ॥
८३. मुनिना तेन विधिना डूयमानात् डुताशनात् ।
दुर्गामूर्तिमुपादाय विशित्रामुपलामयीम् ॥
८४. समुत्तस्थौ मडाभूतः कोऽप्यदुभुतवपुर्भडान् ।
स तं मुनिं समाडूय जगाद धननिस्स्वनः ॥

८५. भूतः -

धमामूर्तिभुपादाय तीर्थयात्रां करोत्वसौ ।
उद्धतन्तमिमां मूर्तिं उत्तिरेषा न बाधते ॥

८६. यत्र द्रवति पुण्या ते मूर्तिरेषा शिलामयी ।
तत्रोपशान्तिः पापस्य नात्र कार्या विचारणा ॥

८७. धृत्युक्त्यान्तर्हिते भूते तद्गतां मुनिपुङ्गवः ।
करे ददौ महीपस्य सोऽपि जग्राह तां मुदा ॥

८८. पाणिभ्यामुद्धृत्य मूर्तिं राजयं पुत्र निधाय य ।
गुरुमामन्त्र्य सन्नम्य निश्चकाम पुरात् बलिः ॥

८९. प्रतिप्रयाते भूपाले स्त्रीलुत्तिरपिदारुणा ।
अन्वधावत् अनासन्ना वाया भर्त्स्यती मुहुः ॥

९०. स मूर्तिहस्तः तीर्थानि स्नात्वा स्नात्वा ययौ व्रती ।
निषेव्य गङ्गां यमुनां सरयूं च शरावतीम् ॥

९१. कृष्णुनीं गौतमीं नन्दां कपिलां च मलापलाम् ।
गोदावरीं तुङ्गभद्रां शोणामिन्दुमतीमपि ॥

९२. कावेरीं घनकान्तारां कम्पां वेगवतीमपि ।
कमादवाप्य भूपालः ताम्रपर्णीं सरिद्धराम् ॥

९३. पदे पदे तीर्थमयीं तीरयोरुभयोरपि ।
सुरेन्द्रभोक्षात् प्राग्भागे सोमतीर्थात् तु पश्चिमे ॥

९४. नद्यास्तु दक्षिणे तीरे मलजननिषेविते ।
यकार विधिवत् स्नानं राजा तत् बिम्बमुद्धृत्य ॥

९५. यदा ममज्ज सलिले संस्तुवन् मलयात्मजाम् ।
तदा तत्पाणिपद्मस्था मूर्तिरेषा शिलामयी ॥

९६. द्रवीभूताभवत् राजन् सर्वेषां पश्यतां नृणाम् ।
तदद्भुतमसौ दृष्ट्वा तीरमारुढ्य सत्वरम् ॥

९७. तदा शापास्तमलिनं स्वं वपुः पूर्ववत् शुभम् ।
पृष्ठतः परिधावन्ती न ददर्श पिशाचिकाम् ॥

८८. परमानन्दसन्दोडमानन्दशुपरिप्लुतः ।
रोमाञ्चमञ्जुलाकारं मलीपालमुपेत्य तु ॥
८९. वामदेवो मुनिः प्राड सान्त्वपूर्वमिदं वयः ।
वामदेवः -
किं त्वया राजशार्दूल दृष्टमद्भुतदर्शनम् ॥
१००. यद्वि वक्तव्यमस्माकं वद शुश्रूषवे मम ।
पृच्छत्येवं मुनिश्रेष्ठे बद्धाञ्जलिपुटो नृपः ॥
१०१. जगाद वयनं श्वक्षरं विस्मितेनान्तरात्मना ।
राजा -
कृत्वा पापात्मना येन मया पापमजानता ॥
१०२. दुःभेन पृथिवीं कृत्स्नां परं पर्यटता यिरम् ।
स्मृत्वा स्मृत्वा प्रहृष्यामि दृष्ट्वा यन्द्रमिवाम्बुधिः ॥
१०३. धृति भूपवयः श्रुत्वा वामदेवोऽब्रवीत् वयः ।
वामदेवः -
अत्राश्चर्यं न पश्यामि तव पापव्यपोडने ॥
१०४. कृत्वेदन्नयनादित्यतीर्थं परमपावनम् ।
अपि ब्रह्मलङ्घो मुक्ताः प्रयान्ति परमां गतिम् ॥
१०५. पुरा परामृताकारा जगती जननी शिवा ।
आविर्भूताम्बरात् आदितरुणी भीमदर्शना ॥
१०६. नानायुधधरा भूरि शक्तिसेनासमावृता ।
दैत्यदानवसङ्घातान् मलिषादीन् सुदरुणान् ॥
१०७. असङ्ख्यातान् निहत्याजौ विधाय जगतां छितम् ।
आसुरास्त्रसमावीढं सन्तमं स्वकलेवरम् ॥
१०८. अत्र स्नात्वा मलातीर्थं सुभयामास विश्वसूः ।
तदादिपरमादुर्गा सर्वदुर्गातिहाशिणी ॥
१०९. कुरुते नित्यसान्निध्यं भक्तानां छितकाम्यया ।
त्वमभ्यर्थ्य तां देवीं राजन् कामदुघामिमाम् ॥
११०. धृति तत् वचनात् राजा तत्र मूर्तिं विधाय सः ।

पूजयित्वा विधानेन स्तुत्वा स्तोत्रैरनेकशः ॥

१११. तत्रसाधमनुप्राप्य वरान् भुवनदुर्लभान् ।

भस्मीभूतान् ततो वैश्यान् पुनरुज्ज्वल्य तां वधूम् ।

तैस्सार्धं भन्धुभिः स्निग्धैः संप्राप नगरीं निजाम् ॥

ॐति त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ।

Pro.Total = 2720 + 111 = 2831.

यत्तुस्त्रिंशोऽध्यायः

दुर्गाप्रतिष्ठा - राज्ञा वरप्रदानम् - मणिग्रीवपुरकथाप्रश्नः ।

१. वीरसेनः -

ब्रह्मन् श्रुतेयं कथिता कथा कलिमलापला ।

माहात्म्यदर्शनी मातुः दुर्गायाः परमाद्भुता ॥

२. अत्र श्रोतव्यमस्माकं मलायोगीन्द्र मद्गुरो ।

कथामाराधयामास कथा स्तुत्याप्यतोषयत् ॥

३. कथमग्नौ मृता वैश्या सा यतन्वी वराङ्गना ।

पुनर्ज्वन्ति तत् सर्वं यथावत् कथयस्व मे ॥

४. शङ्भः -

राजन् कथयतो मत्तः कथां श्रुणु यथातथम् ।

पठनात् श्रवणात् यस्मात् नरः पापैः प्रमुच्यते ॥

५. सोऽग्निवर्षो नरपतिः वामदेवेन बोधितः ।

तत्र देवीं प्रतिष्ठाप्य ताम्रायाः दक्षिणे तटे ॥

६. नानोपडारबलिभिः पूजयामास मन्त्रवित् ।

धूपैः दीपैः च नैवेद्यैः मन्त्रपुष्पोपडारकैः ॥

७. पूगनागदलैः पुण्ड्रैः कर्पूरारतिकैरपि ।

मलायागक्रमैः कृत्वा ब्रह्मज्ञैः ब्राह्मणैस्सह ॥

८. प्रदक्षिणमस्कारैः कालीं सन्तोष्य यद्विडकाम् ।

तुष्टाव प्राञ्जलिः तिष्ठन् स्तोत्रेणानेन भूपतिः ॥

९. अग्निवर्षः -

जगद्देवि जगद्धात्रि दैत्यदानवहारिणि ।

- जय जम्भान्तकनुते विशीर्षाविमदोदये ॥
१०. मातः प्रसीद यामुण्डे दण्डिताशेषदानवे ।
दुर्गे दुर्गातिमथने मातर्भयि दयां कुरु ॥
११. उरनारायणमुपैरभरैरभिविदादिते ।
मयि प्रसीद विश्वेशि विश्वरक्षाविद्यक्षणे ॥
१२. माये मायावले मातः मङ्गलानां च मङ्गले ।
त्राडि त्राडि भयत्रस्तं संसारार्णवसम्मलवात् ॥
१३. स्वभावकरुणापूरतरङ्गितविलोचने ।
वञ्चितासुरसङ्घाते वरदा मे भवाम्बिके ॥
१४. त्वदपाङ्गलोकां च कलया ये परिष्कृताः ।
उभयत्रापि ते धन्याः त्वमतो मे गतिर्भव ॥
१५. त्वामाहुः कमलां दुर्गां श्रुतयो भारतीमुमाम् ।
प्रभामर्कन्दुवह्नीनां त्वमतो मे गतिर्भव ॥
१६. त्वया ततमितं सर्वं उेतुशक्तिः त्वमेडिका ।
त्वया सञ्जवितं मातः त्वमतो मे गतिर्भव ॥
१७. त्वं त्रयी त्रिपदी त्वं डि उविर्लव्यवडः क्तुः ।
धजया त्वं यजमानं त्वं त्वमतो मे गतिर्भव ॥
१८. अम्भ प्रसीद परमेश्वरिपारिजातवल्लीमुशन्ति वयनानि मुहुः श्रुतीनाम् ।
पादाभ्युज्ज्वयपरागपरायणानां तां त्वां प्रजामि शरणं भव सुप्रसन्ना ॥
१९. एत्थं स्तुता स्वपादाब्जसंस्कृताशेषवृत्तिनः ।
राज्ञः प्रादुरभूदग्रे तद्धिम्बादम्बुजारुणा ॥
२०. यतुर्भुजा यन्द्र्यूडा मण्डिकाञ्चनभूषणा ।
शङ्खचक्रगदाभीतिकरा कौसुम्भशारिका ॥
२१. स्तूयमाना मुनिगणैः ; देवदानवगुह्यकैः ।
वत्सेति वाया राजानं उर्षयन्ती मुहुर्मुहुः ॥
२२. मेघदुन्दुभिराविष्टया गिरामुं व्याजडार सा ।
अनया पूजया स्तुत्या प्रीतास्यागमसारया ॥

२३. कामानिष्टान् प्रदास्यामि वृषु मत्तो मनीषितम् ।
राजा -
अम्ब पापसमायारे मयि ते करुणोद्दृशी ॥
२४. श्रुतिभृग्यापि मे यर्मलोचनस्यापि गोयरा ।
यद्वि ये तस्मात् वरो भूयात् किमस्ति भुवनत्रये ॥
२५. तथापि काङ्क्षणीया मे त्वयि भक्तिः सनातनी ।
किञ्चानीतिमत्तोऽस्मत्तो बलवो विपदं गताः ॥
२६. तानलं द्रष्टुमिच्छामि प्रसादात् अम्ब ते पुनः ।
अत्रापि मज्जतां तीर्थे मर्त्यानामनुगृह्णी ॥
२७. सान्निध्यं कुरु सन्तुष्टा तृतीयोऽयं वरो मम ।
धृति संप्रार्थिता तेन प्रसन्ना परमेश्वरी ॥
२८. स्मितज्योत्स्नामुद्गिरन्ती मुक्तावृष्टिमिवोज्ज्वलाम् ।
अपाङ्गरोचिषोऽल्लनीलोत्पलतति यथा ॥
२९. ध्यासिन्धुतरङ्गामे सुधामुद्भास्य चोपरि ।
मन्दमान्दोलितोत्सयन्द्मं कलयती करैः ॥
३०. व्याजलार गिरा भूयो राजानं प्रीतिपूर्वकम् ।
देवी -
यथात्थ वयनं तात त्वं तथा भविता य तत् ॥
३१. स्तुतिपूजनमस्कारतीर्थप्राशनभक्तिभिः ।
सन्तुष्टालं तवाभीष्टान् अस्त्रिङ्गी वीपपाद्ये ॥
३२. मा विस्मर महीपाल नित्यं मधनुशासनम् ।
नित्यं सान्निध्यकरिणीमनुकम्पातटस्थिताम् ॥
३३. काञ्च्यां मामर्चयन् भद्राण्यश्रुज्यब्दान् परश्शतान् ।
अन्ते तव प्रदास्यामि सायुज्यमतिदुर्लभाम् ॥
३४. अग्रौ मृताः य सा तन्वी समागच्छत्यनामया ।
सन्तु भद्राणि सर्वेषां धृत्युक्त्वा तत्र यद्विडका ॥
३५. स्वपाणिपल्लवसर्पी शक्तिं धराटाशतोज्ज्वलाम् ।
क्षिप्वा नद्यास्तटे तावत् क्षणात् अन्तरधीयत ॥

३६. तस्यङ्क्तिकोटिनिर्भिन्नात् मडीभागात् मडीपते ।
समुत्तस्थौ वैश्यसुता भोगिराजवधूरिव ॥
३७. तत्पार्तात् कन्दराभ्यश्च मातुलेयेन संयुतः ।
उत्पेततुः वैश्यवृद्धौ शान्तिधर्माविव स्वयम् ॥
३८. राज्ञा सम्भाविताः सर्वे मुक्तशोकाः तदाभवन् ।
सोऽग्निवर्णः मडीपालः तानाश्वास्य मुहुर्मुहुः ॥
३९. तैः साकमनुप्राप्य तत्रत्यांश्च मडामुनीन् ।
पुनःपुनश्च तत्तीर्थमतिथीकृत्य नेत्रयोः ॥
४०. प्राणम्य शिरसा राजा मलयं मत्यात्मजम् ।
नमोऽस्तु कुम्भजायेति भूयो भूयश्च संस्तुवन् ॥
४१. प्रतस्थे स्वपुरीं रभ्यां काञ्चीं कनकमण्डिताम् ।
प्रत्युद्यता पौरजनैः मन्त्रिसोनाधिनायकैः ॥
४२. प्रविश्य नगरीं रभ्यामभिविवाद्य गुरुं निजम् ।
आससाद्य गृहं भूरि मण्डिकाञ्चनभूषितम् ॥
४३. प्राणतं सम्परिष्वज्य स्वसुतं राजसत्तमः ।
स्वराज्यं पालयामास धर्मोऽथ मधवा यथा ॥
४४. ते य वैश्यवरा राजन् राज्ञानेनाभिपूजिताः ।
सुप्रभूषुः सुसंलृष्टाः तस्मिन्नेव पुरोत्तमे ॥
४५. तत्र द्रुगां भगवती भक्तद्रुगार्तिहारीणि ।
अद्यापि कृतसान्निध्या ताम्रपाण्यास्तटे शुभे ॥
४६. पालयत्यनुरागेण भुवनानि यतुर्दश ।
आज्ञया जगदम्भायाः तीर्थानामपि कोटयः ॥
४७. यङ्किरे नित्यसान्निध्यं लोकानामद्यशान्तये ।
प्राणत्यागात् वरं मन्ये तीर्थं सङ्ग्राममूर्धनि ॥
४८. अस्त्रशस्त्रभयं नास्ति गतिश्चाप्यनिवर्तनी ।
विस्तरात् तस्य तीर्थस्य माहात्म्यं वत्सरायुतैः ॥
४९. वागीशोऽपि न शक्तः स्यात् किं पुनर्भुविमानवैः ।
तस्मात् उत्तरतो राजन् मण्डिग्रीवपुराभितम् ॥

५०. स्थलं मया पुरा प्रोक्तं स्मरणात् मुक्तिदं नृणाम् ।
तस्य माहात्म्यमधुना विस्तरात् श्रोतुमर्हसि ॥

५१. भद्रारण्ये कामपुरं प्रशस्तं भुवनत्रये ।
दर्शनात् कीर्तनात् अस्य नरः पापैः प्रमुच्यते ॥

५२. पुरा कुबेरतनयो मणिग्रीव इति श्रुतः ।
धरावत्याः सुतो राजन् कुसुमायुधसुन्दरः ॥

५३. गन्धर्वः श्रान्तः शापेन देवभोगविवर्जितः ।
प्राप्य कामपुरं पुण्यं स्नात्वा तीर्थे सभार्यया ॥

५४. निर्मुक्तशापः संप्राप्तः सर्वसौभाग्यसौभगः ।
पूज्यमानः सिद्धगणैः अलकामव्यगात् पुनः ॥

५५. सूतः -
इत्थमाकर्ण्य माहात्म्यं कथितं शङ्खयोगिना ।
वीरसेनो महातेजाः पुनः पप्रच्छ विस्मितः ॥

५६. भगवन् योगिनां श्रेष्ठ सर्वगमनिधे गुरो ।
किञ्चकार कुबेरस्य तनयः पापमुल्बलात् ॥

५७. कथं शशाप गन्धर्वः तनयं डेन डेतुना ।
कथं भद्राटवीं प्राप स्नानं यत्के यथा जले ।
अेतत् सर्वमशेषेण विस्तरात् वक्तुमर्हसि ॥

५८. इत्थं सादरमर्थितोऽवनिभुजा शङ्खः सतामत्राणीः-
आनन्दाश्रुशराविलावपि दृशायावामृज्य पाण्यञ्जलात् ।
मन्दं गद्गदया गिरा समधुरं पीयूषधारायिकां-
गाथामाह मुनीरितां कलिमलप्रध्वंसनप्रस्तुताम् ॥

इति यतुस्त्रिंशोऽध्यायः । Pro.Total = 2831 + 58 =2889.

पञ्चत्रिंशोऽध्यायः

मणिग्रीवकथा - मणिग्रीवशापविमोचनम् ।

१. श्रीसूतः -

ततः शङ्खो मलायोगी राजानं संप्रदर्शयन् ।
कथां विस्तारयामास ज्योत्स्नामिव निशाकरः ॥

२. शङ्खयोगी -

वीरसेन मलाबाहो श्रुणु पुण्यामिमां कथाम् ।
श्रवणानन्दिनी सर्वजनतापापहारिणी ॥

३. सावर्णिके मनौ भूमिमनुशासति पुष्कलाम् ।
पुत्रो वैश्रवाणस्यासीत् मणिग्रीव इति श्रुतः ॥

४. द्वितीयः सर्वधर्मज्ञः सम्पदः तत्त्वदर्शिनाम् ।
करुणाभाजनं शम्भोः डेरम्बरकन्दयोः सुहृत् ॥

५. स अेकदा मुदायुक्तः सानुश्रुवि जनावलिः ।
उपत्यकाटवीमाप धाराद्रेः अक्षिकौतुकम् ॥

६. वसन्तलक्ष्मीः सान्निध्यं विनिद्रस्तब्धद्रुमाम् ।
स्यन्दमानमरन्दौघयमत्कारितदुर्दिनाम् ॥

७. उत्कृल्लकमलामोदवातपोतविहारिणीम् ।
कुलभारसमाकान्तरसालकदलीकुलाम् ॥

८. मत्तभ्रमरसन्नादां मञ्जुकुण्डिलकूजिताम् ।
नानातरुलताकीर्णां नवकासारशीतलाम् ॥

९. इत्थमभ्युदयाकारामरण्यानीमुपागतः ।
ददर्श शरदुत्कृल्लराज्जवरमणीयकाम् ॥

१०. स्वयच्छन्दनीलसश्रीकसलिलापूरितोदराम् ।
उंससारससङ्घुष्टामगाधाम्भुराशिवत् ॥

११. वापीं कनकपर्यन्तामनन्तमणिमौक्तिकाम् ।
शङ्खशुक्तिशताकीर्णां शरय्यन्द्रांशुशीतलाम् ॥

१२. तां दृष्ट्वा सम्भ्रमाविष्टो मणिग्रीवः सङ्किङ्कुरैः ।
उपस्पृश्य जलं शुद्धमपनीय भ्रमं पुनः ॥

१३. विजडार तदव्याशे विपिनानि विलोकयन् ।
तत्र गन्धर्वराजस्य शित्रसेनस्य कन्यका ॥

१४. वीलवतीति विख्याता कामास्रकलिका यथा ।

- सप्रीजनसमायुक्ता भज्जनाय समायथौ ॥
१५. कापि तस्याः पुरः कम्बुकण्ठी कनकपाटला ।
सप्यादिष्टा समाहर्तुं कुसुमानि वनान्तरे ॥
१६. यद्दृष्ट्या पुष्पवने सञ्चरन्ती ततस्ततः ।
दृष्टार्थाम्भोजनयनं मणिग्रीवं धने वने ॥
१७. नवकन्दर्पलावण्यं युवानं धनदात्मजम् ।
अक्षिलक्ष्यं धमं कृत्वा विद्धाभूत् कुसुमायुधैः ॥
१८. अशक्ता सोढुमस्त्रस्य निपातं पुष्पधन्वनः ।
तत्समीपमुपावृत्य विनीता वाङ्ममञ्जरीत् ॥
१९. कन्या वीरसुन्दर दास्यस्मि विज्ञाप्यं श्रूयतां मम ।
अहं गन्धर्वराजस्य कुम्भनादस्य कन्यका ॥
२०. शित्रलेपेति विख्याता गानविद्याविनोदिनी ।
लीलावत्याः प्रियसम्प्री त्वां दृष्ट्वा लोकासुन्दरम् ॥
२१. पराधीनास्मि कामेन त्वयि नाथे समेयुषि ।
धयन्तं कालमन्यस्य कस्यापि न परिग्रहा ॥
२२. नाङ्गीकरोषि मां यत् त्वं प्राणान् त्यक्ष्याम्यसंशयम् ।
धति भ्रुवाणां तां कन्यां कन्दर्पस्यापि मोहिनीम् ॥
२३. सानुरागमुवायेदं मणिग्रीवः प्रसादयन् ।
मणिग्रीवः -
अस्तु भद्रमखो सुखु काङ्क्षणीयं प्रियं मम ॥
२४. बाल्ये पितृवशा नारी प्रौढा भर्तृवशे स्मृता ।
पुत्राधीना हि वार्धक्ये न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति ॥
२५. पितृदत्ता ततो भूयः वल्लभा ते न संशयः ।
धति श्रुत्वा वयस्तस्य शित्रलेप्सा मुदान्विता ॥
२६. पुनः प्रीतिकरं यास्य वयनं धनदात्मजम् ।
युक्तं धर्मज्ञ भवता कथितं तत् तथा भवेत् ॥
२७. यावत् पित्रा गमिष्यामि सुहृदाहं सुहृत्जनैः ।
तावत् अत्रैव भवता वस्तव्यं धर्मवेदिना ॥

२८. धत्यामन्थ्य मणिग्रीवं सा यथौ अमरावतीम् ।
सकुम्भनादो गन्धर्वराजा विज्ञाय काङ्क्षितम् ॥
२९. स्वपुत्र्याः प्रतिनन्धात्मवल्लभाभिरसामन्वितः ।
बन्धुमिश्र मलातेजाः सुतामादाय सत्वरम् ॥
३०. आससाद्य उरावासशिभरीसानुकाननम् ।
तावत् स्वपुत्राभ्युद्यं पारथिषुः धनेश्वरः ॥
३१. सानन्दं बन्धुसम्पन्नः तद्गुधानमुपागमत् ।
अेवं ते मिलिताः तत्र यक्षगन्धर्वगुह्यकाः ॥
३२. यक्षुः मलोत्सवं लृष्टाः पुरस्कृत्य पुरोहितम् ।
उद्वाडोयितनेपथ्यविधोदिततवपुःश्रिया ॥
३३. मणिग्रीवो हवीम्भ्यग्नौ जुडाव गुरुणोरितः ।
कुम्भनादः स्वतनयामलकृत्य सकीर्तुडाम् ॥
३४. दातुमस्मै सदस्यस्मिन्वरान्तिडमुपागमत् ।
अेतत् श्रुत्वा चित्रसेनसुता लीलावती तदा ॥
३५. अत्यभाषत संप्राप्य मणिग्रीवमिदं वयः ।
लीलावती -
अये सर्वज्ञा सौन्दर्यसुधासिन्धो धनेश्वर ॥
३६. अनया सल मां पाणौ अनुरक्तां गृहाण भो ।
यदि नाङ्गीकरोषि त्वामनुरक्तां गुणश्रियम् ॥
३७. न हि तारयितुं शक्तास्म्यसूनत्र परानिव ।
गुणशीलकुलाभिभ्या विधद्रविणसम्पदा ॥
३८. तुल्यं जनीहि मां भद्र मा कृथाः मङ्गलच्छिदम् ।
धति सञ्जल्पितं तस्याः बहुमान्य पुनःपुनः ॥
३९. भूयः सानुनयं प्राड सुस्मितो धनदात्मजः ।
भद्रे भद्रमिदं वाक्यं भवत्या यत् उदीरितम् ॥
४०. श्रूयतां वयनं धर्म्यं बन्धुनामपि सम्मतम् ।
गुह्यकस्य य यक्षस्य बलिनो यक्षभूपतेः ॥

૪૧. પુત્રઃ પુરુષયો નામ્ના નિધિઃ સૌન્દર્યસમ્પદામ્ ।
સુહૃદસ્માકમધિકઃ પ્રાણાદપિ ધનાદપિ ॥
૪૨. તદર્થે સમ્ભૂતા ત્વં હિ બન્ધુભિશ્ચાનુમોદિતા ।
અતો ન યુક્તમસ્માકં તવ ભદ્રે પરિગ્રહમ્ ॥
૪૩. ત્વત્પિત્રોરપિ સમ્ભાવ્યં નાન્યથા કર્તુમર્હસિ ।
યા કન્યા પિતૃગોગસ્થા તદાજ્ઞાપરિલડ્ધિની ॥
૪૪. કુલાદી કથ્યતે સદ્ભિઃ નાપવાદોડસ્તુ તે ધ્રુવમ્ ।
સુહૃદ્ભાર્યાપહારીતિ માં ન શંસન્તુ બાન્ધવાઃ ॥
૪૫. ઇત્યં નૈરાશ્યજનનીં વાણીમાકર્ણ્ય સા વધૂઃ ।
ચિન્તાજાલપરિભ્રાન્તા ભૂયો વચનમાદટે ॥
૪૬. ભવાન્ ન ગૃહ્ણન્ મત્પાણિં વોદ્ધુમેનાં પટુર્નહિ ।
યદિ મામપહાયાત્ર ચિત્રલેખાં વહસ્યસે ॥
૪૭. શાપોડત્ર ભવિતા નૂનં મા કૃથાઃ સાહસં ભવાન્ ।
પ્રથમા ચિત્રલેખેયં દ્વિતીયાહં પ્રિયા તવ ॥
૪૮. ઇતિ પાઠમસજ્જાતસ્ફુલિડ્ગાક્ષરભીષણામ્ ।
વાણીમસહમાનાભ્યાં કર્ણાભ્યાં કમ્પયન્ શિરઃ ॥
૪૯. મણિગ્રીવઃ પુનઃ પ્રાહ કોપારુણિતવિલોચનઃ ।
કિમિદં સાહસં પાપે કર્તુમિચ્છસિ કર્કશે ॥
૫૦. ન કરિષ્યામ્યહં પાપે મિત્રદ્રોહમિદં ખલુ ।
ભૂયો યદનયં વાક્યં વક્તુમિચ્છસિ ગર્વિતે ॥
૫૧. ઉત્સારથે સંસદોડસ્માત્ ત્વં શુનીમિવ ચાધ્વરે ।
લીલાવતી -
અનુરક્તાં કામુકીં મામનન્યગતમાનસામ્ ॥
૫૨. નાડ્ગીકરોષિ દુર્બુદ્ધે વિઙ્ગરાહ ઇવાસૃજમ્ ।
તસ્માત્ ત્વમનયા સાર્ધં કુરુપો ભવ સત્વરમ્ ॥
૫૩. દેવભોગવિહીનઃ ચ તીર્થબાહ્યઃ ચિરં ભવાન્ ।
મણિગ્રીવઃ -
બન્ધુદૂષણિ દુર્દાન્તે ગન્ધર્વકુલપાંસનિ ॥

- प४. अचिरात् आश्रमघञ्जस्ता कुडुपा य भविष्यसि ।
 एतथमन्योन्य शापेन प्रामाद्यस्मररूपिणौ ॥
- प५. निश्रीकौ निष्प्रभौ जातौ सर्वेषामेव पश्यताम् ।
 तत् भान्यवाश्च सप्यश्च शोकाकान्ता तदाभवन् ॥
- प६. अपश्यन्तौ य शापान्तं भ्रममाणौ विडङ्गवत् ।
 डेरम्भः कृपयाभ्येत्य सान्त्वयित्वा सुदृत्तया ॥
- प७. एदमाल मणिग्रीवं प्लवमानमिवाण्वि ।
 सपे मा शोकमोहाभ्यां भवितव्ये स्वकर्मभिः ॥
- प८. निष्कृतिं कथयिष्यामि शापस्यास्य मलामते ।
 समं लोक छितार्थाय देवी शैलेन्द्रकन्यका ॥
- प९. स्वयं तीर्थस्वरूपेण ताम्रपर्णीति विश्रुता ।
 प्रवालत्यम्बिनवा सुधासारा पयस्विनी ॥
६०. यदम्बुकण्डिकापानात् जन्तुः डैवल्यभाग् भवेत् ।
 तत्राभ्यां सङ्घितो याडि ध्यायन् मां भैरवं शिवम् ॥
६१. प्राप्यानुष्ठां भैरवात् त्वं स्नानं कुरु मलामते ।
 तावता मुक्तशापस्त्वं भूयः प्रकृतिमेष्यसि ॥
६२. अते तरुण्यौ गन्धर्वकन्ये तत्तीर्थमज्जनात् ।
 शापात् विमुक्ते त्वदृभार्ये भवेतां नात्र संशयः ॥
६३. एतथमाश्रास्य भगवान् डेरम्भो धनदात्मजम् ।
 स्वशुण्डतलयोद्धृत्य ताभ्यां सल सुदृत्तमम् ॥
६४. पुष्पवत् निदधे ताम्मारोदस्यम्बिलपावने ।
 उपदिश्य रलस्यं य तस्य सप्युर्गणाधिपः ॥
६५. अन्तर्दधे क्षण्णदेव भास्वान् एव धनञ्छटे ।
 ताभ्यां शापाभिभूताभ्यां वधूभ्यामुपसंश्रितः ॥
६६. यक्षराजसुतो धीमान् शोकमन्ते निगूड्य सः ।
 अनुग्रहात् गणेशस्य ताम्रपर्ण्याः नदीतटे ॥
६७. विधाय वसतिं तत्र निराडारो जितेन्द्रियः ।
 उपदिष्टेन मार्गेण तताप परमं तपः ॥

६८. शुश्रूषया ते पितरि(?) दम्पती विनयान्वितौ ।
निन्यतुः समग्रं यावत् भविष्यति मनोरथः ॥
६९. एत्थं तपस्यतः तस्य पञ्च पञ्च दिनान्यगुः ।
७०. अथ डैमवतीमाशां प्रस्थिते तीप्ररोचिषि ।
प्रत्यलं वर्धमानेन्दुं बिम्बपक्षे प्रवर्धिते ॥
७१. समग्र्यामुत्थिते भानौ उदयायलमस्तकात् ।
आविरासीत् नदीपूरात् अंशुमान् एव रोचिषा ॥
७२. मणिग्रीवस्य पुरतः शिवो भैरवमूर्तिमान् ।
शूलभङ्गाङ्गमुसलकपालासिपरश्वथैः ॥
७३. वरदेनाभयेनापि परिष्कृतकराम्बुजः ।
शशाङ्कुशुक्लोल्लासिजटमण्डलमण्डितः ॥
७४. भस्माङ्गरागधवलङ्गिराजोपवीतिकः ।
बद्धवेत्रकरोटीभिः अभिजातभुजान्तरः ॥
७५. स्वभासा भासयन् विष्वक् अंशुमान् एव पुष्करात् ।
आविर्भूतं मङ्गःपुञ्जं पुरस्तात् तपसःकृलम् ॥
७६. आलोक्यलर्षसान्त्तारन्तः समुत्थाय कृताञ्जलिः ।
किञ्चित् अन्तिकमागम्य प्राणम्य भुवि दण्डवत् ॥
७७. ज्यालतान्तकोदण्ड नम्रसम्भ्रमविग्रहः ।
तुष्टाव परमेशानं वरदं पारिजातवत् ॥
७८. मणिग्रीवः -
नमः सर्वजगत्त्रे पित्रे प्रकृतिसाक्षिणे ।
भैरवाय परानन्दनिधये वेधसे नमः ॥
७९. नियन्त्रे सर्वलोकानां निगमागममूर्तये ।
भैरवाय परानन्दनिधये वेधसे नमः ॥
८०. रोगशोकभयकलेशमोडतामिस्रभास्वते ।
भैरवाय परानन्दनिधये वेधसे नमः ॥
८१. प्रसीद मन्त्रागमतीर्थदेवताकतुडियाक्षेत्रविशेषरूपिणे ।

- भवाय पापक्षयहेतवे सतां नमो नमो भैरवभद्रमूर्तये ॥
८२. धृति स्तुवन् नयनयुगाञ्जलद्रवं जलौघतः पटयुगमस्य सेययन् ।
पपात तत्सविधमसौ महीतले भवार्णवात् अव शिव मां धृतीरयन् ॥
८३. धत्थं स्वपादनालीक षट्पदायितमैलिनम् ।
मणिग्रीवं समुत्थाप्य दयालुः स्वकराम्भुजैः ॥
८४. प्रसन्नगम्भीरया वाया चन्द्रयन्द्रिकया यथा ।
श्री भगवान् -
तात प्रीतोऽस्मि तपसा तव सर्वमनोज्ञया ॥
८५. मत्प्रसादात् भविष्यन्तु तव भोगाः सनातनाः ।
त्वयि प्रसादं कुर्वन्तु ब्रह्मविष्णुमुभास्सुराः ॥
८६. सर्वनिर्वाणजनिता ताम्रा मलयनन्दिनी ।
त्वयि प्रसन्ना जागर्ति त्वन्मनोरथपूरणे ॥
८७. आभ्यां वधूभ्यां सलितः स्नानं कृत्वा मडाम्भसि ।
सूतः -
अनुशिष्टः भैरवेण देवेनेत्थं दयालुना ॥
८८. सवधूकः तं प्रणम्य सस्नौ मन्त्रमुदीरयन् ।
देवि दीनजनापायदलनैककुटारिके ॥
८९. पाटीरशैलतनये पापडारिणि पाडि माम् ।
धृति स्तुत्वा तीर्थराज्ञीं ध्यायन् हृदि गणेश्वरम् ॥
९०. यके स्नानं मडाराज पुण्ये परमपावने ।
तावदाविरभूदग्रे डेरम्भः करुणानिधिः ॥
९१. ब्रह्मविष्णुमडेशानपुरन्दरपुरस्सराः ।
आजगमुः तत्र गीर्वाणाः कुबेरवरुणाग्रयः ॥
९२. विकिरन्तः य पुष्पाणि प्रशंसन्तो मडानदीम् ।
समायातेषु सर्वेषु सिद्धगन्धर्वयोगिषु ॥
९३. उन्ममज्ज तदा तोये ताभ्यां सड कुबेरभूः ।
मडामरकतश्यामकामराजसमद्युतिः ॥
९४. मा विचारोऽस्तु यात्मानमाश्वास्य मनीषया ।

- त्वय्यनुग्रहादातुमागतान् पश्य भूरिशः ॥
९५. ब्रह्मविष्णुमुभान् अेतान् नमस्कुरु सुरोत्तमान् ।
प्रीत्यर्थमत्र देवानां बन्धूनां य विशेषतः ॥
९६. पाणिं गृहाण वै वध्वोः गन्धर्वाधीशकन्ययोः ।
तव कल्याणयोगेन क्षेत्रमेतत् जगत्त्रये ॥
९७. कल्याणभवनं नाम्ना लोके विख्यातिमृच्छतु ।
सान्निध्यात् भैरवं तीर्थं भैरवस्य महात्मनः ॥
९८. अत्र मज्जन्ति ये तीर्थे तव पापप्राणशने ।
तेषां कामान् प्रदास्यामि तस्मात् कामपुरं भवेत् ॥
९९. धृति संप्रीणयन् वाया मणिग्रीवं गणेश्वरः ।
गुरुं पुरोहितं कृत्वा तस्मिन् अेव नदीतटे ॥
१००. पाणिं सङ्ग्राहयामास विधिना शङ्करात्मजः ।
ताभ्यां सदैव पत्नीभ्यां शुशुभे धनदात्मजः ॥
१०१. स्वाहास्वधाभ्यां सङ्घितो हव्यवाहृष्टवोऽज्ज्वलः ।
संप्रामोषितदारस्य पुत्रस्याभ्युदयं मडत् ॥
१०२. दृष्ट्वा तुतोष नितरां राजराजः स्वबन्धुभिः ।
तौ य गन्धर्वराजानौ दृष्टिः परमोत्सवम् ॥
१०३. ननन्दतुः श्रियं भूम्या पश्यन्तौ मधुमाधवौ ।
धृत्यं मङ्गोत्सवं दृष्ट्वा सर्वे देवाः सङ्घेश्वराः ॥
१०४. स्वावासाय पुनर्जग्मुः कथयन्तः शुभाः कथाः ।
पुनःपुनः तीर्थराज्ञीं नमस्कृत्य कृताञ्जलिः ॥
१०५. पित्रानुमोदितः प्रायात् अलकां धनदात्मजः ।
तदारभ्य गणेशस्तु कालभैरवसंयुतः ॥
१०६. अद्यापि निजसान्निध्यं कुरुते पुण्यदो नृणाम् ।
अधिभूः सर्वतीर्थानां भैरवः शम्भुशासनात् ॥
१०७. सन्निधत्ते यतो नित्यं तस्मात् सर्वोत्तमं विदुः ।
येऽत्र मज्जन्ति नियताः मन्त्रेणानेन मानवाः ॥

१०८. तेषामक्षय्यमैश्वर्यं भवत्यायुः शिवे रतिः ।
 य एदमनुश्रुणोति श्रावयेत्यानुवेवं
 नियमितविषयेडावृत्तिराभ्यानमग्रम् ।
 अभिमतपुरुषार्थान् आप्नुयात् आदिशम्भोः
 पदमविकलमन्ते यत्र भोगाः ह्यवन्ध्याः ॥

एति पञ्चत्रिंशोऽध्यायः । Pro. Total = 2889 + 108 = 2997.

षट्त्रिंशोऽध्यायः

सोमतीर्थमाडात्म्यम् ।

१. राजा -
 अलो मणिग्रीवकथा विशित्रा विस्मयावडा ।
 कथिता भवता ब्रह्मन् कल्मषान्तकरी नृणाम् ॥
२. अनया परितुष्टोऽहं कथया सुधया यथा ।
 उभयोः तीरयोः तीर्थमाडात्म्यारामवीथिषु ॥
३. उपाभ्यानमडाकल्पशाप्तिनो यान्ति बन्धुराः ।
 सुगन्धिनः सुमनसां तीर्थैः मधुमुयां दुलैः ॥
४. इलन्ति परिपक्वानि सदा पुण्यकृत्वानि हि ।
 धुन्वन्ति कलिसन्तापं छायाभिरिव सेवताम् ॥
५. इवैरिव क्षुधां घ्नन्ति किमेत्यः कल्पकोऽपरः ।
 लब्धः शङ्भनिधिर्मे त्वं गुरुःपुण्यं याक्षयः ॥
६. एतः परं मे श्रोतव्यं सोमतीर्थस्यवैभवम् ।
 तत्तीर्थस्य कथाजातं सोमाप्यत्वं मडामुने ॥
७. तथैव व्यासतीर्थस्य कथां विस्तार्यं शंस मे ।
 एति राज्ञो वयः श्रुत्वा शङ्भयोगी मडातपाः ॥
८. समयमानः तमाभाष्य कथां वक्तुं प्रयङ्गमे ।
 शङ्भः -
 मडाराज मडानाद्याः कीर्तिभौक्तिकलाविताम् ॥
९. कथां कथयतःकर्णविषयीकुरु मे विभो ।

- पुरा दक्षस्य शापेन क्षुभितो राजयक्ष्मणा ॥
१०. शीतांशुः शरणां प्राप भरद्वाजमलामुनिम् ।
असख्यात् यक्ष्मणः पाछि दक्षशापसमुद्भवत् ॥
११. शरणां त्वां प्रपन्नोऽस्मि दैवतं छि भवान् मम ।
धत्थमभ्यर्थितः तेन भरद्वाजः सुधांशुना ॥
१२. सविमर्शं समालोच्य शास्त्रं दृष्ट्वा पुनःपुनः ।
धदमाह औषधीशानं भरद्वाजः प्रसन्नधीः ॥
१३. द्विजराज नमस्तुभ्यं चिन्ताशोकानुतापिने ।
वदाम्युपायमारोग्यछेतवे तव साम्प्रतम् ॥
१४. विद्या कायन कल्याणी सर्वपापविमोचनी ।
सेविता यद्वि जन्तूनां नित्यानन्दप्रदायिनी ॥
१५. प्रसूते सेवतां नित्यं कल्पवल्लीव काङ्क्षितम् ।
धत्थमाश्वास्य सोमाय विधां प्रादान्मलामुनिः ॥
१६. प्राममन्त्रः प्रसन्नात्मा गुहं नत्वा परीत्य य ।
तमामन्त्र्य यथान्यायं पर्यन्ते छिमभूभूतः ॥
१७. कृत्वाभ्रमपदं यके तपो धोरतरं शशी ।
आत्मन्युन्तामादाय तस्यामादाय मानसम् ॥
१८. निरुध्येन्द्रियसञ्चारमन्तः पश्यन् अतीन्द्रियः ।
निराहारो विनिद्रश्च निवातगृहदीपवत् ॥
१९. निश्चलाङ्गो मलातेजाः नासाग्रन्यस्तलोचनः ।
ध्यायन् गुरुपदं मूर्ध्नि मन्त्रमन्तर्मुषे रहः ॥
२०. दैवतं लुद्वि संस्थाप्य स्थिरधीरभ्यवर्तयत् ।
अेवं तपस्यतः तस्य प्रत्ययात् वत्सरत्रयम् ॥
२१. तत् पुरस्तात् मलादेवी गङ्गा परमपावनी ।
सदाशिवसमादिष्टा प्रादुरासीत् जगत्प्रसूः ॥
२२. प्रीणयन्ती स्मितरुचा द्विगुणीकृत्य तत्रामाम् ।
अभाषे तपसा क्षीणां रोगेणापि विकर्षितम् ॥

२३. गङ्गा -

द्विजराज मलाभाग त्वया ज्वन्ति देवताः ।
त्वदंशुसंश्रयात् भूमौ भवन्त्योषधयो ननु ॥

२४. धर्माशुपरिभूतानां भूतानां त्वं परायणम् ।
त्वत्तत्तामृतसन्तृभाः सर्वे देवाः निरामयाः ॥

२५. तथापि क्लेशयत्येष राजयक्ष्मा वपुस्तव ।
तस्मादलङ्घनीयो हि विधिर्वेवकुलैरपि ॥

२६. भवितव्ये न शोचन्ति पण्डिताः हि भवादृशाः ।
श्रूयतामस्य देवस्य मलादेवस्य शासनम् ॥

२७. मलामलयसम्भूता यत्र पुण्या सरिद्धरा ।
गन्तव्यं भवता तत्र शापात् मुक्तिमभीप्सता ॥

२८. आगमिष्यत्यदीर्घेण कालेन वृषभध्वजः ।
वयमप्यागमिष्यामः तव प्रीतिविधित्सया ॥

२९. शिलादस्योपदेशेन स्नानं कुरु मलामते ।
ताम्रायाः तीर्थमालात्म्यात् लब्धारोग्यो भविष्यसि ॥

३०. अेतावत् उक्त्वा तस्यां तु विरतायां सुधानिधिः ।
तामामन्त्र्य नमस्कृत्य संप्राप मलयात्मजाम् ॥

३१. सप्तविंशतिसङ्ख्यातैः अवरोधैः अलङ्कृतम् ।
नद्यास्तु दक्षिणे तीरे शिलादस्याश्रमं भङ्त् ॥

३२. दृष्ट्वा चैत्ररथप्रभ्यं नानाद्रुमलतायुतम् ।
अवरुद्ध्याम्भरात् षण्डुः आश्रमं प्रविवेश ह ॥

३३. तं दृष्ट्वा तेजसां राशिं शिलादो मुनिपुङ्गवः ।
स्वागतेनासनेनापि पूजयित्वापि सादरम् ॥

३४. अडुमान्य गिरा राजन् व्याजडार मलामुनिः ।
शिलादः -
भगवन् ओषधीशान प्रीतोऽस्मि तव दर्शनात् ॥

३५. परिक्षीणमिदं कान्तं वपुस्ते केन उेतुना ।
परिश्रान्तं धवाभासि चिन्तया परितप्यसे ॥

३६. सर्वं कथय मे तथ्यं श्रोतुं कौतूहलं हि नः ।
 धृति पृष्टो मुनीन्द्रेण तमाडेहं निशाकरः ॥
३७. यन्द्रः -
 श्रुणु अहमन् प्रवक्ष्यामि शापात् दक्षस्य दुःषितः ।
 तदोषशान्तिमन्विच्छन् त्वामिदानीमुपस्थितः ॥
३८. कुर्वतानुग्रहं भूरि देवदेवेन शूलिना ।
 अनुशिष्टोऽस्मि गीर्वाणतटिन्या प्रतिभोधितः ॥
३९. त्वदन्तिकमलं प्राप्नो देवदेवस्य शासनात् ।
 संश्रयः तव विप्रेन्द्र ताम्रपार्यां य मज्जनम् ॥
४०. द्वयमेतत् हि कथितं प्रायश्चित्तं मम द्विज ।
 तस्मात् त्वां शरणं प्राप्तं त्राहि मां शापकिम्बिषात् ॥
४१. शिलाहः -
 द्विजराज महाभाग शिवाज्ञामनुवर्तिनाम् ।
 न पश्याम्यशुभं क्वापि यथा मृत्युः सुदर्शनाम् ॥
४२. मातृशापात् अपुत्रापि मद्भार्या शम्भरावती ।
 ताम्रतीर्थस्नानयोगादसूत सुतमूर्जितम् ॥
४३. स पुत्रो नन्दिकेशो मे स्नात्वात्र शिवसेवया ।
 मृत्युं जित्वा पदं लेभे अहमाद्यैरपि दुर्लभम् ॥
४४. अष्टौ नागाः पुराभ्येत्य स्नात्वात्र तटिनीजले ।
 संप्रापुः तीर्थमालात्प्यात् मित्रभावं गरुत्मतः ॥
४५. अथ तीर्थवरे पुण्ये त्वं दारैः सङ्घितो प्रती ।
 अत्र मङ्क्त्वा मण्डेशस्य प्रसादात् षण्ढुमौलिनः ॥
४६. मनोरथमनुप्राप्य श्रियं प्राप्नुहि पुष्कलाम् ।
 शो भविन्धुनि श्रीमान् अङ्घ्रिमांशुः प्रतापवान् ॥
४७. दक्षिणाशां परित्यज्य स्वतीर्थं विनिवर्तयन् ।
 सप्तसप्तिरुदयानः सप्तभ्यामरुणान्वितः ॥
४८. सा तिथिः सर्वपापघ्नी तीर्थरूपा प्रशस्यते ।
 सदास्माभिर्महानद्यां स्नानं कुरु महाभते ॥

४९. धृति तत् वयनात् धन्तुः पुरोधाय भूसुरम् ।
समविंशति सङ्ख्यातैः दारैरुद्दामकीर्तिमान् ॥
५०. समभ्यामुदिते सूर्ये आसाद्य मलयात्मजम् ।
त्रैलोक्यकलुषध्वान्तविध्वंसनविनोदिनि ॥
५१. पापं नाशय मे शीघ्रं त्वयि स्नास्येऽं शुभौ ।
धृति मन्त्रं समुख्यार्थं मङ्कत्वा तत्तीर्थवारिणि ॥
५२. निर्मुक्तशापमालिन्यः सो ममज्ज पुनः शशी ।
तावदाविरभूदग्रे मङ्गोक्षेन्द्रं समास्थितः ॥
५३. नीलकण्ठः समाश्लिष्टवल्गुमातनुतल्लजः ।
अशेषसिद्धसङ्घातस्तूयमानपदाम्बुजः ॥
५४. ब्रह्मनारायणाम्बुधैः गीर्वाणैरभिसंवृतः ।
परितो विकिरन्तीभिः अमरीभिः कुसुमोत्तरम् ॥
५५. संस्तुवत्वत्सकलाम्नायं सन्नमत्भुवनत्रयम् ।
सानन्दस्मेरसौभाग्यं समालोक्य शिवं विधुः ॥
५६. स्तुत्वा स्तुतिभिरानन्दनिर्भरः तत्पदाम्बुजे ।
पपात पाडि मां भक्तमित्युख्यैरुद्गिरन् गिरम् ॥
५७. ततः शम्भुः प्रसन्नात्मा समाश्लिष्य स्वपाणिभिः ।
सान्त्वयित्वा निशानाथं व्याजहार सदाशिवः ॥
५८. अहो विधो विनाशाय साध्वनुष्ठितमंडसाम् ।
तव तेजो बलं बुद्धिः यशो वैशिष्यमेव य ॥
५९. तव सन्तु निराबाधज्ञानविज्ञानभूतयः ।
त्वं वरिष्ठः समस्तानां देवानामपि भास्वताम् ॥
६०. त्वमोषधीनामीशानः त्वं सोमः सोमपायिनाम् ।
उच्येऽप्योदयस्थानं पितृणां त्वं दिवौकसाम् ॥
६१. त्वदृथानमात्रात् नश्यन्ति विषरोगविपत्तयः ।
पितृणामपि देवानां श्रुवनाय विशाम्यते ॥
६२. श्रुणु वक्ष्यामि कालस्य मर्यादारभ्यते पुनः ।
पूर्वापरौ तु भूयास्तां पक्षौ त्वत्भिम्बलक्षणम् ॥

६३. पूर्वेषां तु वर्धन्तां कलास्तव दिने दिने ।
अपरेषां तु पिबन्त्यन्ये देवाश्च पितरः कृमात् ॥
६४. गङ्गाधाः सरितः पुण्याः देवाश्चेन्द्रपुरोगमाः ।
त्वत्तीर्थेऽस्मिन् प्रकुर्वन्तु सन्निध्यं बद्धसौलुहाः ॥
६५. ये यात्र पुण्ये मज्जन्ति तीर्थे सौम्ये तु जन्तवः ।
तेषामभीष्टदानाय नित्यमत्र वसाम्यहम् ॥
६६. धृत्युक्तवान्तर्दधे शम्भुः सार्धं विष्णुमुपैस्सुरैः ।
अन्तर्हिते चन्द्रयूडे देवदेवगणान्विते ॥
६७. सोमः सोमेश्वरं सिङ्गं उस्ताभ्यां परिषामगम् ।
शिलादस्थोपदेशेन पूजयित्वा य सादरम् ।
६८. प्राप्य प्रसादं देवस्य गुरुमामन्थ सादरम् ।
ताम्रं नदीमभिष्टूय भक्त्या मातरमम्बिकाम् ॥
६९. सः सः सः संप्रतस्थे स्वदाम परमर्धिमत् ।
शङ्खः -
अयं शापात् संप्रमुक्तसोमो यस्मात् महीपते ॥
७०. तदादि सोमतीर्थाप्यं प्रशस्तं भुवनत्रये ।
अस्य तीर्थस्य मालात्म्यं सङ्गृह्यत् कथितं तव ॥
७१. पठनात् श्रवणात् अस्य मर्त्या रोगैः प्रमुच्यते ।
अतः परं प्रवक्ष्यामि कथा नादाम्बुजस्य ते ॥
७२. यत्र विष्णुं समाराध्य व्यासो योगविदां वरः ।
तत् प्रसादात् अवपोष्यैः ब्रह्मज्ञानमकल्मषम् ॥
७३. जन्तूनामेव सर्वेषां यातायातपरिश्रमम् ।
यावत् तत् तीर्थं संप्राप्तिः तावत् धृत्याह धूर्जटिः ॥
- ६ति षट्त्रिंशोऽध्यायः । Pro.ToTal = 2997 + 73 = 3070.

सप्तत्रिंशोऽध्यायः

नादाम्बुजतीर्थमहिमा ।

१. राजा -

भगवन् सर्वधर्मज्ञ मलायोगीन्द्र सद्गुरो ।
नादाम्बुजमिति प्रोक्तं भवता क्षेत्रमुत्तमम् ॥

२. तत्र विष्णुं समाराध्य भगवान् आदरायणः ।

ब्रह्मज्ञानं कथं प्राप तन्मे कथय विस्तरात् ॥

३. शङ्खः -

प्रवक्ष्यामि कथां पुण्यां पाराशर्यस्य योगिनः ।
श्रवणात् एव पापघ्नी यथा मलयनन्दिनी ॥

४. पुरेयं कथितं पुण्या कथा सूतेन सूरिणा ।

पुण्यक्षेत्रे नैमिशे तु मदर्षीणां मलात्मनाम् ॥

५. पुरा कदाचित् भगवान् व्यासः सत्यवतीसुतः ।

वेदान् विभज्य सर्वत्र शाभा सूत्रान्तराणि च ॥

६. तेषु प्रवर्तकान् विप्रान् मन्वादीन् पृथक् पृथक् ।

शौनकादीन् मुनीन् कृत्वा देवतन्त्रप्रवर्तकान् ॥

७. अष्टादशपुराणानां श्रुतिस्मृत्यनुयायिनाम् ।

वक्तारं मां समादिश्य कृतकृत्यो बभूव उ ॥

८. मनीषां चिन्तयामास कृत्यशेषां मलातपाः ।

आश्रमाचारभेदं च शाभासूत्रान्तराणि च ॥

९. तर्लर्तश्च विहिताः शिक्षिताश्च यथाविधि ।

तेषु तेषु प्रवर्तन्ते शास्त्रेषु मुनयः सुराः ॥

१०. जाता श्रेयःकरी नूनं सङ्गलो मे परिश्रमः ।

अेतदेव किलास्माकमवतारप्रयोजनम् ॥

११. एतः परं षडास्माकं किं कर्तव्यं सुभावलम् ।

तदत्रैव करिष्यामि मा भूत् कालपरिक्षयः ॥

१२. एति निश्चित्य भगवान् कृष्णद्वैपायनो मुनिः ।

२६. यज्ञकेतुर्द्विर्धानः काशाढः कएव अेव य ।
जमदग्निः शङ्कुकर्णः पिप्पालदक्ष रोमशः ॥
२७. यमसो माण्डुकर्णेश्च उरश्च करभाजिनः ।
मेधातिथिः सुमन्थुश्च छिरण्यस्रुव अेव य ॥
२८. शत्रुजित् पुरुजित् पैवो वामदेवोऽत्रिरेव य ।
गाव्यायणः सुयज्ञश्च वसिष्ठो गौतमस्तथा ॥
२९. अेवमन्ये य मुनयः कुत्सगृत्समदादयः ।
उपासन्ते जगत्योनिं सभन्तात् कमलासनम् ॥
३०. अेवं दृष्ट्वा सभां दूरात् सन्नतस्तु कृताञ्जलिः ।
पूजयमानस्तु मुनिभिः ववन्ते कमलासनम् ॥
३१. सभां प्रविशति व्यासे सानन्दे मुनिपुङ्गवे ।
सभा परमसंलृष्टा सोऽर्थैर्नादा बभौ क्षाणात् ॥
३२. अभिवाद्ये स्वकं नाम भ्रुवन् धातारमग्रतः ।
भारती य ततो देवीं प्रणयात् अभ्यवाद्यत् ॥
३३. आगतं तं मुनिं दृष्ट्वा उर्षरोमाञ्चमञ्जुलैः ।
अङ्गैरलघुवैभ्राजैः सुमेरुरिव भूजङ्कैः ॥
३४. सस्नेहैरमृतालोकेऱामृष्टैश्चन्द्रशीतलैः ।
प्रीणयित्वा मुनिश्रेष्ठं व्याजहार पितामहः ॥
३५. स्वागतं ते मुनिश्रेष्ठ सुभमास्वेदमासनम् ।
छदमर्धमिदं पाद्यमिदमायमनीयकम् ॥
३६. गां य गृहीष्व भद्रं ते प्रीतोऽस्मि तव दर्शनात् ।
भवदानुष्ठितं सर्वं ज्ञातं मे मुनिपुङ्गव ॥
३७. मत्प्रसादात् छदं लब्धं वेदज्ञानं त्वयानघ ।
यथावत् विहितं सर्वं कर्मकाण्डं द्विजातिषु ॥
३८. अष्टादशपुराणानि सेतिहासानि कृत्स्नशः ।
समायातानि क्लृप्तानि त्वया सत्यवतीसुत ॥
३९. व्यासः -
धर्मशास्त्राणि विज्ञानं त्वत्पुत्रपापरमाणवः ।

- જ્ઞાનં વિજ્ઞાનસમ્મન્નં ત્વચ્છક્ત્યા સચરાચરમ્ ॥
૪૦. યથા તથા વિનિર્મુક્તો લોકો મૂકાયતે ધ્રુવમ્ ।
તસ્માત્ પ્રસાદાત્ ભવતઃ કૃતમેતત્ મયા પ્રભો ॥
૪૧. યદાદાવુપતિષ્ઠન્તે તથા સર્વં યથાવિધિ ।
જન્મલબ્ધં મયા બ્રહ્મન્ સત્કુલે લોકવિશ્રુતે ॥
૪૨. અભ્યસ્તાઃ શ્રુતયઃ ચૈવ તદર્થાઃ યાવધારિતાઃ ।
આશ્રમે પ્રથમે સમ્યક્ સ્થાયતે ચ મયા વિભો ॥
૪૩. સર્વં ચ મમ વિજ્ઞાતં વિના કૈવલ્યસાધનમ્ ।
વેદૈશ્ચ નિષ્પિલૈઃ શાસ્ત્રૈઃ કર્મજાલં પ્રતીયતે ॥
૪૪. કર્મણા નૈવ પશ્યામિ શ્રેયોઽથ નિરુપદ્રવમ્ ।
કર્માણિ કુર્વતાં નૃણાં સ્વર્ગાધાઃ ફલભૂતયઃ ॥
૪૫. તે ચ ક્ષીણે પુણ્યકૃલે પતન્તિ ચ પુનઃપુનઃ ।
કારણાન્યેવ કર્માણિ નૃણાં મરણજન્મનોઃ ॥
૪૬. કર્મણા નરકં સ્વર્ગં અનુરૂપં સમશ્રુતે ।
સ્વર્ગાત્ ચ નરકાત્ મુક્તઃ પુનર્યોનિમુપૈષ્યતિ ॥
૪૭. તસ્માત્ વેદિતુમિચ્છામિ કર્મનિર્મલકારણમ્ ।
કેન વા કર્મનિર્મુક્તઃ પરમાનન્દમૃચ્છતિ ॥
૪૮. તાદૃશં વિમલં જ્ઞાનં બ્રહ્માનન્દૈકસાધનમ્ ।
ભગવન્ મે સકરુણમુદેઠું ત્વમર્હસિ ॥
૪૯. છિન્ધિ મે સંશયં બ્રહ્મન્ દુઃખશોકમયપ્રદમ્ ।
કૃપયા પાહિ માં મગ્નં દુરન્તે દુઃખસાગરે ॥
૫૦. બાલં કૃચ્છ્રગતં મોહાત્ પિતા પાતિ યથા સુતમ્ ।
તથા સીદન્તમશુચૌ મામાશુ પરિપાલય ॥
૫૧. કર્મજાલપરિક્ષિતાન્ ક્લિશ્યમાનાન્ મુહુર્મુહુઃ ।
દૃષ્ટ્વા ભીતોઽસ્મિ ભગવન્ દાવાગ્નિમિવ કુઞ્જરઃ ॥
૫૨. લોકસ્ય દુર્ગતિં દૃષ્ટ્વા યાતાયાતં પ્રકુર્વતઃ ।
સીદામિ ધર્મસન્તમો મત્સ્યા ઇવ જલાશયે ॥

- प३. आश्वास्य मनस्तमं चिन्ताजले चिदग्निना ।
वाचाभयतया ब्रह्मन् पर्जन्यं ध्रुव वृष्टिभिः ॥
- प४. प्राञ्जलिः प्रज्ञातकन्धरो मुदा मञ्जुलध्वनिमनोज्ञवर्षया ।
श्रावयन् उरिकांथां सुधां गिरा व्याजदार स मुनिं पितामहः ॥
- प५. ब्रह्मा -
श्रुणु नान्यमना ब्रह्मन् वक्ष्यमाणं मयाधुना ।
त्वया संप्रार्थ्यमानस्य कृलस्थोदयकारणम् ॥
- प६. बोद्धारो बलवस्सन्ति सर्वविद्यासु सर्वतः ।
नैव तत्त्वप्रबोद्धारं विना पश्यामि शार्ङ्गिणाम् ॥
- प७. ज्ञानतः प्रथमं साक्षात् उरिरेव न संशयः ।
तदन्ते मोक्षदश्चैव रसानामिव कामधुक् ॥
- प८. यद्रूपं तारकं विष्णोः भिन्दुना कृतलक्षणम् ।
अेक अेवेश्वरो विष्णुः कैवल्याद्यभिलार्थतः ॥
- प९. यस्तितीर्षुर्भवाम्भोधिं यो जिज्ञासुः सुभावलम् ।
संसेवते हरिं भक्त्या मनसा कर्मणा बुधः ॥
६०. तस्मात् त्वमपि विप्रेन्द्र तमेव शरणं प्रज ।
स अेव भगवान् विष्णुः कुयदिव तवेप्सितम् ॥
६१. तमेव मधुलन्तारमाराधय सभाधिना ।
तोषितो विधिना सम्यक् कैवल्यमपि यच्छति ॥
६२. व्यासः -भगवन् स कथं देवः पूजनीयो मया हरिः ।
केन वाश्रमधर्मेण केन मन्त्रेण वा पुनः ॥
६३. कुत्र वास्ते हरिर्नित्यं कुतस्सिद्धिर्भविष्यति ।
तदत्र श्रोतुमिच्छामि वद मे करुणानिधे ॥
६४. ब्रह्मा -
साधु पृष्टं मुनिश्रेष्ठ भवता धर्मचेतसा ।
अहो सुदुर्लभा लोके भक्तिर्भगवतीदृशी ॥
६५. स्नेकजन्मसंशिक्षिद्धैः साञ्चितैः तपसां कृलैः ।
भवत्येतादृशी भक्तिर्नैतरेषां कदाचन ॥

६६. भक्त्या परमया युक्तः स लोकान् जयति ध्रुवम् ।
तस्मात् अलभ्यः सर्वत्र भक्तियोगो नृणां मुने ॥
६७. त्वया बुद्धिर्मुनिश्रेष्ठा सकला हरिसात्कृता ।
हरिसात्कृतचित्तानां न गोप्यं गुरुभिर्भवित् ॥
६८. अपि गुह्यं य वक्ष्यामि शास्त्रसारं मुने तव ।
यो विनीतस्य शिष्यस्य भक्तस्य प्राणतस्य य ॥
६९. स वञ्चयति पापीयान् स गुरुर्नारकी भवेत् ।
विशिष्य हरिभक्तानां न कुर्यात् वञ्चनं बुधः ॥
७०. व्याप्य विश्वमिदं कृत्स्नं अेधमानस्य वै विभो ।
स्थानैकदेशं नैवास्ति तैलस्येव तिलो यथा ॥
७१. तथापि तस्य कथ्यन्ते स्थानान् यद्युत्तमानि य ।
श्रुतिभिः परिगीतानि तानि वक्ष्यामि ते श्रुषु ॥
७२. मेरुपृष्ठे य मैनाकं क्षीरोदं वृषभायलम् ।
केतुमालं हरिद्वारं द्वारका मथुरा तथा ॥
७३. अविमुक्तं जगन्नाथं श्रीरङ्गं शेषपर्वतम् ।
कुम्भघोषं सेतुगर्भं स्थानन्दूरं हरिप्रजम् ॥
७४. नादपन्नं भोगपुरं नरनारायणालयम् ।
लक्ष्मीपुरं य वाराहं छन्द्रगोलं बृहन्नम् ॥
७५. उविर्धानं नैमिशं य ब्रह्मनाभं य शङ्भणम् ।
वज्रमोक्षं गजराज्यं नागयूयं य वामनम् ॥
७६. सख्यामलकमच्छोदं साकेतं प्राणवाश्रयम् ।
भागाण्डं रैवतं शैब्यं वज्रकोशं भगालयम् ॥
७७. अेतानि पुण्यक्षेत्राणि विष्णोरायतनानि य ।
यत्वारिंशत् मया ब्रह्मन् प्रोक्तं यद्युत्तमान्यलम् ॥
७८. अेतेषु वसतां नृणां सिद्धो मोक्षो न संशयः ।
अचिरात् लभ्यते तेषां हरिसान्निध्यमञ्जसा ॥
७९. अेतानि पुण्यक्षेत्राणि विभक्तानि त्रिधा मुने ।
तेषां भेदं प्रवक्ष्यामि श्रुण्वन्त्येन येतसा ॥

८०. कानिचित् वेदगीतानि भोगक्षेत्राणि भूतले ।
तथा कानिचित् अन्यानि कर्मस्थानानि डेवलम् ॥
८१. अपराय्यभिरामाणि ज्ञानभागानि सूरिभिः ।
अेषां प्रवक्ष्ये पुण्यानां गुणान् भेदान् च कृत्स्नशः ॥
८२. उरिप्रजं मेरुशृङ्गं मैनाडं क्षीरसागरम् ।
केतुमालं नागयूडं छन्द्रगोलं बृहद्वनम् ॥
८३. शैल्यं प्राणवकेतं च भोगस्थानानि वै दश ।
अन्यत्र भारतात् वर्षात् अेतानि डिल वै मुने ॥
८४. तथा डि भारते वर्षे कृत्वा कर्माणि भूरिशः ।
तेषां कृतानि भुञ्जन्ते मुनयोऽन्यत्र निर्मलाः ॥
८५. अत अेव डि लैतेषां भोगभूमित्वमिष्यते ।
कृतानां कर्मणामेषु कृतं कर्म समीरितम् ॥
८६. दशसूतमदेशेषु पुण्येषु पुरुषोत्तमः ।
निर्गुणेन स्वरूपेण सान्निध्यं कुरुते सदा ॥
८७. अत अेव न कुर्वन्ति कर्माण्येतानि सूरयः ।
विन्दन्तः सुभसंसिद्धिं पश्यन्तः परमं पदम् ॥
८८. द्वारका मथुरा चैव उरिद्वारं वृषायलम् ।
स्थानन्दूरं शेषथैलं कुम्भघोषं च रैवतम् ॥
८९. शङ्खणं भोगनगरं नैमिशं चक्रमोक्षणम् ।
गजारण्यं च साकेतं वज्रकोशं षण्णालयम् ।
९०. भागण्डं अरुथतीर्थं च उविर्धानं च वामनम् ।
विंशत्येतानि पुण्यानि कर्मस्थानानि वै मुने ॥
९१. अेतेषु डिल कर्माणि कुर्वतां विधिपूर्वकम् ।
सकृला डिल जायन्ते सिद्धयोऽष्टौ न संशयः ॥
९२. अेतेषु पुण्यक्षेत्रेषु भगवान् उरिरीश्वरः ।
राजसेन गुणेनैव सान्निध्यं कुरुते स्वयम् ॥
९३. तेषु कर्मविशेषेण सुप्रीतो मधुसूदनः ।

- पालयिष्यति वै भक्तान् भवभीतान् भवामृतम् ॥
९४. अविमुक्तं जगन्नाथं श्रीरङ्गं कमलापुरम् ।
नरनारायणक्षेत्रं वाराहं सेतुबन्धनम् ॥
९५. ब्रह्मनाभं यामलकं नाटपङ्कुरुलं तथा ।
दशैतानि मुनिश्रेष्ठ ज्ञानक्षेत्राणि भूतले ॥
९६. अेषु सत्वगुणैव उरिरास्ते निरन्तरम् ।
तस्मात् तदनुष्ठेपेण तत्त्वज्ञानेन विद्यया ॥
९७. समाधियुक्ताः सेवन्ते सर्वेन्द्रियजिगीषवः ।
निर्मुक्तमत्सराः शान्ताः मुनयो मुक्तसंशयाः ॥
९८. ज्ञानप्रदानि यैतानि मुक्तिसाधनवन्ति य ।
विमृश्य सेवितव्यानि गुणाधिक्यानि सूरिभिः ॥
९९. पापीयान् वा वसीयान् वा यो भूतो यत्र मुक्तिभाक् ।
अविमुक्तं तत् क्षेत्रं मृतं मुक्तिर्न मुच्यति ॥
१००. सुकृतं दुष्कृतं यैव वृद्धिम्भत्र न मुच्यति ।
यत्र शंसन्ति निर्बन्धं कुलस्तम्भे सुदुस्सलम् ॥
१०१. यत्र श्रुवति वै जन्तौ ज्ञानं नोपदिशेत् येत् शिवः ।
अत एवात्र वत्स्यामि यत्र नास्ति परिश्रमः ॥
१०२. ब्रह्मयोनीं समुत्पन्नाः शतवारं धृतप्रताः ।
ते लभन्ते जगन्नाथं नान्यथा लभते सुभम् ॥
१०३. अतो न सद्यः सुभदं क्षेत्रं वै पुरुषोत्तमम् ।
श्रीरङ्गं य तथा क्षेत्रमपि मोक्षदमुत्तमम् ॥
१०४. प्राप्य रक्षःपतिरभूत् विदधात्ममनोरथः ।
तस्मात् अत्रान्तरायन्तु श्रेयसामस्ति निश्चयम् ॥
१०५. यत्र स्थिताः मर्त्यगाणाः कामरागवशानुगाः ।
प्रथ्यन्ते स्वाश्रमायारात् भयमेतत् रमापुरे ॥
१०६. अत्र धर्माण्यायरतां वसुशापात् सुदारुणात् ।
ध्रुवोऽन्तरायः तद्भीत्या श्रीपुरं मे न रोयते ॥

१०७. नरनारायणक्षेत्रे मुनिरासीत् जनार्दनः ।
स्वयं जपः प्रकुरुते जिघृक्षुः इलमुत्तमम् ॥
१०८. तत्त्वोपदेशाः सर्वेषां कर्तुमस्य जगत्पतेः ।
अभावात् अवकाशस्य मनो मे न प्रलर्षति ॥
१०९. वराडे य मुनिश्रेष्ठः भूमिमुद्रलतामुना ।
सम्भ्रामो नाम गन्धर्वा रक्षार्थे विनियोजितः ॥
११०. तत्रत्यानां तु जन्तूनां वासविघ्नकरो यतः ।
अतः तत्रापि विघ्नानां समाहारं प्रतीयतः ॥
१११. यत्राप्यु मज्जतामभ्येर्मडापातककोटयः ।
नश्यन्ति सखसा नूनं डिमानीवार्कदर्शनात् ॥
११२. मासात् त्रिध्वं धनुष्कोट्यां ये वसन्त्यपि वञ्चिताः ।
तेषां सुकृतजालानै भैरवो भक्षयेत् ध्रुवम् ॥
११३. अत एव यिरं वस्तुमवकाशविपर्ययात् ।
परिभ्रमति वै चित्तं इललुब्धं धर्मात्मकः ॥
११४. यत्र कीडति कल्याण्या रमया सख डेशवः ।
तत्र मुक्तिर्नृणां नूनं भ्रमनाभे श्रुतीरितम् ॥
११५. तथापि स्वर्गभोगानां लोक्तव्यान्यत्र सूचिभिः ।
अत एव विचारोऽस्ति कर्मबन्धनशङ्कया ॥
११६. तथैव सख्यामलकं विषण्णोरायतनं मडत् ।
सेवतां नियता मुक्तिरन्ते श्रुतिसमीरिता ॥
११७. नैवात्र वसतां ज्ञानं लसिर्नोपति चेत् धृति ।
परिभ्रमति चित्तं मे दृष्ट्वौषडिमिवात्मकः ॥
११८. अत एव परं मन्ये श्रेयसामुत्तमोत्तमम् ।
नादपन्नमिदं क्षेत्रं नादभ्रमैकदर्शनम् ॥
११९. यत्र स्थितानां जन्तूनां भजतां प्रीति पूर्वकम् ।
ज्ञानोपदेशं कुरुते स्तन्यं मातेव वत्सला ॥
१२०. तस्मात् त्वमपि विप्रेन्द्र तत् क्षेत्रं याहि मा चिरम् ।
तुशीयाश्रमधर्मेषु वर्तमानो द्विवानिशाम् ॥

१२१. जपन् अष्टाक्षरं मन्त्रं ज्ञानं प्राप्स्यसि केशवात् ।
न लभ्यते ज्ञानविधा तपसा केशवं विना ॥

१२२. व्यासः -

येतद्भुक्तं भगवता भवता करुणात्मना ।
पीयूषमिव मे पीतं श्रोत्राभ्यां वचनामृतम् ॥

१२३. श्रुत्वैनामद्भुतां वाणीं कल्याणीं सर्वदेहिनाम् ।
दृष्यामि परमानन्दसुधाकल्लोलसागरे ॥

१२४. दृष्ट्यात् दूरतो नष्टा स्थितसन्तापसन्ततिः ।
संप्राप्तमधे कल्याणं सकृदा मे तपःक्रिया ॥

१२५. न तृप्तिमुपगच्छामि पिबन्नपि कथासुधाम् ।
प्राप्य दृष्यामि ते पादं रसायनमिवातुरः ॥

१२६. भूयोऽपि श्रोतुमिच्छामि कथामेनां पुरातनीम् ।
कुत्र वा वर्तते क्षेत्रं तदेतत् ज्ञानसाधनम् ॥

१२७. नादपन्नमिति ध्यातं विष्णोरायतनं मत् ।
अद्य तत् क्षेत्रमालात्म्यं वक्तुमर्हसि मे विभो ॥

१२८. ब्रह्मा -

पाराशर्यं मलाप्राज्ञं सर्वशास्त्रविशारद ।
श्रुशु वक्ष्याम्यहं पुण्यमितिहासं पुरातनम् ॥

१२९. पुरा विश्वमिदं कृत्स्नं स्रष्टुकामोऽहमद्भुतम् ।
तपसा तोषयन् देवं विश्वातीतं पुरातनम् ॥

१३०. ततो वर्षसहस्रान्ते ध्यान्ते तपसि दारुणे ।
तेजःपुञ्जं मया दृष्टं कोटिसूर्यसमप्रभम् ॥

१३१. तत्तेजो मलदाश्वर्यं दुर्निरीक्ष्यमहं तदा ।
सम्भयोऽहं मुनिश्रेष्ठ प्रणयात् अस्तुवं तदा ॥

१३२. तावत्स्मिन् मलद्भाम्नि ब्रह्मण्यभुदथास्पदे ।
सञ्जज्ञे सहस्रो नादो मेघनाद एवापरः ॥

१३३. यस्तारक इति ध्यातो मन्त्रो वेदेषु गीयते ।

- तमश्रीषं मडामन्त्रं जगतां बीजपूरकम् ॥
१३४. तदग्रे परमं मन्त्रं अवाप्याड मडामुने ।
अपश्यदग्रतो द्रिव्यं कमलं तत्र तेजसि ॥
१३५. अष्टपत्रं सुवर्णालं अष्टाक्षरमयं परम् ।
तस्माद्दृष्ट्वात् वदनं लंसं परमभास्वरम् ॥
१३६. चन्द्रपाण्डुरवर्णान्यां पक्षाभ्यामुपशोभितम् ।
साक्षात् तत्त्वात्मकं भद्रमालोडितमकलषम् ॥
१३७. ससत्यरूपः सडसाभिजातैरालोकनैरादिमपास्य चित्तात् ।
आभाष्य मामाल मुदा स भूमा सृजस्व लोकानिति नादरूपी ॥
१३८. अपास्य मोडं मलिनायमानं विचित्रवाया विशदीयकार ।
तत्त्वात्मकं मड्यमथोपदिश्य व्यक्तं पुनर्मे गिरमुज्जडार ॥
१३९. तां पौरुषीं गां कथयामि सत्यां श्रुत्यन्तभङ्गां मुनिभिर्विमृश्याम् ।
श्रुशुष्य विप्रेन्द्र सुभानुभूत्यै सुदुर्लभां भूमितले नराणाम् ॥
१४०. श्री भगवान् -
मय्यावेश्य मनो नित्यं मां यजस्व यथातथम् ।
मामेव भजतां नित्यं ददामि परमां गतिम् ॥
१४१. ष्ट्युक्त्वा दर्शयामास नादब्रह्मसरोरुडम् ।
क्षेत्रं स्वकीयं विमलं मड्यं मधुनिषूदनः ॥
१४२. पुनरेवाड मां भक्तं कृपया पुरुषोत्तमः ।
आब्रह्मस्तम्भपर्यन्तं प्रकटीकृत्य यात्मनि ॥
१४३. नादब्रह्मस्य मे ब्रह्मन् विश्वरूपस्य भास्वतः ।
अेतदेव परमं स्थानं विद्धि मद्रूपकं परम् ॥
१४४. नित्यमत्रैव वत्स्यामि भक्तानां ज्ञानदोडस्यडम् ।
अत्र मां ये भजन्यध्वा मत्तो विन्दन्ति तद्दलम् ॥
१४५. तदेतत् परमं क्षेत्रं बद्रूपं विद्धि वै मुने ।
अत्र भक्तानडं सर्वान् पालयिष्ये मुडुर्मुडुः ॥
१४६. अन्ते संक्षीयमाणानि भूतानि मम तेजसा ।
पश्यन्नपि न मुञ्चामि क्षेत्रमेतत् सुभावंडम् ॥

१४७. अपि मुञ्चामि कमलामपि मुञ्चामि वै क्षमाम् ।
नैव मुञ्चाम्यलं भक्तान् क्षेत्रमेतं य शाश्वतम् ॥
१४८. क्षेत्रमेतं न मुञ्चामि मामेतं य न मुञ्चति ।
प्रीतिर्भक्तेषु मे नूनं क्षेत्रेऽस्मिन् य तथाविधे ॥
१४९. द्विधा कृत्वाऽहमात्मानं वत्स्यामि जगदीश्वरः ।
स्थूलरूपमिदं क्षेत्रं मदीयं ओद्भुमर्हसि ॥
१५०. तदन्तर्ज्योतीषां राशिं विमलं काञ्चनप्रभम् ।
सूक्ष्मरूपमिदं विद्धि मदीयं भारतीपते ॥
१५१. कल्ये कल्ये परिधूनान् भक्तानिऽ वसन् अहम् ।
पालयिष्यामि सत्येन ज्ञानदानेन भूयसा ॥
१५२. तस्मादेवेऽहं मां सर्वाः श्रुतयः सूक्ष्मया गिरा ।
भक्तप्रियं प्रशंसन्ति पुराणान्यपि पद्मज ॥
१५३. अद्य ते नादृशोऽहं कमलेन स्वयम्भुवा ।
दृष्टवानसि मां यस्मात् भूयात् तन्नामकं स्थलम् ॥
१५४. मत्प्रसादात् इदं विश्वं विधाय सयराचरम् ।
माभेवाराधयन् नित्यं शाश्वतीं भूतिमश्रुति ॥
१५५. इत्थं मामनुशास्याद्यै भगवान् लोकपावनः ।
स्तूयमानो मया भक्त्या तत्रैवान्तरधीयत ॥
१५६. ततोऽहमपि संप्राप्य विधां सर्गोपसाधनीम् ।
तमेव मनसाधाय भगवन्तमधोक्षजम् ॥
१५७. सृष्ट्वा यराचरं विश्वं स्वस्थो वत्स्याम्यलं भुने ।
नैवास्ति शक्तिर्मे विद्यामुपदेष्टुं तवाधुना ॥
१५८. तस्मात् त्वमपि विप्रेन्द्र तदेव क्षेत्रमुत्तमम् ।
संप्राप्य देवमाराध्य मुक्तो भवितुमर्हसि ॥
१५९. विन्ध्यात् दक्षिणभगे तु पूर्वे तु भलयाचलात् ।
ज्योतिषामयनं क्षेत्रं नादाभोरुडसंज्ञकम् ॥
१६०. यत्र देवा सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।

उपासन्ते समागत्य भगवन्तं जगत्यतिम् ॥

१६१. यत्र वेदाश्च मन्त्राश्च मूर्तिमन्त उपासते ।

तत्क्षेत्रमध्ये कल्याणी ताम्रपर्णी सरिद्धरा ॥

१६२. सङ्गता याति सिद्धार्था सागरं सरितां पतिम् ।

यत्र बिन्दुमयी भूमिः तीर्थं यापि कलात्मिकम् ॥

१६३. अम्भोजसङ्घोषेण सदाध्यास्ते हरिस्स्वयम् ।

तत्राभ्यर्थ्य हरिं भक्त्या विधिना मुनयः पुरा ॥

१६४. तत्त्वज्ञानं हरेर्लब्ध्वा ज्ञानमुक्ताः यरन्ति हि ।

तथैव राजर्षयः समभ्यर्थ्यात्र केशवम् ॥

१६५. तरन्ति द्रुस्तरां मायां वैष्णवीं सुभभागिनः ।

अहुना किं मुनिश्रेष्ठ वक्ष्ये सारतरे वयः ॥

१६६. दधिमन्थात् एवानेकात् धैर्यं भवमशेषतः ।

याद्दालाः य सुरापाः य पुल्कसाः य पुविन्दकाः ॥

१६७. ये यान्येवात्र सङ्गत्य ज्ञानं विन्दन्ति केवलम् ।

तस्मात् त्वमपि विप्रेन्द्र गत्वा तत्क्षेत्रमुत्तमम् ॥

१६८. भजस्व परया भक्त्या ततो विन्दत्यभीप्सितम् ।

तीर्थं विष्णुपदं विद्धि तद्दधानं तीर्थमुत्तमम् ॥

१६९. तन्नामकीर्तनं तीर्थं तीर्थं तज्जनसङ्गमम् ।

ये य वै भगवत्भक्ताः संसक्ताः साधुयारिणः ॥

१७०. येते हि तत्त्वज्ञानस्य भागिनो नात्र संशयः ।

तत्र गत्वा त्वया ब्रह्मन् समभ्यर्थ्य जनार्दनम् ॥

१७१. लङ्घ्यते वैष्णवी माया द्रुस्यजा दैविनां परा ।

एतं प्रसादमुपलभ्य विधेः प्रसन्नात्

आधिं विहाय मनसो मलिनत्वहेतुम् ।

बद्धाञ्जलिस्तुति पिलालयन् सभायां

स्वान्तं विभोर्भुनिवरो निरगात् नगेन्द्रात् ॥

इति समन्त्रिशोडश्यायः ।

Pro.Total = 3070 + 171 = 3241.

अष्टत्रिंशोऽध्यायः

नादाम्बुजक्षेत्रे व्यासागमनम् ।

१. प्राणम्य तं समापृच्छ्य शिष्यैस्सल मुदान्वितः ।
निष्कान्तो ब्रह्मनगरात् डिमवन्तमुपागमत् ॥

२. तत्रापश्यत् वधूसङ्गं वसन्तं व्याकुलात्मकम् ।
प्राणरक्तपरीताङ्गं क्लिश्यमानमिवस्थितम् ॥

३. ताः य दृष्ट्वा दयाविष्टो विस्मयोल्लासिमानसः ।
उपसृत्य य पप्रच्छ का यूयमिति कौतुकात् ॥

४. व्यासः -

काश्च यूयं मलाभागा रुजा जर्जरिता एव ।
किं य वः करणीयं मे वक्तव्यं यदि भाष्यताम् ॥

५. कन्यकाः -

व्यासं सत्यवतीसुनुं जनीमः त्वां मुनीश्वर ।
त्वदागमनतः प्रीताः कथयामः सिडीर्षितम् ॥

६. यदप्सु मज्जनात् मर्त्यां मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ।
ताश्च तीर्थमयाः पुण्याः गङ्गाद्या सरितो वयम् ।

७. स्नात्वा स्नात्वाप्सु नो मर्त्याः त्यजन्त्यलः सुदारुणम् ।
प्रयान्ति परमं स्थानमन्तर्बहिरकल्मषम् ॥

८. सद्योत्सृष्टानि पापानि दूषयन्ति नः तनूः ।
तत्पापनाशनायाधे यास्यामः क्षेत्रमुत्तमम् ॥

९. यस्य दर्शनमात्रेण जन्तवो जगतीतले ।
विमुक्तपापाः गच्छन्ति तद्विषणोः परमं पदम् ॥

१०. शेषा गङ्गा तुङ्गबद्रा शैषा पुण्या कलिन्दजा ।
शेतास्वेकत्र विन्दन्ति भुक्तिं मुक्तिं य मानवाः ॥

११. तथाप्येता मलापुण्याः तीर्थान्तरमनामयम् ।
सम्भूय परमं क्षेत्रं नादाम्बुजमुत्तमम् ॥

१२. गच्छन्त्यनादिनिधनमात्मापानुनृतये ।
व्यासः -

- अलं भवत्यो लोकानां सर्वपापप्रशान्तये ॥
१३. तथापि काङ्क्षा युष्माकं तीर्थान्तरनिषेवणो ।
स्मरणाद्येव पापघ्नी गङ्गा यैषां प्रशस्यते ॥
१४. किं पुनर्मज्जतां पुंसां कैवल्यार्थसाधने ।
तथैव यमुना पुण्या हरिसायुज्यसाधनी ॥
१५. कवेरजा तीर्थमलो लोकानां भवभेषजम् ।
या यैषा नर्मदा पूर्वं ब्रह्मलोकविहारिणी ॥
१६. सर्पाणां मातृशब्दानां स्मृता तस्थान्तिमातनोत् ।
तुङ्गामद्रा तथा यैषा श्रीशैलेशप्रियङ्गुरी ॥
१७. अस्यास्तु तीर्थलेशेन नृणां निर्वाणदः शिवः ।
तथैव यन्द्रभागाद्याः पुण्योदाः श्रुतियोदिताः ॥
१८. अष्टादशपुराणानि पुण्यान्यासां प्रसङ्गतः ।
धत्तमत्स्युद्यार्थानां नदीनां स्रोतसामिह ॥
१९. पवित्रकरणं तीर्थं कुतो जागर्ति भूतले ।
अेतद्विज्ञातुमिच्छामि कौतूहलकरं परम् ॥
२०. वक्तुमर्हत कल्याण्यो मडानद्याः कृपात्मिकाः ।
अेवं पृष्ठवति व्यासे कृष्णद्वैपायने मुनौ ॥
२१. गङ्गा सरस्वती प्राड व्यासं सत्यवतीसुतम् ।
गङ्गा –
श्रुणु त्वं वासवीसूनो वक्ष्यमाणं मयाधुना ॥
२२. पुरा विश्वमिदं सृष्ट्वा विधाता सचराचरम् ।
तथैव तेषु मर्यादां द्विधा यके बृहस्पतिः ॥
२३. अधर्मभ्रमे ससृजे ततो धर्मं सनातनम् ।
दैतेयादित्योः प्रादात् तौ योभौ तत्र भागिनोः ॥
२४. अधर्मं प्राप्य दैतेया मूढा लृष्टा प्रतस्थिरे ।
देवाश्च धर्ममादाय गन्तुमेवोपयङ्गमुः ॥
२५. धर्मलाभात् मदान्धानां देवानां य मलात्मनाम् ।
करात् विगलितो धर्मः पपात हरिपादयोः ॥

२६. ततो देवाः समागम्य भ्रान्ताः विष्णुमतोषयन् ।
सोऽपि प्रसन्नो भगवान् देवदेवो जनार्दनः ॥
२७. धर्म स्वपाद्युगलात् ससृजे विश्वभूतये ।
सृज्यमानः तस्थरणात् यतुर्धा समजायत ॥
२८. तत् सत्यनामकं ज्येष्ठं द्वितीयं तीर्थनामकम् ।
तृतीयं ऋतुमाहुस्तत् यतुर्थं मन्त्रमुच्यते ॥
२९. सत्यां सुराणां वदने ऋतुं तेषां करे तथा ।
मन्त्रं यकार जिह्वायां तीर्थमङ्गेषु माधवः ॥
३०. आह यैतान् हरिः प्रीत्या देवानां छितकाम्यया ।
सत्यमुष्याः तथा यूयं पापं हर देहिनाम् ॥
३१. एत्युक्तवति वै देवे पुनः प्राहुः तदीश्वरम् ।
ससत्या एव शार्दूल कृताञ्जलिपुटाः पुरा ॥
३२. वयं तदाशात् देहिनामघसन्ततिम् ।
नाशयिष्यामहे नूनं नात्र कार्या विचारणा ॥
३३. कुत्र वा शुद्धिरस्माकं भूयात् विधीयताम् ।
श्रेतत् श्रुत्वा वयो विष्णुः पुनः प्राह मुदान्वितः ॥
३४. अत्राहं तीर्थरूपेण श्रेयसे जगतां सदा ।
वसामि ब्रह्मनिर्वाणं दर्शयन् सर्वदेहिनाम् ॥
३५. यत्र सत्वकलाशक्तिर्भामकी परदेवता ।
मामेव तीर्थरूपेण ताम्नाभ्या समुपासते ॥
३६. तदेतत् मामकं क्षेत्रं नादाभ्युज्जमितीरितम् ।
परमात्मेति सर्वत्र वेदेषु परिपठ्यते ॥
३७. यत्र मां अर्थयिष्यन्ति सततं सकलाः कलाः ।
तत्र देवाः य मे नित्यं पादौ परिचरन्ति हि ॥
३८. तत्र यूयं समागत्य सत्यमुष्याः समन्ततः ।
धूतपापाः भविष्यन्ति प्रत्यब्दं मत्प्रसादतः ॥
३९. मदात्मके मार्गशीर्षे व्यतीपादेऽरुणोदये ।

- तदा मज्जन्ति ये तत्र ते मुक्ता नात्र संशयः ॥
४०. तत्र जमं लुप्तं दत्तं कृतं कोटिगुणं भवेत् ।
यूयं तस्मात् षडागत्य धूतपापाः भविष्यत ॥
४१. धत्यादिष्टा भगवता सत्यमुष्या मडामुने ।
स्थानानि भेजिरे सर्वे उरैरादेशकारिणः ॥
४२. तदादि वयमन्ये य सत्यकतुपुरस्सराः ।
धूतपापाः भविष्यामः प्रत्यष्टं उरिदर्शनात् ॥
४३. सूतः -
धृत्युक्तः गङ्गायाः व्यासः तामिस्साकं मुदान्वितः ।
संप्राप नादकमलं सञ्चिदाऋलक्षणाः ॥
४४. ददर्श दूरतो व्यासः तेजःपुञ्जमिव स्थितम् ।
भगवन्तं वासुदेवं तिष्ठन्तं क्षेत्ररूपकम् ॥
४५. कृताञ्जलिः डेवलतत्त्वदर्शनं पदं उरैः प्राप्य परावरात् मनः ।
ददर्श तीर्थं परमं पुराणं स्थानं य साक्षात् प्रणवात्मकस्य ॥
४६. विचार्य निपुणां भुद्धिं व्यासः सत्यवतीसुतः ।
तत्रैव विश्वकर्माणं सस्मार स्वर्गवर्धकम् ॥
४७. तावदाविरभूत्तस्य पुरस्तात् संप्रदर्षयन् ।
किं कृत्यमिति पप्रच्छ विश्वकर्मा मुनीश्वरम् ॥
४८. अत्रैव देवदेवस्य विष्णोरभ्युदयात्मनः ।
मूर्तिं संस्थापयिष्यामि जन्तूनां दर्शनक्षमम् ॥
४९. समानय भवानत्र विष्णोर्मूर्तिमकलमषम् ।
धृत्युक्तः तेन सलसा कृत्वा तां मुनये तदा ॥
५०. शुभे मुहूर्ते देवस्य मूर्तिं संस्थाप्य मन्त्रतः ।
पूजयामास विधिना कलातीर्थेन माधवम् ॥
५१. पुष्पैःच तुलसीपत्रैः धूपदीपादिभिस्तथा ।
तथैव परमानेन पूजयामास वै मुनिः ॥
५२. तावत् व्योम्नि मडानासीत् देवदुन्दुभिनिस्वनः ।
पुष्पवृष्टिः पपातोऽर्थैः देवमुक्ता नभस्थलात् ॥

५३. देवाश्च ऋषयश्चैव तुष्टुवुस्तं मुनीश्वरम् ।
दृशः प्रसेदुर्वसुधा सानन्दां समजायत ॥
५४. ततो मुनिः प्रसन्नात्मा शिष्यैः सद्य मुदान्वितः ।
तोषयामास विधिना देवदेवं जनार्दनम् ॥
५५. अ एवं उरिं प्रतिष्ठाप्य नादब्रह्मणि निर्मले ।
तत्रैव भगवान् व्यासः तपश्चक्रे सुदारुणम् ॥
५६. देवस्य पश्चिमे भागे पीठे शारदसंज्ञिके ।
पर्वाशाखां शिवां कृत्वा तत्र वासमकल्पयत् ॥
५७. कलातीर्थे कृतस्नातः तुरीयाश्रमधर्मतः ।
सर्वत्र पूजयामास तीर्थे बिम्बे च केशवम् ॥
५८. ब्रह्माण्डे यानि तीर्थानि वर्तन्ते उरिशासनात् ।
तान्याजग्मुः तत्र तीर्थे आत्मपापानुत्तये ॥
५९. सर्वतीर्थमयं तीर्थं दृष्ट्वा व्यासः कृताञ्जलिः ।
धमं मन्त्रं जज्ञापोज्यैः तीर्थानां स्तोत्रभुक्तमम् ॥
६०. नमोऽस्तु तीर्थराजाय उरिपादाब्जभूतये ।
त्वदम्भसाहमात्मानं क्षालयामि प्रसीद मे ॥
६१. मडामङ्गलदे मातः मलयद्रिसमुद्भवै ।
दातुमर्हसि मे तीर्थं मज्जनात् मलिनापलम् ॥
६२. माया मलयजा पुण्या ताम्ना मुक्ताङ्गलप्रसूः ।
गौरी मरुद्दृषा गङ्गा शिवयूडा शिवोद्भवा ॥
६३. सर्वतीर्थेऽपि सत्या सर्वपापप्रणाशिनी ।
ज्ञानप्रदीपिका नन्दा उरिसायुज्यदायिनी ॥
६४. षोडशैतानि नामानि ताम्नाया मुनिपुङ्गवः ।
नित्यं स्नात्वा मडातीर्थे देवर्षीनभिपूज्य च ॥
६५. पूजयामास मन्त्रेण मडापुरुषविधया ।
अ एवं पूजयतः तस्य वेदव्यासस्य धीमतः ॥
६६. अत्यगुः कमशो विप्राः क्षणवत् शरदां शतम् ।

ततः कदाचित् उत्थाय प्रातः प्रयतमानसः ॥

६७. विधातीर्थे य स स्नात्वा यात्रां कृत्वा यथाविधि ।

पूजयामास पुरुषं मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ॥

६८. पूजान्ते नियतो भूत्वा कृताञ्जलपुटः शुचिः ।

तुष्टाव देवदेवेशं स्तोत्रेण पुरुषोत्तमम् ॥

६९. व्यासः -

नमःपरमशान्ताय निगमान्तःप्रबोधिने ।

नित्यानन्दरूपाय योगिने ब्रह्मणे नमः ॥

७०. योऽसौ विभूतिभिः सर्वं आत्मदेहसमुद्भवैः ।

आवृत्य बहुधा भाति भूषणैरिव ङाटकः ॥

७१. नामानि यस्य पुण्यानि जपन्तः जन्तवः परम् ।

पदं गच्छन्ति कल्याणं नमस्तस्मै मलात्मने ॥

७२. ॐ नमो वासुदेवाय कृष्णाय परमात्मने ।

भक्तप्रियाय शान्ताय भक्तिमुक्तिप्रदायिने ॥

७३. नमो नमःपङ्कजलोचनाय नमो नमःपङ्कजभूषणाय ।

भक्तप्रियायाभिल्लोकधाम्ने नमो नमो नादनवाम्बुजाय ॥

७४. स्तुवतः तस्य भक्तस्य देवोऽप्याह कृताञ्जलेः ।

भगवान् -

प्रीतोऽस्मि मुनिशार्दूल प्रियतां यदभीप्सितम् ॥

७५. व्यासः -

अभीप्सितं मे भगवन् तव पादाम्बुजद्वयम् ।

नान्यं वृणो श्रीनिकेतात् यातायातश्रमादहम् ॥

७६. भिन्नोऽस्मि कर्मजालेन पङ्काकान्तं षव द्विपः ।

तस्मात् अपारदुःखाब्धेः त्रातुमर्हसि मां प्रभो ॥

७७. नानायोनिशतारण्ये धावमानो मुर्मुदुः ।

नान्तं पश्यामि भगवन् मृगवन्मृगतृषणया ॥

७८. त्वामपार्श्वपरानन्दं दृष्टुर्ममपि योगिनाम् ।

दृष्ट्वा भूयो न शोचामि यथा कुरु तथा विभो ॥

७९. श्री भगवान् -

मा शोचथाः विप्रेन्द्र उर्ध्वं प्राप्नुहि वै चिरात् ।
मदाराधनयुक्तानां न हि बन्धनतो बलम् ॥

८०. ये मां भजन्तः सततं भक्त्या परमया युताः ।
तेषां न जायते क्वापि पुनः संसृतिबन्धनम् ॥

८१. ये मामनुकरिष्यन्ति ते मामायान्त्यसंशयम् ।
अन्तरात्मनि सर्वेषां मयि चित्तं निवेश्य तु ॥

८२. प्रत्याडारपरो भूत्वा पश्य मां योगमुद्रया ।
सर्वद्वन्द्वसङ्घः शान्तः सर्वत्र समदर्शनः ॥

८३. मामेव पूजयात्मानमत्रैव ज्ञानविधया ।
दत्तं मया ते निर्वाणमन्ते विश्वस्य डेवलम् ॥

८४. अेतन्मे परमं क्षेत्रं ये भजन्ति हि मानवाः ।
तेषां दर्शय मे मुद्रां मदीयां ज्ञान रुषिणीम् ॥

८५. धृत्युक्त्वा मुनिशार्दूलं देवदेवो जनार्दनः ।
दर्शयित्वा ज्ञानमुद्रां तत्रैवान्तरधीयत ॥

८६. शङ्खः -

अेवमन्तर्हिते देवे व्यासः सत्यवतीसुतः ।
अद्याप्यास्ते हरिं भक्त्या पूजयन् पुरुषोत्तमम् ॥

८७. तस्मात् तत्क्षेत्रमाहात्म्यं वक्तुं वायामगोचरम् ।
ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि तत्क्षेत्रं यस्तु गच्छति ॥

८८. तेषामज्ञानसम्भूतं बन्धनं नैव जायते ।
स्नात्वा कलशतीर्थमिदं हि जन्तुः सकृत् प्रपश्यत्यपि देवदेवम् ।
न याति मातुर्जठरीकरण्डं स मुक्त एवात्र न चिन्तनीयम् ॥

८९. व्यासस्य साक्षात् अभिलात्ममूर्तेः गुरोरशेषस्य गुणैकधाम्नः ।
श्रुण्वन् गृणन् वापि कथामुदारामपास्तपापो भवितात्त्रिरेण ॥

इति अष्टत्रिंशोऽध्यायः । Pro.Total = 3241 + 89 = 3330.

अेकोनयत्वारिंशोऽध्यायः

रोमशतीर्थप्रस्तावः ।

१. शङ्खः -

तस्मात् ऐन्द्रीभवष्टभ्य दिशं किञ्चिददूरतः ।
रोमशाभ्यं मडातीर्थं दर्शनादघनाशनम् ॥

२. यत्तीर्थकणिकामात्रसंसर्गात् मुक्तबन्धनाः ।
तिर्यञ्चोऽपि प्रपद्यन्ते तद्विष्णोःपरमं पदम् ॥

३. पुरा शार्ङ्गण कथितां कथामाकर्ष्य रोमशः ।
अद्यापि न त्यजत्यध्वा तीर्थमाहात्म्यमित्यतः ॥

४. तस्मात् तत्तीर्थसदृशं नास्ति तीर्थं विशिष्टता ।
मनुष्यत्वेऽपि दुष्प्राप्ये ज्ञानविज्ञानसाधने ॥

५. नैव मज्जन्ति तत्रैव तरते ङ्यात्मवञ्चिताः ।
अस्वाधीनमिदं विश्वं विधिना कर्मरूपिणा ॥

६. विकृष्यते तत्र तत्र बद्ध्वा पाशैरिव ध्रुवम् ।
सुकृतं दुष्कृतं यैव कर्तुं नालं छि जन्तवः ॥

७. स्वकृतैः सुकृतैरेव प्राप्नोति सुकृतं पुनः ।
तथापि यत्नः कर्तव्यः धर्मे बुद्धिमता सदा ॥

८. यतमानाः प्रपद्यन्ते पुण्यतीर्थानि मानवाः ।
नान्यथा लभ्यते कल्पकोटिभिः खात्पतेजसा ॥

९. राजा -

भगवन् का कथा तेन कथिता शार्ङ्गपक्षिणा ।
कथां शुश्राव भगवान् रोमशः कुत्र वा मुनिः ॥

१०. तत्राश्रमपदं यके स्वावासाय कथं पुनः ।
अेतत् सर्वमशेषेण वद विस्तरतो मम ॥

११. धृति पृष्टो मुनिस्तेन शङ्खयोगी मडीपतिम् ।
सम्भाव्य भूयो राजानं व्याजहार कथामिमाम् ॥

१२. शङ्खः -

- श्रुणु राजन् प्रवक्ष्यामि कथां शुश्रूषवे तव ।
पुरा कदाचित् भगवान् रोमशः तपसां निधिः ॥
१३. सः शिष्यैः सिद्धगणैः अन्यैः यापि मलात्मभिः ।
ब्रह्मलोकात् विनिष्कम्य मेरुमाप महीधरम् ॥
१४. तत्र गन्धवती नाम वायोरुद्यानवाटिका ।
काञ्चनैः कदलीषण्डैः मलामाशिष्यपादपैः ॥
१५. सुधासदृक्षपानीयैः तमलाटकपङ्क्तैः ।
महीसोपानसम्पन्नैः वपीकूपजलाशयैः ॥
१६. सर्वर्तुसम्पद्योस्त्वामिमन्मरुतमञ्जुलैः ।
अविमुक्तमलाभाञ्जैः मलामरकतस्थलैः ॥
१७. सर्वार्तिशान्तिसामग्रीं दर्शयन्तीमिवस्थिताम् ।
नानापक्षिगणैर्नानासिद्धनिषेविताम् ॥
१८. तां प्रविश्य महीद्यानवाटीं वातैकपालिताम् ।
मधुद्रवासरस्तीरे रसालतरुमूलके ॥
१९. वासं यकार भगवान् विश्रमाय मलामुनिः ।
तमेनमुपतस्थुस्ते योगिनो योगवित्तमाः ॥
२०. कथयन्तः कथाः शित्राः तोषयन्तः परस्परम् ।
तत्रान्तरे मलाराज कोऽपि काञ्चनसन्निभः ॥
२१. नभः प्रकाशयन् भासा विडगः प्रत्यदृश्यत ।
पीतलोहितनीलाभान् स्वपक्षान् विक्षिपन् मुहुः ॥
२२. अभाण्डयित्रकलनमम्बरे कलयन् एव ।
परस्परं समाबद्धयराणाः विस्तृतच्छदाः ॥
२३. पक्षिस्वनैः स्वपक्षीयान् आह्वयन्तीव सादरम् ।
तं विलोक्य समायान्तं तत्रत्याः तादृशाः भगाः ॥
२४. उपगम्य सुसम्भ्रान्ताः पक्षैः संश्लिष्य सौवृटात् ।
तरुस्कन्धे समानीय परितः तं व्यतस्थिरे ॥
२५. उपविष्टं सुविश्रान्तं प्रेमणा वचनमब्रुवन् ।
पक्षिणः सभे सुवृत्तमान् विद्यायानुययान् एभान् ॥

२६. कुत्र यातः किमर्थं वा कथयस्व मलामते ।
सुकुमारं वपुः केन परिभ्वानमिदं तव ॥
२७. यन्द्रशीतमिदं गात्रं सोष्मलं केन उेतुना ।
धति पृष्टःसुलुब्धभिः तैः स पक्षीपक्षिपुङ्गवैः ॥
२८. स्ववृत्तान्तं यथातत्त्वं व्याजडार मडीपते ।
रे रे सुलुत्तमाः किञ्चित् आश्चर्यं चरता मडीम् ॥
२९. दृष्टं मया तद्दक्ष्यामि शृण्वन्तु विगतज्वराः ।
यत्र यन्तनशैलेन्द्रशिभरात् निर्गता नदी ॥
३०. ताम्रपर्णीति विख्याता सर्वपापापडारिणी ।
वडते कुम्भजमुनेः प्रसादात् दक्षिणापथे ॥
३१. यदम्बुपरिणामेन जायन्ते मणयः परम् ।
यत्तोयकणिका पानादपि डीटोद्भिज्जातयः ॥
३२. गच्छन्त्यपुनरावृत्तिं तद्विषणोःपरमं पदम् ।
तत्र कायन भीमाक्षी राक्षसी विकृतानना ॥
३३. पक्षिपक्षावधूतेन तत्तीर्थजलबिन्दुना ।
विडाय देवं विकृतं राक्षसं भीमदर्शनम् ॥
३४. स्पृहणीयं त्रिजगतां प्राप्य नारीवपुःक्षणात् ।
विमानवरमाडुढा गच्छन्ती गगनाङ्गणे ॥
३५. दृष्टा सम्भाषिता यापि विस्मयेनान्तरात्मना ।
तदेतदद्भुतं वक्तुं युष्माकं सुलुदामडम् ॥
३६. धतः परं हि गन्तव्यमस्माभिः सड बन्धुभिः ।
तत्तीर्थवरमाप्सुत्य यास्यामि परमां गतिम् ॥
३७. कालातिपातो न कर्तव्यः गन्तव्या दक्षिणाडरित् ।
द्रष्टव्यो मलयः शैलः सेवितव्यो घटोद्भवः ॥
३८. ताम्रपर्णी धर्मतोया सेव्या सर्वमणिप्रसूः ।
धति भ्रुवति पक्षीन्द्रे सानन्दो रोमशो मुनिः ॥
३९. शुश्रूषुः तत्कथां पुण्यामुपसृत्य तदन्तिकम् ।

सम्भाव्य वाया विडगमत्यभाषत लृष्टवत् ॥

४०. रोमशः -

रे रे विडङ्गममणो सद्गुणामृतवारिधे ।
धर्मैकबुद्धिर्मध्येव यथाब्धौ रत्नसन्ततिः ॥

४१. त्वां मन्ये सत्कुलोद्भूतं त्वामेव तपसां निधिम् ।
विधेः अन्तःपुरं किन्तु विन्यस्तं ते मुष्णाम्बुजे ॥

४२. सुस्पष्टवर्णता वायि कान्तिर्वपुषि तैजसः ।
आर्जवं य दयायित्ते द्विजमुष्यत्वशंसिनी ॥

४३. लस्यच्छन्नं वह्निमिव त्वां मन्ये मुनिसत्तमम् ।
केन कर्मविपाकेन तिर्यक्तं प्रापितो भवान् ॥

४४. नामकर्मकृतायारान् तव तत्त्वेन साम्प्रतम् ।
ज्ञातुमिच्छामि सौडादात् पूर्यतां मे मनोरथः ॥

४५. वक्तव्यं यद्वि मा कालविलम्बोऽस्तु विडङ्गम ।
कुत्र दृष्टं त्वया पुण्यं तीर्थं श्रेयस्करं परम् ॥

४६. का वा निशाचरी मुक्ता मलापातकबन्धनात् ।
सम्भाषिता तथा देवगतिं संप्राप या कथा ॥

४७. मदर्थं सकलं व्यक्तमाभ्यालि विडगोत्तम ।
एति पृष्टो मुनीन्द्रेण तथा पक्षी विचक्षारः ॥

४८. उद्धूय पक्षिमूर्धानमानमथ्य स्फुटेक्षणम् ।
उत्क्षिप्य दक्षिणं पादं व्याजहार स पक्षिराट् ॥

४९. पक्षी -

भगवन् श्रूयतां वक्ष्ये मद्भूतान्तमशेषतः ।
भगवन् विश्ववृत्तान्तवेदिना भवताततम् ॥

५०. अनुशिष्टः प्रवक्ष्यामि पुनरुक्तमिव द्विज ।
पुरा शरद्भान् नामाभूत् वैश्वानरकुलोद्भवः ॥

५१. अर्थिभान् एति विष्यातो वेदवेदाङ्गपारगः ।
तपसामेकमथनं सम्पदामेकमाश्रयम् ॥

५२. आर्तारं कतूनां य वक्तारं य वेदशास्त्रयोः ।

- यमेन सूरयो विप्राः स्तुवन्ति गुरुगौरवात् ॥
- प३. ज्वालावत्यां धर्मपत्न्यां तपसा सप्तसूनवः ।
मित्रोऽरिष्टः कविस्सन्धिः अर्थिष्मान् रोषणःकृतुः ॥
- प४. समैते लोकाविष्याताः वेदवेदाङ्गपारगाः ।
कृमात् गुरुकुले वासं कुर्वन्तो गौतमाश्रमे ॥
- प५. निर्ययौ बभ्रुवः कालः अस्मत्तत् भ्रम्यारिणः ।
अेतस्मिन् अन्तरे भ्रमन् गुरुरस्मान् समादिशत् ॥
- प६. पञ्चलक्षादिकान्तु गवां संरक्षणाय वै ।
मेरुसानुषु रभ्येषु तृणतोयसमृद्धिषु ॥
- प७. वयं गृहीत लगुडाः सन्नद्धास्तु पटे पटे ।
वारयन्तो मलासत्वान् सिंहाशार्दूलस्मादिकान् ॥
- प८. घृतक्षीरादिपानेन गुर्वादिष्टेन श्रुतिताः ।
लायनानां शतं साग्रं कृमादेवं लि यापितम् ॥
- प९. तदा जगत्क्षोभकरी प्राणिप्राणापडारिणी ।
अनावृष्टिरभूत् घोरा सागस्यापि शोषिणी ॥
६०. निस्तोया पृथिवी जाता विशीर्णतृणवीरुधा ।
क्षुधासंक्षुण्णसर्वाङ्गाः पतिता श्रुवकोटयः ॥
६१. क्षीराभावात् मृता वत्साः वत्सतयः ततस्ततः ।
निर्वीर्या वृषभाः जाताः सङ्गोभिर्मंडीतवे ॥
६२. गोकुले व्याकुले यैव वयमाहारवर्जिताः ।
विमृश्य बुद्ध्या कर्तव्यमुपायं प्राणधारणम् ॥
६३. मृतान् मृतान् प्रत्यङ्गं लि समानीय पशून् वयम् ।
विधिना तेन मांसेन श्राद्धं कृत्वा दिने दिने ॥
६४. तच्छेषेषैव श्रुवन्तः स्थिताः तत्रैव निर्वृताः ।
समास्वेवं वर्तमानाः स्वायुषः क्षयगौरवात् ॥
६५. मलाव्यालपरिप्लुष्टाः युगपत् पञ्चतां गताः ।
यमस्य सदनं नीताः किङ्करैः तीव्रकारिभिः ॥

૬૬. તતો રાજા યમો દૃષ્ટ્વા ધર્મહોડસ્માન્ સમાગતાન્ ।
ચિત્રગુમાદિભિઃ સભ્યૈઃ સમાલોચ્ય મુહુર્મુહુઃ ॥
૬૭. ઉવાચાસ્માન્ ભયાવિષ્ટાન્ વાચા ભેરીગભીરયા ।
યમઃ -
ભોઃ ભોઃ સત્કુલસમ્ભૂતાઃ હ્યધીતસકલાગમાઃ ॥
૬૮. નિર્ણાતાશેષધર્માઃ ચ કૃતવન્તો જુગુપ્સિતમ્ ।
તથાપિ શ્રદ્ધયા શ્રાદ્ધં સમ્યગાયરિતં પુનઃ ॥
૬૯. તતો ગોમાંસભક્ષાણામવામપિતૃતોષિણામ્(દોષિણામ્) ।
અથ જાતવ્યમધુના ન પશ્યામઃ ક્ષણાન્તરે ॥
૭૦. તસ્માત્ યુષ્માકમાતાનાં ભ્રાતૃણાં સમવારકમ્ ।
તિર્યગ્યોનિમુપાગમ્ય ભોક્તવ્યં કર્મણઃ ફલમ્ ॥
૭૧. તથાપિ પિતૃપૂજાયાઃ પ્રભાવાત્ બ્રહ્મસંસ્મૃતિઃ ।
અસ્તુ ત્રિકાલવિજ્ઞાનવિમલા બુદ્ધિરક્ષયા ॥
૭૨. જન્મદ્વયે ચક્રવાકાઃ ચતુર્વારં મૃગાયને ।
અન્તે શાર્ડૂગત્વમાસાદ્યે બ્રહ્મજ્ઞાનપરાયણાઃ ॥
૭૩. રોમશસ્ય ઋષેસ્સડ્ગાત્ મહાતીર્થાવગાહનાત્ ।
અક્ષયં પરમં સ્થાનમન્તે ગચ્છત મા ચિરમ્ ॥
૭૪. ઇત્યં ધર્મેણ વૈ રાજા સમાદિષ્ટાઃ વયં મુને ।
અનુભૂય ક્રમાત્ યોનિં શાર્ડૂગ પ્રાપ્તાઃ સુદુઃખિનઃ ॥
૭૫. ચિરમાકાક્ષિતં ભાગ્યં ક્રમાત્ યુષ્માત્ સમાગતમ્ ।
ત્વદ્ગુહિપદ્મજુઘ્યાનનિર્ઘૂતાશેષકલ્મષાઃ ॥
૭૬. પ્રાપ્સ્યામઃ પરમાં સિદ્ધિં સુધાં લબ્ધ્વામરા ઇવ ।
એતાવત્ અનુભૂતં ચત્કર્મજાતં મહામુને ॥
૭૭. તદ્દશેષં સમાપ્યાતં ત્વદાજ્ઞાગૌરવાદિહ ।
તતઃ પરં વક્ષ્યામિ યન્મે દૃષ્ટં ચ કૌતુકમ્ ।
સમાકર્ણય વિપ્રેન્દ્ર સાવધાનેન ચેતસા ॥

ઇતિ એકોનચત્વારિશોડશ્યાયઃ ।

Pro.Total = 3330 + 77 =3407.

यत्वारिंशोऽध्यायः

तत्र प्रस्थानम् ।

१. शङ्खः -

कथयित्वात्मवृत्तान्तं तथ्यमित्यं स पक्षिराट् ।
भूयः कविमलापायकलनैकविनोदनीम् ॥

२. कथां कन्दलयाभास रोमशाय मडात्मने ।

किञ्चित् यञ्चलयन् मौलिं विधून्वन् पक्षिपालिकाम् ॥

३. उद्धृत्य दक्षिणं पादं व्याजलार मुनीश्वरम् ।

पक्षी -

शृणु भ्रमन् प्रवक्ष्यामि दृष्टं मे कौतुकं हि यत् ॥

४. प्रसाद्यन्द्र नामाभूत् पाण्ड्यदेशे मडीपतिः ।

आस्थानमागमस्थानमावासं सर्वसम्पदाम् ॥

५. त्रयाः सङ्केतसदनं सिन्धुः सौन्दर्यसम्पदाम् ।

यं प्रशंसन्ति गन्धर्वाः वसुधावासावं मुहुः ॥

६. यत्कोदण्डगुणकवाणश्रवणात् अरियोषिताम् ।

निष्पतन्ति परित्रस्ता गर्भा निर्भरभिन्दवः ॥

७. धर्मज्ञः वदान्यः य युवा पञ्चास्यविक्रमः ।

स राजा मडतीं कृत्स्नां भारती दिग्जिगीषया ॥

८. परिक्रम्यादाय भूपेभ्यो धनमादाय पुष्कलम् ।

मणलूरुपुरं प्राप सैन्येन मडता वृतः ॥

९. तत्र तत् वृत्तमाकर्ण्य नागराजो मण्डिध्वजः ।

परिभूतः शत्रुसङ्घैः तमेन शरणां ययौ ॥

१०. तमागतं पूजयित्वा पाण्ड्यनाथो यथोचितम् ।

प्रसाधं वाचा नागेन्द्रं व्याजलार सकौतुकम् ॥

११. प्रसाद्यन्द्रः -

कस्त्वं सप्तैरेभिः समागमनकारणम् ।

त्वयानीतेन रत्नेन लोकभूत्येन भूयसा ॥

१२. प्रीतोऽस्मि नितरां साधो कथयस्व मनीषितम् ।
ये मामुपागताः प्रीत्या काङ्क्षन्तःस्वमलोदयम् ॥
१३. तेषां शतगुणं कामं दास्ये कल्पतरुर्थथा ।
तस्मात् कथय तत्त्वेन काङ्क्षितं कैतवं विना ॥
१४. धृति पृष्टो महीपेन प्रसन्नेन्द्रियचेतसा ।
स भोगिराजः प्राडेहं प्रशस्य जगतीपतिम् ॥
१५. नागराजः -
मडाराज सभे सर्वजनतातापापनोदन ।
त्वयि चित्रं न पश्यामि वदान्यत्वं मलोदयम् ॥
१६. शीतलत्वं निशानाथे प्रतापत्वं दिवाकरे ।
उत्तुङ्गता मडामेरौ गम्भीरत्वं मलोदधौ ॥
१७. वाग्मिता गीष्पतौ नित्यं वदान्यत्वं सुरद्रुमे ।
त्वयि सर्वगुणावासे कथं स्तोतुमिहोत्सहे ॥
१८. विचार्य सुचिरं बुद्ध्या निश्चितार्थोऽहमागतः ।
लब्धमनोरथास्सर्वे पूर्वा मे सम्पदः स्थिराः ॥
१९. त्वदाननेन्दुसान्निध्ये मयि तापः कुतो भवेत् ।
श्रुणु राजन् प्रवक्ष्यामि मदागमनकारणम् ॥
२०. जातिसामान्यवैरी य वैनतेयः भगेश्वरः ।
अस्मासु बन्धुतां यातः शेषराजसुहृत्तया ॥
२१. अकारणविरोधेन बाधते उम्भकोऽसुरः ।
उधूटकस्य दैत्यस्य कन्या कनकसुन्दरी ॥
२२. रूपासौन्दर्यवैदुष्यवीर्ययौवनवत्तया ।
तत्पुत्रं शारदं नाम्ना भर्तारमवृणोत् प्रिया ॥
२३. उद्दालमङ्गले तत्र सुहृज्जनसमागमे ।
असूयानिर्भरः पापी सङ्ग्रामाय समाह्वयत् ॥
२४. तेनातिबलिना युद्धे वयं सर्वे पराजिताः ।
त्वयि सौम्यं हि मन्वानाः त्वयि निश्चितमानसाः ॥
२५. धृतः परं मडाराज कर्तव्यं सुविचार्यताम् ।

१. ॐत्युक्तवति वै तस्मिन् भुङ्गे शरणागते ॥
 २६. प्रसाद्यन्द्रो भूपालः प्रहसन् वाक्यमब्रवीत् ।
 राजा -
 मा भैष्ट यूयं भोगीन्द्र भवन्तु स्थिरचेतसः ॥
 २७. व्यसनं तेऽपकर्षामि नीडारमिव भानुमान् ।
 अद्य तं नाशयिष्यामि दानवं पापयेतसम् ॥
 २८. ॐत्युक्त्वा रथमारुढ्य सर्वगं मेरुसन्निभम् ।
 अकुण्ठितमडावेगैरश्वरत्नैरलङ्कृतम् ॥
 २९. मडाकार्मुकतूणीरशक्तितोमरमुद्गरैः ।
 सन्नद्धः कवची भङ्गी प्रायात् तेन रसातलम् ॥
 ३०. सर्वतः काञ्चनाकारा मडी माण्डिक्यशर्करा ।
 मडाभाग्यसुसम्पूर्णा स्वर्गादपि गरीयसी ॥
 ३१. नन्दनादिकसौभाग्यरुधानैः मधुगन्धिभिः ।
 मडादानवसङ्घातैः मडाभोगीन्द्रमन्दिरैः ॥
 ३२. डीङ्तीभिर्वधूभिश्च समन्ताद्गुणशोभितम् ।
 तत्र गङ्गामुष्णी नाम नगरी काञ्चनारुणा ॥
 ३३. यस्यां रत्नप्रभाजालैः न जानन्ति तमः कलाम् ।
 मणिप्राकारवलयया मडादानवसमाकुला ॥
 ३४. निर्मदाभ्येन दैत्येन पालितां बलशालिना ।
 तं बभञ्ज मडाबाणैराशीविधोपमैः ॥
 ३५. रुद्रदत्तवरः श्रीमान् अभेद्यकवयो युवा ।
 तत्र युद्धे मडाघोरे जिगायारीन् समागतान् ॥
 ३६. तत्र कोटिसडस्त्राणि दानवानां मडौजसाम् ।
 यामार्थेनैव वीरेण सर्वान् जित्वा मडामुने ॥
 ३७. तद्दृष्ट्वा कर्मभूपस्तु दुष्करं भुवनत्रये ।
 मडाबलिमुष्पास्सर्वे तेन सप्यं वितेनिरे ॥
 ३८. तैर्मडादानवैसौभ्यं प्राप्य रत्नैर्मडाधनैः ।
 प्रसाद्यन्द्रः सन्तुष्टः सुहृदं प्रीतिवर्धनम् ॥

३९. मणिध्वजं स्थापयित्वा स्वस्थाने सल सम्पदा ।
तमामन्त्र्य यथान्यायं मित्रानामन्त्र्य दानवान् ॥
४०. प्रतिप्रयाते भूपाले स्वपुरीं तु जयत्रिया ।
अनुव्रज्यानुरागोण प्राडैनं मणिध्वजः ॥
४१. मळाराज सभे किञ्चित् कर्तव्यं मम विद्यते ।
सङ्कलं तु करिष्याध सानुरागोण येतसा ॥
४२. कन्याः यतस्रः कल्याणयो वर्तते मम वेश्मनि ।
तासु शेषगुणामिष्यां विद्यास्वेकतमां प्रियाम् ॥
४३. अङ्गीकुरु मलालक्ष्मीमनुव्रपाभिव प्रभो ।
धत्याकण्यानुरागोण तथास्त्वित्यनुमान्य ताम् ॥
४४. स्वराजधानीं संप्राप्ते ते राज्ञि प्राज्ञो मणिध्वजः ।
सपुत्रबन्धुः सामात्य सल कन्याजनेन य ॥
४५. सलानीत मळाराज सर्वभोगसमृद्धिमान् ।
तमभ्यर्थ्यागतं स्निग्धं सवालनपरिच्छदम् ॥
४६. सुमुहूर्ते सुनक्षत्रे समादिष्टे पुरोधसा ।
विवाहोद्यमं यडे राजा विडितकौतुकः ॥
४७. समागतेषु सर्वेषु ज्वलत्यपि हुताशने ।
मणिध्वजः स्वतनयामलङ्कृत्य मलाधनैः ॥
४८. सलसैव समारेभे सडिरण्योद्यपूर्वकम् ।
तावत् कन्याप्यदृश्याभूत् विद्युन्मेघान्तरे यथा ॥
४९. डा डेति किञ्चिदालभ्य धैर्यचित्तो मणिध्वजः ।
द्वितीयां दातुमारेभे सापि कन्या तिरोदधे ॥
५०. तृतीया तुरीया क्वापि नष्टेव जनसंसदि ।
ततः शुशोच नागेन्द्रः राजाभ्यन्तरशोचत ॥
५१. मलाकष्टमिति वाचाटा सा सभाभूत् भयाकुला ।
चिन्ताकान्ते मडीपाले नागेन्द्रे शोकसम्प्लुते ॥
५२. तावदाविरभूत् व्योम्ना नारदः तपसां निधिः ।

- प्रसाद्यन्द्ः तं दृष्ट्वा समुत्थाय निजसनात् ॥
 प३. प्रलाम्य पूजयित्वैनं विस्मितो वाङ्मयमब्रवीत् ।
 स्वागतं ते मलयोगिन् सर्वसंशयनाशन ॥
 प४. त्वदङ्घ्रिपङ्कजप्राप्त्या कृतकृत्योऽस्मि साम्प्रतम् ।
 अत्युत्थानमिदं सर्वं मन्वानाः चित्रदर्शनम् ॥
 प५. अस्पन्दतारकेषाक्षणा प्रतीक्षन्ते समन्ततः ।
 पुराकृतानां तपसां पथेविमताया मुने ॥
 प६. मन्ये त्वद्दर्शनं भूयो जात्यन्धस्य यथा मणिः ।
 किं कर्तव्यं यथा ब्रह्मन् कैङ्कर्यं पदपद्मयोः ॥
 प७. मयि प्रसीद ब्रह्मर्षे कर्तव्योऽनुग्रहः तथा ।
 एत्यञ्जलिपुरोत्तंसमौलिना व्याकुलात्मना ॥
 प८. प्रार्थमानो मुनिः प्राह राजानं तत्र संसदि ।
 सैषा परिष्कृता संसद् यकाकारो व्यतिष्ठत ॥
 प९. एत्थं मुनीन्द्रागमनोत्सवेन तरङ्गितानन्दसुधाशयानाम् ।
 समागतानां हृदयं जनानां ब्रह्मानुभूत्येव समाधिभाजाम् ॥
 एति यत्वारिंशोऽध्यायः । Pro.Total = 3407 + 59 =3466.

अेकयत्वारिंशोऽध्यायः

- रोमशतीर्थवैभववर्णनम् ।
 १. पक्षी -
 तपोधन मलाभाग समाकर्णय सादरम् ।
 वक्ष्यमाणं मलाप्यानं शृण्वतां विस्मयावडम् ॥
 २. एदृशे जनसम्मर्दे परमानन्दनिर्भरे ।
 सम्भाव्य वाचा राजानं व्याजडार स नारदः ॥
 ३. मडराज मनस्येवं मा चिन्तां कुरु शोकताम् ।
 त्वयि चिन्तापरे भोगिराजे व्याकुलयेतसि ॥
 ४. जनेषु कथ्यमानेषु विस्मितेषु ततस्ततः ।

समागतोऽहं कैलासात् तव उर्ध्वविधित्सया ॥

- प. श्रुणु वृत्तान्तमाश्चर्यं सहेतुकमिदं वयः ।
पुरा श्रुतिवद्गुणस्य तनया कापि कर्कशा ॥
६. गण्डूलका नाम पत्नी बभूव सुमतेर्भुगेः ।
धनकामा लुब्धयित्ता शुश्रूषन्ती पतिं गृहे ॥
७. निनाय बहूलं कालं धनकामेन येतसा ।
कदायित् तद्गृहे बालो मण्डिकाञ्चनभूषणः ॥
८. तनयः कुरुविन्दस्य मर्षोर्भावितात्मनः ।
हृलैर्भक्ष्यविशेषैश्च तोषयित्वा तमर्भकम् ॥
९. स्वान्तर्गुहं समानीय उत्वा जग्राह भूषणम् ।
अनभिज्ञातः परैश्चैनं गर्ते विक्षेप दुर्भगा ॥
१०. तन्माता जनकश्चैव भ्रमन्तो विपिनान्तरे ।
नदी कच्छेषु गुल्मेषु विवरेषु ततस्ततः ॥
११. आह्वयन्तौ सुतं बालं भ्रुवन्तौ नाम तस्य तु ।
बान्धवैः य परिभ्रम्य शिरकालं महीपते ॥
१२. क्वाप्यलब्ध्वा पुनर्गुहं प्राप्य पत्न्या समन्वितः ।
उपतस्थे द्दिनेशानं तं जिज्ञासुर्विधानवित् ॥
१३. तावत् तयोः समायष्ट ब्राह्मण्याभिहितं रविः ।
ततः शाशाप कोपेन मुनिर्देवस्य सन्निधौ ॥
१४. या बालकं भक्तनयं निजधानार्थकामुकी ।
सैषा शिरतरं कालं भवित्री पुरुषादिनी ॥
१५. घोररुपा निराडारा प्राणिप्राणपडारिणी ।
शोकस्यान्तमपश्यन्ती क्षुत्क्षान्ता यरतु ध्रुवम् ॥
१६. एत्थं शास्वा मुनिः कोपात् सत्कार्यः स्वाश्रमं ययौ ।
सैषा कण्डूलका तावत् अपडाय निजं वपुः ॥
१७. भूव दुर्भगाकारा राक्षसी घोरदर्शना ।
नागायुतबलोत्साहा नीलकुञ्चितमूर्धजा ॥

१८. पद्भ्यां तालप्रमाणाभ्यां भुजाभ्यां भयदर्शिनी ।
निजगोडात् विनिष्कम्य ताम्राया दक्षिणे तटे ॥
१९. अद्यापि वसते सर्वप्राणिप्राणापडारिणी ।
अजय्या सर्वलोकानां सर्वेषामप्यसंशयम् ॥
२०. तथा शापोपहतया बाधिताः मुनयः सुराः ।
त्वां मन्यमानाः त्रातारं नारायणमिवापरम् ॥
२१. तवोद्गोदान्तरालस्य कारणात्त्वमुपागताः ।
त्वदग्रे डिल वर्तन्ते मायच्छत्रा ङि ताः स्त्रियः ॥
२२. यदासौ राक्षसी नाशं नीयते भवता विभो ।
भविष्यन्ति ततः प्रीताः देवाश्च मुनयः परे ॥
२३. तव श्रेयांसि भूयांसि भविष्यन्ति न संशयः ।
ब्रह्मविष्णुमुष्मास्त्वां वै तोषयन्ति सम्पदा ॥
२४. ताश्च कन्याः समुद्राख्य चिरं श्रुवितुमर्हसि ।
पक्षी -
धत्थं निशम्य वयनं महर्षेः भावितात्मनः ॥
२५. प्रसादयन्द्रः भूपालः तं प्रणम्य भुनीश्वरम् ।
तथेति समुपामन्य सभ्यान् अन्यान् च भूसुरान् ॥
२६. आरुरोड रथं दिव्यं कामगं पुष्पकोपमम् ।
जगाम तीरं ताम्रायाः यत्रास्ते सा निशाचरी ॥
२७. नीलाञ्जनशिलाकारां गर्जन्तीं धनसन्निभाम् ।
निजघनेषुणा राजा वज्रेणैव शतकृतुः ॥
२८. तद्भाषामिन्ना लृट्यात् स्रुवन्ती रुद्रं भङ्गुः ।
निपपात मलातोये ताम्राया भीमराविणी ॥
२९. तत्तीर्थसङ्गमूतायाः राक्षस्याः पश्यतां नृणाम् ।
उत्पपात मलत्तेजो व्योम्ना निर्भित्य मस्तकम् ॥
३०. अपूर्वभूतद्रुपाङ्गी नारीकुलमतल्लिका ।
पूजयमाना देवगणैः सिद्धगन्धर्वकिन्नरैः ॥
३१. विमानवरमारुख्य प्रथयौ ब्रह्मणः सभाम् ।

- अनुयाताय मे सर्वं निजवृत्तान्तमद्भुतम् ॥
32. कथयित्वा पुनः प्रायात् भानुभास्वरवर्यसा ।
देवताभ्यो वरं प्राप्य पूजिताश्च यथोचितम् ॥
33. स्वराजधानीं प्रययौ भोगिराजमुपैर्नृपः ।
ताश्च कन्याः समुद्राख्य मण्डलरूपेश्वरः ॥
34. वसते तत्र राजर्षिः श्रिया कीर्त्या समुज्ज्वलन् ।
अेतत् वृत्तान्तमालोक्य ङर्षमाणोऽलमागतः ॥
35. भ्रातृभ्यः कथितं ब्रह्मन् तीर्थमालात्म्यमुत्तमम् ।
ताम्रादर्शनमालात्म्यसम्भिन्नाशेषपातके ॥
36. मयि प्रसादमादातुमागतोऽसि मडामुने ।
एतः परं न शोचामि वयं येनेऽ कर्मणा ॥
37. तदनुष्ठाय भगवन् पाळि नः पापसञ्चयात् ।
एति पक्षिमुष्मात् प्रासां कथामाकर्ण्य रोमशः ॥
38. विस्मयं परमं प्राप सऽ सर्वैर्महर्षिभिः ।
अभिनन्द्य मडादेवीं साञ्जलिं मलयात्मजम् ॥
39. आनन्दसान्द्रदृष्टयः तूष्णीं क्षणमतिष्ठत ।
बहुमान्य पुनः शार्ङ्ग सान्त्वयानं कथामृतैः ॥
40. तैश्च साकं मुनिगणैः पक्षिभिश्च समन्वितः ।
प्रतस्थे दक्षिणामाशां दिदृक्षुर्मलयात्मजम् ॥
41. अतीत्य मडदध्यानमभरेणैव वर्त्मना ।
आससाद मडातीर्थं ताम्रायाः परमाद्भुतम् ॥
42. यत्र मुक्तिमवापैषा राक्षसी तीर्थमज्जनात् ।
तत्र स्नानं चकारासौ सऽ सिद्धैश्च पक्षिभिः ॥
43. तेषां तीर्थं ददौ प्रीत्या शार्ङ्गाणां मन्त्रभावितम् ।
विधिना तेन मुनिना स्नापितः पक्षिणः तथा ॥
44. अपडाय मडद्वारे तिर्यङ्मूपमशोभनम् ।
दिव्यं वपुः समासाधे पूज्यमानाः सुरासुरैः ॥

४५. तं प्रणम्य मुनिश्रेष्ठं स्तुत्वा स्तोत्रैरनेकशः ।
अनुज्ञाता मुनीन्द्रेण विमानमधिगम्य तु ॥
४६. प्रययुः ब्रह्मसदनं पुनरावृत्तिवर्जिताः ।
सर्वे देवगाणाः सिद्धैः पुष्पवृष्टिमुखो द्विवि ॥
४७. स्तुवन्तो रोमशमुनिं नमस्कृत्य मडामुनीन् ।
उपस्पृश्य मडातीर्थं प्रययुः स्वपदान्यमी ॥
४८. तेषु तेषु प्रयातेषु सिद्धेषु च सुरेष्वपि ।
तत्रैव श्रद्धया भक्त्या विदधे वसतिं मुनिः ॥
४९. व्यासाश्रमात् पूर्वभागे ताम्रायाः दक्षिणे तटे ।
मडालिङ्गं प्रतिष्ठाप्य शाम्भवं मुक्तिसाधनम् ॥
५०. पूजयामास विविधैः स्तोत्रैः वेदान्तगर्भितैः ।
तत्रेऽपि किञ्चित् पुरतः स्थाप्य नाशायणं विभुम् ॥
५१. तत्रापि पूजयामास येन प्रीतोऽभवत् विभुः ।
उभयत्राप्युत्तरः त्रिवारं मुनिरर्थयन् ॥
५२. तपः यथार परमं शरदामयुतत्रयम् ।
अवाप परमां सिद्धिं शम्भोर्विश्वम्भरादपि ॥
५३. तदन्तरे प्रशस्तानि तीर्थानि च मडीपते ।
स्नानसंस्पर्शनंध्यानदर्शान्मुक्तिदान्यपि ॥
५४. शिवस्योत्तरभागे तु तीर्थं रोमशसंज्ञितम् ।
यत्र पूर्वं मृकडुश्च जनेऽपि निमज्जनात् ॥
५५. अवाप परमां सिद्धिमशेषजनपूजिताम् ।
तदन्ते भृगुतीर्थं च तत् पूर्वं शापमोचनम् ॥
५६. अनयोश्चापि मालात्म्यं वक्तुं वायामगोचरम् ।
ततोऽपि किञ्चित् पुरतो उत्तरेऽत्तरतो मडत् ॥
५७. तस्यापि रोमशं तीर्थमशेषौघाघनाशनम् ।
यत्र ब्रह्मा गुरोः तस्मात् ब्रह्मज्ञानमवाप्तवान् ॥
५८. तस्मात् तां मडिमां राजन् वक्तुं वर्षशतैरपि ।
न शक्यं शङ्करेणापि किं पुनः येतद्वैरपि ॥

५९. अधापि भगवान् विष्णुः नीलकण्ठश्च भूपते ।
विदधाते छि सान्निध्यं लोकानुग्रहकारिणौ ॥

६०. नैव मुञ्चति तत्क्षेत्रं रोमशः स्वाभिमानतः ।
अद्यापि वर्तते प्रीत्या तपः कुर्वन् अविश्रमम् ॥

६१. एत्थं मडाराज कथा मयोक्ता मडामुनेर्वा मलयात्मजायाः ।
प्रपठ्यते भक्तिविनम्रबुध्या न तत्र तापत्रय इतिबाधाः ॥

इति ऐक्यत्वारिंशोऽध्यायः । Pro.Total = 3466 + 61 =3527.

द्विचत्वारिंशोऽध्यायः

दौर्वासतीर्थमाहात्म्यम् ।

१. श्रीशङ्खः -

अत्रैव रोमशतीर्थे सर्वसिद्धिमलोदये ।
देवस्य पूर्वभागे तु तीर्थं दैवाससं भवत् ॥

२. यत्र स्नाता नरा राजन् प्रयान्ति शिवतुल्यताम् ।
पुरा पुररुरदृशात् अनिसूनुर्मडामुनिः ॥

३. कृत्व स्वनाम्ना तीर्थं य स्थाप्य लिङ्गं य शाम्भवम् ।
कोधाग्नेः त्राणमकरोत् तपसा तत्र भूपते ॥

४. राजा -

भगवन् कथमात्रेयः शिवानुज्ञामवामवान् ।
कथं वा स्थापयामास शिवलिङ्गं स्वसिद्धये ॥

५. कथं वा त्राणं यके कोधाग्नेः स्वतपोनिधेः ।
अेतत् विस्तार्य मे ब्रूहि श्रोतुं कौतूहलं मे ॥

६. शङ्खः -

श्रुणु राजन् प्रवक्ष्यामि पुण्यमाभ्यानमुत्तमम् ।
यस्मात् तच्छ्रवणात् मुच्यते सर्वकिंलिचैः ॥

७. पुरा विरिञ्चयने वसन्तं भारतीपतिम् ।
उपासाञ्चिरे सर्वे देवाश्च ऋषयः परे सभाया ॥

८. तत्र पौराणिकाः गाथाः पठन्ति शौनकादयः ।
 क्वचित् त्रयीं मलाविधां क्वचित् आन्वीक्षकीमपि ॥
९. क्वचित् जजल्युः धर्मान् य मन्त्रशास्त्रं तथापरे ।
 उच्यन्ति क्वचित् ब्रह्मविज्ञानमपरे जनाः ॥
१०. अेवं भगवतः तस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।
 सत्मा समग्रसन्नादा यकाशे चित्ररूपिणी ॥
११. अेवं सर्वेषु देवेषु मिलितेषु मलात्मसु ।
 सुमन्थुनानुजनेनैव कृत्वा कलडमुत्तमम् ॥
१२. क्रोधान्धः साम गायन् तु दुर्वासा ब्रह्मसन्निधौ ।
 अकरोत् अपस्वरं धीरं सभ्यानां दुस्सहं तदा ॥
१३. तूष्णीं स्थितेषु सर्वेषु सभायां शापशुद्धया ।
 वीजयन्ती यामरेण ब्रह्माणं पार्श्ववर्तिनी ॥
१४. शब्दब्रह्मात्मिका वाणी किञ्चित् उल्लोलयेतसा ।
 जडास दन्तजयोत्सनाभिः विशदीकृत्य तां सभाम् ॥
१५. ततः कोपारुणापाङ्गरोशिषा तु पिशङ्गया ।
 शशाप भारतीं देवीं स मुनिः तामसार्भकः ॥
१६. कुर्वन्त्या मेडवमानं दुर्विदग्धे सरस्वति ।
 मामविज्ञाय दुर्बुद्धे डासं कृतवती यतः ॥
१७. मत्तपोऽग्निबलात् नूनं भवती नात्र संशयः ।
 षति ब्रुवति वै तमिन् मुनौ कोपवशाकुले ॥
१८. भारतीं सान्त्वयामास व्याजहार पितामहः ।
 मा भारति वरारोडे वैमनस्यं प्रायास्यसि ॥
१९. क्षमस्व क्षमया युक्ताः लोकपूज्या भवन्ति हि ।
 त्वयि प्रतिप्रयातायां मर्त्ययोनौ वरानने ॥
२०. तत्र त्वामनुयास्यामि लोकानां हितकाम्यया ।
 तत्र शास्त्राणि योद्दिश्य वेदमार्गप्रवर्तने ॥
२१. सन्निवेश्य यथान्यायं लुक्त्वा भोगान् यथेप्सितान् ।
 यतुष्पष्टिसमाः स्थित्वा पुनः प्राप्स्यामहे परम् ॥

२२. एत्युक्त्वा पद्मभूर्देवीं पुनः प्राड मुनिं स्मयन् ।
अथ साधो मुनिश्रेष्ठ किमिष्टं ते विचेष्टितम् ॥
२३. तपो दानं दमः शौचं नियमाश्च यमाः तथा ।
अविवेकवतां पुंसां विमला इति वै श्रुतिः ॥
२४. तथाप्यभिज्ञो मेधावी त्वं न जडासि कृतं न लो ।
अेतावता प्रकारेण भवता सञ्चितं तपः ॥
२५. अकाण्डे कोपतः श्रेष्ठे गुरुभूते विशेषतः ।
सर्वं ते विमलं यातं नीडारं एव भानुना ॥
२६. अतस्त्वस्मात् दैवलोकात् भुवमेत्य मलामुने ।
तीर्थयात्रायरो भूत्वा यत्र वर्षत्रयं कृमात् ॥
२७. ततो निर्धूतकलुषः पुनरेष्यसि मत्सभाम् ।
तेनैवमनुशिष्टः तु मुनिः कमलभूतिना ॥
२८. अवतीर्थं ब्रह्मलोकात् यथार पृथिवीमिमाम् ।
मानसं यार्थपानीयं नरनारायणालयम् ॥
२९. उरिद्वारं गयां गङ्गां सरयूं च सरस्वतीम् ।
नैमिशं च कुरुक्षेत्रं साकेतं द्वारकामपि ॥
३०. अविमुक्तं य गोकर्णं श्रीशैलं पुरुषोत्तमम् ।
कृमात् निषेव्य तीर्थानि मुनिरत्रितनूर्भवः ॥
३१. आससाद्य मलेशैलं कालउस्तीति विश्रुतम् ।
यत्र पुण्या प्रवडति सुवर्णमुष्मिनी नदी ॥
३२. यत्र शम्भुः समध्यास्ते लोकानां क्षेमलेतवे ।
यत्र ज्ञानप्रसूनाम्बा मोक्षश्रीः मोक्षकाङ्क्षिणाम् ॥
३३. तत्र स्नात्वा यथान्यायं देवमाराध्य शङ्करम् ।
तपश्चयार भगवान् दुर्वासः तपसां निधिः ॥
३४. जितेन्द्रियः जितक्रोधः निराडारश्च भूपते ।
इत्थं तपस्यतः तस्य व्यतिथकाम वत्सरम् ॥
३५. वरदः तस्य भगवान् आविरासीत् पुरो विभुः ।

शिवः -

प्रीतोऽस्मि तपसा ब्रह्मन् वरं दास्यामि भूरिशः ॥

३६. कुट्टस्यापि तवाक्षय्यं तपस्सम्यग्भवविध्यति ।
 एतौ गत्वा दक्षिणाशां भवयं यन्तनालयम् ॥
३७. यत्र पुण्यद्रवा नाम नदी मुक्तामणिप्रसूः ।
 पावयन्ती जगत्कृत्स्नं प्रयाति वरुणालयम् ॥
३८. तस्यां स्नात्वा भडानघामर्ययित्वा विधानतः ।
 मय्यर्पितानि पुष्पाणि भावमक्तिमथात्र वै ॥
३९. तानि ताम्रजले यत्र दृश्यन्ते कैतवं विना ।
 तत्र मां स्थापयित्वा त्वमभ्यर्थ्य विधिपूर्वकम् ॥
४०. अनपायमनुस्यूतं मनोरथमवाप्स्यसि ।
 एत्युक्त्वा शङ्करः तस्मै ददौ लिङ्गमनुत्तमम् ॥
४१. प्रेषयामास भगवान् अनसूयात्मजे शिवः ।
 एत्थं प्रसादमासाद्य मुनिः कालगिरीशितुः ॥
४२. विनिर्गत्य मडाक्षेत्रात् संप्राप भवयायलम् ।
 बद्धाञ्जलिः प्रह्वतनुः संस्तुवन् भवयात्मजम् ॥
४३. कुमात् निषेव्य तीर्थानि तीरयोरुभयोरपि ।
 प्रार्थिताब्धयक्षेत्रं रोमशस्य मडात्मनः ॥
४४. तं दृष्ट्वा पूजयामास रोमशः प्रीतमानसः ।
 तत्र त्रिरात्रमुषितो मुनिः सोमानुजो मुदा ॥
४५. कार्तिक्यां कृत्तिकायोगे प्रातरुत्थाय वाक्यतः ।
 प्रातः स्नानाय ताम्रायाः तीरमाप मडर्षिणा ॥
४६. तथैव पुष्पनिकरं ताम्रायाः सलिले शुभे ।
 दृष्ट्वा मडामुनिः प्रीत्या प्रणम्य य पुनःपुनः ॥
४७. सूक्तैः मणिप्रसूं स्तुत्वा तत्र स्नानं यकार सः ।
 तदा देवाश्च ऋषयः साधु साध्विति वाटिनः ॥
४८. मुमुक्षुः पुष्पवर्षाणि ब्रह्मविष्णुपुरोगमाः ।
 तावत् वृषभमारुड्य गौर्यां सड मडेश्वरः ॥

४८. वरान् प्रदात् अभद्रौघशमनैकवियक्षणान् ।
प्राड्यै नं शिवः प्रीत्या (अत्रिसूनुम्)रोमशं मुनिपुङ्गवम् ॥
५०. मडामुने तव क्वापि न तपः संक्षयो भवेत् ।
अत्र लिङ्गं प्रतिष्ठाप्य मामभ्यर्च्य विधानतः ॥
५१. भूयः प्राप्नुहि भद्राणि काङ्क्षितानि मडामुने ।
त्वयात्र भक्त्या जप्तेन सूक्तेनाद्भुतउपिणा ॥
५२. सुप्रीता दास्यति नदी यन्तनायलकन्यका ।
ये पठन्ति स्तुतिमिमां तीर्थे मज्जन्ति ते नराः ॥
५३. लभन्ते मत्प्रसादेन पुरुषार्थयतुष्टयम् ।
धत्तं दत्त्वा वरं तस्मै देवदेवः पिनाकवान् ॥
५४. सड देवैः भृत्यगणैः प्रायात् कैलासभूधरम् ।
ततः प्रीतमनाः भूत्वा दुर्वासाः तपसां निधिः ॥
५५. लिङ्गं स्थाप्य तत्तीरे कालउस्तीश्वराह्वयम् ।
पूजयन् साम्भमव्यग्रमनसा शरदां शतम् ॥
५६. अद्यापि वसते राजन् सड शिष्यैर्मडामुनिः ।
राजा -
ब्रह्मन् केनैव सूक्तेन स्तुत्वा मलयनन्दिनीम् ॥
५७. स्नानं चकार दुर्वासाः तं मे शंसितुमर्हसि ।
शङ्खः -
मडाराज प्रवक्ष्यामि रडस्यं सर्वसिद्धिदम् ॥
५८. अेनं दृष्ट्वा ताम्रपर्णी तस्मै भाग्यमकल्पयत् ।
यदा प्रातः प्रवाडेऽस्मिन् कुसुमान्युत्थितान्यसौ ॥
५९. सदा सन्तुष्टुदृष्टयो ब्रह्माञ्जलिपुटो मुनिः ।
ज्जाप परमं सूक्तं नाभिदङ्गजले स्थितः ॥
६०. दुर्वासाः -
मलयायल सम्भूते मलयानिलसोदरि ।
मरुद्दृष्टे मडाभागे मङ्गलानि प्रयच्छ मे ॥

६१. नारायणि शिवे गङ्गे गौरीदृढसमुद्भवे ।
सर्वपापहरे मातः तुभ्यं नित्यं नमो नमः ॥
६२. मलापापपरिषुष्टे दृढं मम तवाम्भसा ।
क्षालयामि जगन्मातः मध्वं नित्यं प्रसीद मे ॥
६३. धृतिं सूक्तत्रयं जप्त्वा स्नात्वा तत्तीर्थवारिणा ।
उन्मज्जज्ज जलात्तस्मात् ध्यात्वा मनसि देवताम् ॥
६४. तत्प्रभावात् आविरभूत् पुरतोऽस्य मलामुनेः ।
बालातपारुणा तन्वी तपनीयविभूषणा ॥
६५. स्तूयमाना देवगणैः सिद्धैः सन्नद्धकन्धरैः ।
पीयूषमिव सिञ्चन्ती करुणापाङ्गवीक्षितैः ॥
६६. मन्दस्मितारुचा मुक्तामणिजालमिवाग्रतः ।
वीणारवोक्तवर्णेन वाचा प्राढ मलामुनिम् ॥
६७. श्रीदेवी -
प्रीतोऽस्मि ते मुनिश्रेष्ठ सूक्तेनानेन भूयसा ।
ये मां स्तुवन्त्यनेनैव तेषान् कामान् ददाम्यहम् ॥
६८. तपोवृद्धिरविच्छिना तव भूयात् न संशयः ।
अत्रैव भवता नित्यं वस्तव्यं प्रीतये मम ॥
६९. शिष्यैरेभिस्तपोनित्यैः श्रेयस्ते भवति ध्रुवम् ।
त्वन्नाम्ना लक्षितं तीर्थं ये सेवन्ते तु जन्तवः ॥
७०. तेषामिष्टान् प्रदास्यामि नात्र कार्या विचारणा ।
धृत्युक्तवान्तर्दधे देवी ताम्ना मलयनन्दिनी ॥
७१. सोऽपि लब्ध्वा वरान् धृष्टान् दूर्वासाः प्रीतमानसः ।
तत्रैव वसति यङ्के शिष्यैः सह मलातपाः ॥
७२. धृत्यं ते कथिताः पुण्याः कथाः दूर्वाससो मुनेः ।
पठतां शृण्वतां यैव कामदोग्ध्री न संशयः ॥
- धृतिं द्वियत्वारिंशोऽध्यायः । Pro.Total = 3527 + 72 =3599.

त्रियत्वारिंशोऽध्यायः

छायातीर्थमालात्म्यम् ।

१. शङ्खः -

ततोऽपि पूर्वदिग्भागे नद्याश्रयोत्तरे तटे ।
छायातीर्थं प्रशंसन्ति स्मरणात् पापनाशनम् ॥

२. यत्र विद्याधरसुता तपसाराध्य पार्वतीम् ।

लब्धवत्याश्रमं तत्र दूर्जयमजितात्मभिः ॥

३. मलाभाज्यैकनिलयं निवसन्ती तथाश्रमम् ।

प्रपन्नं पालयामास पापेभ्यो ब्रह्मराक्षसम् ॥

४. राज्ञा -

कथं विद्याधरसुता तपसाराध्य पार्वतीम् ।
आश्रमं प्राप परमं अक्षयाशेषमङ्गलम् ॥

५. राक्षसं पालयामास को वा केन य उेतुना ।

शेतानि वद विस्तार्य विमृश्य करुणानिधे ॥

६. शङ्खः -

वक्ष्यामि पुण्यमाभ्यानं पूर्ववृत्तान्तदर्शनम् ।
यस्मिन् श्रुतिभिरापूर्वे विलयं यान्ति बाधकाः ॥

७. पुरा कण्डूलको नाम सांवर्तकमुनेस्सुतः ।

सत्यवाक् सत्यसङ्कल्पः ब्रह्मज्ञानविशारदः ॥

८. तपश्चरार मेधावी विन्ध्याद्रे वा नदीतटे ।

तावत् दुरालपा नाम विद्याधरकुमारिका ॥

९. मुनिं शुश्रूषयामास काले काले यथोचितम् ।

ततो वर्षसहस्रान्ते प्रीतात्मा स मुनीश्वरः ॥

१०. प्राड विद्याधरवधूमन्तिकस्थां कृताञ्जलिम् ।

कण्डूलकः -

का त्वं तरुणि कल्याणि कस्य वासि परिग्रहा ॥

११. का ते माता पिता को वा किमर्थं मामुपागता ।

तव शुश्रूषया तन्वि प्रीतोऽस्मि नितरामहम् ॥

१२. वरान् वरय भद्रं ते दास्यामि य मनीषितम् ।
 एत्थं तेनानुशिष्टा सा संप्रीता प्राड तं मुनिम् ॥
१३. यक्षी -
 भगवन् मम वृत्तान्तं वक्ष्यमाणं मयाधुना ।
 सावधानेन मनसा समाकर्णय सादरम् ।
१४. पुरा कुमुदान् नामाभूत् विधाधरजनेश्वरः ।
 कुलीनो धर्मविद्भाग्मी शूरो वीरजनेडितः ॥
१५. तस्याहं दयिता भार्या छायेव परिवर्तिनी ।
 श्रेयमावां शिरं कालं भुञ्जानौ भाग्यसम्पदः ॥
१६. कदाचित् मलयप्रस्थं प्राप्य पुष्पितकाननम् ।
 कीडतोरवयोस्तत्र राक्षसः कोऽपि दारुणः ॥
१७. कृपीडो नाम शालेयः पूर्ववैरमनुस्मरन् ।
 निहत्य मम भर्तारं स्वयं तेन हतोऽभवत् ॥
१८. भर्तारमनुगन्तं मां यत्तां वागशरीरिणी ।
 निषेधयित्वा सान्त्वय्य त्वत्पुत्रशूषणकर्मणि ॥
१९. नियोजयामास वाणी मां प्रसाद्य य पुनःपुनः ।
 तद्विस्मृत्वात् मुक्तशोका त्वामेव शरणां गता ॥
२०. मम प्रीतोऽसि भगवन् यदि दातुं वरं पुनः ।
 त्वत्पुत्रपसं शान्तं तनयं दातुमर्हसि ॥
२१. एति तस्या वयश्श्रुत्या मुनिः परमहर्षितः ।
 तव कुक्षौ मलातेजा पुत्रो ब्रह्मविदां वरः ॥
२२. वर्तते नात्र सन्देहः गच्छ तन्वि निजालयम् ।
 एति लब्ध्वा वरं देवी तं प्रणम्य मुनीश्वरम् ॥
२३. संप्रतस्थे सप्पीयुक्ता स्वावासाय महीपते ।
 उवास स्वगुडे तन्वी भृशमाश्रासिता जनैः ॥
२४. तावत् वयः कुर्वन्त्यामाराधयितुमीश्वरम् ।
 सर्वे कौतूहलधिया निर्जग्मुरमरालयाः ॥

२५. छन्द्राद्यो लोडपावाः सर्वे चाप्सरसां गाणाः ।
मिलिताः दारान्तिकारैः सपुत्रज्ञातिबान्धवैः ॥
२६. सापि कण्डूलका भक्त्या तैः प्राप रजतालयम् ।
स्तुत्वा नत्वा मडादेवं (कृष्ण)यतुर्दश्यामुपोषिता ॥
२७. प्राप्य प्रसादं श्रीकण्ठात् सर्वे जग्मुर्यथागतम् ।
सापि विद्याधरवधूः मुग्धा नारी कदम्बकैः ॥
२८. शिवालयत् विनिष्कम्य तत्परेऽलनि सम्भ्रमात् ।
तुषारशैलराजस्य दक्षिणे चित्रकानने ॥
२९. मडत्स्थाशुत्वं नाम स्थानं भूतपतेर्विभोः ।
तत्राभ्येत्य क्षणं स्थित्वा विश्रान्ता गर्भिणी शनैः ॥
३०. मलयं प्राप शैलेन्द्रं सप्तीजनसमावृता ।
असूत तनयां तत्र चन्द्ररेणामिव प्रभाम् ॥
३१. ततः कुमारिकां दृष्ट्वा विद्याधरकुमारिका ।
दुःखिता प्राड तां वीक्ष्य वयस्था देवयोषितः ॥
३२. किमिदं प्राप्तमधुना विपरीतो मनोरथः ।
ऋषिवाङ् अपि वन्ध्याभूत् दुर्भगायां मयि ध्रुवम् ॥
३३. छत्युक्त्वा सा सप्तीयुक्ता निर्विण्णानिस्पृहा सती ।
निधाय दारिकां भूमौ जातमात्रां वनान्तरे ॥
३४. जगाम तरसा सर्गं यत्रास्ते वसतिर्निजा ।
ततो रुदन्तीं तां दृष्ट्वा दयाविष्टा वसुन्धरा ॥
३५. अङ्गेनादाय वै प्रादात् स्तन्यं स्वममृतोपमम् ।
तत्यानात् वपुषे तावत् दशवर्षमयाकृतिः ।
३६. पुष्पाङ्गीं प्राप्तयैतन्यां बुद्धिज्ञान धनोदयाम् ।
तां कन्यां प्राड भूदेवी स्वपुत्रीमिव संस्थिताम् ॥
३७. श्रीभूमिदेवी -
वत्से ञ्जव चिरं श्रेयः प्राप्तुमर्हसि वाञ्छितम् ।
तव सन्तु पुरो नित्यं काङ्क्षितानि ममाज्ञया ।
३८. तत्र वस्तव्यमाराध्य भवत्या परमेश्वरी ।

- यदा यदा मां स्मरसि तावत् तावत् शुभायते ॥
३९. आगमिष्याम्यलं प्रीत्या देवी कामदृष्टा यथा ।
 धत्सुकृत्वा तां मही देवी काञ्चित् विधां प्रदाय च ॥
४०. तिरोदधे धनश्छन्ना रेभा यान्द्रमसी यथा ।
 प्रवालमञ्जरीतल्पे शयानां वनदेवताः ॥
४१. तन्नाम्ना यङ्किरे सर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
 प्रवालमञ्जरी नाम्ना सापि यङ्के तपो मलत् ॥
४२. धत्थमभ्रत्रये पूर्णे संप्रीता शैलकन्यका ।
 पुरः प्रादुरभूत् तस्मिन् प्रवर्षन्ती सुधामिव ॥
४३. बालिके ते प्रसन्नास्मि वरं दातुमिडागता ।
 महंशम्भूता त्वं वत्से मामकी नात्र संशयः ॥
४४. धतः परं त्वया गत्वा ताम्नाया उत्तरे तटे ।
 कुन्दाटव्यां निवसती तपः कुरु वरानने ॥
४५. वैशोयनिः पुरा यत्र स्थाप्य लिङ्गमनुत्तमम् ।
 पूजयामास नियमात् अप्रमत्तः पुरोधसा ॥
४६. काव्येन शरदां त्रीणि सडस्राणि समन्वितः ।
 अवध्यत्वं परैः प्राप देवदेवात् पिनाकिनः ॥
४७. तस्मात् त्वयापि वस्तव्यं सडस्रं शरदां कृमात् ।
 तत्र वर्षसडस्रान्ते पुम्भावं लप्स्यसे शिवात् ॥
४८. अ एवं ज्रुवत्यामम्भायां विस्मिता ता तपस्विनी ।
 प्रवालमञ्जरी प्राड प्रज्ञाता परमेश्वरीम् ॥
४९. कथमम्भ भविष्यामि पुरुषो मलिला स्वयम् ।
 स्त्रियः क्वापि न गच्छन्ति पुम्भावमिति मे श्रुतम् ॥
५०. अेतन्मे संशयं छिन्धि लोकमातर्दयानिधे ।
 श्रीदेवी -
 श्रुणु वत्से तपःकलान्ते कारणं कथयाम्यलम् ॥
५१. तव मात्रा वरो लब्धः सन्तुष्टात् मुनिपुङ्गवात् ।
 तव कुक्षौ सुतो भूयात् धति तत्र मृषा वयः ॥

૫૨. તવ માતુરકૃત્યેનાપ્યનભિજ્ઞયા પુરા ।
અધ્વશ્રમાપનોદનાય પ્રવેશાત્ સ્થાણુકાનને ।
૫૩. ગર્ભસ્થોડપ્યર્ભકસ્તાવત્ ત્યકપૌરુષલક્ષણઃ ।
યે વિશન્તિ વનં તાવત્ ભવન્તુ વનિતા ઇતિ ।
(અલકુઘનીયા હિ દેવસ્ય મર્યાદા ભુવનત્રયે ॥)
૫૪. તસ્માત્ ત્વં પુરુષઃ પૂર્વં સ્થાણુકાનનસમ્ભવાત્ ।
નારીભૂતા ચ તદઘં વિજહીહિ કૃતોદમા ॥
૫૫. ઇતિ તચ્છાસનં મૂર્ધ્ના સમાદાય મણિં યથા ।
કુન્દાટર્વી સમાસાઘ તપસ્તેપે ચ સાદરમ્ ॥
૫૬. સર્વદ્વન્દ્વસહા શાન્તા સંયમ્ય સકલેન્દ્રિયમ્ ।
સ્નાત્વા ત્રિષવણં ભક્ત્યા તામ્રાયા નિર્મલે જલે ॥
૫૭. નિનાય શરદાં સાગ્રં સહસ્રમનપાયિની ।
તતઃ કદાચિત્ આકાશાત્ અઞ્જનાયલસન્નિભઃ ॥
૫૮. મુખેન વિકૃતાકારેણાનન્દેન કૃતાઞ્જલિઃ ।
લમ્બમાનોષ્ઠજિહ્વાગ્રઃ રાક્ષસઃ કોડપ્યશોભનઃ ॥
૫૯. આસસાદ મહાઘોરઃ પુરતોડસ્થાઃ જરત્વપુઃ ।
હાહેતિ ભૃશમાલભ્ય તામુવાચ તપસ્વિનીમ્ ॥
૬૦. રાક્ષસઃ –
માતઃ પ્રસીદ કલ્યાણિ વિદ્યાધરકુલાકુરે ।
પ્રાઞ્જલિં પાહિ માં દીનમનાથં પાપકર્શિતમ્ ॥
૬૧. પરિશ્રાન્તોડસ્મિ નિતરાં દુષ્ટર્મધ્વાન્તગહ્વરે ।
દૈવાત્ ત્વાં શરણં પ્રાપ્તં પાહિ માં કરુણાત્મિકે ॥
૬૨. ઇત્યં વદન્તં પતિતં પાદયોઃ ભીમદર્શનમ્ ।
દૃષ્ટ્વા કિઞ્ચિત્ ભયાવિષ્ટા વ્યવષ્ટભ્ય પુનર્દૃઢમ્ ॥
૬૩. પ્રવાલમઞ્જરી પ્રાહ સાન્ત્વપૂર્વમિદં વચઃ ।
કસ્ત્વં ભદ્ર કુતઃ કેયમવસ્થા તે સમાગતા ॥
૬૪. સર્વં કથય તથ્યેન મયિ ગોપ્યમિતિ ચેત્ ।
રાક્ષસઃ –

- श्रुणु वक्ष्याम्यम्ब सिद्धे मम वृत्तान्तमादितः ॥
६५. पुरा देवयुगे देवि काश्यपाव्ययवर्षसः ।
 कौषीतक इति ज्योतो विप्रो वेदविदां वरः ॥
६६. आङ्गीरसीं समुद्राख्य कन्यामञ्जलिकाढ्याम् ।
 गार्हस्थ्यं वर्तयामास विधिना स्मृतितत्त्ववित् ॥
६७. अवेवं तपस्विनोः काले तयोरासीत् तनूभवः ।
 कुशकेतुरिति ज्योतः पूर्वजन्मन्युं डिल ॥
६८. अतीत्य वेदशास्त्राणि पित्रोः शुश्रूषणो रतः ।
 कलाजातं समस्तं मे विधेयमभवत् कृमात् ॥
६९. विधिना विडिता तावत् भूयिष्ठा भूरि दक्षिणा ।
 गुरुणानुमतः स्नानं कर्म निर्मितवानडम् ॥
७०. ततः पिता मे सुप्रीतः कर्तुं वैवाङ्किं क्रियाम् ।
 उद्योगमकरोत् आत्मैः बन्धुभिः प्रीतिपूर्वकम् ॥
७१. तदा रडो निषिध्याडमुक्तवान् पितरं मम ।
 तात कोऽयं समाश्रमो दारिद्र्योपलतात्मनाम् ॥
७२. अर्थसाध्यमिदं विप्र अनर्थः करवाम किम् ।
 तस्मात् राजानमासाद्य तोषयिष्ये बहुप्रदम् ॥
७३. आनयिष्याम्यसङ्ख्यातमर्थं सर्वसुखप्रदम् ।
 इति तातं समाश्रय मातरं य तपस्विनीम् ॥
७४. गत्वा य श्रीधरे नाम्ना राजानं मनुनन्दनम् ।
 अर्थदं संसदि प्रज्ञां विधां विस्तार्य विस्मितम् ॥
७५. राजन् प्रदेहि मे वित्तं येन तृप्तिं लजाम्यडम् ।
 इति पृष्टः स भूपालो मया वित्तानुकाङ्क्षिणा ॥
७६. प्रादात् स्वदेडतुलितं मणिङ्काञ्चनसञ्चयम् ।
 प्रतिगृह्य पुनर्गुहं निर्यातो भारमुद्धरन् ॥
७७. शनैरुत्तीर्य याध्वानं विन्ध्यं प्राप्नोऽडमद्भुतम् ।
 सञ्चारवान् पुनः श्रान्तः क्षुत्पिपासार्तितः पुनः ॥

७८. कस्मिंश्चित् तरुमूले वापीकूलोपकण्ठतः ।
न्यषीदं परं गन्तुं तदध्वानमशङ्कुवन् ॥
७९. तत्र तावत् दैवयोगात् कन्या काञ्चित् समागता ।
मां समीक्ष्य सस्नेहमिदं वचनमब्रवीत् ॥
८०. को भवान् नरवैदूर्यं किमर्थमटवीं गतः ।
कन्दर्पो वाथवा देव सिद्धो वा मानुषोऽपि वा ॥
८१. त्वां दृष्ट्वा विस्मयाकारं युवानमतिसुन्दरम् ।
परं गन्तुं न शक्नोमि कन्दर्पशरपीडिता ॥
८२. उपेक्षसे मामिह येत् प्राणान् त्यक्ष्ये न संशयः ।
एतत्थं वदन्तीं तां दृष्ट्वा कामराजकलामिव ॥
८३. कौतूहलसमायुक्तः प्रोवाचमलमङ्गनाम् ।
अथ कल्याणि कथय कौतुकोत्साहदुपिणी ॥
८४. ममापि वर्तते बुद्धिः तव प्रतिविधित्सया ।
त्वदालोकन सौभाग्यात् गतो मेऽथ परिश्रमः ॥
८५. यदाभिलषितं कार्यमावयोरस्तु कानने ।
एत्युक्तवति मय्येषा समागत्य शुचिस्मिता ॥
८६. समाश्लिष्य रतिं यङ्के सौष्यं स्वर्गोऽपि दुर्लभम् ।
अथ तस्मिन् वने देवि रममाणौ परस्परम् ॥
८७. कुलोचितानि कर्माणि वेदशास्त्रोचितान्यपि ।
विस्मृत्य सङ्कैराध्या तद्गर्भैरनुमोदितः ॥
८८. राज्ञा दत्तानि वित्तानि व्यथीभूतानि कालतः ।
अथ निवसतोऽटव्यां सम्मित्य य वनेथरैः ॥
८९. मरणं यापि मे प्राप्तमाशीविष एवाग्निना ।
नीतो व वैवस्वतपुरं डिङ्गुरैर्घोरदशनैः ।
९०. अनुभूय चिरं कालं नरकान् ऐकविंशतिम् ।
आज्ञाया धर्मराजस्य ब्रह्मरक्षोऽभवं तथा ॥
९१. महेन्द्रात् दक्षिणो भागे निर्जने जलवर्जिते ।
क्षुत्पिपासापरिश्रान्तः शुष्ककण्ठोऽस्तालुकः ॥

९२. न पश्यामि जलं क्वापि पातुं स्वच्छन्दतोऽनघम् ।
पश्यामि शाभिन्ः स्निग्धान् कृलपुष्पोपबृडितान् ॥
९३. छायां तदापि मे वस्तुं न पश्यामि मडीतले ।
मादृशाः भडवः सन्ति यरन्तो ब्रह्मराक्षसाः ॥
९४. ते लभन्ते क्वचित् क्वापि अन्नपानादिकान्यपि ।
अडो पापस्य बाडुल्यं पश्यामि परमाद्भुतम् ॥
९५. अरएये सन्ति पक्वानि कृलमूलादिकान्यपि ।
तोयान्यमृतकल्पानि वापीकूपनदीषु य ॥
९६. एत्थं मया श्रान्तिजुषा दुःषिते नाटता मडीम् ।
यतुरशीति सडस्राणि अष्टौ पञ्चशतान्यपि ॥
९७. वर्षाणि वातवर्षाणां सडमानेन डेवलम् ।
व्यतीतानि विनाडारैः पानीयैश्च समन्ततः ॥
९८. भडुना डिं प्रलापेन श्रुणु मातः तपस्विनि ।
डेन वा कारणेनापि डौर्ये मे लृडयं कथम् ॥
९९. अज्ञानमतिरौद्रत्वमपयातं लृडि स्थितम् ।
पूर्वजन्मस्मृतिर्जाता डेन वा पुण्ययोगतः ॥
१००. पूर्वेषु य यथा जाता क्षुद्धोरा भलशालिनी ।
सुमोत्थित एवारण्यं पश्यमानः समन्ततः ॥
१०१. त्वामग्रे परिपश्यामि जननीमिव संस्थिताम् ।
शरणं त्वां प्रपन्नोऽडं पापान्भोयय मामिड ॥
१०२. येन डेनाप्युपायेन त्राडि मां दुःभसागरात् ।
एति ब्रुवाणं पतितं पातयोः भयविह्वलम् ॥
१०३. प्रसाडपूर्वं प्राडेडं विस्मिता ब्रह्मराक्षसम् ।
पश्यन्ती कृपया येन विद्याधरवधूरियम् ॥
१०४. प्रवालमञ्जरी –
भद्र मास्तु मनःभेडो माविषाडमुपैडि य ।
एतः परं विधास्यामि श्रेयसे तव डेवलम् ॥
१०५. अेतत् डि परमं क्षेत्रं दयितं तु डि दुडितुर्गिरेः ।

- तथाद्र स्थापितो लिङ्गो लोकमात्रा पुरातनः ॥
१०६. अद्यापि लोकरक्षायै जागर्ति भगवान् शिवः ।
अत्र तीर्थे मलापुत्रये गौरीसन्तोषणाय छि ॥
१०७. आविर्भूतानि तीर्थानि कोटिशः शम्भुशासनात् ।
शेषा पीयूषधाराभ्या यन्नायलकन्यका ॥
१०८. गङ्गादिभिर्नदीमुष्यैः प्रत्यङ्गं सेव्यते मुदा ।
अत्र शैलेन्द्रदुहितुः वक्षोजघटसङ्गिना ॥
१०९. संयोगात् कुङ्कुमेनैतत् सानुरागमिवस्थितम् ।
पश्य तीर्थवरं पुत्र्यं दर्शनात् भुक्तिभुक्तिदम् ॥
११०. अत्र छाया जले यस्य बिम्बता दृश्यते यदा ।
तदा निर्धूतकलुषो जायते जन्तुरञ्जसा ॥
१११. इति मलयं पुरा गुप्तं कथितं शैलकन्यया ।
छायासंयोगतः तीर्थे तव पपो विनाशितः ॥
११२. मया सल मलातीर्थे स्नानं कुरु विधानतः ।
अत्रैवाराधयन् नूनं पूतात्मा त्वं भविष्यसि ॥
११३. छत्कुक्त्वा राक्षसं देवी विधाधरवधूः स्वयम् ।
तमेनं स्नापयामास तस्मिन् तीर्थे दयावती ॥
११४. प्रणाममाचरत् शम्भोः अग्रतः त्राडि मामिति ।
शिवं प्रदक्षिणीकृत्य शिवेति शिवसन्निधौ ॥
११५. पपात गिरिसङ्काशो राक्षसो धोरदर्शनः ।
मूर्धानं च विनिर्भिद्य किञ्चित् तेजस् समुत्थितम् ॥
११६. देवदुपवपोऽयैः कोटिकन्धर्पलक्षणम् ।
आजग्मुरभिला देवाः हरिनारायणप्रादयः ॥
११७. मुञ्चतः पुष्पनिकरं स्तुवन्तश्च मलेश्वरम् ।
सिद्धयारण्यगन्धर्वयक्षविधाधरोरगाः ॥
११८. द्दक्षवो भूतगणाः मुनयो नारदादयः ।
विमानैर्निभिडं व्योम भूतैरन्यैर्मडीतले ॥

११६. अेतस्मिन्नन्तरे तस्मात् मडालिङ्गात् उमापतिः ।
आविर्बभूव पार्वत्या कोटिसूर्यसमद्युतिः ॥
१२०. गङ्गाधरः शशिधरः वृषाङ्गः पिनाकधृत् ।
सानुकम्पं समभ्येत्य विद्याधरसुतामिमाम् ॥
१२१. पश्यर्शा पाणिभिः प्रीत्या शन्तमैः धरणीपते ।
नारीभावं ततो मुञ्ज्वा पश्यतां सर्वदंढिनाम् ॥
१२२. षोडशाब्दवयाः राजन् पुमानासीत् मणिप्रभः ।
डा डेति तत्र गीर्वाणः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥
१२३. नेदुरुच्यैस्मर्याविष्टाः सन्तुष्टाश्च बभूविवरे ।
त्यक्तस्त्रीभावाकालुष्यात् प्रामपुंस्त्वेन शोभनः ॥
१२४. तुष्टाव परमेशानं ब्रह्माञ्जलिपुटः स्थितः ।
द्वैतीभूय जगत् पाति तस्मै पूर्णाय ते नमः ॥
१२५. पुरातनाय पुण्याय पुरुषार्थप्रदायिने ।
पुरान्तकाय भूतानां पतये स्थाणुवे नमः ॥
१२६. ऐकतः पुरुषाकारमेकतः मडिलात्मकम् ।
प्रपञ्चपितरं वन्दे वन्दे विश्वैकमातरम् ॥
१२७. क्वचित् कर्बुरवर्णाय क्वचित् कुङ्कुममूर्तये ।
नीलग्रीवाय देवाय निष्कलाय नमो नमः ॥
१२८. त्वमादौ रजसाविष्टः सत्वेनासौ जगत्स्थितिः ।
त्वमेवान्ते तु तावात्मन् त्वामलं शरणं गतः ॥
१२९. त्वामाहुः श्रुतयः सत्यमव्यक्तं व्यक्तमेव य ।
तस्मात् त्वां जगदाधारं प्रणतोऽस्मि सदाशिवम् ॥
१३०. तत्तत्कर्मफलप्राप्त्यै यदाज्ञाङ्गढमौलिनः ।
ब्रह्माद्याः सकलाः देवाः तस्मै पूर्णात्मने नमः ॥
१३१. नमश्शिवाय शान्ताय नमस्सोमार्धधारिणे ।
नमस्सकलकल्याणसौभाग्यामरशाभिने ॥
१३२. शोभरीकृतपीयूषनिधये निधये नमः ।
यदेकममलं ब्रह्मनिर्गुणं परमाद्भुतम् ॥

१३३. नमः पराय सर्वेषां भास्कराय नमो नमः ।
 एत्थं स्तुवन्तं प्रयातं कृताञ्जलिमुपस्थितम् ॥
१३४. पुनः प्राड मडादेवः प्रयातार्तिप्रभञ्जनः ।
 वत्स धर्मभृतां श्रेष्ठ श्रेष्ठः त्वमसि देहिनाम् ॥
१३५. स्तोत्रेण तपसा चैव प्रीतोऽस्मि नितरामडम् ।
 तव नित्या तु गान्धर्वविद्या कौतूहलावडा ॥
१३६. तव सन्त्वक्षया भोगाः सर्वलोकेषु सर्वदा ।
 त्वया यत् द्रोढतः पापात् राक्षसत्वात् विगर्हितः ॥
१३७. सभा ते भविता नित्यं यावदाभूमिसम्प्लवम् ।
 सायुज्यं युवयोरन्ते दास्याम्यडमसंशयम् ॥
१३८. त्वां दृष्ट्वा प्राप्तमुम्भावं ब्रह्माद्या सकलास्सुराः ।
 डा डेति विस्मयात् प्रोथुः तस्मात् डाडेति नामवान् ॥
१३९. पूज्यमानैस्समस्तैस्त्वं त्वं गन्धर्वो भविष्यसि ।
 अविच्छन्नोऽनुडाईत्वात् अविमुक्तः सुदृत्तया ॥
१४०. डूडू नाम सभा तेऽस्तु तुल्यभोग स्वयंसभः ।
 अतः स्नात्वा मडातीर्थे मां पश्यन्ति सकृन्नराः ॥
१४१. ते भुङ्क्वा शिरं भोगान् अन्ते मां यान्तु डेवलम् ।
 एत्युक्त्वान्तर्दधे देवे तौ च देवैरभिष्टुतौ ॥
१४२. विमानवरमाडूडौ समायातौ सुरालयम् ।
 एत्थं कथामभिलकल्लषमोडडन्त्री
 पुण्ड्यां शिवां पुरडरस्य च तीर्थमूर्तेः ।
 श्णवन् पठन् अपि दिनेषु मडोदयेषु
 निर्मुक्तपापकलुषो भवतीड मर्त्यः ॥
- एति त्रियत्वारिंशोऽध्यायः । Pro.Total = 3599 + 142 =3741.

यत्तुश्चत्वारिंशोऽध्यायः

ज्योतिर्वनमालात्म्यम् ।

१. एत्थं निगद्य धर्मात्मा शङ्खयोगी मङ्गीभुजे ।
कथां कर्णैकपीयूषां द्रोषापायधुरन्धराम् ।
२. भूयो राजानमालाभ्य पुनर्वक्तुमुपयुक्तमे ।
पुरा वृत्तमाभ्यान् पुण्यानामिव कन्दलम् ॥
३. शङ्ख ; -
श्रुणु राजन् प्रवक्ष्यामि पुरा वृत्तां कथामिमाम् ।
शृण्वतां पठतां यापि पुरुषार्थोदयावृताम् ॥
४. पुरा देवयुगे देवी देवदेवस्य वल्लभा ।
उमा कदाचित् कैलासे कनकोज्ज्वलमण्डपे ॥
५. संस्थिताङ्गे मलेशस्य भक्तानां दर्शनं ददौ ।
तदा पाण्ड्यमङ्गीपस्य तपसा तुष्टमानसा ॥
६. एवं विज्ञापयामास अवस्थां पाण्ड्यभूपतेः ।
देवेदानीं परिश्रान्ते भक्ते पाण्ड्यमङ्गीभुजि ॥
७. अविलम्बं प्रदातव्यं काङ्क्षितं परमेश्वर ।
एति देव्या वयः श्रुत्वा स्मयमानो मलेश्वरः ॥
८. व्याजडार पुनर्देवीं भक्तानां छितकाम्यया ।
लोकमातः श्रुणुष्यात्र त्वमेव जगतां प्रसूः ॥
९. त्वयैवाभिमतो देवो भूपतेरस्य भामिनि ।
पुत्रीभूता त्वमस्यैव श्रेयः कुरु कुलोचितम् ॥
१०. अहं त्वामुपयास्यामि तव प्रीति विधित्सया ।
एत्यादिष्टा भगवता मलयध्वजभूपतेः ॥
११. कन्या तटातका नाम्ना सञ्जज्ञे साध्ययोजिजा ।
त्रिस्तनी दिव्यशौभाग्यशीलोदारगुणान्विता ॥
१२. साध्वीं राजपदे यङ्के स भूपालः प्रवृष्टवान् ।
अम्बिथ्य सुतां बालामनपत्याद्यसञ्चयात् ॥

१३. विमुक्तोऽप्यटवीमेत्य ततस्तम्वा सुदारुणाम् ।
समियाय थिरेणैव शिवसायुज्यमञ्जसा ॥
१४. सैषा बालापि सर्वज्ञा राजसिंहासनस्थिता ।
शशास वसुधां कृत्स्नां पारावारवरां पराम् ॥
१५. विजित्य लोकपालान् य मलेन्द्रवरुणादिकान् ।
यत्प्रतापाग्निसन्तप्ता भूपाला भीतिसम्प्लवे ॥
१६. निमज्जन्तः करं दत्वा ज्जुवनं यापयामासुः ।
यदालोकनवेशेन तिरोधत्ते पयोधरः ।
१७. स पतिर्भविता तस्या षति वागाड पुष्करात् ।
षति निश्चित्य सा कन्या विजित्य भुवनत्रयीम् ॥
१८. कैलासकटके देवं समालोक्य पिनाकिनम् ।
तृतीयस्तनडीनाभूत् यकमे तां य शङ्करः ॥
१९. तामुद्राड्य मडादेवो मधुरायां मलेश्वरः ।
नाम्ना सुन्दरपाण्ड्योऽभूत् कामराज षवापरः ॥
२०. तस्यां तस्य य पुत्रोऽभूत् स्वयमेव षडाननः ।
श्रिया बलेन य बुध्या य नाम्ना श्रीबलधिर्मडान् ॥
२१. स शास्त्राणामागमानां निगमानां य पारगः ।
पित्रोः शुश्रूषां यडे विनयाचारसम्पदा ॥
२२. सोऽयं लब्ध्वा तपश्शक्त्या शाम्भवं लैङ्गमद्भुतम् ।
ज्योतिर्वने स्थापितवान् सनकस्यानुशासनात् ॥
२३. थिरन्तनीं कथां श्रुत्वा निर्मलाभ्युद्योज्ज्वलाम् ।
अनुग्रहात् आदिपित्रोः अर्थयामास तत्र डि ॥
२४. तदादि तद्गनं लोके प्रशस्तमभवत् विभो ।
तत्प्रीतिं कुर्वतोरादिपित्रोस्सान्निध्यगौरवात् ॥
२५. तद्गनं श्रवणात् श्वेव मडापातकनाशनम् ।
ये पश्यन्ति तत्क्षेत्रं ते स्युर्मुक्ता न संशयः ।
२६. तत्र ब्रह्ममयं ज्योतिः जागर्त्याभूत् सम्प्लवम् ।
यत्रेन्द्राय मडज्ज्योतिं दर्शयामास शङ्करः ॥

२७. उन्मादरोगान्मुक्तोभूत् यत्र नन्दो महीपतिः ।
पुत्रवात्सल्यसम्पन्ना गौरी प्रादुरभूत् जलात् ॥
२८. तदादि गौरीतीर्थं तत् तत्र नाम्ना प्रशस्यते ।
दुर्वासशापात् निर्मुक्ता तत्रैव हि सरस्वती ॥
२९. वृषो नाम पुरा यक्षो स्तेन(स्वेन) शापात् वृषाकृतिः ।
यत्र क्षेत्रदर्शनादेव भूयः स्वं रुपमवामवान् ॥
३०. तस्मात् तत्क्षेत्रमालात्म्यं राजन् वायामगोचरम् ।
मया वर्षशतेनापि वक्तुं नालं हि विस्तरात् ॥
३१. एति तद्भयनं श्रुत्वा क्षेत्रमालात्म्यसम्प्लुतम् ।
स वीरसेनो भूजानिः प्रत्युवाच मुनीश्वरम् ॥
३२. राजा -
भगवन् योगिनां श्रेष्ठ सर्वज्ञ करुणानिधे ।
मयि प्रसीददात्यर्थं त्वत्पादाब्जावलम्बिनि ॥
३३. अपारमखिमाधारे क्षेत्रे ज्योतिर्वनाह्वये ।
दृश्यन्ते देवदेवस्य लीलावैशिष्ट्यसम्पदः ॥
३४. उग्रश्रीवलधिः श्रीमान् राजा पाण्डुकुलोद्भवः ।
कथं मेघात् मडालिङ्गं लब्धवान् परमाद्भुतम् ॥
३५. कथं वा स्थापयामास मडालोगीन्द्रशासनात् ।
कथमिन्द्रो मल्ल्याम ददर्शानुग्रहात् प्रभोः ॥
३६. शापत्रस्तः कथं यक्षः पशुपुत्रात् विमोचितः ।
सरस्वती कथं मुक्ता मुनिशापात् सुदारुणात् ॥
३७. पार्वती पुत्रवात्सल्यात् सान्निध्यं विदधे कथम् ।
ऐतानन्यानि विस्तार्य कथय त्वं मडामते ॥
३८. विचित्रं तत्र पश्यामि चरितं शूलपाणिनः ।
एतथं राज्ञा भक्तिभारप्रणामशिभौलिना ॥
३९. सम्पृष्टः स मडालोगी उर्षरोमाञ्चविग्रहः ।
प्रशस्य भूयो राजानं व्याजहार कथामिमाम् ॥
४०. शङ्भः -

- अस्तु भद्रमनुस्यूतधर्ममार्गविहारिणः ।
तव प्रीतोऽस्मि नितरामनर्गलधिषा विभो ॥
४१. त्वदन्तर्वृत्तिकविकामभिज्ञातुमिवाधुना ।
कथा सङ्कुचिता भूरि विस्तरा सागरोपमा ॥
४२. चित्तवृत्तिरभिव्यक्ता तवादर्शोपमामला ।
धर्मादन्यत्र व्यवते कौमुदीव निशाकरे
४३. अतिगोप्यमनर्लुब्धः पुरा वृत्तान्तमीदृशम् ।
सत्पात्रे त्वयि वक्ष्यामि नात्र कार्या विचारणा ॥
४४. कुलीनता सदाचारसम्पन्नत्वमवक्तृता ।
ब्रह्मज्ञेयता विवेकत्वं त्वयि धत्ते समाजताम् ॥
४५. सन्तुष्टोऽस्मि मळाराज श्रद्धया तव डेवलम् ।
वक्ष्यमाणं मळाराज छित्तासकथामिमाम् ॥
४६. सम्भावय मळाराज श्रोत्रयोरथितिं पटे ।
कथेयं कलिकावुष्यकलना कर्मनिर्मदा ॥
४७. धर्ममार्गैकसञ्चारसायिव्यमणिदीपिका ।
अपारनरकद्वारपिधानकरवालिङ्का ॥
४८. सम्पदागमनैकान्तवर्धनी ध्वस्तकण्टका ।
श्रुणु राजन् कथामेनां पुण्यां कोऽपि वनेचरः ॥
४९. अन्धोऽपि भूयः संप्राप लोचने दीर्घदर्शने ।
अेतामद्भुताकारां श्रुणु नान्येन येतसा ॥
५०. पुरा लोकहितार्थाय भगवान् परमेश्वरः ।
उपयम्य विधानेन पाण्ड्यकुमारिकाम् ॥
५१. तस्यामुत्पाद्यामास पञ्च पञ्चास्यविक्रमान् ।
सुतान् विधासु निपुणान् सोमसूर्याग्निवर्चसः ॥
५२. सर्वश्रेष्ठो मळाराज यथा रत्नेषु कौस्तुभः ।
उग्रश्रीवलधिर्नाम प्राणताशेषभूपतिः ॥
५३. यमेनं कथयन्त्यद्भुता साक्षात् कौञ्चान्तकारिणम् ।
तस्यानुजो वज्रधर्मा नाम्ना लोकेषु गीयते ॥

- प४. तमेन परिशंसन्ति साक्षात् नन्दीश्वरं सुराः ।
तृतीयो तनयो राज्ञो सौदासो नाम नामतः ॥
- प५. माण्डिभद्रं प्रशंसन्ति प्रमथानामधीश्वरम् ।
तस्थानुजः कुम्भकेतुः प्रशस्तो वीरसम्मतः ॥
- प६. वीतिछोत्रां य सम्भूतं तमेनं मुनयो विदुः ।
सोमा(शत)धामाभवत् तेषां मनुजः तुल्यविक्रमः ॥
- प७. येन लोकमिदं सर्वं क्षेमयुक्तमभूत् पुरा ।
शिवयोः प्रीतिमातन्वन् अवतीर्णा छि यन्द्रमाः ॥
- प८. एत्थं सुहृत्सु वीरेषु प्रशस्तेषु पराक्रमैः ।
प्रदर्षमतुलं लेभे देवदेवश्च पाण्ड्यराट् ॥
- प९. वपुषा पुष्पधन्वानं वपुषा प्राप्तयौवनम् ।
तेजसा सूर्यसङ्काशं धिषणं प्राप्तविधया ॥
६०. समाहूय सुतं ज्येष्ठे सुन्दराभ्यो महीपतिः ।
यौवराज्येऽभिषिच्यैनं सुमेरोः दक्षिणापथे ॥
६१. द्वितीयं पश्चिमे देशे तृतीयं योत्तरापथे ।
तुरीयं पूर्वभागे य इत्वा सन्तुष्टमानसः ॥
६२. कैलासात् दक्षिणे भागे शतशृङ्गाभ्यभूतले ।
मध्ये जनपदः पुण्यः सर्वभाग्यसमृद्धिमान् ॥
६३. तप्तयामीकरमयी मलामाण्डिक्यशर्करा ।
दिव्योद्यानगुणोपेता नानानगरमण्डिता ॥
६४. तन्मध्ये कौतुकाभिष्या नगरी योजनायता ।
यम्पावती शतद्राद्या त्रिस्रोता य सरस्वती ॥
६५. अेताः पीयूषसलिलाः प्रवडन्ति समन्ततः ।
यत्र श्रुवन्ति मनुजा वर्षाणामयुतं क्रमात् ॥
६६. तद्राज्ये शतधामानं राजानमकरोत् विभुः ।
अेवं निधाय भूभारं पुत्रेषु गुणशालिषु ॥
६७. अवात्सीत् सल धर्मिण्या मधुरायां महीपतिः ।
एन्द्रादिभिर्लोकपालैः ; प्रत्यहं पस्तिपूजितः ॥

६८. बुभुजे विषयान् भौमान् उभया सह शङ्करः ।
अथ श्रीवलधिः पाण्डवो धर्मात्मा पितृसम्मतः ॥
६९. मण्डलरूपुरं प्राप्य मलाभोगसमृद्धिमान् ।
विनीतैश्च स्वसामन्तैः राजधर्मपरायणैः ॥
७०. सूक्ष्मार्थवेदित्स्मिः स्निग्धैः आत्मभक्तैर्मंडाकुलैः ।
विस्मितः पालयामास त्रिलोकीं मधवा यथा ॥
७१. कदाचित् आस्थानमस्य देवर्षिर्नारदो मडान् ।
तत्र सम्भावितस्तेन राजानमिदमब्रवीत् ॥
७२. वत्सायुष्मन् मलाभाग शूरोऽसि बलवान् असि ।
त्वय्येव धर्मो नीतिश्च सौमनस्यं वदान्यता ॥
७३. आलोकालोकमास्वर्गमापातालान्तरालकम् ।
त्वत्कीर्तिसम्पदः पुण्याः श्रूयते पठिता जनैः ॥
७४. तस्मात् त्वां वासवो राजा काङ्क्षन् मैत्रीपदं विभुः ।
स्पृहयत्यन्वहं श्रेयः तस्मात् नूनं भविष्यति ॥
७५. तारकाप्यस्य दैत्यस्य नमा कुण्डोदराह्वयः ।
नष्टेष्वशेषदैत्येषु तारकाप्येषु भूपते ॥
७६. उत्तशेषो भयाविष्टः कान्तिशीकत्वमागतः ।
मानसोत्तरमासाद्य गुहायां ववृधे बली ॥
७७. भार्गवस्थोपदेशेन तपसाराध्य शङ्करम् ।
अवध्यत्वं सुरैः प्राप्य समुद्रेऽजयते सुरान् ॥
७८. तदुपद्रवविद्धस्य सर्वसौभाग्यविभूतयः ।
नितरां सुप्तिनो नैव उभन्तनलिनी यथा ॥
७९. तस्मात् त्वया पालनीया बलिना त्रिदिवौकसः ।
तव श्रेयांसि भूयांसि भवन्त्येव न संशयः ॥
८०. धृत्युक्तवति देवर्षौ पुष्करात् छन्द्रयोदितः ।
मातलिः समधिष्ठाय विमानं काञ्चनारुणम् ॥
८१. आविर्बभूव सहसा प्रत्यूषे भानुमान् ध्रुव ।

- स राजसूनुमासाद्य जय जयेति कीर्त्यन् ॥
८२. प्राड प्रसन्नवदनः यथेन्द्रेणानुशासितम् ।
मातलिः -
पाण्ड्यराजकुलोत्तंस कुमार जयतां गुरो ॥
८३. त्वामिन्द्रः प्राड सौख्यार्दात् देवः कुशलमब्रवीत् ।
त्वया वयं स्वर्गभुजः श्रुवामः भलु शत्रुडन् ॥
८४. कुण्डोदरभयात् अस्मान्(त्) त्राता मा ते विडम्बनम् ।
अेतत् विमानमारोड वर्म येदं गृडाण भो ॥
८५. अनेन धनुषा बाणैः अमोघैः वज्रसन्निभैः ।
शक्त्या शैवानया क्षिप्रं त्वं हत्वा दानवं रणे ॥
८६. जयलक्ष्या य समायुक्तः पुनरेष्यस्यसंशयम् ।
धृति श्रुत्वा वयस्तस्य प्रीतः श्रीवलधिर्नृपः ॥
८७. तथेति प्रतिश्रुत्य थोदयामास मातलिम् ।
गृहीतधनुरापत्य तूणीराक्षयसायकौ ॥
८८. शक्तिपाणिः प्रसन्नात्मा समारोडत् प्रतापवान् ।
अथोत्पपात वेगेन स्थन्दनो व्योपवर्त्मना ॥
८९. संप्राप्य भानुपद्वीं प्रतस्थे वारुणीं दिशम् ।
अतीत्य भारतं देशं उल्लङ्घ्यलवणार्णवम् ॥
९०. प्लक्षादीन् अन्तर्द्वीपान् य सागरं य महीपते ।
दधिमण्डोदधिं तीर्त्वा पुष्करं तीर्थमण्डलम् ॥
९१. अनेकशतसाहस्रं योजनायातमण्डितम् ।
आससाद स भूपालः समृद्धनगरीं पुरीम् ॥
९२. विभजन् ध्रुव मध्येन पुष्करद्वीपमण्डलम् ।
यं प्रशंसन्ति सूर्यस्य बहुमान्यं य मातलिम् ॥
९३. नारदं प्रणिपत्याग्रे सभ्यान् आमन्त्र्य सान्त्वयन् ।
स्थं प्रदक्षिणीकृत्य व्याजडार तदा गिरा ॥
९४. मडामडीधरं नाम मानसोत्तरमद्भुतम् ।
तत्राभ्यन्तरभागे तु भयमाया विनिर्मिता ॥

૯૫. ગુહા પરમવિસ્તીર્ણા દુષ્પ્રવેશા સુરાસુરૈઃ ।
તચ્છરાનલસન્તમા દાનવાસ્તે બિલોદરાત્ ॥
૯૬. નિર્જગ્મુઃ કોટિસડ્ખ્યાકાઃ સાયુધાઃ સપરિચ્છદાઃ ।
અસડ્ખ્યાતૈર્હયૈર્મત્તૈઃ માતડ્ગૈઃ સ્યન્દનૈરપિ ॥
૯૭. પાદાતૈઃ સર્વથાક્રાન્તૈઃ છાદયન્તો મહીતલમ્ ।
અષ્ટાષ્ટપૂર્વમત્યુગ્રં જન્યમાસીત્ જનક્ષયમ્ ॥
૯૮. વવર્ષ શરવર્ષાણિ દૈત્યાઃ પાણ્ડ્યેન્દ્રનન્દને ।
શક્તિગદામરભુશુણ્ડિં ચ ભિણ્ડિભાલપરશ્વધાન્ ॥
૯૯. શતઘ્નીશૂલકુન્દેષૂન્યુગપત્ ચિક્ષિપુર્મધે ।
સ રાજસૂનુર્બલવાન્ સ્મયમાન ઇવ ક્ષણાત્ ॥
૧૦૦. નાશયિત્વા સ્વશસ્ત્રૈઃ ચ બાણૈરાશીવિષોપમૈઃ ।
મહાનારાયણાસ્ત્રેણ દૈત્યસૈન્યં ક્ષણાદિવ ॥
૧૦૧. ભસ્મસાત્ અકરોત્ રક્ષઃ માતલિં સંપ્રહર્ષયન્ ।
સ્વબલે સંક્ષયં પ્રાપ્તે સ દૈત્યો રાજસૂનુના ॥
૧૦૨. નિર્ભિભેદ શરૈસ્તીક્ષણૈઃ સૂર્યવૈશ્વાનરોપમૈઃ ।
યુયુધે ચાસ્ત્રશસ્ત્રૌઘૈઃ અમોઘૈર્મભેદિભિઃ ॥
૧૦૩. તત્સર્વં શમયામાસ રૌદ્રાસ્ત્રેણ સ્મયન્ ઇવ ।
આગ્રેયેન તદાસ્ત્રેણ યન્તારે સ જધાન હ ॥
૧૦૪. ધનુઃ છિત્વા હયાન્ હત્વા વિરથીકૃત્ય દાનવમ્ ।
શક્તિમાદાય ચિક્ષેપ તસ્મૈ દૈત્યાય પાણ્ડ્યરાટ્ ॥
૧૦૫. સા શક્તિઃ તલ્કરાન્મુક્તા ધોતયન્તી નભઃસ્થલમ્ ।
સગ્જહારાસ્ય મૂર્ધાન્ શૈલાત્ ઇવ ધનં મરુત્ ॥
૧૦૬. એવં નિપતિતે દૈત્યે સભૃત્યબલવાહને ।
સર્વે મુમુદિરે દેવાઃ સેન્દ્રાઃ સર્પનગોરગાઃ ॥
૧૦૭. મુગ્ધન્તઃ પુષ્પવર્ષાણિ સ્તુવન્તો રાજનન્દનમ્ ।
અભિજગ્મુર્વિનિહતે સર્વદેવવિરોધિનિ ॥
૧૦૮. ઇન્દ્રઃ તં પ્રાપ્ય સાનન્દં સમાશ્વિષ્ય મુહુર્મુહુઃ ।

- व्याजदार वयः प्रेमशा उग्रश्रीवलधिं तदा ॥
१०९. मलावीर त्वया सर्वे पालिता सुमलत् भयात् ।
त्वया मित्रेण नित्येन सौभ्यं विन्दामहे वयम् ॥
११०. त्वयैव तारकाधाः य विनष्टाः पूर्वजन्मनि ।
धदानीमपि तच्छेषं विहितं दैत्यनाशनम् ॥
१११. तस्मात् त्वां सुदुर्दं प्राप्य स्वर्गिणः सुभभोगिनः ।
तस्मात् वयमिडाभीष्टं कर्तुं काङ्क्षामहे तव ॥
११२. यत्ते मनोरथं मत्तः प्रीत्या प्राप्नुहि भूपते ।
पूर्वाकामस्य ते नूनं कर्तुं काङ्क्षन्ममी सुराः ॥
११३. बह्व्यस्यतरे वापि प्रीत्या दत्तं हि साधवः ।
प्रतीच्छन्ति मलाभाग नदीतोयमिवार्णवः ॥
११४. श्रीवलधिः -
देवराज दयासिन्धो तवैतत् उचितं भवतु ।
त्वत्प्रसादेन ज्वन्ति त्रयो लोकाः सनातनाः ॥
११५. योगक्षेमेषु युष्माकं प्रदृष्ट्यामि न संशयः ।
तथापि तव लषायि त्वद्दत्तं वरमञ्जसा ॥
११६. प्रीतिपूर्वं प्रगृह्णामि सुदुर्त् त्वमनुपालय ।
येन तुष्यन्ति गीर्वाणाः यदन्ते तत्र मानवाः ॥
११७. देवेषु तेषु तुष्टेषु स्वयमायान्ति सम्पदः ।
तस्मात् प्रियतरं कर्म भूयस्ते कर्तुमुत्सहे ॥
११८. भूतेषु य दया नित्या शिवे भक्तिश्च शाश्वती ।
ब्रह्मलयाता वदान्यत्वं प्रार्थनीयानि अमूनि मे ॥
११९. अतत् अेव मलाराज युष्माभिः करुणा यदिति ।
द्वियते सततं तस्मात् श्रियं काङ्क्षो न मे क्वचित् ॥
१२०. धिति भ्रुवति राजेन्द्रे नन्दने लोकनन्दने ।
तथास्त्विति समाभाष्य सल देवैः शचीपतिः ॥
१२१. सल मातलिना भूयः प्रस्थाप्य प्रीतिपूर्वकम् ।
अैरावतं समावृढः समीयाय शतकृतुः ।

પુરીં પુલોમજાયુક્તઃ સહ દેવૈઃ મરુદ્રણૈઃ ॥

૧૨૨. તતઃ પ્રહૃષ્ટઃ સ નૃપાત્મજો બલી સમાસ્થિતો માતલિના સ્થોત્તમમ્ ।

ગતકલમઃ પુષ્કરવર્ત્મના સુતો નભશ્ચરૈઃ સિદ્ધગણૈશ્ચ કિન્નરૈઃ ॥

૧૨૩. અતીત્ય પન્થાનમહઃપતેરતઃ પ્રભૃત્યમેતાવલિમેત્ય ભૂતલે ।

પ્રવિશ્ય હાલાસ્થમથાવિવાદે આસાદે પિત્રોઃ ચરણામ્બુજદ્વયમ્ ॥

ઇતિ ચતુશ્ચત્વારિંશોડધ્યાયઃ ।

Pro.Total = 3741 + 123 = 3864.

પચ્ચચત્વારિંશોડધ્યાયઃ

જ્યોતિર્વનમાગત્ય સ્નાત્વા શિવારાધનં કુર્વતઃ

ભગસ્ય નષ્ટનયનયુગલઃ પ્રાપ્તિઃ ।

૧. અથ સુનરપાણ્ડયોડપિ દણ્ડિતારિ(અરાતિ)મણ્ડલઃ ।

મુમુદે તનયં દૃષ્ટ્વા નિશાકરમિવાર્ણવઃ ॥

૨. સમુન્થાપ્ય સુતં દોભ્યાંમહુમારોપ્ય સમ્ભ્રમાત્ ।

સમાઘ્રાય ચ મૂર્ધાનં ષટ્પદઃ કુસુમં યથા ॥

૩. અઘ્રાયાઘ્રાય સૌહાર્દાત્ ન તૃપ્તિમુપજન્મિવાન્ ।

ઉભયોરડ્ગસંસર્ગાત્ સૌખ્યસ્યૈવાન્તરં યથા(તથા) ॥

૪. સમૂહે સન્તતોદગ્ચત્રોમાગ્ચઃ પુષ્પિતૈરિવ ।

સર્વસામ્રાજ્યસૌભાગ્યપદે ભાવિનિ ભૂપતિઃ ॥

૫. અભ્યષેચયત્ આનન્દબાષ્પપૂરૈરિવાત્મજમ્ ।

સર્વે સભાસ્થઃ તત્ર પ્રેમવૈકલવ્યમિશિતુઃ ॥

૬. સર્વે મુમુદિરે હૃષ્ટાઃ નીપા ઇવ ઘનાગમે ।

અથ ભૂપતિરાહૂય માતલિં ચેન્દ્રસારથિમ્ ॥

૭. બહુમાન્ય સમાયુક્તં વાક્યમેતત્ ઉવાચ હ ।

સુન્દરપાણ્ડયઃ -

માતલે ભવતા સાધુ કાર્યમેતત્ અનુષ્ઠિતમ્ ॥

૮. અપિ કુણ્ડોદરં દૈત્યં દાનવં જિતવાનસિ ।

ઇન્દ્રાય કુશલં બ્રૂહિ દેવેભ્યોડપિ વિશેષતઃ ॥

९. प्रणामं ब्रूहि गुरवे श्रुवाय यदनुष्ठितम् ।
आवयोरस्तु सौख्यार्द्रमाकल्पमनपायवत् ॥
१०. एत्थं प्रशस्य तं सूतं सुन्दरे शमडीपतिः ।
स्वर्गं प्रस्थापयामास सम्भाव्य मणिडाञ्चनैः ॥
११. विसर्जयित्वा सभ्यान् य मन्त्रिणः यथोचितम् ।
अन्तःपुरं कुमारेण स्वयमाप समृद्धिमत् ॥
१२. ततः श्रीवलधिः प्रीत्या मातरं लोकमातरम् ।
विनयेनोपसंप्राप्य पादयोरभ्यवाद्यत् ॥
१३. सा तमागतमालोक्य चिरात् एव निजात्मजम् ।
अभ्यनन्दत् समाश्लिष्य स्नेहस्नुतपयोधरा ॥
१४. असुरास्त्रसमालीढमङ्गामध्यङ्गजन्मनः ।
पश्यन्ती परितापार्ता सौख्यार्द्रात् एवमब्रवीत् ॥
१५. ततः किन्ते वपुः क्लान्तं सुकुमारं सुमादपि ।
कथं सोढासि शास्त्राणामसुराणां मडौजसाम् ॥
१६. अेतानि व्राणालानि त्वद्दुःस्थानानि पुत्रक ।
तुदन्त्यन्तर्मनो मध्यं बडवाग्निरिवार्णवम् ॥
१७. कथमासीत् तव रणं बालकस्य मलाबलैः ।
जितवानसि तान् दैत्यान् केनोपायेन वार्षक ॥
१८. एत्थं मुहुर्मुहुः पृष्ट्वातिवेलं विलोक्य सा ।
शुशोय राजमखिषी गौरिवालोक्त्य तर्णकम् ॥
१९. एत्थं व्याकुलयित्वाया जनन्यां राजनन्दनः ।
प्रत्युवायाञ्जलिं मूर्ध्ना पद्मकोशमिवोद्भङ्गन् ॥
२०. अनुग्रहात् पितुर्मातुरपि प्राप्य मडारणम् ।
नैवोद्भिजन्ति मर्माणि तेषामस्त्राणि पुष्पवत् ॥
२१. पातिताश्च मडादैत्याः निश्शेषाः सपरिच्छदाः ।
किन्तुर्मर्माणि मातर्मे त्वद्वियोगानलावली ॥
२२. व्यथयत्यशनिप्रभ्याः दुर्बलं बलवान् एव ।
एति पुत्रवयः श्रुत्वा स राजा सुन्दरेश्वरः ॥

२३. परिरभ्य पुनः पुत्रं मन्दमामर्षयत् गुरुः ।
वितीर्थं कवयं तस्मै पुत्रायाभ्येत्य मन्त्रिभिः ॥
२४. तात मा शोकमोडाभ्यां वियोगो भविता न ते ।
त्वदन्तिके वसिष्ठ्यामि सन्ततं जननी य ते ॥
२५. अनां पश्यसि सुस्निग्धां मातरं पितरं सुत ।
तथा करिष्ये गन्तव्यं स्वपुरं बन्धुभिस्सह ॥
२६. एत्थं सन्तोष्य तनयं दिव्याम्बरविभूषणैः ।
प्रेषयामास मालेयीतीरभूमिं सुशोभनाम् ॥
२७. मात्रा पित्रा य सौख्यार्दात् सम्परिष्वज्य नन्दितः ।
कृताञ्जलिः संप्रतस्थे पितरौ प्रणिपत्य सः ॥
२८. देवसूते दिवं प्राप्ते सवालनपरिच्छदः ।
मण्डलूरुपुरं प्राप्य निवासमकरोत् विभुः ॥
२९. कदाचित् आस्थानगतमासने परमाद्भुते ।
उपतस्थुर्भडात्मानं मन्त्रिणो मुनयस्तदा ॥
३०. श्रेणीमुष्याः य सामन्ताः पौरजनपदा अपि ।
श्वेतखत्रसमायुक्तं यामराभ्यां य शोभितम् ॥
३१. तुष्टुवुस्संस्तवैः पुण्यैः सूतमागधवन्दिनः ।
धर्मैः पालयन् आस्ते सुकुमारो महीमिमाम् ॥
३२. अेतमिन् अन्तरे व्योम्ना दिशः प्रावृत्य सर्वशः ।
ददर्श सतडिन्भावः स्तनयन् मेघमण्डलम् ॥
३३. विमुञ्चन् सन्ततां तारां नादैर्भिन्दन् एवाम्बरम् ।
मलयुद्धपरिश्रान्तिमपवाहयितुं किल ॥
३४. छिमशीतैरम्बुकणैः मृणालधवलैर्मुहुः ।
अपि सर्वेषु पश्यत्सु धाराधरगुणोदरात् ॥
३५. अचिरांशुमहादीपो मेघवारणवाहनात् ।
शिवलिङ्गत्रयं तावत् मलामरकतोपमम् ॥
३६. निपपात महीपृष्ठे सह वैदूर्यवृष्टिभिः ।

- अधतेव धनं राजन् ऐतत् अभ्युद्यन् एव ॥
३७. अनेन भूयः श्रेयांसि भविष्यन्ति न संशयः ।
विराजितानां धर्माणां तपसामपि भूपते ॥
३८. पश्चिपङ्कलमिदं समाधत्स्व मुदान्वितः ।
यत्र ज्योतिरनुस्यूतमनपायं प्रकाशते ॥
३९. तत्र संस्थाप्य विधिवत् समाराधय शम्भवम् ।
एति श्रुत्वाम्भरात् वाणीमधीनामशरीरिणीम् ॥
४०. समुत्थायासनात् प्रीत्या समुदाय नृपात्मजः ।
राजासने समावेश्य विस्मयं परमं ययौ ॥
४१. मलामुक्तामणिमयीवृष्टिः काञ्चनपुञ्जिता ।
पूरयित्वा पुरं तस्य विराममगमत् क्षणात् ॥
४२. आसन् प्रसन्ना ककुभः विभक्त्युः प्योम्नि तारकाः ।
मध्यन्तीव राकात् उर्ध्वं वलते भृशम् ॥
४३. मुनीनामञ्ज्यागारेषु प्रसन्नार्थिर्दुःखताशनः ।
आदधे उविरामोदं मन्त्रपूतं प्रदक्षिणाम् ॥
४४. भूरभूत् सस्यसम्पन्ना कुलवन्तश्च पादपाः ।
मनाभ्यासन् प्रसन्नानि ब्राह्मणानां मलात्मनाम् ॥
४५. आकस्मिकमभूत्तत्र रोमाञ्चो सभाशुभाम् ।
देवदुन्दुभिनिर्घोषैः पूर्णामासीत् विद्यत्तलम् ॥
४६. व्याभुष्टुर्षसन्नादं सभास्थानं महीपतेः ।
सूतमागधमुष्यानां तथा विद्योपशुविनाम् ॥
४७. सञ्जज्ञे स्तुतिसन्नादो हंसानामिव मानसे ।
एति सम्भ्रमसन्नादकरम्भितनभस्थले ॥
४८. सञ्चयालेव सम्भ्रान्ता सा सभा नर्तकी यथा ।
हिरण्यगर्भधनयावं परा वर्त्मना गता(तथा) ।
४९. सनातनो मुनिः श्रीमान् आजगाम सभामिमाम् ।
समुत्थाय महीपालः प्रत्युद्गम्य प्रणम्य य ॥
५०. आसने य समावेश्य मधुपर्कदर्शनादिभिः ।

- कृताञ्जलिः कृत्यविदामग्राणीः नृपनन्दनः ॥
- प१. विश्रान्तं स्वस्थमनसं प्रश्रितो वाङ्मयमब्रवीत् ।
श्रीवलधिः –
भगवन् स्वागतं तेऽद्य गतो वाध्वपरिश्रमः ॥
- प२. अद्य मे सकुलं जन्म श्रुतितं य मलामते ।
त्वदागमनकल्याणसुधाकल्लोलितात्मनः ॥
- प३. कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि कृतकृत्योऽमि साम्प्रतम् ।
यस्त्वदीक्षाणीपीयूषधाराभाजनतां गतः ॥
- प४. अवन्धमङ्गलाध्वानविदारिणि गुरौ त्वयि ।
अक्षिलक्ष्यत्वमेतेषामुपयाते मलात्मनि ॥
- प५. सर्वे विस्मयसम्कुलस्वान्तपङ्गजवृत्तयः ।
सभ्याः परे य काङ्क्षन्तो श्रोतुं त्वद्रथनाभृतम् ॥
- प६. निस्पृहस्यापि ते ब्रह्मन् त्वय्यागमनसम्भ्रमः ।
शुभां जगतां जातां स्पृहां धीतयतीव मे ॥
- प७. काङ्क्षितेष्वपि कृत्येषु भृत्यं यद्वि मां योक्ष्यसे ।
एतं विनयसम्पत्त्या भक्त्या य परमार्थया ॥
- प८. सदर्षमाणो भगवान् देवर्षिर्वाङ्मयमब्रवीत् ।
सनातनः –
राजन् ते साधुवचनैः उर्षणैर्विनयोश्शिवलैः ॥
- प९. प्रीतोऽस्मि निस्पृहस्यापि स्पृहा जनयतीति यत् ।
श्रुशु वृत्तान्तमीशास्य तव उेतोर्विनोदजम् ॥
६०. पूर्वेषुः पूर्वपक्षस्य त्रयोदश्या निशामुषे ।
धारार्द्रैः द्रिव्यशिभरमणिकाञ्चनमन्दिरे ॥
६१. द्रिव्यसिंहासने देव्या सङ्घितो लोकशङ्करः ।
सेव्यमानो भूतगणैः देवानां दर्शनं ददौ ॥
६२. तत्र नन्दीश्वरमुष्णः गणेशस्कन्दनन्दिनः ।
कुम्भजम्बालभम्भाद्याः माण्डिमद्रमण्डिध्वजौ ॥
६३. वज्रकण्ठः शिभाण्डी य उरिकाणः सुकेतुकः ।

- यद्गीशभृङ्गिमालूकाः प्रमथाः शतकोटयः ॥
 ६४. सिषेविरे वीरभद्रं क्षेत्रपालसमन्विताः ।
 स्तुवन्तो देवदेवेशं रुद्रसूक्तैः स्वसूक्तिभिः ॥
 ६५. उषतस्थुः य कुर्वन्तः शुश्रूषां विविधां विभो ।
 तत्र देवाः समाजग्मुर्मलेन्द्रोपेन्द्रसंयुताः ॥
 ६६. सिद्धगन्धर्वयक्षैश्च लोकपालाः तथापरे ।
 नारदप्रमुभादेवाः ऋषयः काश्यपादयः ॥
 ६७. स्वैः स्वैः विभूतिविभवैः आनर्थुः साम्भभीश्वरम् ।
 करुणासान्द्रपीयूषवर्षिणापाङ्गवर्षसा ॥
 ६८. मनः प्रह्लादयामास देवस्तेषां वृषध्वजः ।
 अेतस्मिन्नन्तरे ब्रह्मा आजगाम सभान्तरे ॥
 ६९. शनैर्विज्ञापयामास त्वद्दीर्यविभवं रणे ।
 पराजयं य दैत्यानां विजयं य तवाद्भुतम् ॥
 ७०. गन्धर्वोद्गीयमानानि यस्त्रिणाण्यपि भूरिशः ।
 तानि तद्दर्शिनाभ्युच्चैराकर्णयतीव उर्षितः ॥
 ७१. विभुर्विस्तारयामास शिवलिङ्गमभूमिजम् ।
 त्वर्धे पाशडस्तस्य पाणौ त्राणाय देहिनाम् ॥
 ७२. तदेतत् आलोकयितुं तस्मात् कैलासमन्दिरात् ।
 आगतोऽस्मि मडाराज तव श्रेयो विधित्सया ॥
 ७३. स राजा वरुणास्तुभ्यं कुर्वन् अभ्युद्यं मडत् ।
 मणिपृष्ठ्या सडेदानीं मेघैरर्पितवान् ननु ॥
 ७४. तदेतत् अधुना लिङ्गं प्रथमानं महीतले ।
 डि्याभूतं त्रयीसारं सञ्चयत्वैकसूयकम् ॥
 ७५. लिङ्गस्यास्य परं मत्वा साभ्यन्तरनिर्मले ।
 तथैवाडाम्भरात् वाणी तत्रमाणं कुरु प्रभो ॥
 ७६. धति तस्यादिसिद्धस्य सनातनमुनेर्वयः ।
 श्रुत्वा श्रीवलधिर्भूयो विस्मितः प्रत्यभाषत ॥

७७. राजा -

किं वात्र तैजसं स्थानं कुत्र वा कथ्यतां मुने ।
कथं मया स्थापितव्यं शास्त्रं विद्मः ॥

७८. ज्योतिस्थानं महीपृष्ठे कूपिकायां तिमिङ्गिवत् ।
अस्निग्धमशेषेण ब्रह्मन् मे वक्तुमर्हसि ॥

७९. शङ्खः -

एति भूपुरुलूतेन तेन पृष्ठः सनातनः ।
प्रसन्नहृदयो धीमान् विस्मितो वाक्यमब्रवीत् ॥

८०. सनातनः -

श्रुणु राजन् पुरा वृत्तमितिहासं पुरातनम् ।
श्रवणात् कीर्तनात् मर्त्यो मुच्यते पापबन्धनात् ॥

८१. पुरा दक्षे तु कोपेन भगवान् परमेश्वरः ।
विद्राव्य देवान् अभिलान् छित्वा देवं प्रजापतिम् ॥

८२. उत्पाटयामास दृशौ भगस्याप्यपराधिनः ।
पुनः प्रशान्ते देवेशे याते कैलासमन्दिरम् ॥

८३. दुःभितो लोचनाभावात् परिश्रान्तो मुहुर्मुहुः ।
भगः शरणां संप्राप शरणां गीष्मतिं गुरुम् ॥

८४. तं सान्त्वयित्वा वचनैः उतुभिः यापि सद्गुरुः ।
प्रत्यवोचत् स्वया बुध्या विचार्य परमार्थयात्रा ॥

८५. श्रुणु वक्ष्याम्यलं साधो मर्यादामादिकल्पिताम् ।
यः करोति शिवद्रोहं दूषयत्यपि तद्गुणान् ॥

८६. तेषां कदापि जन्तूनां पुरुषार्थो न हि भ्रुवम् ।
अन्धन्तमः प्रपद्यन्ते यावत् आभूतसम्प्लवम् ॥

८७. तथाभ्युद्यं वक्ष्यामि तेन सौष्यमुपैष्यसि ।
या वा को वा पुमान् लोके शैवं पाशुपताभितम् ॥

८८. अनुवृत्य स्थितो भक्त्या स कदापि न शोचति ।
कृतघ्नः पिशुनो लुब्धः उतुनिष्ठः य दूषकः ॥

८९. यन्नामकीर्तनात् अथ मुक्तिमेत्यनपायिनीम् ।

न यमो यमदूताश्च नारयो नाधयस्तथा ॥

९०. परिक्लेशयितुं शक्ताः शिवपादाम्बुजाश्रयात् ।

सैषा षडाक्षरी विद्या शाम्भवी पापहारिणी ॥

९१. ब्रह्मविष्णुमुजैर्देवैसेव्यते यात्मसिद्धये ।

त्रिपुण्ड्रश्चैव रुद्राक्षो मलापञ्चाक्षरो मनः ॥

९२. प्रशस्यन्ते त्रयी मूर्ध्ना मोलायासोपशान्तये ।

शेवं त्रिधा विभज्येशो लोकान् पाति स्वलीलया ॥

९३. तस्मात् त्वमद्य देवेशं शरणं याहि शङ्करम् ।

धृत्यं प्रबोधितस्तेन भगो देवः पुरोधसा ॥

९४. तथैव गुरुमाराध्य शिवदीक्षामदीक्षयत् ।

सनातनः -

उपलभ्य मलामन्त्रं तस्मात् शैषडाक्षरम् ॥

९५. शिवाराधनतन्त्राणि यथावत् उपगम्य सः ।

प्राणम्य भूयः पप्रच्छ भगोऽसौ विषण्णं गुरुम् ॥

९६. भगवन् गीष्यते प्राप्तं मया सर्वमभीप्सितम् ।

त्वयोपदिष्टेन मार्गेण मन्त्रज्ञानेन भूयसा ॥

९७. इस्मिन्चित् तोषयामास सिद्धक्षेत्रे सदाशिवम् ।

येन सद्यः प्रसन्नो मे भविता त्रिजगद्गुरुः ॥

९८. धृत्युक्तवति वै तस्मिन् पुनः प्राड स गीष्यतिः ।

यत्र ज्योतिरविच्छिन्नं भूमौ जागर्ति शाम्भवम् ॥

९९. अनायासेन तत्र सिद्धिः स्यात् सर्वशरीरिणाम् ।

तत्र गत्वा मलादेवं ताम्राया दक्षिणे तटे ॥

१००. तपसाराधयन् भक्त्या प्राप्तकामो भविष्यसि ।

पुरा कुम्भाटको नाम राजसूनुः प्रतापवान् ॥

१०१. उत्वा स्वमातरं साध्वीं पापान्धः परितो ब्रमन् ।

द्वैवात् अवाप्य तत्स्थानं निर्धूताशेषकल्मषः ॥

१०२. यतीनां यज्वनां वापि(स्यापि) दुर्लभ्यां परमां गतिम् ।

आससाद मलायोगी पुनरावृत्तिवर्जिताम् ॥

૧૦૩. ઇત્યુક્ત્વા પ્રેષયામાસ કાશ્યપિં તં ગિરાં પતિઃ ।

ઇત્યં ભગઃ પરમકારુણિકાત્ અવાપ્ય

જીવાત્ ગુરોઃ પરમપાશુપતં વ્રતં તત્ ।

તેનાધ્વના વિષમલોચનમીશમિષ્ટ્વા

જ્યોતિર્વનાત્ નયનયોર્યુગમાપ શમ્ભોઃ ॥

ઇતિ પચ્ચયત્વારિંશોઽધ્યાયઃ ।

Pro.Total = 3864 + 103 = 4067.

ષટ્ચત્વારિંશોઽધ્યાયઃ

જ્યોતિર્વને કુમ્ભાટકનામ્નઃ કસ્યચિત્ રાણઃ માતૃહત્તિમોચન મ્ ।

૧. સનાતને મુને યોગિન્ સર્વતત્ત્વાર્થસારવિત્ ।

એતદેવ પુનઃ શ્રોતું કાઙ્ઘે વિસ્તરતો મુને ॥

૨. કથં બૃહસ્પતિઃ તસ્મૈ કથામકથયત્ પુરા ।

કુમ્ભાટકસ્ય વિષયાઃ અશેષાપન્નિવારણીમ્ ॥

૩. સનાતનઃ -

અહો ચિત્રતરં પુણ્યં પુરા ગીષ્યતિનેરિતમ્ ।

આખ્યાનં સંપ્રવક્ષ્યામિ યથાવત્ અવધાર્યતામ્ ॥

૪. ભગઃ -

નમસ્તુભ્યં મહાભાગ સર્વદેવનમસ્કૃત ।

ત્વયા જીવન્તિ ચદેવાઃ જીવોઽસિ જગતાં ગુરો ॥

૫. કો વા કુમ્ભાટકો નામ કસ્ય પુત્રસ્તુ કીદૃશઃ ।

કિમર્થમવધીત્ મોહાત્ જનનીં કૂરલોચનામ્ ॥

૬. પાપોઽપ્યગાત્ પુણ્યવનં કેન વા કર્મણા પુનઃ ।

કથં ચકાર તપો ઘોરં કથં વા મુક્તિમાપ સઃ ॥

૭. એતાનિ વિસ્તરાત્ બ્રહ્મન્ વક્તુમર્હસ્યસંશયમ્ ।

બૃહસ્પતિઃ -

હન્ત તે કથયિષ્યામિ કથાં કલુષનાશિનીમ્ ॥

૮. તથાકર્ણનતો જન્તુઃ નૈવ પશ્યતિ દુર્ગતિમ્ ।

- पुरासीत् वसुषेऽप्यः राजा वैशालिको मडान् ॥
९. यस्य कोट्पुत्रवैशिष्यं गायन्त्यद्यापि देवताः ।
यमाहुः सूतयो नित्यं द्वितीयं वा शतकृतम् ॥
१०. श्रुतमवाडात् अधिकं दातारं क्वयो विदुः ।
स राजा काशिराजस्य तनयां वसुमालिनीम् ॥
११. स्वयंवरे जडारैको नारीकुलमतल्लिकाम् ।
तामुद्राढ्य वरारोडां यके धर्माण्यनेकशः ॥
१२. वाजपेयाश्रमेधादीन् राजसूयमुपान् मपान् ।
मपान्ते तस्य भगवान् देवदेवो रमापतिः ॥
१३. सन्तुष्टः प्रददौ तस्मै व्योमयानं सत्मास्वरम् ।
तद्विमानं समारुढ्य जित्वाभूत् मण्डलं बली ॥
१४. धनान्याहुत्य भूरीणि भूमौ धर्माण्यकारयत् ।
अेवं पालयतस्तस्य भूमण्डलमण्डलम् ॥
१५. सम्पदः प्रशशांसुस्ते देवदानवमानवाः ।
अनपत्यतया डिञ्चित् अपूर्वत्वेन सर्वतः ॥
१६. तच्छ्रुत्वोद्विग्राहृदयो विचार्य सड मन्त्रिभिः ।
राज्यभारं समादाय मन्त्रिभूष्ये सुधार्मिके ॥
१७. धर्मपत्न्या समं राजा तपसा वनमेयिवान् ।
यकरोग्रतपः पत्न्या नियमैः दृष्टरैः परैः ॥
१८. कुलोचितं मे तनयं शूरमत्यधिधार्मिकम् ।
दातुमर्हसि मे शम्भो त्वामहं शरणं गतः ॥
१९. इति संप्रार्थ्य मनसा तोषयामास शङ्करम् ।
कुलधर्मकरीं कन्यां (शीलो)शीलौदार्यगुणान्वितम् ॥
२०. मातर्मे देहि कल्याणि त्वामहं शरणं गता ।
इति संप्रार्थ्य सञ्चके सपत्नीकः चिरं तपः ॥
२१. अेवं वर्षशते पूर्णे संप्रीतावादिदम्पती ।
सान्निध्यं पुरतः कृत्वा युगपत् वायमूयतुः ॥

२२. युवयोरीप्सितं वस्तु रुपसौभाग्यसम्भृतम् ।
लोडैकविस्मयकरं भविष्यति न संशयः ॥
२३. अेवममन्तरथात् दाता दत्वापि लक्षितं वरम् ।
स्वपुरं प्रत्यपद्येतां यथाभिलक्षितोद्ययौ ॥
२४. कालेन सैषा मडिषी प्राप दौर्लुदलक्षणम् ।
सोऽपिराजवरः श्रीमान् कृत्वा पुंस्सवनादिकम् ॥
२५. चिन्तयानः सुतोत्पत्तिं तद्रक्षां विधिवत् व्यधात् ।
साध्यसूत शुभे लग्ने मासे वैजनने सति ॥
२६. स्त्रीपुंसलक्षणोपेतां प्रजामालोक्य ते जनाः ।
डा कष्टमिति जल्पन्तः शोकाकान्ता सदाभवन् ॥
२७. स राजा परमोद्धिज्ञो ज्ञातिसम्बन्धबान्धवैः ।
अभूतपूर्वचिह्नानि निशाम्यातीव दुःषितः ॥
२८. क्वेयं दुर्लक्षणावाप्तिः क्व वा मे तपसः क्लमम् ।
किं कुर्मः कस्य वा भ्रूमः दैवे विषयवर्तिनि ॥
२९. अेवमुद्धिज्ञचिह्नेषु जनेष्वन्येषु भूपतौ ।
यदृश्यया मलायोगी वामदेवः समागतः ॥
३०. तं दृष्ट्वोत्थाय भूपालः प्रत्युद्गम्य प्राराम्य य ।
आसनाद्युपचारैः य पूजयित्वा यथाविधि ॥
३१. उपविष्टं सुविश्रान्तं नृपः प्राड कृताञ्जलिः ।
राजा -
भगवन् योगिनां श्रेष्ठ त्वदागमनगौरवात् ॥
३२. प्रीतोऽस्मि कृतकृत्योऽस्मि कृतार्थोऽस्मि न संशयः ।
धदमुत्पातरुपं मे किं प्रजवपुषाभवत् ॥
३३. आलोचितः ते भविता पुत्र एत्याड सङ्कुरः ।
मिथ्या तत् कथमभूत् देवदेवस्य भाषितम् ॥
३४. एत्थं शोकविकल्पेन जल्पन्तमवनीपतिम् ।
चिन्तयित्वाड भगवान् वामदेवः त्रिकालवित् ॥
३५. वामदेवः -

- राजन् क्वापि शिवयोर्न मिथ्या जायते गिरः ।
त्वया संप्रार्थितः पुत्रः भलौदार्यगुणान्वितः ॥
३६. तथैव वसुमालिन्या पुत्री संप्रार्थिता किल ।
आवयोः काङ्क्षितं दात्रोः शिवयोर्कथितं वयः ॥
३७. कदापि न मृषा भूयात् तत्र को विस्मयः प्रभो ।
तस्मात् तव संशयमपहर्तुमिडागतः ॥
३८. आशानुत्तुपं जन्तूनां कर्मणः कुलमिष्यते ।
यथायं प्रार्थितो देवः पूजितुः तादृशो भवः ॥
३९. चिन्ता मास्त्वत्र राजेन्द्र करिष्याम्यद्य ते प्रियम् ।
पुत्रोऽसौ भविता नूनं लायनत्रितयं पुनः ॥
४०. पुनः त्रिवत्सरं नारी भविष्यति पुनः पुमान् ।
पर्यायिणैव राजन् पुत्री पुत्रो भविष्यति ॥
४१. अनेन पुत्ररूपेण श्रेयस्ते सम्भविष्यति ।
दुहितेयं पुनर्भूत्वा युवामाह्लादयिष्यति ॥
४२. धृत्युक्त्वा कारयामास जातकर्मादिकं मुनिः ।
आशीर्भिः योजयित्वैतौ पुनः प्रायात् यथागतम् ॥
४३. अपयाते वामदेवे स्मयमानो महीपतिः ।
कृतसंस्कारसम्पन्नो पुत्रमेनवर्धयत् ॥
४४. कालेनाभ्यस्तशास्त्रोऽयं शस्त्रास्त्रेषु कृतश्रमः ।
ब्रह्मविद्यामवाप्यासौ ब्रह्मचर्यंभुपाचरन् ॥
४५. तथैव डेकयेन्द्रस्य पुत्रीमुद्ग्राह्य माधवीम् ।
तथा रेभे कुमारोऽथ रमया माधवो यथा ॥
४६. स्त्रीत्वेऽपि ब्रह्मदत्तस्य पत्नी पाञ्चालविद्यया ।
भूत्वा चचार धर्माणि पातिप्रत्योयिताभ्यपि ॥
४७. द्विवर्त्मनिमिमं नाम्ना प्रशशंसुः समन्ततः ।
द्विवर्त्मकामिमां स्तोत्रं प्रशशंसुर्द्विः नामतः ॥
४८. वसुषेणो मलाबुद्धिः पुत्रं राजयेभिषिष्य य ।
स्व पत्न्या वनं प्राप्य तपसाराध्य शङ्करम् ॥

४९. कर्मबन्धविनिर्मुक्तः संप्राप परमां गतिम् ।
सोऽपि द्विवर्त्मान् माघव्यां पुत्रं लेभे सुवर्चसम्(सुमेधसम्) ॥
५०. द्विवर्त्मनोऽपि पाञ्चालं भूपतेः मडिषीसुतम् ।
असूत समये पुत्रं कुम्भाटकं इति श्रुतम् ॥
५१. अपयाते शतं तस्मिन् शरदां कालयोगतः ।
स पाञ्चालमडीपालो रोगात् पञ्चत्वमेधिवान् ॥
५२. पितर्युपरते तस्मिन् स्वयं राज्यामाकारयत् ।
उभौ तौ बालकौ स्नेहात् यथाकालं यथोचितम् ॥
५३. पोषयित्वा कलास्वेतावशिक्षयत् अनुक्षणम् ।
तावुभौ तु मडावीरौ सर्वशास्त्रेषु शिक्षितौ ॥
५४. गजस्कन्धेऽश्वपृष्ठे च रथयर्थासु कोविदौ ।
राजकृत्येषु निष्णातौ प्रकृतीनां च सम्मतौ ॥
५५. अबभूवतुर्वीरवरौ युवानौ पितृसम्मतौ ।
अेतस्मिन् अेव समये स कुम्भाटकनामकः ॥
५६. बोधितः पिशुनैः दृष्टैः पापमचिन्तयत् ।
जयेष्ठ अेव सुतो राजये पित्रा समभिषिच्यते ॥
५७. कनिष्ठः तत्परो राजा शास्त्रेषु विदितः किल ।
जयेष्ठं करोति राजानं न कनिष्ठं करोति माम् ॥
५८. विशाला नगरी जयेष्ठा पाञ्चालनगरी तथा ।
अस्माकं विमुष्णी जाता मज्जाज्यत्वेन डेवलम् ॥
५९. धामाम्भ्यां जयेष्ठपुत्रकृतस्नेहां ममाहिताम् ।
उनिष्चामि न सन्देशो तत्र दोषो न विद्यते ।
६०. जयेष्ठो वैशालिको भूयात् पाञ्चालस्येन्द्रो भवाम्यहम् ।
इति निश्चित्य मनसा कुम्भाटः कुलपांसनः ॥
६१. असद्विर्बोधितो मूर्खैः अर्धरात्रे स्वमातरम् ।
शिरः शिथेह ऋङ्गेन पशुं (शौ)सौनिकवत् बली ॥
६२. अनभिज्ञातमच्यैस्तु कृत्वा कर्मातिपातकम् ।

- सम्भ्रान्तः स्वगृहं प्राप वल्मीकमिव पन्नगः ॥
६३. ततः प्रभाते विमले सर्वे राजानुयारिणः ।
उतां दृष्ट्वा भयाविष्टाः डा कष्टमिति युक्नुशुः ॥
६४. जनाः सम्भूय सामन्ताः मन्त्रिणो मित्रबान्धवाः ।
दुःभेन मडता दीनाः यक्षुः तस्यौर्ध्वदंडिकम् ॥
६५. सुमेधसं जयेष्ठपुत्रं बलिनं सर्वसम्मतम् ।
पुरोधसा मन्त्रिवृद्धाः विधिना याभ्यषेययन् ॥
६६. मातृहत्या समाविष्टः परिभ्रान्तो जडोऽनुजः ।
डा उतोऽस्मीति विडोशन् यथार पृथिवीं भयात् ॥
६७. पृष्ठतःतस्य भीमाक्षी दण्डहस्ता पिशाचिका ।
कापि उत्तिर्भडाघोरा तर्जयामास भर्त्सनैः ॥
६८. तथा विद्राव्यमाणोऽसौ भ्रान्तः भेदमपारयन् ।
निराडारो विनिद्रश्च शुष्ककण्ठोष्ठतालुकः ॥
६९. अन्विष्य शरणां किञ्चित् न लेभे सौभ्यमात्मनः ।
परिभ्राम्य मडीं कृत्स्नां काशीकौसलमालवान् ॥
७०. काश्मीरान् मागधान् वङ्गान् सात्वानारट्टकानपि ।
यो लकेरलकम्भोजान् अतीत्य विपिनान्यपि ॥
७१. पुण्यक्षेत्रान्यनासाद्य पुण्यतीर्थानि उत्थया ।
विद्राव्यमाणः सर्वत्र प्राप्य पाण्ड्यमडीमिमाम् ॥
७२. यत्र यन्तनसौरभ्यमलयेन्द्रनभस्वता ।
ताम्रातरङ्गशीतेन मडापापापडारिणा ॥
७३. पवित्राम्बरं राज्यं यदाप परितो भ्रमन् ।
तथैव पृष्ठतो यान्तीं स्त्रीहत्यां घोररूपिणीम् ॥
७४. न ददृश क्षणार्धेव तमस्सूर्योदये यथा ।
समन्तात् भ्रमभुयिष्ठां भ्रमघोषनिनादितम् ॥
७५. ऋषिवृन्दैः स्तूयमानैः अग्निभिर्मन्त्रमन्त्रितैः ।
वर्णाश्रमसदाचरैः जनैरानन्दनिर्भरैः ॥

७६. पूर्यमाणा पुरी पुण्यैर्दक्षिणाशा सुशीतला ।
मलामणिगण्डाकीर्णा कुम्भयोनिपवित्रिता ॥
७७. सौषा दर्शनमात्रेण कुम्भाटं शरणागतम् ।
अपालयत् एवाभ्याशे स्वपुत्रं जननी यथा ॥
७८. एतथमाश्रासितः तावत् देवेन नृपनन्दनः ।
स्मयमानः परिभ्राम्य ताम्राया उत्तरे तटे ॥
७९. निषाद्य मूले वृक्षस्य पिप्पलस्य मलीयसः ।
ताम्रामालोक्यन्नग्रे मडापीयूषवाहिनीम् ॥
८०. चिन्तयामास भडुधा व्याघ्रमुक्त एवोरगः ।
डा घोररुपिणी लत्या क्व याता केन वारिता ॥
८१. अत्याडारविडीनस्य तीर्णध्वानस्य मे कुतः ।
परिश्रमः परामृष्टः भयं यापि पलायितम् ॥
८२. अन्धकारोपडयशेषश्च शान्तः स्वस्थं य मे मनः ।
आकस्मिकमडासौष्यं सञ्जातं केन छेतुना ॥
८३. मातरं पितरं भार्यां ब्राह्मणं शरणां गतम् ।
ये य निघ्नन्ति पापिष्ठा तेषां काश्यपि कालिका ॥
८४. मडापातक्युक्तानां मातृलत्यालसात्मानाम् ।
गङ्गाप्यङ्गारपूरेति कथयन्ति पुराविदः ॥
७५. एतः परं किं करिष्ये शरणां कं व्रजाभ्यङ्गम् ।
अत्रावधिं न पश्यामि मित्रं संरक्षाणक्षमम् ॥
८६. एति चिन्तयस्तस्य राजपुत्रस्य धीमतः ।
कापि कल्याणजननी बुद्धिरासीत् पुराकृतैः ॥
८७. पुण्यैः तत्तीरसंयोगात् अरणोर्लव्यवाट् एव ।
एयं पुण्यनदी साक्षात् सर्वपापप्राणाशिनी ॥
८८. यदालोकनमात्रेण स्त्रीलत्या यद्विनाशिता ।
तस्मात् स्नातव्यमस्माकं तीर्थमेतत् न संशयः ॥
८९. अतः परं गमिष्यामि शरणां कमपि द्विजम् ।
एति निश्चित्य मनसा तत्र स्नात्वा यथाविधि ॥

९०. दक्षिणं तीरमाश्रित्य ददर्श मडदाश्रमम् ।
सर्वतः शोभनाकारां तपन्तीमिव दृष्ट्वरम् ॥
९१. तत्र काञ्चनतन्वद्गोी तपनीयनिभप्रभाम् ।
भस्मोद्धूलितसर्वाङ्गी भास्वदुद्गाक्षमालिकाम् ॥
९२. यीरुषुष्णाञ्जिनधरां तपस्यन्तीं सुनिश्चलाम् ।
यञ्चत् अङ्गुष्ठकोटीरव्यावृद्धाक्षिस्रगुञ्जवलाम् ॥
९३. मडामन्त्राक्षराटोपरस्फुरमाणौष्ठपल्लवाम् ।
अयञ्चलतटित्प्राभ्यां अर्धोन्मीलितलोचनाम् ॥
९४. अनासाद्यामन्यजनैः दीप्तामग्निशिभामिव ।
तां दृष्ट्वा विस्मयाविष्टः शनैरासाद्यशान्तिगम् ॥
९५. प्रणिपत्याञ्जलिं मूर्ध्ना लालयन् नृपनन्दनः ।
उपतस्थे तथा देवीं गायत्रीं ब्राह्मणो यथा ॥
९६. उपलृत्य समाधिं सा शनैरुन्मील्य लोचने ।
ददर्श पुरतो दान्तमुपचारमुवाच च ॥
९७. कस्त्वं कुतस्समायातः किं वागमनकारणम् ।
सर्वमाभ्याङ्घ्रि तत्त्वेन यद्यगोप्यं मयाधुना ॥
९८. अनुशिष्टः तथा तन्व्या स्ववृत्तान्तमशेषतः ।
स्वगोत्रकर्मनामानि व्यायचक्षे विशाम्पते ॥
९९. मया पापात्मना मातृलत्या पापान्धयेतसा ।
प्रायश्चित्तं पातकस्य कृतस्यादृष्टुमर्हसि ॥
१००. का त्वमेकाकिनी आला तपो धोरं वितन्वती ।
परिश्राम्यसि मातस्त्वं श्रोतव्यं मे कृपास्ति मे ॥
१०१. पापान्धसिन्धौ पतितं गभीरे पारानवास्या परिशोचमानम् ।
त्राङ्घ्रि प्रसन्ने जननीव पुत्रान् सत्यं पुरस्तात् शरणागतं माम् ॥
१०२. धृत्यं दृष्ट्वातिक्ममानलुद्वयं कारुण्यकल्लोलिनी
सैषा स्वाङ्घ्रिसरोरुडैक्यराणं पाञ्चालभूपात्मजम् ।
पापात् येनं अभोयत् परशिवानन्दैकटीक्षा-

ક્રમાત્ દાવાગ્નેરિવ કાલિકાજલકણૈર્ધર્મેવ નાન્યાં ગતિમ્ ॥

ઇતિ ષટ્ચત્વારિંશોઽધ્યાયઃ ।

Pro.Total = 4067 + 102 =4169

સમચત્વારિંશોઽધ્યાયઃ

જ્યોતિર્વને કયાવત્યાઃ તામ્નાસ્નાનમહિમ્ના ભર્તૃત્વપ્રાપ્તિઃ ।

૧. ભગવન્ કરુણામૂર્તે જ્ઞાનવિજ્ઞાનવારિધે ।

સ્વર્ગાપાયતમસ્સૂર્યે કાર્યાકાર્યવિચારવિત્ ॥

૨. ત્વદ્દુઃખિપદ્મજાલમ્બાત્ અનપાયમિદં જગત્ ।

તસ્માત્ ત્વં શરણં પ્રાપ્ય ન પશ્યે શોકમુલ્બલણમ્ ॥

૩. એતત્ત્વતાન્તમાશ્ચર્યં ભૂયો વિસ્તરતો ગુરો ।

શ્રોતુમિચ્છામ્યશેષેણ પ્રસાદઃ ક્રિયતાં મયિ ॥

૪. કેયમેકાકિની બાલા કિમર્થં તપ આસ્થિતા ।

કથં કુમ્ભાટવીં પાપાત્ દુરન્તાત્ તામચોદયત્ ॥

૫. ઇતિ તેનાર્થિતઃ તાવત્ ગુરુર્ગિરમથાદધે ।

બૃહસ્પતિઃ -

શ્રુણુ નાન્યમના પુણ્યાં કથાં કાશ્યપનન્દન ॥

૬. પુરા વાત્સ્યાયનઃ કશ્ચિત્ અજમીડ ઇતિ શ્રુતઃ ।

તસ્ય ધર્મચરી પદ્મા નામ્ના ગાર્ગ્યસ્ય નન્દિની ॥

૭. અસૂત કન્યામાશ્ચર્યાં રૂપૌદાર્યગુણાન્વિતામ્ ।

કયાવતીતિ વિખ્યાતા ચતુષ્ષષ્ટિકલાવતી ॥

૮. પિત્રોઃ શુશ્રૂષણપરા વર્ધમાનેવ ચન્દ્રિકા ।

બાલ્યયૌવનમધ્યસ્થા વયસા ચારુહાસિનીમ્ ॥

૯. અનુરૂપતપઃકર્મવિદ્યાવિનયશાલિને ।

હારીતાખ્યવરાયૈનામદાત્ આત્મૈકવેદિને ॥

૧૦. હારીતસ્તાં સમુદ્રાહ્ય લક્ષ્મીમિવ જનાર્દનઃ ।

સભાર્યઃ સ્વાશ્રમં પ્રાપ બાન્ધવૈરનુમોદિતઃ ॥

૧૧. સાપિ બાલા પતિગૃહે ગૃહકર્મરતા સતી ।

- शुश्रूषमाणा भर्तारं श्रुः प्रीतिमर्धयत् ॥
१२. अतस्मिन्नन्तरे यारु मिथुनं कृकलासयोः ।
रममाणौ रतिपरी संसप्राक्षीत् कथावती ॥
१३. विनोदनाय तदा काष्ठमङ्गुष्ठप्रमाणकम् ।
तस्योपरि चिक्षेप पतत्राडारैकदेशतः ॥
१४. मिथुनमूर्च्छितमभूत् पतितं व्याजडार ताम् ।
दुर्भगे रतिवैलायां विद्धं कृतवती यत ॥
१५. तव भर्तृविद्योगोऽभूत् पापेनेनानेन भूयसा ।
धृत्युक्त्वा कृकलासस्त्यक्त्वा तं मिथुनं वपुः ॥
१६. स्मृत्प्रीयतराकारावास्ताममरदम्पती ।
विमानवरमारुह्य प्रयाणाभिमुषौ तदा ॥
१७. कथावती शोचमानां तरुणीं सास्रलोचनाम् ।
सान्त्वयित्वा दयायुक्तः वाचमेनामभाषत ॥
१८. प्रिये कल्याणि मा लैषीः शोकं नार्हस्यपि श्रुणु ।
भवितव्ये न शोचन्ति मण्डिताः सूक्ष्मदर्शिनः ॥
१९. अनभिज्ञातयावाभ्यां लब्धः शापोऽयमुल्बणः ।
द्वादशाब्दावधिर्भूयात् तावत् श्रेयः समेष्यसि ॥
२०. धृत्युक्तवन्तौ तौ नत्वा विमानवरमास्थितौ ।
व्याजडार नयभिज्ञा द्विव्याकारौ कथावती ॥
२१. कौ युवां कमनीयाङ्गौ मलाभोगैकभागिनौ ।
अदृष्टपूर्वसौभाग्यौ सुरसम्पूर्णाविग्रहौ ॥
२२. भास्कराविव निष्कान्तौ रोहिणीयन्द्रवर्चसौ ।
केन कर्म विपाकेन संप्रामौ कृकलासताम् ॥
२३. केन वा सापराधायां मयि वात्सल्यभगिनौ ।
अेतानि श्रोतुमिच्छामि वक्तव्यं यदि विस्तरात् ॥
२४. गन्धर्वः -
वत्से त्वामभिधास्येऽहं जन्मकर्म य पूर्विकम् ।
पुरा गन्धर्वराजस्य वसुनाभस्य धीमतः ॥

२५. पुत्रोऽहं सुरुचिर्नाम मद्भृत्यानां मदीदयः ।
रूपेणासगुणेनापि कान्तिसौभाग्यवत्तया ॥
२६. गाण्यमानेषु गन्धर्वेष्वग्रेसरमिमं जनः ।
प्रशंसन्ति जनास्सर्वे देवदानवमानवाः ॥
२७. सङ्गीतविद्यासर्वस्वसारस्वते योमापतिः ।
तपसाराधिताः यद्गुः ऋषी नारदपर्वतौ ॥
२८. श्रेष्ठा पुष्करकेशस्य गन्धर्वाणमधिशितुः ।
तनया सौरगत्येन विधाविनयसम्पदा ॥
२९. तुलिता सा वराट्यं मया योढा स्वयम्बरे ।
देवदत्तविमानेन कामगेनार्कवर्चसा ॥
३०. परीत्य सकलान् लोकान् अनया भार्यया समम् ।
गन्धमादनशैलस्य मण्डिकन्धरमन्दिरे ॥
३१. मयानीतामरकक्ष्याः कीडताक्षैरर्द्धनिशाम् ।
श्रेतस्मिन्नन्तरे तन्वि तनयौ यज्ञकेतुनः ॥
३२. प्रियमित्रः सुमित्रश्च सङ्गीतागमपारगौ ।
अन्योन्यविद्याप्रागल्भ्यात् मदन्तिकमुपागतौ ॥
३३. तावनादृत्य कीडन्तावावामन्योन्यविलम्भात् ।
तावदाविष्टरोषाभ्यां शापुत्सृष्टतयेदृशः ॥
३४. अन्यथ्य श्रूयतां भद्रे शोकमत्युल्बलां मम ।
षड्जपाल धृति ध्यातः गन्धर्वः मत्सुदृत्तमः ॥
३५. कलाकलापदृग्धाब्धियः मम प्राणो बलिश्चरः ।
देवराजस्य शापेन छेतुना केनचित् पुरा ॥
३६. स्त्रीत्वमासाद्य गोकर्णे शुचावासीत् शतं समाः ।
तावत् तत्परितोऽर्थी तु स्त्रीछेतोः कोऽपि दानवः ॥
३७. जघान गदया तत्र तद्भार्या य विचर्ष सः ।
पातिप्रत्याग्निना तस्या सोऽपि भस्मीकृतोऽभवत् ॥
३८. स दैत्योऽभूत् द्विवर्त्मप्रियः नाम्ना कुम्भाटकः स्वयम् ।

निहत्य मातरं तत्र उत्था सम्भ्रान्तयेतनः ॥

३९. यावत् त्वदन्तिकं याति तावत्तस्मै ससान्त्वकम् ।

धमां शैवीं मडाविद्यामुपदेष्टुं त्वमर्हसि ॥

४०. तावद्भर्त्रां समायुक्ता श्रेयः प्राप्स्यसि आविके ।

धत्सुक्त्वा तां स गन्धर्वः शैवीमेनां षडक्षरीम् ॥

४१. उपदिश्य यथान्यायं तामामन्त्र्य प्रियान्वितः ।

विमानेनातिवेगेन प्रयथौ व्योमवर्त्मना ॥

४२. सापि विस्मयसम्कुल्लनयना चारुडासिनी ।

स्वभर्त्रे कथयामास रडस्थेषा कथावती ॥

४३. प्रियावियोगः प्राप्तव्यं मन्वानो मुनिपुङ्गवः ।

प्रियासम्भः प्रीतिकरं पित्रोर्नियमकारयत् ॥

४४. केषुचित् शापया तेषु दिनेषु पितरौ मुनेः ।

दैवात् पञ्चत्वमापन्नौ शिवसायुज्यभीयतुः ॥

४५. तावत्पित्रोर्यथान्यायं सविधायौर्ध्वदंडिकम् ।

निवापाञ्जलिमादातुं स्वपत्न्या बन्धुभिस्सह ॥

४६. स्नातुं मलयनन्दिन्याः तीर्थमाविश्य मन्त्रवित् ।

ममज्ज शीतले तीर्थे शिव पाडीत्युदीरयन् ॥

४७. तावत् कश्चित् बलेर्भृत्यो दैत्यः तत्तीर्थसंश्रयः ।

विनोदाय तमानीय निनाय बलिमन्दिरम् ॥

४८. तं दृष्ट्वा मुनिमानीतं स्वभृत्येनावजानता ।

स्वागतासनपाधार्ष्यमधुपर्कार्द्धादिभिः ॥

४९. तोषयित्वा स्वभवने मुनिमेनमवासयत् ।

अथ तीरगताः स्निग्धाः मुनयोऽपि बान्धवाः ॥

५०. डारीतं तमश्यन्तः युक्कुशुः शोककर्षिता ।

कथमम्भसि निर्मग्नः पुनर्नागन्तुमक्षमः ॥

५१. गृहीतो वा ग्राहमुष्यैः नीतो वा स्रोतसा पुनः ।

मृत्युः प्राणैकलतां स्यात् न देहस्य कदाचन ॥

- प२. अडो पिता य माता य द्वादशाडात् परं गतौ ।
शेषा कयावती आला तनीयस्यामलाशया ॥
- प३. कथं सोढुं सभ्रथां स्यात् संप्राप्तं विरलज्वरम् ।
विलाप्य अडुधा यैव सुलुटो द्विवसत्रयम् ॥
- प४. सान्त्वयित्वा य तत्पत्नीं स्वानि स्वानि गृहान्यगुः ।
सापि भाव्यमिदं दुःखमवस्थाप्य लृटयद्गणैः ॥
- प५. तस्याश्रमस्था तपसा तोषयामास शङ्करम् ।
निराडारा यदाडारा स्थिता स्थण्डिलशाधिनी ॥
- प६. ताम्रायास्तु मडातीर्थे दर्शनात् पापडारिणि ।
त्रिकालं कुर्वती स्नानं मडानियममास्थिता ॥
- प७. द्वादशाब्दं कमेणैव सा निनाय शनैः शनैः ।
तावत् कुम्भाटकं दृष्ट्वा तद्भूतान्तं निशम्य य ॥
- प८. स्नेडात् स्वकर्मनामानि कथयित्वा यथोचितम् ।
दीक्षां अस्मै समावेश्य प्रादाश्चैव षडाक्षरम् ॥
- प९. प्राप्य पाशुपत्तामिभ्यं व्रतं तत्र नृपात्मजः ।
पशुवृत्तिं समाधाय तस्यां अडरलः कृती ॥
६०. साम्भमाराधयामास मडानियममास्थिता ।
दिनेष्वेवं नीयमानेष्वबला दुर्बलाशया ॥
६१. कयावती निशामध्ये चिन्तामाप दुरत्ययाम् ।
अडो मे दुरितस्थान्तो नाभ्येति चिरकालतः ॥
६२. गन्धर्वराजवचनं यथार्थं कृतं न मे ।
द्वादशाब्दमपाकान्तं समयो ह्यत्यवर्तत ॥
६३. मन्त्रौषधीतपस्तीर्थदिवपूजादिकान्यपि ।
सद्यः सुकृतिनं पाति नैव पाताकिनं भवु ॥
६४. पापास्तु त्रिविधा प्रोक्ता ह्यागभ्यारब्धसंशयाः ।
आद्यन्तकौ सुकृतिनां विलीयेते तपोबलात् ॥
६५. मधमस्तु गरिष्ठोऽयं यमनुभोगात् विनश्यति ।
अवश्यमनुभोक्तव्यं कृतं कर्मशुभाशुभम् ॥

६६. नाभुक्तं क्षीयते कर्मकल्पकोटिशतैरपि ।
 कदापि धर्मशीलानां विद्यन्ते नापदः क्वचित् ॥
६७. अभाग्यपापिनं पापं निःकृन्ति पदे पदे ।
 जन्मान्तरार्जितैः पापैः पतिविश्लेषां स्त्रियः ॥
६८. तद्विदानीं प्रमुञ्चन्ति किं दृष्टुं तकारिणाम् ।
 भृते भर्तरि नारीणां धर्मो ह्यनुभृतिः ध्रुवम् ॥
६९. तमेनमपलायात्र वर्तन्तीं मां दुराशयाम् ।
 उसन्ति सन्तः सीदन्तीं व्यर्थकर्मैकपालिनीम् ॥
७०. तस्मादितः परं कार्यमस्माकं सौम्यहेतवे ।
 विमलापलायैनां ननु धर्मार्जनक्षमाम् ।
७१. त्यक्त्वा मलयनन्दिन्याः तीर्थे पापापलाशिणि ।
 भर्तारमनुगच्छामि नात्र कार्या विचारणा ॥
७२. तपःकर्तुमशक्तानां समाधिमुपगच्छताम् ।
 असामर्थ्यवतां लोके कृलाः सन्दर्शिताः य तैः ॥
७३. भृगुपातोऽग्निपतनं सङ्ग्रामे निधने तथा ।
 मलाप्रस्थानकरणां तीर्थे देहविसर्जनम् ॥
७४. अनायासेन कुर्वन्ति मोक्षलक्ष्मीमिति श्रुतिः ।
 अनुयान्ति स्वभर्तारं कूटस्थाः पूर्वपूर्विकाः ॥
७५. अद्यापि सद्भिः गीयन्ते स्त्रियो धर्मपरायणाः ।
 पारम्पर्यकथामेनां पदवीं भाग्यदायिनीम् ॥
७६. अपलाय मलामोलात् कालो मे पर्यवर्तितः ।
 दैवात् धृष्टानीमस्माकं सञ्जाता बुद्धिरीदृशी ॥
७७. सर्वतीर्थमयी देवी देवता मन्त्ररूपिणी ।
 मलामङ्गलदा नृणां माला मलयनन्दिनी ॥
७८. पालयिष्यति मां व्यक्तं नात्र कार्या विचारणा ।
 धृति निश्चित्य मनसा वैशाखे बहुलागमे ॥
७९. उपोष्य नवमीं शुद्धामाराध्य गिरिजासुभम् ।

- अपरेधुरसम्भ्रान्ता किञ्चित् अभ्युदिते रवौ ॥
८०. निर्गत्य स्वाश्रमात् तन्वी कीर्तयन्ती शिवं शिवाम् ।
स्मरन्ती गुरुपादाब्जं स्मरन्ती पारलौकिकम् ॥
८१. छिन्दन्ती कर्मपाशान् च प्रविशन्ती परात्परम् ।
तीरमासाद्य ताम्रायाः निगूढीताभिलेन्द्रिया ॥
८२. आशान्ता स्वान्तसङ्कुलपरतत्त्वार्थदीपिका ।
अनुयाते शनैरेनामारुहेव मनोरथम् ॥
८३. शिरस्यनुस्यूतगुरुपादुकातपवाराणां ।
परमानन्दपीयूषपाथेयोल्वासिताशया ॥
८४. परलोकप्रयाणार्थं परिच्छेदवती य या ।
नमस्कृत्य मुहुर्भक्त्या गुरुतेरम्भभैरवान् ॥
८५. कण्ठलग्नजले स्थित्वा ध्यायन्ती परमेश्वरम् ।
जज्ञाप परमं मन्त्रं कर्मनिर्मूलनक्षमम् ॥
८६. कल्याणि कलिपङ्कगे कन्दलत्तरुणाशये ।
सदाशिवलुटावासे सायुज्यं संप्रयच्छ मे ॥
८७. गङ्गाधशेषालिलालितामृतवाहिनि ।
सदाशिवलुटावासे सायुज्यं संप्रयच्छ मे ॥
८८. ब्रह्मविष्णुमहेशेशसदाशिवमनोरथे ।
मलयान्द्रिसमुद्भूते मार्गे देहि मलेश्वरि ॥ ।
८९. धृति मन्त्रं समुख्यार्थं ममज्जाम्भसि निर्मले ।
क्यावती निराशा सा निर्मलं पदमेयुषी ॥
९०. तावत्कलाकलारावः सञ्जज्ञे तीरवर्तिनाम् ।
निषेधतीव निर्याणं तरङ्गनिकरैः करैः ॥
९१. यकाशे तटिनीलंससारसारवमेदुरा ।
तस्मादाविरभूदत्रे तडित्वान् तत्क्षणादिव ॥
९२. तरुणादित्यसङ्गुशा तरङ्गितकृपाशया ।
यतुर्भुजाभुटोऽप्यत्याशाङ्कुशवराभया ॥

९३. मणिकोटीरघटिता शर्वरीविटरुपिका ।
किरीटभारकेयूरकनककुण्डला ॥
९४. कर्पूरवृष्टिविभ्रान्तिकारिणी स्मितरोचिषा ।
कृपातरङ्गितापाङ्गापरिपूता शुभावलिः ॥
९५. नित्यकल्याणदा गौरी मायापाशविमर्दिनी ।
स्तूयमाना मुनिगणैः पूज्यमाना सुरासुरैः ॥
९६. लोकपायोपशमनैः स्वकैः करसमोन्मुषैः ।
दृशा व्योमाभ्युपूरात् अभिमृश्य कथावतीम् ॥
९७. मा भैष्ट मा विचारोऽस्तु त्वया य सविजृम्भणम् ।
जह्नि शोकमिमं वत्से धैर्यमालम्ब्यतां हृदि ॥
९८. विद्यया तपसा सौष्यसौभाग्याभ्युद्यमिषम् ।
पश्य पश्य भजस्वेमां परमानन्दसम्पदम् ॥
९९. मुहुर्तात् एव भर्तारं तीर्थात् अस्मात् उदित्वरम् ।
द्रष्टुमर्हसि सानन्दं पूर्णकामा भविष्यसि ॥
१००. अस्मिन् मत्संश्रये तीर्थे स्मरणात् अशुभापहे ।
त्वदीरितामिमां जप्त्वा स्तुतिं मुक्तामणिप्रसोः ॥
१०१. ये मज्जन्ति मां स्तुत्वा नूनं सायुज्यभागिनः ।
मध्याह्ने वाथवादित्ये समुन्मिषति मानवः ॥
१०२. स्नात्वा स्वपितृन् विप्रान् तर्पयित्वा यथोचितम् ।
ज्योतिःस्थानं समालोक्य कर्मबन्धात् विमुच्यते ॥
१०३. त्वया युक्त्या भक्त्या वस्तव्यं पूर्णभाग्यया ।
स्वभर्त्रा सुपुत्रान् भुक्त्वा विषयान् धर्मसम्मितान् ॥
१०४. अन्ते निराभयं तेजो युवाभ्यां प्राप्यमञ्जसा ।
धृतिं तामनुशास्याम्भा प्रीणयित्वापरोत्तमैः ॥
१०५. पश्यतां सर्वदिवानां तत्रैवान्तरधात् जले ।
ततः प्रसन्नहृदया समेता तत्र बान्धवैः ॥
१०६. प्रवालक्ष्मीमक्षीणां प्रसन्नकमलाननाम् ।
हेनावलिदुःखलाढ्यामुच्यन्मनीनलोचनाम् ॥

१०७. आवर्तनाभिषोभाढ्यां नीलशैवालकैशिकाम् ।
यङ्क्वाकस्तनवतीं उंससारसनादिताम् ॥
१०८. अस्पन्दनिमिषोल्लाससानन्दैः लोचनोत्पलैः ।
आभिभुष्यप्रवाडैस्तैः अभावनिभिर्जैर्जनेः ॥
१०९. अेवं प्रतीक्षमाणेषु मुनेरव्यागमार्थिषु ।
तत्तीरपूरादाश्चर्यप्रभा प्रादुरभूदग्रतः ॥
११०. अैन्द्रीमिव परिक्षिप्तां आशामरुणरश्मिभिः ।
यकाशे सा नदी पुण्या कुङ्कुमोदकवालिनी ॥
१११. उपर्युपरि पूरस्य जृम्भमाणैः य ब्रुद्धैः ।
उदयारुणिते व्योम्नि समभावीव तारकैः ॥
११२. धतस्ततः प्रसर्पिद्भिः शङ्करैः प्रांशुभिर्जले ।
उन्मज्ज मुनिर्मीनकेतुशङ्कां विकल्पयन् ॥
११३. सदैत्यराजदत्तैः य मणिकान्धनभूषणैः ।
किरीटेनार्कवर्णेन धीतयन् धव रोदसी ॥
११४. प्रादुरासीत् मुनिः तीर्थात् पश्यतां तीरवर्तिनाम् ।
उज्ज्वमानो बहुगणैः उेतुभिः तत्त्वदर्शिभिः ॥
११५. प्रियामानन्दयन् स्निग्धां बन्धून् यैवानुवर्तिनः ।
तीरमासाद्य सानन्दं भीतान् निर्वापयन् तदा ॥
११७. प्रियां संप्रीणयामास ज्ञातीन् यान्यान्यथोचितम् ।
तावत् गीर्वाणनिर्मुक्तैः कल्पतरुकुसुमैस्समम् ॥
११८. देवदुन्दुभयो नेदुः सिद्धाश्चैवास्तुवन् मुनिम् ।
उंसारुढः तदा ब्रह्मा सेव्यमानः सुरासुरैः ॥
११९. तमेनं प्रीणयन् वाया व्याजडार पितामहः ।
डारीतक मलाप्राज्ञ त्वया तप्तं महत्तपः ॥
१२०. सौषा कयावती भार्या ज्यनुतृपा तव प्रिया ।
अरुन्धतीव कल्याणी लोपामुद्रेव सत्प्रिया ॥
१२१. युवाभ्यां तपसा यस्मात् तोषितं भुवनत्रयम् ।

शिरमत्राश्रमे पुण्ये विविधैरामदक्षिणैः ॥

१२२. यज्ञैः सन्तोष्य देवान् य प्रजया स्वपितृनपि ।

नित्यमाराधयस्वैवं मडदेवमुमापतिम् ॥

१२३. तदन्ते परमं स्थानं युवामेष्यत निर्वृतौ ।

अेतत्तीर्थपरं पुण्यं त्वद्भूषणमरीचिभिः ॥

१२४. परिक्षिप्तं क्षणं यस्मात् प्रभातीर्थमितीर्यते ।

ये यात्र जन्तवः तीर्थे प्रभा नाम्नि प्रसादितम् ॥

१२५. स्नात्वा ज्योतिर्मयं दृष्ट्वा न पुनर्दुःखमागिनः ।

अेषा मडानदी पुण्या ताम्ना भुवनपावनी ॥

१२६. सेवितव्या त्वया नित्यं श्रेयस्ते ऋद्धिमेष्यसि ।

धृत्युक्त्वा सड गीर्वाणैः सिद्धैश्च परमर्षिभिः ॥

१२७. पितामडः स्वभवन् प्रतस्थे व्योमवर्त्मना ।

सोऽपि डारीतडः प्रीत्या वरान् लब्ध्वा पितामडात् ॥

१२८. प्रसाधे य यथान्यायं सड पत्न्या स्वमाश्रमम् ।

प्रविश्य बन्धुभिस्सार्धं सुभमास तथा मुने ॥

१२९. सर्वे य बान्धवाः स्निग्धाः स्वागतेनाभिनन्धे तम् ।

पारिपत्रछुः आदृत्य तत्रत्याः य मुनीश्वराः ॥

१३०. तेषां स कथयामास निजवृत्तान्तमद्भुतम् ।

यदाडर्णतो भूयः सर्वे विस्मयमानसाः ॥

१३१. नानाविधैः नगरगोपुरडर्भ्यञ्जलैः

आरामविभ्रमरसातलराजलक्ष्मी ।

दृष्टं यथावत् अभिवर्णयितुं मडात्मा

बुद्धिं यकार यदपत्रशामैकदीक्षाम् ॥

१३२. धत्थं सुडुद्धिरमरैर्निजबन्धुवर्गैः

डर्षोन्मिषत्पुलकडोमलिताङ्गवह्निः ।

अभ्यर्थ्यमाननिजवृत्तिललासामेषां

डारीतडो मुनिरशेषमसावद्भाडीत् ॥

१३३. सुविस्मितैः स्पष्टमुडीतडण्डैः वपुर्परानन्डसमुद्धिसूयडैः ।

उदश्रुत्त्रिर्वाचनपङ्क्तैर्निजैः अभूयतासारघनैर्घनैरिव ॥

१३४. समाजमाश्रयंकथारसायनैः उदञ्चयन् उर्ध्वमपां निधिं यथा ।

डिमांशुंशुप्रकरैः सुधासरैः बभौ मुनिस्तत्र कथावतीपतिः ॥

एति समयत्वारिंशः अध्यायः ।

Pro.Total = 4169 + 134 = 4303.

अष्टायत्वारिंशः अध्यायः

हारीतस्य कथाविकायाश्च तपश्चरणम् ।

१. श्रीवलधिः -

(भगवान्) ब्रह्मन् ब्रह्मात्मसम्भूतब्रह्मानन्दसुधानिधे ।

भवता कथिता येयं कथा कर्णसुधाधुनी ॥

२. अतिकण्ठमनुस्यूतामवृण्वत्यपि मे गुरो ।

तृप्तिं न कुरुते भूयः तृष्णां जनयतीव मे ॥

३. कथं बृहस्पतिस्तस्मै स्पष्टमायष्ट विस्तरात् ।

तामिदानीं विस्तरतः कथयस्व कथां पुनः ॥

४. रसातलात् समागत्य स हारीतो मुनीश्वरः ।

बन्धुभ्यः कथयामास कथां वा लिङ्गमद्भुतम् ॥

५. स्थापयित्वार्यामास कथं वा मुक्तिमाप्तवान् ।

कुम्भाटको राजपुत्रः किं यकार ततः परम् ॥

६. कथं आभाषिणी देवः भगः काश्यपनन्दनः ।

अेतानि विस्तरात् ब्रह्मन् कथयस्वाद्य मे गुरो ॥

७. एति राजाधिराजस्य मलयध्वजभूपतेः ।

कुमारोऽणानुसम्पृष्टः सिद्धनाथ सनातनः ॥

८. तमेनमभिनन्धाद्यौ भूयो विस्तार्य तां कथाम् ।

राजनन्दन वक्ष्यामि तामिदानीं पुरातनीम् ॥

९. शृण्वन्नन्यधिया पुण्यां हारीतकगुणोज्ज्वलाम् ।

एतं काश्यपिना पृष्टः श्रुवो देवपुरोहितः ॥

१०. कथां कन्दलयामास तस्मै विस्मयकारिणीम् ।

- श्रुशु देव प्रवक्ष्यामि वृत्तान्तं तस्य धीमतः ॥
११. वयस्यैः बन्धुभिस्सिन्धुः मुनिभिश्च तपोधनैः ।
सम्पृष्टः स डारीतो विस्मिती वाक्यमब्रवीत् ॥
१२. शृण्वन्तु बान्धवास्सर्वे सावधानेन येतसा ।
मयि मज्जति तीर्थेऽस्मिन् कोऽपि दैत्येश्वरानुगः ॥
१३. गृहीत्वा तत्क्षणादेव निनाय बलिमन्दिरम् ।
तत्र रत्नप्रभाजालैः आवातपसमप्रभैः ॥
१४. न जानन्ति तत्रत्याः जनास्सर्वे तमः गताम् ।
नानाविधैर्मणिमयैः उद्यानैः कल्पकोपमैः ॥
१५. नदीनां य शतैः पुण्यैः षड्शुकाण्डरसोदकैः ।
तमडाटकसङ्घातैः मडी तत्र प्रकाशते ॥
१६. नवमाण्डिक्यभयितप्राकारद्वारमण्डिता ।
कापि कल्याणानिलया नगरी नखिनावती ॥
१७. तत्र राजगृहे कोऽपि मणिसिंहासने विभुः ।
अनङ्गानेकशौन्ध्यसम्पूर्णनिजविग्रहः ॥
१८. दैत्यदानवरक्षोभिः सेव्यमानस्समन्ततः ।
मडाबलिरिति ज्ञ्यातः स्तूयमान्श्च बन्दिभिः ॥
१९. मां दृष्ट्वा सद्ययाविष्टो समावेश्य निजासने ।
पूजयित्वार्घ्यपाद्याद्यैः यथालोके तथैव माम् ॥
२०. स्नानडारानुलेपाद्यैः भूषणैर्वसनोत्तमैः ।
स्वागतैः प्रीतिवचनैः सौहार्दातिशयोक्त्वैः ॥
२१. कृत्वा द्वादशरात्रं तु पूजां पूज्यतमोऽपि सः ।
तावन्मदङ्गमामृज्य पाणिना पङ्कजश्रिया ॥
२२. अेकासनं समासीनो मामिदं प्राड दैत्यराट् ।
ब्रह्मन् कुतस्समायातः केनेनानीतोऽसि मद्गुल्मम् ॥
२३. किन्ते मत्तः प्रीतिकरं काङ्क्षितं वक्तुमर्हसि ।
त्वया चिरतरं लक्या पूजितः परमेश्वरः ॥

२४. स अथैव पुरुषार्थानां दाता तावन्न संशयः ।
तथापि तव तुष्ट्यर्थं दातुमीडे सुहृत्तया ॥
२५. काङ्क्षितानि प्रदास्यामि दुर्लभानि महीतले ।
डिन्ते व्यवसितं ब्रह्मन् वक्तव्यं यद्वि मे गृहे ॥
२६. कन्यारत्नं प्रदास्यामि भवनं स्वर्गसन्निभम् ।
वक्तुमर्हस्यसङ्कोचं वदान्यं मामवेडि भो ॥
२७. धृति तस्य वयः श्रुत्वा बलेर्विनयगौरवम् ।
सन्तुष्टोऽहं पुनर्द्वैत्यं अनुरागादवादिषम् ॥
२८. दैत्यराज मलाभाग सर्वज्ञ करुणानिधे ।
पौनःपुन्येन कर्णोकरसायनसुधानिधिम् ॥
२९. श्रुत्वा श्रुत्वा वदान्येषु कीर्त्यमानेषु सूरिभिः ।
निरन्तरसडावासं मन्ये राजन् सुहृत्तमम् ॥
३०. पुरा कृतानां पुण्यानां मडतां परिष्णामतः ।
मम लब्धमिदं भाग्यं त्वदालोकनकौतुकम् ॥
३१. मदाश्रममनुप्राप्य तपस्विन्या य भार्यया ।
आराधयितुमिच्छामि प्रसादात् ते मडेश्वरम् ॥
३२. धृति मद्भयनं श्रुत्वा स राजा विनयोऽज्जवलम् ।
दिव्याम्बरमणिप्रान्तमुकुटाङ्गदकङ्कुलैः ॥
३३. अम्बानकमलामृष्टैः डारैर्मृगमदैरिव ।
शालीकृत्य मद्ये तु पुनः प्राड स दैत्यराट् ॥
३४. ध्यादत्तमिदं लिङ्गं पूजयिस्वेति सादरम् ।
दत्तवान् य मडाभूतैः यतुर्भिः मेघसन्निभैः ॥
३५. वर्षयित्वा य वसून् मामाड वयसादरम् ।
प्रस्थापयित्वा स्वलोकात् भूलोकं स दयानिधिः ॥
(धृत्थमाडर्ष्यं मुनयः स्निग्धाः य सुहृदः परे ।
आनन्दबाष्पपूर्णाभ्यां लोचनभ्यां क्षणान्तरम् ॥
रोमाञ्चमञ्जुलैर्गात्रैः अभूवन् अग्रतो मुनेः ।
स्नानाभरणैर्दिव्यैः गन्धस्रगनुलेपनैः ॥)

३६. रे रे सुलृत्तमाः स्निग्धाः मुनयो ब्रह्मवादिनः ।
 भवतामाशिषा नूनमागतोऽस्मि न संशयः ॥
३७. तोषयित्वा सुलृद्धर्गं प्रेषयामास वै गृहम् ।
 रलः कयावतीं भार्यां कृशाङ्गीं तपसा पुनः ॥
३८. प्रीणयित्वा यथान्यायं नया धर्मान् यथार सः ।
 ज्योतिःस्थानात् वायुभागे ताम्रायाः दक्षिणे तटे ॥
३९. कयालिकायाः प्रागभागे लिङ्गं संस्थाप्य शाम्भवम् ।
 पूजयामास विधिवत् प्रत्यङ्गं प्रीतिपूर्वकम् ॥
४०. यज्ञैः विविधैरिष्ट्वा दक्षिणापूरितैर्भुनिः ।
 प्रजया य पितृन् सर्वान् तर्पयित्वा य धर्मवित् ॥
४१. ततो वर्षसहस्रान्ते स्नात्वा ताम्राम्बुदके ।
 दम्पती नियतात्मानौ यतवाक्कायमानसौ ॥
४२. प्रदक्षिणीकृत्य देवं ज्योतिश्चक्रे विलिव्यतुः ।
 तावत् कुसुमवर्षेण पूरयित्वा स्थलं मलत् ॥
४३. अस्तुवन् देवताः सर्वाः सिद्धविद्याधरोरगाः ।
 ङारीतकं प्रपश्यन्तः स्तुवन्तः प्रीतमानसाः ॥
४४. जग्मुर्यथागतं देशान् तदद्भुतमिवाभवत् ।
 कुम्भाटकोऽपि संप्राप्त शिवदीक्षां यथाविधि ॥
४५. कयावत्या तपस्विन्याः तपःकर्तुं प्रयङ्गमे ।
 ङारीतकाश्रमात् तस्मात् कोशार्धात् एव पूर्वतः ॥
४६. ज्योतिश्चक्रस्य यैशान्यां कृत्वाश्रमपदं निजम् ।
 पूजयामास विधिना साम्बं यन्मार्कशेणरम् ॥
४७. निगृह्य चार्षिद्धर्गं नियम्येन्द्रियमण्डलम् ।
 सर्वद्वन्द्वसलः श्रान्तः समाधिमुपसंश्रितः ॥
४८. सर्वं शिवमयं पश्यन् समन्तात् व्योमरूपिणम् ।
 ध्यानयोगबलेनैव निर्मलात्मा बभूव ल ॥
४९. एवं वर्षशते पूर्णे तपसाराधितो विभुः ।
 प्रादुर्बभूव तस्याग्रे भगवान् वृषरूपधृत् ॥

५०. स्वलोचनविनिष्कान्तैः करुणासान्द्रशीतलैः ।
पीयूषतोयैर्विमलैः अभ्यषेययत् आदरात् ॥
५१. तत्सुधावृष्टिधाराभिः सिञ्चमानो कुशात्मजः ।
शनैरुन्मीलयामास समाधिस्थः स्वलोचने ॥
५२. ददर्श पुरतो देवं यन्द्रमाण्डलपाण्डुरम् ।
स्तूयमानं सिद्धगाणैः मडावृषभरूपिणम् ॥
५३. समुन्नताभ्यां श्रुङ्गाभ्यां द्विङ्कुटमिव दर्पितम् ।
तमडाटकसम्भिन्नैः मडामणिविभूषणैः ॥
५४. देदीप्यमानं देवेशं कामदं कल्पकोपमम् ।
दृष्ट्वा तत्पुरतो नत्वा कृताञ्जलिपुटोऽनघः ॥
५५. तुष्टाव परमेशानं धर्म धर्मभृतां वरः ।
कुम्भाटकः -
नमो नमस्ते लोकानामादिकर्त्रे मडात्मने ॥
५६. धर्माकाराय साराय श्रुतीनामात्मने नमः ।
त्वां भजन्तः तथा भक्त्या स्तुवन्ति त्वां सुरासुराः ॥
५७. ध्यायन्ति योगिनः स्वान्ते त्वामेव य परात्परम् ।
त्वत्कृपालोक्कणिकालाभमात्रेण जन्तवः ॥
५८. जगत् क्षोभयितुं कर्तुं त्रातुं पटुतराभवन् ।
त्वन्मुष्मान्निर्गता वेदा मर्यादां व्यक्तयन्ति ते ॥
५९. तेषु तेषु य वर्तन्ते त्वदाज्ञागौरवाय ते ।
येषां त्वं विभुषो देवो ते वै सीदन्ति सर्वदा ॥
६०. त्वदालम्बनयोगेन सिद्धयोऽष्टौ न संशयः ।
औष्ठिकामुष्मिकौ मार्गौ त्वत्सृष्टौ लोकलते ॥
६१. नमः पूर्वाय पूर्वाणां पुरुषाय मडात्मने ।
वृषाय वृषरूपाय वेदरूपाय ते नमः ॥
६२. त्वच्छक्त्या धार्यते सर्वं त्वल्लीलाकलनात्मकम् ।
त्वं विष्णुस्त्वं शिवो ब्रह्मा त्वं मित्रो वरुणो यमः ॥

६३. त्वं गुणैः त्रिगुणाभिध्यां भिभर्षि कलया स्वया ।
प्रसीद देवदेवेश प्रसीद परमेश्वर ॥

६४. पाछि पापार्णवाद्भीतं भक्तं मां शरणागतम् ।
नमो नमःकारणकारणाय ते कलाविशेषैः कलितापिलात्मने ।

६५. प्रसीद विश्वेश्वर विश्वमूर्ते प्रसीद देवेश दयासुधानिधे ॥

६६. धृति स्तुत्वा स कुम्भाटो भक्त्या परवशो मुहुः ।
प्रणामममकरोत्तस्मै दण्डवत् पुरतो विभोः ॥

६७. ततः प्रसन्नो भगवान् स्तोत्रेणानेन तोषितः ।
तमुत्थाप्य वराभीतिरताङ्गजलजोज्ज्वलैः ॥

६८. भुञ्जेः पीयूषसंस्क्रितैरभिभृज्याङ्गमादरात् ।
प्राडैनं प्रडसन् वाद्या भगवान् राजनन्दनम् ॥

६९. भगवान् -

संलृष्टोऽस्मि मडाराज स्तोत्रेण तपसा पुनः ।
पापाश्च संक्षयं नीताः विमुक्तो मातृल्यया ॥

७०. षड्जपालाभिधस्त्वं छि गन्धर्वाणामधीश्वरः ।
प्रारब्धदोषात् मर्त्यत्वं प्राप्तवानसि डेवलम् ॥

७१. देवो न भविता भूयः सर्वभोगसमृद्धिमान् ।
सम्पूजितः त्वया शम्भुः पूजिता परमेश्वरी ॥

७२. अत्र ज्योतिर्मडदृष्ट्वा भूयो नार्हसि शोयितुम् ।
धत्वं सन्दर्शयामास तस्मै संवित् मडापगा ॥

७३. अनन्तमक्षयं नित्यमनपायमकल्मषम् ।
तेजसामपि तेजिष्ठमविष्यमनातुरम् ॥

७४. काङ्क्षितानि प्रदास्यामि दुर्लभानि महीतवे ।
गजलस्तप्रमाणेन भूमिभागात् समुत्थितम् ॥

७५. उपास्यमानं श्रुतिभिः स्तूयमानं मर्षिभिः ।
दृष्ट्वा तददृष्टुतं तेजो कुम्भाटो उर्षनिर्भरः ॥

७६. संप्राप परमानन्दं तत्तेजःपुञ्जदर्शनात् ।
ततो देवो राजपुत्रीं पाणिमालम्ब्य पाणिना ॥

७७. प्रदक्षिणं परीत्यैनं धर्मो वृषरुपधृत् ।
तमेनं राजतनयं तीर्थे तस्मिन् न्यमज्जयत् ॥
७८. तथैव भगवान् तत्र संविवेश मडाम्बुनि ।
तावत् सर्वेषु पश्यत्सु दिवि देवेषु सर्वतः ॥
७९. तत्तीरपूरात्ताम्रायाः मुहूर्तात् उन्ममज्ज सः ।
कन्दर्पस्पृष्टणीयेन वपुषा भानुवर्षसा ॥
८०. राजपुत्रो मणिप्रातैः तमकाञ्चनभूषणैः ।
पूजितः तरुणाकारो दीर्घभाङ्गुः सुलोचनः ॥
८१. त्यक्त्वा तु मानुषं भावं देवभावेन भाषितः ।
स्मयमानमुपः श्रीमान् यकाशे भानुमान् एव ॥
८२. आवग्नूः तथा स्निग्धाः ज्ञातयो मित्रबान्धवाः ।
गन्धर्वाः स्वैः विभनैःतं मिथुनीभूय कौतुकात् ॥
८३. निस्तीर्णशापं कुम्भाटं निर्मुक्तं पापपञ्चरात् ।
प्रीणयन्तः स्तुवन्तश्च जल्पन्तो विविधाः कथाः ॥
८४. केचित् य यन्द्रसङ्काशाः केचित् वैश्वानरोपमाः ।
प्रकाशयन्तो गगनं स्वभूषणामरीचिभिः ॥
८५. तमूयुः स्वागतैर्वाक्यैः स्वागतस्तोत्रसञ्चितैः ।
अये सुहृत्तमाभ्येछि कुशलं किन्तु साम्प्रतम् ॥
८६. त्वद्वियोगाः वयं सर्वे विप्राणा एव ज्विताः ।
एत्थं सञ्जल्पमाणेषु गन्धर्वेष्वभिलेष्वपि ॥
८७. परिभ्रान्त एवालोक्य तूष्णीमासीत् स डेवलम् ।
तावदेनं समासाद्य नारदो वाक्यमब्रवीत् ॥
८८. अजानन् एव किं साधो बन्धून् अब्यागतान् एमान् ।
न मेलयसि नाभ्येषि न भ्रूषे प्रियभाषणम् ॥
८९. त्वन्नाथकेतोर्मालिन्यां जातो गन्धर्वभूपतेः ।
नामतः षड्जपालं त्वां प्रशंसन्ति सुरासुराः ॥
९०. किन्ते व्यवसितं साधो किं वा कर्तव्यमद्य ते ।
अक्षय्यास्ते मडाभोगाः अयेवं पूर्वतनाः भवु ॥

९१. मडातीर्थेन पूतात्मा तपसा धूतकल्मषः ।
आराधितो मडादेवो देवास्ते परितीषिताः ॥
९२. धेदानीं वृषरूपेण समागम्य मधेश्वरः ।
अत्र तीर्थवरं कृत्वा त्रीन् लोकान् स पुनाति हि ॥
९३. अपि पापशताविष्टो मर्त्या मलयजामिमाम् ।
स्पृष्ट्वा सञ्छिन्नकर्मपाशः स्यात् अेति अेव परां गतिम् ॥
९४. ज्योतिर्वनमिदं नाम्ना ध्यापितं परमात्मना ।
तपोभिर्दुष्करैर्वापि नियमैर्वा यमैस्सदा ॥
९५. ददृशं हि मडत्तेजः तत्रैतत् दृष्टवानसि ।
मन्ये त्वामुत्तमं लोके गन्धर्वाणां मडत्कुले ॥
९६. त्वया तपो विशेषेण लब्धमेव हि नान्यथा ।
क्षणमात्रमुषित्वापि जन्तुज्योतिर्वने पुनः ॥
९७. न याति जननीगर्भदुःखजालसमावृतः ।
त्वादृशा शतशो मर्त्याः तपस्तप्त्वा सुदुस्तरम् ॥
९८. प्रयाता परमं स्थानं अत्र ज्योतिर्वने धने ।
क्षेत्रमेतत् हि जन्तूनां दुष्कर्मपरिकृन्दनम् ॥
९९. ज्ञात्वैव मुनयोऽत्रैवं तपःकुर्वन्ति निर्मलाः ।
अत्रान्तरायशान्त्यर्थं भगवान् आदिपूरुषः ॥
१००. स्वभृत्यौ कल्पयामास श्रीपुष्कलसपुष्कलौ ।
अद्यापि क्षेत्रवर्यस्य शास्तारौ बालकाविमौ ॥
१०१. तस्मात् तव मडाबडो प्राक्तनैः तपसां कृलैः ।
लब्धं क्षेत्रमिदं न्यूनमनायासेन सिद्धिदम् ॥
१०२. कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि कृतकृत्योऽस्मि कर्मणा ।
मा विलम्बोऽत्र सर्वेषां जन्तूनां प्रीतिमावलन् ॥
१०३. धदं विमानमारुढ्य प्रयाहि पदवीं निजाम् ।
धत्युदीरितमाकार्यं देवर्षेः प्रीतिपूर्वकम् ॥
१०४. षड्जपालः प्राणभ्येनं प्रत्युवाच कृताञ्जलिः ।

षड्जपालः -

नमस्तुभ्यं भगवते योगिवर्याय धीमते ॥

१०५. गुरवे सर्वविज्ञान निधये वेधसे नमः ।

तत्तथैव कश्चिच्छामि भवातात्रानुशासितम् ॥

१०६. लोकपालादिभिर्मूर्त्नां त्वदाज्ञा धार्यतेतराम् ।

सैषानुवर्तिनी या मे श्रुतिवाङ् एव ते गुरो ॥

१०७. कञ्चित् कालमिहैवालं भूयोऽभ्यर्थ्य सदाशिवम् ।

ततः परं कश्चिच्छामि यदि ते मय्यनुग्रहः ॥

१०८. धृत्युक्तवति वै तस्मिन् भक्त्या विनयपूर्वकम् ।

नारदोऽतीव संदृष्टः तथास्त्वित्युदीरयन् ॥

१०९. सऽहं गन्धर्वनिवहैः व्योमयानं प्रतस्थिवान् ।

अथ तस्मिन् मुनिवरे यते सऽहं नभश्चरैः ॥

११०. षड्जपालः स गन्धर्वः किञ्चिद्देवं व्यचिन्तयत् ।

तपोभिः मत्कृतैश्शम्भुः सन्तुष्टो नात्र संशयः ॥

१११. स्तुवन्ति मां सवयसो गन्धर्वाः स्तुतिगौरवात् ।

मां वदन्ति सामानेषु देवाः श्रेष्ठतमं पुनः ॥

११२. पूजिताः विभुधास्सर्वे तारितोऽस्म्यसंशयात् ।

एतः परं यश्चिच्छामि मर्त्यानां हितकाम्यया ॥

११३. अत्रागमनमात्रेण सर्वे निर्धूतपातकाः ।

प्रपश्यन्ति मહत्तेजः यद्दृष्ट्वा मुच्यते जनः ॥

११४. कृतघ्नः पिशुनो मूर्खः ब्रह्ममहा गुरुतल्पगः ।

परिवित्तापहर्ता य परनारीरतोऽपि वा ॥

११५. परापवादी पाषण्डः परहिसापरायणः ।

दूषको वेदमार्गस्याप्यवमन्ता महात्मनाम् ॥

११६. विषगुभक्तः शिवद्रोही विषगुद्रोही शिवप्रियः ।

अते यान्ये य पापिष्ठाः पश्चात्तापानुतापिताः ॥

११७. प्रायश्चित्तानुसङ्गम्य तीर्थेऽस्मिन् कृतमज्जनाः ।

प्रवेशमात्रात् क्षेत्रस्य महतोऽप्याहृतैनसः ॥

११८. पश्यन्ति निर्मलात्मानः परञ्ज्योतिस्सनातनम् ।
 अेतदर्थं करिष्यामि तपः परमदृष्टरम् ॥
११९. ममैव काङ्क्षितं भाग्यं सर्वेषामुपकारकम् ।
 दातुमर्हसि विश्वात्मन् तपसाराधितो मया ॥
१२०. धृति निश्चित्य सङ्कुल्य षड्जपालो दृढप्रतः ।
 प्रदक्षिणं परिक्रम्य ज्योतिश्चक्रमनामयम् ॥
१२१. मडतोऽस्यैव नैरृत्यां विष्वशुयकाश्रमस्थले ।
 स्ववासायोऽजं कृत्वा षड्जपालो यथोचितम् ॥
१२२. दर्भान् आस्तीर्य तत्रैव दृढधीरुपविश्य सः ।
 प्राणान् आरोपयन् नाड्यां सुषुम्नायां विकासयन् ॥
१२३. स्वान्ते पङ्कुरुडं ध्यायन् निश्चलाङ्गः तु तत्त्ववित् ।
 निरुध्य सर्वतो वायुं निराहारोऽभ्यवर्तत ॥
१२४. अेवं वर्षशते पूर्णे समग्रे तस्य धीमतः ।
 निष्पेतू रोमकूपेभ्यो ज्वालाः बालार्कसन्निभाः ॥
१२५. धूमराशिरभूद्ङ्गात् अम्बुदालिसमप्रभा ।
 अेवं तपोऽग्निना क्लृप्तं सकलं भुवनत्रयम् ॥
१२६. भयाविष्टा जनास्सर्वे तमेवं शरणं ययुः ।
 अनिश्चितार्थो मघवा लोकाणैः सडेतैः ॥
१२७. समेत्य लोककर्तारं तस्मै सर्वं व्यञ्जिज्ञापत् ।
 भगवन् षड्जपालेन तपसाऽभ्यते जगत् ॥
१२८. तत्तपोऽग्नेः क्षणादेव जगदेकाहुतिर्भवेत् ।
 यावत् तावत् प्रदातव्यमभीष्टे भवतास्य हि ॥
१२९. अपि सूर्यत्वमिन्द्रत्वं यन्द्रत्वं वाप्यभीप्सितम् ।
 तस्मै दत्त्वाभिलान् लोकान् त्रातुमर्हसि मा शिरम् ॥
१३०. तदतः करुणाज्ञानकलास्यकुशलाः वयम् ।
 नानोपायधृतोपायकलना दैवतैः कृता ॥
१३१. तपसोऽस्य विधाताय कृतं सैकतसेतुवत् ।

१३२. सान्त्वपूर्वमिदं वाक्यं व्याजलारामरेश्वरम् ।
 चिन्तां कुर्वन्तु मा देवाः ह्यपनेष्यामि साध्वसम् ॥
१३३. श्रुण्वन्तु सर्वे गीर्वाणाः मद्द्रशः कार्यसाधने ।
 ऋतुधामा महीपालः पुरासीत् पाण्ड्यमण्डले ॥
१३४. तस्यैव यजमानस्य राजदूये मडाकतौ ।
 यूपवटे भन्यमाने कयालिः समदृश्यत ॥
१३५. तस्मात् आश्चर्यसम्भ्रान्तैः तस्मात् मृदमपोह्य तु ।
 ऋत्विग्भिः अपरैः सव्यैः तत्रापश्यत दारिकाम् ॥
१३६. तामादाय स भूपालः पुत्रीकृत्य स्वभार्यया ।
 पुपोष नामतः कृत्वा ब्राह्मणैः य कयालिकाम् ॥
१३७. लालिता पोषिता बाला मात्रा पित्रा य सादरम् ।
 व्यवर्धेन्दुरेभेव समये संस्कृता तदा ॥
१३८. सा प्राप यौवनावस्थां कालेनैषा कयालिका ।
 रुपयौवनसम्पन्नां बालामालोक्य भूपतिः ॥
१३९. वराय रुपसौभाग्य वराय कुलशालिने ।
 प्रदातुकामो भूपालान् आजलार स्वयंवरे ॥
१४०. सर्वेषु राजपुत्रेषु मिलितेषु अकतो वधुः ।
 सप्तीभिस्सह संयुक्ता साक्षात् श्रीशिव रुपिणी ॥
१४१. वररास्रजमादाय स्वयंवरसामागतात् ।
 आलोक्य मञ्चादिगतान् महीपालसुतानियम् ॥
१४२. तुच्छीकृत्यधिया तन्वी तामिमां वररास्रजाम् ।
 व्योम्नि वेगात् प्रचिक्षेप सुपर्णां भुजगीमिव ॥
१४३. तत्र कोऽपि युवा कोटिकन्धर्पोद्गाममूर्तिमान् ।
 स्कन्धेनादाय तां मालां क्षणात् अन्तरधीयत ॥
१४४. तावत्कलाकलारावो मिलितानां महीभुजाम् ।
 कन्यात् आदातुकामानां बलात् बलवतां तथा ॥

१४५. सत्राडसम्भ्रमं व्योम्ना रुन्धती वाङ् अजायत ।
 देवभोग्येयं अनघा तन्वी साक्षात् उमांशजा ॥

१४६. यस्त्वेनां स्पृहते कन्यां बलात्कारेण दुर्मतिः ।
 तस्य मूर्धा भवेत् नूनं शतधा नात्र संशयः ॥

१४७. धृति श्रुत्वा वयो भीत्या राजपुत्रास्तु निस्पृहाः ।
 ययुर्यथागतं सर्वे विस्मयमाना मलामते ॥

१४८. उमांशजां प्रियां पुत्रीं निश्चित्य सड मन्त्रिभिः ।
 ब्रह्मार्पणधिया तत्र दत्तवान् कृतकृत्यधीः ॥

१४९. सापि निर्विण्णदृष्ट्या तपसा देवमीश्वरम् ।
 आराधयामास तथा नन्दाटव्यां कृतोत्तजा ॥

१५०. वायुभक्षा निराडारा स्वात्मन्यारोप्य येतसम् ।
 निश्चलाङ्गी निरातङ्गा निगृहीतेन्द्रियावलिः ॥

१५१. धृत्वं तत्र तपस्यन्त्याः निरपायं तपोवने ।
 भूर्युगानां त्रितयं क्षणप्रायमिवाभवत् ॥

१५२. सैषा तपस्विनी युष्मत्परितापोपशान्तये ।
 भविष्यति न सन्देहो भूमेर्वृष्टिं यथोचिता ॥

१५३. धृत्युक्त्वा तां समाहूय ब्रह्मा लोकपितामहः ।
 वयोभिस्सान्त्वयित्वाड लोकानां छितकाम्यया ॥

१५४. ब्रह्मा -

तपस्विनि मलाभागे राजपुत्रि कथालिङ्के ।
 जितास्ते सकलाः लोकाः देवाश्च परितोषिताः ।

१५५. मनोरथः समीपस्तो मास्तु चिन्तापरिश्रमः ।
 ज्योतिर्वने समासीनं तपस्यन्तं सुदुस्सलम् ॥

१५६. षड्जपालं समाधाय लोकानुग्रहकारिणि ।
 ताम्रायाः उत्तरे तीरे क्षेममुर्द्धस्थपां ययैः ॥

१५७. लोकाश्च सुभिनः सन्तु देवो निर्वृतिमृच्छतु ।
 सप्तीभूत्वा त्वमम्बाया मावेय्या लोकसम्भता ॥

१५८. सायुज्यमुपगच्छध्वमभार्डब्रह्मभार्डले ।

લોકે વિસ્તાર્ય વિમલાં કીર્તિં પાપપ્રણાશિનીમ્ ॥

૧૫૯. ઇત્યાદિષ્ટા ભગવતા બ્રહ્મણા સા ક્યાલિકા ।

દેવૈસ્સહ મહીં પ્રાપ્ય તત્તથાભિદધે મુખમ્ ॥

૧૬૦. નન્દાટવીમુપગતા તરુણી ચિરાય

સંપ્રાપ્ય કાઙ્કિતમશેષજગદ્ધિતાય ।

તીર્થપ્રવાહપુષિતા મિષતાં સુરાણાં

તં ષડ્જપાલમુદવાસયત્ આત્મશક્ત્યા ॥

ઇતિ અષ્ટયત્વારિશઃ અધ્યાયઃ ।

Pro.Total = 4303 + 160 =4463.

એકોનપચ્ચાશોઽધ્યાયઃ

ગન્ધર્વતીર્થમહિમવર્ણન મ્ ।

૧. બૃહસ્પતિઃ -

તપોધન મહાભાગ કશ્યપપ્રિયનન્દન ।

શ્રુણુ વક્ષ્યામિ તે પુણ્યાં કથાં પાપપ્રણાશિનીમ્ ॥

૨. યસ્યાઃ શ્રવણતો જન્તુઃ ન ભૂયો જન્મ ગચ્છતિ ।

સર્વેષામેવ જન્તૂનામાકૈવલ્યકૃલપ્રસૂઃ ॥

૩. ઇત્યં ક્યાલિકા દેવી સમાદિષ્ટા સ્વયમ્ભુવા ।

પુલિન્દશૈલપર્યન્તાં નિષ્કાન્તાં નન્દકાનનાત્ ॥

૪. મહાતીર્થપ્રવાહેન પ્લાવયિત્વા વસુન્ધરામ્ ।

મહાવેગસમુત્કૃષ્ટનાનાતરુલતાવૃતા ॥

૫. સમાધિનિષ્ઠં ગન્ધર્વં ષડ્જપાલં ક્ષણાદિવ ।

આદાય દૂરે ચિક્ષેપ કૂલે નદ્યાસ્તથોત્તરે ॥

૬. આશ્ચિષ્યમાણો સસ્નેહં તામ્રપર્ણ્યા મુહુર્મુહુઃ ।

અભિવૃષ્ટઃ પુષ્પચયૈઃ સ્તૂયમાનઃ મુનીશ્વરૈઃ ॥

૭. પશ્યતાં સર્વલોકાનાં જયોતિશ્ચક્રમુપાવિશત્ ।

ઇત્યં તયા સ ગન્ધર્વઃ સંક્ષિપ્તોઽન્યત્ર ચાશ્રમાત્ ॥

૮. તામ્રાયા ઉત્તરે તીરે યોગાત્ મુકતોન્મિમીલ સઃ ।

અદૃષ્ટપૂર્વં વિપિનં નાનાદ્રુમલતાયુતમ્ ॥

९. दृष्ट्वा शिरेण सञ्जज्ञे किमेतत् एति विस्मितः ।
कुतोऽलं प्राप्तवान् ऐतत् विपिनं चित्रवृक्षकम् ॥
१०. ममाश्रमं न पश्यामि तस्मात् मत्पुरतो वनम् ।
कथं ज्योतिर्वनाद्भ्रष्टः केनानीतोऽस्मि दूरतः ॥
११. कस्समर्थोऽस्ति वै स्थानात् मां वियालयितुं भुवि ।
देवभावेन डीनत्वात् प्रक्षीण एव दृश्यते ॥
१२. तत्र सन्धुक्षितं गात्रं विस्मृतिश्चापि येतसि ।
डा कथं करणीयं मे कर्म काङ्क्षितसिद्धये ॥
१३. किमत्र कृत्यं युक्तं मे कं सलायं वृणोम्यलम् ।
आशा का वा विग्रहस्था श्रेयः प्राप्स्ये पुनःपुनः ॥
१४. एत्थं विभ्रष्टयोगोऽयमपास्थासनबन्धनः ।
अधैर्यदृषितस्वान्तः परमार्थविचारणः ॥
१५. स गन्धर्वो विसृष्टार्थः गन्धुडस्तीव निःश्वसन् ।
समुत्तस्थौ शनैःपश्यन् समन्तात् तटिनीतटम् ॥
१६. विलुलोके न पश्यामि तमालतरुडाननम् ।
जम्बुजम्भीरनारङ्गकेरवानीरनीपकैः ।
१७. मालूरमालतीचिञ्चाप्रवालबकुलेन्द्रिकैः ।
माकुन्दकुन्दमाध्वीकनमेरुपनसाटिभिः ॥
१८. अन्यैरनोकलैः श्रेष्ठैः सपुष्पङ्गुलपल्लवैः ।
निवारितातपोद्गारं निरन्तरमधुस्रवम् ॥
१९. मन्दमारुतसम्पातं कूजल्लोडिलसारसम् ।
सुभानामिव संवासं सुपुण्ड्यादानामिवोदयम् ॥
२०. सिद्धैर्मुनिगाणैर्दिव्यैः ब्रह्मध्यानपरायणैः ।
अस्पलद्द्रुतमथर्दिः मुनिदार्शैश्च शोभितम् ॥
२१. सुकुमारैः कुमारैश्च प्रतस्वाध्यायलम्पटैः ।
अलङ्कृतमिवात्यर्थं वनमासाधे निःश्वसन् ॥
२२. एतस्ततः परिक्रम्य विश्राम्य य मुहुर्मुहुः ।

- दैवात् आलोक्याञ्चके वसतिं पर्णनिर्मिताम् ॥
२३. तस्यां तपस्विनीं दृष्ट्वा वृद्धां विगतकल्मषाम् ।
तां प्रणम्य स गन्धर्वः प्रश्रयावनतोऽब्रवीत् ॥
२४. का त्वमम्ब मलाभागे तीर्थे लक्ष्मीर्विभासि मे ।
ज्ञातुमिच्छामि तत्त्वेन कस्याश्रमपटन्त्विदम् ॥
२५. अहं गन्धर्वराजस्य तनयः स्वेन कर्मणा ।
शापात् अवाप्य मानुष्यं मदान्धः कृतकिंलिषः ॥
२६. दैवात् ज्योतिर्वनं प्राप्य कथावत्याः प्रसादतः ।
मुक्तशापोऽपि मोडेन भूयः श्रेयो विधित्सया ॥
२७. समारब्धतपस्तत्र केनाप्यस्मद्विशोधिता ।
नीतोऽस्यम्ब तवोपात्ते जनन्या एव बालकः ॥
२८. न जानाम्यपरं कृत्यं मित्रमापत्सलायिनम् ।
त्वां प्रपन्नोऽस्मि तत्त्वेन त्रातुमर्हसि किंलिषात् ॥
२९. एत्थं संप्रार्थिता तेन प्रणतेनानुशोचता ।
ध्यायन्ती क्षणमात्रं तु निश्चितार्था तपस्विनी ॥
३०. अभिनन्दार्हैर्वाद्या व्याजलार तमागतम् ।
तपस्विनी -
गन्धर्वज्येष्ठ जानामि त्वद्भूतान्तमशेषतः ॥
३१. अलं शोकविकल्पेन धैर्यमालम्ब्य येतसा ।
भूयांसि ते भविष्यन्ति श्रेयांस्यायान्ति सम्पदः ॥
३२. अस्याश्रमस्य मालात्म्यं शृण्वतां पुण्यवर्धनम् ।
वक्ष्यमाणं मया कर्णविषयीक्यितां त्वया ॥
३३. पुरा हिमवतः पृष्ठे धाराटव्यामुमाश्रमे ।
तपश्चक्रे मलातेजाः वल्कलाण्यो मलामुनिः ॥
३४. सर्वद्वन्द्वः शान्तः जितक्रोधो जितेन्द्रियः ।
दुष्करैर्नियमैर्दिवं तोषयामास शङ्करम् ॥
३५. तदन्तरायजननी कापि रातिञ्चराङ्गना ।
उलूकाक्षीति विभ्याता तमेनं पुत्रगर्दिनी ॥

३६. प्राणम्य तरुण्णीभूय प्राह रुपगुणान्विता ।
 राक्षसी -
 प्रसीद भगवन् ब्रह्मन् प्रसीद करुणानिधे ॥
३७. उतबन्धुं ज्ञातिहीनामनन्यजनसंश्रयाम् ।
 अङ्गीकुरु मलाभाग यावत् आप्रसवं प्रियाम् ॥
३८. पुत्रमेकं प्रतीक्षन्ती तपोबलसमन्वितम् ।
 उलूकाक्षीति विष्याता जनीहि तपसां वर ॥
३९. धृति तद्गदितां वाणीमाकल्य मुनिपुङ्गवः ।
 समाप्य काल्यं नियमं पराधीनोऽधजन्मना ॥
४०. व्याजडारानुरागेण तामिमां रजनीयरीम् ।
 अयि प्रीतोऽस्मि भद्रं ते त्वयास्त्वभिमतो रतिः ॥
४१. धृत्यं प्रसाद्य य तथा रेमे रान्निञ्चरस्त्रिया ।
 अजनिष्ट तथा तस्यामात्मजो भीमविक्रमः ॥
४२. जयमानोऽतिरौद्रस्तु कन्दन् मण्डूकवत् यतः ।
 तस्मात् मण्डूक नामानं तमेनं मुनयो विदुः ॥
४३. स पितुः प्राप्य परमां विधां क्षिप्रप्रसादिनीम् ।
 तथा संप्रीणयन् शम्भुं तताप परमं तपः ॥
४४. ततो वर्षशते पूर्णो प्रीतः प्रादुरभूत् शिवः ।
 तमाह वत्स प्रीतोऽस्मि वरान् दास्ये मनोरथान् ॥
४५. धृति तद्भयनं श्रुत्वा सुप्रीतः प्रणतोऽब्रवीत् ।
 देवदेव दयासिन्धो यद्वि देयो वरो मम ॥
४६. अवध्यत्वमज्यत्वमशेषैरभरैरपि ।
 कामगत्यं य मे देहि त्वामहं शरणं गतः ॥
४७. अेवमस्त्विति सम्भाष्य गौर्या मौलिभूषणः ।
 कञ्चिन्मणिवरं तस्मै दत्त्वा भूयोऽत्यभाषत ॥
४८. यावदेव मणिर्मौलौ ज्वलते भास्करोपमः ।
 तावत् त्वमपिलैर्देवैः अवध्यो भविता ध्रुवम् ॥

४९. धृत्युक्त्वान्तर्दधे देव ; सोऽपि तुष्टो निशाचरः ।
स्वमात्रे कथयामास स्ववृत्तान्तमशेषतः ॥
५०. संलृष्टा थोदयामास स्वविपक्षविनाशने ।
सोऽपरेद्युः समाढूय स्वमित्रान् रजनीयरान् ॥
५१. स् जिगाय जगद्य्यङ्कं सभ्रज्ज्मेन्द्राग्निमारुतम् ।
समद्रीपाटिपान् भाडान् धलावृतमुपानपि ॥
५२. विशेषात् भारतं वर्षं संप्राप्य सड राक्षसैः ।
समन्तात् लक्षयामास प्रजाः कालान्तकीपमः ॥
५३. काशिःकौसलकाश्मीराकामरुपकुविन्दकान् ।
अङ्गवङ्गकलिङ्गान् य मद्रमागधमौसलान् ॥
५४. पारसीकान् य सौराष्ट्रान् पाञ्चालान् अथ कौरवान् ।
आम्रकर्णातकारट्टयोलकेरलदौलवान् ॥
५५. अेतानन्यान् जनपदान् क्षपयित्वा शनैःशनैः ।
आससाद मर्डी पुण्यां मान्यां पाण्ड्येन पालिताम् ॥
५६. क्षोभयामास सकलान् तिमिङ्ग धव सागरम् ।
कमात् धमं समासाधे मुनेराश्रममद्भुतम् ॥
५७. आश्चर्यगुणसर्वस्वं ताम्रातटविभूषणम् ।
अत्रैव वसतिं कृत्वा क्व्याटैः स्वानुयायिभिः ॥
५८. मुनीन् विद्रावयामास तपोनिष्ठान् यतव्रतान् ।
कालेनाल्पीयसा तेन निर्मानुष्यमभूत् जगत् ॥
५९. ब्राह्मणाः य तपोनिष्ठाः ऋषयः य वनेयराः ।
अगस्त्यं शरणां प्रापुः प्रजापतिमिवप्रजाः ॥
६०. सर्वं विज्ञापयामासुः राक्षसस्य विचेष्टितम् ।
स तान् मुनीन् समाश्रास्य विचार्य मनसा शिरम् ॥
६१. उरिमाराधयामास समाधिं समुपागतः ।
तेनैवाव्यर्थ्यमानस्तु भगवान् पुरुषोत्तमः ॥
६२. दत्त्वाभयं तदा तस्मै प्रीतः कलशजन्मने ।
मायामास्थाय तरुणीरुपेणाद्भुतदर्शिना ॥

६३. वीणाविलासिनापाणियुगलेनाञ्जयारुणा ।
नीलोत्पलदलश्रेणीयमल्लाराक्षिवर्यसा ॥
६४. वपुषा कुङ्कुमश्रेणीवर्षिणा वारुणश्रिया ।
मन्दं वृतश्रियास्यन्दिकुन्दपुष्पविडम्भया ॥
६५. रुपसौन्दर्यकान्तिश्रीसारपीयूषपूरया ।
तरङ्गिण्येव मूर्त्यात्र भगवान् अव्यवर्तत ॥
६६. अवाप्तयौवनाकारां नारीमस्यष्टयौवनाम् ।
आपादमौलिविलस्तमण्डिकाञ्चनभूषणाम् ॥
६७. क्वणान् नूपुरमञ्जोरभेभलादामङ्कुरैः ।
परस्परं भाषमाणैः अङ्गैस्त्रिव मनोहराम् ॥
६८. तामिमां मोहिनीरूपां तरुणीमौलिमालिकाम् ।
विलोक्य मोहिताः तैस्तैः समाश्रय्युः निशाचराः ॥
६९. अतदाश्चर्यगुणश्रेणीसुधासन्धुक्षितश्रुतिः ।
स राक्षसेशो तुष्टेशोऽप्यनङ्गेनैव वञ्चितः ॥
७०. तां मोहिनीं समालोक्य परिश्रान्त एव आतुरः ।
यथाये प्रीणयन् वाया पत्सर्ये यारुडासिनीम् ॥
७१. प्रणतं यायमानं तं लुण्ठन्तमिव येतसा ।
मदगद्गदया वाया माया नारायणी जगौ ॥
७२. भगवान् -
राक्षसेन्द्र मलासत्त्व श्रेष्ठः त्वं बुद्धिशालिनाम् ।
गुणेन सम्पदा सर्वं जयलक्ष्या भलेन च ॥
७३. रुपेण यौवनेनापि प्रभावत्वात् प्रतापतः ।
श्रुत्वा श्रुत्वानुरागेण त्वां द्रष्टुमलमागता ॥
७४. त्वामुद्दिश्येह संप्राप्तां मां राक्षसकुलेश्वर ।
मां वृणीष्वेह भद्रं ते पूरयित्वा मनोरथम् ॥
७५. धृति तस्याः सुधातुल्यपीयूषाक्षरयारुणा ।
वयसा मोहितस्सोऽयं राक्षसः प्राह सान्त्वयन् ॥

७६. राक्षसः -

अशेषतरुणीसारसम्पदासि विनिर्मिता ।
लोकेकमान्यास्थमूल्यं नालं लोकत्रयं ननु ॥

७७. अपि प्राणान् प्रदास्यामि किमन्यत् काङ्क्षितार्पणे ।
यद्यन्मनोरथं त्वेदं वस्तु तत्तत् प्रकल्प्यते ॥

७८. तवादेशं करिष्यामि नात्र कार्या विचारणा ।
त्वया ये परिरब्धाश्च न हि काङ्क्षा त्रिविष्टपे ॥

७९. प्रसादः करणीयोऽयं अस्मिन् भृत्ये सुदृत्तमे ।
एति तद्भयनं श्रुत्वा निश्चितार्था प्रदर्शनम् ॥

८०. व्याजहार तदा देवी माया नारायणी वयः ।
माया -
अनुरुपमलं मन्ये श्रुतस्य तव सर्वदा ॥

८१. औदार्यबन्धो सद्बन्धो तव यूडापथेस्थिताम् ।
मणिश्रेष्ठमिमां मलयं दत्त्वा श्रेयोऽधिगच्छसि ॥

८२. एति मायाविलासिन्या वाणीमदिरया तथा ।
प्रददौ मौलेर्मणिवर्यं विकृष्य सः ॥

८३. तस्थैव मोययामास परिव्राट् एषणामिव ।
तत्करात् उज्जहारैनां सयैतन्यबलश्रिया ॥

८४. प्राणेनैवायुषा सार्धं मणिमालां मडाविभुः ।
तदा गतायुर्निष्प्राणो निस्सत्त्वो रजनीयरः ॥

८५. पपात सडसा भूमौ वजरुगण एवायवः ।
तं दृष्ट्वा पतितं भूमौ सर्वे देवाः सुरर्षयः ॥

८६. प्रदृष्टाः पुष्पवर्षेण किरन्तो हरिमस्तुवन् ।
ब्राह्मणाश्च तदा सर्वे सडिताः कुम्भजन्मना ॥

८७. समजग्मुस्त्रिदं क्षेत्रमाराधयितुमीश्वरम् ।
उत्तेष्वशेषरक्षस्सु विद्रुते दिक्षु सर्वशः ॥

८८. सुदर्शनेन यकेण नीष्कण्टकमभूद्भनम् ।
भरद्वाजः सुमन्थुः य गौतमोऽत्रिर्महातपाः ॥

८९. विश्वामित्रः शतानन्दः शतजित् च सलस्रजित् ।
पुरुषिः पुलडोयथ्यः कलविङ्गप्रसादनः ॥
९०. वसिष्ठो वामदेवश्च जाबालिः कपिलो जपः ।
आह्लादो मुद्गलः शङ्कुः आपस्तम्भः कुशध्वजः ॥
९१. यज्ञकेतुः सुकेतुश्च याज्ञवल्क्योऽग्निमान् ऋतुः ।
शङ्खः पराशरो व्यासः दुर्वासा श्रुतविश्रुतौ ॥
९२. मार्कण्डेयोऽऽणिमाण्डव्यो याजकः योपयाजकः ।
पुरुधामा बृहद्दामा शरभङ्गः सुतीक्ष्णकः ॥
९३. मोदकः शररोमा च शतरोमा च रोमशः ।
अते यान्ये च मुनयः सलशिष्याः समाहिताः ॥
९४. अब्यायौः प्रीतिमन्तः प्रसादयितुमीश्वरम् ।
आगतैरमरश्रेष्ठैः मलेन्द्रवरुणादिभिः ॥
९५. समन्तानिभिः व्योम विमानैः काञ्चनोज्ज्वलैः ।
ब्रह्मणा प्रययौ देवो नीलकण्ठः शिवान्वितः ॥
९६. ते सर्वे समभिष्टूय मिलिता गरुडध्वजम् ।
अपूर्वतरुणीरूपामावद्गुः प्रीतिपूर्वकम् ॥
९७. तावदेषा भगवती मणिमादाय राक्षसात् ।
प्रददौ प्रणतायात्रे प्रकृष्टं विश्वकर्मणो ॥
९८. तावत्परवशो आणैः अनङ्गस्य वृषध्वजः ।
पत्न्यर्थे वरयामास तामिमामादिमोहिनीम् ॥
९९. सैषा भगवती माया शङ्करप्रियकाम्यया ।
पतिं वप्रे हरं मालामवसज्यास्य कन्धरे ॥
१००. ततो देवाः सलेन्द्रेण सिद्धाश्च परमर्षयः ।
तुष्टुवुः विविधैः स्तोत्रैः किरन्तः कुसुमोच्चयम् ॥
१०१. तावुत्वावादिपुरुषौ नरनरीवपुर्धरौ ।
गृहस्थाश्रममासाधे रममाणौ परस्परम् ॥
१०२. उषतुस्सल सिद्धैः च शुश्रूषद्भिरिडाश्रमे ।
अग्निडीप्ती च डोता च लीलया हरशङ्करौ ॥

१०३. शतान्तं शरदाभास्तां लोकानुग्रहतेतवे ।
तावत्तयोराविरभूत् कुमारः कोऽपि सुन्दरः ॥
१०४. तमेनं क्षेत्ररक्षार्थं समादिश्य विभुः स्वयम् ।
रहस्योपनिषत् तत्त्वमुपदिश्य द्विजन्मनाम् ॥
१०५. मुनीनामादिसिद्धानां मुमुक्षुणां मलात्मनाम् ।
प्रतस्थाते य वैकुण्ठकैलासाभ्यां प्रहृष्टवत् ॥
१०६. तदस्तु भक्तिसान्द्रानन्दकरणाः ब्रह्मवादिनः ।
वसन्त्यद्यापि देवाश्च ऋषयश्च तपोधनाः ॥
१०७. केचित् अभ्यागमनसिद्धिं केचित् मुक्तिमुपागमन् ।
तस्मात् उरिडराभ्यं व क्षेत्रमेतत्स्य पावनम् ॥
१०८. अधिष्ठाय मलादेवं मद्भक्ताः भृगुनन्दनम् ।
सहस्रं शरदां देवावाराध्य उरिशङ्करौ ॥
१०९. परां सिद्धिमुपागम्य तद्विषयोः परमं पदम् ।
सशरीरः संप्रतस्थे मया याराधितः पतिः ॥
११०. आत्मानमनुयान्तीं मामनुरक्तां पतिप्रताम् ।
निषेधयित्वा सान्त्वोक्त्या दत्त्वा य स्वकमाण्डलुम् ॥
१११. अवेमुक्त्वापरेणैव जगाम परमं पदम् ।
यत्र यदा निशानाथे साकल्येन स्वतेजसा ॥
११२. पूर्णतामेयुषि तदा तीर्थेऽस्मिन् पापहारिणि ।
स्नात्वा उरिडराभ्ये तु विधिना वरवर्णिनि ॥
११३. ध्यात्वा उरिडरौ देवौ स्मृत्वा मामपि सादरम् ।
किञ्चिदभ्युदिते सूर्ये माषमात्रं शिलाकणाम् ॥
११४. कलशेऽस्मिन् विनिक्षिप्य पूजयित्वा दिने दिने ।
अेवं त्वयाधे कर्तव्यं प्रतिपूर्वमुभं प्रति ॥
११५. यदापूर्णा भवेदेषां कलशीं मे शिलाकणैः ।
तदा त्वां कोऽपि गन्धर्वः शरणं समुपैष्यति ॥
११६. तावत्तस्मै समर्प्येमां कथयित्वा कथामिमाम् ।

- मामुपैष्यसि भद्रं ते शोकं जडि सुदारुणम् ॥
११७. धृति भर्तृवयश्श्रुत्वा त्वदागमनकाङ्क्षिणी ।
 भृङ्गस्पतिः -
 अत्र स्थितवती कालमियन्तं तप आस्थिता ॥
११८. धृत्थमग्निशिखा नाम ऋषिपत्नी मुदान्विता ।
 दत्त्वेमां कलशीं तस्मै गन्धर्वाय मलात्मने ॥
११९. स्नात्वा य तीर्थे य नियता सशरीरा द्विवं यथौ ।
 स्वभासा भासयन्ती सा स्मन्तात् गगनाङ्गणम् ॥
१२०. ज्योतिश्चक्रं परिक्रम्य भर्तृलोकमुपागमत् ।
 सोऽयमाकर्ण्य गन्धर्वः सुप्रीतेनान्तरात्मना ॥
१२१. तथेरितामिमां वार्षीं प्रतिगृह्य य कुण्डिकां ।
 मेने कृतार्थमात्मानं प्रापः यासौ मनोरथः ॥
१२२. आदित्यैर्भुनिवर्षैश्च शंसद्भिः शाम्भवीं कथाम् ।
 पूज्यमानः स गन्धर्वः स्वपाणिस्थां कमण्डलुम् ॥
१२३. लिङ्गशर्करप्रभापूर्णां पश्यतां कौतुकावहाम् ।
 शिवलिङ्गे समालोक्य ख्योऽत्र चित्रमिति भ्रुवन् ॥
१२४. मुहुर्तमभवत् स्तब्धः परमानन्दगौरवात् ।
 तदा समस्तविज्ञानज्ञानेन विमलाशयम् ॥
१२५. भरद्वाजः समागत्य गन्धर्वं वाक्यमब्रवीत् ।
 स्वस्त्यस्तु ते मलाभाग गन्धर्वान्वयवर्धन ॥
१२६. भूपते विधिनार्त्रैव लिङ्गमर्थय मा चिरम् ।
 श्रेयांसि तव भूयांसि ददाति हि मधेश्वरः ॥
१२७. धृति तद्गीतिमाकर्ण्य तं पुरोधाय देशिकम् ।
 तदादिष्टेन मार्गोऽत्र स्थाप्य लिङ्गमनुत्तमम् ॥
१२८. शतरुद्रीयमन्त्रेण स्नापयित्वा मलाभ्युभिः ।
 धूपैः दीपैः य नैवेद्यैः सुगन्धैः कुसुमैरपि ॥
१२९. पूजन्ते परमेशानमस्तावीत् संयताञ्जलिः ।
 गन्धर्वराजः -

- नमो नमस्समाजानां पतये पापहारिणे ॥
१३०. पशूनां पतये तुल्यं मन्त्राणां पतये नमः ।
महते महतां नित्यं अणूनामध्यणीयसे ॥
१३१. तेजुयसे तेजसां छि परश्चै ब्रह्मणे नमः ।
आर्तानामार्तिशमनमशेषाभीष्टदायकम् ॥
१३२. उमासम्भवं वन्दे वन्दमानं सुरासुरैः ।
देवदेव दयासिन्धो गङ्गाधर पुरान्तक ॥
१३३. शरणां त्वां प्रपन्नोऽस्मि त्राहि मां दुःखसागरात् ।
नमस्सोमाय सोमार्धजटायूषाय ते नमः ॥
१३४. पापघ्नाय मज्ज्नाय दुःखघ्नाय नमो नमः ।
त्रिशूलिने मडेशाय मडामोडापलाय च ॥
१३५. नमो रुद्राय गौराय गौरीनाथाय ते नमः ।
नमो ब्रह्मस्वरुपाय नमस्ते विष्णुरुपिणे ॥
१३६. नमो रुद्रस्वरुपाय त्रिमूर्तिप्रेषितात्मने ।
अन्तराय तमस्तोमभेदिने भानवे नमः ॥
१३७. भक्तभाग्यमलाम्भोधिसुधादीधितिमूर्तये ।
मृत्युञ्जयाय रुद्राय नीलण्डायशम्भवे ॥
१३८. अमृतेशाय शर्वाय मलादेवाय ते नमः ।
अपराधशतोद्भूतनानासुकृतवर्त्मनि ॥
१३९. क्षमाकर दयासिन्धो देवदेव जगत्पते ।
एत्थं स्तवैरभिमतैः परितोष्य शम्भुं
अस्मैरजस्रगलितैः नयनाम्बुजाब्ज्याम् ॥
१४०. आर्द्राकृतस्वतनुरग्रज एव शम्भोः
साष्टाङ्गवत् प्रणतिमायत्रयां बभूव ।
तत्रैवं संस्तुतः तेन भगवान् परमेश्वरः ॥
१४१. उदियाय च तल्लिङ्गात् अरणोर्ध्ववाट् एव ।
अर्धमिन्दीवरश्यामर्धं कर्पूरपाण्डुरम् ॥
१४२. नरनारीवपुर्बिभ्रन् नवलावण्यसुन्दरम् ।

किरीटडारकेयूरकनकाङ्गदभूषणैः ॥

१४३. गङ्गाधरः शशिधरः भस्मरुद्राक्षभूषणः ।
वृषमारुह्य धवलं देवेश्य समभिष्टुतः ॥

१४४. नन्दीभृङ्गीमुण्डैरन्यैः प्रमथैरभिसंवृतः ।
वराभयकरो देवः स्मयमानमुष्णाम्बुजः ॥

१४५. मा भैरिति भ्रुवन् वाक्यं व्याजडारामृतोपमम् ।
श्रीभगवान्-
उत्तिष्ठ वत्स भद्रं ते मा ते शोकविकल्पना ॥

१४६. धृतः परं न ते भूयात् मनोरथनिरोधनम् ।
वृथा व्यवसितं ल्येतत् त्यज दूरे परिश्रमम् ॥

१४७. श्रूयतामभिधास्यामि गन्धर्वप्रवराधुना ।
या येष्टा जगदाधारा वसुधा विष्णुवल्लभा ॥

१४८. सर्वप्रसूरिति व्यक्तं पुराणैः परिपठ्यते ।
भारत्याः य विशेषेण तस्याः कर्मप्रसोर्णुणाम् ॥

१४९. मुपस्थानमिदं क्षेत्रं ज्योतिस्थानं तु यत् स्मृतम् ।
तृतीयं नयनं प्राहुः श्रुतयः य सनातनम् ॥

१५०. तददृष्टमनिर्देश्यमदृश्यमनपायवत् ।
अपि ब्रह्ममुण्डैर्वैरनादिमुनिमुङ्गवैः ॥

१५१. दृष्टं तद्विदं तेजः गतं सर्वत्र गोचरम् ।
अपि नारायणो देवः सर्वपितामहः ॥

१५२. अध्याप्याराधयन् आस्ते शिवं तेजोपलब्धये ।
तद्गतं सर्वजन्तूनामक्षिलक्ष्यं त्रिकीर्षति ॥

१५३. पुरा कुण्डलाप्यस्य मङ्गलैर्भावितात्मनः ।
प्रियां ऋतुमतीं साध्वीं लडाकृत्य शतकृतुः ॥

१५४. तत्कीपात् नष्टदृक् भूत्वा नारदस्योपदेशतः ।
कुशास्तम्भाग्रसंस्पृष्टस्वाङ्गुष्ठाग्रेण संस्थितः ॥

१५५. चिरं तत्र तपःकृत्वा तत्प्रसादात् पुनर्वृषा ।
ज्योतिर्वनमनुप्राप्य लब्धदृष्टिस्सनातनः ॥

१५६. मङ्ग्योतिस्समालोक्य कृतार्थः स्वर्गमेधिवान् ।
तस्मात् गन्धर्वराजस्त्वमपलाय मनीषितम् ॥

१५७. पुनः पश्यसि तत्तेजः मत्प्रसादात् न संशयः ।
अस्मिन् उरिउरक्षेत्रे तीर्थे कलुषापडारिणि ॥
स्नात्वा मामर्थयन् नित्यं न भूयः तनुमान् भवेत् ॥

१५८. येतावत् उक्त्वा वयनं गिरीशो गन्धर्वराजस्य करं गृहीत्वा ।
सन्दर्शयामास मलान्तमुख्यैः यदक्षरं परमं वेदितव्यम् ॥

१५९. पुनश्च तस्मिन् अभिजातरूपे श्रीकण्ठलिङ्गे स तिरोभभूव ।
सम्पूर्णाकामोऽर्णवपूरसाभ्यमानन्दसौभ्यं परमं जगाम ॥

१६०. तत्राम्बरात् अम्बरधारिमुक्तां प्रसूनवृष्टिं मणियारुवर्णां
पपात तत्क्षेत्रभुवं समन्तात् आनन्दयन्तीव सतां जनानाम् ॥

एति ऐकोनपञ्चाशः अध्यायः । Pro.Total = 4463 + 150 = 4613.

पञ्चाशत्तमः अध्यायः

गन्धर्वराजसिद्धिः ।

१. सनातनः -

राजन् अभिनवां पुण्यां कथां गन्धर्वभूपतेः ।
आकर्ण्य मयेदानीं वर्णितामत्र विस्तरात् ॥

२. देवदेवस्य भूयोऽपि प्रसादात् शूलपाणिनः ।
दृष्ट्वान्तरायरहितमभयदानन्दमण्डलम् ॥

३. तेजःपुञ्जमविच्छन्नमक्षयं परमं शिवम् ।
अवाप परमानन्दं यन्द्रं दृष्ट्वैव वारिधिः ॥

४. अन्ते स्वान्तोयितानन्दसुधावारिधिपूरिताः ।
उन्निद्रोमनिकरैः अङ्गैः संसूययन् एव ॥

५. दिशो विलोकयन् अक्षरा कुलपङ्कजयारुणा ।
देवं प्रदक्षिणीकृत्य प्रसाद्य य पुनःपुनः ॥

६. तत्रत्यान् य मुनीन् सर्वान् समापृच्छ्य सुलुत्तमान् ।
ज्योतिर्वनात् अथ क्षेत्रात् प्रस्थातुमुपयुक्तमे ॥
७. तावत् ववर्षुः दैवैश्च पूर्यमाणैः नभस्थलात् ।
द्योतमानाः तदा सर्वाः प्रभया काञ्चनश्रिया ॥
८. भेरीमृदुगसम्पुष्टैः जयशब्दैः द्विवैकसाम् ।
रोदसी पूर्यमाणैव मेघानामिव निरस्वनैः ॥
९. प्रत्यदृश्यन्त दिव्यानि विमानानि नभःस्थले ।
प्रशंसन्तः स्तुवन्तश्च लुब्धमाणाः परस्परम् ॥
१०. तमासेदुर्मंडात्मानं गन्धर्वाः सल्लयारणैः ।
विश्वावसुर्वीतिढोत्रो वीरसेनो विभावसुः ॥
११. वसुः शित्ररथोद्दालः कीर्तिकेतुः प्रियंवदः ।
छाडाडूळूः मडाडिश्च ऋतधामा मणिध्वजः ॥
१२. अते यान्ये य भलवो गन्धर्वाणां मडारथाः ।
शतकतुं पुरस्कृत्य तमेनं पर्यवारयन् ॥
१३. तानिमानागतान् दृष्ट्वा बान्धवान् य सुलुत्तमान् ।
पिप्रिये प्रेमसंरम्भसम्भावितविलोकनैः ॥
१४. समाश्लिष्टः तदा सर्वैः प्रशंसद्भिर्मुहुर्मुहुः ।
तं षड्जपालमाडूय सुलुत्तमजनायुतम् ॥
१५. मडेन्द्रः प्राप्य पाणिभ्यां पाणिमालव्य सम्भ्रमम् ।
धन्द्रः -
साधु साधु मडामाग भवता धर्मयारिणा ॥
१६. दृष्ट्वा रैनियमैर्घोरैः तपोभिः समुपार्जितम् ।
श्रेयो लोकत्रयोत्कृष्टं अलमन्यैर्जनैर्न तु ॥
१७. धतः परं त्वया साकं प्राप्य ज्योतिर्वनं मडत् ।
देवमाराध्य गौरीशं काङ्क्षे यातुं सुरालयम् ॥
१८. धत्युक्त्वेन्द्रः षड्जपालं गृहीत्वा पाणिना करम् ।
गन्धर्वेशं संप्राणम्य कृत्वा यापि प्रदक्षिणम् ॥
१९. सल्ल दैवैस्संप्रतस्थे ज्योतिर्वनमनुत्तमम् ।

- अवगाढ्य मलातीर्थं ताम्रामुत्तीर्य पावनीम् ॥
२०. दक्षिणं तीरमासाद्य गौरीतीर्थकान्यपि ।
 क्कमात् निषेव्य विधिना स्तुत्वैनां तीर्थद्वयताम् ॥
२१. तर्पयित्वा पितृन् देवान् ब्राह्मणान् च विशेषतः ।
 सक्षिनाथं गणेशानं चक्षुष्मन्तं च त्मास्करम् ॥
२२. उमादेवीं च भद्राभ्यां तथा लारीतकाश्रमे ।
 दैत्येश्वराभितं लिङ्गं पूजयित्वा सल्लोमया ॥
२३. धर्माश्रमे वृषेशानमभिवाद्य यथाविधि ।
 शतरुद्राभिधं तत्र शास्तारं संप्रणम्य च ॥
२४. पुलिन्दशैललपुण्येशं तत्रैव प्रमथेश्वरम् ।
 विष्णुत्रयकाश्रमे विष्णुं ब्रह्मतीर्थं गुडेश्वरम् ॥
२५. कथावत्याः पूर्वभागे नत्वा हरिहरात्मजम् ।
 उत्तरे तु मलाकालीं तत्पूर्वं सकलेश्वरम् ॥
२६. भूतनाथं पूजयित्वा देव्याः प्राङ् उत्तरे स्थितम् ।
 ददशैन्द्रधनुःप्रभ्यं बालातपसमप्रभम् ॥
२७. ज्वलत्पावकसङ्काशं चन्द्रपाण्डुरवर्चसम् ।
 अनाद्यन्तमनाकारमकालकलनात्मकम् ॥
२८. अपूर्वद्विपमक्षीणमनादिममृतोपमम् ।
 तस्मै सन्दर्शयामास महेन्द्रः पाकशासनः ॥
२९. तेन तद्दर्शितं ज्योतिः मलागन्धर्वद्विपाम् ।
 प्राणम्य दण्डवत् भूमौ तिष्ठन् अग्रे कृताञ्जलिः ॥
३०. तुष्टाव प्रणावाकारं ज्योतिश्चक्रं शिवाकृतिम् ।
 गन्धर्वः -
 ॐ तत्रापद्ये यदशेषपूर्णां तेजस्तमस्तोमलरं परस्तात् ॥
३१. अपारमानन्दधनार्णवौपममहेतुवीताश्रयमप्रतर्क्यम् ।
 अतीन्द्रिये रागविशेषकल्पनाविशुद्धयितां पुरुषोत्तरालयम् ॥
३२. यदागमैर्वा नियमैरुपास्यते तदस्तु नो वस्तु पुरःपुरातनम् ।
 पुरातनैरागमगर्भनिर्णयप्रगल्भविज्ञानविशुद्धबुद्धिभिः ॥

33. सनन्दनन्दादिभिराद्ययोगिभिः विभाव्यमस्माकमिदं पुरो भवेत् ।
यदक्षरं यैवमचिन्त्यवैभवं भवार्णवोद्धारणकल्पितप्लवम् ॥
34. शुभाय भूयात् पुरतः पुरातनैः अधिष्ठितं योगिवरप्रमाधतः ।
अलं परिभ्राम्य भवार्णवोदरे ममैषण्णाग्राडवती दृशुत्तरे ॥
35. त्वदङ्घ्रिपङ्कुरुडसावलम्बनं पुनीडि भूम्ना सदयाक्षिवर्यसा ।
शिवोऽद्वितीयोऽपि भवान् अरुपकः गुण्डियारुपविभागवर्जितः ॥
36. स्वभक्तलोकैकछिताय केवलं विनोदतो भाति विशेषरुपकैः ।
न नाकपृष्ठं न रसादिनाथता न पार्श्वेऽयं न य पौरुषं पदम् ॥
37. स्मृशामि चित्ताणुतवाङ्घ्रिसत्यते भवेत् पदालम्बनभाग्यमन्तरा ।
उपेत्य वागीश्वरदोयितः प्राक्करोषि कृत्यं रजसा गुणेन तु ॥
38. निदाघपुष्टो निरयत्विषा य वा पुनः स्वयं ताटस्थमसावपीडनात् ।
बालशशाङ्गभौलिवान् भवार्णवात् पातुमिदं जनं क्षमम् ॥
39. वाञ्छामि नाडं विषयेन्द्रियार्थान् मरन्द्वन्द्वसदृशान् अलभ्यान् ।
शम्भो भवत्यादसरोजसेवा सुभान्तरायान् दुरितैकलेतून् ॥
40. परितः पूरवतामियान् विषयासक्तिविकृष्टयेतसा ।
शरणां करुणात्मना छितं भवता लब्धमिदं पदं विभोः ॥
41. शिवशङ्करशाश्रुतादितेव न परैर्नामपरैरपीशते ।
अमृतत्वं अयं निजं तपः किमुताक्षणा विषयीकृते मयि ॥
42. तपत्यसौ मामियं मुहुर्विषयाशा भुजगीव भूयसी ।
भवभेषजपण्डितैरभुं जनमङ्गीकुरु नाथ्यलक्षितैः ॥
43. क्षणमप्यसलामि कल्पकल्पं करुणाद्गुणपयोनिधे विभोः ।
अनवाप्य भवत्पदाभ्युजं नडि कालेन विलम्बनं कुरु ॥
44. थिरमिति कलुषाङ्गुपाटपागतिमतिमुपधात्रीमप्यदृष्ट्वा समन्तात् ।
परमिड विनियोगं नयनौघं त्राडि दीनानुकम्पिन् ॥
45. अबयमडल मज्ज्यं देडि दीनाय शम्भो
जनमिममनुपश्यन् आर्द्रयात्मीयबुद्ध्या ।
सकरुणमविलम्बादक्षिकान्त्या दयावो

ભુવનજનનતાપં મોક્તુકામોઽસ્મિ દેવ ॥

૪૬. ઇતિ સ્મયન્ સ ગન્ધર્વઃ ખિધમાનેન ચેતસા ।
આવિવક્ષુરિવેશાનં પપાત ભુવિ દણ્ડવત્ ॥

૪૭. શૃખ્ભઃ -
ઇત્યં તસ્મિન્ મહાભાગે પતિતે ભક્તવન્સલઃ ।
અરૂપૈર્વ્યાજહારોચ્ચૈઃ પ્રીણયન્ ગગનાત્મકઃ ॥

૪૮. શ્રી ભગવાન્ -
ગન્ધર્વરાજ પ્રીતોઽસ્મિ સ્તોત્રેણ તપસામુના ।
વરાન્ લોકૈરમૂલ્યાન્ તે મનોરથપરિષ્કૃતાન્ ॥

૪૯. દાસ્યામ્યુત્તિષ્ઠ ભદ્રં તે શ્રુણુ મે વચનં હિતમ્ ।
ઇમં વિમાનમારુહ્ય તમકાઞ્ચનસન્નિભમ્ ॥

૫૦. શાતકુમ્ભમણિપ્રાતનાનામણિભૂષિતાઃ ।
તુરગાઃ કોટિસઙ્ખ્યાતાઃ સારોહાઃ ચારુદર્શનાઃ ॥

૫૧. ઇમાન્ વૃણીષ્વ માતઙ્ગાન્ ઉત્તુઙ્ગાન્ ચન્દ્રપાણ્ડુરાન્ ।
ચતુર્દન્તાન્ ચ સારોહાન્ ઐરાવતસમૌજસઃ ॥

૫૨. ભૂતાઃ તવાનુચરાઃ શૂરાઃ ચારુવિલોચનાઃ ।
કન્દર્પસુન્દરાકારાઃ સ્વામિભક્તાઃ પ્રિયવદાઃ ॥

૫૩. તવાનુયાયિનઃ સન્તુ નિત્યાઃ ચિત્તાનુવર્તિનઃ ।
ઇમાઃ ચામીકરાઃ ચારુપ્રમદાઃ પ્રિયદર્શનાઃ ॥

૫૪. અનેકગુણસમ્પન્નાઃ વિદ્યુજ્જવલિતવર્ચસઃ ।
સ્ત્રિયામઙ્ગસ્પૃશો યત્ર વાન્તિ વાતાઃ સુગન્ધિનઃ ॥

૫૫. મરુતાઃ ચ તત્ર જીવન્તિ સુધાસૃષ્ટેઽત્ર જન્તવઃ ।
ઇત્યમત્યદ્ભુતૈર્ભૌગૈરુપેતસ્ત્વં મહીપતે ॥

૫૬. અનેન સુહૃદા સાખ્યં દેવરાજેન ધીમતા ।
સંપ્રાપ્ય નાકપૃષ્ઠાખ્યં સુખીભવ મદાણ્યા ॥

૫૭. અથ રાથન્તરે કલ્પે કમાદાગામિનિ સ્વયમ્ ।
ભવિતવ્યમદિત્યાં ત્વં અંશુમાન્ નામ નામતઃ ॥

૫૮. વિધાય જગતો રક્ષાં હત્વા દૈત્યાન્ બહૂનિહ ।

अत्रैव मामनाद्यन्तमभाऽऽश्रममभाऽम् ॥

५८. अपारमकुतोमोहमानन्दामृतमेष्यसि ।

धृत्युक्त्वा विरते तस्मिन् अम्बरात् अम्बरात्मनि ॥

६०. आसीत् कलाकलारावः स्तुवतां वै द्विवैकसाम् ।

ववर्षुः पुष्पवर्षाणि परमामोदवायुना ॥

६१. जलर्षुः य तदा सिद्धाः ऋषयो नारदादयः ।

आसन् प्रसन्नसलिला लूटा जलरुडश्रियः ॥

६२. सतामासीत् अकलुषं अन्तस्वान्तसरोरुडम् ।

धत्थं जगदि सानन्दे स गन्धर्वः प्रसन्नधीः ॥

६३. अनुशिष्टो मलेन्द्रेण सुहृद्भिश्च समावृतः ।

विमानवरमारुह्य देवदत्तैः मलाधनैः ॥

६४. अनुयाधिगाणैरामैः स्त्रीरत्नैरपि सेवितः ।

उद्गीयमानसौभाग्यः छत्रयामरसेवितः ॥

६५. रराज देवराजेन सलितः यन्द्रमा धव ।

तावदाविरभूत् श्रीमान् वैनतेयरथो लरिः ॥

६६. सेव्यमानः सुरगणैः तस्यैव प्रियकाम्यया ।

संस्तुतः पूजितस्तेन तमेनं प्राड माधवः ॥

६७. श्री भगवान् -

गन्धर्वराज प्रीतोऽस्मि तपसा व्रतथर्यया ।

सर्वाणि अस्तु भद्रं ते ञ्जुवेश्च शरदां शतम् ॥

६८. अत्रैव शम्भुर्भगवान् आत्मज्योतिः प्रकाशयन् ।

भक्तानां श्रेयो विधायन् आस्ते सत्वगुणान्वितः ॥

६९. अत्र सर्गसमारम्भस्थित्यां रभ्योऽपि मायया ।

उपसंहरणं कार्यं य कुर्वन् सदा शुभकुरः ॥

७०. अत्र अेवात्मतत्त्वज्ञैः आवासं अद्य क्षेत्र अेव छि ।

उपासना य कर्तव्या सर्वदा मम वासरे ॥

७१. भाग्यमेतादृशं प्राप्तं अक्षय्यं मोक्षलक्षणम् ।

प्रत्यब्दमत्र स्नातव्यं मीनमेयुषि भास्करे ॥

७२. भराण्यामर्थनीयोऽयं शङ्करो लोकशङ्करः ।
 ओषु तीर्थेषु य स्नात्वा पुण्यं ऽयुः सदा जनाः ॥
७३. ब्राह्मणाः पूजनीया छि विधिज्ञ विधिना त्वया ।
 अत्रैव देवाश्च सर्वे छितकाम्यया पूजनीयाः ॥
७४. यत्ते जागरणं नित्यं प्रजानां पितरो यथा ।
 तस्मात् अत्रैव कुर्वन्तु पूजां छरिछरात्मकम् ॥
७५. यः यात्र पुण्यतीर्थेषु स्नात्वा मलयजोऽङ्के ।
 तेजः प्रदक्षिणीकृत्य जम्वा त्रिपट्टिकामपि ॥
७६. मुक्तापापो भवेत् क्षिप्रं नात्रकार्या विचारणा ।
 स्नात्वा प्रभामये तीर्थे कण्ठद्वोदकस्थितः ॥
७७. मडाविद्यामनुं जम्वा ब्रह्मडा मुख्यते परम् ।
 सूर्यतीर्थे नर ; स्नात्वा सौरमष्टाक्षरं स्मरन् ॥
७८. निर्मुक्तापापो मर्त्यः सद्यः सायुज्यमेष्यति ।
 त्रयम्बकं सप्रणवं तथा पञ्चाक्षरं जपेत् ॥
७९. अवगाह्य मडातोयं जपन् छरिछरे ततः ।
 ध्रुवं मुक्तिमवाप्नोति विद्यां शैवीं षडाक्षरम् ॥
८०. स्नात्वा तीर्थे जपन् यापि ध्यात्वा मामपि सादरम् ।
 नारायणात्मकं मुक्तिमष्टाक्षरं स्मरन् ॥
८१. श्रीसूक्तं पावनं त्रिसुपर्णमथापि वा ।
 तथैव पौरुषं सूक्तं विष्णुसूक्तमथापि वा ॥
८२. मडान्यासेन सछितं शिवसङ्कल्पमेव य ।
 शतरुद्रीयं ये जपन्ति तेषां मुक्तिः करे स्थिता ॥
८३. ये वज्रकीटस्थितसालग्रामं द्विजम्बने ।
 दत्वा प्रयान्ति निर्मुक्ताः तद्विष्णोःपरमं पदम् ॥
८४. स्फाटिकं मणिसङ्कुभं स्वर्णताराट्टिकल्पितम् ।
 शिवलिङ्गं प्रदायैव ब्राह्मणाय मडात्मने ॥
८५. अभयं तैजसं लोकं प्रयाति निरपायवत् ।

गोदातान्नप्रदाता वा वस्त्ररत्नप्रदोऽपि वा ॥

८६. आज्यदाताम्भसां दाता शय्यावाहनदायिनः ।

क्षेत्रारामप्रदाता वै रथवाजिप्रदायिनः ॥

८७. वसन्ति सुषिनो नित्यं रुद्रलोके निरामये ।

ये यात्र स्थापयन्त्यद्वा शिवलिङ्गं विधानतः ॥

८८. आकल्पं भोगिनो मर्त्याः ते यान्ति शिवतुल्यताम् ।

ममैव मूर्तिं परमां स्थापयन्ति मलामते ॥

८९. न ते भूयः प्रपद्यन्ते जननीगर्भगर्भम् ।

भोगस्थानमिदं नृणां मुमुक्षूणां य मुक्तिदम् ॥

९०. तपस्सिद्धिकरं भोगसाधनोपायदर्शनम् ।

तस्मात् अतत् परं क्षेत्रं सेवितव्यं प्रयत्नतः ॥

९१. काङ्क्षद्भिः परमं श्रेयः नात्र कार्या विचारणा ।

तस्मात् अवश्यं भवता प्रत्यब्दं सप्त बन्धुभिः ॥

९२. आमुक्तकलनाप्राप्तिः आश्रितव्यमिदं स्थलम् ।

कर्मपाशानुबन्धानां यातायातश्रमावताम् ॥

९३. जन्तूनामुपकारार्थमेतावत् कथितं मया ।

एतयं विभुः समादिश्य गन्धर्व गरुडध्वजः ॥

९४. सर्वान् सम्भावयन् वाया देवराजपुरोगमान् ।

पश्यतां सर्वजन्तूनां तेजस्थन्तरधीयत ॥

९५. एतन्मन्तर्हिते देवे देवदेवे जनार्दने ।

गन्धर्वराजो वृष्टात्मा सर्वदा बलसंयुतः ॥

९६. देवदत्तं मलाभोगविभूतिविभवार्थितम् ।

देवस्थानं संप्राणम्य विमानेनाम्भरात्मना ।

योगिलभ्यं परं स्थानमवाप परमाद्भुतम् ॥

इति पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।

Pro.Total = 4613 + 96 =4709.

એકપચ્ચાશત્તમોઽધ્યાયઃ

જયોતિર્વને શ્રીબલધિર્નામ્નઃ રાજા લિઙ્ગત્રયસિષ્ઠા શ્યામાનદીસઙ્ગમે ।

૧. શ્રી શઙ્ખઃ -

ઇત્યમાકર્ણૈકપીયૂષામ્ભોધિસમ્પલવામ્ ।
કથાં કલિમલાપાયાં કાક્ષિતોદયનૈષ્ટિકીમ્ ॥

૨. દુષ્કર્મવ્રાતશમનીં રાજા પાણ્યેન્દ્રનન્દનઃ ।

પ્રસાદ્ય મૂર્ધ્ના ભૂયોઽપિ સનાતનમિદં જગૌ ॥

૩. રાજોવાચ -

ભગવન્ યોગિનાં શ્રેષ્ઠ દૃષ્ટલોકપરાવર ।
ભવતા જગતીચક્રે પરિત્રાણપરાત્મના ॥

૪. જન્તવો જન્મસંસારઘોરાણ્ણવપરિભ્રમાત્ ।

પરિપશ્યન્તિ સિદ્ધાર્થાં નૈવ પશ્યન્તિ દુર્ગતિમ્ ॥

૫. તરન્ત્યન્ધન્તમઃ સૂર્યાત્ પરિતાપં નિશાકરાત્ ।

પરિતાપં તમસ્તોમં તરન્તિ ભવતો જનાઃ ॥

૬. તસ્માત્ ત્વાં કરુણામૂર્તિં ગુરુમાસાદ્ય નિર્મલમ્ ।

ન ભવાબ્ધેર્ન સંસારાત્ પરિપશ્યામ્યહં ક્વચિત્ ॥

૭. દૂરીકૃતાનિ દુઃખાનિ ચિન્તાસન્તાપવન્ત્યપિ ।

ઊરીકૃતમહો શ્રેયઃ પ્રાપ્તસર્વમનોરથમ્ ॥

૮. અનયા કથયા બ્રહ્મન્ બ્રહ્મજયોતિપ્રકાશયા ।

કૃતકૃત્યોઽસ્યહં બ્રહ્મન્ કૃતાર્થોઽસ્મિ હિ કેવલમ્ ॥

૯. ભૂમિઃ પરિમિતા વ્યોમ્નિ મિતં તારકદમ્બકમ્ ।

મિતા હિમાની કાલેન મિતા ચૈવ કુલાચલાઃ ॥

૧૦. મન્યામહે વયં બ્રહ્મન્ કથયા ભૂરિસમ્પદઃ ।

મહામહાર્થકલિકા હ્યમિતા વ્યોમચક્રવત્ ॥

૧૧. ઇતઃપરમહં બ્રહ્મન્ તેજઃપુન્જમકલ્મષમ્ ।

દ્રષ્ટુમિચ્છામિ ભવતાં માસ્તુ કાલવિલમ્બનમ્ ॥

૧૨. સ્નાતવ્યાનિ ચ તીર્થાનિ દ્રષ્ટવ્યાનિ સ્થલાન્યપિ ।

- पूजितव्याश्च तत्रत्याः देवताश्च यथाऽहमम् ॥
१३. गुडुपदिष्टमार्गेषु स्थाप्य लिङ्गमनुत्तमम् ।
पूजयिष्यामि विश्वेशं सोमं सोमविभूषणम् ॥
१४. सा तेन मलाभाग मन्त्रिणः सपुरोहिताः ।
सेनाध्यक्षाः च निर्यान्तु सवाजिरथकुञ्जराः ॥
१५. धनाध्यक्षाः समादाय पुष्कलानि धनान्यपि ।
धति भूपवयश्श्रुत्वा सर्वे संदृष्टमानसाः ॥
१६. नगरात् निर्ययुः तूर्णं विचित्रं द्रष्टुमुत्सुकः ।
सुधानीतं तथा दिव्यं स्थन्दनं कामयारिणम् ॥
१७. विनीताश्चसमायुक्तं गन्धर्वनगरोपमम् ।
सनातनं पुरस्कृत्य समारोहनृपात्मजः ॥
१८. काश्यपो जमदग्निश्च पर्णादौ रैव्यरैवती ।
लोपामुद्रापतिः श्रीमान् अगस्त्यः साग्निहोत्रकः ॥
१९. नारदः पर्वतश्चैव कौशिकश्च पराशरः ।
वसिष्ठाद्याः तथा तस्मिन् समवायमकल्पयन् ॥
२०. शङ्खभेरीनिनादैश्च पणवानकगोमुषैः ।
वीणावेणुनिनादैश्च जयशब्दैश्च वन्दिनाम् ॥
२१. पूर्यमाणमिव व्योम भूः यथलेव सर्वशः ।
शेवं प्रदृष्टैः मुनिभिः जनमन्त्रिपुरोहितैः ॥
२२. प्रपूज्यमानो योगीन्द्रो राजापाण्ड्येन्द्रसूनुना ।
प्रविवेश मलाक्षेत्रं भास्कराकारदर्शनम् ॥
२३. समन्तात् योजनायामं सर्वसिद्धनिषेवितम् ।
नीलजुमूतसङ्काशैः मलापादपसञ्चयैः ॥
२४. व्याप्तं दिग्व्योमभागैश्च सपुष्पकलपल्लवैः ।
श्रुतकेतकतालाम्रतड्डोलामलकेतकैः ॥
२५. माकुन्दकुन्दमन्दारचन्दनातड्डुतिन्दुकैः ।
केरनारङ्गकङ्कलिकविमालूरमागधैः ॥

२६. नमेरूपूगनागाद्यैः शाभारुद्धातपश्छटैः ।
अनभिज्ञातपापौघभूमागपरमोदयः ॥
२७. कासारशतसम्पातकल्लारकुमुदोज्ज्वलम् ।
ज्वलत्पावकसङ्घाशैः सूर्यताराधिपप्रभैः ॥
२८. तपस्यदृग्भिः मडासिद्धैः यतिभिः ब्रह्मचारिभिः ।
वनाश्रमिजनैरन्यैः ब्राह्मणैः गृहमेधिभिः ॥
२९. क्वचित् समाधिमापन्नैः अर्धोन्मीलितलोचनैः ।
क्वचित् आराधयद्भिः य देवदेवमुमापतिम् ॥
३०. पञ्चयज्ञपरैर्दान्तैः क्वचित् स्मृतिविशारदैः ।
क्वचित् सामानि गायद्भिः क्वचित् यापि ऋयां गणैः ॥
३१. यजूषि वाया विस्तार्य तदर्थान्वेषणातुरैः ।
ब्राह्मणैरध्वरोद्युक्तैः आथर्वणपरैः परैः ॥
३२. जुह्वद्भिरग्निमन्यत्र क्वचित् योगपरायणैः ।
सर्वतश्शोभनाकारं सालङ्कारमिव स्थितम् ॥
३३. क्षेत्रमक्षिपथे लब्ध्वा आदिशिद्धनृपाद्यैः ।
अवतीर्य स्वयानेभ्यः कृताञ्जलिपुटोज्ज्वलाः ॥
३४. प्रणोमुः शिरसा क्षेत्रं प्रजापतिमिव प्रजा ।
सह राजेन्द्रपुत्रेण प्रीतो विप्रैः सनातनः ॥
३५. प्रविवेश मडाक्षेत्रं लक्ष्म्या प्रणतकन्धरः ।
धत्थमायान्तमधुना राज्ञा राजेन्द्रसूनुना ॥
३६. तत्रत्याः सहसा सिद्धाः ज्ञात्वा प्रीतिपुरस्सरम् ।
प्रत्युज्जग्मुर्यथान्यायं मधुपर्कार्द्धिणादिभिः ॥
३७. परस्परं समभ्यर्थ्य त अन्ते स्वागतादिभिः ।
तैः पूजितो यथान्यायं लृष्टा क्षेत्रमुपागमन् ॥
३८. प्रविश्य सुमहत्क्षेत्रं विनीतो राजनन्दनः ।
आदिशिद्धोपदिष्टेन विधिना भैरवं विभुः ॥
३९. प्रथमं पूजयित्वा तु गणेशवटुडौ तथा ।
तीर्थदेवीं समभ्यर्थ्य ताम्नां मलयनन्दिनीम् ॥

४०. स्नात्वा क्रमेण तीर्थेषु वापीकूपडूदादिषु ।
 देवान् पितॄन् ऋषीन् चैव तर्पयित्वा द्विजान् अपि ॥
४१. क्षेत्रोपवासं विधिवत् रात्रौ जागरणं तथा ।
 कृत्वा धर्मकथां श्रुत्वा निनाय रजनीं नृपः ॥
४२. अपरेद्युस्समुत्थाय कृत्वा स्नानादिकाः क्रियाः ।
 ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु पारणामभ्यवर्तयत् ॥
४३. ततः कतिपयाखेषु गतेषु नृपनन्दनः ।
 दीनेशे मकराडूढे पूर्यमाणे निशाकरे ॥
४४. सप्तम्यां गुरुवारे य शुभयोगसमन्विते ।
 गार्हस्थ्यमिन्द्रावश्विन्यां कर्म कुर्वति निमले ॥
४५. गुरुणाधिष्ठिते लग्ने कविना य निरीक्षिते ।
 ऐकादशगते मन्दे मुहूर्ते मैत्रसंज्ञिते ॥
४६. राज्ञा श्रीमान् आगमोक्तेनवर्त्मना ।
 मलामन्त्रेण शैवेन नवकूटाणुना सह ॥
४७. स्थापयामास तल्विड्गं यत्र ज्योतिः प्रवर्तते ।
 उद्यावसेषु मन्त्रेषु हरितेषु मडर्षिभिः ॥
४८. भेरीमृदङ्गशङ्खेषु निनदत्सु समन्ततः ।
 विमानस्थाः ततो देवाः ब्रह्मनारायणादयः ॥
४९. आसन् प्रसन्ना ककुभः सामोदः मरुत् ववौ ।
 देवदुन्दुभयो व्योम्नि सस्वनुर्देवयोदिताः ॥
५०. जपन्तो मन्त्रवैशिष्यं शतरुद्रीयसंज्ञितम् ।
 तुष्टुवुः परमेशानं सिद्धैश्च परमर्षिभिः ॥
५१. देवदुन्दुभयो व्योम्नि सस्वनुर्देवयोदिताः ।
 ववर्षुः पुष्पवर्षाणि सिद्धैश्च परमर्षिभिः ॥
५२. ववर्षुः पुष्पवर्षाणि परितः कल्पशापिनः ।
 अेवं प्रतिष्ठाप्य शिवं पूजयामास भूपतिः ॥
५३. धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैः गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ।

- अेतस्मिन् अन्तरे व्योम्ना समादिष्टः सुरोत्तमैः ॥
- प४. मलायूडामणिकृतामादाय प्रथिमां शुभाम् ।
गौरी नीलोत्पलप्रभ्यां नानामणिविभूषिताम् ॥
- प५. विश्वकर्मा समासाध ददौ राज्ञे य संसदि ।
लुष्टात्मा स महीपालः तां प्रगृह्य मणिकृताम् ॥
- प६. देवीं संस्थापयामास मन्त्रेण गुरुयुद्धितः ।
अेवं देवं य देवीं य प्रतिष्ठाप्यागमात्मना ॥
- प७. नमस्कृत्य मलादेवं त्रिःपरिक्रम्य साञ्जलिः ।
पूजात्ते पुरतः स्थित्वा साम्भं स्तोतुं प्रयत्नमे ॥
- प८. राजा -
ॐ तद्भास्यं धीतमानं मलान्तं ज्योतिर्नित्यं सत्समाधेयरूपम् ।
मान्यं मोडापायलेतुं प्रपद्ये प्रायः श्रेयः प्रामुमैशं मडिम्ना ॥
- प९. यातायातश्रान्तिसन्तारलेतोः ङातुं मायाजालिकाबन्धनानि ।
सन्धातुं वै शुवलेष्ठां मडिम्ना साक्षात् षंशं संश्रये तत्त्वरूपम् ॥
१०. कर्माकारं तद्गुलाकाररूपं कर्तुं य व्यक्तिसमयेषि वासम् ।
षंश्याकारं देवताकारमन्तः शैवं भावं यातुमीडे मलान्तम् ॥
११. तीर्थाकारो यः परित्रातुमेतत् मन्त्रार्णवात्मा नैगमान्तर्विलासी ।
साक्षी दाता कर्मणसौ कृलानां देवो भूयात् अग्रतो नः पुराणः ॥
१२. यन्त्रामर्णान् वायि कुर्वन् प्रमादात् अब्यर्थात्वा पापतो मुक्तिमेति ॥
तं त्वामन्तः यन्द्रयूडं प्रपद्ये नीलग्रीव त्राडि नः कर्मबन्धात् ॥
१३. अन्तःकरणा नेडमूकाकनाथाः यत्ते किञ्चित् वृत्तमुल्लास्य शम्भुम् ।
पापात् मुक्ता यान्ति तज्ज्योतिरैशं पाशापायं नौमि नाथं पशूनाम् ॥
१४. लेतुस्साक्षी तन्नियन्तापलन्ता जन्तोरन्तर्जुवडपो य भूयः ।
येडस्पृश्यात्मा कथ्यते ब्रह्मविद्भिः सोडयं शम्भुः पातु नः कर्मबन्धात् ॥
१५. विश्वात्मा यो विश्वरूपो नियन्ता काले काले योजयित्वा स्ववृत्त्या ।
कालक्षेपं कल्पयत्येष नित्यं तस्मै धाम्ने कल्पये शित्तमध्दा ॥
१६. युक्त्या मन्त्रैर्वेदतत्त्वार्थदृष्टैः बुद्ध्या शुद्ध्या वाग्विलासाद्गुरुराणाम् ।

- अ-वेषन्ते योगिनो यत्पदाब्जं तस्मिन् आशा भूयसी मेऽस्तु नित्यम् ॥
६७. नित्यं शुद्धं निर्विकल्पं पुराणं सत्यं सूक्ष्मं सर्वसङ्कल्पहीनम् ।
श्रद्धामात्रं शम्भुमाद्यं विनोदात् सालङ्कारं कारयेन्नीलकण्ठम् ॥
६८. देव प्रसीद परमेश्वर यन्द्रमौले लीलाविशेषपरिकल्पितपञ्चकृत्य ।
पश्यन् त्रिकालभवभूतपते दयालो मां पाछि मोडकुडरात् गडनात् प्रपन्नम् ॥
६९. धृति तस्याग्रतः स्थित्वा स्तुवतः स्तुतिसम्पदा ।
लालिताञ्जलिनालस्य भक्तिनम्रात्ममूर्तिनः ॥
७०. तल्लिङ्गात् अक्षिपदवीमभूत् तस्मात् शुभोदया ।
अपारा पूरिताशेषभुवना भास्करोपमा ॥
७१. दैव तेजसः कोऽपि पुमान् आगत्य सत्वरम् ।
ओछि वत्सेति सम्भाष्य करेणालम्ब्य भूपतिम् ॥
७२. अन्तर्निनाय वै तस्मिन् तेजःपुञ्जे मडत्तरे ।
ददर्श मडतीं भूमिं तदन्तः काञ्चनारुणाम् ॥
७३. तन्मध्ये नगरीं पुण्यां मधुरां राजनन्दनः ।
मडाप्राकारसंयुक्तां मडापरिघवेष्टिताम् ॥
७४. मडाजनसमाकीर्णां नरनारीसमाकुलाम् ।
विभक्तस्थ्यां विततां गजवाजिरथाकुलाम् ॥
७५. मडाराजगृहोपेतां प्रासादशतसङ्कुलाम् ।
पुरीं विशित्रामालोक्य स्मयमानो मडीपतिः ॥
७६. तत्रत्यैर्बन्धुभिस्सिनग्धैः मन्त्रिसामन्तबन्धुरैः ।
प्रत्युद्यतः पूज्यमानः स्तूयमानश्च बन्धुभिः ॥
७७. कैलासशिखराकारां ददर्श भवनं पितुः ।
अतीत्य कक्ष्याः विविधाः मणिङ्काञ्चनकुट्टिमाः ॥
७८. अधिष्ठितद्वारपालाः रक्ष्यमाणाश्च रक्षिभिः ।
अक्षिप्राद्युष्टिङ्गीजातां सभामासाद्य वै शनैः ॥
७९. ददर्श पितरं तत्र मणिसिंहासने स्थितम् ।
दीप्यमानं स्वया कान्त्या मडेन्द्रवरुणोपमम् ॥

८०. यामराभ्यां वीज्यमानं श्वेतच्छत्रसमन्वितम् ।
स्तूयमानं पुरोभागे सूतमागधवन्दिभिः ॥
८१. पार्श्वे मरकतश्यामां मातरं यारुदर्शनाम् ।
तत्र स्थिताःमन्त्रिवृद्धाः ऋषयो ब्रह्मवादिनः ॥
८२. सभ्याः परमोदारः सूक्ष्मज्ञाः दीर्घदर्शिनः ।
उपतरस्थुर्मंडात्मानं देवराजमिवामराः ॥
८३. तं दृष्ट्वा पितरं प्रीतो मातरं च यशस्विनीम् ।
प्राशम्य पादयोर्भक्त्या व्युपतस्थे तदन्तिडे ॥
८४. तमेनमागतं पुत्रं कौतुकात् परमेश्वरः ।
स्नेडात् अमुं समाश्लिष्य मूर्ध्निपादाय वै मुहुः ॥
८५. अङ्गे पुत्रं समारोप्य स्नेडात् वचनमब्रवीत् ।
पिता -
जय जिव चिरं वत्स तातायुष्मन् मंडामते ॥
८६. प्रीतोऽस्मि तव कृत्येन स्तोत्रेणानेन पूजया ।
शेषा ते जननी प्रीता तव शुश्रूषयाऽनघ ॥
८७. धर्मेश पालय मडीमधर्मं परिवर्जय ।
मा तवाङ्कित्यां क्वापि गुणं आराधयानिशम् ॥
८८. सर्वमीश्वरभावेन कर्माणि परिवर्तय ।
अलङ्घनीया गुर्वाज्ञा मन्त्रयन् मन्त्रिभिस्सह ॥
८९. ब्राह्मणेषु च देवेषु सदा तुल्यमतिर्भव ।
पाषाणानामनार्याणां विमुषो भव सर्वदा ॥
९०. नित्यमावां च पितरौ भक्त्या शुश्रूषया सदा ।
धर्मं संस्थापयन् भूमौ शत्रून् जडि मंडामते ॥
९१. यज्ञेन देवानभ्यर्च्य पितॄन् यैव यथोचितम् ।
स्वदारनिरतो भूत्वा चिरं जिवितुमर्हसि ॥
९२. काठिन्यं नानुवर्तस्व स्वशत्रुषु जयोत्सुकः ।
मार्दवात् गुरुवर्गेषु भृत्येषु समवर्तिना ॥
९३. अहमत्रैव वत्स्यामि तव मात्रानया सह ।

- सर्वेषामेव जन्तूनां छिताय य मडामते ॥
९४. एत्थं सुन्दरपाण्ड्योऽयं साक्षात् गौरीसम्प्रशिवः ।
पुत्रं समनुशास्यैव तत्रैवान्तरधीयत ॥
९५. तावत् श्रीबलधिश्रीमान् प्रसन्नात्मातिविस्मितः ।
लिङ्गं पुरस्तात् आलोक्य ब्राह्मणानां य समन्ततः ॥
९६. पृष्टः सनातनेनासौ किं यच्छ्रमिति भूपते ।
कथयामास वृत्तान्तं यथावत् दिव्यदर्शनम् ॥
९७. श्रुत्वा सर्वे मुनिगणाः राजानोऽन्ये य मन्त्रिणः ।
जडर्षुः परमानन्दात् पूर्यमाणा एवापगाः ॥
९८. ततो राजसुतो देवमभ्यर्थ्य य सनातनम् ।
तेनानुशासितः यच्छे नगरीं तत्र विस्तृताम् ॥
९९. मधुरायाः तुल्यरूपां देवागारशतोज्ज्वलाम् ।
यद्गङ्गाप्यः पूर्वभागे तु वीरभद्रं मडाबलम् ॥
१००. पुरस्य रक्षाणार्थं स्थापयामास भूपतिः ।
आग्नेय्यां वीरशास्तारं दक्षिणे य मदोत्कटम् ॥
१०१. नैरृत्यां देवदेवेशं सुन्दराप्यं जनार्दनम् ।
पश्चिमे मुयुकुन्दाप्यं भगवन्तं गणेश्वरम् ॥
१०२. वायव्यां वैनतेयं य गन्धर्वं य तथोत्तरे ।
शैशान्यां य गणेशानं सिद्ध्याप्यं सिद्धिदायकम् ।
१०३. अेवं कृत्वा पुरीं पुण्ड्यां तुल्यरूपां मडीपतिः ।
यकार वासं तत्रैव देवमाराधयन् सदा ॥
१०४. स्नात्वा स्नात्वा य तीर्थेषु दृष्ट्वा दृष्ट्वा य देवताः ।
एजे बहुविधैर्यज्ञैः विपुलैः आमदक्षिणैः ॥
१०५. पुत्राभ्यां स्थापयामास शिवलिङ्गद्वयं नृपः ।
धर्मसेनाभिधस्तस्य पुत्रे ज्येष्ठोऽतिधार्मिकः ॥
१०६. तत्र दत्तं य तल्लिङ्गं स्थापयामास शास्त्रतः ।
वामनाश्रमतोऽप्यत्रे पूर्वभागे वृषाश्रमे ॥
१०७. स्थापितं तु मडालिङ्गं नाम्ना श्रीबलधीश्वरम् ।

- યે ચ પશ્યન્તિ તેષાં તુ મોક્ષલક્ષ્મીઃ કરસ્થિતા ॥
૧૦૮. તદ્ભ્રાત્રા બ્રહ્મદત્તેન સ્થાપિતોડભૂત્ મહેશ્વરઃ ।
માયાલાસ્થાત્ પૂર્વભાગે તામ્રાયા ઉત્તરે તટે ॥
૧૦૯. સ્થાપિતઃ સુમહાલિડ્ગો દર્શનાત્ ભુક્તિમુક્તિદમ્ ।
ઇત્યં સ રાજા સંસ્થાપ્ય લિડ્ગત્રયમનુત્તમમ્ ॥
૧૧૦. બ્રાહ્મણાન્ ભોજયિત્વા ચ ધનૈઃ સન્તર્થ ભૂપતિઃ ।
વિવેશ નગરીં પુણ્યાં મુહૂર્તે શુભસંયુતિ ॥
૧૧૧. વર્ધિતસ્તુ મુનીન્દ્રેણ તથાશીર્ભિર્દ્વિજોત્તમૈઃ ।
પૂર્ણકામો મહાતેજાઃ પરમાનન્દમેયિવાન્ ॥
૧૧૨. પૂજિતાઃ પુષ્કલૈઃ વિપ્રાઃ ધનૈઃ આપૃચ્છત તં નૃપમ્ ।
પ્રશંસન્તો મહાતેજાઃ જગ્મુરેવ યથાગતમ્ ॥
૧૧૩. અસ્મૈ વરાન્ વિતીર્ચ્ય દેવા ઇવ પુરોગમાઃ ।
સ્વર્ગાદપિ પરાં દૃષ્ટ્વા પુરીં ભુવનભૂષણામ્ ॥
૧૧૪. સમાપૃચ્છ્ય ચયુઃ સર્વે હૃષ્ટાત્માનો દિવૈકસઃ ।
ઇત્યં ગતેષુ સર્વેષુ દેવેષુ મુનિભિસ્સહ ॥
૧૧૫. રાજા પરમસંહૃષ્ટઃ તત્રૈવ વસતિં વ્યધાત્ ।
ઇત્યં જ્યોતિર્વનસ્યાસ્ય માહાત્મ્યં વિસ્મયાવહમ્ ॥
૧૧૬. કથયિત્વા મહાયોગી વિચિત્રં પરમાદ્ભુતમ્ ।
ભૂયઃ કીર્તિસુધામસ્મૈ તામ્રાયાઃ પાપનાશિનીમ્ ।
વક્તું પ્રયત્કમે શ્યામાસડ્ગમેડભ્યુદયોજ્જવલામ્ ॥
૧૧૭. ઇતિ કલિકલુષાપાહામપારામભિનવકાલકથારસાભિરામામ્ ।
શ્રુતિપદમ્બુપલભ્ય ધૂતપાપા પરમુપયાન્તિ પરં પદં હિ લોકાઃ ॥
- ઇતિ એકપગ્ચાશોડધ્યાયઃ । Pro.Total = 4709 + 117 =4826.

દ્વિપગ્ચાશોડધ્યાયઃ

મન્ત્રતીર્થમહિમા ।

૧. શડ્પઃ -

- श्रुणु राजन् प्रवक्ष्यामि मन्त्रतीर्थस्य वैभवम् ।
श्रवणात् अस्य वै मर्त्याः न शोयन्ति पुनर्भवम् ॥
२. यत्र भैरवती पुण्या भैरवायलनन्दिनी ।
आर्द्रापगोति विष्याता सङ्गता ताम्रया सङ् ॥
३. यत्र भक्तजनापायव्यपोडनवियक्षाणा ।
शिवस्तारकवर्णात्मा लिङ्गमूर्तिरभूत् यतः ॥
४. तस्य तीर्थस्य मालात्म्यं मलान्तं सागरोपमम् ।
श्रवणात् कीर्तनात् अस्य नरो मुच्येत बन्धनात् ॥
५. एति गाथां समाकर्ण्य मुनिना कथितां शुभाम् ।
कौतूहलसमाविष्टो वीरसेनो महीपतिः ॥
६. प्रणम्य भूयो योगीन्द्रं पप्रच्छ विनयोज्ज्वलः ।
भगवन् का नदी पुण्या कथं भैरवीतीरिता ॥
७. आर्द्रापगाभ्या केनासीत् केन वा भैरवाद्रिजा ।
सर्वं विस्तार्य मे ब्रूहि सर्वज्ञोऽसि मलामते ॥
८. एति पृष्टो महीपेन भक्तेन प्रणतेन सः ।
स्नेहात् विस्तार्य तां पुण्यां कथामकथयत् मुनिः ॥
९. शङ्खः -
राजकथयतो मे त्वं काममाकर्णयाधुना ।
कन्दर्पशिखरो नाम मलान् आसीत् महीधरः ॥
१०. यत्र तस्मा तपस्तीव्रं वसिष्ठो भगवान् मुनिः ।
पुत्रशोकात् विमुक्तोऽभूत् अतो लोके प्रतीयते ॥
११. आयामात् कोशमात्रेण दिशमैन्द्री य वारुणीम् ।
अवष्टब्धोच्छ्रितैः शृङ्गैः व्यावृण्वानमिवाम्बरम् ॥
१२. नानातरुलताकीर्णं नानाप्रस्रवणोज्ज्वलम् ।
समन्तात् योजनायामं वनं चैत्ररथोपमम् ॥
१३. तत्र सौमनसा नाम ऋषयः योर्ध्वमन्धिनः ।
वसिष्ठगोत्रसम्भूता नित्यं व्रतपरायणाः ॥
१४. पुत्रैः पौत्रैः य शिष्यैः य साग्निहोत्राङ्घ्रियान्विताः ।

- परितः शैलमुष्यस्य कृत्वाश्रमपदं मडत् ॥
१५. त्रिषुस्स्वाध्यायनिरताः शिवध्यानपरायणाः ।
तेषां मध्ये मडातेजाः छिरएवान् एति विश्रुतः ॥
१६. तपसा विद्यया ब्रह्मज्ञानेनाप्यधिकोऽभवत् ।
मायावत्या समं यङ्के गार्हस्थ्यं धर्मभार्यया ॥
१७. अस्यां पुत्रशतं प्राप्य पुत्रीमञ्चिच्छतामुना ।
तपसाराध्य देवेशं प्राप्तं पुत्रीयतुष्टयम् ॥
१८. कुमुदा रोहिणी भद्रा तुरीयार्द्रा समीरिता ।
शेता देवांशसम्भूता कुमार्या देववर्यसः ॥
१९. कृमात् शैशवभावेन वियुक्ता प्राभयौवनाः ।
दृष्ट्वा गुणोत्तराः कन्याः पिता दृष्ट्वाति दृष्टवत् ॥
२०. वरेभ्यः यानुत्पेभ्यः दातुमैच्छत् मडामतिः ।
कुमुदामेकतायादात् द्वितीयाडूय रोहिणीम् ॥
२१. तृतीयभद्रां प्रायच्छत् ब्राह्मणेण विधिना मुनिः ।
तासामुद्राडसमये समाजे ब्रह्मवादिनाम् ॥
२२. अब्यायौ मडातेजाः भैरवाद्रिः सुदृष्टजनैः ।
तमेनमागतं दृष्ट्वा छिरएवान् प्रीतिपूर्वकम् ॥
२३. प्रत्युद्गम्य प्रसाधैर्न समाश्लिष्य मुडुर्मुडुः ।
सामानीय गृहं पत्या सत्कारेणार्चितेन तु ॥
२४. आशित्येनार्हयामास सर्वानभ्यागतान् मुनीन् ।
अभयर्थितः तदा तेन मुनिना सुदृष्टाद्रिराट् ॥
२५. तं प्रसाद्य मुनिश्रेष्ठं प्रीत्या वयनमब्रवीत् ।
अद्रिराजः -
साधे सम्भावितोऽस्म्यत्र त्वया स्नेहाद्र्येतसा ॥
२६. एदानीं हृद्गतं तापं तुभ्यमत्र निवेदितुम् ।
आगतोऽहं त्वया ब्रह्मन् पूर्यतां मे मनोरथः ॥
२७. भद्रावतीयं मे भार्या चित्रसेनस्यकन्यका ।
प्राणैः प्रियतरा नूनं छायेव सड्यारिणी ॥

२८. अनपत्योऽलमस्यां तु न लब्ध्वा पुत्रिकामपि ।
तस्मात् कुरु कृपां ब्रह्मन् द्यातुमर्हसि पुत्रिकाम् ॥
२९. अनामाद्र्गाभिधां कन्यां त्वृत्तां प्राप्य पुत्रिकाम् ।
लब्ध्वा निधिमिवाकल्पं लुप्त्यामि सख्यं त्वया ॥
३०. तथा प्रसीद मे ब्रह्मन् स्मृत्वा सौलृष्टमावयोः ।
एति तद्भयं श्रुत्वा डिश्वान् अभिनन्दितः ।
३१. प्रदायास्मै सपत्नीको कन्यामाद्र्गाभिधामिमाम् ।
एतं तां पुत्रिकां लब्ध्वा प्रलृष्टेनान्तरात्मना ॥
३२. तमापृच्छ्य मुनिः प्रायात् अद्भीशः स्वगृहं पुनः ।
वालयन् पोषयन् कन्यां स्नेहात् अङ्गे निधाय ताम् ॥
३३. निनाय कतिथित् कालं सन्तोषात् निमिषोपमम् ।
एवं सा वर्धिता पित्रा मात्रा याप्युपलालिता ॥
३४. सप्तीभिस्सख्यं संयुक्ता विजडाराद्रिसानुषु ।
लीलोपकरणैर्दिव्यैः मणिपुत्तविकादिभिः ॥
३५. कन्दुकैः चित्रशुभ्रैः शारीशुकमयूरकैः ।
रत्नकन्दकरणैश्च स्नेहकुण्डलमण्डितैः ॥
३६. कृतैः पुष्पैः पल्लवैश्च परैः कीडापरिच्छदैः ।
एवं सप्तीभिः सम्भूय स्वपाणिग्रहणोत्सवम् ॥
३७. शिवेन कल्पितं नित्यं मानसं कन्यकाकरोत् ।
कल्पयन्त्या शिवं ध्यात्वा स्वपाणिग्रहणकियाम् ॥
३८. धायन्त्रितयं पूर्णमेकदिनेन तु ।
एकदा सा तु पूजन्ते मालामादाय पाणिना ॥
३९. शिवं पुरस्तात् ध्यायन्ती तड्ङ्गो तामकल्पयत् ।
एवं तथा कृतां पूजामूरीकृत्यानुरागतम् ॥
४०. एवं सप्तीभिः सम्भूय कीडन्ती य पदे पदे ।
कुसुमानि विधि-वन्ती बध्वा मालां मलात्मने ॥
४१. ताभिराराधयामास देवदेवं पिनाकिनम् ।

- प्रसाधे देवदेवेशं कृत्वा यापि प्रदक्षिणम् ॥
४२. लब्ध्वा वागञ्जलाङ्घ्रिः स्तोत्रैः स्तुत्वा दिने दिने ।
कण्ठे व्यासजययामास ध्यात्वा देवस्य तां स्रजम् ॥
४३. शिवः प्रत्यक्षतां कृत्वा कण्ठे तामाददे स्रजम् ।
अेवं य लोकास्सुम्निनः मातापित्रोश्च सम्भ्रमात् ॥
४४. अम्भरात् अमलाकारा वागभूत् अशरीरिणी ।
पुष्पाणि ववर्षुः देवाः तुष्टुवुनरिदादयः ॥
४५. करे गृहीत्वा तां कन्यां तावत् अन्तर्दधे शिवः ।
तिरोहितामिमां सर्वे विद्युलम्बामिवाम्भरे ॥
४६. अपश्यन्त्यः श्रुया साभ्यः ङाडेति परियुक्तुशुः ।
सभ्यो वयस्यो द्युःभार्ताःतद्विद्योगान्धतातुराः ॥
४७. भ्रमः स्रवतास्राक्षाः क्व याता ङा सप्तीति य ।
तदा शैलराजः तु दृष्ट्वा वृत्तान्तमीदृशम् ॥
४८. सपत्नीकः श्रुया राजा रुरोदोश्चैर्लुठन् भुवि ।
ङा वत्से क्वासि यन्द्रास्ये डेन नीतासि मायया ॥
४९. पुत्रि प्राणधिडे आले किं मां त्यक्त्वा तु मातरम् ।
धति शोकपरिधूनं कोशन्तमयलेश्वरम् ॥
५०. दृष्ट्वा दयालुर्भगवान् वामदेवो मङामुनिः ।
आगत्य डेतुमिर्वाङ्घ्रैः सान्त्वयित्वा तु दम्पती ॥
५१. उवाच वचनं धीमान् तयोः प्रियथिकीर्षया ।
मास्तु शोडेन शैलेन्द्र मोडेनालमिडेदृशा ॥
५२. कुरु धैर्यं मनस्याग्र्यं बुद्धिं वेशय सत्यते ।
वक्ष्याम्युपायं ते पुत्र्या पुनर्दर्शनदायकम् ॥
५३. सा साक्षात् जगन्माता गौरी शैलेन्द्रकन्यका ।
डिरएवता मुनीन्द्रेण प्रार्थिता पूजिता भृशम् ॥
५४. भक्तानुकम्पिनी तस्य पुत्री जाता मङात्मनः ।
त्वया चिरतरं कालं तपसा तोषिता पुनः ॥

- पप. कृपाविधायिनी तुभ्यं पुत्रीभूता दयावती ।
 देवदेवस्य वामाङ्गे संप्राप्तैषा त्रिशूलिनः ॥
- पक. यद्वि भूयो मनीषा ते तद्दर्शनसमुत्सुका ।
 यत्नं कुरु यथान्यायं मयाद्विष्टेन वर्त्मना ॥ ५७
- पग. गत्वा मलयङ्गं पुण्यां तत्तीर्थेऽवाममज्जनात् ।
 समाराधय देवेशं भवनीसङ्घितं शिवम् ॥
- पघ. धृति तस्मै मलामन्त्रमुपदिश्य यथाविधि ।
 तेन सार्धमनुप्राप्य मालेर्यो तीर्थदेवताम् ॥
- पच. विधिना स्नापयामास शैलराजं य तत्प्रियाम् ।
 मालेयि मातः पापघ्नि भक्तानीष्टप्रदायिनि ॥
- क०. प्रसीद तीर्थे स्नास्येऽहं पूरयास्मभ्नोरथम् ।
 धृति तां तीर्थजननीं प्रार्थयित्वा प्रसाद्य सः ॥
- क१. नद्याः तूदक्तरै कूले ज्योतिश्चकस्य पूर्वतः ।
 कन्दर्पशिખरात् शैलात् उदीच्यां कोशमात्रतः ॥
- क२. कृत्वाश्रमपदं राजा भूधराणां यतेन्द्रियः ।
 मुनिनाद्विष्टमार्गेण साम्भमीशं समर्द्धयन् ॥
- क३. तुष्टाव नित्यं पूजन्ते स्तोत्रैः श्रुत्यन्तयोदितैः ।
 धृत्यमर्थयतः तस्य विधिना नियतात्मनः ॥
- क४. अपूर्णेऽह्ना ङायनोऽह्नुत् अडेन पृथिवीपते ।
 अपरेद्युः कृतस्नानो वामदेवेन योदितः ॥
- क५. मनसा पूजयामास षोडशैः उपचारकैः ।
 भावनासाधितैः द्रव्यैः मन्त्रेण प्राणवात्मना ॥
- क६. तेन पूजाविधानेन तोषितः परमेश्वरः ।
 प्रादुरासीत् विङ्गुत्प्री साक्षात् ज्योतिर्मयः प्रभुः ॥
- क७. तं दृष्ट्वा विस्मयाविष्टो लृष्टरोमा धराधरः ।
 समुत्थायासनात् तूर्णं बह्मदाञ्जलिपुटोज्ज्वलः ॥
- क८. अस्तौषीत् अत्रतो देवं साम्भमव्युदयात्मकम् ।
 नमश्शिवाय देवाय सर्वातीताय वेधसे ॥

६९. गुणत्वाकृति मानाय गुणाकाराय उेतवे ।
मन्त्रतन्त्रस्वरूपाय पञ्चतन्त्रसाक्षिणे ॥
७०. अपञ्चीकृतभूताय पञ्चभूतात्मने नमः ।
तीर्थमूर्त्या जगत्सर्व पापात् त्रातात्मसेविनाम् ॥
७१. योऽसौ सीदन्तमशुभौ मां पालयतु भूतभृत् ।
गङ्गाधरः शशिधरो भवो भीमो भवान्तकः ॥
७२. अन्तकस्यान्तस्सोऽयं अवतात् अंभसो विभुः ।
यमेनमकृताकारमेकद्वित्रिभेदतः ॥
७३. अेकमेव परं प्राङ्मुः तस्मै सोमाय ते नमः ।
सर्वेषामेव जन्तूनामन्तर्जुवकलात्मकम् ॥
७४. प्रवृत्तिश्चोपलब्धिश्च कथितः तमुपास्महे ।
नादभिन्दुकलाभेदैः क्षराक्षरविकल्पनैः ॥
७५. स्तूयते निगमैर्योऽसौ सदा भवतु मे गतिः ।
यदेकदेशात् अर्कधाः धीतन्ते छि नभस्थले ॥
७६. यदाज्ञया ब्रह्ममुखाः तस्मै ब्रह्मात्मने नमः ।
केचित् तरन्ति वै मृत्युं केचित् अंभो दुरत्ययम् ॥
७७. केचित् तरन्ति दारिद्र्यं नमस्तस्मै दयात्मने ।
अष्टमूर्तिरनेकात्मा निगमान्तः प्रदर्शितः ॥
७८. सर्वात्मा शङ्करः साक्षी क्षेमाय पुरतोऽस्तु मे ।
त्वां देवदेवं पुरुषं सद्योजातमनामयम् ॥
७९. क्षेमकुंठं वामदेवमधोरं प्रणतोऽस्म्यहम् ।
ईशानः शाम्भतः साक्षी सोऽयं तत्पुरुषो विभुः ॥
८०. स मेऽसौ भाग्यदातास्तु पुरतः पूर्वपूजितः ।
नमो नमश्शाश्वतशान्तिकरिन् शमां वतां भूरिकरप्रियाकरः ॥
८१. स नः समस्ताभ्युद्यैकछेतुको भवेद्भयानामुपशान्तिकृत् विभुः ।
ऋषिः -
इति स्तवेन पुण्येन भक्त्या याभिष्टुताऽमुना ॥
८२. ध्यानधिः प्रादुरभूत् गौरीनाथः त्रिलोचनः ।

- कोटिकन्धर्पलावण्यसंसृष्टो यौवनश्रिया ॥
८३. कर्पूरपाण्डुरश्रीमान् नीलकण्ठो जडाधरः ।
वामानुषक्तया गौर्या समाश्रितोत्पलश्रिया ॥
८४. आरुढ्य वृषभश्रेष्ठमादिसिद्धैर्निषेवितः ।
आढ्य शैलराजानं व्याजडार मडेश्वरः ॥
८५. शिवः -
प्रीतोऽस्मि तव शैलेन्द्र स्तोत्रैरेभिस्सपर्यया ।
वरान् वृणीष्व भद्रं ते दास्यामि य मनोरथान् ॥
८६. शिववामाङ्गुलां भालां स्वपुत्रीं यारुदर्शनाम् ।
आनन्दाश्रुपरीताभ्यां लोयनाभ्यां विलोकयन् ॥
८७. मन्दं मन्दमुवायेदं स्नेहसाध्यसविह्वलः ।
शैलराजः -
यद्यत् वरयोग्योऽस्मि वरदौ मे युवां यद्वि ॥
८८. वधूवरौ भवन्तौ मे गृहे नित्यनिवासिनौ ।
आकल्पमस्मद्रक्षार्थं भवतां भद्रदायिनौ ॥
८९. अेष अेष वरः श्लाघ्यः नान्यत् काङ्क्षे कदायन ।
अेवं जामातरं त्वां भो पुत्रीमेनां य दारिकाम् ॥
९०. नित्यमस्मत्स्नेहस्निग्धौ पश्याभ्याकल्पमञ्जसा ।
प्रसीद देवदेवेश प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥
९१. एत्थं संप्रार्थितां श्रुत्वा घराधीशस्य शङ्करः ।
भूयस्तमाल सुप्रीतः सानुरागोऽक्षिरोबिषा ॥
९२. अहं त्वद्भवने नित्यमनया सह संवसन् ।
तव श्रेयो विधास्यामि भूभ्यां शुभूतताद् एव ॥
९३. तवेयं पुत्रिका तन्वी गङ्गोवाघौघनाशिनी ।
मलाप्रवालरूपेण सङ्गमीयात् तु ताम्रया ॥
९४. भैरवायलपुत्रीयं लोके विख्यातिमेष्यति ।
श्यामवर्णतया श्यामानदीति प्यातिमृच्छतु ॥
९५. छिरण्वतः कुमारीयं नाम्ना उैरण्वतीति य ।

आर्द्रायामेव सञ्जाता तस्मात् आर्द्रापगेति च ॥

९६. रुद्राणीति च सिद्धेयं रुद्रपत्नी यतोऽभवत् ।

अेवमेभिः पुण्यगन्धैः नामभिः लोडपूजितैः ॥

९७. स्तुतेयं प्राणिभिर्नित्यं भूयात् पापप्राणाशिनी ।

यत् त्वदर्थं मडालिङ्गरूपी विश्वाक्षिगोचरः ॥

९८. तस्मिन् करिष्ये सततं सान्निध्यमनया समम् ।

तत्र स्थितानां जन्तूनामन्ते तारकदेशिकः ॥

९९. सर्वान् कामान् प्रदास्यामि सान्निध्यं तव मे चिरम् ।

ये मज्जन्ति मडातीर्थे ताम्नाश्यामानदीयुगे ॥

१००. निर्मुक्तपापाः ते सद्यः भवन्तु सुष्मिनी जनाः ।

धृत्युक्तवान्तर्दिते देवे शैलराजः सडानुगः ॥

१०१. सान्तःपुरः क्षणं तस्थौ विस्मयेनान्तरात्मना ।

तावद्भैरवशैलेन्द्रमडानिर्जरुपिणी ॥

१०२. तटारामाद्विनिष्कम्य ताम्नामाप मडानदीम् ।

तरङ्गिणी शैवलिनी मडापूरप्रवाडिनी ॥

१०३. मत्स्यकच्छपसम्पाता हेनावर्तशतोज्ज्वला ।

पापघ्नी तापशमनी मज्जतां भाग्यदायिनी ॥

१०४. आयोजनं पूर्वमुष्णी ततोऽप्युत्तरवाडिनी ।

तामाम्नापूरयामास गङ्गामिव डलिनृजा ॥

१०५. ततो देवा ब्रह्ममुष्णा नारदाद्याः सुरर्षयः ।

विस्मिताः ते समागत्य सिद्धैश्च परमर्षयः ॥

१०६. स्नात्वा विधिवत् अभ्यर्च्य ताम्नाश्यामासमागमे ।

मन्त्रतीर्थमिति स्तुत्वा प्रयागसदृशं विदुः ॥

१०७. प्रणवेशं ततो दृष्ट्वा प्रसाध गिरिजासम्पम् ।

तत्प्रसाधं समासाध कृतकृत्याः सुरासुराः ॥

१०८. प्रशंसन्तः स्तुवन्तश्च स्वानि स्वानि पदान्यगुः ।

शङ्खः -

राजन् अद्यापि गौरीशो भैरवायलपत्तने ॥

१०८. श्वशुरस्य गृहे प्रीत्या भैरवत्या समन्वितः ।
पूजितः तेन सान्निध्यं कुरुते भक्तवत्सलः ॥
११०. आपातालं रुढमूलः तेजोऋषी सदाशिवः ।
नित्यं करोति सान्निध्यं प्राणवेशेः षठीरितः ॥
१११. तस्मादस्मिन् मन्त्रतीर्थे स्नात्वा ये विधिपूर्वकम् ।
पश्यन्ति प्राणवेशानं ते यान्ति परां गतिम् ॥
११२. एतं ते कथितं राजन् श्यामानघाः समुद्भवम् ।
तीर्थमाहात्म्यमप्युक्तं मडिमा परमेशितुः ॥
११३. अतः परं मडाराज वक्षितीर्थयतुष्टयम् ।
सैषा दर्शनमात्रेण भवतापप्रभञ्जनी ॥
११४. उत्वा पाण्ड्यः पुरा विप्रं पूजारक्षणाडेतवे ।
अवामुत्वासन्तापः कुम्भयोनेरनुग्राहात् ॥
११५. निर्मुक्तपापः स्नानेन सुभमाप मडीपतिः ।
एतं मुनेरभिनवां कलिकल्मषघ्नीं
कीर्तिच्छटामिवगतां मलयस्य पुत्र्याः ।
आकर्ष्य भूतलशतकतुराप उर्षं
यान्त्रीं सुधामिव यकोर पतङ्गराजः ॥

एति द्विपञ्चाशः अध्यायः ।

Pro.Total = 4826 + 115 =4941.

त्रिपञ्चाशः अध्यायः

वक्षि(अग्नि)तीर्थप्रस्तावः ।

१. अथाकर्ष्य सुधाधारां कथामेनौघघातिनीम् ।
उष्टः श्रुतिमुष्मात् राजा पीतोऽतीव प्रसन्नधीः ॥
२. भूयः शुश्रूषया यित्तमुल्लास्थानन्दमन्दिरे ।
पप्रच्छ मुनिशार्दूलं पयःपातुमिव प्रसूम् ॥
३. राजा -
भगवन् को मडीपालः पाण्ड्यो उत्यामवामवान् ।

- કથં તીર્થાવગાહેન શુદ્ધિમાપ ગુરોર્ગિરા ॥
૪. ઇતિ સંપ્રાર્થિતો યોગી પ્રસન્નાત્મા મહીભુજે ।
કથામાવેદયામાસ પુણ્યામિવ તરડ્ગિણીમ્ ॥
૫. રાજન્ મુનિવરાદિષ્ટમિતિહાસં પુરાતનમ્ ।
શ્રવણાત્ યસ્ય મુચ્યન્તે જન્તવઃ પાપબન્ધનાત્ ॥
૬. પુરા પુરગ્જયો નામ રાજા પાણ્ડ્યકુલોદ્ભવઃ ।
ધર્મણઃ સત્યસન્ધશ્ચ વદાન્યઃ શૂરસમ્મતઃ ॥
૭. ધર્મેણ પાલયામાસ મહીં નિષ્કણ્ટકામિમામ્ ।
તસ્ય પુત્રો મહાતેજાઃ ધર્મકેતુરિતિશ્રુતઃ ॥
૮. જાતઃ તસ્માત્ કલાવત્યાં સોડયં પિતૃસમોડભવત્ ।
યાજ્ઞવલ્ક્યઃ પુરોધાભૂત્ તપસ્વી તસ્ય ભૂપતેઃ ॥
૯. એવં સંવર્ષિતાશેષસભાગ્યોદયસાધનઃ ।
સભાયામાસ્થિતો રાજા મન્ત્રિસામન્તસેવિતઃ ॥
૧૦. નિનાય સમયં સદ્ભિઃ ધર્મજ્ઞૈઃ ચ સુહૃત્તમૈઃ ।
એતસ્મિન્નન્તરે તત્ર જના નાગરિકા નૃપમ્ ॥
૧૧. એત્ય વિજ્ઞાપયામાસુઃ સર્વેષાં હિતકામ્યયા ।
પ્રજા ઊચુઃ -
જય જીવ મહારાજ પ્રસીદ કરુણાનિધે ॥
૧૨. ત્રાતારં ત્યાં સમાસાઘ જીવામઃ સુખિનો વયમ્ ।
અઘ વો મૃગયાભાવાત્ મૃગાઃ સિંહાદયો વને ॥
૧૩. નાશયિષ્યન્તિ સસ્યાનિ યક્ષમેવ તનુસૌષ્ઠવમ્ ।
તાસ્માત્ આખેટકરણૈઃ હત્વા દુષ્ટમૃગાન્ વને ॥
૧૪. ત્રાતુમર્હસિ ધર્મણ ન કાર્યં ભો વિલમ્બનમ્ ।
ઇત્યં સંપ્રાર્થિતો રાજા જનૈઃ તદીનમાનસૈઃ ॥
૧૫. હયરત્નં સમારુહ્ય ભટ્ટૈઃ તદ્ગ્રીર્ભવેદિભિઃ ।
સહિતો નગરાત્ તૂર્ણાં નિર્યયૌ ચિત્રકાર્મુખઃ ॥
૧૬. તદ્વક્ષણાર્થં સ્નેહેન યાજ્ઞવલ્ક્યઃ પુરોહિતઃ ।
જગામ વિપિનં ધોરં નાનાદ્વિજગણાયુતમ્ ॥

१७. उल्वा दृष्टमृगान् भूरि वनं निष्कण्टकमवर्तयत् ।
मध्यं प्राप्ते दिनकरे परिश्रान्ता क्षुधातुराः ॥
१८. कस्मिंश्चित् विपुले पुण्ये कासारे सागरोपमे ।
स्नात्वा पीतोदकाः तीरे निविष्टा श्रमशान्तये ॥
१९. पुरोधसा समं राजा स्नात्वा माध्याह्निकां क्रियाम् ।
कृत्वा तं रुचिरस्निग्धमूषतुः परवेशमनि ॥
२०. तावतादृशतुः दूरे विचरन्त्यौ मनोदरे ।
युवत्यौ तुल्यसौभाग्ये विद्युच्चलितवर्षसौ ॥
२१. क्षाणात् अन्तिकमागत्य तावत् राजपुरोधसोः ।
तयोः शिक्षिपतुः स्कन्धे याम्बाने पुष्करस्रजौ ॥
२२. ते य दृष्ट्वा वराशोडे राजा परपुरञ्जयः ।
तद्वत्तमुद्गढन् मालां कन्यके व्याजडार सः ॥
२३. राजा -
के युवां कस्य पुत्र्यौ किं वनं प्राप्ते सुदुर्गमे ।
अनपेक्षाविड नरावावां कान्तरसमन्वितौ ॥
२४. वक्तुमर्हस्यतोऽभीष्टं सर्वं वक्तव्यमित्यशात् ।
तयोरैकतरा कन्या स्मयमानं महीपतिम् ॥
२५. आशां जनयती कामं व्याजडार मनोदरम् ।
आवां विश्रवसः पुत्र्यौ पित्रादिष्टेन वर्त्मना ॥
२६. अर्थयन्ती मडेशानं मडेशानीसमन्वितम् ।
नयावः कालमेतावत् काङ्क्षन्त्यावुचितं पतिम् ॥
२७. आवयोर्जननी नास्ति(शास्ति) विशाला धर्म्यारिणी ।
ज्येष्ठाडमनुजा मर्त्यं नाम्ना विशारदा ॥
२८. धमां भिन्दुमतीं प्राहुः सर्वलक्षणाशालिनीम् ।
दैवात् धडागतौ योग्यौभर्तारावावयोर्युवाम् ॥
२९. उपेक्ष्येते भवन्तौ यत्प्राणान् त्यक्त्वावले ध्रुवम् ।
धति ताभ्यां वृतावेतौ युक्तौ राजपुरोहितौ ॥

30. विचार्य धर्मसूक्ष्मं तु तथास्त्वित्यूयतुर्मुदा ।
 उवाड विधिना राजा कन्यकां तां विशारदाम् ॥
31. याज्ञवल्क्यो बिन्दुमतीं पाणिं जग्राड पाणिना ।
 कृतोद्गाढौ तावेतौ प्रीतौ राजपुरोहितौ ॥
32. सस्त्रीकौ रथमारुह्य जग्मतुः स्वां पुरीं शुभाम् ।
 नृपः स्वगृहमासाद्य द्वितीयां तां विशारदाम् ॥
33. मडिष्या स्तभकावत्या यकार सदृशोदयाम् ।
 सोऽपि बिन्दुमतीं प्राप्य याज्ञवल्क्यः प्रसन्नधीः ॥
34. यके गार्हस्थ्यधर्मस्य द्वितीयां धर्मयारिणीम् ।
 अेवं बडुतिथे काले राजपत्नी विशारदा ॥
35. समये सुषुवे वीरे पुरुधामानमात्मजम् ।
 बिन्दुमत्यामभूत् पुत्रः श्रुतकीर्तिरिति विश्रुतः ॥
36. तावेतौ पोषितौ काले वर्धितौ गतशैशवी ।
 अधीतवेदवेदाङ्गौ शस्त्रास्त्रेष्वभिशिक्षितौ ॥
37. पित्रोः प्रीतिं कुर्वाणौ सम्भतौ य बभूवतुः ।
 नित्यमेतौ निशाकाले गृहात् निष्कम्य मायया ॥
38. परीत्य नगरीं सर्वां तथा जनपदानपि ।
 अपरैरपरिज्ञातं उत्वा बालान् ततस्ततः ॥
39. तन्मांसैर्विहितारौ दत्त्वा मात्रे य तावुभौ ।
 निन्यतुः समयं मूर्ध्नो विचरन्तौ हि योरवत् ॥
40. क्मात् वृत्तान्तमभिलं प्रथितं हि शनैः शनैः ।
 कर्णाकर्णजनास्सर्वे जजल्युः सर्वतो मिथः ॥
41. उतः कुमारो बालो मे स्वस्त्रीयो निडतो मम ।
 पौत्रो उतः कुतः कन्या जामाता निडतो मम ॥
42. ष्थमन्वेषमाणाः ते शोचन्तः प्राणिनो बृशम् ।
 न पश्यन्तो गतिं भूयः युक्कुशुः सर्वतो मिथः ॥
43. मण्डलूरुपुरे श्रुत्वा राजा यारमुभात् सुधीः ।
 पुरोहितं समाहूय मन्त्रयामास मन्त्रिभिः ॥

४४. तत्र वैतानिको नाम त्रिकालज्ञो मडामुनिः ।
राज्ञे विज्ञापयामास प्रजानां विप्लवं मडत् ॥
४५. राजन् द्वितीया मडिषी मायाश्छन्ना तु राक्षसी ।
याज्ञवल्क्यस्य भार्यापि तथैवेड न संशयः ॥
४६. कण्ठासक्तामिमां भार्यां व्यालीमिव विषोत्बाराम् ।
उत्सार्य पुरात् शीघ्रं यद्वि श्रुवितुमिच्छसि ॥
४७. लतानामिड बालानां पुरे जनपदे विभो ।
सडस्रात् अधिकं मन्ये नात्र कार्या विचारणा ॥
४८. एति तस्य मुनेर्वाक्यं श्रुत्वा पाण्ड्यमडीपतिः ।
विशारदां स्वमडिषीं सड पुत्रां सडानुजाम् ॥
४९. रथमारोप्य वै तूर्णं निनाय विपिनान्तरम् ।
तावत् विशारदा पुत्रः पुरुधामा वने स्थितः ॥
५०. भ्रात्रा सञ्चिन्तयामास सडितः श्रुतकीर्तिना ।
राज्यादृभ्रष्टः सुभादृभ्रष्टः कथं श्रुवितुमुत्सडे ॥
५१. येन डेनाप्युपायेन प्राप्यं राज्यार्धमोजसा ।
परं यत्नं करिष्यामि माभूत् कालविलम्बनम् ॥
५२. एति निश्चित्य मनसा पुरुधामा नृपात्मजः ।
याज्ञवल्क्यसुतश्चापि विनिद्रौ ध्यानतत्परौ ॥
५३. याज्ञवल्क्योपदेशेन तावाराधयतां विधिम् ।
एत्यमभ्रत्रये पूर्णं सुप्रीतो भगवान् विधिः ॥
५४. वरेण छन्द्यमास तावेतौ तपसि स्थितौ ।
वप्राते विधिमालोक्य प्रयतौ काङ्क्षितं वरम् ॥
५५. यद्वि प्रीतोऽसि भगवन् यद्वि देयो वरो मम ।
अर्धं मे पाण्ड्यराज्यस्य देडि राजसुतोऽस्मि यत् ॥
५६. भ्रष्टमा -
अभ्रष्टमाण्यैः अजथ्यस्त्वं राज्यार्धं प्राप्य दुर्लभम् ।
पुरोधसा मन्त्रविदा सडितः श्रुतकीर्तिना ॥

५७. धृति मायाशतं तस्मै दत्त्वा कमलभूर्विभुः ।
श्रुतकीर्तिमतः प्राड् ब्राह्मणं बलुमान्य तम् ॥
५८. तपसा ते प्रसन्नोऽस्मि याज्ञवल्क्यसुतो यतः ।
पुरोधो भविता तस्य पुरुधाम्नः तु भूपतेः ॥
५९. वरमेनं वितीर्यास्मै दत्त्वा मायाशतं पुरः ।
तत्रैवान्तरधात् वेधा तौ य प्रीतौ बभूवतुः ॥
६०. मयेन निर्मितायां वै पुर्या मलयभूधरे ।
उवास तस्यां सुप्रीतः तेन साकं पुरोधसा ॥
६१. तमेनं आन्धवाः भूपमुपतस्थुः निशाचराः ।
तैरेतैः घोरसङ्घाशैः नानाप्राडरणात्त्वितैः ॥
६२. गजवाजिरथोपेतैः मायागीतविशारदैः ।
सेवितो मन्त्रिभिर्विज्ञैः कार्याकार्यविचारणैः ॥
६३. श्रेवं बली बलोपेतो आधयामास वै प्रजाः ।
भक्षिताः य उताः यान्ये जनाः भयनिपीडिताः ॥
६४. राजानं य प्रजा प्राप्य त्राडि त्राडीति युक्कुशुः ।
राजा पुरञ्जयः श्रीमान् सान्त्वयित्वा तदा जनम् ॥
६५. रथमारुह्य वेगेन सविनीतलयं मडत् ।
यापबाणधरः भृङ्गी मडाकवयसंवृतः ॥
६६. सैन्येन मडता सार्धं सङ्ग्रामाय समाह्वयत् ।
तदा ते राक्षसाः दृष्ट्वा समायान्तीमनाकिनीम् ॥
६७. पितुः पुत्रस्य वै जन्यमद्भुतं समजायत ।
पुरञ्जयो दयाविष्टो मृदुयुद्धो निशाचरे ॥
६८. तमेनं विरथं कृत्वा त्यक्तयापशरं शरैः ।
तत्सैन्यं नाशयामास शतशोऽथ सडस्रशः ॥
६९. भग्रायुधं भग्नरथं भग्नकुञ्जरवाजिमत् ।
पलायिते लते सैन्ये कोशमानेऽप्यनाथिवत् ॥
७०. पुरुधाम्ना सड् भ्रात्रा मायामास्थाय दृस्सडाम् ।
राजानं मोडयामास मडाप्रलयकर्मकृत् ॥

७१. आयोधनमभूत् घोरं विष्वगञ्जनसन्निभम् ।
अजानन्तो निजास्सर्वा बल्रमुश्च पदातयः ॥
७२. मोडमाप तदा राजा निद्रापखशो यथा ।
अदृश्यमनौ तौ तत्र उल्वा राजानमोजसा ॥
७३. निडत्य याज्ञवल्क्यं य क्षणात् अन्तरधीयत ।
उते तस्मिन् मडाराजे उते तस्मिन् पुरोडिते ॥
७४. राक्षसे स्वपुरं याते उतशेषाः तु सैनिकाः ।
पुरं प्रविविशुः सर्वे भग्नवर्मायुधध्वजाः ॥
७५. समेत्य मन्त्रिणः तस्य सेनाध्यक्षाः य भूपतेः ।
एतः परं नः किं कृत्यं क्षेमयुक्तमतः परम् ॥
७६. प्रजाः समस्ताः येनेड कर्मणा सुभमाप्नुयुः ।
अेवं चिन्तयमानेषु भयाविष्टेषु मन्त्रिषु ॥
७७. यमसो नाम मेधावी याज्ञवल्क्यमुनेः सुतः ।
तानुवाय मडायोगी समागत्य गभीरवत् ॥
७८. रोषात्पितृवधामर्षी कर्तुमिच्छुरराक्षसम् ।
यमसः -
भो भो बलाधिकाः शूराः मन्त्रिणो बुद्धिसत्तमाः ॥
७९. पराडमस्य समये प्राप्ते शूरजनेप्सिते ।
किमियं जन्तुता भीरु जनालम्भातिडुत्सिता ॥
८०. अडमेतौ डनिष्चामि निशायरकुलाधमौ ।
राजानमभिषेचामि डरिडेतुमिमं ध्रुवम् ॥
८१. मास्तु वो भयमत्रेति तानाडासौ सभासडः ।
राक्षसा निडतं सङ्घ्ये पितरं य नराधिपम् ॥
८२. आनयित्वा भृत्यजनैस्तैलद्रोण्यां निधाय तु ।
आप्तैःसंरक्षयामास यथा न स्थात्विशीरितम् ॥
८३. पुरस्थस्यापि रक्षार्थं भटानाडिश्य सर्वतः ।
डरिडेतुममुं स्नेडात् करेणालम्ब्य सान्त्वयन् ॥

८४. अेकान्ते राजभवने स्थित्वा जनविवर्जिते ।
यमसो राजपुत्रश्च पूजयामासतुर्मुदा ॥
८५. अेकीकृत्य मनोबुद्धिं तस्मिन्कारुणिके शिवे ।
निराडारौ यतात्मानौ विनिद्रौ कुमनिश्चयौ ॥
८६. जपतुः परमं मन्त्रं शिवप्रीतिकरं क्षणात् ।
अेवं त्रिरात्रे निर्याते शिवः कारुणिको विभुः ॥
८७. प्रादुरासीत् तयोरग्रे वरदानाय डेवलम् ।
युगापत्सान्त्वयन् वाया व्याजडार मडेश्वरः ॥
८८. श्री शिवः -
पूजितोऽडमिडेडानीं भक्तिप्रवणया धिया ।
वरान् दातुमिडेच्छामि वृणुतं छि मनीषितम् ॥
८९. डत्थं प्रसन्नं वरडमागतं परमेश्वरम् ।
स्तुत्वा प्रणम्य यमसो वरमेनमयायत ॥
९०. यमसः -
तव प्रसादात् अेधैव पिता मे मुनिसत्तमः ।
राजा पुरञ्जयः यापि युज्येतां शुषितेक्षाणात् ॥
९१. अेष वरोऽस्माकं काङ्क्षितः कार्यसाधनः ।
डति तं यमसं भक्तं पूर्णकामं विधाय सः ॥
९२. डरिडेतुं समाडूय डेवो वयनमभ्रवीत् ।
राजपुत्र मडाभाग तुष्टोऽस्मि तपसा तव ॥
९३. वरं वृणीष्व भद्रं ते सर्वान् कामान् डडामि ते ।
डरिडेतुः -अनुग्राडाडडं शत्रून् डन्तुमिच्छामि राक्षसान् ॥
९४. अेष वै परमः कामः प्रसाडीडियतां मधि ।
डश्वरः -
याज्ञवल्क्यो मुनिश्रेष्ठः राजा परपुरञ्जयः ॥
९५. क्षणात् संसक्तसर्वाङ्गौ तेजोवीर्यबलान्वितौ ।
निर्भ्रणौ नीरुजौ सधः प्रीतावुत्तिष्ठतां नृप ॥
९७. स्वभाललोचनात् वहेः आडाय स्थन्डनोत्तमम् ।

नानाप्रडरणीपेतं साश्वरत्नयतुष्टयम् ॥

८८. अक्षयं यापि तूणीरं यापं यामीकरप्रभम् ।

रथयर्थागमाभ्नीधिभारणं सूतमुत्तमम् ॥

८९. अभेद्यं कवयं तस्मै शस्त्रास्त्रैरमरैरपि ।

पापशत्रून् जयेत्युक्त्वा शिवोऽप्यन्तरधात् विभुः ॥

१००. अेवं देवेशदत्तानि संप्राप्य नृपनन्दनः ।

सडैव गुरुपुत्रेण परं डर्षमवाप्तवान् ॥

१०१. अेतस्मिन्नन्तरे राजा याज्ञवल्क्यः य धर्मवित् ।

अक्षताङ्गौ बलोपेतवारतां सुमोत्थिताविव ॥

१०२. तावुपेत्य सुतौ प्रीत्या परिष्वज्य मुडुर्मुडुः ।

आनन्दाश्रुपरीताभ्यां पिबन्ताविव पुत्रकौ ॥

१०३. लोयनाभ्यां समालोक्य भूयो डर्षमवापतुः ।

डरिडेतुः धीरमनाः प्राणभ्य स्वगुरुं निजम् ॥

१०४. पितरं य यथान्यायं ताभ्यां संवर्धितौ मुदा ।

आशीर्भिः संप्रयुक्ताभिः अनुशिष्टः य सम्भ्रमात् ॥

१०५. यमसेनाभ्यनुज्ञातः सङ्ग्रामाय प्रतस्थिवान् ।

देवदत्तं रथवरं सूतेनाप्तेन संयुतम् ॥

१०६. आरुड्य कवथी धन्वी बाणं बाणासनोज्ज्वलः ।

सैन्येन मडता सार्धं गत्वा रक्षोगाणोषिताम् ।

१०७. पुरी मयेन विडितां मायाजालैः दुरासदाम् ।

बिभेद बाणैर्विविधैः रुद्रदत्तैः सुदुस्सडैः ॥

१०८. अस्त्रेण बध्वा रक्षांसि रौद्रास्त्रेणादडद्रुषा ।

भस्मसात् अभवत् क्षिप्रं पुरं सड निशाचरैः ॥

१०९. अतो वै पुरुधामापि सड मात्रास्त्रवह्निना ।

साकं सवित्र्या दृष्टात्मा श्रुतकीर्तिः तथा डतः ॥

११०. अेवं निडत्य डरिडेतुरसौ मडता रुद्रौजसा गणामशेष निशाचराणाम् ।

वीरो जयश्रियमवाप विशालकीर्तिः भूयः पुरीमपि निजा सरथो जगाम ॥

१११. तं तुष्टुवुः ष्वियदिति सिद्धगणास्समन्तात्

देषाश्च पुष्पनिययैरभिषिष्य उर्षात् ।
सम्भावितो निजजनैः गुरुभिः स्वपित्रा
संवर्धितः परमवाप मुदं तदानीम् ॥

एति त्रिपञ्चाशः अध्यायः ।

Pro.Total = 4941 + 111 = 5052.

चतुःपञ्चाशः अध्यायः

वह्नितीर्थमालात्म्यम् ।

१. एत्थं राजसुतो धीरः जित्वा शत्रुगणं मलत् ।
पूजितो नागरैस्सर्वैः प्रविश्य निजमन्दिरम् ॥
२. अभिवाद्य स्वपितरं गुरुं मातरमेव च ।
आशीर्षिः वर्धितः श्रीमान् गुरुपुत्रेण संयुतः ॥
३. निजं संप्राप भवनं लृष्टयित्तोऽभवत् तदा ।
याज्ञवल्क्यसुतो यस्मात् ब्राह्मणो निडतो रणे ॥
४. माता च गुरुपत्नी च निडते नृपसूनुना ।
तेन डत्या मडाधोरा दुस्सडा जवरडुपिणी ।
५. जग्राड राजतनयं डक्षमग्निशिषा यथा ।
तेन तापेन दग्धाडुगो भ्रान्तयित्त एव स्फुरन् ॥
६. न निद्राति न यात्राति न वज्जि वयनान्यपि ।
अेवं सडुडिलश्यमानाडुगं दृष्ट्वा राजात्मसम्भवम् ॥
७. शोडेन मडताविष्टो गुरुमाड कृताञ्जलिः ।
राजा -
भगवन् पश्य मे पुत्रं गरीयांसमसोरपि ॥
८. दड्यमानं जवरेणैव त्रायसे न डिमत्रतः ।
आश्वास्य गुरो शीघ्रं त्रातुमर्डसि डिल्बिषात् ॥
९. अेवं दुःमितमासाद्य याज्ञवल्क्यो मडीपतिम् ।
मुडुर्तं चिन्तयित्वा तु प्राणो वयनमब्रवीत् ॥
१०. याज्ञवल्क्यः -मा भैषीस्त्वं मडाराज डत्या मातृवधादमुम् ।
आधते जवरडुपेण प्रायश्चित्तेन शाम्यति ॥

११. पाण्ड्यानामिह भूपानां त्राता द्युभाम्बुधेर्गुरुः ।
लोपामुद्रापतिः श्रीमान् नान्या गतिरिडास्ति वः ॥
१२. स अेव परमो देवः शरणां याहि तं गुरुम् ।
धति तेनोक्तमार्गोऽण प्रतेन पृथिवीपतिः ॥
१३. उपतस्थे मुनिश्रेष्ठे प्रीतः प्रादुरभूत् मुनिः ।
तं दृष्ट्वा मुनिशार्दूलं सूर्यवैश्वानरप्रभम् ॥
१४. समुत्थायासनात् राजा प्रणिपत्य कृताञ्जलिः ।
सर्वं विज्ञापयामास तदेतत् विध्वलं निजम् ॥
१५. धत्थां संप्रार्थितः तेन राज्ञा पाण्ड्येन कुम्भभूः ।
बभाषे वयनं धीमान् सर्वान् आह्लादयन् मुनिः ॥
१६. अगस्त्यः -
व्यसनं त्वपकर्षामि श्रुणु राजन् मडामते ।
स्त्रीडत्या भ्रमडत्या य युगपत् समुपागता ॥
१७. तस्मात् तव सुतस्यास्य प्राप्तः परिभवो मडान् ।
तथापि लोकरक्षार्थं विडितोऽयं वधो मडान् ॥
१८. अपि पापसडस्रं वा प्रजारक्षणाडेतवे ।
कर्तव्यं राजपुत्रेण ओष धर्मः सनातनः ॥
१९. तदेव हि राजसुतः य करोति स्म भूपते ।
पश्चात् तापस्य शान्त्यर्थं प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥
२०. धति मन्वादिभिः प्रोक्तं तत्तथा कार्यमेव वः ।
धति राजानामाभाष्य सर्वान् संप्रीणायन् गिरा ॥
२१. राजपुत्रान्तिकं गत्वा तैरेभिस्सड बन्धुभिः ।
ददृशं डरिडेतुं तं लुठन्तमवनीतले ॥
२२. त्वगस्थिशेषं निर्मासं दड्यमानं ज्वराग्निना ।
शोडो मास्त्विति आभाष्य तमामृज्य स्वपाणिना ॥
२३. तत्तापाग्निं समाधाय राजसूनोः कलेवरात् ।
क्षणात् आवाडयामास स्वकमाडडुवारिणः ॥
२४. तावन्निर्मुक्तसन्तापः समुत्तस्थौ नृपात्मजः ।

- सर्वे मुमुक्षुरे तत्र तं दृष्ट्वा विगतज्वरम् ॥
२५. पुरञ्जयो याज्ञवल्क्यः मन्त्रिणः य तथापरे ।
तुष्टुवुः स्तुतिभिः प्रीताः मुनिं युलुकिताम्बुधिम् ॥
२६. तापान्मुक्तं कुमारं तं करेणामृज्य कुम्भभूः ।
धृष्टमाह वयः प्रीतः राजानं तं पुरञ्जयम् ॥
२७. अगस्त्यः -
राजन् तव कुमारेण पापस्यास्थोपशान्तये ।
स्नातव्यमभवे तीर्थे ताम्रायाः पापहारिणि ॥
२८. तीरे पुण्यतमे देवं प्रतिष्ठाप्य मधेश्वरम् ।
पूजयित्वा यथान्यायं ध्यानलोमजपादिभिः ॥
२९. निश्शेषं शोषितं यावत् भवेत् तावत् घटोदकम् ।
आराधनीयो विधिनाप्युद्योगं क्रियतां त्वया ॥
३०. तदर्थं भवता राजन् सल पुत्रेण मन्त्रिभिः ।
पुरोधसा ब्राह्मणैश्च गन्तव्यं हि मया सल ॥
३१. एतथमुक्त्वा मुनिवरः तैरेभिस्सल सङ्गतैः ।
डैरएवत्याः सङ्गततः प्राच्यां कोशात् मडीपतिम् ॥
३२. स्नापयित्वा नृपसुतं मन्त्रेण विधिपूर्वकम् ।
ताम्रायाः दक्षिणे तीरे मङ्गुणस्थाश्रमान्तिके ॥
३३. लिङ्गं संस्थापयामास विधिना हरिकेतुना ।
पूजयामास देवेशं षोडशैरुपचारकैः ॥
३४. प्रादात् धनं द्विजादिभ्यः गोसलस्रसमन्वितम् ।
ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु दक्षिणाभिरतोषयत् ॥
३५. अयं कृतायां पूजायां देवस्य राजसूनुना ।
सन्तमत्तैलसङ्काशं तदेतत् कलशोदकम् ॥
३६. क्षीणमाप तुरीयांशं ब्रह्मलत्यात्मकं तदा ।
पुनः कोशात् परं गत्वा ताम्रायाः पूर्वरोधसि ॥
३७. हरिकेतोराश्रमात्रे दर्शनात् अधनाशने ।
स्नापयित्वा नृपसुतं मालेयीतीर्थवारिणि ॥

३८. तत्रापि शाम्भवं विङ्गं स्थाप्य पूजामकल्पयत् ।
गवां सडस्रं विप्राणां ददौ उभाम्बरान्वितम् ॥
३९. क्षीणमासीत् तृतीयांशं तावत् तडलशोदकम् ।
ततो मुनिवरः प्रीतः तैरेभिस्सड विस्मितैः ॥
४०. डिञ्चित् उत्तरतो गत्वा पुण्ये वैभानसाश्रमे ।
विधिना स्नापयित्वा तं ताम्रायां नृपनन्दनम् ॥
४१. ततः शैवं मडालिङ्गं प्रतिष्ठाप्य विधानतः ।
पूजयामास तन्नेण मडापञ्चक्षरात्मना ॥
४२. प्रदक्षिण नमस्कारैः स्तोत्रैः सन्तोष्य शङ्करम् ।
गवां सडस्रं तत्रापि प्रददौ स नृपात्मजः ॥
४३. तावत् द्वितीयकुम्भस्थमंशं क्षीणमभूत् जलम् ।
ततः सन्तुष्टुदयाः सर्वे राजमुष्ण जनाः ॥
४४. स्तुवन्तो मुनिशार्दूलं प्रणोमुः शिरसा मुदा ।
तदोषशेषसान्त्यर्थं तानाढूय मुनीश्वरः ॥
४५. बभाषे वचनं श्रीमान् लोपामुद्रापतिर्मुनिः ।
अगस्त्यः -
राजन् तव कुमारस्य शेषदोषस्य शान्तये ॥
४६. प्रायश्चित्तं मया दृष्टं वक्ष्यामि श्रुणु सादरम् ।
पुरासीत् यमसो नाम मुनिराङ्गिरसाह्वयः ॥
४७. सोऽधीत्य वेदानभिलान् साङ्गानन्यान् गुरोर्मुष्णत् ।
अर्थमालोच्य शास्त्राणां पूर्वं सिद्धान्तमेव च ॥
४८. निश्चितार्थो मोक्षधर्मं तपस्तप्तुं मनो दधे ।
अर्णवात् पश्चिमे भागे ताम्राया उत्तरे तटे ॥
४९. दक्षिणे कुन्दाटव्यास्तु मायालास्यात्तु पूर्वतः ।
मनोज्ञे भवने देशे विधाय निजमाश्रमम् ॥
५०. तपः यकार मेधावी प्राणायामपरायणः ।
ततो वर्षशते पूर्णे तपस्यन्तं मडामुनिम् ॥

५१. उपतस्थुः ऋतुशतमूयुः विनयोऽज्ज्वलम् ।
 ऋतवः -
 वयं सर्वे पुरा ब्रह्मन् ब्रह्मणा लोकेतवे ॥
५२. सृष्टाः सकलजन्तूनां यतुर्वर्गहृदयो ।
 तदादि देवता विप्राः ज्ञात्वा ज्ञात्वा श्रुतीरिताः ॥
५३. यागैरेभिर्यथान्यायं यजन्ति सकलान् सुरान् ।
 त्वमेव सर्वधर्मज्ञः गुरुभूतः तपोऽधिकः ॥
५४. अस्मान् विधाय भूयिष्ठान् ऋतून् कृत्यविदां वर ।
 तपोभिरेभिर्मोक्षार्थं प्रयत्नं करोषि किम् ॥
५५. त्वया नादृतान् अस्मान् ज्ञात्वा सर्वेऽपि भूसुराः ।
 त्वयैवायस्मितेनार्ये मार्गेषास्मान् विधाय भो ॥
५६. श्रेयांसि साधयिष्यन्ति नात्र कार्या विचारणा ।
 तस्मात् त्वयापि कर्तव्यं अस्मत् सङ्ग्रहतेतवे ॥
५७. कृतकृत्योऽपि तपसा मुनेऽयस्मान् यथाविधि ।
 अङ्गीकुरुष्व विप्रर्षे वयं त्वां शरणं गताः ॥
५८. धृति तेषां वयः श्रुत्वा स मुनिः प्रीतमानसः ।
 यकार मानसं धीमान् क्मात् ऋतुशतं परः ॥
५९. अग्निष्टोमादिकृतून् राजन् अश्वमेधावसानकान् ।
 मानसैरेव सम्भारैः यकारात्मविदां वरः ॥
६०. अन्ते ज्ञानाग्निङ्कुण्डे तु ज्वालाभालाशताकुले ।
 अवभृत्यविधिं कृत्वा कृतकृत्योऽभवत् मुनिः ॥
६१. भूयोऽपि प्रार्थितो यागैः श्रेयमेव समापयन् ।
 तत्रावभृत्यं दत्त्वा मडासंविद्धुताशने ॥
६२. तृतीयवारमेवं तु विधायार्त्रौ तु मज्जनम् ।
 सशरीरो दिवं यातः पुनरावृत्तिवर्जितम् ॥
६३. तस्मिन् गते मुनिवरे तेनाग्नेर्विद्धिताग्रयः ।
 ज्वलन्तः तापयन्तश्च आधन्ते पृथिवीमिमाम् ॥
६४. तेषु ध्येयं शिवं स्थाप्य शुद्धात्मा स नृपात्मजः ।

- लविष्यति न सन्देहः दीर्घायुः कीर्तिमान् छति ॥
 ६५. छति तेषां कथां पुण्यं कीर्तयन् कुम्भसम्भवः ।
 तैरेभिरसार्धमासाद्य मुनेः पुण्यतपोवनम् ॥
 ६६. ददृशुः य तथाप्यग्नीन् दृर्दृशं मुनितेजसा ।
 तत्र स्नात्वा तु ताम्रायां तर्पयित्वा पितृन् सुरान् ॥
 ६७. विधिना स्थापयामास शिवलिङ्गं पृथक् पृथक् ।
 तदग्नि गर्भे प्रथमं स्थापितं राजसूनुना ॥
 ६८. तद्दुत्तरेऽग्निकुण्डे तु राज्ञा संस्थापितः शिवः ।
 तृतीयेऽपि तथा कुण्डे स्वयं कलशजन्मना ॥
 ६९. अेवं लिङ्गेषु देवेशं विधिनावाढ्य मन्त्रवित् ।
 पूजयामास गन्धाद्यैः नैवेद्यैः धूपदीपकैः ॥
 ७०. स्तोत्रैः प्रदक्षिणैर्गीतैः नमस्कारजपार्थनैः ।
 गोसहस्रं द्विजातिभ्यः सालङ्कारं सद्यक्षिणम् ॥
 ७१. प्रददौ नृपशार्दूलः शिवो नः प्रीयतामिति ।
 ब्राह्मणान् भोजयामास लक्ष्यैरत्रैर्विशेषतः ॥
 ७२. छत्थं तेनार्थिताः विप्राः प्रीणयन्तः पुनःपुनः ।
 राजानं वर्धयामासुः प्रयुञ्जानः सदाशिषः ॥
 ७३. तावदामोदभूयिष्ठः पुष्पवृष्टिरभूद्दिवः ।
 देवदुन्दुभयो नेदुः गन्धर्वाश्च जगुर्मुदा ॥
 ७४. प्रादुरासीत् मलादेवो गौरीनाथः त्रिलोचनः ।
 सेव्यमानः सिद्धगणैः भूतप्रमथगुण्यकैः ॥
 ७५. गौरीसलायो भगवान् व्याजहार घटोद्भवम् ।
 शिवः -
 साधु साधु मुनिश्रेष्ठ तुष्टोऽस्मि तव कर्मणा ॥
 ७६. अयं राजसुतः श्रीमान् क्षीणपापो न संशयः ।
 अेतं राजसुतं नित्यं पात्रं सकलसम्पदाम् ॥
 ७७. वर्षाणामयुतं राजन् पालयन् पृथिवीमिमाम् ।
 पुत्रे राजयं समाधाय मम सायुज्यमेष्यति ॥

७८. अेषु तीर्थेषु ये स्नानं विधिना तत्र तत्र हि ।
तत् तत्त्रिङ्गेषु मां दृष्ट्वा पूजयन्ति विधानतः ॥
७९. तेषां पुनर्भवो नास्ति सत्यं मद्द्व्याहृतं मुने ।
धृत्युक्त्वा मुनिशार्दूलमाभाष्य य पुरञ्जयम् ॥
८०. उरिडेतीर्वरान् दत्त्वा पुनरन्यान् य शङ्करः ।
सर्वेषु लृष्यमाणेषु तत्रैवान्तरधात् विभुः ॥
८१. धत्थं राजसुतं पापात् मोचयित्वा घटोद्भवः ।
आशिषा वर्धयित्वा तं राजानं य पुरञ्जयम् ॥
८२. प्रेषयित्वा सल सुतं मण्डलूरुपुरं प्रति ।
प्रेमणा व्यापृच्छय तान् सर्वान् स मुनिः कुम्भसम्भवः ॥
८३. जगाम मलयं शैलं यत्राम्रमपदं निजम् ।
गते तस्मिन्मुनिवरे लृष्टयेताः पुरञ्जयः ॥
८४. राजधानीं निजं प्राप्य साम्भ्रय य पुरोधसा ।
अथ राजये सुतं प्रीत्या बन्धुभिः याप्यभिषेचयत् ॥
८५. ततः चिरतरं कालं अडिकान् विषयान् सुधी ।
अन्ते शिवपदं पाप योगिनामपि दूर्लभम् ॥
८६. धत्थं मुनिः कलशभूरुगृह्य उत्यातापोपशान्तिमुपदाय नृपात्मजस्य ।
शम्भोरवाप्य य वरान् जगतां छिताय प्राच्याश्रमं परमवाप मुदं मडात्मा ॥
- धति यतुःपञ्चाशोऽध्यायः । Pro.Total = 5052 + 86 =5138

पञ्चापञ्चाशः अध्यायः

रामतीर्थ-

जटायुतीर्थमालात्म्यम् ।

१. शङ्खः -

अथापरं मडाराज रामतीर्थस्यवैभवम् ।

आकर्ण्य कलिक्लेशविनाशनविचक्षणाम् ॥

२. यत्तीर्थस्मरणत् एव मुख्यन्ते जन्तवो भयात् ।

- यत्र भक्त्या पुरा राजा डेक्यो भीमकार्मुकः ॥
३. गुरुणादृष्टमार्गेण स्नात्वा मावेयवारिणि ।
निर्भुक्तदोषस्सन्तानं लेभे त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥
४. राजा -
डोडसौ डेक्यभूपालः भीमधन्वा बहुश्रुतः ।
अधर्ममकरोत् केन कुलसन्तानरोधनम् ॥
५. ज्ञात्वात्र तीर्थे गुरुणा तदोषविनिवृत्तये ।
कथं वा लब्धसन्तानः कृतकृत्योऽभवत् नृपः ॥
६. अेतत् विज्ञातुमिच्छामि मुने कथय विस्तरात् ।
धति पृष्टः तदा तेन शङ्खयोगी मडीभुजा ॥
७. तस्मै स कथयामास कथामेनां पुरातनीम् ।
शङ्खः -
आकर्ण्य कथां राजन् डेक्यस्य मलात्मनः ॥
८. यस्य श्रवणमात्रेण नानपत्यो भवेत् नृप ।
वन्ध्यापि लभते पुत्रमायुष्मन्तं यशस्विनम् ॥
९. पुरा डेक्यदेशेषु नाम्ना भीमशरासनः ।
आसीदशेषधर्मज्ञः सत्यवादी मडीपतिः ॥
१०. धर्मज्ञः वदान्यश्च यज्वा व्रतपरायणः ।
गुरुसेवी गुणावासो जेता निम्बिलभूभुजा ॥
११. मालवी मधुगन्धाण्या तस्यासीत् प्राणवल्लभा ।
तथा सख चिरं राजा कृत्वा धर्मान् अनेकशः ॥
१२. न सन्तानमसौ लेभे राजसूयाद्विभिर्मजैः ।
कदाचित् अश्वमेधान्ते कृत्वावभृथमज्जनम् ॥
१३. चिन्तयानः सभां राजा प्रविश्य सख मन्त्रिभिः ।
पुरोहितैश्च सामन्तैः विद्मद्भिः ब्राह्मणैस्सख ॥
१४. निषसादासने मुष्ये मडरत्नपरिच्छटे ।
तमेनं धर्मनिपुणं राजानं राजसत्तमाः ॥
१५. उपतस्थुर्भूडाराजं वसवो वासवं यथा ।

- तावत् अत्रिर्भृगुः कण्वः कपिलः शतजित् वसुः ॥
१६. शातातपः शतानन्दः सुमन्थुः कुम्भसम्भवः ।
 अेते यान्ये य मुनयो राजानं द्रष्टुमाययुः ॥
१७. अेतान् समागतान् दृष्ट्वा प्रत्युवाच कृताञ्जलिः ।
 विधिना पूजयामास पाद्यार्घ्याद्याभिवन्दनैः ॥
१८. उपविष्टेषु सर्वेषु पूजितेषु यथासुभम् ।
 कृताञ्जलिरभिष्टूय वचनं येदमब्रवीत् ॥
१९. भवन्तो ङि मलाभागाः मुनयः संश्रितप्रताः ।
 भवतां पादरजसा गङ्गाद्याः तीर्थतां ययुः ॥
२०. युष्मज्जिह्वाग्रनटनाविभ्रमाश्च्युतयोऽध्यमी ।
 पवित्रयन्ति भुवनं पुराणानि मुहुर्मुहुः ॥
२१. यदालोकनपुण्येन श्रद्धया परया कृतम् ।
 ब्रह्मलत्यादि पापानां प्रायश्चित्तं भविष्यति ॥
२२. अपि पापस्य मे नूनं भवन्तो दृष्टिगोचराः ।
 अनपत्यमलापापप्रायश्चित्ताय नोद्यताः ॥
२३. भवतः शराणं प्राप्तं दीनं मां भृत्यमास्थितम् ।
 त्रातुमर्हत सर्वज्ञाः गुरवो दीनवत्सलाः ॥
२४. धति भ्रुवति राजेन्द्रे दीने याश्रुपरिष्वुते ।
 व्याजलार मलायोगी मुनिः कलशसम्भवः ॥
२५. राजन् जडीलि सन्तापमनपत्याघसम्भृतम् ।
 अशिरैर्णैव कालेन भविता ते तनूद्भवः ॥
२६. यकवर्ती मलातेजाः सर्वज्ञो लोकसम्मतः ।
 अस्थान्तरायो मध्ये तु वर्तते वज्रकर्कशः ॥
२७. पुरा योलस्य विषये काचित् सामन्त भूपतिः ।
 धनकेतुरितिष्यातः सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् ॥
२८. तस्य पुत्रावुभावास्तां धीमान् ज्येष्ठोऽनुजः कतुः ।
 तौ वीरौ धर्मिणं श्रेष्ठौ पिता दृष्ट्वा मलोत्सवौ ॥

२९. आधिपत्ये सुतं ज्येष्ठे निधायान्यं तथोच्यते ।
सन्त्यक्तारागो नितरां वसन् अत्र गृहे निजे ॥
३०. शिवमाराधयन् नित्यमवाप परमां गतिम् ।
ततो धीमान् मढातेजाः आत्रा सल कनीयसः ॥
३१. पितृश्चकार विधिना गुरुणा योर्ध्वदंडिकम् ।
ततस्तौ आतरौ सर्वधर्मज्ञगुरुचोदितौ ॥
३२. काले काले य कार्याणि पैतृकानि प्रचकतुः ।
पितृश्राद्धादिकं सर्वं प्रत्येकं आतृभिस्सदा ॥
३३. अेवं धर्मसमाचारे श्रुतिस्मृत्यनुवर्तिभिः ।
धत्थं गुरुजनैर्विप्रैः सल्लुङ्गैरपि भूपतिः ॥
३४. अनुशिष्टोऽप्यसौ लोभात् सलैव य कनीयसा ।
अेवं विज्ञातशास्त्राभ्यां द्रव्यलोभेन भूपते ॥
३५. न यकार पितुः श्राद्धं कृतुर्ज्येष्ठवशं गतः ।
अेवं बलुतिथे काले तावेतौ शूरसम्मतौ ॥
३६. युद्धे शत्रुवशं प्राप्तौ युगपत् मृतिमापतुः ।
वीरस्वर्गाय निष्कान्तौ विमानवरमास्थितौ ॥
३७. उद्विधमण्डलं भानोः तेजोराशिरकल्मषः ।
जगाम परमान् लोकान् धीमान् कर्मानुपकान् ॥
३८. कृतुर्वाक् सूर्यभिम्भात् निरुद्धोऽलूत् सुरोत्तमैः ।
कतुः तावत् स्मयमानः चिन्तामाप दुरत्ययाम् ॥
३९. आवामेकत्र सञ्जातौ अेकधर्मपरायणौ ।
धर्मानुरक्षां कुर्वन्तौ मार्गे नियमवर्तिनौ ॥
४०. अत्रैवं स्वर्गयोग्योऽलूत् अलं नाभूवमत्र किम् ।
धति संशयमापन्ने तस्मिन् धर्मपरायणे ॥
४१. यदृच्छयागतो योगी नारदो व्योमवर्त्मना ।
कतुमाल समाख्य मा ते चिन्ता मलीपते ॥
४२. नारदः -
त्वया पितृदिने श्राद्धं न कृतं धर्मवर्त्मना ।

- तस्मात् तव गतिः स्वर्गे नास्ति पुण्यशतैरपि ॥
४३. धृतिं श्रुत्वा परिश्रान्तो भीतः कृतुः महीपतिः ।
पुनः प्राणम्य देवर्षिं पप्रच्छ विनयान्वितः ॥
४४. कथं कर्मगतिर्ब्रह्मन् पवित्री पुरतो मम ।
कथं निर्वृत्तो दुःखात् मां कृपया वक्तुमर्हत ॥
४५. नारदः -
राजन् तव गतिः पुण्या पुण्यशीलस्य भूयसी ।
वक्ष्यमाणान् मयेदान् शृणु वत्स यथातथम् ॥
४६. दानैर्यज्ञैः तपोभिः च भक्त्या च गुरुसेवया ।
देलत्यागेन सङ्ग्रामे भवता सुकृतं कृतम् ॥
४७. नान्तं पश्यामि भोगस्य कर्मभिः स्वार्जितैश्शुभैः ।
लोभात् पितृदिने श्राद्धमकर्तुः ते न निष्कृतिः ॥
४८. विनिरुद्धोर्ध्वगतिः भूयः कुरुते जन्म मानुषे ।
केकयस्य कुले जन्म भाव्यं धर्मभृतः तव ॥
४९. भीमधन्वेति विख्यातो यज्वा दाता बहुश्रुतः ।
समस्तराजसामन्तवन्धमानपदाम्बुजः ॥
५०. दारैः तथानुरूपैः तु भृत्यैर्मित्रैश्च सेवितः ।
मडेन्द्रतुल्यभाग्योऽपि पापात् सन्तानवर्जितः ॥
५१. शोथमानो दिवारात्रं दैवात् सत्सङ्गमेष्यसि ।
उपदेशेन सदसि कुम्भयोनेर्महात्मनः ॥
५२. प्रायश्चित्तं विधायैव ततः सन्तानमेष्यसि ।
धृत्युक्त्वा नारदो योगी कैलासाय प्रतस्थिवान् ॥
५३. कृतु नामा भवान् राजा पूर्वजन्मनि पुण्यतः ।
जातोऽसि केकयकुले प्रशस्तः सर्वसम्मतः ॥
५४. अेतत् ते कथितं राजन् वृत्तान्तं पूर्वजन्मजम् ।
जानन्त्येते च मुनयः त्वं न जानासि मायया ॥
५५. धतः परं प्रवक्ष्यामि प्रायश्चित्तं तवाधुना ।
यत्कृत्वा मुक्तपापः त्वं प्राप्य पुत्रान् महीजसः ॥

५६. अनुभूयश्चिरं भाग्यममानुष्यमतीर्कितम् ।
पञ्चवर्षसहस्रान्ते सनातनात् प्राप्योपदेशतः ॥
५७. सनातनमुनेर्भूम्या कल्पान्ते द्रष्टुमर्हसि ।
धृत्यमाकर्ण्य सिद्धस्य विन्ध्यमानप्रमाथिनः ॥
५८. सर्वे मुमुक्षिरे सभ्याः उर्षरोमाञ्चमञ्जुलाः ।
तुष्टुवुः कुम्भजन्मानं स्तोत्रैः तल्लीर्तिभूषितैः ॥
५९. समुत्थायासनात् राजा उर्षनिर्भरमानसः ।
मुञ्चन् आनन्दं वारि लोचनार्यां सुशीतलम् ॥
६०. उर्षगद्गद्या वाया व्याजलार मलामुनिम् ।
कृताञ्जलिपुटो भूत्वा संस्पृशन् तत्पदाम्बुजम् ॥
६१. नमस्ते मुनिशार्दूल नमस्ते करुणानिधि ।
धन्योऽस्मि कृतकृत्योऽस्मि तव पादाब्जसेवया ॥
६२. धतः परं न शोचामि कर्मणा केन वा मुने ।
तत्मे कथय विस्तीर्य त्वामलं शरणं गतः ॥
६३. अगस्त्यः -
श्रुणु राजन् प्रवक्ष्यामि तव सौभाग्यहेतुकम् ।
प्रायश्चित्तमशेषाणामघानामुपशान्तये ॥
६४. पुरा नारायणः साक्षात् भगवान् करुणानिधिः ।
हिताय जगतां धात्रा प्रार्थितो देवतैरपि ॥
६५. भूत्वा दाशरथिः श्रीमान् भ्रात्रा सौमित्रिणा सह ।
मैथिलीसहितः प्राप्य दण्डकां मुनिसेविताम् ॥
६६. यकार वसतिं तत्र पञ्चवट्यां जटायुषा ।
अनुयाते चित्रमृगं रामे सौमित्रिनन्दने ॥
६७. जलार रावणः सीतां कुडना यतिवेषभृत् ।
तदा निरुध्य तं पक्षी जटायुर्वीरवत्तरः ॥
६८. बभञ्ज रावणरथं तं च सम्मोहयन् बलात् ।
ततो हत्वा दशग्रीवो गृध्रराजं जटायुषम् ॥

६८. प्राप्य लङ्गां समादाय मैथिलीं जनकात्मजाम् ।
ततो रामस्समागत्य लृतां श्रुत्वा य मैथिलीम् ॥
७०. पितुःसभं पक्षिराजं प्रापयित्वा निजं पदम् ।
तद्दुःखं पितृमेधेन संस्कृत्य विधिपूर्वकम् ॥
७१. निवापाञ्जलिमम्भोभिः ताम्नाया उत्तरे तटे ।
तावद्भ्रञ्जमुर्धैर्वैः सनकाद्यैश्च योगिभिः ॥
७२. आविरासीत् मलादेवो भवान्याः सङ्घितः तदा ।
प्रशस्य राममात्मानं व्याजडार वयः शुभम् ॥
७३. भगवान् -
राम राम मलाभाग भवता तारितो मलान् ।
प्राप्तवान् अक्षयं स्थानं तोषितेयं जगत् त्वया ॥
७४. त्वयात्र कल्पितं तीर्थं मलापातकनाशनम् ।
ये सेवन्ते भक्तियुक्ताः तेषां मुक्तिः करे स्थिता ॥
७५. जटायुसंज्ञिते तीर्थे रामाभ्ये य भवत्प्रिये ।
शिवतीर्थे मदीये य ये मज्जन्त्यपि वा सकृत् ॥
७६. तेषां पापानि नश्यन्ति शतजन्मार्जितान्यपि ।
भवन्तु सम्पदः तेषां भवन्तु य मनोरथाः ॥
७७. सन्ततिः धर्मसंवृद्धा निष्पापा थिरभोगिनी ।
प्रायश्चित्तमिदं रामतीर्थेऽस्मिन् मज्जनं नृणाम् ॥
७८. एतः परं मलाबाहो लृत्वा रावणमाहवे ।
सीतासमेतं सन्तुष्टं त्वां पश्यामि सलक्ष्माणम् ॥
७९. एत्युक्त्वामन्व्यं तं देवो रामभद्रं वृषध्वजः ।
जगाम सलसा देवैः डैलासमुभया सह ॥
८०. तदादिमुनयः सिद्धाः ऋषयश्च तपोधनाः ।
अद्यापि किल सेवन्ते रामतीर्थमनुत्तमम् ॥
८१. तस्मात् त्वया मलाराज गन्तव्यं सह भार्यया ।
अत्र स्नात्वा मलातीर्थे तर्पयित्वा पितृन् सुरान् ॥
८२. सन्तर्प्यं य ऋषीन् विप्रान् धनधान्यभूतिवैः ।

- प्राप्स्यसि त्वं सुतान् नूनं मर्मज्ञान् भूरिवर्यसः ॥
८३. धृत्युक्त्वोपरते तस्मिन् मुनी वातापिवैरिणि ।
सा सभा विस्मयाविष्टा सराजमुनिसङ्कुला ॥
८४. उच्यैः कलाकलारावा मुहूर्तं समपद्यत ।
ततो राजा भीमधन्वा तान् ऋषीन् अभिवाद्य य ॥
८५. गुर्वर्थं प्रार्थयित्वा तं लोपामुद्रापतिं मुनिम् ।
सान्तःपुरे पुरात्तस्मात् निर्ययौ सदनोच्चयः ॥
८६. अतीत्य दूरमध्वानं सवालनपरिच्छदः ।
दिनैःकतिपयैः प्राभः तां नदीं मलयताम्रजम् ॥
८७. रामतीर्थं समासाद्य सदारः कृतमज्जनः ।
ऋष्यादिष्टेन विधिना तोषयित्वा धनैर्द्विजान् ॥
८८. ऋषीन् देवान् पितृन् यापि क्षेत्रपिण्डविधानतः ।
उपोष्य तीर्थसिद्ध्यर्थं तीर्थश्राद्धं परेऽहनि ॥
८९. स्नात्वात्रे रामतीर्थं य शिवतीर्थमनन्तरम् ।
जटायुतीर्थे तथा स्नात्वा राजा यथाविधि ॥
९०. तीरमासाद्य धर्मात्मा धृतः शुद्धाम्बरद्वयः ।
न्यषीदत् ऋषिभिः तीरे कृतकृत्यः कृतात्मवान् ॥
९१. अेवं स्थितेषु सर्वेषु मुनिवृन्देषु भूपते ।
अम्भरात् उदभूत् तावत् वार्ता काप्यशरीरिणी ॥
९२. निर्मुक्तपापः त्वं राजन् शुद्धात्मा सूर्यभिम्भवत् ।
त्वं लप्स्यसे सुतान् वीरान् पञ्च पञ्चाननोपमान् ॥
९३. आयुष्मद्भिः कीर्तिमद्भिः पुत्रैः धर्मपरायणैः ।
अनुभूय सुभ्रं ब्रह्मन् श्रवन्मुक्तो भविष्यसि ॥
९४. धत्याकण्ठं गिरं राजा संप्रदृष्टतनूरुडः ।
आशीर्षिर्वर्धितो विप्रैः मुनिना कुम्भजन्मना ॥
९५. प्रेषितः स्वपुरं प्राप सान्तःपुरपरिच्छदः ।
राजधानीं निजं प्राप्य लृष्टपुष्टजनाकुलाम् ॥

९६. धर्मेण पालयन् आस्ते प्रतीक्षन् आत्मजोदयम् ।

अेतस्मिन्नन्तरे तस्य मछिषी मृदुगान्धिनी ॥

९७. इमेण सुषुवे पुत्रान् प्रत्यब्दं भूरिवर्यसः ।

छिरण्यबाहुः शावीकः सिंछकेतुः भृड्ररथः ॥

९८. यन्द्रधामेति विख्याताः पुत्राः पञ्चमल्लैजसः ।

सर्वज्ञाः कीर्तिमन्तश्च पितुरानन्दवर्धकः ॥

९९. तैर्वीरसम्मतेः पुत्रैः धर्मज्ञैः श्रुतिपारगैः ।

अवापुः परमां तुष्टिं यन्द्रांशुभिरिवार्णवः ॥

१००. पञ्चवर्षसलस्राणि राज्यं कृत्वा मछीपतिः ।

अभिषिच्य सुतं जयेष्ठं आदिराजये गुणोत्तरम् ॥

१०१. आदिसिद्धात् अनुप्राप्य सिद्धिमायुच्छरीं पराम् ।

अद्यापि वर्तते राजा कृतकृत्यो छिमायवे ॥

१०२. छत्थं मलयजा पुण्या सर्वपापप्रणाशिनी ।

अनपत्यत्वसन्तापात् मोययामास भूपतिम् ।

भूयोऽपि सिद्धिमतुलां प्रादात् भक्तानुकम्पिनी ॥

१०३. यस्त्वेनामघशमनीमशेषजन्तोः

आश्चर्यात् अमृतमयीं कथां पुराणीम् ।

ये शृण्वन्त्यपि य पठन्ति भक्तियुक्ताः

सङ्कुल्योदयकरणी तथैव तेषाम् ॥

१०४. श्रीमद्राघवतीर्थकलिकामायुच्छरीमन्वळं

ये शृण्वन्ति कथामिमां कलिमलधंसनैकोक्ताम् ।

तेषां छोषविवर्जिता भवति सत्सन्तानसम्पल्ला

भोगान्ते परमागतिश्च नियता निर्वाणसौख्यावला ॥

छति पञ्चपञ्चाशः अध्यायः ।

Pro.Total = 5138 + 104 = 5242.

षट्पञ्चाशः अध्यायः

विषणुवनमछिमवर्णनम् ।

१. श्री शङ्खः -

- अथान्यदपि वक्ष्यामि ताम्रायाः तीर्थवैभवम् ।
यस्यैकदेशश्रवणोऽपि मर्त्यो न शोचति ॥
२. यदेतत् शृण्वतां पुण्यमाभ्यानमममृतोदयम् ।
न मनो याति मालिन्यमाशापाशे न रज्यते ॥
३. तामिमां कलिदोषघ्नीं कथामादिगुरोर्दरेः ।
उच्यमानं मया भक्त्या समाकर्ण्य भूपते ॥
४. तस्मात् किञ्चित् पुरोभागे कोशमात्रमतीत्य तु ।
क्षेत्रमव्युद्यकारं जन्तूनां श्रान्तिनाशनम् ॥
५. समन्तात् योजनायातं तेजिष्ठमिति कीर्तितम् ।
यत्र चित्रा नदी पुण्या ताम्रामल्येति पावनीम् ॥
६. यत्र पाशावती नाम पुत्री सान्तपनस्य सा ।
तपस्तप्त्वा चिरं कालं नदीभूता शिवाज्ञया ॥
७. सङ्गता भणिमात्रासीत् लोकानां छित्काम्यया ।
यत्र विष्णुः तपस्तप्त्वा त्रिविक्रमकृतोद्यमः ॥
८. ब्रह्माण्डकुडरीपूर्तिं स्वया मूर्त्याव्यवर्त सः ।
तदादि मुनयः क्षेत्रं जगुर्विष्णुवनमिति ॥
९. तस्यास्य क्षेत्रमुष्यस्य मालात्म्यं सागरोपमम् ।
वायामगोचरं मन्ये बहुत्वात् पृथिवीपते ॥
१०. धृति व्याधरतः तस्य मडतः शङ्खयोगिनः ।
वीरसेनः समाकर्ण्य विस्मितो वाक्यमब्रवीत् ॥
११. अत्र कश्चित् मलायोगिन् चित्रं चित्रादिवेदितम् ।
ब्राह्मणस्य सुता केयं नाम्ना पाशावतीरिता ॥
१२. कथं तपस्समाधत्ते नदीभूता शिवाज्ञया ।
अेतत्सर्वमशेषेण विस्तरात् वक्तुमर्हसि ॥
१३. शङ्खः -
श्रुणु भूमिपते चित्रमाभ्यानमधनाशनम् ।
धृष्टं विष्णुवनं नाम प्यातं क्षेत्रमनुत्तमम् ॥
१४. अत्र विष्णुः तपस्तप्त्वा वर्षाणामयुतं त्रयम् ।

- देलवृद्धिकरीं शक्तिं संप्रापाभीप्सितोदयाम् ॥
१५. तदा ब्रह्ममुष्णः देवाः ऋषयश्च सनातनाः ।
प्रशशंसुर्विष्णुवनं तेजिष्ठमिति विस्मिताः ॥
१६. उपान्यानमिदं नद्याः पाशावत्याः श्रुणु प्रभो ।
पुरा वसिष्ठो भगवान् कदाचित् कार्यगौरवात् ॥
१७. वरुणस्थान्तिडं गत्वा पितरं तं प्रणम्य सः ।
उवास कतिथित् कालं वरुणेनानुमोदितः ॥
१८. स तं दृष्ट्वा कोशगृहं वरुणस्थ मलात्मनः ।
असङ्ख्येयधनाविष्टमपारमणिसञ्चयम् ॥
१९. यस्यैकस्यस्यशनिन भवेत् मर्त्या निरामयः ।
यच्छायासङ्गमात् अथ नरो भूरिबलो भवेत् ॥
२०. यत्र स्थितेन मणिना कर्णसक्तेन मानवः ।
आकल्पञ्चयी भवति रुपयौवनसम्पदा ॥
२१. अथैव भूतैर्महारत्नैः पुञ्जकृतमितस्ततः ।
दृष्ट्वा रागाभिविष्टेन मनसा मुनिपुङ्गवः ॥
२२. रत्नानि कतिथित् द्विव्यान्यादाय स्वकमण्डलौ ।
विनिष्कान्तः कोशगृहात् स्वाश्रमाय प्रतस्थिवान् ॥
२३. पाशशक्तिः पाशपाशोः दृष्ट्वा यौर्येण तद्धनम् ।
गृहीत्वा प्रतियान्तं तं बभन्ध मुनिपुङ्गवम् ॥
२४. बद्धो वरुणपाशेन निश्चेष्टः समपद्यत ।
अथैव व्यावेष्टमानं तं क्लिश्यमानं ततस्ततः ॥
२५. यदृच्छयागतो देवो वरुणो यादसां पतिः ।
अदृश्यत ततो भूमौ लुण्ठन्तं स्वसुतं मुनिम् ॥
२६. तस्मै ऋषिमिमं दत्त्वा पुण्यां पापविमोचनीम् ।
ऋग्वेदसमुद्भूतशाप्तास्थानविडारिणीम् ॥
२७. कृपया मोचयामास तद्धन्यात् भूरिकर्शनात् ।
धर्ममाह वयो धर्म्यं श्रुत्यन्तोल्वासितं हितम् ॥

२८. तात वत्स कृतं दोषं यौर्यं परधनस्य छि ।
 लघिष्ठं कुरुते मर्त्यं निरयावासकारकम् ॥
२९. षट्शं नैव कर्तव्यं गच्छ तात यथासुभम् ।
 षट्यं समनुशास्यैनं दत्त्वा रत्नानि भूरिशः ॥
३०. प्रेषयामास सरनेहं परिष्वज्य स्वमाश्रमम् ।
 ततो दीनमना भूत्वा द्विया द्विग्यत् अवाऽभुभः ॥
३१. तस्मात् लोकात् विनिष्कम्य संप्राप निजमाश्रमम् ।
 दिवानिशं चिन्तयानो विनिद्रः सौष्यवर्जितः ॥
३२. यकार चिन्तां भूयोऽपि स्वाश्रमान्तः स्वयं वसन् ।
 पितुर्धनं छि पुत्राणां साधारणमिति स्मृतम् ॥
३३. पितुर्धनापहरणदोषो नास्ति सुतस्य छि ।
 षति शंसन्ति मुनयः सर्वत्र ब्रह्मवादिनः ॥
३४. तस्मात् निरागसमखो मां दण्डयति तामसी ।
 पाशशक्तिः षयं दृष्टा तद्दलं प्राप्नुयात् षति ॥
३५. निश्चित्य मनसा यैवं वसिष्ठः तां शशाप सः ।
 अयि पापे मूढचित्ते स्वधनाहरणेन माम् ॥
३६. पापं भत्वा तु दुर्धर्षं निबन्धयसि निर्दया ।
 तेन पापेन घोरेण मर्त्यां भव मूढधीः ॥
३७. षत्यं वसिष्ठशापेन कर्षिता पाशदेवता ।
 निर्गत्य वरुणाल्लोकात् भूमिमापात्र भारतीम् ॥
३८. भारद्वाजात्मजो भूतः मुनिः सान्तपनाभिधः ।
 ददर्श दुःषितामेनामस्रवाराभुनिर्जराम् ॥
३९. सान्तपनः -का त्वं कुतस्समायाता का चिकीर्षा तवापरम् ।
 षति पृष्टा पाशशक्तिःशोकं तं विनिगृह्य सा ॥
४०. तस्मै वै कथयामास शापात् अभ्यागतं भयम् ।
 तदृशेषं समाकर्ण्य प्रीणयित्वा पुनःपुनः ॥
४१. उवाच वचनं धीमान् तस्याः प्रियचिकीर्षया ।
 मुनिः -

- मास्तु शोकरथो भद्रे प्रीता भव शुचिस्मिते ॥
४२. मत्पुत्री भव माधव्यां शोकमोक्षं करोम्यहम् ।
 धृत्युक्ता मुक्तशोका सा तत्पुत्री समजायत ॥
४३. ववृधे सा पितुर्गळे मात्रा पित्रानुवालिता ।
 कृपया गुरुणा दत्ता विधैव परिवर्धिता ॥
४४. अवाप शैशावात् किञ्चित् आमृष्टनवयौवना ।
 विजडाराश्रमाराभे सप्पीभिश्च समन्विता ॥
४५. अद्राक्षीत् कोटरात् कोऽपि व्यालः विषबलोल्बणः ।
 अभ्येत्य बालामदशत् तेन तस्याः कलेवरम् ॥
४६. दुर्वर्णं कर्कशं कुब्जं शवपीठमभूत् नृप ।
 तं दृष्ट्वा स मुनिर्दुःभात् क्षणं सन्तप्य यात्मनि ॥
४७. गुडमानीय तां बालां सान्त्वयामास पुत्रिकाम् ।
 चिन्तयामास मतिमान् किं कर्तव्यमतः परम् ॥
४८. येनां कुरूपिणीं कन्यां नेच्छन्ति मुक्तिपुत्रकाः ।
 भवितव्यमिदं कर्म हृलभस्या निरूपितम् ॥
४९. तस्मादिमामुपायेन तारयाम्यापदस्सुताम् ।
 धति निश्चित्यचित्तोऽसौ मुनिः सान्तपनः सुधीः ॥
५०. तस्यै स दीक्षाविधिना शैवीं पञ्चाक्षरां शुभाम् ।
 विधिनोपादिशत् साङ्गां ध्यानसङ्कल्पपूर्विकाम् ॥
५१. सापि पित्रेरितां विधां प्राप्य शोकपराङ्मुषी ।
 उपासताश्रमे तस्मिन् निद्राहारविवर्जिता ॥
५२. तपस्यन्त्याः शिवध्यानात् निर्धूताशेषकल्मषे ।
 स्वात्मानं दर्शयामास तस्याः स्वान्ते सदाशिवः ॥
५३. अयं वर्षशते पूर्णो शरीरात् रोमकूपतः ।
 मञ्जन्तः रशनादीर्घाः कृष्णवर्णाः ततस्ततः ॥
५४. तामेवं मुनयो दृष्ट्वा विस्मिताः दीर्घदर्शिनः ।
 पाशशक्तिमिति प्रोयुः स्तुवन्तः तां तपोबलात् ॥

- पप. वरं दातुमभूत् अत्रे तत्पस्सदृशं क्लमम् ।
अयि पाशवति मडातपोनिर्धूतकल्मषे ॥
- (ईश्वरः समावृढः देवगणैः प्रमथैश्चसमन्वितः ।)
- पक. प्रीतोऽस्मि तपसेदानीं तव सन्तु मनोरथाः ।
त्वं पुरा पाणिपद्मस्थारशना पाशपाणिनः ॥
- पग. वसिष्ठशापात् संप्राप्तमर्त्यत्वमविदुस्साडा ।
मदर्शनमिदं लद्रे शापान्तं विद्धि निश्चयम् ॥
- पघ. एतः परं त्वया कार्यं अस्मत्प्रीतिवर्धनम् ।
द्रोणोऽप्यस्य मुनेः पत्नी देवलेति पतिव्रता ॥
- पङ. कुबेरभवनं याते यज्ञार्थं य निमन्त्रिते ।
स्वभर्तारि व्रतपरे तिष्ठन्ती सा निजश्रमे ॥
- क०. शापात् बृहस्पतेः कोऽपि गन्धर्वः चित्रकार्मुभः ।
रक्षोभूत्वा ययारेमां पृथिवीं काममोहितः ॥
- क१. कदाचित् स्वाङ्गणो सुमा बन्धुभिः सड् लालसा ।
यदृच्छयैनामालोक्य सद्यः कामवशं गतः ॥
- क२. आदाय तामडुन रावणो जनकीमिव ।
अश्वावृढः पथा रात्रौ तरसा निर्जगाम सः ॥
- क३. शिलाकर्कशतद्गात्रं स्पृशन् वेदनया भृशम् ।
निर्मुक्तनिद्रा सा तन्वी वेपमाना भृशातुरा ॥
- क४. कोपाग्निदीप्तज्वालाभ्यां लोयनाभ्यां विलोकयन् ।
तदृष्टिपातमात्रेण तद्रक्षो भस्मसादभूत् ॥
- क५. सा निर्जने धनारण्ये तमस्तोमानुरञ्जिते ।
विचार्य बुध्या धर्मज्ञा तपोमूर्तिमभीप्सती ॥
- क६. अयोग्यमशुचिप्रायमेतदस्थिकलेवरम् ।
रक्षसा पापवृषेण दृष्टः कामातुरेण हि ॥
- क७. तस्माद्भर्तुर्धर्ममूर्तेः अयोग्या नात्र संशयः ।
शुनालीढं हि पर्युष्टं नैव योग्यं यथा भवेत् ॥
- क८. एति निश्चित्य सा तन्वी योगज्ञा योगविद्यया ।

- विसृज्य देहं क्लृप्तं वातस्कन्धात्र वर्तते ॥
६९. मत्प्रियार्थं त्वया भद्रे तस्याः प्रीतिविधित्सया ।
तव धर्माभिवृद्ध्यर्थं कुरु मे वचनं शुभम् ॥
७०. प्रवालभङ्गुला भूत्वा नदी पापप्रणाशिनी ।
पतिप्रतायाः तस्यैतत् आदाय यः कलेवरम् ॥
७१. पुण्ये मलयजातोये क्षाणात् पापापडारिणि ।
व्युक्षिप त्वं वेगवती भूत्वा तोयप्रवाहिनी ॥
७२. तत्तीर्थसङ्गात् भूयोऽपि देहं प्राप्य मनोहरम् ।
अनुगच्छतु भर्तारं शुचिभूता मुनेः सती ॥
७३. त्वं यापि पूता तीर्थेन ताम्रायाः दिव्यरूपिणा ।
वरुणस्य करं प्राप्ता सन्तोषमधिगच्छसि ॥
७४. शङ्खः -
धृति देवगिरा राजन् सैषा पाशवती वधूः ।
तोयरूपाभवत् सद्यो नानायाद्योगाणावृता ॥
७५. तरङ्गिणी शैवलिनी सङ्केनावर्तमाण्डला ।
मुनिपत्न्याः समाधाय वपुः शुष्कतरं तदा ॥
७६. स्रोतसाङ्गुष्य देहेन ताम्रायां सा व्युक्षिपत् ।
सद्यः तत्तीर्थसङ्गेन पवित्रितमिदं वपुः ॥
७७. अङ्गीयकार सा पत्नी द्रोणाप्यस्य मलात्मनः ।
रूपयौवनसंयुक्ता समुत्तस्थौ मलाजलात् ॥
७८. तावदाविरभूत् व्योम्ना सुगन्धा पुष्परूपिणी ।
वृष्टिर्नानागुणच्छाया नानामोदैकमेदुरा ॥
७९. भ्रमरुद्रमुग्धाः तावद्देवाः यः सः सः गुह्यकैः ।
गन्धर्वयक्षप्रमुग्धाः सिद्धविद्याधरादयः ॥
८०. देवर्षयो नारदाद्याः सनकाद्याः यः योगिनः ।
विस्मिताः ते समाजग्मुः प्रशंसन्तः परस्परम् ॥
८१. त्रिणदीसङ्गमं दृष्ट्वा मलापूरप्रवर्तितम् ।
निर्भमज्जुः तथा तीर्थे पावने परमाद्भुते ॥

८२. समवायोऽपि मर्त्यानां स्वनतामुदपद्यत ।
द्रोणोऽपि मुनिशार्दूलः प्राप्य पत्नीं पतिव्रताम् ॥
८३. उरेश्चिद्विगुरोः तावत् आविर्भूतात् वरान् भङ्गन् ।
आदेशात् देवदेवस्य सपत्नीको यथौ गृहम् ॥
८४. वरुणस्य करे प्राप शुद्धाङ्गी पाशदेवता ।
धत्तमत्यद्भुतं दृष्ट्वा माहात्म्यं विस्मयावहम् ॥
८५. भूर्ध्र्वावगाढ्य तत्तीर्थं पूतात्मानः सुरासुराः ।
कृतार्थयन्तः यात्मानं जग्मुरेव यथागतम् ॥
८६. ब्रह्मरुद्रौ हरिं तत्र सम्भूज्य सद्य देवतैः ।
ययतुः स्वं पदं लृष्टौ सद्य देवैः सहागतैः ॥
८७. तेषां समीप्सितान् कामान् दत्त्वा तत्रान्तराविशत् ।
अेवं पाशवती नद्याः यस्त्रिं कथितं विभो ॥
८८. भूयोऽप्यभिनवा पुण्या कथा तत्तीर्थशंसिनी ।
उच्यमाना मयेदानीं श्रोतव्या श्रुतियोदिता ॥
८९. धत्तं निगत्य मडता त्रिणदीसमाज-
सौभाग्यकीर्तिकविकामिव कल्पवल्ली ।
योगीश्वरः पुनरपारङ्गुपाब्धिरुच्यैः
गाथामिमामकथयत् कलुषैकलन्त्रीम् ॥
९०. अस्य क्षेत्रस्य माहात्म्यं राजन् वार्यामगोचरम् ।
यतो नारायणः साक्षात् क्षेत्ररूपेण वर्तते ॥
९१. ताम्रापि सर्वपापघ्नी नारायणपरायणा ।
आमोदवर्णवैशिष्यं मार्दवं च रसोश्चयम् ॥
९२. अेकस्मिन् कुसुमे भाति यथा पुण्यस्य वैभवात् ।
तथैव हरिणाविष्टं ताम्रातोयविभूषितम् ॥
९३. सिद्धानां निवयं साक्षात् मडामुनिजनास्पदम् ।
गुणोद्दृष्टमिदं मन्ये क्षेत्रं पापप्राणाशनम् ॥
९४. यत्र विषणुकराभ्मोजभूषणोऽपि सुदर्शनम् ।

स्त्रियं उल्पा तदा उल्पाकलेशितो गुरुयोदितः ॥

८५. अश्रमेधावभृथ्येन स्नानेनापास्तकल्मषः ।

भूयो नारायणकरं संप्राप परमाद्भुतम् ॥

९०ति षट्पञ्चाशः अध्यायः ।

Pro.Total = 5242 + 95 =5337.

सप्तपञ्चाशः अध्यायः

विष्णुवने दोषनिलयप्रस्तावः ।

१. राजा -

भगवन् योगिनां वर्यं सर्वज्ञा करुणानिधे ।

कदा सुदर्शनः साक्षात् नारायणकलात्मकः ॥

२. किमर्थमवधीत् नारी सा उल्पा विश्वधारिणाम् ।

कथमकलेशयत् वह्निं पालिकेव पिपीलिका ॥

३. अेतद्विस्तार्य वृत्तान्तं ब्रह्मन् आप्यातुमर्हसि ।

९०त्यमादृत्य तेनैव प्रणतेन महीभुजा ॥

४. पृच्छ्यमानो मुनिः प्रीतो राजानमिदमब्रवीत् ।

मुनिः -

राजन् तव मतिः शुद्धा कथापीयूषतर्पिता ॥

५. न तृप्तिमुपयात्येषा बालिकेव रसायने ।

नैतत् चित्रमिदं मन्ये शुद्धचित्तस्य ते विभो ॥

६. पुनर्धर्मोऽपि शुश्रूषा लूयमानहुताशवत् ।

शुद्धो विशुद्धचित्तोऽसि धर्मासक्तोऽपि धर्मजः ॥

७. तस्मात् मनो हि राजेन्द्र धर्मेषु परितर्तते ।

बहुभिः जन्मभिः प्राप्तैः सुकृतैः श्रद्धया कृतैः ॥

८. लभते जन्म मर्त्यानां सत्सुले लोकविश्रुते ।

तमेनमनुयात्येव श्रद्धा पत्नीव धर्मतः ॥

९. सन्तुष्टोऽस्यनुरक्तोऽस्मि तव शुश्रूषयानया ।

वक्ष्यामि राजन् कल्याणीं कथामेनां पुरातनीम् ॥

१०. यस्यां श्रुतिगतायां तु न पापो मर्त्यमाविशेत् ।
पुरा देवासुरयुद्धे निडता दैत्यदानवाः ॥
११. निःशेषाः सागरे जग्मुः उतशेषाः य केचन ।
दितिर्माता दुःषितार्ता शुङ्क शरणाभाविशत् ॥
१२. दितिः -
भगवन् करुणामूर्ते भृगुवंशशिष्यामणे ।
त्वं गुरुः सर्वदैत्यानां त्वमेव परमागतिः ॥
१३. त्वदनुग्रहपीयूषरक्षिता दानवाः पुरा ।
अकारणमिदं जातं नैराशयं तेषु ते गुरो ॥
१४. पतित्वा घोरदृष्ट्यारे गम्भीरे शोकसागरे ।
त्रातुमर्त्सि मां दीनामनाथामिव कर्षिताम् ॥
१५. धृति शोकातुरां देवीं दृष्ट्वा सकरुणं मुनिः ।
उत्सृजिः सान्त्वयामास महीमिव वलाडकः ॥
१६. तावदन्तर्गृह्यता काव्यमाता यशस्विनी ।
शरद्धृतीति विष्याता वृद्धातीव तपस्विनी ॥
१७. आकण्ठ्यं कर्णविषमां नारायाण्यपि दुःसखाम् ।
मर्मैककृन्दनी तस्याः प्रलापरथनां गिरम् ॥
१८. कोपाविष्टा काव्यमाता कम्पमाना धनोपमा ।
उन्निद्रैः धवलैः दीर्घैः केशजालैः धृतस्ततः ॥
१९. उद्यन् निशाकरकरैः उदयाद्रितटी यदा ।
कुयाभ्यामतिपीनाभ्यां कम्पिताभ्यां मुहुर्मुहुः ॥
२०. तटीव मन्थराद्रेः तु भ्राम्यमाणा सुरासुरैः ।
कोपारुणाभ्यां मुञ्चन्ती बाष्पनिर्जरम् ॥
२१. दितिमाहूय सन्तोष्य व्यामृज्यास्यास्तु लोचने ।
कराभ्यां परिमृज्याङ्गं प्रीणयन्ती जगाद ताम् ॥
२२. अलं वत्से शुभ्या मोहं जडि कार्यार्थदर्शनम् ।
निडता येन ते पुत्राः यडेणातिबलीयसा ॥
२३. तमहं नाशधिष्यामि सड सैन्यैर्मरुद्गणैः ।

- नालं त्रिलोकी मे दग्धु कबलाय भविष्यति ॥
२४. यरायरागाणं जुर्णां ब्रह्माणं सयतुर्मुष्मम् ।
उत्सखे कबलीकर्तुं पश्य मे तपसो बलम् ॥
२५. करोत्यनिद्रं भुवनं मा सन्तु मरुद्गणाः ।
द्वैतेयान् दानवान् शिष्टान् भीतानत्रे पलायितान् ॥
२६. पुत्रेवानयिष्यामि तेषां दास्यामि वै जगत् ।
भवन्तु द्वैत्याः स्वर्गस्थाः दिगीशाः याधिकारिणः ॥
२७. छन्दस्त्वमपि यन्द्रत्वं प्राप्नुवन्तु सुताः तव ।
त्वां त्रैलोक्याधिपत्यश्रीरुपतिष्ठत्वनामया ॥
२८. छत्युक्त्वा योगिनी वृद्धा काव्यमाता तपोबलात् ।
वपुधे दिव्यसङ्काशा पूरयन्ती दिशो दश ॥
२९. आख्याद्य गगने व्याप योजनानां सलस्रशः ।
व्याप्य लोडमिदं कृत्स्नमुपविष्टा समन्ततः ॥
३०. यन्द्रादित्यौ सनक्षत्रौ कालयङ्गानुवर्तिनौ ।
अभूतामपि संवृत्तावतस्थात् कुययोर्विभो ॥
३१. अनेकयोजनायाममास्थं विस्तार्य रोधसी ।
छन्द्रादीनां दमं यके भक्षितं बडवाग्निवत् ॥
३२. अेतदृष्ट्वा तदा भीताः देवा छन्द्रपुरोगमाः ।
यतुर्मुष्मं पुरस्कृत्य वैकुण्ठाय प्रतस्थिरे ॥
३३. तत्र गत्वा जगन्नाथं पुरुषं पूर्वपूर्विकम् ।
शयानं शेषपर्यङ्गे सनकाद्यैः मडात्मभिः ॥
३४. श्रिया भूम्या य गायत्र्या वाङ्मैरुपनिषद्गणैः ।
छतस्ततः स्तूयमानं योगिनामङ्घ्रिपङ्कजम् ॥
३५. दृष्ट्वा प्राणम्य ते सर्वे स्तुत्वा स्तोत्रैः श्रुतीरितैः ।
उपस्थितमिदं धोरं भयं तस्मै व्यजिज्ञपन् ॥
३६. तच्छ्रुत्वा भगवान् विष्णुः अनुकम्पामृताण्विवः ।
व्याजलार गिरा राजन् मेघनादगभीरया ॥

३७. श्री भगवान् –
 नाथे मयि कथं देवाः यतो वै भयमागतम् ।
 क्षाणं नाशमियं यातु काव्यमातातिकर्कशा ॥
३८. युष्माकमचिरादेव भविष्यन्तु मनोरथाः ।
 धृत्युक्त्वा स्वकराग्रस्थं यङ्कराजं सुदर्शनम् ॥
३९. प्रेषयामास तरसा तस्याः शमनहेतवे ।
 अनन्तकालानलसूर्यतेजः प्रकाशिताशेषदिगन्तरालः ॥
४०. जगाम वेगादिव यत्र सौषा विन्ध्यायमाना ववृधे समन्तात् ।
 छित्वा शिरोऽस्यास्सलसातिशीघ्रं कैलासविन्ध्यायलकूटतुल्यम् ॥
४१. व्योम्नोज्ज्वलारार्कनिभो मलात्मा स यङ्कराजोऽशानितुल्यवेगः ।
 डा डेति जल्यो परितोज्ज्वलभ्रमे भयातुराणां जगतां समन्तात् ॥
४२. क्रोशत्सु भूतेषु भयाडुलेषु नदत्सु देवेषु मुनीश्वरेषु ।
 नीत्वा छि यरमाद्रिसानौ निक्षिप्य भूधूममतीव भिन्नाम् ॥
४३. भूयोऽपि वकुण्ठमगात् क्षणेन स यङ्कराजो दनुजान्तकारी ।
 धृत्यं हतायां तस्यां तु लोकाश्च सुप्निनोऽभवन् ॥
४४. प्रसाधे तमभिरूय पुरुषं शेषशायिनम् ।
 अनुज्ञाता ब्रह्ममुखाः स्वानि स्वानि पदान्यगुः ॥
४५. धन्द्रोऽपि सल देवैश्च त्रिलोकीमन्वशात् विभुः ।
 कृतकृत्यो मलातेजाः यङ्कराजः सुदर्शनः ॥
४६. पुनःप्रतस्थे लृष्टात्मा वैकुण्ठायां पराध्वना ।
 उल्लङ्घ्य सूर्यपदवीं सोमादीनां तथा पदम् ॥
४७. अतीत्य य ध्रुवं वर्त्म तथा समर्षिमण्डलम् ।
 न शाशाक परं गन्तुमास्कन्धः पक्षिराट् एव ॥
४८. स्तब्धोऽभूत् यङ्कराजोऽपि वृथाभूतमनोरथः ।
 चिन्तां यकार द्रुमेन मार्गभ्रष्ट एवाध्वगः ॥
४९. गतिर्मे किमियं रुद्धा केन वा हन्तु दुर्बलः ।
 कृतं मया स्वकृत्यं किमाद्यः कृतमद्ये वा ॥
५०. कर्मणा स्वेन भगवान् सन्तोषमधिगच्छति ।

धति शिन्तयतः तस्य पर्वतो भगवान् ऋषिः ॥

प१. कपिलाण्यो वासुदेवः दैवात् आविरभूत् मडान् ।
तं दृष्ट्वा परमं क्लान्तं साक्षात् नारायणात्मकम् ॥

प२. प्राणम्य पादयोर्भक्त्या जगाम विनयोज्ज्वलः ।
चक्रराजः -भगवन् स्वागतं तेऽस्तु त्वामर्षं शरणं गतः ॥

प३. उपरिष्ठात् गतिः केन निरुद्धा उेतुना मुने ।
अेतत्सर्वमशेषेण वक्तुमर्षिसि साम्प्रतम् ॥

प४. धति पृष्टः तदा तेन त्रिकालज्ञो मडामुनिः ।
व्याजडार पुनर्वाक्यं चक्रराजाय धीमते ॥

प५. कपिलः -
साधु सर्वजगत्कर्त्रा नियुक्तः कार्यगौरवे ।
त्वया तत्साधितं सर्वं लोकानामुपकारकम् ॥

प६. तथापि गर्हितं कर्म भवता स्त्रीवधं प्रभो ।
कृतं यत्तेन डत्या त्वामुपविष्टा भयावडा ॥

प७. तस्मात् तत्पापशान्त्यर्थं प्रायश्चित्तं यथोचितम् ।
कृत्वा विधानतः तस्मात् शुद्धिमाप्नो मडामते ॥

प८. अनुग्रडात् मुनेः स्थानं वैकुण्ठं गन्तुमर्षिसि ।
धति तेनेरितां वाणीं समाकण्य स चक्रराट् ॥

प९. भूयः प्राणम्य पप्रच्छ कपिलं योगिनां वरम् ।
सुदर्शनः -
कथं ब्रह्मन् विधातव्यं पापस्यास्योपशान्तये ॥

ड०. केन वा विधिना तत्र प्रायश्चित्तं ममाधुना ।
अेतत्सर्वमशेषेण दानडोमाग्निपूजनैः ॥

ड१. जपेन वाथ ध्यानेन केन वा मनुना मुने ।
धत्युक्तः चक्रराजेन कपिलो योगिनां वरः ॥

ड२. तमब्रवीत् मडातेजाः प्रायश्चित्तं तथोचितम् ।
कपिलः -

श्रुणु चक्रेश्वर विभो श्रोतव्यं सावधानतः ॥

६३. या परा परमा शक्तिः जगत्कारणरूपिणी ।
 उमा गौरीति विख्याता कमला भारतीति च ॥
६४. सर्वमन्त्रमयी शक्तिः सर्वतीर्थैकरूपिणी ।
 भक्तिभाजा कलाकारा सूक्ष्माकारा दुरत्यया ॥
६५. ब्रह्मरुद्रमुषैर्देवैः पूजयमाना दिने दिने ।
 सैषा भगवती शक्तिः मूलप्रकृतिसंज्ञिता ॥
६६. क्लिश्यमानं जन्मं दृष्ट्वा कर्मपाशानुपाशितम् ।
 यातायातं प्रकुर्वन्तं जन्मं मृत्युजरातुरम् ॥
६७. परित्राणाय वै तस्य कर्मविच्छेदलेतवे ।
 प्रार्थिता शङ्करेणापि हरिणा वेधसा पुनः ॥
६८. तेषामभीप्सितं कामं पूरयन्ति दयात्मिका ।
 कृत्वात्मानं तीर्थरूपं जाता मलयनन्दिनी ॥
६९. तदम्बुपानात् स्नानात् वा दर्शनात् स्पर्शनादपि ।
 मोक्षयिष्ये जन्मं पापात् मुक्तिं दास्याम्यस्संशयम् ॥
७०. धृति कल्पित दीक्षा सा वर्तते दक्षिणापथे ।
 तस्याः तीरे विष्णुवने विष्णुसान्निध्यकारके ॥
७१. धृष्ट्वा विष्णुं यथान्यायं स्नात्वा तस्यापि वारिणि ।
 निर्मुक्तपापो भविता नात्रकार्या विचारणा ॥
७२. यत्र पुत्राः काश्यपस्य विश्वेदेव धृतीरिताः ।
 पितृणामवमन्तारो नष्टवीर्याभवन् पुरा ॥
७३. स्वर्गात् श्रुताः दुष्पेन गुरुं प्राप्य बृहस्पतिम् ।
 पप्रच्छुः पापशान्त्यर्थं प्रायश्चित्तमनुत्तमम् ॥
७४. सर्वानालूय दयया सर्वज्ञो गीष्पतिर्गुरुः ।
 अल्पषेययत् अत्रैव ताम्नायाः तीर्थवारिणा ॥
७५. ततो निर्मुक्तपापाः ते स्वर्गं प्रापुः सुभोत्तरम् ।
 त्रिणदी सङ्गमः तस्मात् पुण्ये विष्णुवनान्तरे ॥
७६. दुर्लभं जलु मर्त्यानां पापिनामकृतात्मनाम् ।
 धृति ब्रुवति वै देवेशे कपिले योगिसत्तमे ॥

७७. अतीव विस्मयाविष्टः यङ्कराजः प्रसन्नधीः ।
मनः प्रसाद्ये तं शान्तं वासुदेवमभाषत ॥

७८. यङ्कराजः -
कथं वै काश्यपसुताः विश्वेदेवाः य सम्मताः ।
सर्वज्ञाः याविशेषेण कथं पापमकारयन् ॥

७९. आगः पितृणां सर्वेषां हिं कृतं तैः कृतात्मभिः ।
कथं तत्पापशान्त्यर्थं ताम्नायां स्नानमाचरन् ॥

८०. श्रोतुं काङ्क्षे मलाभाग सर्वज्ञ वद विस्तरात् ।
एतत् श्रीमन्मङ्कदेवेन पृष्टो योगी साक्षात् विष्णुरध्यात्मदीपः ।
वाया देवं पूजयित्वा य यङ्कं प्रीतः तस्मै व्याजडाराधशान्तिम् ॥

एति सप्तपञ्चाशः अध्यायः । Pro.Total = 5337 + 80 =5417.

अष्टपञ्चाशः अध्यायः

विष्णुवने विष्णुप्रसादात् विश्वेषां देवानां पितृशापविमोचनम् ।

१. कपिलः -
साधु पृष्टो मलाभाग त्वया नारायणांश भो ।
प्रीतोऽस्मि कृतकृत्योऽस्मि यं मामादृत्य पृच्छसि ॥
२. त्वमात्मा जगतां साक्षी मनोर्बीजेन्द्रियात्मकः ।
नियन्ता पालको हर्ता मर्यादानां प्रवर्तकः ॥
३. त्वन्नामस्मरणादेव पापशान्तिर्नृणां भवेत् ।
स श्रेष्ठः पुरुषो विष्णुः प्राप यङ्कात्मनात्मवान् ॥
४. दैत्यदानवरक्षांसि काले काले निबर्हयन् ।
पालयिष्यसि दुःखाब्धेः जगदेतश्चराचरम् ॥
५. लोकासङ्ग्राहमन्विष्यन् पापस्यास्य प्रशान्तये ।
करोषि निष्कृतिं देव स्वाज्ञासंरक्षाक्षमम् ॥
६. तस्मात् अत्र मलाभाग त्वदाज्ञाकारिणा मया ।
उच्यते विस्तरात् नाथ यथोक्तं श्रीमता तथा ॥

७. भवता तत्तथा श्रुत्वा कर्तव्यमघशान्तये ।
आसन् अदित्यां वै पुत्राः काश्यपस्य प्रजापतेः ॥
८. विश्वेदेवाः षति ज्येष्ठाः दश धर्मभृतां वराः ।
ऋतुः ज्येष्ठो महातेजा द्वितीयो दक्षसंज्ञकः ॥
९. तृतीयो वसु नामा स्यात् सत्याप्यः तदनन्तरः ।
पञ्चमः काल संज्ञः स्यात् षष्ठः काल षतीरितः ॥
१०. सप्तमो धुरी नामाभूत् रुचिरश्चम उच्यते ।
पुत्रुरवः स्यात् नवमो दशमो आर्द्रवाभिधः ॥
११. अते समेताः सुस्निग्धाः विशिन्त्यैवं वृद्धा तथा ।
सर्वेषामेव देवानां पितृणां य विशेषतः ॥
१२. यथा वैशिष्ट्यमस्माकं भविष्यति तपोभवात् ।
करिष्यामः तथाव्यग्राः तपोयत्नं समास्थिताः ॥
१३. षति निश्चित्य ते सर्वेऽध्यनुज्ञां प्राथ्यैव पितुः ।
मेरोः तु पूर्वभागे तु यन्द्रकूटस्य योत्तरे ॥
१४. सिद्धयोगिमुनीन्द्राणां योजनायामविस्तृताः ।
यत्र स्थितानां जन्तूनां धर्मात्र व्यवते मनः ॥
१५. आधयो व्याधयश्चापि क्षुत्पिपासा दुरत्यया ।
कलेशयन्ति न तत्रस्थं धर्मं गङ्गोदकं यथा ॥
१६. हरिद्रवा नाम नदी वलते यत्र पार्श्वतः ।
आधिव्याधिं य मुञ्चन्ति यत्तोयस्यर्शमारुतैः ॥
१७. सिद्धिं लभन्ते निर्विघ्नं तिर्यग्योऽपि न संशयः ।
अतन्मालात्म्यं आकर्ण्य पितुरेकाग्रयेतसः ॥
१८. तदाश्रमपदं कृत्वा तपस्तेपुस्सुदारुणाम् ।
वायुभक्षा निराडारा प्राणायामपरायणाः ॥
१९. ध्यायन्तः परमं धाम जपन्तः परमं मनुम् ।
सन्नियम्येन्द्रियसङ्ग्राममेककृपा ल्यवर्तयन् ॥
२०. एवं तपस्यतां तेषामन्तरायविवर्जितः ।
अत्यगान् निमिषप्रायं वर्षाणामयुतं त्रयम् ॥

२१. वस्वाधाः पितरः तावत् सानुरागानुकम्पया ।
तेषां पुरस्तात् आगत्य वयनं येदमभ्रुवन् ॥
२२. पितरः –
वत्साः भवन्तः क्लिष्टाश्च तपसा नियमैर्यमैः ।
कुतो हि करुणावद्भिः युष्मत्प्रियचिकीर्षुभिः ॥
२३. अत्रैवाभ्यागतं प्रीत्या पितृभिर्लोकपूजितैः ।
वरान् वृणीध्वं दास्यामः श्रमैरेभिरलं सुताः ॥
२४. धृति तेषां वयः श्रुत्वा पितृणां स्नेहपूर्वकम् ।
कुपिताः ते पुनः प्राहुः असूयाकृष्टमानसाः ॥
२५. विश्वेदेवाः –
रे रे मदान्याः निर्लज्जाः मूढाः पण्डितमानिनः ।
भवन्तो वरदातारो न ह्यस्माकं तपस्यताम् ॥
२६. वरदाता प्रभुः साक्षात् दातास्माकं जगद्गुरुः ।
अस्मान्मनोरथापूर्तिः कियते येन केन वा ॥
२७. किं भिडालः प्रभुर्लोकैः कलभान् नु रक्षाणे ।
वयं देवाः श्रेष्ठतमाः पूज्याः तपसाधिकाः ॥
२८. अपूज्यैः तामसैः मूढैः न हि रक्षया वयं त्विह ।
गच्छध्वमाश्रमादस्मात् मा विलम्बोऽस्तु निर्गुणाः ॥
२९. ऋषिः - धृत्यमाक्षेपिता देवैः तैरेतैः पितरः तदा ।
भूयो दयालवः क्षान्ताः प्रत्य्यूयुः विनयोऽज्जवलाः ॥
३०. पितरः –
भवन्तः पुत्रकास्माकं पोष्या रक्ष्याश्च केवलम् ।
पितरो गुरवो ज्ञेयाः तथास्तु गुरुपूज्यता ॥
३१. अवमन्य पितृन् लोके कः प्राप्नोति परं गतिम् ।
ब्रह्माधाः श्राद्धधर्मैश्च श्रुत्यादिष्टेन वर्त्मना ॥
३२. तस्मान् पितृन् समभ्यर्थ्य प्राप्ता माहात्म्यमुत्तमम् ।
यूयं लघिष्ठाः पापिष्ठाः बालिशाः पापकारिणः ॥

33. भूयोऽपि कृपया युष्मान् आगः कृत्वातिदुस्सलम् ।
तपःकृलं प्रदास्यामो मास्तु मन्युरघोदयः ॥

34. ऋषिः –

एत्थं पितृणां तद्वाङ्मयाकल्पं विनयोत्तरम् ।
तामसाविष्टयित्ताः ते मममात्सर्यदूषिताः ॥

35. धिक्कृत्य तान् पुनः तमुं कृत्यामारिभिरे य ते ।
निराशया प्रयातेषु तेषु वस्वाद्विषु क्षणात् ॥

36. अवमानात् अघात्तस्मात् क्षीणमासीत्तपःकृलम् ।
विश्वेदेवेषु तेष्वत्र प्राविशन् मतिविभ्रमः ॥

37. मतिभ्रमात्तपो नष्टे नष्टे तस्मिन् कुतः क्रिया ।
क्रियाडीनेषु जागर्ति पुरुषेषु दुरत्यया ॥

38. निद्रा कलिप्रसूर्धोरा क्षुत्तृटयोये यथाक्रमम् ।
भ्रष्टायारा परिधूना नियमध्यानवर्जिताः ॥

39. भ्रममुर्विपिने तस्मिन् अनाथमिव गोकुलम् ।
अेतद्विज्ञाय भगवान् काश्यपः कालधर्मवित् ॥

40. भृङ्स्पतिं समाहूय समाभाष्य द्विवो गुरुम् ।
आययक्षे वयो धर्म्यं पुत्राणां छितकाम्यया ॥

41. काश्यपः –

भगवन् भवता रक्षयाः विपदः त्रिदिवौकसाम् ।
गतिर्गुरुर्वै शिष्याणां रक्षाणीया गुरोश्च ते ॥

42. विश्वेदेवाः पितुर्द्रोडात् नष्टसंज्ञा विद्येतनाः ।
नैव जानन्ति वै धर्मं अन्धा एव मलामणिम् ॥

43. अविलम्बेन तस्मात् त्वमत्र गत्वा मलामते ।
त्रातुमर्हसि धर्मज्ञ तान् अेतान् आपदोऽञ्जसा ॥

44. एति काश्यपसन्दिष्टो भगवान् गीष्पतिर्गुरुः ।
तत्र गत्वा क्षणेनैव तान् आहूयेदमभ्रवीत् ॥

45. श्रुत्वास्तु मे वयः पथ्यं मासूयामधिगच्छत ।
सर्वेषु जन्तुषु श्लाघ्या मनुष्या एव डेवलम् ॥

४६. मनुष्येषु द्विजाः श्रेष्ठाः श्रुत्यर्थेकान्तवेदिनः ।
तदादिष्टात्वघाथाराः श्लाघ्याः तस्मात् धृतीरिताः ॥
४७. ब्रह्मार्पणधियः तेषां तत्तुल्या त्रिदिवौकसाः ।
तेभ्योऽधिका वै पितरः तस्मात् नापरमिष्यते ॥
४८. पूजयिष्यति तान् वेधाः विष्णुः तान् अर्थयिष्यति ।
रुद्रः पितृन् अर्थयित्वा वर्तन्ते सकलाधिकाः ॥
४९. आदावादि पुमान् सृष्ट्वा लोकां त्रीन् यराचरान् ।
तद्रक्षणार्थमज्ञानां द्विधा कृत्वात्मवत्तदा ॥
५०. प्रथमे सृष्टे सुरान् यके ततोऽसुरानपि य ।
तदन्येनासुरान् यके योगानामर्थसिद्धये ॥
५१. लोकस्य रक्षाणार्थैव सर्वान् यज्ञान् अकल्पयत् ।
तैर्यज्ञैः सकला लोकाः पूजयन्ति सुरासुरान् ॥
५२. अग्रपूजया पूर्वदिने पितरो हि महात्मभिः ।
तत्परेऽहनि वै देवाः तान् यज्ञान् षज्यात्मवेदिभिः ॥
५३. ये पितृन् अवमन्यन्ते मूढाः पण्डितमानिनः ।
नालमेतान् परित्रातुं ब्रह्माण्डान्तर्गतां गुरुः ॥
५४. अतद्विज्ञाय वेदानां स्मृतीनामाप शासनम् ।
श्रेयोर्थिनः पितृन् विन्देत् वस्वादीन् लोकपूजितान् ॥
५५. धित् गुर्वीरितां वार्णीं श्रुतौ कृत्वा मणिप्रभाम् ।
विश्वेदेवाः समाकर्ण्य किञ्चित् उद्विग्नमानसाः ॥
५६. पश्चात्तापेन भीताः ते बभ्रुः निमिषान्तरम् ।
प्रणिपत्य गुरुं तत्र विनीता वाक्यमब्रुवन् ॥
५७. धिक्कष्टमिदमस्माभिः विडितं विश्वदूषणम् ।
घोरात् पापार्णवात् अस्मात् त्राडि ब्रह्मन् दयानिधे ॥
५८. अज्ञानात् संप्रवृत्तेयं अतोऽस्माकं भवान् गुरुः ।
वक्तुमर्हसि सर्वज्ञ प्रायश्चित्तं यथोचितम् ॥
५९. बृहस्पतिः -
नारकस्य घोरस्य पापस्य महतो बुधाः ।

तथापि परमं गुड्यं प्रायश्चित्तं वदाम्यहम् ॥

६०. यत्र विष्णुः स्वयं साक्षात् क्षेत्ररूपेण वर्तते ।
यत्र साक्षात् पराशक्तिः ताम्रा तीर्थाधिदेवता ॥
६१. यत्र त्रिवेणीसंसर्गं कीर्तयन्ति मर्षयः ।
यत्र उर्व्यं यं कव्यं यं सूते विष्णुः स्वलोचनात् ॥
६२. कव्यं पितृभ्यो प्रादात् वै देवेभ्यो उर्व्यमात्मवान् ।
तस्मात् तत्क्षेत्रमासाद्य स्नात्वा मलयजाम्भसि ॥
६३. पितृन् यज्ञेन सन्तर्प्य परिशुद्धेन कर्मणा ।
निर्मुक्तपापा भवत यूयं प्राप्तमनोरथाः ॥
६४. धृति तान् प्रीणयन् वाचा यूयं भवत धार्मिकाः ।
सहितः प्रहितः देवैः दशभिः काश्यपात्मजैः ॥
६५. प्राप विष्णुवनं पुण्यं प्रायश्चित्तं समाविशत् ।
त अते गुर्वनुज्ञाता विश्वेदेवाः समाहिताः ॥
६६. सुदारुणं तपश्चक्रुः पितृणां प्रीतिहेतवे ।
आराध्य देवमव्यग्राः ताम्रां यं नियतात्मभिः ॥
६७. तुष्टुवुः प्रयताः भक्त्या बद्धाञ्जलिपुटोपमाः ।
विश्वेदेवाः –
मातः प्रसीद मलययाचलपुत्रि मान्ये
पापैकशान्तिकरणैकपटुप्रवाले ॥
६८. कामाक्षि शक्तिमभिलाभ्युद्यप्रवालां
तां यामि शरणमसि जनैकधात्रीम् ।
धृतद्रवा विविधमन्त्रतरङ्गमाला
आवर्तमूर्तिकल्पिततारकणां ॥
६९. मायामयी मथितपापकुला जनानां मोहापहा भवतु मे मुनिवन्द्यमाना ।
सैषा समस्तदृशितक्षयहेतुभूता साक्षात् अपारकरुणा तरुणोन्मुमौलेः ॥
७०. श्रीकण्ठशैलदृष्टिता मडिषी भवाभ्येः
श्रान्तिं व्यपोढतु पुरः स्वपदाश्रितानाम् ।
यत्तोयभिन्दुपरिषेचितमौलिभाग्ना

निर्धूतपापमविना मनुजा क्षणेन ॥

७१. मोक्षश्रियं शिवमुपैरपि काङ्क्षणीयामन्ते

भजन्ति पुनरागमनानपेक्षाम् ।

एति स्तुवत्सु देवेषु भक्तिनम्रात्ममूर्तिषु ॥

७२. ततोयात् निर्मलाकारात् हरिराविरभूत् विभुः ।

शङ्भयङ्गदापद्मैः अलङ्कृतयतुर्भुजः ॥

७३. वनमावी पीतवासाः कौस्तुभोत्मासिकन्धरः ।

किरीटदारकेयूरैः मण्डलैः उपशोभितः ॥

७४. स्तूयमानः सिद्धगणैः ब्राह्मणैरमरेश्वरैः ।

तानुवाय मलाभागान् प्रीतोऽस्मीति भ्रुवन् मुहुः ॥

७५. श्रेष्ठाः भवन्तो देवानां सर्वेषां नात्र संशयः ।

युष्मत्प्रियाः ते पितरः यूयं यापि पितृप्रियाः ॥

७६. युष्मानग्रे समभ्यर्थ्य पितृन् य तदनन्तरम् ।

अन्ते य मां समभ्यर्थ्य कृतकृत्यमिदं जगत् ॥

७७. एति प्राप्य वरं विष्णोः विघ्नेदेवाः सुरोत्तमाः ।

देवं प्रसाद्य तं विष्णुं परिहृम्य प्रणम्य य ॥

७८. वस्वादीन् य पितृन् नत्वा स्वगणैः य प्रतस्थिरे ।

अेवं भृङ्गस्यतिः तेषां प्रायश्चित्तं विधाय य ॥

७९. स्वमाश्रमं मलादेवैः ऋषिभिश्च मलात्मभिः ।

एत्थं रडस्यमाष्यान् पुण्यमेतत् पुरातनम् ॥

८०. प्रकाशितं मया तुभ्यं मालात्म्यज्ञानसिद्ध्यै ।

एति कथितमनेन यङ्गराजो गुरुवर्येण मालात्म्यमुत्तमं

श्रुत्वा परं हर्षं जगाम तावत् ॥

एति अष्टपञ्चाशः अध्यायः ।

Pro.Total = 5417 + 80 = 5497.

अेकोनषष्टितमः अध्यायः

विष्णुवने यङ्गराजस्य विमोचनम्,

जन्मनिवृत्तिः यङ्गराजकृत - विष्णुस्तुतिः ।

१. षट्त्वं सुदर्शनो देवः देवस्य करभूषणः ।
प्रसन्नात्मा तमभ्यर्च्य तं गुरुं तपसां निधिम् ॥
२. श्लाघयन् मनसा वाया क्षेत्रस्य य मडोत्सवम् ।
तेन साकं समागत्य गुरुणा दीर्घदर्शिना ॥
३. संप्राप्य मडतीं ताम्रां नदीं मलयनन्दिनीम् ।
परितः तीरयोः तस्याः सम्भाव्य नयनांशुभिः ॥
४. दृष्ट्वा विचित्रामटवीं नानाद्रुमलताकुलाम् ।
आससाद्य शनैः पुण्यं विष्णोरायतनं मडत् ॥
५. त्रिवेणीसङ्गमं यापि मडावेगजलोज्ज्वलम् ।
देवाकारैः परिक्षिप्तमाश्रमैः पुण्यकर्मणाम् ॥
६. आरामैरद्भुताकारैः सर्वर्तुकुसुमोज्ज्वलैः ।
मालतीमल्लिकाजतिकरवीरकदम्बकैः ॥
७. रसालैः पनसैः कोरैः पूगनागरकेसरैः ।
अलोशीरलवङ्गैश्च यन्मनागरुतिन्दुकैः ॥
८. नारङ्गैः लिङ्गुयैः नीपैः प्रियालपनसोज्ज्वलैः ।
अलङ्कृत्य नवोद्यानमनेकतरुमण्डितम् ॥
९. नानामृगसमाकीर्णं नानाद्विजनिषेवितम् ।
डोमधूमसमाकान्तवह्निमण्डलमण्डितम् ॥
१०. ब्रह्मघोषमलाघोषं मुनीशाप्यासामावृतम् ।
क्वचित् स्नानपरैर्विप्रैः क्वचित् डोमपरायणैः ॥
११. परत्र पूजां कुर्वद्भिः उदरेरभ्युदयात्मनः ।
साक्षसूत्रकरैः दान्तैः मन्तार्णध्यानपूर्विकम् ॥
१२. क्वचित्स्वाध्यायनिरतैः कर्मकाण्डविशारदैः ।
क्वचित् पौराणिकान् धर्मान् क्वचित् सद्भिः सनातनान् ॥
१३. व्याडरद्भिः ; यज्ञेषुच्यैः अन्यत्रकमपाठकैः ।
ऋयः क्वाप्युपगायद्भिः विधानागमनैपुणैः ॥
१४. क्वचित् सामानि गायद्भिः मन्त्रब्राह्मणवेदिभिः ।

- व्याकुर्वद्भिः शास्त्रजालं धर्मव्याकरणादिभिः ॥
१५. वालभिल्वैः वासिष्ठैः याज्ञवल्क्यैश्च वैष्णवैः ।
अन्यैः पञ्चाग्निमध्यस्थैः मलाप्रतपरायणैः ॥
१६. समन्तात् निभिडाकारं क्षेत्रमेतत् उरैः सुषुम् ।
ददर्श भगवान् साक्षात् उरेशः सुदर्शनः ॥
१७. पूज्यमानः य धर्मज्ञैः पाद्यध्यानिवन्दनैः ।
प्रथमं क्षेत्रनाथान् तु पूजयित्वाथ डिङ्गरान् ॥
१८. देवं भैरवमासाद्य प्रसाद्य हरिमीश्वरम् ।
देवीं स्तुत्वा ताम्रपर्णीं सर्वपापप्राणाशिनीम् ॥
१९. स्तुत्वा स्तुत्वा य सम्पूज्य कापिलोक्तो वत्सना ।
सङ्कल्पपूर्वं धर्मात्मा यकार स्नानमात्मवान् ॥
२०. ऋषीन् देवान् पितृन् यैव तर्पयित्वा मलाम्भसा ।
धनैः सन्तर्पयामास ब्राह्मणान् य विशेषतः ॥
२१. स्नाते तस्मिन् यथान्यायं आकाशात् अशरीरिणी ।
वागजृम्भत भूयिष्ठा स्पष्टाक्षरपटोज्ज्वला ॥
२२. यङ्कराज मलाभाग धूतपापोऽसि निर्मलः ।
न हि ते पापलेशोऽस्ति भानुभिम्बे यथा तमः ॥
२३. एतः परं त्वया देव लोकानां छितकाम्यया ।
त्वन्नाम्नि तीर्थे पुण्येऽस्मिन् अश्रमेधेन देवताः ॥
२४. षष्ठ्या दक्षिणया विप्रान् सन्तोष्य विधिपूर्वकम् ।
ततो वैकुण्ठमभ्येक्षि स्वया कान्त्या समुज्ज्वलन् ॥
२५. एत्युक्त्योपरतायां तु पुष्पवृष्टिरभूद्विः ।
मधुगन्धैः सुगन्धैः तु मेदुरा सर्वतो दिशः ॥
२६. पूरयन्तीव तत्क्षेत्रं मुहूर्तं विष्णुकानने ।
ततो दृन्दुभयो नेदुः तूर्यारावाः प्रवर्तिताः ॥
२७. तावदाविरभूत् शम्भुः वृषाऽडोमया सड ।
सेवितः प्रमथैः भूतैः नन्दिभृङ्गिमुष्पैरपि ॥

२८. मलेन्द्रो हुतभुङ् सौरिः निरृतिः मकरासनः ।
वायुः यक्षो विराट् षशो ब्रह्माद्याः य सनातनाः ॥
२९. आगम्य पूजयामासुः यङ्कराञ्च सुदर्शनम् ।
सर्वे जय जयेत्ययुः प्रशशंसुः तं मुदा ॥
३०. तत्र देवो मलादेवः समागत्याग्रतो हरिम् ।
उवाच वयनं श्वक्ष्णं शृण्वतां प्रीतिवर्धनम् ॥
३१. सामु संयगिदं कार्यं यङ्कराञ्च कृतं त्वया ।
ताम्रपर्णीनदीस्नानलब्धोदयमलोत्सवम् ॥
३२. सर्वे देवाः समागम्य सुदर्शनमपूजयन् ।
उत्तमदेवत्वं प्रददुः सुदर्शनाय धीमते ॥
३३. विष्णुः प्रशशंसुः तं यङ्कं सर्वदेवादिदेवतम् ।
रुद्रः ङोता ब्रह्मा य तस्मै ब्रह्मत्वं ददुः पुनः ॥
३४. दीक्षां प्रविश्य धर्मात्मा हरिमेधं यकार उ ।
दक्षिणाभिः प्रगल्भाभिः पुष्कलाभिः अविच्युतैः ॥
३५. तोषयित्वा द्विजवरान् अन्नैरप्यमृतोपमैः ।
कृत्वावभृथं तीर्थेऽस्मिन् सर्वान् लोकान् अतोषयत् ॥
३६. अयं विधाय भूयोऽपि विचार्य सुचिरं हृदि ।
निश्चितार्थः कृतार्थः य यङ्कराञ्च सुदर्शनः ॥
३७. सम्मन्त्र्य मुनिना तेन कपिलेन मलात्मना ।
ताम्राया उत्तरे तीरे त्रिवेण्या पूर्वाभागतः ॥
३८. भगवन्तं रमानाथं स्थापयित्वा तु मन्त्रतः ।
पूजयामास विधिना मलापुरुषविधया ॥
३९. धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैः सुगन्धैः विविधैः इवैः ।
पूजयित्वा तु देवेशं तुष्टाय पुरुषोत्तमम् ॥
४०. नमस्ते देवदेवेश वासुदेवाय विष्णवे ।
नारायणाय नालीकनयनाय नमो नमः ॥
४१. नाथ नारायण विभो नविनायतलोचन ।
प्रसीद करुणामूर्ते प्रसीद जगतां गुरो ॥

४२. यमेकमीशमाधन्तामनन्तमकुतोभयम् ।
अक्षरमनिर्देश्यं शरणां यामि शाश्वतम् ॥
४३. पुराणमाद्यं पुरुषं वृषसेनं वृषाकपिम् ।
वेदान्तवेद्यं विश्वस्य जनितारमुपास्महे ॥
४४. तारकः परमो योगी योगिध्येयाङ्घ्रिपङ्कजः ।
स मे गतिरनन्तात्मा सर्वसाक्षी जगद्गुरुः ॥
४५. गुणातीतः परःशुद्धो लंसाप्यः प्रपितामहः ।
श्रुतिकर्मः पुमान् साक्षात् आविरस्तु पुरो हरिः ॥
४६. अणोरणीयान् आत्मा य मलतोऽपि मलान् मलान् ।
ममैव दृशि सम्भूयात् मोहान्ध्वान्तभास्करः ॥
४७. श्यामो हिरण्यपरिधिः वनमालाविभूषितम् ।
श्रीपतिं शरणां यामि विश्वस्यास्यैवतेतुकम् ॥
४८. आलोलतुलसीदाममारुढविनतासुतम् ।
ज्योतिरिन्दीवरश्याममाविरस्तु ममाग्रतः ॥
४९. नमो नमः पुराणाय पुरुषायारुद्रिवेधसे ।
सतां सन्मार्गबन्धूनां परित्राणाय साधवे ॥
५०. सत्वमेकाक्षरं ज्योतिः आकारः अगुरुपकः ।
यत्तमन्तस्मराभ्येतत् पञ्चमस्वरमक्षरः ॥
५१. अगः भोक्ता य कर्मात्मा पुरुषो व्यञ्जनात्मकः ।
उर्ध्वतिर्यग्गतः स्वान्तः केशवो दयितो मम ॥
५२. शेषाङ्गुशायिनमशेषगुरुं पुराणं
नारायणं त्रिजगतां प्रणतापवर्गम् ।
नाथं प्रजामि शरणां करुणामृताब्धिं
नास्त्यत्र मे विशति चित्तमिदं मुकुन्दात् ॥
५३. एत्थं स्तुवति वै तस्मिन् यङ्कराजे सुदृशनि ।
प्रादुर्भूव भगवान् प्रसन्नात्मा जनार्दनः ॥
५४. यतुर्भुजः पीतवासाः वनमाल्यातिसुन्दरः ।

४. षड्रनीलमणिश्यामैः अङ्गैरभिनवोदयैः ॥
 ५. बिभ्रत् नानामणिस्तोमलेभाभरणमण्डलम् ।
 कुण्डलैर्वलयैर्दीपैः डारनूपुरकङ्कणैः ॥
 ६. कटिसूत्रभ्रमसूत्रत्रैवेयपदकादिभिः ।
 भ्राजमानं मलात्मानं सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥
 ७. स्तूयमानं सिद्धगणैः सेव्यमानं सुरासुरैः ।
 श्रिया य दारा सलितं श्रीवत्सादिविभूषितम् ॥
 ८. भ्राजमानं पुनस्साक्षात् नारायणमनामयम् ।
 भूयो भूयो नमस्तुभ्यं साष्टाङ्गं पादपद्मयोः ॥
 ९. शनैर्विज्ञापयामास प्रणतः स मनोरथम् ।
 नाथ देव दयासिन्धो परिश्रान्तोऽस्मि डेवलम् ॥
 १०. अङ्गीकुरुष्व मां क्षिप्रं दीनं य शरणागतम् ।
 षत्थं प्रणतमत्यर्थं यायमानं मुहुर्मुहुः ॥
 ११. करैरुत्थाप्य तं देवो व्याजडार सुदर्शनम् ।
 प्रीतोऽस्मि वत्स ते स्तुत्या पूजया तीर्थमञ्जनात् ॥
 १२. तव सन्तु मलाभाग निरपाया मनोरथाः ।
 त्वया कृतमिदं कार्यं लोकाभ्युद्यतेतुकम् ॥
 १३. गायन्तु मर्त्याः देवाश्च मुनयश्च सनातनाः ।
 यत्ते यश्चित्रं सौगन्ध्यं प्रबन्धसंलितम् ॥
 १४. शृण्वन्तोऽपि पठन्तोऽपि स्मरन्तोऽपि हि जन्तवः ।
 अवाप्य धर्म्यमैश्वर्यं कामं कलुषवर्जितम् ॥
 १५. अनुभूय शिरे कालमन्ते मां यान्तु डेवलम् ।
 त्वत्प्रियार्थमिदं क्षेत्रं न त्यक्ष्यामि कदायन ॥
 १६. अत्र स्थितानां जन्तूनां न हि शास्ता यमो विभुः ।
 अत्र कर्मक्षयं कृत्वा मोक्षयिष्यामि बन्धनात् ॥
 १७. मत्क्षेत्रे यातना बाधा जन्तूनां वसतां न हि ।
 मामुद्दिश्यात्र ये ब्राह्मणाः प्रीणयन्ति वै ॥

६८. अन्नं भूमिं जलं गां य ये दास्यन्ति मद्भिधाः ।
तेषां कोटिगुणं पुण्यं भविष्यति न संशयः ॥
६९. एत्थं संप्रीणयन् वाया यङ्कराञ्च य ङ्यव्ययम् ।
पाणिभ्यां परिरृष्यात्रे तत्रैवान्तरधीयत ॥
७०. शङ्खः -
एत्थं तस्मिन् भगवति वासुदेवे जनार्दने ।
सयकान्तर्हिते तावत् तत्रत्याः परमर्षयः ॥
७१. प्रहृष्टाः परितस्सर्वे स्तोत्रैः उच्यैः तमस्तुवन् ।
यङ्कराजस्य माहात्म्यं तीर्थवैभवभावितम् ॥
७२. प्रादुर्भूतस्य देवस्य प्रसदात् जगतां गुरोः ।
प्रशंसन्तः स्तुवन्तश्च ध्यायन्तः तत्पदाम्बुजम् ॥
७३. मुहूर्तं बभ्रुः सर्वे कौतूहलसमावृताः ; ।
स्नात्वा सर्वेषु तीर्थेषु पुनर्जगुर्यथागतम् ॥
७४. शङ्खः -
एत्थं वनस्यास्य माहात्म्यं पापनाशनम् ।
संक्षेपात् काथितं राजन् तव प्रीतिविधित्सया ॥
७५. भूयोऽपि चित्रमाप्यानं ताम्रायाः कीर्तिभूषणम् ।
येषां कर्णपथाविष्टे तेषां मुक्तिप्रदं भवेत् ॥
७६. पुरा कश्चित् पिङ्गलाप्यः कृषिकः शूद्रवंशजः ।
धान्यगोधनसम्पन्नः पुत्रमित्रकलत्रवान् ॥
७७. अनेकां भूमिमाहृत्य यकार कृषिमुत्सुकः ।
शालीनारध्वनाश्च श्यामाकारकपैटसाः ॥
७८. भद्रसर्षपमाषाणां राशिं यके मखोदयम् ।
अेतस्मिन्नन्तरे काले मेघः समुदपद्यत ॥
७९. ललाकर्षणसाम्प्रथ्यधुरीणैः गोवृषैः तथा ।
तद्भृत्याः क्षेत्रमासाद्य यकर्षुर्मखिषैः वृषैः ॥
८०. तस्मादेको वृषो वृद्धो दुर्बलो ललाकर्षणो ।
निर्मुक्त परितोऽरण्यं यूथभ्रष्टः ततस्ततः ॥

८१. अतीत्य दूरमध्वानं ताम्रायाः तीरमाप सः ।
तत्स्वामी वृषं नष्टमश्र्विष्य परितो वनम् ॥
८२. अदृष्ट्वाऽयिन्तयन्नष्टं व्याघ्राद्यैरिति भक्षितम् ।
निवृत्य स्वगृहं प्रायात् स्वभृत्यैः कृषीवलः ॥
८३. वृषोऽपि वातवर्षाद्यैः किश्यमानो वनान्तरे ।
ताम्रायाः सैकते भागे पतितोऽभूत् तदालसः ॥
८४. तावन्मलयजा पुण्या पूर्यमाणः सुवृष्टिभिः ।
समाकृष्य वृषं प्रायात् पूरेणैव हि भूरिणा ॥
८५. किञ्चित् दूरान्तरं गत्वा कूले क्षिमोऽभवत् क्षणात् ।
द्वैवाद्दिग्भ्रुवनं प्राप्य समाश्रय्य क्षणान्तरात् ॥
८६. शनैः तीरं समारुढ्य रुरोदातीव दारुणम् ।
तत्रत्येषु मुनीन्द्रेषु विस्मितेषु समन्ततः ॥
८७. दृष्ट्वा तं वृषं धीमान् मुनिः कात्यायनाभिधः ।
वृषोऽयं स्रोतसा नीतः जराविष्टोऽतिदुर्बलः ॥
८८. रुदत्यतीव हि ज्ञातं पूर्वं कर्मकृतं त्विति ।
विचार्य करुणाविष्टो ज्ञानदृष्ट्या विलोकयन् ॥
८९. ज्ञातं तत्कर्म काठिन्यं मुनिः संस्पृश्य पाणिना ।
मन्त्रितेनाम्भसा यैनं असिञ्च्यत् अमृतात्मना ॥
९०. तावत् निर्भिन्नमौलेः तु वृषभस्यातिदुःषिणः ।
निर्जगाम क्षणात् जयोतिः व्योम्ना भासानुभासयन् ॥
९१. द्रिव्यरूपी पुमान् आसीत् श्यामः कमललोचनः ।
शनैर्मुनिमुपागम्य नत्वा वचनमब्रवीत् ॥
९२. तारितोऽस्मि मलाभाग त्वया शोकार्णवात् अहम् ।
धन्योऽस्मि कृतकृत्योऽस्मि भवत्यादाब्जसेवया ॥
९३. गन्तुमीडे परं लोकमक्षयं वैष्णवं शुभम् ।
अनुज्ञां देहि मे ब्रह्मन् सर्वज्ञ करुणानिधे ॥
९४. धृत्यत्रे प्रणतं दान्तं कृताञ्जलिमुपस्थितम् ।
याचमानमिदं वाक्यं व्याजहार मलामुनिः ॥

९५. कस्त्वं भद्र मडाभाग तेजोराशिरकल्मषः ।
केन वा प्रापितो दृग्भं तिर्यग्योनिविभावितम् ॥
९६. अेतत्मे कथ्यतां साधो तत्कर्मकृलभाविकम् ।
श्रोतुमिच्छन्त्यमी विप्राः तपस्सिद्धाः कुतूहलात् ॥
९७. धति वादिनि वै तस्मिन् मुनौ कात्यायने तदा ।
स्पष्टमायष्ट सिद्धोऽसौ निजवृत्तान्तमद्भुतम् ॥
९८. सिद्धः -
अहं पूर्वभवे ब्रह्मन् काशुशो नाम वैश्यराट् ।
धनी कुलीनो धर्मज्ञः कार्याकार्यविवेकवित् ॥
९९. शाकल्याभ्ये पुरवरे वसन् वाणिज्यश्रुवितः ।
तथा मे गृह्णिषी पुण्या धर्मज्ञा रूपशालिनी ॥
१००. पतिव्रता मडाभागा नाम्ना सौगन्धिका डिल ।
तथा सऽ चिरं कालमनुभूतं सुभं मया ॥
१०१. तत्रान्तरे विटकुस्य वैश्यनाथस्य कन्यका ।
मालती नाम काप्यासीत् मडासौन्दर्यमुद्रिका ॥
१०२. कुमारी कुलथूडालां रुपेण मणिपुत्रिकाम् ।
तां दृष्ट्वा कामबाणार्तो दत्त्वा भूरि धनं पुनः ॥
१०३. तां द्वितीयां धर्मपत्नीं कृत्वा सार्धं तथा सऽ ।
रममाणो द्विवारात्रं नाश्रित्यमनन्तरम् ॥
१०४. अस्यामासक्तचित्तस्य कार्याकार्यविवेकिनः ।
द्वेषोऽभूत् अग्रधर्मिण्यां मम पापात्मनो भृशम् ॥
१०५. अदृष्टामपि तां नित्यं ताऽनाथैरुपद्रवैः ।
निर्बन्धयित्वा भृशं कारागारे न्यवेशयम् ॥
१०६. आडारडीना क्षुत्क्षान्ता कृशा दीना दुरासदा ।
कालेन सा धर्मपत्नी चिरात् प्राणान् जडौ शुया ॥
१०७. सर्वे ते बान्धवाः स्निग्धाः मां शपन्तः मुहुर्मुहुः ।
स्त्रीघातकोयमित्युक्त्वा सर्वे ते स्वगुहान् ययुः ॥

१०८. तत्पिता श्वशुरोऽस्माकं वृद्धो धर्मपरायणः ।
तपस्वी कोपितोऽभ्येत्य पुत्रीशोकातुरो भृशम् ॥
१०९. शशाप मां वञ्चतुल्यं वचनं येदमब्रवीत् ।
रे रे पापिष्ठ दृष्टात्मन् पापासक्तमदान्धधीः ॥
११०. जङ्घिवान् तेन पापेन ऋषभो भवितेति माम् ।
तावदेव मडधोरात् शापात् अशनिसन्निभात् ॥
१११. अभूवं वृषभो भीमो पश्यत्सु भवु बन्धुषु ।
नष्टस्मृतिरलं तस्मात् निर्गतो नगरात् बलिः ॥
११२. अटवीं सञ्चरन् काले गृहीतः केनचित् भवात् ।
यकार मां बलीवर्हैः ललाकर्षणकर्मणि ॥
११३. भ्रमन् अवेवं तस्य गृहे निवसन् चिरकालतः ।
वार्धक्यकालमागत्य दैवात् अत्रागतोऽस्म्यहम् ॥
११४. यदा मडानदीतोयसंसर्गं प्राप्य दुर्लभम् ।
जातमेतत् समग्रं मे करान्नामलकोपमम् ॥
११५. पूर्वजन्मार्जितं ज्ञानं काले मे सङ्गमे मुनेः ।
सत्सङ्गमात् कृतार्थोऽस्मि निर्मुक्तोऽस्मि भयादुरो ॥
११६. त्वयैव मन्त्रपूतेन वारिणा कृतसेयनः ।
कष्टं शापसमुद्भूतं त्यक्तमासीत् कलेवरम् ॥
११७. नमस्तुभ्यं भगवते गुरवे परमात्मने ।
त्वया दत्तान् गमिष्यामि लोकान् अव्याहृतोदयान् ॥
११८. छत्युक्त्वा तं परिक्रम्य प्राणम्य च मुहुर्मुहुः ।
विमानवरमास्थाय जगाम परमां गतिम् ॥
११९. अवेवं दृष्ट्वाद्भुतं कर्म मुनेः कात्यायनस्य ते ।
मुनयः तं यथान्यायं पूजयामासुरादरात् ॥
१२०. शापेनाशनिकल्पेन परिपूतममुं विशम् ।
भोययामास तीर्थेन ताम्ना मलयनन्दिनी ॥
१२१. गतिमाप मडातीर्थे प्रादात् अस्मै तदद्भुताम् ।
तस्मात् अमुष्य क्षेत्रस्य तीर्थस्याभ्युदयस्य च ॥

१२२. ये पठन्त्यपि मालात्म्यं श्रुण्वन्त्यपि लिप्यन्ति य ।

तेषामक्षय्यमैश्वर्यमायुरारोग्यमेव य ।

एदाति भगवान् विष्णुः अन्ते मुक्तिं य शाश्वतीम् ॥

एति ऐकोनषष्टितमः अध्यायः ।

Pro.Total =5497 + 122 = 5619.

षष्टितमः अध्यायः

विशेषतो विष्णुवनमडिमानुवर्णनम् ।

१. एतं भगवती गाथा पुण्या गडोडकोपमा ।

विस्तारिता मुनीन्द्रेण कल्पवल्लीव कामदा ॥

२. राजानमानन्दगिरा यकाराश्वर्यनिर्भरम् ।

प्राण्य राजा भूयोऽपि तमपृच्छन् मडामुनिम् ॥

३. वीरसेनः -

अडो मडामुने दिव्यमाभ्यानं भवतेरितम् ।

क्षीरार्णवमिवाभाति मनसामध्यगोचरम् ॥

४. अनन्तगुणरूपस्य विष्णोः अद्भुतकर्मणः ।

तुल्यतामिव संप्राप्तं पुण्यं विष्णुवनं मडत् ॥

५. तस्यैव भूयः श्रोतव्यं मालात्म्यश्रवणामृतम् ।

कथयस्व पुनर्भ्रमन् मड्यं शुश्रूषवे गुरो ॥

६. शङ्खः -

राजन् अतिविशालस्य व्योमाकारस्य भूयसः ।

वनस्यास्य मडाबाडो मालात्म्यं श्रवणामृतम् ॥

७. वक्ष्यमाण मयेदानीमाकर्णय मडामते ।

अतः परं मडाराज पुण्ये विष्णुवनश्रमे ॥

८. पुरतोऽथार्धभागं तु साध्यारण्यमुदाहृतम् ।

भ्रमभूतमिदं क्षेत्रं यत्साध्याः सिद्धिमागताः ॥

९. शापापिभूता रुद्रस्य कदाचित् यन्द्रमौलिनः ।

विसृष्टेवभोगाः ते वचनात् श्रीपतेर्हरेः ॥

१०. तपःकृत्वा चिरं कालं देवमास्थाय दृष्ट्वरम् ।
तत्रसाक्षात् पुनः प्राप्य त अते परमं मुदम् ॥
११. स्वर्गं सुकृतिभिः प्राप्यं प्रापुः संलृष्टमानसाः ।
राजा -
कथं विष्णुवने ब्रह्मन् साध्यारण्यं क्वचिद्भवेत् ॥
१२. सत्वोद्भूताः साध्यगणाः कथमागः प्रचङ्किरे ।
शिवशापात् कथं मुक्ताः केनोपायेन दृस्सडात् ॥
१३. अेतत्सर्वमशेषेण ब्रूहि निःसंशयं गुरो ।
शङ्भः -
श्रुणु राजन् प्रवक्ष्यामि पुण्यमाप्यानमुत्तमम् ॥
१४. तच्छ्रुत्वा मुच्यते मर्त्य सद्यः पातककोटिभिः ।
पुरा कदाचित् त्रेतायां काले सावर्णिकेऽन्तरे ॥
१५. श्रुतधामाभिधः श्रीमान् मुनिरासीत् मडायशाः ।
आङ्गीरसोऽन्वयोद्भूतः वेदवेदाङ्गपारगः ॥
१६. वात्स्यायनकुलोद्भूतां नाम्नाममलिनीं प्रियाम् ।
उद्बाल्य विधिना राजन् गृहस्थाश्रममाश्रयन् ॥
१७. यकार धर्मान् सकलान् त्रिवर्गोदयसाधनान् ।
तपोविशेषसन्तुष्टात् देवदेवात् मडात्मनः ॥
१८. तनयामाप तन्वङ्गीं सौन्दर्यामृतवाहिनीम् ।
सैषा कालेन ऋजुना कन्या काञ्चनमालिनी ॥
१९. युवलोकमुष्माभोजसम्भावितमडोदयाम् ।
संप्राप यौवनावस्थां वासन्तीमिव श्रियम् ॥
२०. तां दृष्ट्वा मदनाविष्टः कश्चित् विधाधरोर्मिमान् ।
निहत्य पितरौ तस्याः निशि निद्रापरायणौ ॥
२१. जडार तरुणीरत्नं योरवत् कृतनिश्चयः ।
सा बाला शोकसन्तप्ता गृहीता दारुणात्मना ॥
२२. रुरोद डा डेति भृशं विलपन्ती मुहुर्मुहुः ।
शिव शम्भो दयासिन्धो बन्धो किं नावबुध्यसे ॥

२३. कथं त्वां शरणं प्राप्तां निमग्नां शोकसागरे ।
पाङ्क्ति मां पाङ्क्ति मां शम्भो पाङ्क्ति मां पाङ्क्ति मामिति ॥
२४. धृति तस्याः समाकर्ण्य मडाङ्गनं शिवः ।
ध्याननिधिः प्रादुरभूत् लिङ्गरूपी तदाश्रमे ॥
२५. मा भैषटेत्यब्रवीत् वाचा तामाश्रय्य जगद्गुरुः ।
ललाटेनानलेनैव तं ददाढान्तकान्तकः ॥
२६. तस्मिन् विधाधरे तावत् भस्मीभूतकलेवरे ।
तामाहूयातिदुःखार्तां पुत्रीमिव पुरः स्थिताम् ॥
२७. स्वकराम्भोरुडैः श्रीमत्कल्याणामृतवर्षिभिः ।
परिभृज्य तद्दृग्गानि प्राङ्गम्भीरया गिरा ॥
२८. श्रीशिवः -मा भीःतन्वद्गि कल्याणि मुञ्च्य शोकं सुदारुणम् ।
भवितव्यमिदं तेऽद्य कारणेन न संशयः ॥
२९. पुरा त्वया पूर्वभवे कस्यचित् गृह्णीषी सती ।
कामार्तो दम्पती मुष्यौ औषधेन बलीयसा ॥
३०. वियोजितौ पापबुध्या सोऽयं विधाधरोऽभवत् ।
संयोजयातीव शोकेन कर्मिणो हृलमाप्तवान् ॥
३१. त्वं यं विधाङ्गना काले भर्तृयुपरते सति ।
अप्राप्य शरमेतं तु विधिना विधवा कृता ॥
३२. तावत् कल्पेन मुनिना करुणाविष्टयेतसा ।
दत्ता पाशुपती विधा तन्महिम्राप्यजन्मनाम् ॥
३३. तत्काले जन्मविज्ञानं भक्तिर्मथ्यनपायिनी ।
मदनुग्रहेण युगापत् प्राप्तासि वरवर्णिनि ॥
३४. धृतः बन्धुजनैः मिलिता धर्मवत्सलैः ।
प्राणीता वरमुष्येन सौम्यं प्राप्नुहि मा शिरम् ॥
३५. काञ्चनमालिनी -भगवन् नाडमाकाङ्क्षे वरमन्यं कदापि वा ।
त्वामेव शरणं प्राप्तामनायां दीनमानसाम् ॥
३६. पालयिष्यसि मातेव पितेव प्रियबन्धुवत् ।
याथे त्वां पुनरीशानं गतिर्मे भव भूयसी ॥

३७. श्रीशङ्खः -

धृत्येवं प्रलपन्तीं तां कृपाणां तरुणीमणिम् ।
प्राड गम्भीरया वाया शङ्करो लोकशङ्करः ॥

३८. अथि वत्से मदीयेस्मिन् लिङ्गे मां सार्वकालिकम् ।
आराधय यथान्यायं स्नात्वा ताम्रानदीजले ॥

३९. कालेन ते प्रदास्यामि मत्सायुज्यं मङ्गोदयम् ।
अथ दक्षिण वाङ्मन्यां ताम्रायां कृतमञ्जनाः ॥

४०. ये मां पश्यन्ति वै मर्त्याः तेषां क्वापि न मर्त्यता ।
धृत्युक्त्वोपरतः शम्भुः तस्मिन् लिङ्गमडामणौ ॥

४१. विवेश सोमया गौर्या स्तूयमानः सुरासुरैः ।
सापि नित्यं वरारोडा नियमैः दृष्टरैः शिवम् ॥

४२. निनायाराधयन्ती तं योगिनी कालसञ्चयम् ।
तावत्साध्यो देवमुष्यः धुमान् नाम मङ्गयशाः ॥

४३. परीत्य भारतीं भूमिं कौतुकावोकनेच्छया ।
कमेण ताम्रामासाद्य मलयाद्यासमुद्रकम् ॥

४४. अटमानो ददृशाञ्जे तन्वीं विद्युल्लतामिव ।
आविष्टमदनोऽभ्येत्य तामेतां तु तपस्विनीम् ॥

४५. अडीतुमुत्सुको भूत्वा धर्षणायान्वधावत ।
तपःशक्त्यानया कोपात् दूरे निस्सारितः ततः ॥

४६. स्वर्लोकं प्राप कामेन सद्यः परवशोऽभवत् ।
तद्भ्रातरौ मङ्गामागाः श्रुत्वा तं शोकविह्वलम् ॥

४७. किमेतत् धृति पप्रच्छुः ततस्सोऽयं व्यञ्जिज्ञापत् ।
तेन सम्भूय सडसा भ्रातरं दीनमानसम् ॥

४८. सान्त्वयित्वा तु तेनैव प्रापुर्मलयनन्दिनीम् ।
तत्रैनां पश्चिमे तीरे ध्यायन्तीं शिवसन्निधौ ॥

४९. स्वाडामिवापरामाभां भास्करीमिव निर्मलाम् ।
विलोक्य विस्मिताः साध्याः तत्सौन्दर्यप्रभादिभिः ॥

૫૦. વચ્ચિતા ઇવ તે સર્વે જગદુઃ ચ પરસ્પરમ્ ।
કેયં જાતા કિલાશ્ચર્યં વિધાતુઃ સૃષ્ટિકૌશલમ્ ॥
૫૧. અદૃષ્ટપૂર્વરૂપં તુ જગન્મોહનહેતુકમ્ ।
ઇન્દ્રનીલમણિચ્છાયા કિમસ્થ્યાઃ દેહ સંહતિઃ ॥
૫૨. અષ્ટમીચન્દ્રરેખેવ બાલરેખા વિભાતિ નઃ ।
કમલાવાસભવનં કિમસૌ લપનામ્બુજમ્ ॥
૫૩. મૃણાલમુકુરાકારૌ કરૌ કલ્પલતોપમૌ ।
કુચાવેતૌ શાતકુમ્ભશૈલક્રૂટમહોદયમ્ ॥
૫૪. પાદાદિકેશપર્યન્તમસ્થ્યાઃ સૌન્દર્યસમ્ભૂતમ્ ।
કસ્મૈ વિસૃષ્ટા વિધિના પુણ્યરાશિઃ વિભૂતયે ॥
૫૫. એનાં ગૃહીત્વા તન્વડ્ગીં સર્વે વયં અતન્દ્રિતાઃ ।
ભોક્ષ્યામઃ કમશઃ ચાન્દ્રીં સુધામિવ દિવૈકસઃ ॥
૫૬. ઇત્યં સર્વેષુ તેષ્વેષુ કલ્પમાનેષુ સાદરમ્ ।
ચિન્તામવાપ મહતીં સાધ્વસેન તદ્ડગ્ના ॥
૫૭. અહો મહતિ તં ભાવ્યમસ્માકમધિકં કિલ ।
માતા મૃતા પિતા નષ્ટઃ બાન્ધવાઃ ચ ન સન્તિ હિ ॥
૫૮. રક્ષિતારો ન સન્ત્યત્ર વિના દેવાત્ મહેશ્વરાત્ ।
દુર્બલસ્ય વિષં નારી વિષં નારી યતાત્મનઃ ॥
૫૯. અનાથાનાં પુનઃ સ્ત્રીણાં સૌન્દર્યં વિષમુચ્યતે ।
યુવત્યઃ કામિના મન્દાઃ વાગુરાકારિણીમિમામ્ ॥
૬૦. તનું ત્યક્ષ્યામ્યહં વહ્નૌ વ્યાઘ્રીમિવ દુરાસદામ્ ।
ઇતિ નિશ્ચિત્ય મનસા દૃઢસહ્જલ્પમાશ્રિતા ॥
૬૧. ધ્યાયન્તી શિવપાદાબ્જં જપન્તી નૃહરેર્મનુમ્ ।
પરિક્રમ્ય સ્વહોમાર્ગિં પ્રવિવેશાહુતિર્યથા ॥
૬૨. તાવત્ હાહાહૃતં રાજન્ દેવતૈઃ દિવિ સંસ્થિતૈઃ ।
ભૂતૈશ્ચ સકલૈઃ કિચ્ચિત્ ચકમ્પે ચ વસુન્ધરા ॥
૬૩. આશ્રમાનોકહસ્થાનં આરાવૈરિવ પક્ષિણામ્ ।
તટદ્વયી તદા નદ્યાઃ રુરોદ કરુણામયી ॥

६४. एत्थं भूतेषु सर्वेषु पतितायां हुताशने ।
अनुकम्पाकम्पमानात् लिङ्गात् आविरभूत् शिवः ॥
६५. शूलटङ्कुवराभीतिपरिष्कृतमडाभुजः ।
स्तूयमानो मडासिद्धैः साध्यान् आडातिमन्युना ॥
६६. मडापापतरं कर्म युष्माभिर्मूढबुद्धिभिः ।
मदत्रोऽपि विशेषेण विडितैः प्राकृतैरपि ॥
६७. तस्मात् न स्वर्गतिर्न भूयात् मडताज्ञाबलात् मम ।
एत्युक्त्वा भगवान् शम्भुः तेन संरक्तलोचनः ॥
६८. हुङ्कुारेणैव तान् सर्वान् साध्यान् देवान् तदाश्रमात् ।
दूरमुत्सारयामास तूलराशिमिवानलः ॥
६९. सा दग्धरूपा तन्वङ्गी तेजोऽरूपो हुताशनात् ।
विनिष्कम्प्याम्बरेणैव सर्वेषां पश्यतां तदा ॥
७०. संप्राप हृदयं शम्भोः तदद्भुतमिवाभवत् ।
अेवं तामनुशास्याद्विगुरुः गङ्गाधरो विभुः ॥
७१. विवेश तस्मिन् विमले लिङ्गे देववराचिते ।
तेऽपि साध्याः भयाविष्टाः सन्तप्ताः तस्य मन्युना ॥
७२. तस्मिन् विषणुवने विषणुं शरणां जग्मुरातुराः ।
त्रिण्डीसङ्गममभ्येत्य आर्तिमापुः दुरत्ययाम् ॥
७३. किं कर्तव्यं छडास्माभिः काममोडालसात्मभिः ।
नज्यन्थो रक्षिता लोके शरण्यात् माधवात् ऋते ॥
७४. तस्मात् तमापश्चरणां शरणागतवत्सलम् ।
यास्यामः सर्वदा सोऽयं पालयिष्यति नो विभुः ॥
७५. एति निश्चित्य ते सर्वे तत्रैव हरिसन्निधौ ।
तपस्तेपुर्मडाराजन् नियमैर्दुष्करैरपि ॥
७६. अेवं वर्षशते पूर्णे सन्तुष्टः कमलापतिः ।
प्रादुरासीत् पुरस्तेषां स्मयमानमुष्माभुजः ॥
७७. श्रीभगवान् -

प्रीतोऽस्मि सडसा थाडं वृणुताभीप्सितं वरम् ।

साध्याः -

भगवन् यद्वि सन्तुष्टो वरार्हा यद्वि वा वयम् ॥

७८. शिवकोपाभूतान्नः त्राडि देव दयानिधे ।

श्रीभगवान् -

नैव श्रेयांसि जायन्ते शिवचित्तापराधिनाम् ॥

७९. तस्मात् उपायं वक्ष्यामि येन श्रेयो भविष्यति ।

प्रतं पाशुपतं नाम मडापातकनाशनम् ॥

८०. शिवप्रीतिकरं पुण्यं यो धत्ते भुवि मानवः ।

यदनुष्ठानमात्रेण प्रयान्ति शिवतुल्यताम् ॥

८१. धृति तेषां ददावादिपूरुषो विधिना स्वयम् ।

तेऽपि तस्मात् गुरोर्विष्णोः प्राप्य पाशुपतं प्रतम् ॥

८२. तेन देवं समानर्थुः आशुतोषमुमापतिम् ।

तेषां पुरस्तात् प्रतिनां प्रादुर्भूतो वृषध्वजः ॥

८३. मुष्यत्वं सर्वदेवानां कामरुपातिसम्पदः ।

बुद्धिं य सात्विर्की ज्ञानं मुख्यन्ते तेन जन्तवः ॥

८४. संसारसागरात् घोरात् ददौ ब्रह्मप्रकाशकम् ।

धत्तं दत्त्वा वरं तेभ्यः प्रसन्नः स उभापतिः ॥

८५. प्राड भूयोऽपि तान् वाचा प्रीणयित्वा पुनःपुनः ।

श्रीशिवः -

भवद्भिः यत्र ताम्रायां स्नानं त्रिषवणं मुदा ॥

८६. साध्यतीर्थमिति ज्यातं भूयात् तन्मदनुग्रहात् ।

कन्यारुढे दिनकरे क्षीयमाणे निशाकरे ॥

८७. त्रिपञ्चतिथ्यपुण्याः पितृदेवप्रियङ्कुराः ।

तस्मिन् काले सङ्कटापि तीर्थेऽस्मिन् कृतमज्जनाः ॥

८८. श्राद्धदेवार्थनं वापि ये कुर्वन्ति प्रताडिकम् ।

तेषां भुक्तिं य मुक्तिं य प्रदास्याम्यडमेव हि ॥

८९. मामामर्थ्यं यथायोगं जप्त्वा पञ्चाक्षरं मनुः ।

- अष्टाक्षरमनुं वापि जप्त्वा सम्पूज्य केशवम् ॥
९०. प्राप्नोत्यपुनरावृत्तिं पदमानन्दलक्षणम् ।
 धृत्युक्तवान्तर्हिते देवे ते देवाः साध्यसंज्ञिताः ॥
९१. पूर्णकामाः समामन्त्र्य जग्मुस्सर्वलोकमद्भुतम् ।
 राजन् भूयः कथा काचित् पुण्या पौराणिकी उदरे ॥
९२. तामिमामभिलाषौघशमनीं श्रोतुमर्हसि ।
 साध्यानां देवमुष्यानां क्षेत्रस्मिन् नैमिशोपमे ॥
९३. आश्रमं यन्द्रमालिन्याः साक्षात् नारायण्णात्मकम् ।
 दशावतार तीर्थाभ्यं तुल्यं मन्दाकिनीजलैः ॥
९४. माघे तु रथसप्तम्यां ये नद्यां कृतमज्जनाः ।
 दशावतारमूर्तीनां जप्त्वा नामानि भूपते ॥
९५. नमस्कृत्वा दिनकरं ब्रह्मभूयाय कल्पते ।
 वीरसेनः -
 भूयोऽं श्रोतुमिच्छामि कथामेनां तु विस्तरात् ॥
९६. का वेयं कस्य वा पुत्री योगिनी यन्द्रमालिनी ।
 दशावतारतीर्थाभ्यं तत्तीर्थं शंस्यते कथम् ॥
९७. अतत्सर्वमशेषेण वद विस्तरतो गुरो ।
 शङ्भः -
 उन्त ते कथयिष्यामि कथां कौतूहलावहाम् ॥
९८. यस्याः श्रवणमात्रेण न भूयो जायते नरः ।
 अत्रलारो मलानासीत् नाम्ना मणिमखोदयः ॥
९९. ताम्रायाः पूर्वभागे तु नानाजनसमाश्रयः ।
 वेदविद्भिः मलासिद्धैः यायजूकैः मनस्विभिः ॥
१००. क्षेत्रं क्षेमकरं नृणां धनधान्यसमन्वितम् ।
 तत्र कश्चित् मलातेजा यज्वा वेदविदां वरः ॥
१०१. ब्राह्मणो नाम तेजस्वी सम्मतो वासमातनोत् ।
 तस्य कालेन सञ्जातः पुत्रो मित्रसभाभिधः ॥
१०२. शुश्रूषमाणः पितरौ निनाय कतिञ्चित् समाः ।

- येतस्मिन्नन्तरे डेयित् शैलूषानाट्यलम्पटाः ॥
१०३. स्त्रीभिः काञ्चनरुपाभिः तरुणीभिः समन्विताः ।
ननृतुर्विदिधैः चित्रैः तालरागलयान्वितैः ॥
१०४. तत्रैकां तरुणीं तन्वीं विद्युद्गल्लीमिवापराम् ।
दृष्ट्वा तु मटनाविष्टः सोऽयं मित्रसम्भो युवा ॥
१०५. तां यथाये तु रमणीं सापि तं प्रेक्ष्य सम्मता ।
विडाय बन्धून् सुस्निग्धां तामादाय वराङ्गनाम् ॥
१०६. दृशात् दृशान्तरं प्राप कुलधर्मान् विडाय तु ।
तत्र तत्र समभ्यस्य गाननाट्यादिकं तथा ॥
१०७. नानारूपधरो वेषभूषाभाषणयारुभिः ।
रञ्जयित्वा जनपदान् तेभ्यो गृह्णन् धनं बहु ॥
१०८. शिष्यैः प्रशिष्यैः भृत्यैः य बलीवर्तैः य रासलैः ।
जल्लिमृद्ङ्गानिस्सानपणवानकगोभुषैः ॥
१०९. धोषयन् गायमानः य पूज्यमानः य भूमिपैः ।
समन्तात् भारतीभूमिं परियकाम उर्षयन् ॥
११०. अयं सञ्चारमाणः तु शनैः काश्मीरमाप सः ।
तद्देशभूपतिः कोऽपि कुङ्कुमाङ्गु एतीरितः ॥
१११. तत् मित्रसम्भमाडूय बहुमानपुरस्सरम् ।
तेन विस्तार्यमाणानि कौतुकान् यद्वि कौतुकी ॥
११२. दृष्ट्वा मन्त्रिसामन्तैः सेनाध्यक्षपुरोहितैः ।
मत्स्यावतारवेषेण जनलोचनहारिणा ॥
११३. प्रथमं तोषयामास राजानं तत्र संसदि ।
तथा कामठरूपेण वराडोण ततः परम् ॥
११४. वपुषा नृडरेशादि वामनाकृतिना तथा ।
नाम(राम)त्रयवतारैः तु यादवेन्द्रावतारतः ॥
११५. तथैव कल्किवपुषा नटित्वा जनसंसदि ।
सन्तुष्टात् भूपतेः प्राप्य वसुरत्नधनादिकम् ॥

११६. सडानुयायिभिः भूयः स्वं प्राप शिबिरं निजम् ।
 अेवं गते तु शैलूषे ताः य राज्ञः कुमारिकाः ॥
११७. उषयौवनसम्पन्ना सा नाम्ना यन्द्रमालिनी ।
 तमेनं यकमे कान्तं शैलूषं वेषधारिणम् ॥
११८. मूर्च्छामिवाप मडतीं विषमायुधलक्षणां ।
 मुक्तलीलामनाडारां भूताविष्टामिवस्थिताम् ॥
११९. तामेनां तत्सम्प्री कायित् उपसृत्यान्तिकं रडः ।
 पप्रच्छ विनयोपेता प्रीणयन्ती मूढ्क्तिभिः ॥
१२०. कायेन मनसा वाया विधया वा धनेन वा ।
 तोषयिष्याम्यडं सर्वं यत्ते मनसि काङ्क्षितम् ॥
१२१. धति तस्थाः वयः श्रुत्वा सैषा प्राड प्रियां सप्तीम् ।
 सप्ति ते कथयिष्यामि यो मामाधिर्दडत्यलम् ॥
१२२. वक्ष्यामि तदशेषेण रडस्तत् अवधार्यताम् ।
 कोमलाकारपुमान् सोऽसौ विष्णोः यारुसुवेषधृत् ॥
१२३. योऽसौ शैलूषके लोके अेकः परमाश्चर्यमूर्तिमान् ।
 सोऽयं दडति मामन्तर्वेषभूषणभाषणैः ॥
१२४. तस्मिन् लड्ध्वैव रमणे जुवाभ्येव डि नान्यथा ।
 धति तस्थाशयं ज्ञात्वा सेयं मायाविलासिनी ॥
१२५. विधया कर्षयामास रात्रौ मित्रभाभिधम् ।
 तथा सा योजयामास रत्यानङ्गमिव क्षणात् ॥
१२६. तं लड्ध्वा विस्मयाविष्टा नरवर्यं नृपात्मजा ।
 रमयामास लीलाभिः तदानङ्गाकभोक्तिभिः ॥
१२७. स तु प्रीतमना सोऽपि समालिङ्ग्याङ्गनामणिम् ।
 सुधातरङ्गिणीपूरधारामाड गिरं प्रियाम् ॥
१२८. अकार्यमिदमावाढ्यां श्रेयसे न वराङ्गने ।
 योरवत् नृपतेरन्तः पुरे डन्त दुरासिका ॥
१२९. धयमापत्प्रसूः पुंसांसासङ्गतेव पत्रगी ।
 मनीषितस्य तन्वङ्गि मडतः तव सिध्दये ॥

१३०. बुद्धिं प्रबोधायां यद्य वयस्यामिव सम्मताम् ।
अलक्ष्यमाणा कल्याणि तथा त्वं त्रिदशैरपि ॥
१३१. समागच्छ सकाशं मे लक्ष्मी सुकृतिनां यथा ।
धृत्युक्त्वा तल्लटाग्रे दत्त्वा तिलकमद्भुतम् ॥
१३२. मायावी य स्वयं प्रायात् अदृश्य स्वजनं क्षणात् ।
धत्तं तस्मिन् मित्रसभे प्रयाते प्राणवल्लभे ॥
१३३. साधनानि समाधाय भूषणाभ्यम्बराणि य ।
भक्ष्यभोज्यपदार्थानि जनैः सर्वैरलक्षिता ॥
१३४. यत्रासौ वर्तते जारः तं देशं प्राप सत्वरम् ।
परिरेभे य बाहुभ्यां रतिं चित्तभवो यथा ॥
१३५. ततः स परिवाराणि समुत्थाप्य तु साधनैः ।
विनिष्कम्ब्य पुरात्तस्मात् तथा साकमदृश्यया ॥
१३६. शनैः शनैः अतिक्रम्य पुरग्रामादिकान् अहून् ।
काश्मीरान् नैषधान् साल्वान् सिन्धुसौवीरकेक्यान् ॥
१३७. स प्राप सर्वतोभद्रां भद्रश्रीसर्वभूषिता ।
पाण्ड्यभूपुरुषूतस्य भुजतेजोभिरर्यिता ॥
१३८. यत्र नानामणिस्तोमकरुणारुणवाडिनी ।
ताम्रपर्णी मलयजा जयते पावनी नृणाम् ॥
१३९. पाण्ड्यभूमिं समासाद्य स्वदेशं विष्णुकानने ।
यकार वसतिं तीरे ताम्रायाः पूर्वरोदसि ॥
१४०. रममाणः तथा सार्धं भुञ्जानः स्वमनोरथान् ।
निनाय कालं विषयं भगवन्नामकीर्तने ॥
१४१. कदाचित् जारमाडैषा तरुणी यन्द्रमादिनी ।
भवता दर्शितान्यादौ उरैरद्भुतकर्मणः ॥
१४२. दशावताररूपानि द्रष्टुमिच्छाम्यहं प्रभो ।
तेन तेन स्वरूपेण स्वानुरूपा स्वलङ्कृता ॥
१४३. रन्तुमिच्छामि यैकान्ते परो मे नाद्य काङ्क्षितः ।

१४४. अनुस्यूतरतिध्वस्तः समस्तेन्द्रियपाटवः ।
 शनैरेनं क्षयं प्राप शोषिताशेषशोषितः ॥
१४५. एतत्वं संक्षीणसत्त्वस्य कामासक्तस्य दुर्मतेः ।
 शरीरात् अपलायन्त कुत्सिता एव यासवः ॥
१४६. मृते तस्मिन् मळाराज सा नारी शोकविह्वला ।
 रुरोद सुस्वरं दीना डा उतास्मीति वादिनी ॥
१४७. कुतो मे राजभवनं क्व भृत्या य भान्यवाः ।
 किं करिष्यामि कं यामि को वा मे रक्षिता भवेत् ॥
१४८. एति चिन्ताकुलां दृष्ट्वा मरणो कृतनिश्चया ।
 मलाप्रवाहवेलायां ताम्रायां प्राविशत् शुभा ॥
१४९. विदुष्यमाणा तस्यैव ध्यायन्ती रुपमद्भुतम् ।
 उरैर्दशविधं स्निग्धं मनोज्ञं जारकल्पितम् ॥
१५०. हरिः कारुणिकः तावत् दृष्ट्वा तां मरणोन्मुष्मीम् ।
 कृपयागत्य वेगेन वृद्धब्राह्मणवेषवान् ॥
१५१. उद्धारयन् कराभ्यां तां परिमृश्य वरप्रदः ।
 प्रीणयन् मधुरैर्वाक्यैः व्याजहार गिरं वधूम् ॥
१५२. हरिः -
 यमुद्दिश्य परं भीरु पतिता शोकसागरे ।
 तमेनं शरणां शीघ्रं द्रष्टुमर्हसि हृष्टवत् ॥
१५३. एत्युक्त्वा वासुदेवाभ्यं मन्त्रं तु द्वादशाक्षरम् ।
 साङ्गं समुपदिश्यास्यै जपेत्यन्तरधात् द्विजः ॥
१५४. ततः परमसंलुष्टा विश्वस्ता विप्रवाक्यतः ।
 नानारूपधरं देवमच्युतं वनमालिनम् ॥
१५५. दशावताररूपेण भावयन्तं जगत्त्रयम् ।
 ध्यायन्ती स्वान्तमन्तस्थं जज्ञपैगाग्रमानसा ॥
१५६. स्नात्वा त्रिषवणां तीर्थे नियता यन्द्रमालिनी ।
 न जल्पति न निद्राति न करोत्यपरां क्रियम् ॥

१५७. त्वगास्थिगात्रशोषाङ्गी पूजयामास डेशवम् ।
 ष्ठमभ्यन्तरे जाते प्रातः स्नात्वा मलानदीम् ॥
१५८. माघस्य शुक्लद्वादश्यां ध्यायन्ती जपमातनोत् ।
 तावदाविरभूत् पुष्यवृष्टिरम्बरवर्त्मना ॥
१५९. देवदुन्दुभिनिर्घोषः शुश्रुवे पटलस्वनैः ।
 विलोकयन्ती गगनमद्राक्षीत् अर्कसन्निभम् ॥
१६०. विमानमद्भुताकारमनेकप्रमदाङ्गुलम् ।
 तन्मध्ये दशधा भिन्नं त्रपालङ्कारभूषितम् ॥
१६१. हरिं यतुर्भुजं कान्तं शङ्खयक्कगदाधरम् ।
 अनेककोटिकन्दर्पलावण्यामृतवारिधिम् ॥
१६२. स्वकामुकसमाकारं स्वरलासावलोकनैः ।
 उपलक्षितसर्वाङ्गं दृष्ट्वानन्दमवाप सा ॥
१६३. तत्र जग्मुः सुराः सर्वे ब्रह्मरुद्रपुरोगमाः ।
 स्तुवन्ति स्तुतिभिः विष्णुं उर्षयन्तो गिरा वधूम् ॥
१६४. तत्र देवो मलादेवो मलावृषभमास्थितः ।
 अनामाङ्गुल्य तन्वङ्गीं व्याजहार मलेश्वरः ॥
१६५. शिवः -
 श्रुणु वत्से मलाभागे तपस्विनि नृपात्मजे ।
 पश्य त्वामागतं भाग्यं मलयः तपसः कुलम् ॥
१६६. आराधितः त्वया विष्णुः मन्त्रेण मलता चिरम् ।
 समृद्धकामां त्वां कर्तुमागतो लोकपूजितः ॥
१६७. सोयं मित्रसम्पो देवः दुर्विनीतोऽपि डेवलम् ।
 तवैव तपसा नूनं देवभावमुपागतः ॥
१६८. अनेन सल्ल संयुक्ताः वैकुण्ठपरमाद्भुते ।
 प्रशंसन्ति सुरास्सर्वे सनकाद्याः य योगिनः ॥
१६९. ताम्नाम्भसि सकृत् स्नात्वा तीर्थे सत्पुण्यगौरवे ।
 ममापि विष्णोर्नामानि जपन्तः कृतमञ्जनाः ॥

१७०. ते यान्ति परमानन्दं तद्विष्णोः परमं पदम् ।
 चन्द्रमालिनि पश्य त्वं संस्थितान् अम्बरे सुरान् ॥
१७१. मत्स्यमूर्तिरसौ श्रीमान् कूर्ममूर्तिरसौ हरिः ।
 यस्य वराहवृषोऽयं नृहरिः दानवान्तकः ॥
१७२. लोकमाता वामनोऽयं भार्गवः क्षत्रभञ्जनः ।
 पश्य दशरथिं रामं यमाहुः तारकं बुधाः ॥
१७३. आकृष्टयमुनापूरं रामं मां वपुरास्थितम् ।
 येन लोकाः त्रयः कृत्स्नाः भवन्ति हि निरामयाः ॥
१७४. तमेनं गोपिकाकान्तं कृष्णं कमललोचनम् ।
 पश्य पश्य मलाभागे त्वत्प्रियार्थमिहागतम् ॥
१७५. उद्यग्नीवममुं येन निर्मलं कल्पिता मही ।
 कुरु प्राणामभेतेषां कुरु स्नानमिहोदके ॥
१७६. समारोह विमानं त्वं मलादेवेन शासिता ।
 वद्धाञ्जलिपुटा तन्वी जय शम्भो हरे विभो ॥
१७७. पाहि पाहीति जल्पन्ती ममज्जाम्भसि निर्भले ।
 समुत्तस्थे तदा तस्मात् तीर्थात् आर्तिहरात् नृणाम् ॥
१७८. सूर्यवैश्वानराकारा तरुणी तनुमध्यमा ।
 अनङ्गराजवनितामधःकृत्य स्वयर्थसा ॥
१७९. पूज्यमानामरगाणैः आरुरोह रथोत्तमम् ।
 मलाकन्दर्पसौन्दर्यसिन्धुं मित्रसाभाभिधम् ॥
१८०. शिराय काङ्क्षितं कान्तमवाप तपसः क्लमम् ।
 तावेतौ दम्पतीभुण्थौ रतिकामाविवापरौ ॥
१८१. देवान् प्राणभ्य देवर्षीन् विमानेनातिरेडसा ।
 जग्मतुः परमं लोकं पुनरावृत्तिवर्जितम् ॥
१८२. शिवो मुकुन्दी भगवान् ब्रह्मलोकपितामहः ।
 समुपस्पृश्य तत्तीर्थं जग्मुर्देवैर्यथागतम् ॥
१८३. एत्थं निगत्य मलतीं श्रुतिमौलिमालां
 पुण्यां कथां नृपवराय मलातपस्वी ।

भद्राञ्जलिर्मलयज्ञा मनसा प्राण्य
तूष्णीमभूत् निमिषमेष मडानुभावः ॥

१८४. यस्त्वेनां सकलजनाधपङ्कप्रक्षोभप्रकटितजाल्वीप्रवाडाम् ।

ये मर्त्याः श्रवणपुटेन धारयन्ते ते मुक्ताः परमकथासुधां मुनीन्द्राः ॥

ॐ त्रिषष्टितमः अध्यायः ।

Pro.Total = 5619 + 184 = 5803.

अेकषष्टितमः अध्यायः

श्रीवैकुण्ठादि श्रीपुरादि क्षेत्रमाहात्म्यम् ।

१. शङ्खः -

राजन् कलिमलध्वान्तविध्वंसनविनोदिनीम् ।
आकर्ण्य कथां पुण्यां वक्ष्यमाणां मयाधुना ॥

२. तस्माद्भिषगुवनात् पुण्यात् पुरतो मडदद्भुताः ।
नवस्थानानि विषणोः य मुक्तिदाः य महीपते ॥

३. ब्रह्माश्रमं नाम वनं मडामुनिनिषेवितम् ।
यत्र वैकुण्ठकैलासौ प्रकाशेते मडोदयौ ॥

४. रोमशेनार्थितः शम्भु उभया सह जायते ।
रोमशाभ्यं तीर्थमुष्यं ताम्रायां संप्रदृश्यते ॥

५. तत्र स्नात्वा मडादेवं प्राण्य गिरिजासभम् ।
ॐ लोके सुधी भूत्वा निर्मुक्ताशेषकिल्बिषः ॥

६. देहान्ते शाम्भवं लोकं गच्छन्ति मनुजा ध्रुवम् ।
तत्र नारायणः साक्षात् सान्निध्यं कुरुते सदा ॥

७. कलशीतीर्थसंज्ञं तु तीर्थं जगर्ति पावनम् ।
यद्यम्बुकिणिकापानात् स्नानात् संस्पर्शनात् अपि ॥

८. ब्रह्मडा मुच्यते पापैः किमन्ये पापिनो नराः ।
अलङ्कारुतान् वेदान् ज्ञानविज्ञानहेतुकान् ॥

९. यत्राराध्य हरिं भक्त्या भूयस्तान् प्राप पद्मभूः ।
यदृच्छया समागत्य पापिनोऽपि तदाश्रमम् ॥

१०. जायन्ते नैव भूयस्ते नात्र कार्या विचारणा ।
ततोऽपि डिञ्चिदग्रे क्षेत्रं तु विजयासनम् ॥
११. पुरा सङ्घुचितानां भ्लेच्छानां शतकोटयः ।
जिता तद्देशराजानं प्रतापाऽगदसंज्ञितम् ॥
१२. राज्यं यद्गुः स्वयं भ्लेच्छाः दूर्विनीताः समागताः ।
मण्डलूरुपुरं गत्वा राष्ट्रकोशभलैः सल ॥
१३. पलायमानो विपिनं प्रविवेश भयङ्करम् ।
पूर्वभागे तु वैङ्गुल्ले ताम्राया उत्तरे तटे ॥
१४. निवासाय स्थलं कृत्वा पूजयामास केशवम् ।
तावदाविरभूत् विष्णुः पुरतो पाण्ड्यभूपतेः ॥
१५. शङ्भयङ्गदापद्मपरिष्कृतयतुर्भुजः ।
किरीटमुकुटाद्यैश्च भूषितो भूषणोत्तमैः ॥
१६. श्रिया भूम्या सेवमानो देवतैः सनकादिभिः ।
स्वासनात् आसनं दिव्यमादाय मणिभास्वरम् ॥
१७. कृत्वा स्वाङ्गे समारोप्य राजानं करुणानिधिः ।
ताम्रातोयं समानीय पाञ्चजन्येन पाणिना ॥
१८. अभिषिञ्च्यप्यनुग्राह्य तत्रैवान्तरधीयत ।
तावत् राज्ञः पाण्ड्यपतेः विस्मयाविष्टयेतसः ॥
१९. सिंहासनस्य पादेष्वः निस्सृताः शतकोटयः ।
योधाः य परमायत्ताः नानाशस्त्रास्त्रवेदिनः ॥
२०. ते गत्वा भ्लेच्छनिकरं लुत्वा सभलवाहनम् ।
प्रतापाङ्गदनामानं मण्डलूरुपुरोत्तमे ।
२१. तमेव यद्गुः राजानं सर्वे मुमुक्षुरे जनाः ।
तावद्देवाः सगन्धर्वाः ब्रह्मरुद्रपुरोगमाः ॥
२२. विकीर्यं पारिजातस्य कुसुमैरवनीतलम् ।
विजयासननामानं तुष्टुवुःपुरुषोत्तमम् ॥
२३. तीर्थं तु पाञ्चजन्याप्यं क्षेत्रं तु विजयासनम् ।
पश्यन्तः य निमज्जन्तो न पुनर्गर्भवासिनः ॥

२४. तस्यैव निकटे पूर्वे भूमिपालाभिधे उरिः ।
अधापि वरदः शेते शेषपर्यङ्कसंज्ञिते ॥
२५. भूमिपालमिति स्तोत्रे स्तुवन्ति सनकाद्यः ।
पुरा भार्गवकोपेन उच्यमाने तु सर्वतः ॥
२६. भीतः तदा पाण्ड्यपतिः तत्राराध्यं जनार्दनम् ।
अयायत रढःस्थानं निवासाय छि निर्भयम् ॥
२७. दत्त्वाभयं नृपयास्मै पाण्ड्यराजाय सादरम् ।
तमेनं उरिधामाभ्यं सपुत्रज्ञातिबान्धवम् ॥
२८. समादाय कराम्भोजैः स्वमुष्यैः प्राक्षिपत् क्षणात् ।
स तत्कुक्षिविवरं संप्रविश्य महीपतिः ॥
२९. दृष्ट्वा सर्वतोभद्रं राज्यं नयनभूषणम् ।
ताम्रां च मलयार्द्रिं च मण्डलूरुपुरं तथा ॥
३०. तत्र गत्वा स्वभवनं राज्यं यङ्के महीपतिः ।
उरिः स्वयं पाण्ड्यमहो जगोपापायतः प्रभुः ॥
३१. एतं सलसे शरदाभपयाते शनैश्शनैः ।
जामदग्न्यः तदा रामो विरतः क्षत्रियक्षयात् ॥
३२. काश्यपाय मही दत्त्वा न्यस्तशस्त्रो जितेन्द्रियः ।
प्राप्य शैलं महेन्द्राभ्यं स यङ्के तप उतमम् ॥
३३. ततः कुक्षिगतं भूपमास्यात् निवास्य भूतले ।
मण्डलूरुपुरे यङ्के राजानं सल बन्धुभिः ॥
३४. एतथमस्य उरेर्लीलां दृष्ट्वा देवाः सविस्मयाः ।
अवकीर्याम्भरात् पुष्पाण्यनर्युः सनकादिभिः ॥
३५. तत्र उर्षाभिधं तीर्थं मज्जतां पापनाशनम् ।
तत्र स्नात्वा उरिं दृष्ट्वा सर्वान् कामनवाप्नुयात् ॥
३६. तदग्रे युग्मलस्थानं देवदेवस्य शाङ्गिणः ।
पुराश्विनौ अश्विसुतौ यज्ञभागाविवर्जितौ ॥
३७. ताम्राया उत्तरे तीरे कृत्वाश्रमपदं निजम् ।
पूजयामासतुर्द्वयं गुडुक्तेनैव वर्त्मना ॥

३८. ष्ठमभ्दशतं पूर्णं भक्त्या चार्थयतः तयोः ।
द्विधाभूतः प्रादुरभूत् वरदो गरुडध्वजः ॥
३९. वरेण छन्दयामासः वप्राते तौ तमीश्वरम् ।
प्रसीद भगवन् विष्णो प्रसीद करुणानिधे ॥
४०. यद्वि तुष्टोऽसि तपसा यथावां वरोचिते ।
त्रयस्त्रिंशत्सुरगणाः कोटयः काश्यपात्मजाः ॥
४१. अतेषु गण्यमानेषु मुक्यावावां न संशयः ।
तथापि शकः कोपेन यज्ञभागं न दत्तवान् ॥
४२. भिषजाविति यद्वेषं आवयोः तदपाङ्कुरु ।
देव्यावयोर्यज्ञभागं यज्ञेषु श्रुतियोदितम् ॥
४३. तत्तथास्त्विति तावुक्त्वाप्यरविन्दलोचनः ।
देवानाढूय देवेशो भागं दातुं समादिशत् ॥
४४. ष्ठि लब्ध्वा वरौ दस्रौ देवेशं पङ्कजेक्षणम् ।
प्राण्य य परिङ्म्य तोषयित्वा स्तवैरपि ॥
४५. समीयतुः पुनः स्वर्गं प्राप्तकामाविमौ यतः ।
तस्मात् तत् अश्विनीतीर्थे स्नात्वाश्विन्यां दिनोदये ॥
४६. देवेशं पङ्कजाक्षं य दृष्ट्वा मुञ्चेत डिम्बिषात् ।
युग्मलाप्यमिदं क्षेत्रमाश्विनं यः प्रपश्यति ॥
४७. तमेनं नैव बाधन्ते राजयक्ष्माद्यो गदाः ।
कुत्सिता वा न जायन्ते न दारिद्र्यपरिप्लुताः ॥
४८. ये यात्र तीर्थे मज्जन्ति ते यान्ति परमां गतिम् ।
अलङ्कृत्य श्रिया तस्मात् औन्द्रीमाशामदूरतः ॥
४९. उदरेयतनं पुण्यं जयते परमाद्भुतम् ।
मायालास्यमिदं क्षेत्रं नाम्ना माया यत्र प्रवर्तिता ।
५०. पुरा राधन्तरे क्वे पुण्ये सावर्णिडेऽन्तरे ।
आङ्गीरसकुलोद्भूतः श्रुतधामेति विश्रुतः ॥
५१. परीत्य सकलामुर्वी तीर्थयात्रापरायणः ।

- कमात् आगत्य तत्क्षेत्रं ताम्राया उत्तरे तटे ॥
- प२. दृष्ट्वा तु सर्वतोभद्रं श्रिया सम्पूर्णतेजसम् ।
सिद्धक्षेत्रं परं ज्ञात्वा तत्रादिष्टः तपो मडत् ॥
- प३. निराहारो यताहारो यतवाक्कायमानसः ।
ध्यात्वा हृदि हृषीकेशं तोषयामास भक्तितः ॥
- प४. अ एवं वर्षसहस्रान्ते तपसाराधितः प्रभुः ।
प्रादुर्भूतः तमाहूय वरदो वाक्यमब्रवीत् ॥
- प५. सन्तुष्टोऽस्मि मलाभाग तपसा तेन साधुना ।
वरान् वरय भद्रं ते सर्वान् कामान् ददामि ते ॥
- प६. श्रुतधामा –
भगवन् करुणामूर्ते नमस्तुभ्यं श्रियःपते ।
यदि मे वरदोऽसि त्वं वरार्थो यद्यत्तु मतः ॥
- प७. द्रष्टुमिच्छामि ते लीलां कृष्णामूर्तेः यदोः कुले ।
अवताराणि कर्माणि सस्वर्गारोहणानि प्रभो ॥
- प८. धृति संप्रार्थितः तेन ब्राह्मणेन स पुमान् ।
दर्शयामास भगवान् निजलीलां पुरा कृताम् ॥
- प९. अवतारं य मायया यशोदायां य गोकुले ।
देवक्यां सम्भवं यैव उरेर्भोजेन्द्रमन्दिरे ॥
६०. गोकुलप्रतियानं य मायामालात्म्यदर्शनम् ।
पूतनाप्राणहारां शकटसुरभोक्षणम् ॥
६१. तृणावर्तस्य निधनं यमलार्जुनभेदनम् ।
वृन्दावनप्रयाणं य निग्रहं भकटुपिणः ॥
६२. अघासुरविमोक्षं य ब्रह्मालङ्कारनाशनम् ।
वत्सासुरस्य निधनं प्रलम्बस्य निर्बलम् ॥
६३. धेनुकस्य वृषस्यापि शङ्खयूडस्य नाशनम् ।
डयासुरस्य निधनं अङ्कुरागमनं तथा ॥
६४. मथुरायां प्रवेशं य कंसस्यापि विनाशनम् ।
कारागृहात् पश्चिन्नाणं पित्रोः प्रीतिवर्धनम् ॥

६५. उग्रसेनाभिषेकं य मातुलस्य बलक्षयम् ।
तद्द्वारकायाः निर्माणां भवेच्छनीयवधं पुनः ॥
६६. उद्ग्राहं राजकन्यानां नरकासुरमर्दनम् ।
निधनं येतिराजस्य धर्मजङ्गलपालनम् ॥
६७. कुरुक्षेत्रे महीपानां कुडुलां य समागमम् ।
दुर्योधनादिनिधनं धर्मपुत्राभिषेचनम् ॥
६८. पुनर्वैकुण्ठगमनं उद्धवस्योपदेशनम् ।
अेतान्यन्यानि पुण्यानि दृष्ट्वा कर्माणि शार्ङ्गिणः ॥
६९. विस्मयोत्कृल्लनयनः परमानन्दनिर्भरः ।
उर्ध्वगद्गदया वाचा तुष्टाव पुरुषोत्तमम् ॥
७०. ॐ नमस्सात्यसङ्कुल्यविकल्पोल्लासितात्मने ।
निर्गुणाय गुणविष्ट कर्मणे ब्रह्मणे नमः ॥
७१. सत्यं ज्ञानमनन्तं यत् धाम नामादिवर्जितम् ।
ओमित्युपलिताकारमलङ्कारमुपास्महे ॥
७२. यतो वायो निवर्तन्ते मनसाप्राप्य माधवम् ।
लुधन्तं परं पश्ये भद्रस्यावाप्तये हरिम् ॥
७३. लृषीकं जगतां साक्षात् श्रुतयो यत् प्रशंसिरे ।
तमादिपौरुषं तेजः प्रपद्ये व्योमलक्षणात् ॥
७४. अलक्ष्यमक्षणां गुणिनां ब्रह्मादीनां यद्वैश्वरम् ।
महःप्रपद्ये निर्मायं यत् परं परमं हरिः ॥
७५. यमन्विष्य महस्तत्त्वमागमान्तगिरां ततिः ।
तद्धाम कामयैकान्तकलिकल्मषनाशनम् ॥
७६. अणोरणीयमाद्यन्तमध्यविप्लववर्जितम् ।
अलमाराधये यित्ते मायाजालविमुक्तये ॥
७७. देवदेवं महादेवं हरिमव्युद्येश्वरम् ।
पश्यामि परतत्त्वार्थं निर्मुक्ताशेषकल्मषम् ॥
७८. भगवन् परितुष्टोऽस्मि मायालास्यप्रदर्शनात् ।

- अडो विभूतिविस्तारो लीलावैशिष्यलक्षणः ॥
७९. पुनाति लोकान् गङ्गेव दर्शनात् कीर्तनात् अपि ।
 एतः परं न शोचामि येनाडं त्वत्प्रसादतः ॥
८०. तथा कुरु दयां मध्यं त्वामडं शरणं गतः ।
 एत्थं काङ्क्षितं ज्ञात्वा करुणाभृतवारिधिः ॥
८१. भूय प्रदर्षयन् वाया व्याजडार मुनीश्वरम् ।
 श्री भगवान् -
 ब्रह्मन् मत्प्रार्थनादत्र वस्तव्यं भवता मुदा ॥
८२. गार्डस्थं कर्म कृत्यैव पुत्रमित्रधनादिभिः ।
 ततः कालेन मडता मत्सायुज्यमुपैष्यसि ॥
८३. मोडापडमिदं तीर्थं ताम्रायाः परमाद्भुतम् ।
 मज्जतामेव जन्तूनां मत्सायुज्यप्रदायकम् ॥
८४. सङ्कत् अत्रैव मज्जन्तो द्रष्टारो मामकीं तनुम् ।
 न ते भूयः प्रपद्यन्ते मायामोडविकल्पनैः ॥
८५. एत्युक्तवान्तर्हिते तस्मिन् भगवत्यम्बुजेष्वक्षणे ।
 तत्रैवाराधयामास युगानामेकसप्ततिम् ॥
८६. अन्ते जगाम स मुनिः तद्विष्णोः परमं पदम् ।
 नद्याः तु दक्षिणे भागे श्रीदेव्याः परमाद्भुतम् ॥
८७. श्रीपुरं येति विख्यातं डरेशानन्दवर्धनम् ।
 यत्रादिसिद्धो भगवान् हरिः कारुण्यमानुषः ॥
८८. वेदसिद्धान्तसारस्य वक्ता भुवनवर्तिनाम् ।
 आगामिनि कलौ राजन् अवतारं करिष्यति ॥
८९. तीर्थानां पञ्चकं यत्र ताम्रपर्ण्यां प्रशंस्यते ।
 विनिद्रो भुजगेन्द्रोऽपि शिञ्चापादपो गतः ॥
९०. यत्र डीडति सानन्दं नित्यं सिद्धविडङ्गमाः ।
 यत्र साङ्ग्यतां प्राप तपसा विडगेश्वरः ॥
९१. अस्य क्षेत्रस्य माहात्म्यं मडत्वात् सागरोपमम् ।
 यदत्र कमलादेवी करोति करुणां मुहुः ॥

९२. अस्मिन् सुकीर्त्यमाने तु माहात्म्ये मङ्गलावये ।
पुरा वैकुण्ठभवने हरिविंशम्भरो विभुः ॥
९३. शयानो भोगिपर्यङ्गे योगमुद्रां समुद्रञ्च ।
विश्वत्राणाय मङ्गतीं मनीषामभ्यवर्तयत् ॥
९४. श्रिया भूम्या द्विया चैव तुष्ट्या पुष्ट्येवोर्जया ।
श्रद्धयाश्रद्धया कान्त्या सेव्यमानः समन्ततः ॥
९५. मौलिमङ्गे रमायाः तु पादौ कृत्वा भुवो विभुः ।
तमेनमादिपुरुषं सिद्धाश्च सनकादयः ॥
९६. वैनतेयो भृगुः शङ्भः पाञ्चजन्यः सुदर्शनः ।
कौमोदकी नन्दनश्च शार्ङ्गाभ्यं च मङ्गदनुः ॥
९७. उपासाञ्चक्रिरे चैते पार्षदाः च पृथक् पृथक् ।
ऋचां ततिः शुक्लवर्णां शारिकाऽपमास्थिताः ॥
९८. छन्दनीलशिलाकूमपञ्चरान्तरवर्तिनी ।
तुष्ट्याव जगदीशानं पुरुषं ब्रह्मपूर्विकम् ॥
९९. गणोऽयं छन्दनीलाभो यजुषां शुक्विग्रहः ।
तप्तकाञ्चनमाणिश्रयपञ्चरस्थोऽस्तुवत् हरिम् ॥
१००. अरुणा सामपङ्क्तिः तु कोडिलाकारदर्शना ।
पद्मरागशिलाजातपञ्चरोदरसंस्थिता ॥
१०१. युक्कूज पञ्चमं विषणोः प्रसादाय मुहुर्मुहुः ।
अथर्वाणां ततिरियं सारमेयवपुर्धरा ॥
१०२. सालङ्गारा शङ्भवर्णा द्वारि सेवमसेवत ।
अष्टादशपुराणानि शास्त्राणि विविधान्यपि ॥
१०३. स्मृतयोऽप्यागमाद्याः च नानावर्णगुणोत्तराः ।
पक्षिमक्षिकभृङ्गाणामाकारेण गृहाङ्गणो ॥
१०४. अलङ्कृतः कल्पवृक्षान् मकरान्दालिदुर्दिनान् ।
अयं स्थितेषु सर्वेषु भगवद्धान्ववृत्तिषु ॥
१०५. तत्रालोक्य शुक्लं सिग्धं स्थनीऽपरिवर्तिनम् ।

किञ्चित् उल्लासितस्यान्तरागामृततरङ्गिणी ॥

१०६. व्याजदार यलव्यञ्चयथापाटलकान्तिका(शारिका) ।

नाथ कीरमणो किञ्चित्प्रष्टुमिच्छामि शङ्कितम् ॥

१०७. वक्तुमर्हस्यसन्दिग्धं तद्विदानीं सभे मम ।

विधिना विडिता लोके समस्ताञ्जवकोटयः ॥

१०८. स्त्रीपुंसोर्व्यक्तिमभ्येत्य त्वद्द्रशो विडरत्यडो ।

मिथुनीभूय कर्माणि कुर्वतः तानि तानि हि ॥

१०९. कृत्वानि उपभाष्यानि भुञ्जन्ते य पुनःपुनः ।

योनिभेदेषु कृष्यन्ते स्वकर्मकृत्वगौरवात् ॥

११०. जायन्ते य म्रियन्ते य यान्ति स्वर्गं य यातनाम् ।

अेवं परिभ्रमजुषां जन्तूनां कर्मवर्त्मनि ॥

१११. कथं सौम्यं भवत्यद्वा केन वा जन्मना पुनः ।

केन वाश्रमधर्मेण पुरुषार्थयतुष्टयम् ॥

११२. कथं कर्तारमभ्येत्य वक्तुमर्हसि मे भवात् ।

धृति सम्पृष्टसंप्रश्नः शुक्रः शारिकया मुदा ॥

११३. मौलिमान्दोलयत्किञ्चित् व्याहर्तुमुपयङ्कमे ।

शुक्रः -

अथि तन्वद्गि मे गाथामन्तर्निगमदर्शिताम् ॥

११४. अशेषसंशयध्वान्तनिराकरणकौमुदीम् ।

येन लोकमिदं विश्वं कर्मारब्धं प्रशस्यते ॥

११५. कर्मणोऽद्यमभ्येति कर्मणैव प्रमीयते ।

कर्मबीजमिदं जन्तोः शरीरं नात्र संशयः ॥

११६. तरुगुल्मादयः प्रोक्ताः निगमाः योद्भिज्जदयः ।

स्वेदजाः कृमिकीटाद्याः पतद्गाधाः तथाऽऽजाः ॥

११७. जरायुसम्भवाः प्रोक्ताः नृगवाद्याः वरानने ।

तत्रैव मर्त्या जयेष्ठाः स्युः तेषु जयेष्ठाः द्विजादयः ॥

११८. तथापि तेषां विप्राणां शान्तानां ब्रह्मवादिनाम् ।

यतुर्धा पदवी दृष्टा यतुराश्रमसंज्ञिता ॥

११९. तेष्वेष्वेकतमेनैव साधयन्ति सुप्तं द्विजाः ।
यत्वार्येतान्याश्रमाणि धन्यनिन्द्रियत्रिगुणात् ॥
१२०. निगृहीतेन्द्रियत्रामं पालयन्ति सुप्तं यथा ।
ब्रह्मचर्यं य गार्हस्थ्यं वानप्रस्थं य भिक्षुता ॥
१२१. कृमात् ऐतानि वर्तव्यान्यात्मवद्भिः द्विजोत्तमैः ।
शरीरश्रमसाध्यानि विना गार्हस्थ्यमुत्तमम् ॥
१२२. आत्मत्राणाय कल्पन्ते नेतरेषां कदाचन ।
गार्हस्थ्यमेतत् आश्चर्यं यराचरसुभप्रदम् ॥
१२३. विना परिश्रमं तन्वि वर्तनीयं मनीषिभिः ।
भुक्तिं मुक्तिं य युगपत् मलाविभवसंयुताम् ॥
१२४. करोति सद्यो विप्राणां चिन्तामणिरिवापरः ।
यथाश्रमं द्वितीयं तु गार्हस्थ्यमनुवर्तते ॥
१२५. त्रयाणामपि लोकानां भवेत् पालयिता गृही ।
अनुकूलेन दम्पत्योः निरन्तरसुभोदयः ॥
१२६. विपरीतं कलत्रं येत् नरकाधातनावलम् ।
स नित्यब्रह्मचारी स्यात् ऋतुकाले हि वर्तनात् ॥
१२७. षष्ठ्या कृमात् पञ्चयज्ञैः बलिदानैः यराचरम् ।
वैश्वदेवाहुतीर्हुत्वा ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥
१२८. सायं प्रातर्द्विजातीनामशनं श्रुतियोदितम् ।
आदौ प्राणाहुतीः कृत्वा यतिभिक्षावशेषितैः ॥
१२९. यद्दि मृष्टन्नभोक्तापि विप्रो नित्योपवासकृत् ।
ब्रह्मानन्दो गृहस्थस्य कलत्रात् उपजायते ॥
१३०. तत्सौभ्यमानुकूल्येन दम्पत्योर्जायते ध्रुवम् ।
ब्रह्मानन्दानुभूत्या यदभ्युपैति सुप्तं नृणाम् ॥
१३१. ब्रह्मणोऽपि हरेर्वापि मलादेवात् य केवलम् ।
मन्ये सुम्भिनमेवालं गृहस्थं नात्र संशयः ॥
१३२. एत्थं तयोः प्रवचनमधिगम्याब्धेकन्यका ।

- परं लर्षवापैषा सुधासूक्तैव वल्लरी ॥
१३३. अेवमेव मया भर्त्रा वर्तनीयं सुभामये ।
 षति सञ्चिन्त्य सञ्चिन्त्य तुतोष कमलालया ॥
१३४. अङ्गैरुन्निरुद्रोमाञ्चैः अलङ्कारवती यथा ।
 तदन्तःकरणारण्यविडरत्नरणीं हरिः ॥
१३५. मनीषामेष विज्ञाय व्याजहार स्ववल्लभाम् ।
 अयि कल्याणि भद्रं ते यत्राशाविषयाङ्गणो ॥
१३६. विडरिष्यति सामोदं सा मामामोदयिष्यति ।
 पूर्णकामामहं भद्रे त्वां करिष्ये न संशयः ॥
१३७. गच्छ त्वं भारते वर्षे पुण्ये पुष्पितकानने ।
 तीरे मलनन्दिन्याः दक्षिणे मोक्षदायिनि ॥
१३८. ममास्ति क्षेत्रमतुलं मलाभकुलमण्डितम् ।
 यत्र शेषो ममांशोऽयं चिञ्चापादपद्मधृत् ।
१३९. तत्प्रसादाय सततं करोति तप उत्तमम् ।
 तत्र त्वं नियताकारा मामर्थय शुचिस्मिते ॥
१४०. कुर्वन् मनोरथान् सर्वान् आगमिष्याम्यहं डिल ।
 आवयोः सङ्गमं तत्र छिताय जगतां भवेत् ॥
१४१. षत्यादिश्य रमां देवीं तच्छुश्रूषाविधित्सया ।
 वैनतेयं तथा सार्धं प्रेषयामास माधवः ॥
१४२. सौषा भगवती लक्ष्मी समुत्थाय कृताञ्जलिः ।
 स्वसीमन्तमणिश्रेण्या तदाज्ञामनुकुर्वती ॥
१४३. परिक्रम्य प्रणम्याग्ने संप्रतस्थे सप्तीजनैः ।
 स्तूयमाना मुनिगणैः ब्रह्मरुद्रादिदेवतैः ॥
१४४. अतीत्य विद्यध्वानं तारकालिविभूषितम् ।
 संप्रापमहतीं भूमिं पुण्यां भारतसंज्ञिताम् ॥
१४५. अलञ्चकार करुणापीयूषापाङ्गवीक्षणैः ।
 ताम्नां मडानदीं दृष्ट्वा मलयं चन्दनाथलम् ॥
१४६. कुसुमैः काञ्चनमयैः मलामाणिडयमण्डितैः ।

- मुक्ताजालसमाकीर्णैः विकिरन्ती महीतलम् ॥
१४७. नयनादित्यमकरोत् मरत्विञ्चामहीरुडम् ।
अनेकबहुलाङ्कान्तं यम्पकाशोकमण्डितम् ॥
१४८. मुनिवृन्दैः सेव्यमानं वेदघोषनिनादितम् ।
हरिनामाक्षरश्रेणीभण्डितास्वातनोत् सुभूषैः ॥
१४९. भक्तैर्निभिडितं विष्वज्जनैर्निर्मुक्तकिल्बिषैः ।
दृष्ट्वा प्रसन्नहृदया जननी हरिवल्लभा ॥
१५०. अवतीर्थं महीभागे तन्निशीपादपात्किडे ।
कृत्वाश्रमपदं देवी वैनतेयेन कल्पितम् ॥
१५१. प्रविश्य पर्णशालां तु तपस्तेपे हरिप्रिया ।
स्नात्वा मडानदीतीर्थे मन्त्राराधनतर्पणैः ॥
१५२. पूजयामास देवेशं लोकनाथं जगद्गुरुम् ।
ब्रह्मगारीवटुर्भूत्वा वैनतेयो हरिप्रियः ॥
१५३. परिययां यकारास्यै समित्पुष्पकुशोदकैः ।
पूजोपकरणैरन्यैः कृलमूलविशेषकैः ॥
१५४. एतथमभ्यसङ्गं तु गतमासीत् ततोत्तरम् ।
कुल्युने मासि संप्राप्ते वृद्धिभाजि निशाकरे ॥
१५५. उपोष्यैकादशीं पुण्यां कमला कमलेक्षणाम् ।
पूजयित्वा विनिद्राक्षी प्रातरुत्थाय वाक्यता ॥
१५६. अभिषिञ्चामृतजलैः आत्मानमभिमन्त्रितैः ।
प्रसाद्य मलयोद्भूतां काल्यं कृत्वा क्रियागणाम् ॥
१५७. द्वादश्यां पूजयामास द्वादशाक्षरविधया ।
पुष्पैः सुगन्धैः धूपैः य दीपैः नीराञ्जनादिभिः ॥
१५८. पूजन्ते तोषयामास स्तोत्रैः स्तुतिसमीरितैः ।
आद्यं नमः कारुणिकं पवित्रं
नतार्तिशमनाधरबद्धदीक्षम् ॥
१५९. साक्षिं पुनः सकलश्रुवनपरिश्रमाणां विश्रान्तिमण्डपपदाम्बुरुडं नतानाम् ।
आद्योऽयमस्य जनकः स्वपिता पिता य नेता गतिं निजपदाम्बुरुडाननानाम् ॥

१६०. नाथः समस्तभुवनस्य ममापि श्रुवलेभामयो भवतु नः पुरतः पुराणः ।
 वाणी पुराणपदवी निम्बिलश्रुतीनां सार्धं परिश्रममुपेत्य मनो विकारैः ॥
१६१. जनाति वा न छि विमृश्य निवर्तिता वा तं केवलं परमकारुणिकं नतास्मि ।
 यं प्रादुराद्यमनपायमशेषवेधा मोहान्धकारपटलाथ परं प्रकाशम् ॥
१६२. ब्रह्माद्योऽपि तमिमं लृष्टयं प्रपद्ये
 प्राप्तं प्रकाममभिलाषमलोदयानाम् ।
 यज्ञैर्जपैरपि मनुप्रवरस्य दानैः
 पूजाविशेषपुषिताभ्युद्यप्रणामैः ॥
१६३. प्राणोन्द्रियोपशमनैः प्रविशन्ति सिद्धाः
 यन्तं पुमांसमुरुकायमुपैमि नित्यम् ।
 यत्पादपद्ममकरन्दशुषां मुनीनां
 ब्रह्मोन्द्ररुद्रपदवीविभवो छि डेयः ॥
१६४. नाथो ममास्तु नलिनायतलोचनोऽयं
 अत्रे जगत्त्रयसुरक्षालागङ्गकः ।
 ओकोऽपुडयनेकविधमूर्तिविकल्पनाभिः
 कर्ता यमाविति पिपीलिकञ्जविकानाम् ॥
१६५. भक्त्या पुनः प्रलयतः प्रणयैकधामा
 कामाय मे भवतु कारुणकारुणात्मा ।
 आद्योऽयमस्य जगतः प्रभुरप्रकाशः
 पापात्मनामसुकृतिनां विहितप्रकाशः ॥
१६६. षशे पदे भवतु मे भगवान् पुराणः
 भक्तावलम्बितपदाम्बुरुहः श्रुतीनाम् ।
 श्रान्तास्मि नाथ निम्बिलश्रमशान्तिछेतो-
 स्वान्तात् प्रमृज्य परितापततिं मदीयाम् ॥
१६७. आयाछि पाछि पुरतो न सडे वियोग-
 मुर्वीव धर्मतपनांशुमसख्यमानाम् ।
 नारायणं नरसभं नलिनायताक्षं
 साक्षात्सरोमि लृष्टये सद्यं दयालुम् ॥

१६८. त्वामादिनाथमभिलश्रुतिसारमेकं
 मा ते विलम्बनदशा परिवर्तनीया ।
 मा हर्तुमर्हसि भवच्छरणाब्जभृङ्गी-
 भृङ्गीकुरुष्व सडसा करुणामृताब्धे ॥
१६९. कङ्के मुहुर्कमललोचनपादमूले
 कर्तुं शिरस्सकरुणं परिपश्य दीनाम् ।
 एतथं स्तुत्वा रमानाथं माता क्षीराब्धिजन्यका ॥
१७०. नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यामासीदानन्दनिर्भरा ।
 तावदाविरभूद्व्योम्ना भङ्गनं दृष्टुमिनिस्स्वनः ॥
१७१. कल्पपादपसम्भूता पुष्पवृष्टिरभूद्विदि ।
 डाडाडूडूमुभाः देवाः गायकाः नारदादिभिः ॥
१७२. उच्यैश्चेदमगायन् य वीणावेशुविनोदनैः ।
 क्षणादाविरभूद्व्योम्नि विमानं सूर्यसन्निभम् ॥
१७३. तस्मिन् मध्ये समासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् ।
 नीलमेघनश्यामं पीतकौशेयवाससम् ॥
१७४. जाम्बूनदमयैः छत्रैः भूषितं भूषणोत्तमैः ।
 सेव्यमानं सिद्धगाणैः देवैर्मुनिगाणैरपि ॥
१७५. शङ्खचक्रगदापद्मैः परिष्कृतयतुर्भुजम् ।
 श्रीवत्सकौस्तुभधरं वनमालाविराजितम् ॥
१७६. अतितेजोमयं दृष्ट्वा पुरुषं पुष्करेक्षणात् ।
 उर्षानुरागसौडार्ढभक्तिविस्मयविभ्रमैः ॥
१७७. देवी परवशस्वान्तलज्जोन्मीलितलोचना ।
 पाखि पाखि दयासिन्धो नाथ नारायणप्रभो ॥
१७८. उर्षगद्गदया वाया मन्दमान्दोलितेक्षणा ।
 भयाविष्टेव लुष्टेव तूष्णीमासीत् जगत्प्रसूः ॥
१७९. दृष्ट्वातिप्राणतां देवीं कृशाङ्गीमात्मवल्लभाम् ।
 पाणिभ्यां सडसारोप्य विमानं गरुडध्वजः ॥
१८०. वरेण छन्द्यामास पारावारवरात्मजाम् ।

श्री भगवान् -

प्रीतोऽस्मि तपसा भद्रे स्तोत्रमुष्यैः तदर्द्धैः ॥

१८१. दास्यामि कामान्जिलान् आत्मानमपि डेवलम् ।

श्रीदेवी -

यदि प्रीतोऽसि भगवन् वरार्द्धा यद्वलं मता ॥

१८२. कदापि त्वत्पदाम्भोजात् वियोगो मास्तु मे विभो ।

कर्तुमिच्छाम्यहं दास्यं नित्यं त्वत्पादपद्मयोः ॥

१८३. अस्माद्भरादभिमता नाधिको मे वरोत्तमः ।

धृष्टानताङ्गीं जगतां मातरं कमलेक्षणाम् ॥

१८४. भूयःप्रदर्शयन् वाया व्याजडाराभ्युज्जेषः ।

अत्रैवाहं त्वया सार्धमाकल्पमजिलप्रभो ॥

१८५. वसामि वरदो भूत्वा तव प्रीतिविधित्सया ।

ये यात्र तीर्थे ताम्नायाः निमज्ज्य कमलाभिधे ॥

१८६. त्वां य मां य समत्यर्थ्यं जम्वा स्तोत्रमिदं शुभम् ।

परिक्रमन्ति मत्क्षेत्रं तेषां कामान् ददाम्यहम् ॥

१८७. श्रद्ध्याश्रद्धया वापि कार्याथे वापि कौतुकात् ।

सङ्कटालोक्य निर्मुक्ताः पापेभ्यो नात्र संशयः ॥

१८८. ये त्यजन्त्यत्र मत्क्षेत्रे कर्मान्ते तु कलेवरम् ।

तेषां मुक्तिं प्रदास्यामि दुर्लभां महतात्मभिः ॥

१८९. धृत्यालिङ्ग्य महालक्ष्मीं अभिन्नात्मात्मवल्लभाम् ।

वैनतेयाय सन्तुष्टः प्रादात् साङ्ग्यमात्मनः ॥

१९०. तत्रैव वासं विदधे लोकानां हितकाम्यया ।

श्रीभूमिसहितः तत्र क्षेमाय जगतां विभुः ॥

१९१. गार्दस्थधर्मान् अकरोत् ब्रह्माद्यैरपिपूजितः ।

तस्मात् लक्ष्मीपुरमिति प्यातं प्रथितं भुवनत्रये ॥

१९२. राजन् तत्क्षेत्रमाहात्म्यं शृण्वतां मुक्तिमुक्तिदम् ।

न दरिद्रो भवेन्मर्त्यो रमासामीप्यगौरवात् ॥

१९३. अलक्ष्मी कलडाधारा कदाप्यत्र न गच्छति ।

न रोगा पिशाचाद्याः न पातकविकल्पना ॥

१८४. आयुष्मन्तो भाग्यवन्तो भुङ्क्वा भोगान् यथेप्सितान् ।

अन्ते वैवल्यमासाद्य ते यान्ति परमं पदम् ॥

इति ऐकषष्टितमः अध्यायः ।

Pro.Total = 5803 + 194 = 5997.

द्विषष्टितमः अध्यायः

श्रीपुरम् - शिञ्ज्यातरुमूलम् - क्षेत्रतीर्थयोः तत्तरोश्च मालात्म्यम् ।

१. वीरसेनः -

कथं ब्रह्मन् मलाक्षेत्रे शेषः साक्षाद्यदिः स्वयम् ।

तिन्निर्णीतरुतां प्राप्य वर्तते यत्तदद्भुतम् ॥

२. यन्नामवर्णनिभिऽरसना यस्य सन्ततिम् ।

तदर्शान्तमार्तानां मलापातककोटयः ॥

३. तमः किं तुदते भानुं किं गङ्गां विपिनानलः ।

अनन्तमक्षयं देवमंडः कथमुपागतम् ॥

४. अेतन्मे संशयं ब्रह्मन् विलोभयितुमर्हसि ।

श्री शङ्खः -

उन्त ते कथयिष्यामि कथां पापप्राणाशिनीम् ॥

५. पुरा विरिञ्चिप्रभुषैः अभरैः असुरार्तितैः ।

दशग्रीववधार्थाय प्रार्थितोऽभूत् जनार्दनः ॥

६. भूत्वा दाशरथी रामो देवकार्यमसाधयत् ।

भूत्वा तदनुजः शेषः सौमित्रिरिति विश्रुतः ॥

७. राममाराधयामास भुङ्क्वा प्रयत मानसः ।

कृतकृत्यो रामभद्रः सीतया सख धर्मवित् ॥

८. भ्रातृभिः सडितः दारैः अनुरक्तैः मलात्मभिः ।

दशवर्षसखस्त्राणि कृत्वा राज्यमभाण्डकम् ॥

९. धर्मं संस्थापयामास यतुर्भिः यरणैः विभुः ।

अवं शिरगते काले समादिष्टः स्वयम्भुवा ॥

૧૦. યમ ; તુ યતિરૂપેણ તત્રાયોધ્યાં સમાયયૌ ।
આગતં તં સમભ્યર્ચ્ય રામો વિજ્ઞાય વિશ્વકૃત્ ॥
૧૧. એકાન્તે શમનં નીત્વા યતિના એન વિસ્મયાત્ ।
મન્ત્રયામાસ કાર્યાણિ યાનિ લોકહિતાય વૈ ॥
૧૨. તદા લક્ષ્મણમાહૂય દ્વારરક્ષાર્થમન્વિશત્ ।
યાવત્ સંપ્રેષયામ્યેનં યતિનં કાર્યવાદિનમ્ ॥
૧૩. તસ્માત્ મામનનુજ્ઞાય કોડપિ મા ગચ્છતુ ધ્રુવમ્ ।
યદાગમિષ્યત્યન્યોડન પુરુષઃ કાર્યવિદ્ગૃત્ ॥
૧૪. ત્વચ્છિરઃછેદનં મન્યે મદાજ્ઞાલડ્ઘનાદહમ્ ।
પ્રાયશ્ચિત્તં ન સન્દેહો યુજ્યતાં દ્વારલક્ષણમ્ ॥
૧૫. ઇતિ લક્ષ્મણમાદિશ્ય યતિના તેન રાઘવઃ ।
સહ સમ્મન્ત્રયામાસ વિજને સ્વચિકીર્ષિતમ્ ॥
૧૬. તદન્તરાયયૌ યોગી દુર્વાસા હ્યતિમન્યુમાન્ ।
તં દૃષ્ટ્વા લક્ષ્મણઃ કિઞ્ચિત્ સમુદ્વિગ્નમના ઇવ ॥
૧૭. પ્રણમ્યાપદયોઃ તસ્મૈ બૃસીમાસ્વેત્યકલ્પયત્ ।
ઇત્યમગ્જલિસંસક્તમૌલિના પ્રાર્થિતોડમુના ॥
૧૮. ચણ્ડકોપકલાક્રાન્તદન્તચ્છદવિલમ્બિના ।
વ્યાજહાર મુખેનાસૌ વાયં હાલાહલાક્ષરમ્ ॥
૧૯. દુર્વાસાઃ -
દ્રુષ્ટમિષ્ટામિ સૌમિત્રે મુહૂર્તેસ્મિન્ રઘૂત્તમમ્ ।
યદિ વિદ્મો ભવેદત્ર સકુલં ત્વાં શપામ્યહમ્ ॥
૨૦. ઇતિ વાદિનિ વૈ તસ્મિન્નિર્દયે બડવાગ્નિવત્ ।
માસ્તુ મદંશભૂતાનાં બ્રહ્મશાપોડતિદારુણઃ ॥
૨૧. અહમેકો ભવિષ્યામિ સાપરાધો મહીપતેઃ ।
ઇતિ નિશ્ચિત્ય સૌમિત્રિઃ ચિન્તયાન્તરદહ્યત ॥
૨૨. અન્તર્ગન્તવ્યમધુના ભવતા કરુણાત્મના ।
ઇત્યુક્ત્વા સં પ્રણમ્યાસૌ માર્ગમસ્મૈ સમાદિશત્ ॥
૨૩. રામોડપિ સહ સમ્મન્થ પ્રેષયિત્વા યતિં પુનઃ ।

- तं मुनिं पूजयामास पाधाध्यासनवन्दनैः ॥
२४. तदत्रेयोऽपि तं नत्वा लब्धकामः प्रसादयन् ।
संप्रतस्थे प्रहृष्टात्मा वनं मुनिं निषेवितम् ॥
२५. रामो लक्ष्मणमाडूय कुपितो वाक्यमरवीत् ।
श्री रामः -
वधार्हः त्वं हि सौमित्रे ममाज्ञामार्गलङ्घनात् ॥
२६. पूर्वोपकारकर्माणि कृतानि भवता मयि ।
रुन्धन्ति मां यदद्यैव तस्मात् त्यागो वधाधिकः ॥
२७. त्वां द्रष्टुं नैव शक्नोमि गच्छ शीघ्रं यथेप्सितम् ।
धृत्युक्तवति वै तस्मिन् रामे रमयतां वरे ॥
२८. लक्ष्मणः शोकसन्तप्तः परिक्रम्य प्राणम्य तम् ।
निरयात् राजभवनात् ऐकाकी विनताननः ॥
२९. नियम्य वायमात्मानं अन्तरार्थिः यं केवलम् ।
उत्तरेण विनिष्कम्य द्वारेण मलता पुनः ॥
३०. संप्राप यं मलारण्यं नानामृगनिषेतम् ।
उदीच्यां दिश्यथोध्याः तार(तीर)कूटं धृति श्रुतः ॥
३१. पर्वतः तस्य पर्यन्ते वनं सान्तपनाभिधम् ।
नानातरुलताकीर्णं नानामुनिनिषेवितम् ॥
३२. तस्मिन् मलातरुच्छाया शीतले भूतले शुभे ।
आस्तीर्य दर्भान् प्रागग्रान् असीनोऽयमुदङ्मुषः ॥
३३. निवर्त्य विषयेभ्यः स्वमिन्द्रियाणां कुलं बलात् ।
अन्तरानीय यात्मानं निर्मले स्वान्तपङ्कजे ॥
३४. प्राणाद्विवातस्तबकं सुषुम्नायां समुन्नयन् ।
योगाधारणसामर्थ्यनिश्चलाङ्गोऽस्तसम्भ्रमः ॥
३५. दध्यावध्यात्मभावेन रामपादाब्जमादरात् ।
धत्थमेयुषि वै तस्मिन् प्रायः प्रमुदितशये ॥
३६. आविरासीत् पुरः तस्य दुर्वासाः तावत् आत्मवान् ।
प्राह लक्ष्मणमाडूय वार्णीं तापापहारिणीम् ॥

३७. दुर्वासाः -

प्रसादये त्वां सौमित्रे श्रुणु मे वचनं छितम् ।
त्वमेव सर्वलोकानामाधारो उेतुरीश्वरः ॥

३८. त्वमेव साक्षात् विश्वात्मा शेषो नारायणः स्वयम् ।
अवतीर्णस्य पूजार्थं राघवानां कुले विभो ॥

३९. अनुज्ञातोऽसि सौमित्रे वधायासुररक्षसाम् ।
अनुकुर्वन् प्रियं नित्यं मनोवाक्कायकर्मभिः ॥

४०. अमुक्तपार्श्वसंसेवी तुल्यदर्षप्रिये रतः ।
कृतवानसि पाप्मानं प्रियबुध्या प्रसादतः ॥

४१. अबिषेकविधाते तु केकेय्या विहिते सति ।
उक्तवान् निग्रहं राज्ञो यत्तत् पापं सुदारुणम् ॥

४२. तदहो रघुवीरस्य चित्तक्षोभमकल्पयत् ।
धर्मात्मानो दयामूर्तेः अप्रियं कृतवान् अतः ॥

४३. अन्यत् य श्रूयतां साधो भवता यदनुष्ठितम् ।
मायासीते विनाशे तु भवता धर्मदूषणम् ॥

४४. तदारुणमघं मन्ये भवता समुपार्जितम् ।
अनयो पापयोस्तात प्रायश्चित्तं मढामते ॥

४५. वर्तनीयं त्वया तत्र स्थावरत्वं न संशयः ।
लोकसङ्गलमन्विच्छन् अन्यथा कर्तुमीशितुः ॥

४६. ये धर्मभण्डनं कुर्युः ये गुणान् भर्त्सयन्ति हि ।
निर्दिष्टा धर्मशास्त्रेषु तेषां तु तरुता ध्रुवम् ॥

(अन्तःसंज्ञाः भवन्त्येते सुभद्रुभसमन्विताः स्थावराः - मनुस्मृतिः)

४७. एत्थं मुनीन्द्रेण वयो धर्म्यं स लक्ष्मणः ।
श्रवणाम्ब्यां समारोप्य तुतोष लृट्ये स्मरन् ॥

४८. आत्मनः पापशान्त्यर्थं तरुतामनुभावयन् ।
किञ्चित् उन्मील्य नयने समद्राक्षीत् कृताञ्जलौ ॥

४९. अङ्गुलीयकसंसक्तमढामाणिक्यदर्पणे ।

- प्रतिबिम्बं निजं तत्र कलामावेशयत् स्वकम् ॥
५०. तत्र दैवात् षवागत्य दम्पती तापसोत्तमौ ।
प्राशम्य लक्ष्मणां मूर्ध्ना वयनं येदमभूयतुः ॥
५१. नमस्तुभ्यं भगवते विश्वाधाराय विष्णवे ।
आदिभूताय भूतानां शेषायानन्तमूर्तये ॥
५२. विज्ञाप्य श्रूतयां देव सुतीर्थे तप आस्थिते ।
विप्रवंशसमुद्भूतौ सन्तानार्थमुमापतिः ॥
५३. प्रादुर्भूतः प्रसाद्यैवं प्रेषयामास तेऽन्तिकम् ।
प्रायोपवेशं कृत्वान्य देवं रामानुजं विभुम् ॥
५४. प्राशम्य गृह्णतां तस्मात् तत्कराङ्गुलिभूषणम् ।
तस्मिन् ब्रह्मणि संलीने तच्छरीरमकल्मषम् ॥
५५. गङ्गाभ्रमसि विक्षिप्य गन्तव्यं स्वगृहं प्रति ।
यदा तस्मिन् मण्डारत्रे सञ्जाते तैजसाङ्कुरे ॥
५६. युवयोः उदितः पुत्रो लोकत्रयमखोदयः ।
धृत्युक्त्वान्तर्हिते तस्मिन् आवां सञ्जातकौतुकौ ॥
५७. त्वामेव शरणां प्रामौ जानीहि पुरुषोत्तम ।
अेतदाकर्ण्य वयनं लक्ष्मणो राघवानुजः ॥
५८. प्रसन्नात्मा ददौ ताभ्यामूर्मिकां रत्नभूषिताम् ।
तस्मिन् वै मिथुने हृष्टे दुर्वाससि मुनौ स्थिते ॥
५९. योगमार्गोऽरा भगवान् परित्यज्य स्वकां तनुम् ।
व्योमयानः संप्रतस्थे सूर्यवैश्वानरप्रभः ॥
६०. पपात कुसुमाकारा वृष्टिः अम्बरमण्डलात् ।
तुष्टुवुः च तदा देवाः प्रहृष्टाः नारदादयः ॥
६१. ब्रह्मलोकाय भगवान् आत्रेयोऽपि प्रतस्थिवान् ।
तौ दम्पती च संहृष्टौ समादाय मङ्गलपुः ॥
६२. प्रक्षिप्य जाह्नवी तोये तस्मिन् तु द्रवते पुनः ।
स्नात्वा सन्तर्प्य गङ्गायां विधिनैव पितृन् सुरान् ॥

६३. कृतकृत्यौ दक्षिणाशां प्राप्य स्वभवन् मुदा ।
ताम्राया दक्षिणे तीरे मलाबकुलकानने ॥
६४. निजधर्मरतोऽध्यास्ते स विप्रो भार्यया समम् ।
निजाङ्गके प्रतिष्ठप्य तामिमामण्डिमुद्रिकाम् ॥
६५. तत्रैवाराधयामास सन्तानार्थं द्विजो विभुम् ।
तावदारभ्य तत्पत्नी सान्तर्वर्त्नी व्यजायत ॥
६६. मणिरत्नमिवोद्भूतमाश्चर्यं किञ्चिदङ्कुरम् ।
दृष्ट्वा उर्षमवायोश्चैः भार्यया सः भूसुरः ॥
६७. असूत तावत्तनयं शैषा विप्रेन्द्रगोडिनी ।
मलदुन्दुभिनादेन पूर्यमाणनभस्थवात् ॥
६८. विकीर्यमाणजालानि ब्रह्माद्याः तुष्टुवुः सुराः ।
मलानामानि पुण्यानि प्रोच्यरन्तो मुदान्विताः ॥
६९. अनन्तो भूधरोऽस्वप्नो मण्डिबीजो मण्डिद्रुमः ।
अमृतात्मवान् योगी भूमण्डलशिषामण्डिः ॥
७०. वरदो मुद्रिकाङ्कुरो वनस्पतिकुलेश्वरः ।
द्वादशैतानि नामानि प्रजल्पन्तो पुनःपुनः ॥
७१. देवदेवमनन्ताभ्यं पूजयामासुरादरात् ।
तमेवमर्षकं दृष्ट्वा तेजोराशिमकल्मषम् ॥
७२. तस्य शिञ्ज्यातरोर्मुले भासयन्तं दिशो दश ।
आनर्युः अक्षतैः पुष्पैः ब्रह्माद्याः प्रेमनिस्स्वनाः ॥
७३. दिगीशाः शैश्वराः सर्वे सेनाभिः विष्वगर्षकम् ।
आशीर्भिः वर्धयामासुः उविर्भिरिव पावकम् ॥
७४. ततो वागाऽव्योम्भेषा धारेवाम्बरमण्डलात् ।
असावंशेन सञ्जातः वासुदेवस्य वीर्यवान् ॥
७५. विष्वक्सेन षतिभ्यातः विष्वक्सेनावृतो यतः ।
लोकवन्द्यो लोकपूज्यो जेता दैतेयरक्षसाम् ॥
७६. सत्वरं छि समुद्भूतां वाणीमाकण्ठ्यते सुराः ।
विष्वक्सेनममुं प्रोचुः विस्मयोत्सुल्लवोचनाः ॥

७७. सोऽपि वृक्षो मलानासीत् मलास्कन्धप्रवालवान् ।
वैनतेयस्थो विष्णुः तावदागत्य गौरवात्(कौतुकात्) ॥
७८. तमेनमङ्गमारोष्य दत्वा तस्मै वरान् बलून् ।
साङ्ग्यं य समस्तानां पार्षदानां मलात्मनाम् ॥
७९. आधिपत्यमदात् तस्मै वृक्षराजस्य सन्निधौ ।
अग्निधृत् तनयो यस्मात् आग्नीध्रमिति तं विदुः ॥
८०. तमन्वशात् गिरा राजन् अर्बकं गरुडध्वजः ।
तत्र वर्षसहस्रं तु विष्वक्सेनो मलामते ॥
८१. आराध्य पितरावेतौ दत्वान्ते मोक्षमुद्रिकाम् ।
मामुपेहि ततो वत्स स्वस्त्यस्तु जगतामिति ॥
८२. तमुक्त्वा वृक्षमाशिष्य तत्रैवान्तरधीयत ।
धत्तं भगवता भूपते कृमां लीलामालोक्य विस्मिताः ॥
८३. देवाः य सल सिद्धौघैः जग्मुर्वै त्रिदशालयम् ।
सोऽग्निधृत् सल पत्नीको बन्धुभिश्च समन्वितः ॥
८४. पुत्रमेनं समाशिष्य संप्राप परमां मुदम् ।
पुण्यैर्द्वादशभिः नाम्नाभिः स्तुवन्तः तत्र योगिनः ॥
८५. तमानर्थ्य मलावृक्षं विष्वक्सेनं य भूपते ।
तत्रैव वासं विदधुः स्वर्गस्था एव देवताः ॥
८६. ये तत्र मानवाः प्राप्य तीर्थेषु कृतमज्जनाः ।
पूजयित्वा मलावृक्षं श्रुवन्मुक्ता न संशयः ॥
८७. अ एवं शेषाप्यवृक्षस्य मालात्म्यं पापनाशनम् ।
विज्ञाय देवताः सर्वाः पितेनुः कृत्तिमुत्तमाम् ॥
८८. विनिद्रस्यादिवृक्षस्य रमदेव्याः मलात्मनाः ।
वैनतेयस्य विष्णोः य समवायो यतः प्रभोः ॥
८९. तस्मात् तत्सदृशं नास्ति ब्रह्माण्डगह्वरे ।
शिञ्ज्याशाप्ती रमाभिष्या श्रीपुरी बकुलाटवी ॥
९०. प्राणवस्थाननगरी प्राक्तना पापलारिणी ।

धृत्यमर्त्या प्रजल्पन्तो मुक्तिभाजो न संशयः ॥

९१. अतः परं प्रवक्ष्यामि श्रुणु भूप मलामते ।
ततोऽपि किञ्चित् आग्नेय्यां हरिः त्रैलोक्यपूजितः ॥

९२. शेषपर्यङ्कशयने योगनिद्रामुपासते ।
तमेनमीशितारं तं कुर्वाणं विधिसङ्ग्रहम् ॥

९३. वितरन्तं धनं भूरि भक्तोभ्यो भक्तवत्सलः ।
दयातरङ्गितापाङ्गकुबेरो निधिलब्धये ॥

९४. विधिना चिरमाराध्य शङ्खपद्मादिकान् निधीन् ।
ताम्राया वसुधाराप्ये तीर्थे स्नात्वा यथाविधि ॥

९५. तत्पुण्यगौरवात् राजन् प्रसादात् शार्ङ्गधन्वनः ।
प्रार्थितान् य वरान् प्राप्य निधीनामीश्वरोऽभवत् ॥

९६. तदादि वसुधाराप्यं तीर्थं त्रैलोक्यपूजितम् ।
तत्तीर्थे वसुधाराप्ये स्नात्वा निक्षेपनायकम् ॥

९७. ये भजन्ति नराः तेषां करस्थाः सर्वसम्पदः ।
तस्मात् प्राय्यां महीपाल क्षेत्रं कोशद्वयात्ततः ॥

९८. विष्णोः प्रियकरं दिव्यं वरुणाश्रमसंज्ञितम् ।
तत्र माकरिके तीर्थे स्नात्वा वै वरुणो विभुः ॥

९९. भजते स्म वासुदेवं तं वैनतेयरथं पुरः ।
दृष्ट्वा परमसन्तुष्टः तुष्टाव पुरुषोत्तमम् ॥

१००. वरुणः अत् ठेन्तिरुषेरे –
जयदेव जगन्नाथ रमानाथ दयानिधे ।
प्रसीद देवदेवेश शरणं त्वामुपैम्यहम् ॥

१०१. शङ्खचक्रधराशेषदोषशोषणभास्कर ।
प्रसीद देवदेवेश शरणं त्वामुपैम्यहम् ॥

१०२. समस्तदैत्यालङ्कारनिर्वाणविचक्षण ।
प्रसीद देवदेवेश शरणं त्वामुपैम्यहम् ॥

१०३. लक्ष्मीरमण राजिवनवाम्भोरुल्लोचन ।
प्रसीद देवदेवेश शरणं त्वामुपैम्यहम् ॥

१०४. समस्तबन्धो विस्तारकृपापीयूषवारिधे ।
प्रसीद देवदेवेश शरणां त्वामुपैम्यलम् ॥
१०५. लसन्माण्डिष्यभयितकिरीटाङ्गदलभूषण ।
प्रसीद देवदेवेश शरणां त्वामुपैम्यलम् ॥
१०६. देवासुरमुनीन्द्राद्यैः वन्द्यमानपदद्वय ।
प्रसीद देवदेवेश शरणां त्वामुपैम्यलम् ॥
१०७. रमानाथ जगन्नाथ मन्नाथ जगताम्पते ।
प्रसीद देवदेवेश शरणां त्वामुपैम्यलम् ॥
१०८. धत्थं संस्तुवता तेन वरुणेन मलात्मना ।
वासुदेवः प्रसन्नात्मा ददौ तस्मै वरान् बभूव ॥
१०९. जेतुकामाय दैत्यादीन् ददौ पाशमनुत्तमम् ।
स्वकुण्डलमण्डिस्तोमकिरणारुणिताम्बुनि ॥
११०. तीर्थे मलयनन्दिन्याः प्रभामादाय पाणिना ।
मकरं दत्तवान् विष्णुः वालनं विजयावलम् ॥
१११. तावदम्बरमार्गस्थाः सिद्धाश्च सनकादयः ।
उर्यैर्जलपुः सन्तुष्टाः पाशपाणिममुं मुदा ॥
११२. मकरायोधनरथं दैत्यारिमिति सम्भ्रमात् ।
धत्थं दैवात् वरं प्राप्य वरुणो यादसां पतिः ॥
११३. निर्जित्य दानवान् सर्वान् राजसूयं चकार उ ।
तस्मात् माकरिकं नाम तीर्थं त्रैलोक्यपावनम् ॥
११४. तत्र स्नात्वा मलातीर्थे देवं दृष्ट्वा जनार्दनम् ।
पूजयन्ति जनाः तेषां भोक्षलक्ष्मी करस्थिता ॥
११५. धत्थं तस्मै वरान् दत्त्वा सन्तुष्टो मधुसूदनः ।
पूजयमानः सिद्धगणैः तत्रैवान्तरधीयत ॥
११६. तदादि वारुणां क्षेत्रं प्रशस्तं भुवनत्रये ।
तत्र नित्यं हरिस्साक्षात् रमते रमया सह ॥
११७. तस्मात् हरिपदं नाम क्षेत्रमाहुः मनीषिणः ।

अत्र श्रीभूमिसहितं देवं पश्यन्ति मानवाः ॥

११८. स्नात्वा तु माकरे तीर्थे तर्पयित्वा पितॄन् सुरान् ।

तत्र श्रीभूमिसहितं देवं पश्यन्ति मानवाः ॥

११९. न पिबन्ति पुनः स्तन्यं मातुः ते नात्र संशयः ।

इत्थं उदरेः प्रियतमानि नवानि पुण्या-

न्यालोकनात् अभिलक्ष्मणनाशनानि ॥

१२०. स्थानानि यत्रयनवर्त्मगतानि तेषां

जागर्ति मुक्तिकमला करपङ्कजेषु ।

यत्कीर्तनात् श्रवणतो मननं नराणां

व्यक्तं भवेत् कृलमनेकमभावभृथ्यम् ।

तस्मादिमामुदरः श्रुणुयात् पठेत् वा

नासौ प्रयाति विपदं हरिवाक्प्रमाणम् ॥

इति द्विषष्टितमः अध्यायः ।

Pro.Total = 5997 + 120 = 6117.

त्रिषष्टितमः अध्यायः

सोमारण्यमडिमानुवर्णनम् ।

१. वीरसेनः -

नमस्तुभ्यं भगवते उदये परमात्मने ।

पुरुषाय पुराणाय मोहापनयभास्वते ॥

२. अमन्थधरापेक्षमवासुडिभूषणम् ।

कथामृतमिदं मन्ये त्वन्मुष्माभोजनिस्युतम् ॥

३. श्रवणाभ्यां पिबन् मर्त्यः कथामृतरसायनम् ।

न तृप्तिमुपगच्छामि हविषा वीतिहोत्रवत् ॥

४. भूयोऽहं श्रोतुमिच्छामि कथां पापप्रणाशिनीम् ।

सोमारण्ये मडारण्ये शङ्कराजपुरीरिता ॥

५. कादम्बरीं समुद्राज्य शङ्कराजः प्रतापवान् ।

राज्यं यकार धर्मेण यथा स्वायम्भुवो मनुः ॥

६. यत्र शम्भुरुमानाथो रमानाथोऽपि माधवः ।

२०. तावत्तमागतं स्निग्धं मित्रं प्रियसम्पन्नम् ।
 बृहत्सेनं समायान्तं चिराद्दृष्टं सुदुत्तमम् ॥
२१. प्रेम्णा यैनं समाविङ्ग्य स्वासने सन्निवेश्य य ।
 अन्तःपुरे पुरे यैव कोशे राष्ट्रे य बन्धुषु ॥
२२. पप्रच्छ कुशलं प्रेम्णा मानसाङ्गो महीपतिः ।
 पृच्छ्यमानः तदा तेन शोकोपहतचेतनः ॥
२३. तूष्णीं बभूव पुरतः तदा किञ्चित् अवाङ्मुषः ।
 एति शोकपरिप्लुष्टे तस्मिन् अस्य पुरोहितः ॥
२४. पाञ्चालेन्द्रमुवाचेऽं समदुःखः तद्विदुगितैः ।
 पुरोहितः -
 मडाराज तव श्रीमान् विदुषां सम्मतः सुदुत् ॥
२५. विडाय राज्यं नगरं दारानभिमतानपि ।
 त्वामेव शरणां प्राप शत्रुणां निर्जितः किल ॥
२६. शङ्खगो नाम बलवान् एदानीं म्लेच्छभूपतिः ।
 पराजित्य बलैरेनं जग्राह नगरादिकम् ॥
२७. पलायितोऽयं सङ्ग्रामात् गिरिगह्वरमाश्रितः ।
 चिन्ताविषाग्निसन्तप्तः कालं पालयति ध्रुवम् ॥
२८. एति श्रुत्वास्य वृत्तान्तमाभ्यानं विस्तरेण सः ।
 बृहत्सेनं विषणाङ्गं पाञ्चालोऽव्यभाषत ॥
२९. सभे संहर सन्तापं मोडात् उद्धरमानसम् ।
 नाशयिष्यामि ते शत्रुं समिन्नज्ञातिबान्धवम् ॥
३०. एत्युक्त्वा घोरसङ्काशं मडाकालनलप्रभम् ।
 याम्यमस्त्रं समाधाय म्लेच्छमुद्दिश्य भूपतिः ॥
३१. चिक्षेप तरसा कोपात् वज्रं वज्रधरो यथा ।
 सोऽस्त्रराजो मडातेजः मुक्तस्तेन महीभुजा ॥
३२. प्रद्योतमानो गगनं तापयन् सर्वतो दिशः ।
 ददाड सकलं सैन्यं समन्तात् म्लेच्छभूपतेः ॥

33. उलूकाप्यं य दूर्धर्षं उल्वा भ्लेच्छमडीपतिम् ।
तत्पत्नीमाण्डलं सर्वं सप्तीजनसमावृतम् ॥
34. निःशेषं भस्मसात् कृत्वा कृतकृत्योऽस्र शेषरः ।
आससाद पुनः शीघ्रं पाञ्चालेन्द्रकराम्बुजम् ॥
35. एतत्वं उते तस्मिन् सभले भ्लेच्छराजनि दुर्मती ।
स राजो मानसाङ्गः तु बृहत्सेनं सुदृत्तमम् ॥
36. तत्पुरे स्थापयामास मन्त्रिसामन्तबान्धवैः ।
स्वां पुरी प्रययौ धन्वी रथेनाकाशगामिना ॥
37. पूजयमानः पौरजनैः प्रविवेश निजा पुरीम् ।
नानापताकसन्नद्धमणिप्रासादसङ्कुलाम् ॥
38. आससाद मडातेजा निजमन्तःपुरं मडत् ।
तस्मिन् प्रविष्टे स्वगृहं गते द्वित्रिदिने मुदा ॥
39. संप्राप य शनैरेनं भूमिरोगः सुदारुणः ।
प्रत्यहं वर्धमानःतु मौलिकम्पवहः तदा ॥
40. मुदुर्विवशतां प्राप बहुभोहं मुदुर्व्यथाम् ।
अेवमाभयभूयिष्ठे मोहमेयुषि भूपतौ ॥
41. कृपयाभ्याययौ योगीश्वरः कात्यायनो मुनिः ।
निश्चितार्थः पुनः प्राह सर्वेषामेव शृण्वताम् ॥
42. कात्यायनः -मा भैष्ट यूयमधैव सत्याः शृण्वन्तु मे वयः ।
अेनमुद्धारयिष्यामि राजानं वृञ्जिनार्णवात् ॥
43. पश्यन्तु मन्त्रिणः सर्वे तपोबलमिदं मम ।
एत्युक्त्वा वयनं तत्र जगत् विस्मापयन् मुनिः ॥
44. संस्पृश्य भस्मनात्वेनमामौलियरणं विभोः ।
यज्ञशेषेण मन्त्रेण वायव्याङ्कुशमुद्रया ॥
45. अक्षीभ्यान्त एत्युपाकम्प मडापातकजालिकाम् ।
व्याधिं संवेशयामास घटात् एव घटे जलम् ॥
46. स्वस्थदेहः तदा राजा समुत्स्थौ सुविस्मितः ।
सर्वे मुमुद्दिरे स्निग्धाः तत्रत्याः सह मन्त्रिभिः ॥

४७. मानसाङ्गोऽपि तं प्राप्तं कात्यायनं मुनिम् ।
समुन्थाय नमस्कृत्वा दत्त्वा पादं समर्द्ध्वम् ॥
४८. कृताञ्जलिपुटो राजा कात्यायनमभाषत ।
मानसाङ्गः -
भगवन् करुणामूर्ते प्रसीद मयि साम्प्रतम् ॥
४९. भवाद्दृशाः त्रिजगतीं पूर्णकामाः यरन्ति हि ।
भूतानुङ्मपापीयूषपोषितस्वान्तवृत्तयः ॥
५०. मादृशानां तु रक्षार्थं नत्वन्या गतिरस्ति हि ।
तस्मात् त्वां शरणं प्राप्तं दीनं मामगतिं पुनः ॥
५१. त्रातुमर्हसि कारुण्यात् मातेव तनयं शिशुम् ।
कुतो मे दुर्दृशा यैषा पिश्यायातिभयङ्करी ॥
५२. संप्राप्तो केन पापेन ब्रह्मन् आप्यातुमर्हसि ।
येनालं भवता मुक्तः समस्तात् दुरितात् गुरो ॥
५३. धृति पृथ्यति राजेन्द्रे निर्व्याजं मुनिपुङ्गवः ।
आशीर्षिः वर्धयन् वाया व्याजहार कृताञ्जलिम् ॥
५४. कात्यायनः-श्रुणु राजन् प्रवक्ष्यामि यत्ते शोकस्य कारणम् ।
पुरा पिङ्गलको नाम गन्धर्वः कामरूपधृत् ॥
५५. स्त्रिया सल स गन्धर्वो विमानेनार्कवर्धसा ।
पर्यटन् सर्वतः कामी पश्यन् भूमण्डलं भुङ्क्ते ॥
५७. वर्षमाश्रयनिलयं किम्पुरुषाभ्यमुपागमत् ।
तत्र कश्चित् गिरिवरः शुचिष्मान् धृति विश्रुतः ॥
५८. तस्य पार्श्वे मडापुण्या दधिसाराभिधा नदी ।
तत्तीरे भवनं कृत्वा तपसा मुनिपुङ्गवः ॥
५९. उद्दालकसुतः कश्चित् नाम्ना कुसुमभिन्दुकः ।
तपस्तेपे हरिं भक्त्या सर्वदेवनमस्कृतम् ॥
६०. सपत्नीको वसन् साक्षात् नारायणं धवापरः ।
तैः संवर्धिता तत्र पुष्पवाटी सुगन्धिनी ॥

६०. आमोहं पुष्करे दूरात् आघ्रायाघ्राय उर्षितः ।
नानाविधानि पुष्पाणि तस्मात् आढृत्य सम्भ्रमात् ॥
६१. तस्याः कथमरे बध्वा प्रियामामोदयन् पुनः ।
यथार विपिनं पुण्यं पश्यन् अभ्युदयं ततः ॥
६२. अेतस्मिन्नन्तरे योगी काल्यं कुसुमभिन्दुकः ।
कृत्वा पुष्पोपहारार्थं पुष्पाडरलकौतुकी ॥
६३. प्रविवेश निजराभं न दृष्ट्वा कुसुमान्वयम् ।
गन्धर्वेणालृतं ज्ञात्वा शशाप कुपितो मुनिः ॥
६४. विषणोरभ्यर्द्धणार्थाय कल्पितानीड मोडतः ।
कुसुमान्यपनीतानि येन केनचित् अत्र तु ॥
६५. स पापी भार्यया सार्धं भ्लेच्छो भवितुमर्हति ।
धति तेनेरितां वार्षीं डालाडलबलोपमाम् ॥
६६. श्रुत्वा भीतः स गन्धर्वः प्रणानाम मुनेः पुरा ।
यायमानं भयाविष्टं पतन्तं पादप्रायोः ॥
६७. कृपाविष्टः पुनः प्राड शापान्तं मुनिपुङ्गवः ।
यमराजकराभ्भोजभूषणायितमूर्तिमान् ॥
६८. योऽस्त्राग्निः तेन संस्पृष्टो भूयः प्राप्स्यसि शोभनम् ।
धत्यादिष्टो भ्लेच्छकुले जातो जानीडि ते रिपुः ॥
६९. विप्रशापपराभूते येताय नृपनन्दनः ।
बृडत्सेनस्य नगरे दग्धो याम्यास्त्रवह्निना ॥
७०. प्राप्तवानसि याम्यास्त्रं प्रीतात् प्रेतपतेः पुरा ।
अप्रत्यक्षे त्वया तात विसृष्टोऽस्त्रः सुदारुणः ॥
७१. स तु रात्रौ शयानः तु भ्लेच्छराजः सुदुर्जयः ।
सुन्दरीणां सडस्रेण डत्या पापेन डिसितः ॥
७२. स्त्रीडत्या दारुणा तस्मात् त्वां डवेशयति दुर्जया ।
सेयं डत्या मडाराज मया निष्कमिताधुना ॥
७३. दण्डे संस्थापिता मन्त्रं शक्त्या नान्येन केनचित् ।
तस्मात् स्त्रीवधदोषस्य प्रायश्चित्तं विधानतः ॥

७४. कर्तव्यं भवता राजन् नान्यथा नाशमेष्यति ।
मुक्तशापः स गन्धर्वः संप्राप्य निजसम्पदम् ॥
७५. तव प्रत्युपकाराय काङ्क्षत्येव यथोचितम् ।
अेवमाकर्ण्य वै राजा कात्यायनसमीरितः ॥
७६. पुनः प्रणाम्य पप्रच्छ मुनीन्द्रं लृष्टमानसः ।
मानसाङ्गः -
प्रायश्चित्तं कथं ब्रह्मन् कर्तव्यं पापशान्तये ॥
७७. तदस्माकं विशेषेण कर्तव्यं वरुणाज्ञया ।
धृत्युक्त्वा पादयोर्भूले पतन्तं राजनन्दनम् ॥
७८. समाश्रयस्य मुनिश्रेष्ठो राजानं वाक्यमब्रवीत् ।
कात्यायनः -
राजन् श्रुणु कथां पुण्यां श्रुतिदृष्टां विशेषतः ॥
७९. पुरादिसर्गो भगवान् सुसृक्षुः सकलाः प्रजाः ।
तामसी तनुमास्थाय दध्यौ किञ्चित् स्वसिद्धये ॥
८०. असत् प्रादुरभूत् तावत् अनाकारं तमोमयम् ।
तद्गर्भात् पापपुरुषाः घोराघोराश्च जज्ञिरे ॥
८१. असौम्यरूपान् घोराभान् कर्कशान् च यतुर्भुजः ।
समुद्गीक्ष्य किमेतेन पापेनेति विडस्य सः ॥
८२. विडाय तां तनुं भूयः सात्विकीं तनुमास्थितः ।
भूयोऽपि किञ्चित् चित्ताब्जे दध्यौ कार्यं सुदुष्करम् ॥
८३. तत्तेजसाकारं सञ्जज्ञे सर्वतः शुभम् ।
तद्गर्भात् कोमलाकारा सञ्जाताः धर्ममूर्तयः ॥
८४. यन्द्रपाण्डरसङ्काशाः शुक्लाम्बरविभूषणाः ।
अेवं सर्गं समालोक्य प्रीतिमापाम्भुजासनः ॥
८५. पापबीजेन दैत्याः तु राक्षसाः च सडस्रशः ।
धर्मतः समपधन्त देवाः धन्द्रपुरोगमाः ॥
८६. आसुर्यैर्लौव शूद्राः च श्रुत्येतरविधानतः ।

- देवांशभूताः विप्राद्याः वैदिकाचारशालिनः ॥
८७. देवानां यैव विप्राणां उस्ते धर्मं ददौ विधिः ।
 एतरेषामदात् पापमेभिर्लोकमवर्तयत् ॥
८८. वर्तमाने जगज्जडे मर्यादापट्वीकृमात् ।
 अन्योन्यं वैशिष्ट्यः तावत् पापाः धर्माः यत्नपते ॥
८९. ब्रह्महत्यात्मके पापे सर्वतो व्यापृते भुवि ।
 सत्त्वात्मके धर्मपथौ शेषाः तत्सैनिका अभवन् ॥
९०. एवं तथोरभूत् धीरं सङ्ग्रामः शस्त्रयोधिनोः ।
 कालेन राजन् धर्मोऽयं क्षीणस्तवोऽतिदुर्बलः ॥
९१. स्वबलैः तु मृतप्रायैः अपालयत भीतवत् ।
 पापो विजित्य धर्मान् तु भलात् आकम्प्य दुर्मतिः ॥
९२. क्रमेण नाशयामास ब्राह्मणान् यत्सुरोत्तमान् ।
 एतं विध्वंसिते धर्मे श्रुतयः तु विनिन्दिताः ॥
९३. देवाः यत् ऋषयः यैव भयोद्धिन्ना क्षुधातुराः ।
 नत्वा विज्ञापयामासुः ब्रह्मणे पापयेष्टितम् ॥
९४. श्रुत्वा तेषां वयो वेधाः किञ्चित् साध्वसकम्पितः ।
 तैः सदैव समासाद्य श्वेतद्वीपं उरेः पटम् ॥
९५. प्राणम्य कथयामास तमेतत् पद्मसम्भवः ।
 लोकात्मा शेषपर्यङ्गात् समुत्थाय विशिन्तयन् ॥
९६. वैनतेयं समारुढ्य मेरुमाप महीधरम् ।
 सर्वे ब्रह्ममुष्णाः देवाः ऋषयः यत्तपोधनाः ॥
९७. तमेनमनुजग्मुः ते राजानमिव सैनिकाः ।
 तावत् कैलासभवनात् सर्वज्ञो वृषभध्वजः ॥
९८. संस्मृतो गरुडाऽदृढः प्रायात् तत्र हरिः स्वयम् ।
 अथमेकत्र मिलिता ब्रह्मरुद्रजनार्दनाः ॥
९९. आत्मानं चिन्तयामासुः योगक्षेमाय डेवलम् ।
 तत्र वागाड कल्याणी गम्भीराम्भोधिसन्निभा ॥

१००. मुञ्चन्तु देवाः सन्तापं त्यजन्तु भयमुल्बलाम् ।
अलुमाविर्भविष्यामि पापानामुपशान्तये ॥
१०१. लोके संस्थापयिष्यामि धर्ममभ्युदयात्मकम् ।
पापान् विद्रावयिष्यामि भवन्तु सुभिनः सुराः ॥
१०२. धृत्युक्त्वा वरदे वाक्ये माला काञ्चनपुष्करात् ।
कोटिसूर्यप्रतीकाशा मलाकाञ्चनपुष्करा ॥
१०३. समन्तात् कुसुमामोदैः पूरयन्ती जगत्त्रयम् ।
यत्सुमस्पन्दसञ्जातमन्दमारुतविद्रुताः ॥
१०४. समजायन्त वै पापा निर्वीर्या विबलौजसः ।
अक्षयाः बलवन्तश्च धर्मोऽपि निरता भवन् ॥
१०५. ब्राह्मणाः यैव गावः य वेधाः य सङ्गो गिभिः ।
संप्रापुः परमानन्दे षट्पदा धव माधवे ॥
१०६. या लोकमाता मलती माया मायापलारिणी ।
अष्टलक्ष्मीति विख्याता सर्वदेवनिवासभूः ॥
१०७. तस्याः कण्ठे मळाराज पपात अगिंयं शुभा ।
तां तुष्टुवुः ब्रह्ममुष्याः देवाश्च परमर्षयः ॥
१०८. निपेतुः कल्पकोत्थानि कुसुमानि समन्ततः ।
स्वस्त्यस्तु जगतां नित्यमित्युक्त्वा साम्बुजासना ॥
१०९. तावदन्तरादाभिः स्तूयमाना यरायरैः ।
व्याप्तमेतत् जगद्यत्कं सौमाङ्गल्यमलोदयैः ॥
११०. दृष्ट्वा देवाश्च संदृष्टाः स्वानि स्वानि पदान्यगुः ।
सौषा माला मळाराज गौरीकन्धरमेत्य य ॥
१११. अलङ्कृत्य पुनस्कन्धमादिशम्भोरनुग्रहात् ।
कुम्भजाय पुनर्दत्ता सौषा मलयनन्दिनी ॥
११२. सर्वमन्त्रमयी सर्वदेवता शक्तिरूपिणी ।
तीर्थात्मिका देवरूपा सर्वदेवमयी पुनः ॥
११३. सर्वकृतुमयी कर्मरूपा तल्लुलरूपिणी ।
ताम्रेति ताम्रपर्णीति माला मलयजेति य ॥

११४. जपतामपि जन्तूनां मलापातकनाशिनी ।
अस्यां तु वर्तमानायां ज्जुवानां दक्षिणापथे ॥
११५. कः पापः कापि वा माया को मोहः का यतुर्गतिः ।
मुञ्च राजन् भयं शोकं धैर्यमालम्ब्य येतसा ॥
११६. अद्यैव विजयाभिष्ये मुहूर्ते कार्यसिद्धिदे ।
प्रयाणायाद्ये रथं शीघ्रं अरोहान्तःपुरान्वितः ॥
११७. धृत्युक्तो गुरुणा राजा संप्रदृष्टतनूतुलः ।
आरुरोह रथं शीघ्रं ब्राह्मणैश्च सल मलात्मभिः ॥
११८. स्तूयमानः पौरजनैः सूतमागधबन्दिभिः ।
आशीर्षिः वर्धितो दृष्टो ब्राह्मणैः आसवाद्विभिः ॥
११९. मलाराजः स्त्रिया युक्तः प्रतस्थे मलयात्मजाम् ।
ब्राम्यमाणेषु यकेषु यलमानेषु वाञ्छिषु ॥
१२०. राजा परमसंलृष्टः तं प्रणम्य मलामुनिम् ।
मेघगम्भीरया वाया व्याजहार कृताञ्जलिः ॥
१२१. भगवन् सा कथं पुण्या नदी परमपावनी ।
स्नातव्या कथमस्माभिः वर्तनीया कथं पुनः ॥
१२२. भूछि मे स्नानजं पुण्यं तद्विधिं च मलाभते ।
श्री शङ्खः—
धति पृष्टो नरेन्द्रेण मुनिः कात्यायनोऽब्रवीत् ॥
१२३. सर्वेषु दत्तकार्णेषु जनेषु परितो नृपम् ।
विचार्य सर्वशास्त्राणि निश्चितार्थः प्रसन्नधीः ॥
१२४. उवाच वचनं धीमान् अशेषश्रुतिमङ्गलम् ।
कात्यायनः—
राजन् मलानदीमेनां प्राप्य वाया स्तुवन् नमन् ॥
१२५. नारायण उरे शम्भो मातः पाछि तरङ्गिणी ।
धृत्युच्चैर्व्याहृतम् मर्त्याः स्नात्वा तदमलाभसि ॥
१२६. सद्यो द्वादशकृच्छ्रस्य कृलं प्राप्नोत्यसंशयम् ।

तीर्थे तु पापनाशाप्ये मेषमेयुषि पूषणि ॥

१२७. अष्टाक्षरं मलामन्त्रं पञ्चाक्षरमथापि वा ।

जम्वा सोमनाथस्य दर्शनं च करोति यः ॥

The verses from 128 to 132 have connection with the verse no.177।

१२८. ब्रह्मतीर्थं बृहतीर्थं सोमारण्यं नदीपुरम् ।

सोमेशमादिपुरुषं शयानं विश्वधारिणम् ॥

१२९. धृत्येकमुच्यार्यं प्रमादादपि मानवः ।

महापातकयुक्तो वा मुच्यते पापकोटिभिः ॥

१३०. धृत्यं कथामृतसारं संप्राप नयनाथित्यम् ।

शृण्वन् स तु महीपतिः तेषां यन्मनभूधरः ॥

१३१. दृष्टुः सर्वतोभद्रां मर्द्धी मङ्गलमण्डिताम् ।

अशेषलोकजननीमानन्तामृतवाङ्मिनीम् ॥

१३२. ताम्नामालोक्यामासुः सुधामिवतृषातुराः ।

सह सर्वैर्मुनिगणैः तां प्रणम्य महानदीम् ॥

१३३. जपन् स्नात्वा नरो भूप राजसूयकृलं भवेत् ।

वैशाखे पुर्णिमायां तु द्वादशाक्षरमुच्यरन् ॥

१३४. गण्डेन्द्रवरदे स्नात्वा धन्दुव्रतसहस्रकम् ।

जयेष्ठस्य शुक्लद्वादश्यां विष्णुसूक्तं जपन् नरः ॥

१३५. सोमतीर्थे ताम्रपर्ण्यां क्षयरोगविनाशने ।

स्नाति यद्यपि राजेन्द्र तस्य पूर्णकृलं श्रुणु ॥

१३६. कृलं परागङ्ग्याणां बहूनां लभते द्विजः ।

दुर्गातीर्थात् पूर्वभागे सोमतीर्थात् तु पश्चिमे ॥

१३७. विष्णुतीर्थं महापुण्यं सर्वपापविनाशनम् ।

सर्वदारिद्र्यशमनं सर्वदुःखनिवारणम् ॥

१३८. तत्र स्नात्वा नरो राजन् तद्विष्णुरिति वै जपन् ।

अग्निष्टोमकृलं प्राप्य विष्णुलोके महीयते ॥

१३९. आषाढदर्शयोर्मर्त्यां जाणतीर्थे निमज्जनात् ।

गायत्री मनसा स्मृत्वा सोमपानकृलं भवेत् ॥

१४०. श्रावणो पौर्णमास्यां तु क्षिमपुष्पवती जले ।
रुद्रसूक्तं जपन् स्नात्वा सर्वकृतुकुलं भवेत् ॥
१४१. तथा भाद्रपदे शुक्लवर्तुर्दृश्यां हरिं स्मरेत् ।
वैकुण्ठकलशाभ्ये तु वाजपेयकलं स्मृतम् ॥
१४२. तथैवाश्वयुजे मासि शुक्लपक्षे द्विवाभुषे ।
देवीसूक्तं पञ्चदुर्गां शुक्लवारे जपन् नरः ॥
१४३. दुर्गातीर्थे शुचिः स्नात्वा सर्वकृतुकुलं भवेत् ।
वन्ध्यापि लभते पुत्रं धनकामो धनं लभेत् ॥
१४४. मनसा प्रेप्सितं कार्यं लभते नात्र संशयः ।
विजयायां दशभ्यां तु गौरीतीर्थे निमज्जनात् ॥
१४५. ज्योतिर्वने सर्वभूम्यादानस्य कृलमाप्नुयात् ।
कार्तिक्यां कृत्तिका योगे ताम्ना सागरसङ्गमे ॥
१४६. षडक्षरेण संयुक्तं स्कन्दसूक्तं मडामनुम् ।
जपन् स्नात्वा य यो मर्त्यो गोसहस्रकलं भवेत् ॥
१४७. मार्गशीर्षे मडापुण्ये द्वादश्यामरुणोदये ।
पुरुषसूक्तेन मन्त्रेण ताम्रपर्ण्यां मडामते ॥
१४८. व्यासतीर्थे नरः स्नात्वा वेदपारायणं कृलम् ।
द्वादश्यामेव तस्यां तु श्रीपुरे हरिसन्निधौ ॥
१४९. लक्ष्मीसूक्तं नारायणं जपन् उपनिषत्तथा ।
मज्जनात् एव लभते कपिलाकोटिदानजम् ।
१५०. पुष्ये मासि य पौर्णम्यां पुटार्जुनपुरे शुभे ।
रुद्रानुवाकं जप्त्वा य रुद्रमन्त्रेण प्रोक्ष्य य ॥
१५१. स्नात्वा वृषभलगे तु ब्रह्मभूयाय कल्पते ।
तन्मासे शुक्लपक्षे यः त्रिशत्रं प्रतमाचरन् ॥
१५२. ओकाक्षरं सोममनुं जपन् मुक्त्यैकसाधनम् ।
मकराभ्ये मडातीर्थे कन्यादानशतादिकम् ॥
१५३. शिवरात्र्यामुषःकाले सोमारण्ये नदीजले ।

- शैवं षडक्षरं मन्त्रं जपन् स्नात्वा मलामनुम् ॥
 १५४. नत्वा देवं सोमनाथं तप्तकृच्छ्रकृत्वं बभूव ।
 शुक्लपक्षे च तन्मासि पुण्ये च हरि(बुध)वासरे ॥
 १५५. सुदर्शनं मलामन्त्रं जप्त्वा नद्यां मलाजले ।
 स्नात्वा चित्रानदीसङ्गे मलाप्रतकृत्वं भवेत् ॥
 १५६. तथैव ह्यल्बुने दर्शं श्यामाताम्रासमागमे ।
 पञ्चाक्षरमलामन्त्रं जपन् मुक्त्यैकसाधनम् ॥
 १५७. मन्त्रतीर्थं नरस्नात्वा कोटिब्राह्मणभोजनम् ।
 रामतीर्थं तु रोडिण्यां क्षेत्रस्थवादिने ॥ (पुनर्वसु एत्यर्थः)
 १५८. तां भद्रो भद्रेत्युच्यैः गायन् स्नात्वा मलाजले ।
 ब्रह्मडत्यासडस्रेभ्यः मुख्यते नात्र संशयः ॥
 १५९. कृष्णाष्टम्यां तु रोडिण्यां लंसाप्यं याजुषं जपन् ।
 त्रिणदीसङ्गमे स्नात्वा मुख्यते सर्वपातकैः ॥
 १६०. श्रवणाद्वादशी अर्के मलापुष्करसंज्ञिता ।
 उपोषिताः पूर्वदिने ध्यात्वा विष्णुं जपन् नरः ॥
 १६१. ब्रह्मविद्याप्रोति मन्त्रेण स्मरन् पादाम्बुजं उदरेः ।
 गजेन्द्रवरदे स्नात्वा ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥
 १६२. तीर्थं तु दक्षिणावर्तं शिवाग्रे स्नानमाचरेत् ।
 सुपार्शकर्मनुवाकान् तु जपन् मुख्येत् गुरुद्रुडात् ॥
 १६३. चन्द्रार्कयोगे विषुवे रौद्रं वा अर्घं मलोदये ।
 घटनासङ्गमे स्नात्वा मुख्यते गोवधात् नृप ॥
 १६४. गजच्छाये मलायोगे छायातीर्थं निमज्जनात् ।
 अघमर्षणवारुण्यौ जपन् मुख्येत् मित्रडा ॥
 १६५. मलाजयन्त्ये रोडिण्यां रोमशे स्नानमाचरेत् ।
 कल्मषघ्नीं मनुं जप्त्वा ब्रूणाडा मुख्यते ध्रुवम् ॥
 १६६. विष्णुशुद्धभलकाभिष्यौ यथा योगः प्रवर्तते ।
 विष्णोर्वने नरः स्नात्वा मुख्यते सर्वपातकैः ॥
 १६७. सोमारण्ये ब्रह्मतीर्थं स्नात्वा रुद्रेत्ययं जपन् ।

- त्रिरावृत्तिः प्राणरोधात् मुख्यते स्त्रीवधात् अपि ॥
१६८. मासमेकं प्रतिवर्षे जपन् प्राणवसंयुतम् ।
स्नात्वा स्त्रीवधात् पापात् मुख्यतेऽभिमतं विधेः ॥
१६९. ज्योतिर्वनात् उत्तरतः तीर्थे गान्धर्वसंज्ञिते ।
अवते डेल एत्येनां जपन् स्नात्वा विमुख्यते ॥
१७०. यद्देवा देवडेलनमनुवाकं समुख्यरन् ।
ऋषितीर्थे नरः स्नात्वा नरः पपैः प्रमुख्यते ॥
१७१. पुरोयनसुतां डत्वा स्त्रीडत्यामाप वृत्रडा ।
राज्यडीनो गुरोर्वाड्यात् सोऽपि राजयमवाप य ॥
१७२. ब्रह्मतीर्थे स य स्नात्वा मुक्तः स्त्रीवधपातकात् ।
अन्येऽपि पापिनो ड्यत्र स्नात्वा मुख्यपदान्यगुः ॥
१७३. बडुना किं प्रलापेन ब्रह्मतीर्थं मडत्तरम् ।
एत्थं तीर्थस्य माहात्म्यं राजा श्रुत्वा प्रडृष्टधीः ॥
१७४. ब्रह्मतीर्थं समागत्य कात्यायनपुरस्कृतः ।
पञ्चाङ्गविधिना स्नात्वा गोडानाडि बडून् अडात् ॥
१७५. अवरुड्य विमानात्रात् संडृष्टो राजनन्तः ।
सोमारण्यं मडारण्यं संप्राप शनकैर्मुडा ॥
१७६. डियुर्जयजयेत्युख्यैः मातः पाडीति डर्षिताः ।
तमेनं राजतनयं मान्साङ्गं मडामुनिः ॥
१७७. पूजयित्वा यथान्यायं विधिज्ञः तीर्थडेवताः ।
आशान्तः प्रथमं सम्यक् कृतं सङ्कल्पमेव य ॥
१७८. तथाघमर्षणं स्नानं तर्पणं य विधानतः ।
कारयामास लूपाय मुनिः कात्यायनो गुरुः ॥
१७९. यड्वत्ब्रममाणोऽयं पापवेगेन गौरवात् ।
दण्डः तु पश्यतां तेषां निश्चलः समपद्यत ॥
१८०. ततो डर्षसमायुक्तो राजान्तःपुर संयुतः ।
दत्वा लूरिधनं तत्र ब्राह्मणेष्यो विशेषतः ॥

१८१. गवां शतसहस्रं तु ब्राह्मणेषु ददौ पुनः ।
सर्वे तमेव राजानमाशीर्भिः अभिवर्धयन् ॥
१८२. श्रीशङ्खः -
ःत्थं सर्वेषु तुष्टेषु विस्मितेषु पुनःपुनः ।
पुष्पवृष्टिरभूत् पुण्या व्योम्नि देवप्रयोदिता ॥
१८३. देवाश्च ऋषयस्सर्वे विस्मिताः तं समस्तुवन् ।
तावत् पिङ्गलको व्योम्ना विमानेनार्कवर्यसा ॥
१८४. अनेकसिद्धगन्धर्वैः गन्धर्वज्ञो मलात्मभिः ।
समागत्य महीपालं मानसाङ्गं सुहृत्तमम् ॥
१८५. प्रीणयन् वयसा प्रेमणा बलाघे षर्षगद्गमम् ।
पिङ्गलकः -
सभे राजेन्द्र तुष्टोऽस्मि कर्मणानुष्ठितेन ते ॥
१८६. मामवेहि मलाराज नाम्ना पिङ्गलकं प्रियम् ।
सुहृत्तमं पूजयितुं त्वामिदानीमुपागतम् ॥
१८७. पूतात्मासि मलानघां स्नानेनानेन दानतः ।
धन्योऽनुगृहीतोऽस्मि गुरुणानेन योगिना ॥
१८८. अस्य तीर्थस्य मालात्म्यं ब्रह्मरुद्रादिभिः सुरैः ।
उपगीयमानं सर्वत्र लब्धं ते पुण्यगौरवात् ॥
१८९. ददामि तव गान्धर्वमस्त्रमाश्चर्यकारकम् ।
अङ्गारकमिदं दिव्यं नित्ययौवनकारणम् ॥
१९०. मत्तो वृणीष्व भद्रं ते सर्वत्र विषयावडम् ।
त्वय्यनुग्रहकर्तारं प्रेषयन् मां द्विवैकसः ॥
१९१. यदा यदा मां स्मरसि तदागत्य स्वबन्धुभिः ।
कर्तुमिच्छामि साहाय्यं जानीहि सुहृदं हि माम् ॥
१९२. ःत्थं तेनार्पितं प्राप्य मलाधनमनुत्तमम् ।
तमालिङ्ग्य पुनः प्रेमणा तथास्त्वित्यब्रवीत् द्विजः ॥
१९३. गते गन्धर्वभूपाले मुनिना तेन भूपतिः ।
तीर्थदेवीं नमस्कृत्य सोमेशं संप्रणम्य य ॥

१८४. शयानं पुरुषं नत्वा संप्राप्य च वरान् बलून् ।
परिक्रम्य पुरश्रेष्ठे ताम्नां च मलयाम्बुजम् ॥
१८५. आशैलमावारिनिधिं स्नात्वा दत्त्वा पदे पदे ।
तीर्थानि देवतागाराणि नत्वागस्त्यं प्राण्य च ॥
१८६. कात्यायने गुरौ तस्मिन् अनुज्ञाप्य दयान्विते ।
प्रस्थिते मुनिलोकाय सः शिष्यैर्मुनीश्वरे ॥
१८७. सान्तःपुरो महीपालः परिपूर्वमनोरथः ।
प्रायात् रथेन महीपालः पाञ्चालनगरीं शुभाम् ॥
१८८. त्रिशद्वर्षसहस्राणि राजा भुक्त्वाप्यभाण्डकम् ।
स्थाय सिंहासने पुत्रं ब्रह्मलोकमवाप्तवान् ॥
१८९. एतथं ते कथितं राजन् सोमारण्यस्य वैभवम् ।
पवित्रं पापशमनमायुरारोग्यसौख्यदम् ॥
२००. ये पठन्ति नराः भक्त्या ये शृण्वन्ति सादरम् ।
तेषां प्रसन्नो भगवान् नीलकण्ठो वृषध्वजः ।
अडिकामुष्मिकान् कामान् ददाति जगतीगुरुः ॥
- एति त्रिषष्टितमः अध्यायः । Pro.Total = 6117 + 200 = 6317.

यत्तुषष्टितमः अध्यायः

- ताम्रासागरसङ्गममडिमनुवर्णनम् ।
१. अतः परं नृपश्रेष्ठ ताम्रासागरसङ्गमः ।
तीर्थराजो मडाघौघसंक्षोभणविचक्षणः ॥
२. यत्र ताम्रा त्रिधाभूतप्रवाहा सागरसङ्गमा ।
महापातकसङ्घातभस्मीकरणगौरवात् ॥
३. अग्नित्रयं प्रशंसन्ति मुनयो वेदवादिनः ।
आनन्दविद्यासम्पत्तिविश्राणनविनोदतः ॥
४. ज्योतिषां त्रितयं केचित् वेदानां त्रितयं परे ।
त्रिपदी केवला सेयं त्रिमुष्पा येन सा नदी ॥

५. अत्रेतिडासः श्रोतव्यः पुरा दृष्टो मडीपते ।
यस्य श्रवणतो मर्त्यो मुख्यते सर्वडिल्बिषैः ॥
६. पुरा सख्याद्विपर्यन्ते कावेर्याः दक्षिणे तटे ।
चन्द्रशावेति विख्याता पुरी भुवनभूषणा ॥
७. यातुर्वर्ण्यस्य समाकीर्णा धनधान्यसमायुता ।
तस्यां कश्चित् अभूत् विप्रो नन्दको नाम नामतः ॥
८. तस्य कन्या वरारोडा विद्युच्चलनविभ्रमा ।
पर्णावतीति विख्याता यौवनाविष्टशैशवा ॥
९. याते पितरि चान्यत्र मात्रा सड शुभासये ।
तावत् सधुम्नको नाम योगिनामग्रणीश्वरः ॥
१०. परिलाम्य मडीं कृत्स्नां क्षुल्हान्तोऽध्वश्रमालसः ।
नन्दकस्य गृहं प्राप मृष्टान्नापेक्षया मुनिः ॥
११. सैषा कन्या समालोक्य समागतमभुं मुनिम् ।
आसनाद्युपयारैः च पूजयित्वा यथाविधि ॥
१२. व्यजनेन परिश्रान्तं वीजयन्तं सविस्मया ।
बभाषे संप्रणम्यैषा वायामृतसदृक्षया ॥
१३. पर्णावती-भगवन् स्वागतं तेऽस्तु कुतः श्रान्तः समागतः ।
पितरौ मे गतौ कार्यतेतोः ग्रामान्तरं प्रति ॥
१४. किं मया करणीयं ते साधयिष्यामि ते प्रियम् ।
तयोक्तस्स मुनिः प्राड क्षुधार्तोऽस्मि वरानने ॥
१५. स्वाद्धन्नं देडि मे तेन श्रेयः तव भविष्यति ।
धृत्युक्ता सा मुनिं वाया क्षणमास्येति कन्यका ॥
१६. प्रसाधेन्तर्गृहं गत्वा मृष्टान्नमदात् तदा ।
अन्नमव्यवहृत्यासौ सूपसस्यसमन्वितम् ॥
१७. स सन्तुष्टमना योगी कन्यामाडूय तामिमाम् ।
विधाद्भयमदात् सर्वसत्वाकर्षणसाधनम् ॥
१८. कान्तं कञ्चिद्भरं योग्यं काङ्क्षन्ती जमुमर्धसि ।
स कामदो भवेत् स्निग्धो धृत्युक्त्वान्तर्हितोऽभवत् ॥

१८. तस्मिन् गते मुनिवरे पित्रोः स्वगृहमेयुषोः ।
कदायित स्वगृहात् सैषा निर्गत्य स्नानलेतवे ॥
२०. विलोक्यन्ती सर्वत्र नद्याः तस्याः तटद्वयम् ।
ददर्श दूरे कमपि युवानं सुन्दरं मुनिम् ॥
२१. काङ्क्षन्थ्याङ्गना राजन् समावृष्टवृष्टम्बुजा ।
कौतूहलसमाविष्टा तां विधां मनसा स्मरन् ॥
२२. सद्यः परवशो योगी तेन मन्त्रबलेन सः ।
तदन्तिकमुपागम्य तामाहूय नदीतटे ॥
२३. विहृत्य य लतागेहे रतान्ते तामुवाच उ ।
अहो दृष्टे तपस्यन्तं मां समाधिमुपागतम् ॥
२४. विधया विवशीकृत्य तपोनाशः त्वया कृतः ।
तस्मात् भव चिरं कालं पिशाच्यी काननान्तरे ॥
२५. धृति शम्वा गते तस्मिन् सूत्वा सुतशतं क्षणात् ।
तैः सुतैः तद्गने धोरे सैषा जाता पिशाचिका ॥
२६. स उ पुत्रैः मडाधोरैः विकृताकारदर्शनैः ।
द्विसन्ती प्राणिनः तावत् परियकाम काननम् ॥
२७. वनाद्धनं परिक्रम्य दूरादूरं शनैःशनैः ।
रुदन्ती य उसन्ती य मूर्च्छिता य पुनःपुनः ॥
२८. प्राप्य नागाटवीं धोरां भूतवेतालसंवृताम् ।
तावत् सद्युम्नको योगी स उ शिष्यैः मडातपाः ॥
२९. यदृच्छ्या समागत्य तां ददर्श पिशाचिकाम् ।
पिशाचैः स उ सङ्गीर्णां धावन्ती य पटे पटे ॥
३०. पर्णावतीं तु विज्ञाय नन्दकस्य कुमारिकाम् ।
मृष्टान्नदात्रीं समये दयाञ्चक्रे दयानिधिः ॥
३१. सन्तुष्टेन मया दत्ता सैषा विद्या सुभ्रप्रसूः ।
गतामेनां मडाधोरे शोकाभ्योधावपातयत् ॥
३२. अपान्ने पतिता विद्या क्षीरधारा ष्वोरगे ।

- સગ્જાતા વિષમાયૈવ અવિવેકેન મે ધ્રુવમ્ ॥
૩૩. અસ્તુ કાલવશેનૈવ ભવિતવ્યં ભવત્યહો ।
એનામુદ્ધારયિષ્યામિ પાપાત્ અન્નપ્રદાયિનીમ્ ॥
૩૪. ઇતિ નિશ્ચિત્ય મનસા મન્ત્રપાતૈઃ સહાત્મજામ્ ।
બધ્વા વિહૃષ્ય સંપ્રાપ તામ્રાસાગરસડ્ગમમ્ ॥
૩૫. તપોબલેન તાં તીર્થે મજ્જયામાસ મન્ત્રવિત્ ।
તત્ક્ષણાદેવ રાજેન્દ્ર મુક્તા પૈશાચબન્ધનાત્ ॥
૩૬. સા તં વિજ્ઞાય યોગીન્દ્રં રુદન્તી સહ પુત્રકૈઃ ।
પપાત પાદયોઃ તસ્ય પાહિ માં પાહિ મામિતિ ॥
૩૭. તામિમાં તરુણીં પ્રેમણા પરિમૃજ્ય સ્વપાણિના ।
યથાવિધાનં તત્પુત્રૈઃ સ્નાનં સહુલ્યપૂર્વકમ્ ॥
૩૮. શાન્તિસૂક્તં મહામન્ત્રં અસ્ય વામ્યં મહામનુમ્ ।
પુરતઃ સ્નાપયામાસ તત્તીર્થે તાં સપુત્રકામ્ ॥
૩૯. તાવદાવિરભૂદેવી તામ્રા કમલમાલિકા ।
બ્રહ્મવિષ્ણુમુખૈર્દેવૈઃ સ્તૂયમાનેદમબ્રવીત્ ॥
૪૦. દેવી -
ત્વયા કૃતમિદં ભદ્રે મુનેઃ કારુણ્યશાલિના ।
ત્વયા નિર્મુક્તપાપેયં કૃતા પર્ણાવતી કિલ ॥
૪૧. મમૈવાનુગ્રહાત્ એષા નિત્યકન્યા ભવેદિયમ્ ।
અસ્યૈવ કમિતા યોગી ભવિતા બ્રાહ્મણાત્મજઃ ॥
૪૨. વત્સકઃ સર્વધર્મજ્ઞઃ ચૈતેષાં જનકઃ ખલુ ।
એતે ચ બાલકાઃ પુત્રાઃ મહાયોગૈકવાદિનઃ ॥
૪૩. અનામયાઃ યોગીન્દ્રાઃ ભવન્ત્યાકલ્પજીવિનઃ ।
બ્રહ્મજ્ઞાઃ ચ ભવિષ્યન્તુ વેદવેદાડ્ગપારગાઃ ॥
૪૪. ભત્રાં સમેતા તેનૈવ ભુક્ત્વા ભોગાન્ યથેષ્ણિતાન્ ।
અન્તે તેનૈવ કાન્તેન બ્રહ્મલોકં ગમિષ્યતિ ॥
૪૫. ઇત્યુક્તવત્યામમ્બાયાં અમ્બરાત્ દૈવચોદિતા ।
પપાત મહતી વૃષ્ટિઃ કલ્પકપ્રવાત્મિકા ॥

४६. धन्द्वाधाः सकलाः देवा ऋषयो नारदादयः ।
वत्सकोऽपि समागत्य वसिष्ठाद्यैः मलात्मभिः ॥
४७. देवानां वचनं श्रुत्वा तामुद्ग्राह्य विधानतः ।
देवताभ्यो वरं प्राप्य स्वगृहं प्रथयौ मुनिः ॥
४८. ते यास्याः तनयाः सिद्धाः योगिनः सम्भ्रमूविरे ।
सापि देवी मलापुण्या ताम्ना पापप्राणाशिनी ॥
दानानि यानि प्रोक्तानि वेदागमशिष्यान्तरे ।
तानि त्वयैव दत्तानि ताम्नामन्तरुपासना ॥
(refer 64th verse of this chapter)
४९. तेषामभीप्सितान् कामान् प्रणम्य मलयात्मजम् ।
तस्मात् अस्येह तीर्थस्य मालात्म्यं पापनाशनम् ॥
५०. वायामगोचरं पुण्यं शिवो जानाति नान्यथा ।
साक्षात् उमासुतः स्कन्दः जयन्तीमास्थितः पुरीम् ॥
५१. देवसेनां य वल्लीं य समुद्ग्राह्य जगद्गुरुः ।
अद्यापि जगतां प्रीत्यै तीर्थं पालयते गुह्यः ॥
५२. श्रेयात्मनो मलाराज ताम्नासागरसङ्गमे ।
स्नात्वा सन्तर्प्य देवर्षीन् पितृन् विप्रान् धनादिभिः ॥
५३. जयन्ती पठनाच्चैव पूर्णकामा भवन्ति ते ।
आसागरमिमां दृष्ट्वा प्राप्य यन्धनशिवोच्चयम् ॥
५४. उभयोः तीरयोः स्नात्वा दृष्ट्वा देवान् य यथाविधि ।
तर्पयित्वा पितृन् विप्रान् ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥
५५. शङ्भः –
यथाज्ञातं यथागीतं श्रुतं गुरुमुष्माद्यथा ।
तावद्विस्तरतो राजन् मया ते कथिता कथा ॥
५६. एतः परं ते ज्ञातव्यं न पश्यामि महीपते ।
कृतकृत्योऽसि धन्योऽसि पूर्णकामोऽसि डेवलम् ॥
५७. त्वया कृत्वा शतं राजन् कृतसर्गं सदक्षिणम् ।

यानि तीर्थान्यसङ्ख्यानि पुण्यानि जगतीतले ॥

५८. स्नातानि तानि भवता ताम्रामन्तरुपासता ।
सप्तकोटिमलामन्त्राः वेदान्तेषु प्रकाशिताः ॥

५९. तानि त्वयैव जप्तानि ताम्रामन्तरुपासता ।
धृत्युक्त्वा वर्षसन्तुष्टः तुष्टाव जगतीगुरुः ॥

६०. नमः परमकल्याणनिधये वीतरागिणे ।
लोपामुद्रासमेताय कुम्भोद्भूताय योगिने ॥

६१. पुण्यायै पुण्यभूतायै पुन्यै मलयभूभृतः ।
सर्वतीर्थस्वरूपायै ताम्रपाण्यै नमो नमः ॥

६२. या पञ्चकृत्यनादेव कुञ्जापाण्यितदृष्टशा ।
तामादिलक्ष्मीं क्षेमाय साक्षान्भोक्षप्रदां नमः ॥

६३. ऐकत्र श्यामलाकारा ऐकतः यन्द्रपाण्डुरम् ।
उभारमापतिं देवं वन्दे हरिहराकृतिम् ॥

६४. ताम्रां मलयशैलेन्द्रमादिलक्ष्मीं हरिप्रियाम् ।
लोपामुद्रामगस्त्यं च नित्यमन्तःस्मराम्यहम् ॥

६५. व्यासः -

कथां पुरातनीं पुण्यां वीरसेनो महीपतिः ।
श्रुत्वा संदृष्टदृष्टयः प्राणनाम मलामुनिम् ॥

६६. रत्नैः दिगन्तरानीतैः अनर्घैः सूर्यसन्निभैः ।
तप्तकाञ्चनपुष्पैश्च मुक्ताजालसमावृतैः ॥

६७. अभिषिच्य गुरुं भक्त्या शङ्खाप्यं योगिनां वरम् ।
भक्त्या सन्तोषयामास स्तोत्रैश्च विविधैरपि ॥

६८. प्रदक्षिणकमण्डौव तीर्थेषु सकलेष्वपि ।
आसागरं तु यथा स्नात्वा तीरयोरथलाग्नतः ॥

६९. देवताः प्रीणयित्वैव पुष्पापर्णाह्लादिभिः ।
प्राप्य प्रसादं श्रीदिव्याः दुर्लभं ह्यकृतात्मनाम् ॥

७०. अभिवाद्य सपत्नीकं मुनीन्द्रं कुम्भसम्भवम् ।
गुरुमापृच्छ्य योगीन्द्रं पूर्णकामो महीपतिः ॥

७१. विमानवरमारुह्य कामगं काञ्चनोञ्जवलयम् ।
कृताञ्जलिपुटो राजा तां प्रणम्य मडानदीम् ॥
७२. व्योमयानः संप्रतस्थे द्वितीय एव भास्करः ।
प्रियां प्रणयिनीं स्निग्धं नादैर्यी धर्मयारिणीम् ॥
७३. अङ्गुनादाय लघ्वेण प्रस्थितो भारतीं मडीम् ।
प्रियायै दर्शयन् पुण्यक्षेत्राणि विविधानि च ॥
७४. पाण्ड्यराजमतिक्रम्य कावेरीं सख्यसम्भवाम् ।
तुङ्गभद्रां कृष्णवेणीं श्रीशैलं वेङ्कटायलम् ॥
७५. समतीत्य च गोकर्णं सप्तगोदावरीतटम् ।
विन्ध्याद्रिसम्भवां रेवां गङ्गां दुरितभञ्जनीम् ॥
७६. सरयू पुष्कलां भद्रां तथैव च शरावतीम् ।
प्रियायै दर्शयन् एव नगराणि वनान्यपि ॥
७७. गौरीगुरुमभिष्टूय छिमवन्तं शिलोव्ययम् ।
गौरीं च शङ्करं नत्वा समुल्लङ्घ्याम्बरध्वना ॥
७८. किम्पुरुषवर्षालङ्कारान् नानाजनसमावृतान् ।
प्रविवेश पुरीं रम्यां पूज्यमानः स्वमन्त्रिभिः ॥
७९. त्रिंशद्दर्शसहस्राणि राजयं कृत्वाप्यभारुडकम् ।
स्मृत्वा स्मृत्वा च ताम्रायाः माहात्म्यं परमाद्भुतम् ॥
८०. अभिषिञ्च्यात्मजं श्रेष्ठं स्निग्धं राजासने विभुः ।
प्रार्थ्यमानं सिद्धजनैः ब्रह्माद्यैः योगिसत्तमैः ॥
८१. यत्पदं परमानन्दनिलयं लयवर्जितम् ।
सर्वगं सर्वगं शुद्धमवापासौ नृपोत्तमः ॥
८२. श्री सूतः -
एत्थं व्यासेन कथितं शुकाय ब्रह्मवादिने ।
सैषा तु परमानन्ददर्शिनी कलुषापला ॥
८३. यथाश्रुतं यथादृष्टं मयाद्य कथितं द्विजाः ।
सैषा भगवती ताम्रा सेवतां सर्वदेहिनाम् ॥

८४. प्रयच्छति न सन्देहो मोक्षलक्ष्मीं सनातनाम् ।
य इमां प्रातरुत्थाय स्मरन् मुक्तामणिप्रसूम् ॥
८५. तेषां न जायते दुःखं न दारिद्र्यं न यामयम् ।
स्मरन् स कीर्तयन् नित्यं सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥
८६. ये येमां संछितां पुण्यां मलापातकनाशिनीम् ।
शृण्वन्तः य पठन्तश्च कीर्त्यन्तश्च मानवाः ॥
८७. ते यान्ति शिवसायुज्यं नात्र कार्या विचारणा ।
धृतिहासमिदं पुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥
८८. लिभित्वा पूजयन् मर्त्यो न पापैः अभिभूयते ।
ये येमां नियमेनैव नित्यं गुरुमुपात् नरः ॥
८९. शृण्वन्तो भक्तिसंछिताः तेषां नास्ति दरिद्रता ।
पुत्रकामो लभेत् पुत्रं धनकामो लभेत् धनम् ॥
९०. आयुष्मान् पुत्रवान् यैव विद्यावान् धनवान् नरः ।
जायते कीर्तनात् अस्याः कथायाः कलिवर्जिताः ॥
९१. न दुस्स्वपात् भयं तेषां न पापेभ्यो न रोगतः ।
न शत्रुतो भयं क्वापि न य व्यालभयं तथा ॥
९२. न यैनं पीठयन्धृदा भूतवेतालराक्षसाः ।
यथा गयायां सन्तुभाः पिण्डदानादिभिः सुतैः ॥
९३. पितरः शृण्वतां तेषां तृप्तिं यान्ति न संशयः ।
आयुष्करं पुष्टिकरं पवित्रं पापनाशनम् ॥
९४. श्रूण्वन्तु मुनयः पुण्यमितिहासं दिने दिने ।
ये य भक्त्या पठन्त्येदं मालात्म्यं पुण्यवर्धनम् ॥
९५. तेषां करोति सौभाग्यं हरिः शम्भुः यतुर्भुजः ।
नाग्निपातो भवेत्तस्य न तोयात् न च मारुतात् ॥
९६. न जायते भयं क्वापि मालात्म्यस्यास्य कीर्तनात् ।
यः शृणोति सदा भक्त्या तमेनं सर्वसम्पदः ॥
९७. स्वयं यान्ति विप्रेन्द्राः नात्र कार्या विचारणा ।
यस्तुसाक्षात्स्वयं शम्भुः यस्तु साक्षात् स्वयं हरिः ॥

८८. लोपामुद्रापतिः श्रीमान् नित्यं प्रीतिसमन्वितः ।
सान्निध्यं कुरुते नूनं पठेत् यत्र उथामिमाम् ॥

८९. तस्मात् सर्वगुरोरस्य प्रसादाय दिने दिने ।
श्रोतव्यं पठितव्यं हि ब्राह्मणेन विजानता ॥

१००. यस्यैतत् भगवत ईश्वरस्य विष्णोः
वीर्याढ्यं वृञ्जिनदरं सुमङ्गलं च ।
आभ्यानं पठति शृणोत्यनुस्मरेद्वा
दुष्कीर्तिं दुरितमपोष्य याति शान्तिम् ॥

एति यतुष्पष्टितमः अध्यायः । Pro.Total = 6317 + 100 =6417.

एति ताम्रपर्णीमाहात्म्यं सम्पूर्णां ।

पाटीरशैलतनयां तीर्थराज्ञीं सुमङ्गलाम् ।
अनादि शक्तिसम्भूतां श्रीताम्रां प्रणामाम्यहम् ॥

A Note by the Late K. Bhutanatha who transcribed the Devanagari and Tamil text.

CONCLUSION After writing manuscripts as fair copies in Tamil and Devanagari script by me, my guru vidyAratnam has accorded the following AshIrvAdAs for me रामायणमण्डये ताम्रपर्णीमण्डये कैलासनाथभूतनाथाय सर्वाणि श्रेयांसि सन्तु ॥ – ताम्रपर्णीरामयणियार् । I have finished श्रीताम्रपर्णीमाहात्म्यपारायण first on 6-10-73, Saturday, विजयदशमी at my house, second pArAyaNa on 26-1-1974 at my guru's house at शुद्धमल्ली and the third पारायण on 15-1-1975 at my house-6, Varatharaajapuram, Tuticorin-628002. My bio-data can be studied in my dissertation papers regarding my M.Phil.(Sanskrit). लद्वाश्रीताम्रपर्णी जयति भुवि सदा मङ्गलानां विधानी शोभां पुष्टिं च दात्री वसति मणिनिधिः दक्षिणाशाप्रवृत्ता । स्थैर्यं च लक्ष्मीं च विधां वितरति सततं सज्जनानां बुधानां

लोपामुद्राप्रियेण स्थिरतममुनिना पालिता लोकमाता ॥ ६त्थं

डै।भूतनाथ : 13-3-2015.

G-3, Gitanjali Corner-I, Gitanjali Layout,

H.A.L.-III Stage, New Thippasandra,

Bangalore-560075, Karnataka

Shri Tamraparni Mahatmyam

pdf was typeset on November 21, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

